THE DAWN

Vol. II. **September, 1924.** **No. 1.**

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

"The Dawn's" greetings to the Bahais all over the world.

It is gratifying to note that "THE DAWN" has by the grace of the Almighty and the blessings of Shoghi Effendi at whose express desire it was called into being last September, completed happily its first year of faithful service to the glorious cause of the Unification of mankind and the establishment of God's Kingdom on Earth as it is in Heaven. Thanks are due to the heroic small band of the faithful servants of 'Abdu'l–Baha of Rangoon who immediately as the command of the beloved Guardian of the cause for the publication of a Burmese Bahai Journal was received stood up courageously and hailed it as a divine privilege graciously conferred upon them: and every one felt it his incumbent duty to prove himself worthy of it. The firm determination of the friends to serve the cause of God surmounted all difficulties and overcame all hindrances due to inexperience and limitations of circumstances as well as those occasioned by internal misunderstandings and external hostilities. The first difficulty we experienced was on account of the Persian Section, for want of proper types, trained compositors and suitable Persian Press in Burma where publications in the Persian language are very rare. Thank God! through the aid and confirmation of the Kingdom of Abha which never fail to descend upon those who get up to serve His cause sincerely, we have now got a Bahai Press in Rangoon opened about three months ago particularly to meet the requirements of "THE DAWN" with complete arrangements for all the three Sections.

© Afnan Library Trust 2017

We are exceedingly sorry for not being able to accede to the request of our Indian friends that certain sections of "*The Dawn*" should be suppressed or eliminated. We have fully dealt with this subject in our last issue under the heading "*The Dawn*" and given our reasons therein for not being able to adopt the suggestions of our friends. Our considered view is that the policy of "THE DAWN" is in accordance with the command of Shoghi Effendi and therefore there should be no alteration whatsoever in it under any circumstances. We may also point out that there was a lamentable lack of unanimity among our friends themselves on this point; one of our colleagues advised the elimination of the English Section, while shortly after another, evidently not being aware of what had already been asked, advised the elimination of the Persian section—thus reducing "*The Dawn*" to Burmese publication only. We now feel great pleasure to announce that the absurdity of these various requests has now become quite apparent to our brethren,, for, a few days ago we received a communication from the President, National Spiritual Assembly of India approving our view that "THE DAWN" must have three Sections (English, Persian, and Burmese) as desired by the Beloved guardian of the Cause. We heartily congratulate our Indian brethren for this right decision that they have finally arrived at.

We also take this opportunity to convey our heartfelt thanks and gratitude to all our patrons and supporters who during the course of the year under review helped and encouraged us not only with donations, subscriptions, and Bahai literatures, but also with contributions of well–written articles on various subjects intersting to the Bahais which we highly valued and which went to a great extent to enhance the popularity of "THE DAWN." Of course the first impetus to this little enterprise of ours proceeded from the Beloved guardian of the Cause Shoghi Effendi to whose bounty "*The Dawn*" owes not only its very existence but also its healthy nourishment in every respect throughout the year; but we also like to mention here the names of two noble Bahai ladies namely Mrs. J. Stannard of Egypt and Mrs. Coles of England to whom "THE DAWN" is deeply indebted for the assistance received during the year. We earnestly hope that in the ensuing year we shall continue to receive similar favours not only from friends who supported us in the past year but also from other Bahais.

Copies of "*The Dawn*" during the last year had been regularly sent to the Bahais as well as interested non–Bahais not only in Burma and India but also in Persia, Egypt, Palestine, Syria, Mesopotamia Russian, Turkey, China, Japan, Philipines, England, France, Germany and the United States irrespective of the fact whether any subscription had been received or not. From the present state of the fund at our disposal, the high cost of printing, and the heavy foreign postage duties we are not certain how far we shall be able to continue the present

© Afnan Library Trust 2017

practice of sending abroad copies of "*The Dawn*" free. We are however confident that the friends of God will not hesitate to extend their co-operation with us in this direction.

In conclusion we beseech all friends to pray for us at the Holy Threshold that we may be bestowed with capacity and strength to discharge fully and conscientiously our sacred duties; and that the affairs and the circumstances of the world be so shaped by the Hand of the Divine Power as to enable us to win for the Cause of Baha-'u'-llah the admiration and the allegiance of all mankind.

———:O:———

Qurratu'l-'Ayn and her teacher.

(Continued from the last issue.)

Qurratu'l–'Ayn and her party after arriving in Baghdad stayed in two houses; and shortly after people began to talk about her. The Arabs and the Persians began to enquire "Who is this woman who is teaching a new religion?" The Mullas of Mesopotamia in the mean time maliciously wrote many false stories about Qurratu'l–'Ayn which were circulated among the people with the object of fomenting disaffection against her in Baghdad. This led to the formation of two parties in Baghdad; one for her and another against her. Between these two parties the feeling ran so high that there was a serious apprehension of bloodshed; and the Governor of Baghdad wrote to Constantinople for the Sultan's directions as to what action he should take. It took about a couple of months to get an answer from Constantinople. Meanwhile the Governor requested the Head Mulla of Baghdad, Mahmood Effendi Alusi, to take Qurratu'l–'Ayn under his protection; and so he invited Qurratu'l–'Ayn into his house.

Here let us pause a little to see what Mahmood Effendi has written about her. Mahmood Effendi has written a book in Arabic wnich is very widely read in the East. A part of this book deals with Qurratu'l–'Ayn, her beauty, and her teachings. He has recorded in that book his observation of Qnrratu'l–Ayn during the two months that she stayed in his house. He writes that every morning in the early dawn she would get up and engage herself in prayer and communion with God. She used to fast frequently. He then goes on to say that he had never seen a woman more virtuous and more full of devotion or a man more learned and more courageous than she was. He concludes saying "Alas! the Mullas of the Shiah Sect should choose to come forward to speak ill of her."

However, after two months, the reply came from the Central Government in Constantinople to the effect that as her stay in Baghdad was likely to cause unrest in the country she had better be sent back to Persia under some pretence.

The Governor then sent ten horsemen under a general with her who with great honour and respect escorted her from Iraq to the Persian frontier. The thirty two students who had followed her to Baghdad urged to be allowed to accompany her. Their request was granted, so they also went with her to Persia. The names and the lives of some of these students are recorded in the early history of the Bahai Cause.

Between Baghdad and Kirmanshah there is a small village known as Kerand, where a good many of the admirers of the teachings of Siyyid and Shaykh inhabited. As Qurratu'l–'Ayn was one of the leaders in the teachings of Siyyid and Shaykh, those villagers came out to welcome her and on her arrival there received her with great enthusiasm, and kept her there for three days; at the end of which they sought for her permission to accompany her in order to render her every assistance she might need on her journey. These heroic souls declared that they were prepared to suffer martyrdom in the path of God. She, however persuaded them all to return to their homes; and she and her thirty two students proceeded to Kermanshah. At that time Qurratu'l–'Ayn was about thirty years of age. She, and those who were with her both men and women together were about forty in number when they arrived in Kermanshah.

Their arrival caused a great excitement amongst the Government Officials, the mullahs and the people in the city. She did not take any notice of the stir in the city; she bravely entered the town and rented a few houses where they all stoppoed. Every day from behind the curtain she used to call one of her students to speak on the new lines which they knew. If the student in his address made any mistake she would from behind the curtain correct him.

After several similar meetings, many people became eager to know more about it and they began to come in larger number to listen. Ahga Abdullah who was one of the great Mullas in Kermanshah addressed a letter to the Government stating:—"This woman has been causing great trouble here; you had better send her away as quickly as you possibly can." The Governor who was Prince Imdadul Dawleh sent some of the ladies from his own household to Qurratu'l–Ayn's house to find out what sort of person she was. When they returned they reported to him that they had found in her a woman of such deep knowledge, such high learning and such matchless beauty that they could scarcely find another one of her model in the whole of Persia. The Prince, then wrote to the Head Mulla—"I cannot send her away from here without any good cause. Come forward and discuss with her, and if she fail in the discussion I shall then have a valid excuse to send her out of this town." The Mulla pretended to have accepted this challenge from the Governor; but he tried to put off his meeting with Qurratu'l–'Ayn from day to day. Finally he said he was ill, and the

matter remained in abeyance for one month as he did not appear. The Mulla however in the meantime privately wrote to Qurratu'l–'Ayn's father and uncle requesting them to call her back. He wrote to them that she was disgracing the names of the Mullas. Thereupon Qurratu'l–Ayn's father sent his son and some of his relatives to fetch her to Kazwin. Before their arrival Qurratu'l–'Ayn said she knew why they were coming to her; she said "As they are coming to take us back to Kazwin, let us start before their arrival." And so they set out; and on the way at Hamadan she met her brother who was sent by her father to take her back to Kazwin.

On her arrival there was a great sensation at Hamadan. Her followers here increased ten times than she had before: consequently the opposition of the Mullas here was far greater than it was at any other place.

It so happened that one of the princesses of the Royal family who was living close by became somewhat attracted to Qurratu'l–'Ayn. She spoke very highly of Qurratu'l–'Ayn to her husband who happened to be the Governor of Hamadan. So in Hamadan Qurratu'l–'Ayn and her students attained greater fame and glory than in Kermanshah.

One of the leading Mullas in Hamadan, became extremely bitter against Qurratu'l–'Ayn and he continuously incited the people to rise against her and kill her and all her followers: but the people were afraid of the Government and they did not dare to do any harm to her. Qurratu'l–'Ayn wrote a letter to that Mulla of about twenty pages. In fact it was not a letter but a booklet in which she demonstrated by most convincing arguments the genuineness of the Bab's claim and his message. She handed over that letter to one of her disciples by the name of Mulla Ibrahim Mahallati to deliver it to that Mulla. This letter reached the Mulla at the psychological moment when he had a number of other Mullas gathered around him and was discussing with them what steps should be taken against Qurratu'l–'Ayn and what they should do with the Bab. When he read the first page of that letter, he realised what she was trying to prove to him and he began to abuse her very severely. Mulla Ibrahim the bearer of the letter who was also a learned man, hearing the abuse remonstrated that such language ought not to be used against her. This remonstration added much heat to the discussion and eventually those who were there with the Mulla got up and began to belabour this poor Mulla Ibrahim. They continued beating him till he became unconscious. The Government officials heard of this occurrence and they came out to rescue him from their hands; and when they arrived he was nearly dead. They carried this unconscious man to the house of Qurratu'l–'Ayn. One of the officers said: "What has caused me great surprise is this: when the news of what had happened to Mulla Ibrahim reached the household of the princess every one

© Afnan Library Trust 2017

feared that when Qurratu'l–'Ayn would come to know of it she would faint and be very much upset. But on the contrary when the unconscious man was brought into the house she came forward with a face full of happiness and illumination and spoke like a queen in Arabic and addressed him thus: "Come, get up, Mulla Ibrahim! Happy art thou: happiness and peace be upon thee that thou hast suffered in the path of your Beloved. Rise up and start and be busy and active as you were before you were beaten. Get up and work in His path." Those and similar words had the effect of a magic upon the man. He opened his eyes and sat up When he got up Qurratu'l–'Ayn came towards him smiling and said "Oh Mulla Ibrahim! for one beating you became unconscious! This is the time and place to play with our lives. You should give up your life for your Lord; and in His path you should not mind your blood being shed. Now is the time to show forth heroic action in the service of God. In each dispensation, whenever a Divine Teacher appeared into the world, those who followed him in the begining and accepted his teachings, suffered persecutions, cheerfully faced all kinds of humiliations, and even laid their lives in His Path. Have you forgotten what the disciples of Christ did? Do not you remember the sufferings of the disciples of the Prophet Muhammed? Think how they have given up their lives and souls in the path of their Lord. Now is the time when you and I and all of us should follow their footsteps and merrily walk into the arena to be martyred for our Lord." As Mary Magdalene raised hope and encouragement in the disciples of Christ, so Qurratu'l–'Ayn encouraged the disciples of the Bab to go out and spread the message of their Beloved.

Shortly after this incident she started with her brother and her relatives for Kazvin which is about a week's journey from Hamadan.

(To be continued.)

———:O:———

The Bahai Cause in China.

'Abdu'l–Baha greatly admired the Chinese people and evinced his deep solicitude for their spiritual welfare. In one of his tablets he said: "China, China, China, Chinaward the cause of Baha-'u'-llah must murch! Where is that holy sanctified Bahai to become the teacher of China. China has great capability. The Chinese people are most simple–hearted and truth–seeking. The Baha teacher of the Chinese people must first be imbued with their spirit; know their sacred literature, study their national customs and speak to them from their own standpoint and in their own terminologies. He must entertain no thought of his own, but ever think of their spiritual welfare. In China one can teach many souls, and train and educate such divine personages each one of whom may become the bright candle of the world of humanity. Truly, I say they are free from any deceit and hypocrisies and are prompted with ideal motives.

© Afnan Library Trust 2017

"Had I been feeling well, I would have taken a journey to China myself. China is the country of the future. I hope the right kind of teacher will be inspired to go to that vast empire to lay the foundation of the Kingdom of God, to promote the principle of Divine Civilization, to unfurl the banner of the Cause of Baha-'u'-llah and to invite the people to the Banquet of the Lord.

"For the last twenty years I have repeatedly emphasized the matter of spreading the cause of God. In every city there must be organised assemblies of teaching–classes to teach the young how to teach the Cause and prepare them for this most important Service. Every Bahai must acquire the lessons of teaching. This will yield results. No other Cause is as important as this. This Cause of the promotion of the revelation of Baha-'u'-llah is the most confirmed Cause. Every time one Cause holds the most supreme importance. There is one season to harrow the ground, another season to scatter the seeds, stilll another season to irrigate the fields, and still another to harvest the crop. We must attend to these various kinds of activities in their proper seasons in order to become successful. Now is the time of seed–sowing, but it seems to me some of the belivers are thinking about crop–gathering This will give them no results. Whosoever is thinking of any other thing, he is wasting his time. The promotion of the Principles of Baha-'u'-llah is the most dominant issue before the belivers of God."

Thank God! such sanctified and inspired Bahai teacher has fortunately been found in Miss Martha Root. The May number (Vol 15 No. 2) of the American Bahai Magazine "*Star of the West*" contains an excellent account of the splendid work that this brave and indefatigable Bahai teacher has been doing to promote the Cause of Baha-'u'-llah in China. She has travelled through almost all the important cities of China and wherever she went she had the privilege of meeting prominent officials, educationists and great thinkers, and interesting them in the teachings of Baha-'u'-llah which afford practical and most effective solutions of many vexed problems of the day affecting the welfare of the peoples.

The Honkong Telegraph news paper of China printed in English notes Miss Root's work in an editorial as follows:—

"At a time when there is so much antagonism among the nations of the world, the principles of the Bahái movement as expounded by Miss Root the other day make interesting reading, and apart from mere interest in the beauty of thought which dominates the entire theme of this new attempt to realise the brother–hood of man. We are presented with a movement which does not seek to win converts to a new religion, but to form a link that shall bind the followers of all creeds in one universal belief, the peaceful destiny of

mankind. Perhaps Bahaism is a substitute for that combination of all the best in each religion which philosophors have dreamed of; for good will towards others is the fundamental principle of all the greatest creeds.

"In its advocacy of world peace the Bahai movement strives to bring about through the hearts of the people what Governments are daily being proved incapable of accomplishing. When we observe the world as it is to day and as it promises to be tomorrow, we cannot feel hopeful of the great success of the apostles of this creed of fraternity, but we can all the more readily admire the effort to sow the good seed; and however much might fall on stony ground, some is sure to find fertile soil in which to take root.'

Another paper in the English language "*The South China Morning Post.*" gives the following interesting account of a lecture by Miss Root at the Hong Kong University:—

"Miss Martha L. Root, a news paper and magazine writer of the United States, who is spending two weeks in Hong Kong, after speaking and writing in nineteen of the leading cities of China gave an address on wednesday before the students of Hong Kong University. Her subject was, *Universal Peace and How the Students can help bring it*" During the lecture she spoke of the Bahai Cause and what it is doing to further world peace. She graphically outlined the history and teachings of this Bahái movement, founded in the latter part of the nineteenth century by the three great Persian teachers.the Bab, Baha-'u'-llah and Abdu'l–Baha. 'Abdu'l–Baha was knighted by the British Government for this work toward universal peace.

"She said this is undoubtedly one of the most remarkable religions and social movements of which history bears any record. It seems destined to play a great part in bringing about unity of religions and the establishment of peace throughout the world. The Cause of Baha-'u'-llah, Miss Root said, was the same as the Cause of Christ. It was the same temple and the same foundation In the coming of Christ the divine teachings were given in accordance with the infancy of the humman race. The teachings of Baha-'u'-llah had the same basic principles, but were according to the degree of maturity of the world today and the requirement of this illumined age.

"The speaker gave as some of the basic principles the unification of the world of humanity, the welding together of the world's different religions, the reconciliation of religion and science, the establishment of universal peace, of international arbitration, of an International House of Jnstice. of an international auxiliary language, the emancipation of women, universal education, the abolition not only of chattel slavery but of industrial slavery, the organisation of humanity

as a single whole, with due regard to the rights and liberties of each individual. These were problems of gigantic magnitude and stupendous difficulty in relation to which Christians, Mohamedans, and adherents of other faiths had held and still hold the most diverse and often violently–opposed views, but Baha-'u'-llah had revealed clearly defined principles, the general adoption of which would abviously make the world a paradise.

" The state of the world today, Miss Root said, surely afforded ample evidence that, with rare exceptions, people of all religions need to be reawakened to the real meaning of their religion; and the reawakening was an important part of the work of Baha-'u'-llah. He came to make Confucianists better Confucianists, Christians better Christians, to make Moslems, real Moslems, to make all men true to the spirit that inspired their prophets, He also fulfilled the promise made by these prophets of a more glorious Manifestation which was to appear in the fullness of time to crown and consummate their labours. He gives a Universal teaching which afforded a firm foundation on which a new and better civilization could be built, a teaching adapted to the needs of the world in the new era which was now commencing.

" One of the questions asked by Rabindranath Tagore, the first day of his arrival in Hong Kong, the speaker said, was "How is the Bahai Cause progressing? Baha-'u'-llah's son, "Abdu'l–Bahá, always wished to come to China". He said if these principles for world peace could be explained to a few thinkers of China, they themselves would take them to their people. He stated that the Chinese had a great capacity and China would be the country of the future. "When Religion," 'Abdu'l–Baha said, 'shorn of its superstitions and unintelligent dogmas, shows its conformity with science, then there will be a great unifying, cleaning force in the world, which will sweep before it all wars, disagreements, and struggles and then will mankind he united in the power of the love of God!

" Some of the earnest young Chinese, Miss Root Said, were writing to Shoghi Effendi, grandson of Abdu'l–Baha and guardian of the Bahai work, asking him to come to China and lecture in Universities and normal schools on the Universal principles of Baha-'u'-lláh."

NOTES & NEWS.

A CONFERENCE ON SOME LIVING RELIGIONS WITHIN THE EMPIRE.

under the auspices of the school of oriental studies (London University) and the Sociological Society.

The above conference will be held between 22nd September and 3rd October in Connection with the British Empire Exhibition. The Bahai Cause will be presented to the Conference on the 26th September; there will however be a Bahai book stall all the ten days under the management of that most earnest and sincere Bahai worker Mrs. George, We all fervently pray at the Holy Threshold for great success of our English brethren and sisters in their noble effort to hold aloft the banner of Ya–Baha u'l–Abha.

Mr. Mountford Mills and Mr. Ruhi Afnan are likely to speak.

© Afnan Library Trust 2017

We acknowledge with joyous greetings the many inspiring letters from various Bahai Centers in England, Egypt, Persia, Syria, India and the United States each one of which gives a fresh incentive to serve the great cause in the promotion of which alone lies the establishment of the spiritual civilization of universal peace, harmony and love.

Jinabi–Mirza Mohamood, and Shaykh Mohiuddin Effendi are now in Agra. They have delivered lately addresses at the Arya Samaj Hall and the President, Arya Samaj welcomed the Bahai Cause in a very sympathetic and exceedingly impressive speech. Many leading citizens of Agra have interviewed them and made interesting enquiries about the history and the teachings of the Cause.

To an American Bahai who felt disheartened because the group of friends in the city to which he belonged was small, 'Abdu'l Baha told "Remember that importance is not attached to numbers. Importance concerns faith, concerns assurance concerns veracity, concerns firmness, concerns attainment to the Kingdom of Abha, concerns self-sacrifice in the Path of the Kingdom." If you attain to this, though there be but two people, remember that two people are equivalent in strength of character to the whole world."

Shoghi Effendi expects all friends of God to discharge conscientiously their sacred duty at this momentous hour in the history of the Cause. In one of his recent epistles he says "You stand at this challenging Hour in the history of the Cause at the threshold of a new Era. The functions you are called upon to discharge are fraught with immense possibilities, the responsibilities you shoulder are grave and momentous; and the eyes of many peoples are turned, at this hour, towards you, expectant to behold the dawning of a Day that shall witness the fulfilment of His Divine Promise."

O THOU ENDOWED WITH THE SPIRIT OF LIFE!

The call of God hath proved the very life of the universe, and the animating spirit of mankind. Behold! how it hath vivified the heart of man, and stirred the conscience of the world! Ere long its signs shall be made manifest, and the fast asleep shall be awakened.

THE GLORY OF GOD REST UPON THEE

(Sd.) 'ABDU'L–BAHA ABBAS.

We have just received the happy news of the return of the beloved Guardian of the Cause to Haifa. On behalf of the Bahais of Burma a telegram was at once sent expressing their joy and assuring their full submission and obedience to him. He was graciously pleased to favour us with the following reply:—

"I assure you of my brotherly love and affection" Shoghi

© Afnan Library Trust 2017

လူသတ္တဝါတို့မှာ အနှစ်ာသုဏ်တန်ခိုး ဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကား။ ဒိဗိဓျက်မြုပ်ရေးအ
ရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကို
ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ဤဇွေဇင်းသတင်း
စာကိုးမြန်မာနိုင်ငံ
နေးဘဟာအိ-သာ
သနာတေဝါ၊ မဟာ
ဗွေလေ ရူဟာနီ အာ
သင်းကပိုနိုင်ထုတ်
ဝေကြသည်။
—ဖြာ—
အယိဒီတာ။
ဆိုက်ယာဒိ, မွတ်စ
တဖွာရူဒီး
ရန်ကုန်မြို့။
စာတိုက်သေတ္တာ
နံပါတ် ၂၉၉
P. Box No. 299
RANGOON.

ဧ
ရောင်ခြည်
တော်

အိုလောကီသူလောကီသားလူအ
ပေါင်းတို့။ သင်တို့သည်။ သစ်ပင်တ
ပင်တည်းမှသီးပွင့်သောသစ်သီးများ
နှင့်။ အကိုင်းတကိုင်းတည်းမှပေါက်
ရောက်လေသော အရွက်များပင်ဖြစ်
ကြကုန်သည်ဟု။ဘဟာအ္ဝလျာတ်။
အရှင်မြတ်မိန့်တော်မူ၏။

အခန့်သိုးမှာ။
မြန်မာပြည်နှင့်
အိန္ဒိယပြည်များ။
၁၂-လ ၅၆။
အီရန်။၁၂-လ။
၂-ထူမန်။
အမေရိကံ။
၁၂လ။ ၂-ဒေါ်လာ
အင်္ဂလန်ပြည်။
၁၂လ။ ၇$\frac{1}{2}$ ရှိလင်
အေဂျစ်နှင့်ပါလက်
စတိုင်ပြည်များ။
ကိုရွှေတံခွန်။ ၅၀၀။
တစောင်လျှင်-၁၆။
စာတိုက်ခအငြိမ်း။
ADDRESS
S. M. ROUMI
No, 2 B, 41 st Street,
RANGOON

ရောင်ခြည်ဟော်မဂ္ဂဇင်းမှာလိုရင်းတည်းဟူသော ဝတ်တရားအကြောင်းများ၊ တကမ္ဘာလုံးမှာ ရှိနေကြသော
မနုဿလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကိုညီအစ်ကိုရင်းဟူ၍၊ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းအားဖြင့်။ တလုံးတဝတည်းနှင့် တ
စိတ်တသောတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း၊ မျက်မှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့်အလုံးစုံသော သာသနာတော်
မြတ်တို့၏ မူလအခြေအဖြစ်ရင်း၊ တခုတည်းနှင့် တမျိုးတည်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ညွှန်ပြခြင်းများ
ဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သောဝတ်တရားများနှင့် သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကို ရေးသားခဲ့ပုံနှိပ်
ထုတ်ဝေရဲ့၏။ ၎င်းဝတ်တရားများနှင့် စပ်လျဉ်း၍၊ အချုပ်ရေးသားသောအခက်များက်, ၎င်းသည်အရေပန့်နှင့်
မည်သူထိုက်ဖြစ်စေ။ အကြောင်းရောက်လာသောအခါ၊ ၎င်းကွက်ခြင်းရှိခဲ့ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရလိမ့်မည်။ မေတ္တာ
တော်ဝတ်တရားများသက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ၎င်းဂုတပါးအရှိုးရေးခြည် ဒုခံရိုးခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ
မြို့ရေးရွာများတွင်မပါဝင်အသိုးသိမ်းသားသားများကကိုယ်အချင်းချင်းပူတ်ဝင်ထိရိုက်အောင်ပြောဆိုလေ့ရှိ
သောအချက်များကိုအလေးဂရုပြုလျစ်လျူရှုနေရပါသည်။

ဗိုဟ်ံမွာန်၊ အရှင်မြတ်အကြောင်း။
ဗိုဖွါဝေဠုဂါတော့၊ အဖွင့်ဒွန်၊ ဘဟာ။ကျမ်းတော်၊ သဘာဝ၊ အခဏ်း။

ဟာဇွရတေ့။ဗိုဟ်ံမွာန်။အရှင်မြတ်သည်လည်း။ကမ္ဘာဦးမှစ၍။လောက တရှမ်းလုံးဝေနေဃျလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကယ်ချွတ်မေခြင်းအလိုငှါ။ အတိုင်းမသိကြွေလာပွင့်တော်မူကြလေသောဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်တို့အနက်။ဥပစ္ဈာယ်။ဆရာတပါး ဖြစ်တော်မူသည်။ဥရောပနှင့် အမေရိကတိုက်သား လူအများတို့သည်။ ကိုယ်တော်နှင့် သက်ဆိုင်၍။မမှန်မစစ်သောဒဏ္ဍာရီဝတ္ထုစကားများတချို့တို့ကိုကြားဆဲရသဖြင့် ဟုတ်မှန်သည်ဟုအယူရှိကြသည်။စင်စစ်ဆိုသော်။ ဤကဲ့သို့ဒဏ္ဍာရီ ဝတ္ထုစကားများပြောဆိုရေးသားသောသူအပေါင်းတို့သည်။ ညာဏ်ပညာကင်းမဲ့သော သူတို့သော်လည်းကောင်း။ရန်ညှိုးမုန်းထားသောသူတို့သော်လည်းကောင်းဖြစ်ကြသည်။ အများအားဖြင့်။ခရစ်ယာန်ခမ္ဗာဆရာတို့သည်။ ထိုမမှန်မစစ်သောစကားများကို ခဲ့ယူထွင်၍။ရေးသားထားကြလေသည်။ အသိပညာကင်းမဲ့သော ဗိုဟ်ံမွာန်ဘာသာဝင်တချို့လူမျိုးတို့ကလည်း။ ကိုယ်တော်၌ချီးမြှောက်ဘွယ်သောအရာဖြစ်သည်ဟုထင်၍။မစစ်မမှန်အခြေမရှိသောစကားများကို။ဗိုဟ်ံမွာန်အရှင်မြတ်မိန့်တော်မူလေသောနှုတ်ကပတ်တော်ဟု။ကိုယ်ဘာသာဝင်လူဗိုက်တို့အား။ရေဝါယာတ်ပြု။ ပြောဆိုရေးသားထားကြလေသည်။

အကြောင်းမူကား။ ဗိုစလ်မာန်ဘာသာဝင်လူဗိုက်တချို့တို့က။ မိမိတို့စိတ်ကူးရသောသဘောအလျောက်။များစွာသောမိန်းမများယူခွင့်ရှိကြောင်းကို၊ ကိုယ်တော်၌ အထူးချီးမွမ်းဘွယ်သောအရာနှင့်၊ (ဗိုအဂ္ဂဇာ၊) ဂုဏ်တန်ခိုးတော် ဖြစ်မြောက်ကြောင်းထင်၍၊ ခိုင်မာစွာယုံကြည်စွဲလမ်းလျက်နေကြသည်၊ ဥရောပတိုက်သားရောဇဝင်ဆရာကြီးတို့သည်။အများအားဖြင့်၊ ထိုညာဏ်ပညာကင်းမဲ့သောလူဗာလ တို့စကားများကို၊ ဟုတ်မှန်သည်ဟုအယူရှိ၍။ အခြေပြုရေးသားထားကြလေသည်။

ပမာဆိုသော်။ဗိုစလ်မာန်ဘာသာဝင် လူဗိုက်တယောက်သည်။ ခရစ္စမ်းခြင်းနှင့်၊ သွေးထွက်သံယိုသတ်ဖြတ်ခြင်းတည်းဟူသော အချက်ကို၊ ဗိုဟ်ံမွာန်အရှင်မြတ်မှန်ကန်ခြင်းအတည်ပြုစေနိုင်သောအခြေသာဓက အကြီးဆုံးဟူ၍၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာ ခမ္ဗာဆရာကြီးတပါးအား၊ ပြောပြလေသည်။ထိုပြင်၊ ပြောပြသည်မှာ။ဗိုဟ်ံမွာန်အရှင်မြတ်။ သစ္စာတော်များအနက်၊ တပည့်တော်တဦးတည်းသာ၊ လူပေါင်းတရာများ၏ဦးခေါင်းတို့ကို။စစ်မြေပြင်၌ခုတ်ဖြတ်ချလိုက်သည်။ ၎င်းစကား

ကိုကြားသိရလျှင် ထိုခရစ်ယာန်ဆရာကြီးသည်။မနုဿလူသတ္တဝါများ သတ်ဖြတ်ခြင်းအချက်ကို။ဗိုဟ်ံမွာန်အရှင်မြတ်မှန်ကန်ကြောင်းအတည်ပြုနိုင်သောအခြေသာဓကဟူ၍။ မှတ်သားထားလိုက်သတည်း။ စင်စစ်ဆိုသော်၊ ၎င်းအချက်သည်။ ထိုသူဘိုးဘိတ်ကူးရသောယောင်မှားခြင်းသက်သက်တည်း။အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်ဗိုဟ်ံမွာန်။ အရှင်မြတ်စစ်တိုက်ခဲသောအချက်များအလုံးရံတို့သည်။ ကိုယ်တော်နှင့်စစ်တိုက်စေရန်တပ်ချိလာကြသောရန်သူများဘေးကင်းဘို့ရာ။ ကာဆီးတွန်းလှန်စေခြင်းသဘောအရာသာဖြစ်ကုန်၏။ယခုအချက်မှန်ကြောင်းတင်ပြလိုသောအခြေသာဓကများဟူကား။မတ်ကာရွှေပြည်တော်၌သိတင်းသုံးနေရသောအခါ။ ဗိုဟ်ံမွာန်အရှင်မြတ်သည်။မိမိသစ္စာတော်များနှင့်တကွ။လွန်မင်းစွာသော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းများကို၊ ကိုယ်ရန်သူများလက်ဖြင့်၊ တဆယ်သုံးနှစ်တိုင်တိုင်ခံနေရတော်မူသည့် ၎င်းနှစ်များအတွင်းတွင်၊ ထိုသူတို့သည်။ ထားရှိစံးလှ ဗိစံးရွာလာသကဲ့သို့အရပ်ရပ်ဒေသအနှံ့ရောယှက်များကို။ကိုယ်တော်နှင့်ကိုယ်တော်၏တပည့်သားများအပေါ်သို့ သက်ရောက်စေကြလေသည်၊ ကိုယ်တော်သစ္စာတော်များအနက်တချို့တို့သည်။ အလေသတ်ဖြတ်ခြင်းခံရလျက်။ထိုသူတို့ဥစ္စာပစ္စည်းများကိုလည်းကောင်း။ လုရက်သဖြင့်သိမ်းပိုက်ယူသွားကြလေသည်။ကြွင်းကျန်ရစ်သောသစ္စာတော်များကား။ မိမိတို့ခင်မင်ရာအရပ်ကိုစွန့်ပြစ်ကြ၍။ တပါးတနိုင်ငံသို့ထွက်ပြေးသွားကြကုန်သတည်း။ဗိုဟ်ံမွာန်။အရှင်မြတ်ကိုယ်တိုင်ကိုလည်းကောင်း။ လွန်မင်းစွာသော ဘေးရန္တရာများဖြင့်ညှဉ်းဆဲဖြိုးလျှင်၊ အသေသတ်ဖြတ်တို့ရာ စိတ်ပြန်မှာန်း ထားကြသောကြောင့်။ ကိုယ်တော်သည်။သန်းခေါင်ယံအချိန်၌မတ်ကာမြို့မှ ထွက်ခွါ၍။မဒိနာမြို့သို့။ ဟောဂျရာတ်၊ ပြည်သို့ပြောင်းကြွသွားတော်မူသည်။ ဤသို့ဖြစ်ပြားသော်လည်း။ ရန်ညှိုးမုန်းထားသောသူ အပေါင်းတို့သည်။ ကိုယ်တော်အားညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်ခြင်းအမှုကို လက်မလျှော့ကြဘဲ။ ကိုယ်တော်ကိုအရေဖမ်းဆီးတို့ရာ။ မဒိနာမြို့တိုင်အောင်လိုက်သွားကြသည်အပြင်။တပည့်တော်များထွက်ပြေးသွားရာအရပ်၊ အယ်ဗာဆိန်အား။ ပြည်တိုင်အောင်လည်းကောင်း။ အရေဖမ်းဆီးတို့ရာ။ ရှာဖွေလိုက်သွား ကြကုန်သတည်း။

၎င်းတို့၎င်းသူပြည်သားအရပ္ပလူမျိုးတို့မူကား။ ဤမျှလောက်ကြမ်းကြုပ်ရက်စက်သောလူရိုင်းများ ဖြစ်ကြသည်ဆိုသော်။ အမေရိကတိုက်သား နဂိုရင်းဖြစ်သောကပ္ပထိလူရိုင်းလူမျိုးတို့သည်။ထိုလူမျိုးတို့နှင့်နှိုင်းယှဉ်သဖြင့် (ပလာတို) ခေါ်ဆရာကြီးလောက်ဂုဏ်တန်ခိုးကြီးကျယ်ကြသည်။အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်။ အမေရိကတိုက်သားရိုင်းစိုင်းသော လူမျိုးတို့သည်။ မိမိတို့ကလေးရင်းများကို။ အရှင်

© Afnan Library Trust 2017

လိုက်မြေမမြှုပ်ကြဘဲ၊ ထိုအရပ္ပလူရိုင်းလူမျိုးတို့သာ၊ ကိုယ်ခ္ဌဖွားမြင်ရသောသွီးက
လေးများကို။ အရှင်လိုက်မြေမြှုပ်ကြသဖြင့်၊ ၎င်းအလေ့ဝါဒကို၊ ကိုယ်အမျိုးအနွယ်
စောင့်စည်းခြင်းဟု အမှတ်ပြုလျက်ဂုဏ်လုပ်ကြလေသည်၊ (ဘနီတမိမ်၊ တည်းဟူ
သောလွန်မင်းစွာ ကြမ်းကြိုတ်သော အရပ္ပလူမျိုးတို့သည်။ ယခုရိုင်းစိုင်းသောအ
လေ့ဝါဒကိုအစဉ်အဆက်ပြုကျင့်လျက်နေကြသည်ဟုသိရ၏။) ပမာဆိုသော်များ
စွာအားဖြင့်။ ထိုအရပ္ပလူမျိုးယောကျ်ားတို့သည်၊ မိမိတို့ခင်ပွန်းမိန်းမများကို၊ ကြမ်း
မောင်းချိမ်းချောက်လျက်ပြောကြသည်ကား။ "ဟဲ့မိန်းမ၊ သတိပြုလော။ သင်၌သွီးက
လေးဘယောက်မျှဖွါးမြင်ရလျှင်။ အမှန်မုချသင်ကိုအသေသတ်ပြစ်ဦးမည်" အများ
အားဖြင့်၊ ယခုကပ်ကာလတိုင်အောင်၊ အရပ္ပလူမျိုးတို့သည်။ ကိုယ်ခ္ဌဖွါးမြင်ရလေ
သောသွီးများကို။ စက်ဆုတ်ရွံ့ရှာကြလေသည်။ ထိုပြင်၊ ယောကျ်ားတယောက်၌
မိန်းမပေါင်းတထောင်တိုင်အောင်ယူနိုင်ခွင့်ရှိကုန်သတည်း။ အိမ်တိုင်း။ ယောကျ်ား
တယောက်လျှင်၊ မယားအဖြစ်ဖြင့်၊ မိန်းမပေါင်းဆယ်ယောက်၊ မပြတ်မစဲအသင့်ရှိ
ကြကုန်၏၊ ၎င်းလူမျိုးတို့သည်၊ အစဉ်မပြတ်၊ တသင်းနှင့်တသင်း။ မိမိတို့အချင်းချင်း။
စစ်တိုက်လျက်နေကြသည်။ ယင်းသို့စစ်တိုက်ရာ၌။ အောင်မြင်လေသောအသင်း
သားများသည်၊ စစ်ရှုံးကြသည့် အသင်းသားတို့၏ မယားသားသွီးများအလုံးစုံတို့
ကို။ ကိုယ်လက်ရပစ္စည်းပြုလုပ်၍။ ကြေးကျွန်အဖြစ်ဖြင့်သဘောရှိရာရောင်းချကြလေ
သတည်း။

မယားပေါင်းဆယ်ယောက်ရှိသောသူဘယောက် သေဆုံးသွားသောအခ၊။
ထိုသူ၌ကြွင်းကျန်ရစ်သောသားယောကျ်းကလေးတို့သည်။ မိမိတို့နှောင်းမိ၊ အဘေမ
ယားတို့ကို၊ နိုင်နင်းအုပ်စိုးကြလေသည်၊ ထိုသားများအနက်၊ အကြင်သူမဆို၊ မိမိ
(အဘား) တည်းဟူသော ဝတ်လုံခြုံတည်ကို၊ ၎င်းအဘေမယားများအနက်မည့်
သည့်မိန်းမတယောက်ယောက်၏ ဦးခေါင်းအပေါ်သို့ ချထားပြီးမှ၊ ဤမိန်းမသည်၊
ငါ၏ (ဟလာလ်) တရားသဖြင့်ပိုင်ဆိုင်ရာပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု၊ ဩော်ဟစ်၍ကျွေး
ကြော်ရလျှင်၊ တပြိုင်နက် တချက်တည်းထိုမိန်းမသည်၊ ၎င်းလင်ပါသား၏အပိုင်
ပစ္စည်းနှင့်၊ ကျွန်မပကတိဖြစ်သွား၍၊ ထိုသူ၌ စိတ်ကြိုက် နှစ်သက်ရာ အမှုများကို၊
၎င်းအဘေမယားအားပြု လုပ်နိုင်ခွင့် ရှိသည်ဆိုသော်။ တခါးတည်း ထားလွယ်နှင့်
ခုတ်၍သတ်ဖြတ်လိုဖြစ်စေ။ ရေတွင်းပျက်တခု၌ ထောင်ချထားလိုဖြစ်စေ။ နေ့ညမ
ပြတ်၊ ဆဲဆိုရိုက်ပုတ်ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သဖြင့် တရွေ့ရွေ့အသေသတ်ပြစ်အောင်ကြံ
စည်ကြလေသည်။ ထိုမိန်းမအသက်ကုန်သေဆုံးမှသာလျှင်၊ အကြောင်းကုန်၍အမျိုး
စုံသောဘေးဒုက္ခများမှချမ်းသာရရှိနိုင်သတည်း။ အရပ္ပလူမျိုးတို့ထုံးစံခလေ့နှင့်တ

ရားဥပဒေအရာ ထိုလင်ပါသားများသည်၊ မိမိတို့နှောင်းမိဖြစ်သူအဘေမယားတို့ကို
အလုံးစုံနိုင်နိုင်ပိုင်ပိုင်အုပ်စိုးနိုင်တို့ရာအခွင့်ရှိကြကုန်သတည်း။ အဘေမယားတို့နှင့်
လင်ပါသားသွီးတို့အကြား၌၊ အစဉ်ခပ္ပဘာရှိတတ်သောဝန်တို့မိစ္ဆာနှင့်ရန်ငြိုးမုန်း
ထားခြင်းသဘောအကြောင်းသည်၊ အလွန်ထင်ရှားစွာ ရှိသောကြောင့် အကျယ်
အားဖြင့်၊ မည်သို့မည်ညာရှိတတ်သည်ဟုအကြောင်းကိုရေးသားဘော်ပြရန်လိုအပ်
သည်မဟုတ်။ ယခုအထုပ္ပတ္တိများကို၊ ဖြောင့်မတ်သောသဘောဖြင့်မျက်မှောက်ပြု၍
ထိုညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း ခံရလေသောမိန်းမများ၊ မည်ကဲ့သို့အသက်မွေးကြသည့်
အနေနှင့်အရပ်ရပ်အဖြစ်အပျက်တို့ကို စည်းစားဆင်ခြင်ကြကုန်လော။ ။ယခု
အကြောင်းများမှတပါး၊ ထိုအရပ္ပလူမျိုးများနေရုံထိုင်ရုံနှင့်၊ အသက်မွေးပုံနည်းဟူ
မူကား။ ထိုလူမျိုးများသည်။ တသင်းနှင့်တသင်း မိမိတို့အချင်းချင်း လုရက်သဖြင့်
ထားပြတိုက်၍၊ အသက်မွေးနေကြကုန်သတည်း။ ထိုကြောင့်၊ အစဉ်မပြတ်တသင်း
နှင့် တသင်း စစ်မက်ပြုတိုက်ခိုက်လျက်၊ အသေတတ်ဖြတ်ကြသဖြင့်၊ ၎င်းတို့ဥစ္စာ
ပစ္စည်းနှင့် သားမယားအလုံးစုံတို့ကိုလက်ပြု၊ နိုင်ငံခြားတပါးလူမျိုးသားတို့အား
ရောင်းချကြလေသည်။ ကြိမ်ဘန်များစွာကြိုကြိုက်လာရသည်ကား။ မိမိတို့အသင်း
သားများအပေါ်သို့စေါ်ဘွားအဖြစ်ဖြင့် အုပ်ချုပ်လာခဲ့သော သူအပေါင်းတို့၏ သား
သွီးများသည်၊ နံနက်ချိန်က မိုဃ်းချုပ်မည့်အခါတိုင်အောင် တနေ့လုံးချမ်းမြေ့သာ
ယာစွာသိမ်သိမ်မွေ့မွေ့၊ စီးပွါးချမ်းသာခြင်းနှင့်တကွ အသက်မွေးလာခဲ့ကြသည်။
ညည့်အချိန်ကျလေသော်၊ မိုဃ်းမလင်းမှီအတွင်းတွင်၊ ကိုယ်အမျိုးသားခြင်းအနက်
တပါးသောအသင်းသားများ၏လက်ရပြုခြင်းကိုခံရ၍၊ အလွန်ရှုတ်ချခြင်းနှင့်ဆင်းရဲ
ဒုက္ခခံရခြင်းအနေသို့ ကျရောက်ကုန်သတည်း။ ယမန်နေ့၌။ စော်ဘွားအဖြစ်ဖြင့်နေရ
သောသူအပေါင်းတို့သည်ယခုနေ့ရက်၌လက်ရလူစုဖြစ်ကြကုန်သတည်း။ ယမန်နေ့
ကမင်းသွီးအဖြစ်ဖြင့် နေရသောသခင်မတို့သည်။ ယခုနေ့ရက်၌၊ ကျွန်မအနေသို့ကျ
ရောက်ကုန်သတည်း။

အရှင်မိုဟံမ္မာန်သည်။ ယခုအသင်းသားများအတွင်းဖွါးမြင်လာ၍။ တမန်
တော်အဖြစ်ဖြင့်၎င်းတို့ကယ်ခွတ်တို့ရာ စေလွှတ်တော်မူခြင်းခံရလျက် (မတ်ကာမြို့
၌)ပွင့်တော်မူပေသတည်း။ ၎င်းအရပ်၌ (ပွင့်တော်မူပြီးလျှင်) နှစ်ပေါင်းတဆယ်သုံး
နှစ်တိုင်အောင်။ ထိုအသင်းသားများလက်ဖြင့်။ အမျိုးမျိုးသော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်
ခြင်းခံရတော်မူသည်နောက် (မဒိနာမြို့သို့) ဟေဂျရာတ်ပြုရွှေ့ပြောင်းတော်မူသည်။
သို့ရာတွင်ထိုအသင်းသားလူမျိုးတို့သည်။ ကိုယ်တော်အား။ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို
လက်မလျှော့ကြဘဲ။ ကိုယ်တော်နှင့်ကိုယ်တော်၏သဃ်ာတော် တပည့်သားမိန်းမ

© Afnan Library Trust 2017

ယောက်ျားအလုံးရုံတို့ကို။တခါဘည်းပျက်ယွင်းပပျောက်စေခြင်းအလိုဌါ။ တစိတ်
တသဘောတည်းဖြစ်ကြ၍။ စစ်သားလူအမြောက်အများတို့နှင့်တကွ။ အရအခဲပြု
ရိုင်းအုံလာကြသည့် အခါ၌သာ။ မလွှဲမသာခိုင်အောင် ဖြစ်လေသော်။ အရှင်မိ
ဟံမ္မာန်သည်။ ကာကွယ်ကာဆီးခြင်းသဘောဖြင့်။ ထိုသူတို့နှင့် စစ်ခင်းလျက်ခုခံ
တော်မူသည်၊ယခုအချက်သည်။မိဟံမ္မာန်၊အရှင်မြတ်၊ စစ်မက်ပြုစစ်တိုက်တော်မူ
သည်ဟုပြောဆိုလေသောစကား၌။ မှန်ကန်စွာသောမုချအထုပ္ပတ္တိတည်း။ ငါအရှင်
မှာမူကား။တဘက်သားမျက်နှာမလိုက်ဘဲ၊ ၉ ကွက်ညွှာတာခြင်းကင်းမဲ့၍။ တရား
သဖြင့်ဖြောင့်မှန်စွာသောစကားကိုပြောဆိုဘတ်သောကြောင့်။အသင်တို့ကလည်း။
ဖြောင့်မှန်သောသဘောဖြင့် ရှုကြည့်စည်းစားကြကုန်လော။အကယ်၍ခရစ်တော်သ
ခင်ကိုယ်တော်တိုင်။၏ကဲ့သို့အကျပ်တွင်း၌ကျလာ၍။ညွှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းပြုတတ်
သောလူရိုင်းလူမျိုးတို့အသင်းများက၊ အရအခဲပြုကိုယ်တော်ကို ဝန်းရိုင်းလာခဲ့ကြ
သည်ရှိသော်။ ထိုပြင်နှစ်ပေါင်း တဆယ်သုံးနှစ်တိုင်အောင်၊ တပည့်သားသဿ်
တော်များနှင့်တကွကိုယ်တော်သည်။ထိုလူရိုင်းလူမျိုးတို့အသင်းရများသက်ရောက်
စေကြလေသောအရပ်ရပ်ဘေးဒုက္ခများခံရခြင်း၌ကြင်နာကရုဏာသဘောဖြင့်ခန္တီ
ပါရမီကြောင့်သည်းခံတော်မူလျက် နေရသော်လည်း။ ၎င်းတို့ညွှဉ်းဆဲခြင်းတနေ့တ
ခြားအားကြီး၍။ခံရခဲယဉ်းလှသောအခါ၊ အဆုံး၌တောရပ်ဘက်သို့ ထွက်မြောက်
ရွှေ့ပြောင်းလေသော်။ထိုအရပ်၌တဘန်၊ထိုလူရိုင်းအသင်းသားများကလက်မလွှတ်
ကြဘဲကိုယ်တော်နောက်သိုက်လံကြ၍ မငြိမ်မသက်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ကြသဖြင့်။
ကိုယ်တော်၏တပည့်သားယောက်ျားများကို အသေသတ်ဖြတ်ကြလျက်။ ၎င်းတို့
ဥစ္စာပစ္စည်းနှင့်မယားသားသမီးများကိုဘမ်းဆီးကြသဖြင့် လက်ရပြုလုပ်လေသော်။
ယင်းကဲ့သို့အချက်၌ သခင်ခရစ်တော်သည်။ ၎င်းမတရားမှုများပြုကျင့်လေသောလူ
ဆိုးလူယုတ်တို့အား။မျက်နှာခြင်းဆိုင်ပြိုင်၍။ ဘယ်ကဲ့သို့စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူလိမ့်
ဦးမည်ကိုတရားသဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်းလိုအပ်သတည်း။ ။အကယ်စင်စစ်။ထိုမတ
ရားမှုများသည်။တကိုယ်တည်း။သခင်ခရစ်တော်ကိုယ်တိုင် အပေါ်သို့သက်ရောက်
လာခဲ့သည်ရှိသော်၊မချွတ်မလွှဲကိုယ်တော်သည်။ခန္တီပါရမီအားဖြင့်သည်းခံတော်မူ
၍။ကြင်နာကရုဏာတရားတော်အတိုင်း။ ထိုရန်သူတို့အား။ ချမ်းသာခွင့်ပေးမ။သ
နားတော်မူလိမ့်ဦးမည်။၎င်းအပြစ်ယွတ်၍။ချမ်းသာပေးရခြင်းအချက်သည်။မုချစင်
စစ်အားဖြင့်။အထူးမွန်မြတ်လှသောဂုဏ်တော်တည်း။ သို့ရာတွင်အကယ်၍သခင်ခ
ရစ်တော်သည်။ ထိုချဲ့ချဲ့နဲ့နဲ့ရှိလက်ပန်းကျနေသောဒုက္ခိတအရကလေးကို။ ၎င်းက
ရုဏာကင်းမဲ့လျက်။သတ်ဖြတ်လိုသည့်။ ရိုင်းစိုင်းကြမ်းကြုတ်လှသော လူဆိုးသူ

ယုတ်တို့ကယောက်ျားများအား။ညွှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သဖြင့်သတ်ဖြတ်ကြ၍။ထိုသူတို့
မိန်းမသားသွီးများအား။လက်ရပြုသိမ်းယူသွားကြလိမ့်မည်ဟူသောအကြောင်းကို
ကိုယ်တိုင်ပင်။ကြိုကြိုက်တွေ့မြင်ရသောအခါ။မချွတ်မလွှဲ၊ ကိုယ်တော်သည်။ ထို
ညွှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းခံရလေသော တပည့်တော် အရကလေးများကို။ ရန်သူများ
ဘေးမှကွယ်ကာ စောင့်ရှောက်တော်မူ၍။ ၎င်းမတရားသဖြင့် တိုက်ခိုက်လာကြ
သည့်လူဆိုးတို့ကိုဆီးတားကန့်ကွက်တော်မူလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍။မိဟံမ္မာန်။ အရှင်
မြတ်ပြုလုပ်တော်မူသောအမူအရာ၌ တရုံတရာသောဌင်းဆိုချက် အလျှင်းမရှိနိုင်
စဖူး။ အဘယ်ကြောင့်မိဟံမ္မာန်၊ အရှင်မြတ်သည်၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း။
တပည့်သဿ်တော်များကိုလည်းကောင်း။ ထိုသူတို့၏ မယားသားသွီးများအလုံးရုံ
တို့ကိုလည်းကောင်း။ ထိုရိုင်းစိုင်းကြမ်းကြုတ်လှသော အသင်းသားများလက်သို့၊
တရုံတရာသော ဌင်းခုံခြင်းမပြုဘဲ၊ သဘောရှိရာ သတ်ဖြတ်ကြလောဟုမြွက်ဆို၍၊
အပ်နှံတော်မမူသဖြင့် ကာကွယ်ခုခံတော်မူသည့်အကြောင်းကို အမှုရှာကြီ၍ဌင်း
ဆိုလိုကြသလော။ယင်းသို့ကြမ်းတမ်းရိုင်းစိုင်းလှသောအသင်းသားများကို။၎င်းတို့
သတ်ဖြတ်လိုသော အလေ့အကျင့်မှ ကယ်ချွတ်ခြင်းမူကား အထူးကြင်နာသနား
ခြင်းသက်သက်ဖြစ်၏။ ထိုပြင်၊ အနိုင်အထက်ပြုဆုံးမဝဲ့ပျင်၍။ ထိုမိုက်မဲသောအ
သင်းသားများကိုမတရားမှုများကျင့်ကြီခြင်းမှဆီးတားပိတ်ပင်ခြင်းမူကား၊ မေတ္တာ
တော်နှင့်ကျေးဇူးတော်သက်သက်ပေတည်း။ဥပမာအားဖြင့်ထိုသူတို့သည်။ သေစေ
တတ်သော စိန်ခွက်တခွက်ကို မိမိလက်ဖြင့် ကိုင်ထားလျက်သောက်မည်ဆဲဆဲဖြစ်
သောသူတယောက်နှင့် အလားတူလေပြီ။ ထိုသို့သောအခါ၊ အလွန်ချစ်ခင်လှသော
မိတ်ဆွေတဦးသည်၊ ရုပ်တရက်လာရောက်၍ကြင်နာသနားသောစိတ်ဖြင့်၊ စိန်ခွက်
ကိုထိုသူလက်မှလုယူ၍ခွဲပစ်လျက်။ ၎င်း သိတတ်ခြင်းကင်းမဲ့သော သူတယောက်
ကိုအပြစ်ပေးဆုံးမသဖြင့်၊ သေဆုံးခြင်းဘေးမှကယ်တင်လျှင်။ မေတ္တာနှင့်ကရုဏာ
သက်သက်ပင်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ထိုသို့ကျပ်တည် စွာ သောခေတ်ကာလ၌အ
ကယ်၍ ခရစ်တော်သခင်ကိုယ်တိုင်ပင်အသင့်ရှိငြားအံ့။ မုချစင်စစ်အားဖြင့်ကိုယ်
တော်သည်။ထိုမိန်းမ၊ ယောက်ျားတို့နှင့်ကလေးများကို၊၎င်းဝံပုလွေ၊သတွယ်သတ်
ဖြတ်တတ်သော လူရိုင်းတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူစေခြင်းဌါ၊ အနိုင်အထက် ပြု
လိမ့်မည်အမှန်ဖြစ်၏။

မိဟံမ္မါန်၊ အရှင်မြတ်သည်။ သခင်ခရာဇ်တော် ဘာသာဝင်အသင်းသားတို့
နှင့်အလျှင်းစစ်တိုက်တော်မမူရုံမျှမက၊ မေတ္တာနှင့်ကရုဏာတော်အားဖြင့်၊ ၎င်းတို့
ကိုကြည့်ရှုမစတော်မူလျက်၊ပြည့်စုံစွာသောလွတ်လပ်ခွင့်ကို၊ ထိုအသင်းသားများ

© Afnan Library Trust 2017

အလုံးရုံတို့အားပေးမသနားတော်မူသည်။ ။နာဂျရာန်၊ အရပ်သားခရာဇ်ယာန်
ဘာသာဝင် အသင်းသားများကိုအကြောင်းပြု၍၊ ဓိဟမ္မါန်အရှင်မြတ်သည်၊ ကြပ်
တည်းစွာသောအမိန့်တော်စာဖြင့် ထုတ်ဝေကြော်ငြာလိုက်တော်မူသည်ကား။ "အ
ကြင်သူမဆိုထိုအသင်းသားများ။ ၏ဆိုင်ရာဆိုင်ခွင့်များကိုကြူးလွန်ဖျက်ဆီးငြားအံ့
ငါကိုယ်တိုင်ပင် ထိုသူ၏ရန်သူဖြစ်၍၊ အလွှာဟိုအရှင်မြတ်ရှေ့တော်၌ထိုသူအပေါ်
မှာ၊ တရားစွဲဆိုတော်မူလိမ့်မည်။" ထိုပြင် ထုတ်ဝေသောအမိန့်တော်စာတစောင်၌
တည့်လင်းစွာ မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား၊ ယဟူဒီဘာသာနှင့် ခရစ်ယာန်ဘာသာ
ဝင်လူမျိုးများ၏အသက်ဒီဝ၊ နှင့်ဥစ္စာပစ္စည်းများ။ ထိုသူတို့ဓမ္မတရားနှင့်ဘုန်းကြက်
သရေအလုံးရုံတို့သည်။ အလွှာဟိုအရှင်မြတ်ကွယ်ကာခြင်းနှင့် စောင့်ရှောက်တော်
မူခြင်းအရိပ်အောက်၌လုံချုံစွာရှိကုန်၏။ အကယ်၍ယောကျ်ားတဦးသည်၊ မိစလ်
မာန်ဘာသာဝင်လူမျိုးဖြစ်၍၊ ထိုသူ၏မယားသည်၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်သူဖြစ်ခဲ့
သော်၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ မိမိမယားခင်ပွန်းကို၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာ ဘုရားရှိခိုး
ကျောင်းသို့သွားလာခြင်းမှ ဆီးတားပိတ်ပင်ခြင်းမရှိစေသဖြင့်၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ်
သွားလာတို့ရာအခွင့်ပြုရမည်။ ထို့ပြင်၊ ၎င်းမိန်းမကို၊ အိမ်တွင်းပုံးအဖြစ်နှင့်နေရမည်
ဟုအတင်းအကြပ်မပြုစေရ။ ၎င်းမိန်းမသေဆုံးသောအခါ။ ထိုသူမ၏အလောင်းကို
ဆိုင်ရာ ခရစ်ယာန်ဓမ္မဆရာကြီးသို့ လွှဲအပ်ရမည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် အသင်း
သားများက။ မိမိတို့အယူဝါဒအတိုင်း ဘုရားရှိခိုးကျောင်းများ တည်ဆောက်လို
သောအခါ၊ မိစလ်မာန်ဘာသာဝင်လူမျိုးတို့က၊ ၎င်းကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ ပါဝင်ကြ၍
ကူညီထောက်ထားမစကြရမည်။ ။ထိုပြင်၊ မိစလ်မာန်ဘာသာဝင်အစိုးရမင်းတို့
က၊ အစ္စလံမ်ဘာသာ၏ရန်သူများနှင့် စစ်တိုက်ရသောအခါ. ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်
လူမျိုးတို့သည်၊ မိမိအလိုအလျောက် လွတ်လွတ်လပ်လပ်စိတ်သဘောဖြင့်အစ္စလံမ်
ဘာသာကူညီခြင်းအားဖြင့်စစ်တိုက်လိုကြောင်းကို ပြောလာသောအကြောင်းမှတ
ပါး။ ၎င်းစစ်တိုက်ရာ၌ပါဝင်အပ်သောတာဝန်မှ ထိုအသင်းသားများကို။ လွတ်ငြိမ်း
ချမ်းသာစေရမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်။ ထိုအသင်းသားများသည်။ မြတ်စွာဘု
ရားသခင်ကွယ်ကာစောင့်ရှောက်တော်မူခြင်း။ အရိပ်တော်အောက်၌ခိုလှုံနေရသော
သက်သာခွင့်ကို ရရှိကြကုန်သတည်း။ ယင်းသို့လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့် ရရှိသော
ကြောင့်ထိုအသင်းသားတို့သည်။ တနှစ်တကြိမ် နည်းငယ်သောကြေးငွေများကို။
အစ္စလံမ်ဘာသာအစိုးရမင်းတို့အားပေးဆောင်ကြရမည်။ အချုပ်စကားဟူမူကား။
၎င်းနှစ်ဘာသာဝင် လူမျိုးတို့စောင့်ရှောက်တို့ရာ။ ထုတ်ဝေထားလေသော အမိန့်
တော်စာရနှစ်စောင်ရှိသည်အနက်တချို့တို့သည်။ ၍ပစ္စုပ္ပါန်ကပ်ကာလတိုင်အောင်

ယေရုရှလင်။ မြို့၌အသင့်ရှိနေသည်။ အထက်ရေးသားလာခဲ့သော အကြောင်းများ
သည်။ ကိုယ်စိတ်သဘောအတိုင်းရေးသားတော်မမူဘဲ။ မုချစင်စစ်တည်းဟူသော
အထုပ္ပတ္တိများတည်း။ ဒုတိယ၊ ခလီဖွါ (သဿာတော်။ အိုမရ်သခင်) ရေးသားလေ
သောအမိန့်တော်စာသည်။ ဩသောဒါတ်၊ အမည်ရှိသောခရစ်ယာန်ဘာသာအ
သင်းကြီးတသင်း၏ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး။ လက်တွင်း၌သိုထားလျက်ရှိကုန်၏။ စိုးစည်းခန့်
မှုလောက်ယုံမှားတို့ရာ အကြောင်းမရှိနိုင်စဖူး။ (ယခုအချက်များကို။ ပညာရှိဆရာ
ကြီး။ ဂျော်ဂျိဇိုက်ဒါန်၊ က၊ ဘနီ၊ အိုမိုက်ယာနှင့်ဘနီ၊ အတ်ဘာတ်စ။ တို့မဟာရာဇဝင်
၌။ အရပ္ဗဘာသာစကားဖြင့်ရေးသားထားလိုက်သည်အတိုင်း။ ဒီ၊ အက်စ၊ မာရ်ဂိုလ်
ယူ။ ဆိုသောဆရာကြီးတပါးကတဖန်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ၌ အနက်ပြန်ထားလိုက်သ
တည်း။)

သို့ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ ထိုခေတ်ကာလလွန်လေပြီးသည်နောက်မှ။ အစ္စလံမ်
ဘာသာနှင့် ခရစ်ယာန်ဘာသာလူမျိုးတို့ အချင်းချင်း၌။ ရန်ငြိုး မုန်းထားခြင်းအ
ကြောင်းများပေါ်ပေါက်လာ၍။ နှစ်ဦးနှစ်ဘက်လုံးလွန်လွန်ကျူးကျူးပြုကြလေသည်။
ယခုရေးသားလေသည့် မုချစင်စစ်တည်းဟူသော အထုပ္ပတ္တိများမှတပါး။ မိစလ်
မာန်ဘာသာလူမျိုးတို့နှင့်၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာလူမျိုးတို့ ပြောဆိုရေးသားလိုက်သော
အကြောင်းများအလုံးရုံတို့မူကား။ မိုက်မဲခြင်းနှင့်ငဲ့ကွက်ခြင်းကြောင့် သော်လည်း
ကောင်း။ ရန်ငြိုးခြင်းနှင့်မုန်းထားခြင်းကြောင့် သော်လည်းကောင်း။ ဖြစ်ပွါးလာရ
သည့်ဒဏ္ဍာရီခဲ့ဆိုသောဝေါဟာရဝတ္ထုစကားများသာဖြစ်ကုန်ကြသတည်း။

ပမာဆိုသော်။ မိစလ်မာန်ဘာသာဝင်လူမျိုးပြောဆိုရေးသားလေ့ရှိကြသည်
ကား။ မိဟံမ္မာန်၊ အရှင်သည်၊ ယခုမျက်မှောက်ပြုရသောလမင်းကိုထက်ခြမ်းခွဲလိုက်
တော်မူ၍၊ ထိုလမင်းသည်၊ မတ်ကာမြို့တော်တောင်ထိပ်အပေါ်သို့ကျသွားလေသည်
ပထဝီအလုံးထက်ကြီးကျယ်သောလမင်းကို၊ ထိုသူတို့သည်၊ သိမ်ငယ်သောအလုံး
အထည်တခုထင်မှတ်သောကြောင့်၊ ထိုလမင်းကိုပင်၊ မိဟံမ္မာန်အရှင်မြတ်သည်၊ နှစ်
ခြမ်းခွဲစိတ်သဖြင့်၊ တခြမ်းကိုသည်တောင်ပေါ်သို့လည်းကောင်း။ နောက်တခြမ်းကို
ထိုတောင်ပေါ်သို့လည်းကောင်းပြစ်ချလိုက်တော်မူသည်ဟုဆိုကြလေသည်။ ။
၎င်းအကြောင်းသည်။ တဆင့်ကြားလာခဲ့သဖြင့်၊ အယူသန်၍ စွဲလမ်းပြောဆိုကြလေ
သောစကားသာဖြစ်ကုန်၏။ ထိုနည်းတူခရစ်ယာန်ဘာသာဓမ္မဆရာကြီးများက၊ အ
မှုရှာကြံသဖြင့်အပြစ်တင်ဘွယ်ပြောဆိုတတ်သောအချက်များအလုံးရုံတို့သည်၊ အ
ခြေမရှိသောဝေါဟာရစကားများသာဖြစ်ကုန်သတည်း။

အချုပ်စကားဟူမူကား။ မိဟံမ္မာန်၊ အရှင်မြတ်သည်၊ အရေဗျဓယပြည်၊ ကျွန်း

© Afnan Library Trust 2017

မြတ်ဂုဏ်တော် တန်ခိုးတော်များနှင့် ကိုယ်တော်၏ ပါရမီ ပြည့်စုံရုံတော်မူခြင်းအကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ သဒ္ဓညသယမ္ဘူတဇ္ဈေညာဏ်တော်နှင့်တကွ၊ ဒှေးကာလ၌ကြွလာပွင့်တော်မူနှင့် လေသောတမန်တော်ဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်တို့၏ မှန်ကန်ခြင်းအထုပ္ပတ္တိများကိုလည်းကောင်း။ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ဓမ္မမက်တရား၊ စည်းကမ်းဥပဒေများကိုလည်းကောင်း။ ညွှန်ပြသည်အပြင်၊ ပညာအမျိုးမျိုး၌ မချွတ်မလွဲသန့်ရှင်းခန့်ချအပ်သော အချက်များနှင့်လောကခေတ်ပညာ၌ မချမင်စစ်တည်းဟူသောတျို့တို့ အကြောင်းများကိုလည်းကောင်း။ ရှင်းလင်းစွာဘော်ပြချေသတည်း။

ငင်းမချွတ်မလွဲ၊ မချဖြစ်သော အချက်များအနက်၊ ထိုကျမ်းတော်မြတ်၌ ကိုယ်တော် ညွှန်ပြတော်မူသောအချက်ကြီးတချက်ဟူမူကား။ သင်တို့ကြားသိလာခဲ့ရသည်အတိုင်း။ နောက်ဆုံးဖြစ်ပေါ်လာ၍၊ ကိတ္တိကြောင်ဟောလေသော (၇၂ဆိလျှို၊ အမည်ရှိသည့်) အာကာသသဿတရေဆရာကြီးမပေါ် ဒဲအလျှင်။ ဒှေးဦးမဆွမ၁၂၍ သခင် ခရစ်တော် သက္ကရာဇ် (၁၅၀၀) တိုင်အောင်၊ လောကတဝှမ်းလုံးအမှတ်ပြုလောက်သော အာကာသသဿတရေဆရာကြီးများအလုံးရုံတို့သည်။ ပထဝီဗေဒကြီးကို ကမ္ဘာအလုံး၌ ဗဟို၊ ချက်ချာဖြစ်သောမဏ္ဍိုင်ဟုအမှတ်ပြုခဲ့။ ငင်းစက်ဝိုင်းကို၊ နေမင်းလည့်ပတ်လျက်နေရကြောင်း။ သန္ဓိဋ္ဌာန်ချ၍တညီတညွတ်အယူရှိကြလေသည် ထိုနောက် ပေါ်ထင်လာသည့်၊ (ကိုပဂ်နိုကူ၊ အမည်ရှိသော၊) အာကာသ သဿတရေဆရာကြီးသည်။ ဆန်းသစ်သောသဘောကိုအတည်ပြုလျက်၊ နေမင်းမဟွေ့ မပြောင်းဘဲနေရကြောင်းနှင့်ပထဝီအလုံးငင်းနေကိုလှည့်ပတ်၍ နေသည်ဟုဒှေးဦးစွာသိမြင်သဖြင့်ဘော်ပြသောသူတည်း။ ယခုဆရာကြီးမပေါ် ဒဲကာလတိုင်အောင်ပညာရှိသုခမိန်ဘို့နှင့် အာကာသသဿတရေဆရာကြီးများ အလုံးရုံတို့သည်၊ (တိုလမီ) ဟုသမုတ်ရသောဆရာကြီးစိုးထားလေသောနည်းလမ်းစည်းကမ်းများကို ဤမျှလောက်အယူသန်၍စွဲလမ်းကြသည်ဆိုသော်၊ အကြင်သူမဆိုထိုနည်းလမ်းများကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုပြောဆိုငြားအံ့။ ထိုသူကိုဓိုက်မဲ့သောသူဟူ၍စိုင်ကြောကုန်သတည်း။ (၄သာဂုစော်) အမည်ရှိသောဆရာကြီးနှင့် (ပလောဘို) သမုတ်ရသောဆရာကြီးနှစ်ပါးတို့သည်။ ဓိဓိအသက်ကုန်ခါနီးမှာ၊ စကြာဝဠာကိုနှစ်ပြည်နှစ်ကုန်သွားလာလှည့်ပတ်လျက်နေသော်နေမင်း၏အသွားအလာသည်၊ နေကြောင့်မဟုတ်ဘဲ၊ ထိုနေမင်းကို နှစ်စဉ်နှစ်ကုန်ပထဝီအလုံး လှည့်ပတ်လျက်နေရသောကြောင့်သာဖြစ်သည်ဟူ၍၊ စွဲလမ်းခြင်းရှိကြားသော်လည်း၊ ထိုအယူသဘောကိုလူအလုံးရုံတို့သည်။ တခါတည်းမွေ့လျော့ကြ၍၊ တို့လမီ၊ ဟူသမုတ်ရသော ဆရာကြီးစိုမံချက်ကို သာအလုံးရုံသောအာကာသသဿတရေဆရာကြီးများသည်။ သန္ဓိဋ္ဌာန်ချအပ်သောအယူသန်ခြင်းဖြင့်စွဲလမ်းနေကြသတည်း။

ဆွယ်ခဲ့ပါဝင်သော၊ ဟောရျတ်စ်၊ ဟူသည့် သဲကန္တာရအရပ်တွင်ပွင့်တော်မူသည်။ ထိုအခါပဒေသဟူမူကား။ အသိုးအပွင့်နှင့်သစ်ပင်မြက်ပင်စသောအရာကစုံတရာမျှ မပွင့်မပေါက်ဘဲ၊ လူသူမနေမထိုင်နိုင်သော သဲကန္တာရကြီးသက်သာသည်း၊ မတ်ကာနှင့် မဒိနာမြို့များကဲ့သို့ အပိုင်းတပိုင်းဖြစ်သော လူသူနေထိုင်ကြလေလည်း။ ထိုအကွက်များဖြစ်လည်း။ မခံနိုင်အောင်ပြင်းထန်စွာနေပူပြင်းလှသဖြင့်၊ ငင်းသဲကန္တာရဖြစ်နေထိုင်ကြသောလူမျိုးတို့ကား။ အရပ်တရပ်တည်းဖြစ်ခဲ့မြဲလျက်မနေတတ်ကြဘဲ၊ အပဉ်မပြတ်လှည့်လည်၍နေထိုင်တတ်သောလူမျိုးများနှင့် ညာဏ်ပညာကင်းခဲ့သည့်ရိုင်းစိုင်းသောတေသားများတည်း။ အရှင်မိဟိမ္ဘာန်ကိုယ်တိုင်သည်လည်း၊ ဗာပေကျမ်းဂန်၊ မရေးမသားမဘာသာမရွှတ်နိုင်သောအရှင်တည်း။ သာသနာတော်တည်ပုံခေတ်ကာလ၌။ ထိုလူမျိုးတို့သည်။ ကွရ်အန်ကျမ်းတော်ကိုဆိတ်လက်ဖြင်ရိုးများနှင့်၊ စွပ်လွှဲအရွက်များအပေါ်သို့ရေးသားလေ့ရှိကြကုန်သတည်း။ ယခုအကြောင်းများထောဝ်ထွမ်းရှုကြည့်ခဲ့သဖြင့်၊ မိဟတ်မ္မာန်အရှင်မြတ်သည်၊ မည်ကဲ့သို့သောလူမျိုးတို့ကိုကဲ့ဿဲ့ချွတ်ခြစ်ခြင်းအလို့ငှါ၊ ကြွလာပွင့်တော်မူသည့် အထုပ္ပတ္တိကိုပဉ်းစားဆင်ခြင်ကြကုန်လော။ ထိုလူမျိုးတို့အား၊ ဒှေ့ဦးစွာကိုယ်တော်မေးလိုက်ဟော်မူသည်ကား။ အဘယ်ကြောင့်သင်တို့သည်၊ (မူစာနဗျ ိ)ရင်မောရှေ့နှင့် (အဘြဟာ၊ ချဟတ္တလာဟော်) သခင်ခရစ်တော်ခဲ့လည်းကောင်း။ (တောချာတ်) ခမ္မဟောင်းကျမ်းတော်နှင့် (အင်ဂျ ိဆ်) ခမ္မသစ်ကျမ်းတော်ခဲ့လည်းကောင်း။ မယုံမကြည် လက်မခံဘဲနေကြကုန်သတည်း။ ယခုမေးချက်ကိုကြားရလျှင်၊ ထိုသူတို့ခဲ့ခံမခဲ့၍၊ မိဟတ်မ္မာန်၊ အရှင်မြတ်အားပြန်မေးလာကြသည်ကား။ ငင်းအရှင်နှစ်ပါးနှင့် ကျမ်းစာနှစ်စောင်တို့ကို မယုံကြည်ကြဘဲသေဆုံးလေသောကျွန်ုပ်တို့၏ဘိုးဘေးများသည်။ မည်ကဲ့သို့သောအနေအဖြစ်သို့ကျရောက်သကဲ့နေကြသတည်း။ ငင်းတို့အားမေးပုန္စာဂကို။ မိဟတ်မ္မာန်အရှင်မြတ်၊ ဖြေဆိုလိုက်တော်မူသည်ကား။ မချွတ်မလွဲသင်တို့၏ဘိုးဘေးများနှင့်တကွမယုံမကြည်ဘဲရှိသောလူအလုံးရုံတို့သည်။ လမ်းလွဲလမ်းမှားခြင်းအနေဆို့ကျရောက်ကုန်သတည်း။ သင်တို့၌ အလွန်လိုအပ်သည့်အချက်ဟူမူကား။ ထိုအရှင်နှစ်ပါးနှင့် ကျမ်းတော်နှစ်စောင်တို့၌ မယုံမကြည်ဘဲနေသောသူအပေါင်းတို့ကို၊ မိမိတို့အမိအဘနှင့်ဘိုးဘေးချန်စဆက်များပင်ဖြစ်ကြသော်လည်း၊ အလုံးရုံတို့ကိုစွန့်ပြစ်ကြမည်ဟု၊ မိန့်တော်မူလိုက်သတည်း။

ဤကဲ့သို့ဘိုင်းပြည်နှင့် ယင်းသို့ ရိုင်းစိုင်းကြမ်းကြုတ်လွန်သော အသင်းသားများအတွင်းတွင်၊ ဗာပေ ကျမ်းဂန် မတတ် မြောက်သော (အ ံမ်ိ) တပါးသည်။ ကျမ်းစာတစောင် ယူဆောင်လာခဲ့သည်။ ထိုကျမ်းတော်မြတ်၌။ အလွန်ဟိုအရှင်

© Afnan Library Trust 2017

သို့ရာတွင်၊ ကွန်အန်ဓမ္မစက်ကျမ်းတော်မြတ်၌တချို့သောအာယာတ် (ပုဒ်) များသည်။ တိုလမီ ဆရာကြီး စီမံချက် သဘောနှင့် ဆန့်ကျင်သဖြင့် ဆင်းသက်ကျရောက်လာ ကြလေသည်။ (ကွန်အာန်၊ ကျမ်းစူရာယာစင်၌ပါရှိသော၊) ထိုဗျာဒိတ်နှုတ်ကပါတ်တော် (အာယာတ်၊ ပုဒ်) များဟူမူကား။ (၁) ဝါတ်ရှမ်စို၊ တဂျရီ၊ လေမွတ်စ၊ တကန်ရင်၊ လဟာ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ နေဟူသည်မှာ။ မရွှေ့မပြောင်းဘဲ၊ မိမိတည်ရာအရပ်၌သာလှည့်ပတ်၍သွားလာနေရသည်။ ၎င်းအကြောင်းအားဖြင့်၊ နေမင်းမရွှေ့မပြောင်းဘဲ၊ မိမိစကြာစက်ဝိုင်း မဏ္ဍိုင်ကို အစည်လှည့်ပတ် သွားလာနေရကြောင်း သိရ၏၊ ထိုနည်းတူ၊ (၎င်းကျမ်းတော်နှင့်စူရာ၊ အခဏ်း၌မိန့်တော်မူလိုက်သည့်) ဒုတိယအာယာတ်တော်ပုဒ်ဟူမူကား။ (၂) ဝ၊ ကွဏ်လွန်၊ ဖွဲ၊ ဖွါလကင်၊ ယဘ်စ၊ ဘဟူန်၊ အဓိပ္ပါတ်ကား။ နေလနက္ခတ်တာရာ အသီးအသီးတို့နှင့်မြေကြီးပါ။ အကုန်လုံးတို့သည်၊ မိမိတို့အားသတ်မှတ်လျက်ရှိသော ကောင်းကင်ရပ်၌လှည့်ပတ်သွားလာလျက်ရှိကြကုန်သတည်း။ နေလနက္ခတ်တာရာများနှင့် မြေကြီးအလုံးရုံတို့လှည့်ပတ်လျက်နေကြောင်းကို၊ ယခုပုဒ်၌ရှင်းလင်းစွာညွှန်ပြတော်မူသည်။ ကွန်အန်ကျမ်းတော်မြတ်က၊ လောကဘဝမ်းလုံးကြီဖြန့်နှံ့ပြားလာရသောကာလ။ ၎င်းပညာရှိသုခမိန်တို့နှင့်အာကာသသျတ္တရဆရာကြီးများ အလုံးရုံတို့သည်။ ယခုဗျာဒိတ်တော်ဆိုချက်များကို အတတ်ပညာကင်းမဲ့သော လူဗာလတို့ စိတ်ကူးထင်မြင်သောသဘောဟုထင်မှတ်၍။ ပျက်ရယ်ပြုကြလေသည်။ အစ္စလံမ်ဘာသာ၌ အမှတ်ပြုလောက်သော ပညာရှိဆရာကြီးများတိုင်အောင်ကွန်အန်ကျမ်းတော်၏မြွက်ဆိုချက်များကို (တိုလမီ)ဆရာကြီးစီမံချက်နည်းနှင့် ဆန့်ကျင်ကြောင်းကိုတွေ့မြင်ဘတ်ရှု၍ မလွှဲမသာနိုင်အောင်။ ထိုဆရာကြီးစကားနှင့် သဗ္ဗာယဖြစ်သော အနက်သဘောကိုရေးသားပြန်ထားကြလေသည်။

ခရစ်ယာန်သက္ကရာဇ်(၁၅၀၀)တိုင်အောင်(တိုလမီ) ဆရာကြီးစီမံချက်များသည်မချွတ်မလွှဲသောစီမံချက်များဟု။ လူအများတို့အယူရှိကြသောကြောင့်။ ကွန်အန်ကျမ်းတော်မြတ်၏ဘည့်လင်းစွာဖြစ်သောဗျာဒိတ်နှုတ်ကပါတ်တော်များကိုထိုဆရာကြီးအချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်ဟု အလွှဲသဘောရှိကြကုန်သတည်းဓိဟံမ္မာဒ်။ အရှင်မြတ်ဝဖွါတ်ပြုပရိနိဗ္ဗာန်စံယူပြီးမှနှစ်ပေါင်း(ကိုးရာ)လွန်လာခဲ့သောအခါ။ (ဂါလီလျှိ၊ အမည်ဖြင့်) ကိတ္တိကျော်စောသောဆရာကြီးသည်။ နက္ခတ်တာရာများကြည့်ရာ။ တိုက်သစ်ကိုတည်ပြန်လျက်၊ အဝေးကြည့်ရသောမှန်ပြောင်းအသစ်လည်းရှာကြံပြုလုပ်၍။ ၎င်းမှန်ပြောင်းအားဖြင့်။ ရေးကြီးခွင့်ကျယ်သော အချက်များအလုံးရုံတို့သည်။ ရှင်းလင်းစွာသိမြင်နားလည်ဘွယ် ဖြစ်လာရသည်။ အ

ကြောင်းမူကား။ ပဘဝီမြေကြီးလှည့်ပတ်သွားလာရခြင်းအကြောင်းနှင့်။ နေရာတနေရာတည်း၌နေမင်းသည်၊ တည်ကြည်စွာနေသဖြင့်။ မိမိစက်ဝိုင်းအလုံးကို မဏ္ဍိုင်ပြုလျက်လှည့်ပတ်နေရခြင်း အကြောင်းနှစ်ရပ်လုံးတို့သည်။ နေရာကျရှင်းလင်းစွာသိမြင်နားလည်ဘွယ်ဖြစ်ကုန်လေပြီ။ ထိုအခါ၌ပင်။ ကွန်အန်ကျမ်းတော်ဗျာဒိတ်နှုတ်ကပဘ်တော်များ၌ ပါလာရှိသောအချက်များမှုချအမှန်ဖြစ်ကြောင်းအတည်ဖြစ်လာ၍။ (တိုလမီ၊)ဆိုသောဆရာကြီးစီမံချက်များသည်။ စိတ်ကူးရောက်သည့် ကွယ်လွယ်သောအချက်များဟု၊ ထင်ရှားလာကုန်သတည်း။

အချုပ်စကားမှာ။ အရှေ့တိုင်းသူပြည်သား အသင်းသားများအနက် လူပေါင်းများစွာတို့သည်၊ နှစ်ပေါင်းတထောင်သုံးရာ(ကျော်)က၊ ဓိဟံမ္မာဒ်၊ အရှင်မြတ်ဓမ္မစက်တရားတော်မြတ်၏အရိပ်အောက်၌ ဆုံးမဝဲ့ပြင်ခြင်းခံရကြ၍အလယ်ချက်ဖြစ်သောခေတ်ကာလ၌။ ဥရောပတိုက်သူ တိုက်သားများ လွန်မင်းစွာ။ ကြမ်းကြုတ်ရိုင်းစိုင်းလျက်နေရသောအခါ၊ အရပ္ဗလူမျိုးတို့သည်။ လက်မှုပညာ များ၌လည်းကောင်း။ ဂဏန်းသင်္ချာအတတ်များ၌လည်းကောင်း။ တိုင်းပြည်များ အုပ်စိုးခြင်းအမှုအရေး၌လည်းကောင်း။ ယဉ်ကျေးခြင်း ဂုဏ်လက္ခဏာများ၌လည်းကောင်း။ အရပ်ရပ်သိပ္ပံပညာနှင့် လောကခာတ်ပညာများ၌လည်းကောင်း။ ပြည့်ရုံစွာသောကျွမ်းကျင်ခြင်းရှိ၍။ ကမ္ဘာဘဝမ်းလုံးခပ်သိမ်းကုန်သော အသင်းသားများထက်သာလွန်မကထွန်မြတ်ကြလေသည်။ ယင်းသို့လှည့်လည်နေထိုင်။ တွေ့ရာ စားသောက်နေရသောအရပ္ဗလူမျိုးတို့၌ အသီးသီးကွဲပြားကြလေသော အသင်းသားများကို။ ဤမျှလောက်ယဉ်ကျေးလိမ္မာအောင်။ သွန်သင်ပြသဆုံးမဝဲ့ပြင်သောအရှင်နှင့် မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးအား။ ပါရမီပြည့်ရုံဖြစ်မြောက်ခြင်းအတတ်ပညာနှင့် ယဉ်ကျေးခြင်းနည်းဥပဒေများကိုအစတည်၍။ တည်ထောင်တော်မူသောအရှင်ဟူမူကား။ အရှင်ဓိဟံမ္မာဒ်၊ တည်းဟူသောစာပေကျမ်းဂန်မတတ်မမြောက်ဘဲ။ ပကတိ ပညာကင်းမဲ့သောသူဘယောက်တည်း။ ဤကြီးမြင့်မြတ်သောလူရှင်တပါးသည်။ မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးအလုံးရုံတို့ကိုဆုံးမဝဲ့ပြင်၍ကယ်ချွတ်တော်မူနိုင်သော။ ပါရမီရှင်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဥပဇ္ဇာယ်ဆရာတပ၊ ။ မုချစင်စစ်ဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်လော။ ၎င်းအကြောင်းကို။ ဖြောင့်မတ်သောစိတ်သဘောဖြင့်။ ချင့်ချိန်ဆင်ခြင်၍ စီရင်ဆုံးဖြတ်တို့ရာလိုအပ်သတည်း။ (ပြီး၏။)

———o———

© Afnan Library Trust 2017

وارجمندی خارق العادهٔ ئی که محیر عقول اهل عالم و موجب توجه و اقبال و اطاعت و جان نثاری کافه بنی نوع آدم است در اعلاء امر مبارک حضرت بهاء الله و اسم اعظم فائز المرام شویم و هذا هو المقصد الاسنی و الغایة القصوی والله ولی التوفیق و نعم المولی و نعم الرفیق -

مژده و تهنیت ورود موکب همایونی حضرت ولی امر الله

بارض مقدس حیفا

درسی ام ماه سپتمبر سنه ۱۹۲۴ م - از شهر آگره - حضرت شیخ حشمة الله روحیفداه - تلغرافاً تشریف فرمائی حضرت غصن ممتاز ابهی سدرهٔ مبارکه آلیه ولی امر الله محبوب عالمیان شوقی افندی ربانی را بادارهٔ الاشراق مژده دادند - و این بشارت کبری را بسائر محافل مملکت برما ابلاغ نموده - از محفل روحانی رنگون - رئیس محفل - حضرت سید جناب علی صاحب بی - ای - بارستر - ات - لا - نیابة از قبل جمیع محافل روحانی - و بندگان سریر آستان مرکز پیمان - و امآء الرحمن مملکت برما - تلغرافی متشکرانه در تهنیت ورود موکب همایونی بارض مقدس حیفا - و اظهار عرض عبودیت و نیستی و فنا - و اطاعت و انقیاد جمیع دوستان جان نثار - در ساحت اقدس ارسال نمودند - در نهم ماه اکتوبر سنه ۱۹۲۴ م - از حضور مبارک مقصود عالمیان ولی امر الله ارواحنا لعنایاته البدیعة فداء در جواب آن - تلغرافی شرف وصول فرموده -

بدین عنوان - "سید جنابعلی - نمره - ۷۰ - فیراستریت - رنگون - بوثوق تمام مطمئن بمحبت برادرانه من باشید - شوقی - "

یقین است شیفتگان جمال انور خورشید پیکران محبوب عالمیان - وجان نثاران آن دلبر عشاقان را - از این ذره پروری خداوندی - چقدر افتخار و مباهات حاصل است - امیدواریم این سایهٔ همایا پایه همیشه برسر این کمترینان مبسوط بماند - و بنهایت ثبات و استقامت کمر خدمت و اطاعت و عبودیت را ببندیم - و برضای مبارک مولای خود فایز گردیم -

بشـــــارات اعلای امر الله در هندوســـــتان

حضرت آقا میرزا محمود زرقانی - در آگره و دهلی و اطراف نطقهای عدیده در محافل کثیره دادند و ارواحرا منتعش و صدور را منشرح فرمودند و سایرند - اما حضرت شیخ محی الدین افندی بسبب کسالت مزاج در آگره تشریف دارند و بمعالجه و مداوا مشغولند - از دوستان الهی برای شفای عاجل این بزرگوار التماس دعا میرود - چنانچه در اینجا هم مناجات مبارک (انت الکافی) تلاوت شد -

ဘဟာအိန်၊လောကသတင်း။

အာဂရာမြို့၊ကောကဘေဟာင်၌သတင်းစာဖွင့်ကြောင်းသည်အတိုင်း။ အာကာခြင်္ကာ။မာဟာမွတ်ဒ်၊ဇင်္ကာခို၊သခင်နှင့်၊ရှိကွ။ မိဟာယစ်ဒင်၊အဖွန်မှီ၊စွာဟ္မ ရီ၊မိဘဆွစ်ကြီးနှစ်ပါးတို့သည်၊ဟာဇရတော်၊ဝါရာကအေ၊မိဘာရာကအေ၊အမွှေ ယာသခင်မ။အမိန့်တော်ဖြင့်၊တာဃဒါန်။ မြို့လမ်းက။ ကုံတိုင်မြို့ဆိုရောက်ပြီးလျှင်။ ဟင်္ဂွတ်စတန်။တပြည်လုံးလှည့်လည်၍ဓမ္မစက်တရားတော်မျိုးစေ့များ ကြဲဖြန့်ခဲ့ခြင်းအလိုငှါ။အာဂရာမြို့ဆိုကြွရောက်တော်မူကြပြီ။

———o———

ရောင်ခြည်တော်အရှိန်အဝါ။

အလ်ဟာမ်ဒိ၊လေလွှတ်။ဟာဇ္စရတော်။ ဝသီယ။ အံမ်ရွှတ်ဆတ်။ (ရှောက်။ ပြောခဲ့)အရှင်မြတ်ကျေးဇူးတော်မစခြင်းအားဖြင့်။ (ရောင်ခြည်တော်)သတင်းစာ သည်၊ယမံနှစ်တနှစ်လုံး။အတွင်း။အပြင်က။ အမျိုးမျိုးသော ဆိုးတားပိတ်ပင်ခြင်း များခံနေရသော်လည်း။ယမံနှစ်တနှစ်ချောမောစွာလွန်လာခဲ့ပြီး။ယခုနှစ်-၁၉၂၄-ခု။ စက်တင်္ဘာလမှစ၍။ရောင်ခြည်တော်မဂ္ဂဇင်း၌။ ဒုတိယနှစ်စပါသည်။ အယ်ဒီတာ များသည်။မိမိတို့ကိုယ်နှိုက်က ခွန်အားနည်းပါးကြသော်လည်း။ ကြည်လင်ထက် သန်သောစိတ်ဓောဓေတနာအားဖြင့်။ အရှင်မြတ်အရိပ်တော်ခိုလှုံကြလျက်။ ဓမ္မတာ တော်ဝတ်တရားများကို့ရှုမျှော်မှောက်ပြုကြ၍။ ဝဝနေယျလူပကတိအဆွေခင်ပွန်း တို့အား။ဓမ္မဒါနပန်။ဆောင်ရွက်အံ့သောငှါ။ ယမံနှစ်ထက်မက။ ခွန်အားတိုးတက် သန်မာလာသဖြင့်။အပြေးအလွှားသွားလာနိုင်ရန်စွမ်းဆောင်ရည်သတ္တိရှိကုန်ပြီဟုအားကိုး ပါသည်။သို့ဖြစ်ပါ၍။ ချစ်သားအလုံးစုံတို့သည်။ မေတ္တာတော်ဝတ်တရားအားဖြင့် မချွတ်မယွင်းကူညီထောက်ပံ့တော်မူကြလိမ့်မည်ကို စိတ်ချပါသည်။ ယမံနှစ်ကမစ တော်မူကြသည်အတိုင်း။ ယခုနှစ်အတွက်လည်းပေးမသနားတော်မူကြအံ့။ မဟာ ဖွဲလ်၊ရုဟာနီအသင်းသားတို့က၊မျှော်လင့်ချက်ရှိနေကြပါသည်။

———o———

© Afnan Library Trust 2017

شمارهٔ دهم ویازدهم این مجله - در تحت عنوان الاشراق - وجوهاترا
مفصلا بحث نمودیم - ومدلل داشتیم - که از روی یرلیغ بلیغ وصایای حضرت
مرکز عهد وپیمان خداوند رحمن بهیچوجه ممکن نیست - پیشنهاد دوستان
هندوستان را برامر مبارک حضرت ولی امرالله ترجیح بدهیم - بنابر عقیدهٔ
راسخهٔ اهل بهآء - فکر صائب این کمترین بندگان جازم است براینکه کلیة (الاشراق)
بدون چون وچرا - در جمیع شئونات - سایه همایه اطاعت وانقیاد امر
مبارک محبوب عالمیان حضرت شوقی افندی را پناه گیرشود - وبدینجهت
هیچگونه تغییر وتبدیل در اقسام سه گانه مجله یعنی فارسی وانگلیسی وبرمه‌ئی
بهیچوجه جائز نه - بلکه خطائیست منکر - وذنبی است لایغفر - وطرفه تر اینکه
دوستان مادر ینموضوع واحد فیمابین خودشان باهمدیگر همرای وهمخیال
هم نیستند - چنانچه یکی از همکنان ما نصیحت میکند که باید قسم انگلیسی
را از الاشراق بیرون کنیم - بفاصلهٔ چند روز دیگری پند میگوید که قسم
فارسیشرا باید از مجله خارج کنیم - از سیاق کلام پیداست که ناصح ثانی از
کیفیت خواهش نمودن رفیق نخستین خود بیخبر است - وغرض کلی همکی
این بوده که خواستند الاشراق در قسم برمه‌ئی خود فقط محصور بماند وبس
ولی اکنون درنهایت بهجت وانبساط اعلان میکنیم - که حال اکثری
ازبرادران مابخسافت آراء مختلفه خود پی برده اند - چنانچه عالیجناب
رئیس محفل روحانی مرکزی ملی کل ممالک هندوستان در مکتوب خود
شان که چندروز قبل باین اداره رسیده - تصویب رای این بندگان را نموده
میفرمایند - که باید کلیة الاشراق در اقسام سه گانه خود یعنی فارسی و
انگلیسی وبرمه‌ئی حسب الامر مبارک محبوب ما ولی امرالله حضرت
شوقی افندی - بدون توقیف وتحذیف قسمی از اقسام سه گانه برحالت
اصلی خود باقی وبرقرار بماند - لهذا از صمیم قلب وفؤاد برادران هندوستان
خود را صلای مژده میزنم - که آخر کار باین فیصله صحیح قطعی حکم فرمودند
نیز اینموقع را غنیمت شمرده اظهار امتنان وتشکرات قلبی خود را بحضور
جمیع آن پرستاران وحامیان وموالیان بلند همت مینمائیم - که همه وقت
در عرض این یکسال که اکنون در تحت تبصره است - نه تنها بتبرعات خیریه
واعطاء ابونه سنویه تشویق وتحریص وکمک وسرپرستی فرمودند - بلکه بمقاله
جات دلپذیر مناسب حال بهائیان در موضوعات مختلفه نیز ما را مفتخر
داشتند - ما قدر این بیانات گهربار را بسیار گرامی میداریم - چه که شهرت
ومقبولیت الاشراق غالباً بآنمقاله جات مرهون بوده - اگرچه مسلم است

نخستین قدرت وطاقت وتوانائی که در این نبضت ضعیف البنیهٔ ما احداث
شده کلیة از مواهب کبرای محبوب ما حضرت شوقی افندی بوده که نه تنها
پیدایش ووجود وهستی الاشراق بعنایات وفیوضات خداوندی حضرتش
محقق است - بلکه نشو ونمای صحیحهٔ معتدله این جریده نیز بجمیع شئونات در
همه حال در عرض سال از تائیدات متواترهٔ مبارک بوده - ولی میخواهیم
اسامی چند تا خانمهای محترم بهائیرا نیز در اینجا ذکر کرده باشیم - یعنی
مادام استنارد - قاهرهٔ مصر - ومادام کلودیا کولس - لندن - انگلستان
الاشراق بجهت معاونت وامدادی که در عرض سال از این خانمهای
محترم دریافته - رهین احسانات وامتنان بی پایانست - چنانچه از برلی
سال آینده چشمداشت اینکونه معاونت وامداد را پیوسته از این خانمهای
محترمه - وهم از سائر احبای الهی بوثوق تام داشته ومیدارد -

چون در سال گذشته نسخ عدیدهٔ الاشراق را بحضور احبای الهی وسائر
ترقی خواهان عالم انسانی اعم از اینکه ابونه شوند ویانشوند - در نهایت
ترتیب وتنظیم واتقان نه تنها در مملکتین برما وهندوستان بلکه بهمه جای عالم -
مثل ایران ومصر وسوریه وفلسطین وبغداد وترکیا وروسیه - وچین وژاپون
وجزایر فلیپیان وملایا - وفرانسه وانگلتره - والمان - واسترالیا - ونیوزیلند
وجزایر هوای - وایالات متحده امریکا وکندا - وغیر ذلک مجاناً فرستاده
شده - ولی نظر بحالت موجوده با این سرمایه ئی که در دست - ومخارج
خطیرهٔ فوق العاده چاپ کردن - وگرانی تمر وپول پسته بلاد خارجه که در
پیش است - بطور قطعی نمیتوانیم اندازه بگیریم که تا کی این رویه ومسلک
مجاناً فرستادن نسخه های عدیدهٔ الاشراق را بممالک بعیده خارجه میتوانیم
جاری وبرقرار بداریم - اما از انجا که وثوق واعتماد کلی ما بر بلند همتی
احبای الهی بسیار متین ومحکم است - یقین است آنجوا هر وجود ومعادن
فضل وجود در اینموضوع بسیار اهم کمک وهمراهی خواهند نمود - ودر
مقام تعاون وتعاضد دست بخشش وعطا از مادریغ نداشته دستگیری
خواهند فرمود -

در اختتام کلام از جمیع احبای الهی رجا میکنیم که بنهایت تضرع وابتهال
در آستانه مبارکه جبین فرسوده در حق این مشتی ضعفاء بی بضاعت دعا
بفرمایند - تا در ادای وظائف مقدسهٔ خود باقوت قلبی وثبات واستقامت
روحانی واستعداد وقابلیت تمامتر موفق ومؤید گردیم - وید قدرت غیبیهٔ
آلهیه یکنوع تغییر وانقلابی در احوال وامورات عالم ظاهر فرماید - تا بفیروزی

© Afnan Library Trust 2017

ما اگر از بدبختی خود بنالیم حق داریم - چه که حال تقریباً نه ماه بیشتر است
از نفحات جانپرور متحد المآل ارض مقدس حیفا - و نیز متحد المالهای
سایر مرکزهای بلاد شرقی - چون مملکت عظیمهٔ ایران - و عربستان - و
ترکستان - و قفقازیا و عراق - و سوریا - و ترکیا - و مصر - و افریقا - و غیر ذلک
بکلی محروم مانده - جان بلب آمده جزر مقی از حیات روحانیمان باقی نیست
لهذا در حضور امنای کرام و بزرگان عالی مقام سراپا رحم و مسروت محافل
مقدسهٔ روحانی جمیع مراکز عالم بهائی شرقاً و غرباً و جنوباً و شمالاً - در نهایت
تضرع رجا و التجا مینمائیم - که از روی سجایای کریمه و الطاف عمیمه ترحمی
برحال زار این مشتی ضعفای بی بضاعت دور افتاده فرموده انظار عواطف
اهل بهاء را که صرف همدردی و مرحمتست باینصوب معطوف داشته -
جمیع مراسلات امری و متحد المآلهای محافل روحانی را بدون توسط
محفلی از محافل روحانی یا مرکزی هندوستان - راساً بعنوان مرقومهٔ
ذیل ارسال فرموده رهین احسان بیکران فرمایند - و بنفحات بدیعهٔ جانفزا
این بینوایان را جانبخشی نمایند - برکریمان کارها دشوار نیست -

عنوان مراسلات

ملک برما - شهر رنگون - صندوق پسته - نمره (۲۹۹) محفل روحانی بهائیان

Address: **The Bahai Spiritual Assembly**
P.O. BOX 299. RANGOON (Burma)

از امنای محفل مقدس روحانی مرکزی ارض مقدس حیفا - و ارض طیبهٔ
طهران خواهشمندیم - که مرحمت فرموده ناله و فغان و درخواست این
مستمندان ضعیف را بگوش سراپا هوش امنای سائر محافل مقدسه روحانی
همه جا - در ضمیمهٔ متحد المآلهای خودشان برسانند - و حقوق اخوت
روحانی و نوعیت انسانیرا مرحمتاً بجا آرند -

تحیات مخلصانهٔ الاشراق

(بحضور کافهٔ بهائیان عالم)

از انجا که حقوق شناسی و سپاسداری - وظیفهٔ بزرگ هرفردی از افراد
عالم انسانیست - لهذا (الاشراق) نیز از صمیم قلب بلسان حال مراتب
تشکر و امتنانرا بحضور جمیع احبای الهی تقدیم نموده عرض میکند - که
بحمد الله بیمن افضال بیهمال خداوند قادر توانا - و عنایات مخصوصهٔ مالا
نهایهٔ حضرت ولی امرالله شوقی افندی - ارواحنا لفیوضاته البدیعة فدا

این مجله نوزاد که بمیل و ارادهٔ مبارک از ماه سپتمبر سنه ۱۹۲۳ م - پیرایه
هستی و نمود در برکرده - سال اولین را مطلقاً در عبودیت و اطاعت امر
مولای خود حضرت ولی امرالله - و خدمات مخلصانه و حدت عالم انسانی
و اعلای کلمة الله - و نشر نفحات محبت الله - و تأسیس ملکوت آلهی چنانکه
در آسمانست بروجه بسیطهٔ غبرا - در نهایت بهجت و سرور و کامرانی - باتمام
رسانید - البته بلند همتی جماعت کوچک احبای رنگون که عبارت از معدود
قلیلی از بندگان سریر آستان حضرت عبد البهاست شایان سپاس و ستایش است
که بمحض صدور فرمان واجب الاذعان حضرت ولی امرالله بجهت طبع و نشر
مجلهٔ بهائیان برمه - فوراً بتمام قوت و همت قیام و اقدام کردند - و این
موهبت غیر مترقبه را که محض ذره پروری خداوندی من غیر استحقاق -
براین مشتی ضعفاء بی بضاعت احسان کردیده - یکی از مواهب آلهیه
دانسته بسیار مغتنم شمردند - و هرفردی از افراد بفرط اخلاص همت براین
گماشت - که بهر وسیله ئی بتواند بجهت فوز باین موهبت کبری موفقیتی
حاصل نماید - چنانچه قیام کردن احبا بچنین ثبات و استقامت خارق العاده
در خدمت امرالله و اطاعت ولی امرالله - جمیع آن موانع و مشکلاتراکه
از قبیل ناتجربه کاری و فراهم نبودن اسباب جلوگیر بود بکلی دور نمود -
نیز ابرهای کثیف متراکم سوء تفاهم داخله و خصومتهای متعصبانه خارجه
را که بسبب تابناکی الاشراق بغتة برروی کار آمده و فوراً فراگرفته بود -
حالا بتمامه زائل کرد - نخستین صعوبتیکه ما را در اول قدم جلوگیر شد - در
قسم فارسی بود - بوجه نبودن حروفات سربی - و حروف چین کاردان - و
چاپ خانهٔ فارسی اللسان - که بجهت متداول نبودن این گونه امور در
مملکت برما - خیلی دشواری بهمرسانید - ستایش و نیایش پاک یزدانرا -
بتائیدات ملکوت ابهی که بالقطع والیقین نزولش برآن نفوس زکیه ئی که
بخلوص نیت بجهت خدمت امرالله قیام میکنند حتمی است - این بندگان
سریر آستان حال تقریباً سه ماهست - بجهت طبع این مجله بهیه مخصوصاً -
موفق بافتتاح دستگاه مطبع بهائیان در بحبوحهٔ مرکز تجارتی شهر رنگون گشته
که بجمیع وجوه از برای رفع احتیاجات لازمهٔ طبع و نشر اقسام سه گانه این
مجله کاملا کافی و مرتب و منظم است -

اما بغایت افسوسناکیم از اینکه بنا بخواهش و اصرار بی پایان دوستان
هندوستان چاپ کردن قسم فارسی را از مجلهٔ الاشراق نتوانستیم قلم انداز
کنیم و یا حذف و توقیف نمائیم - چنانچه سابقاً در اینماده - در قسم انگریزی

© Afnan Library Trust 2017

ادبیه و رعنائی و زیبائی خود بغایت ممتاز و شایان هرگونه تمجید است - خصوصاً در ممالک اروپا وجودش بسیار مغتنم - و مایهٔ افتخار و مباهات ملت فخیمهٔ ایران است - از این خاک پاک همه وقت دانشمندان حکیم عالی گهر و سخنوران ادیب فرخنده سیر و ارباب حل و عقد که سرامد روزگار بودند - و تاجدارانی دادگستر که بر هفت کشور حکمرانی نموده ظاهر شده اند - بلکه وخشوران بلند پایه چون حضرت زردشت - و حضرت ابراهیم علیه السلام نیز در این اراضی طیبه یزدان پرست مبعوث شدند - حتی اخیراً در قرون سیزده و چهارده هجری چنانکه بشواهد تاریخیه ثابت - بزرگانی آسمانی باهدایت یزدانی - چون حضرت سید (باب) و حضرت بهاء الله - و حضرت عبدالبهاء عباس افندی - برای حیات بخشی و تقدم و ترقی مملکت ایران ظهور فرمودند - و انوار هدایتشان آفاق جهانرا فراگرفت - و از هرکیش و کنش جم غفیری بشاهراه حقیقت پی بردند - ولی ایران بلسان الحال خود ناطق - که - آنچه ما کردیم بر خود هیچ نابینا نکرد - در میان خانه گم کردیم صاحب خانه را -

بشارات عالم بهائی

تفصیل وصول مکاتیب احبای الهی و متحدالمآلهای محافل روحانی عالم بهائی در اینماه سپتمبر از قرار ذیل است -

سورت - مستر وکیل - رئیس محفل مرکزی ملی روحانی کل ممالک هندوستان مکتوبی - حامل سواد دو قطعه متحدالمآلهای قدیم محفل روحانی شیکاغو وسوادیک متحدالمآل محفل روحانی نیورک مورخ پنجم ماه جون ۱۹۲۴ م آگره - جناب مستطاب آقا حشمت الله - رئیس لجنة الاشاعة والتبلیغ دیانت بهائیه - مکتوبی - بمبای - متحدالمآل نمره - ۳ - محفل روحانی - حامل متحدالمآل نمره ۲ محفل روحانی شیراز - که نمره اولش تاکنون نرسیده بوشهر - متحدالمآل نمره - ۱ - محفل روحانی - بلا واسطه راساً واصل - پورتسعید - متحدالمآل محفل روحانی بابت ماه اگست راساً میرسد - نیویورک وبوسطن ماس - امریکا - از هرمحفل روحانی یکقطعه متحدالمآلی رسیده ومخابره راساً جاریست - لندن - مادام فلورنس - جورج - مکتوبی حامل ورقه‌ئی در شرح اسامی ناطقین در کنگرهٔ ادیان و مذاهب موجودهٔ در داخلهٔ حکومت دولت بهیه انگلستان - کلکته - مادام - استنارد - مکتوبی حامل حوادثات امری در قاهره و اسکندریهٔ مصر - از دکتور بشیرافندی امرتسر - هند - مکتوبی از جناب غلام محمد ثانی - علیهم و علیهن بهاء الله الابهی - چنانچه جمیع مکاتیب امری - و متحدالمآلهای محافل روحانی

مذکورة الصدر - حامل بشارات عظیمه خارق العاده ترقی امرالله و اعلاء کلمة الله در اقطار عالم - و تشبث نمودن احبای الهی بحبل المتین اطاعت و عبودیت و خدمت بآستانه مقدسه مطاف اهل عالم و قیام بنهایت ثبات و استقامت در رضا جوئی مقصود عالمیان - حضرت ولی امرالله - شوقی افندی ارواحنا لوحدته الفداء - و تأسیس لجنه های جدیده و مجالس عدیده در تحت اداره محافل روحانی محض پیشرفت و تقدم و ترقی امر الله - و تشیید مبانی اتفاق و اتحاد و محبت تامه - در بین احبا - بکمال نیستی و فنا و فداکاری مخلصانه از برای همدیگر - که از نوایای ذاتی و سجایای فطری اهل بهاست - و ناله و حنین جانکاه جگرسوز جمیع بندگان و اماء رحمن در حرقت فرقت و هجران محبوب امکان - و از سال عرایض شتی از اکثر محافل روحانی از برای معاودت حضور مبارک بمرکز معهود ارض مقدسهٔ نوراء - ارواحنا لترابها المعطرة الفدا - و غیر ذلک بوده - نیز نوید و رود سعادت آمود نورین نیرین سمآء عهد و پیمان - حضرت میرزا محمود زرقانی - و حضرت الشیخ محی الدین افندی صبری در شهر آگره هندوستان - و جوق جوق هجوم آوردن طالبین در تالار مشرق الاذکار بمبای از برای تحقیق امرالله - و استماع بیانات روح افزای حضرت الحاج شیخ عبدالرحمن افندی هندی حتی ورود هفت نفر از اعیان شهرهای که جمیعاً سبب روح و ریحان و انتعاش ارواح اهل ایمان و ایقان گردیده احبای هرسه گانه محافل روحانی مملکت برما - رنگون - و مندله - و دیدنو کلزو کنجانگون بمراعات احترامات فایقه در نهایت ادب اظهار امتنان و تشکر احسانات بی پایان ازان هیاکل مجرده نورانیه مینمایند -

عرضداشت دوستان محفلهای مملکت برما - بتوسط مدیر الاشراق

مخلصانه در نهایت رقیت و محویت و فنا حضور امنای محترم محافل مقدسه روحانی جمیع مراکز شرق و غرب عالم بهائی معروض میداریم - بنابر خریطهٔ جهان - مملکت برما - از مملکت هندوستان اگرچه باعتبار حدود چون ایران و هندوستان باهم پیوسته است اما بجهت بعد مسافت هزاران میل دور واقع - و از حیث لسان و عواید و اطوار و آداب و اخلاق و اکل و شرب و طرز معاشرت و لباس مباینت کلی داشته از هم جدا و منجزاست - در این قرن بدیع برأ بواسطه قطار راه آهن - و بحراً بتوسط کشتی های بخاری اتصال بهمرسانیده - و مخابره بسیار سهل و آسان گردیده - معذلک

© Afnan Library Trust 2017

خلقنا الانسان في كبد - و يا ايها الانسان انك كادح الى ربك كدحاً فملاقيه
وان ليس للانسان الا ما سعى - وان سعيه لشتى - والذين جاهدوا فينا لنهدينهم
سبلنا - قد افلح من زكيها - وقد خاب من دسيها - الذين يذكرون الله قياماً و
قعوداً و على جنوبهم - ويتفكرون في خلق السموات والارض - ربنا ما خلقت
هذا باطلا سبحانك - ايات قرآنى شواهد براين مدعا - پس معلوم آمد كه
نوع انسان تربيت لازم دارد - ومربي و راهنمائي ميخواهد - و بايد آنمربي
و هادي از جنس خود آن انسان باشد - تا بسبب جنسيتش اين نوع انسان
بتواند با و ميل و رغبت كند و تقرب جويد و كسب فيض نمايد و آن مربى حنون
روحاني رحماني نيز برحسب استعداد و فراخور قابليتش افاضه فيوضات فرمايد -

وچون مسلم است كه عالم طبيعت وجهان كون وفساد مورد عوارض وحوادثات
شتي - و در حيز تبديل و تحويل و معرض تغيير و زوال است - و بقانون
طبيعت نوع بنى آدم ينزلا محاله بايستى با اين حوادثات و عوارض دوچار
گردد و از حالى بحالى تبديل يابد - و تغييرو زوال پذيرد - و چون ناگزير اين
كونه گرفتاريها سبب شود كه علل و امراض مختلفه شؤنات عالم طبيعت بر او
مستولى گردد - ومقتضيات نفس وهوى غلبه نمايد - و بسبب چنين استغراق
در لذات و شهوات از مبدء و مركز اصلى خود منحرف شود - و از مقصد و
نتيجهٔ كلى آفرينش خود غفلت ورزد - و در عالم بيخبرى - قواى فطرى
آلهيرا درمورد غير صحيح مخالف رضاى پروردگار صرف كند - وسرمايه شگرف
جوهريت ذاتى و نورانيت فطري و استعداد قابليت جبلى خود را بنرد
بيخردي ببازد و معطل و مهمل و بى اثر وثمر گذارد تا آنكه متدرجاً زوال پذيرد
و مفقود گردد - و چون بحكم تبديل و تحويل حالات عالم - تغييرا حوال بني
آدم آن عوارض و حوادث و علل و امراض نيز بالتبع لابد و ناچار در هردور
وكوري بيك حال و منوال ممكن نيست بماند بلكه متفاوت ميباشد - لهذا
آن خداوند دانائى رازوبينائى هرنشيب وفراز - حكيم بى انباز بحكمت بالغه
خود برحسب ضرورت لازمه هرزمان واهل آنزمان - ودر هرعصر و قرنى
بمقتضيات آنقرن واوان - از ملكوت غيب احديت ذات - هياكل نورانى
و طلعات قدسى صمدانى جمال وجلال و كمالات يزدانى خود را كه مظاهر
كليهٔ آنحقيقت اعظم - و مطالع كاملهٔ ذات وصفات و اسماء جامعهٔ آنخلاق
عالم بطور جامعيت ميباشند - براى معالجه و مداواى امراض كافه اهل
عالم ونوع بنى آدم بانسخهٔ كامله:جامعه و درياق برء الساعة محض رحمت
كبرى ارسال فرموده - و از قرائيكه بكشف و شهود رسيده - براى آنمشارق
ازليه ومطالع انوار قدميه - مراتب و مقامات چهارگانه مقرر است -

(١) مقام ومرتبه اول - درعالم بشريت و اجسام وطبيعت و عالم خلق و
ناسوت است (من الخلق الى الخلق) انما انا بشر مثلكم - وانك ميت وانهم
ميتون - (اشهدان محمداً)

(٢) مقام ومرتبهٔ دوم - ترقى وعروج از عالم بشريت بعالم عبوديت وعالم
ارواح وماوراء الطبيعة وعوالم ملكوت وجبروت كه مقام انسان است -
(من الخلق الى الحق) لست كاحدكم - ابيت عند ربى يطعمنى ويسقينى
(عبده)

(٣) مقام ومرتبهٔ سوم - نزول از سماء احديت وعالم امرو لاهوت بعالم
وحدت ومقام برزخيت - وبعثت - باخلعت نبوت ورسالت وتاج وهاج
ولايت وخلافت درعالم ناسوت وخلق وواحديت - (من الحق الى الخلق)
ولكن رسول الله وخاتم النبيين - بعثت لاتمم مكارم الاخلاق - (ورسوله)

(٤) مقام ومرتبهٔ چهارم - متعلق است بحقيقت ومقام ولايت خاصه آن
مظهر ظهور آلهى در عالم لاهوت وهاهوت ذات غيب الغيوب - كه بمعراج
حقيقى معبراست - (من الحق الى الحق) ومارميت اذ رميت ولكن الله
رمى - وان الذين يبايعونك انما يبايعون الله يد الله فوق ايديهم - لى مع الله
وقت لا يسعنى فيه ملك مقرب او نبى مرسل - انا هو وهوانا - انا عرب بلا عين
وانا احمد بلا ميم - هرمرتبه از وجود حكمى دارد * گر حفظ مراتب نكنى زنديقى

(باقى آينده)

تبصره

مجلهٔ فرخنده فر - ايرانشهر - مجله ايست مصور - علمى و ادبى - كه در
شهر برلين مملكت المان - ماهى يكبار - بمعاونت فضلاى شرقى واروپاوى
در ٦٤ صفحه انتشار مى يابد - مديرو مؤسس اين گوهر گرانبها حضرت فاضل
اديب و دانشمند لبيب همعصر بلند اختر فرزانه عالى همت آقاى آميرزا
حسين خان كاظم زادهٔ محترم دام توفيقاته ميباشند - وجه ابونهٔ ساليانه
اش در همه جا من غير استثناء يك ليرهٔ انگليسيست و از معلمين وشاگردان
مدارس چهل قروش است - وجه ابونه را بايد بوسيلهٔ برات بنك شاهنشاهى
رأساً - يا بواسطهٔ وكلايش كه در اكثر بلاد شرقى - خصوصاً در بمبئى هندوستان
موجود نداد انموده شود - شماره دهم و يازدهم و دوازدهم سال دوم اين
مجله در دو نسخه و مجلد بادارهٔ الاشراق وصول يافته - و رهين احسان
بيكران فرموده - الحق اين مجله بلند پايه - در طرز و اسلوب عبارات بديعهٔ

© Afnan Library Trust 2017

عظیم الشان جهان است * ظهور میفرماید - ولوان جمال ازلی در پس هفتاد
هزاران پرده پنهانست - و بسبب حایل و مانع بودن ابرهای کثیف جسمانی
آنشمس حقیقت و ذات غیب الغیوب کماهو هو جلوه گری نتواند - اما شیفتگان
جمال ذوالجلال - و عاشقان حقیقی آنمعشوق لایزال - و باده نوشان خمخانهٔ
وحدت - و حقیقت شناسان مصطبهٔ علم و حکمت - بیقین مبین میدانند - که
موسم خزان در گذشت و اکنون ایام ظهور ثمر بقدوم موسم ربیع ظهور الهی که
نتیجهٔ آفرینش شجر عالم امکانست باز در رسیده - و یوم لقاء و روز فیروز دیدار
خداوند بیهمتاست - جلوهٔ جمال غیب قدیم ازلی را در آن هیکل صوری عنصری
نورانی بشری بالکشف والعیان میبینند - و بر ایمان و ایقان خود شان میافزایند
دیده می خواهم که باشد شه شناس * تا شناسد شاهرا در هر لباس * ولی
این اصحاب بدو قسم منقسمند - برخی ذوالعینند - و بعضی را ذوالعقل خوانند
صنف اولی - ظاهر بینند لذا در نظر اول - ادراکشان محصور در گوشت و
پوست صوری و صورت و هیکل عنصری آن ثمر است - و آنرا مظهر آنذات قدیم
میدانند - و بواسطه او جمال غیب را درک مینمایند - اما کسانیکه ذوالعقل اند -
نظر حقیقت بینشان باز است - و حجبات کثرت گوشت و پوست ظاهری و
صورت و هیکل عنصری ثمر ایشانرا حایل و مانع نیست - در نظر اول بلا واسطهٔ
صورت و هیکل و هیئت آن جمال حقیقت غیبیه را که اقصی الغایات و مقصد
کلی از وجود و بود و نمود ثمرهٔ شجرهٔ عالم است - مشاهده میکنند - فکشفنا
عنک غطائک فبصرک الیوم حدید - مصداق حال آنها میشود - دلی کز معرفت
نور و صفا دید - بهر چیزی که دید اول خدا دید - اولئک هم الفائزون - والحق
هر دو صنف هم حق بین هستند و در رتبهٔ خود برحقند - ولی بفحوای -
حسنات الابرار سیئات المقربین شان ارباب صنف اخیر اجل و اسنی و ارفع
و امنع است - از صنف اول - محققین عرفا میفرمایند - نوع انسان بنابر سنت
قدیمهٔ الهیه - در قوس نزولی دائرة الوجود از عالم لامکان متدرجاً بعالم
امکان تنزل نموده - چنانچه از عالم جماد بعالم نبات - و از عالم نبات بعالم
حیوان و از عالم حیوان بعالم بشری تنزل یافته - و چون این دائره را از وسط-ش
بدو قوس منقسم نموده اند - لذا تا عالم بشری انتهای قوس نزولی -
وتکمیل خلقت بفحوای لقد خلقنا الانسان في احسن تقویم مسلم می دانند -
وبرای تفهیم وتفهم آن در مقام راکه این دو قوس از دو طرف بهم وصل میشود
جهت فوقانی و جهت تحتانی قرار داده - مقام انسان و عالم بشری را
در سمت تحتانی - و عالم آلهی را در ذروهٔ اعلی جهت فوقانی مقرر
داشته اند - یکنصف دائره قوس نزولی را عالم خلق گویند و نیمهٔ دیگرش را

که بقوس عروجی تعبیر نموده عالم امر میخوانند - و میگویند که نیمه دائره
قوس نزولی تاریک است و نیمهٔ دیگرش بانوار آفتاب حقیقت منور است
عالم تحتانی را باصطلاح خود ارض مینامند - و عالم فوقانی را که در نقطهٔ
محاذی آن واقع سماء میخوانند و این قوس عروجی از مقام بشریت
ابتدا یافته تا عوالم روحانی لامکانی ملکوت و جبروت و لاهوت و هاهوت
عوالم اربعه و هویت ذات بحت منتهی میشود - وان الی ربک المنتهی
نیز نوع بشررا میگویند - مربع الکیان - و مثلث الکیفیه است یعنی عالم
جسمانی بشری دارای عناصر اربعه - و موالید ثلاثه است - از جهت این
قوای جسمانی آفرینندهٔ او او را ظلوم و جهول فرموده - و از جهت جنبهٔ
روحانی و ملکانی و آلهیش او را اشرف المخلوقات و نتیجه آفرینش کائنات
سر مستسر ذات کبریا - و آئینه حق نما - و خلیفة الله خطاب فرموده -
انی جاعل فی الارض خلیفة - ولی آنحکیم علی الاطلاق در فطرت وجبلت
ونهاد و کینونت این بشر برای ارتقای از حضیض ادنی اعنی مقام بشریت
باعلی مدارج کمالات آلهیه - یکقوهٔ خارق العاده ئی ودیعه نهاده - و او را درمیان
این دو قوس بالامتیاز فاعل مختار قرار داده - آدمی زاده طرفه معجونیست
از فرشته سرشته و از حیوان - گر کند میل این شود کم از این - ور کند میل آن
شود به از آن - ان الله تعالی خلق الملئکة ورکب فیهم العقل و خلق البهائم
ورکب فیهم الشهوة - و خلق بنی آدم ورکب فیهم العقل والشهوة - فمن غلب عقله
علی شهوته فهو اعلی من الملئکة - ومن غلبت شهوته علی عقله فهو ادنی
من البهائم - آنچه در عالم طبیعت است مجبور محض است - ومن حیث
الخلقة لایشعر صرف - اما چون انسان را فطرة عقل و شعور و ادراک و هوش
لزوم ذاتی او است لهذا حق سبحانه او را فاعل مختار ساخته - و جزای اعمال حسنه
و سزای کردار بد را برای او مقرر فرموده - (چنانچه میفرماید - خیمهٔ نظم
عالم بدوستون برپاست - مجازات و مکافات) والاهرج و مرج عظیمی در
عالم کون و فساد واقع شود - و شؤنات همجیت و بهیمیت و سبعیت عالم طبیعت
یکلخت بر او حکمرانی نماید - لقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم ثم رددناه
اسفل سافلین - پس میگویند که نوع انسان خلقتش در این جهان بمقتضای
حکمت بالغه محض از برای امتحان است - ودر تحت فشار عظیم این دو قوای
عظیمه آفریده شده - باید جهدی بلیغ بکار ببرد تا بر قوای طبیعت و نفسانیت
غالب آید - و سعی موفور باید مبذول دارد و پیشرفت نماید تا بمدارج عالیهٔ
کمالات روحانی عالم انسانی ترقی نماید - وفایز المرام گردد - لقد

© Afnan Library Trust 2017

امتزاج عناصر است که ترکیب میشود - ولی این ترکیب مکمل‌تر است - و بتقدیر رب قدیر - امتزاج تام پیدا کند - وروح حیوانی که عبارت از قوهٔ حساسه است - پیدا شود - و احساس حقائق محسوسه ازمبصر و منظور ومسموع ومطعوم ومشموم و ملموس نماید - آن نیز بعد از تفریق و تحلیل این اجزای مرکبه بالطبع محو میشود - مانند این چراغ که مشاهده مینمائید که چون این روغن و فتیل و آتش با هم جمع شود روشنائی حاصل گردد - ولکن چون روغن تمام شود و فتیل بسوزد آن‌نور نیز محو گردد - اما روح انسانی این مثلش مثل بلور و فیض آفتابست یعنی جسم انسان که مرکب از عناصر است در اکمل صورت ترکیب و امتزاج است - وغایت اتقان واشرف ترکیب و اکمل موجود اتست - وبروح حیوانی نشوونما نماید - این جسم مکمل مانند آئینه است - وروح انسانی مانندآفتاب - اگرچنانچه بلور بشکند - فیض آفتاب باقیست - و اگر آئینه محو ونابود شود برفیض آفتاب ضرری نرسد - آن باقیست - این روح قوهٔ کاشفه است - که محیط برجمیع اشیاست وجمیع این آثار بدایع و صنایع واکتشافات ومشروعات عظیمه و وقوعات مهمه تاریخیه که میبینی کل را اوکشف کرده - واز حیز غیب وکمون بقوهٔ معنویه بعرصه ظهور آورده - مثلاً در زمین است کشفیاتی درآسمان میکند از حقایق معلومه - یعنی چیزهائی که معلوم است ومشهود چیزهای مجهول را کشف کند - مثلا در این نصف کره است ولی بقوهٔ عاقله مانند کولمبس نصف دیگرکره را که کرهٔ امریکاست ومجهول و مستور راست کشف کند - جسم ثقیل است اما بوسائط مکشوفهٔ خویش پرواز کند - بطئی السیر که است - اما بوسائطیکه ایجاد نماید - در نهایت سرعت شرق و غربرا طی نماید - مختصر - این قوهٔ محیطه است برجمیع اشیاء - اما این روح انسانی دو جنبه دارد - یارحمانی یا شیطانی - یعنی استعداد نهایت کمال را دارد - وهمچنین استعداد نهایت نقص را - اگراکتساب فضائل کند اشرف ممکنات است - و اگر اکتساب قبائح کند ارذل موجودات گردد -

اما روح در مرتبهٔ چهارم - روح آسمانیست - آن روح ایمانی و فیض رحمانیست آن از نفثات روح القدس است - که بقوهٔ الهیه سبب حیات ابدیه شود - آنقوه ایست که انسان ارضی را سماوی کند - و انسان ناقص را کامل نماید - کثیف را پاک کند - ساکت را ناطق نماید - اسیر شهوات نفسانیه را مقدس و منزه کند - جاهل را عالم نماید -

پنجم روح القدس است - این روح القدس واسطهٔ بین حق و خلق است - مثل آئینه‌است مقابل آفتاب - چگونه آئینه مقدس اقتباس انوار از آفتاب کند وبدیگران فیض رساند - بهمچنین روح القدس واسطهٔ انوار تقدیس است که از شمس

حقیقت بحقائق مقدسه رساند - وا و متصف بجمیع کمالات الهیه است - در هر وقت ظهور کند عالم تجدید گردد - و دورهٔ جدید تاسیس شود - و هیکل عالم انسانیرا خلعت جدید پوشاند - مثلش مثل بهار است هروقت بیاید عالمرا ازحالی بحالی دیگر نقل کند - بقدوم موسم بهار خاک سیاه و دشت و صحرا سبز و خرم گردد و انواع گل و ریاحین روید - اشجار حیات جدید یابد - و اثمار بدیع پیداکرد د - دور جدیدتاسیس شود - وظهور روح القدس مثالش اینست - هروقت ظاهرشود عالم انسانیرا تجدید کند - و بحقایق انسانیه روح جدید ببخشد - عالم وجود را خلعت معمود پوشاند - ظلمات جهل زائل نماید - و انوار کمالات ساطع‌نماید - مسیح باین‌قوت این دور را تجدید نمود - و بهارالهی در نهایت طراوت ولطافت در جهان انسانی خیمه برافراخت - و نسیم‌جان پرور مشام نورانیا نرا معطرنمود - وهمچنین‌ظهور جمال مبارک (بهاء الله) مانند فصل ربیع بود وموسم جدید - که با نفحات قدس وجنود حیات ابدیه وقوهٔ ملکوتیه ظهور وسریر سلطنت الهیه را در قطب عالم نهاد - و بروح القدس نفوسیرا زنده فرمود - و دور جدید تاسیس نمود - (انتهی)

(۲) مقاله ئی در مقامات انبیاء و مظاهر مقدسه الهی -

(پیوسته از سال گذشته نمره ۱۲ ماه اگست ۱۹۲۴ م)

پس عرفای محققین میفرمایند - که آن ذات قدیم کان الله ولم یکن معه من شیئی وقتی را در غیب هویت احدیت ذات خود که بگنج مخفی معبر است مستور بود باقتضای تجلی عام آفاقی در منتهای بی نیازی بذاته لذاته فی ذاته خود را در عالم شهود ظاهرفرمود - واین شجرعظیم عالم وجود بوجود ونمود آمد - پس آن قدیم مطلق وحقیقت اعظم که تغییروزوال وتبدیل و تحویل احوال را مطلقا در ذات او راهی نیست - بفحوای الان کما کان - بحالت اصلیه اولیه خویش در مقام غیب الغیب ذات خود قائم و دائم وباقی و برقرار است - ولو بي پرده و حجاب در عالم امکان بحد مالانهایه ظاهر و عیان است - اما بشدتی پنهانست که هر قدر اورا در اصناف موجودات که بمنزلهٔ شاخ و برگند در این درخت عالم بیشتر طلب وجستجو کنیم - کمتر میبابیم - بلکه مأیوس و محروم و ناکام میمانیم - و محال است سراغي از او بگیریم - خفی لافراط الظهور تعرضت * لادراکه ابصار قوم اخافش * وحظ العیون الرزق من نور وجهه * لشدته حظ العیون العوامش * ولي چون موسم بهار و ربیع الهي در رسد - بالکشف والعیان می بینیم که آنحقیقت غیبیه از آن فروع منشعبه و شاخهای اصناف موجودات عالم در یکشاخی از آن شاخها مثل سایر اوراق بصورت و هیئت ثمر که فی الحقیقه نتیجهٔ آفرینش و ایجاد آندرخت

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

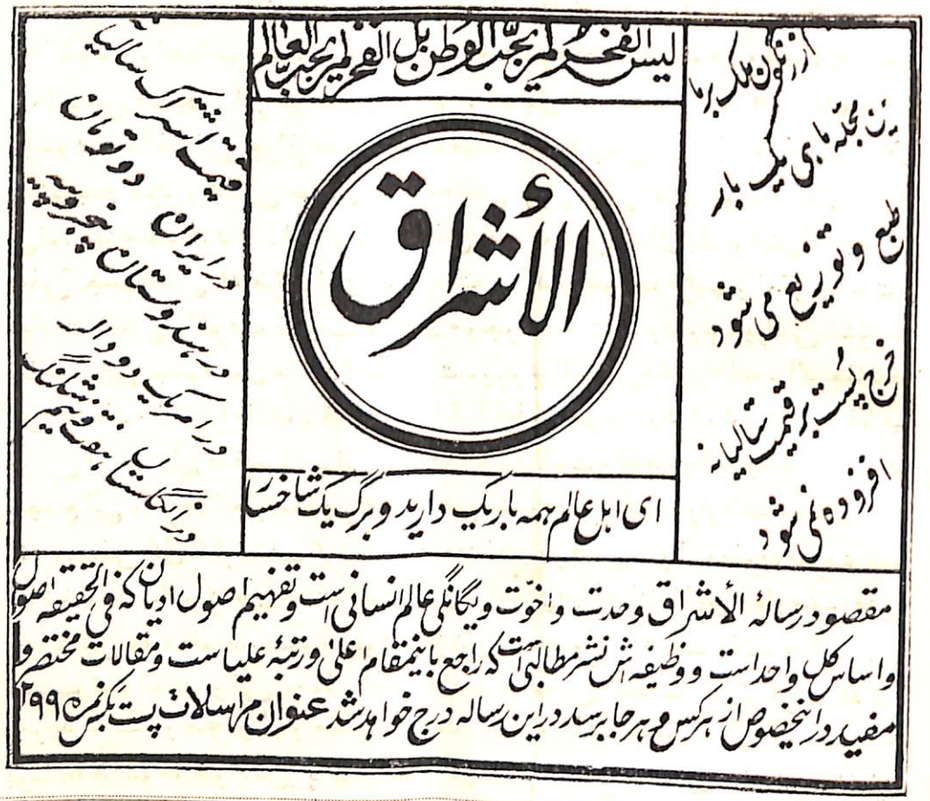

جلد نمبر ۲	ماه سپتمبر سنه ۱۹۲۴ م	نمبر ۱

بیانات مبارکهٔ حضرت عبدالبهاء ارواحنا لرمسه الاطهر فدا

(مفاوضات عبد البهآء - قسم سوم - در علامات و کمالات مظاهر الهیه)

کلیة ارواح پنج قسم است

بدانکه کلیة ارواح پنج قسم است - اول روح نباتی - و آن قوه ایست که از ترکیب عناصر و امتزاج مواد بتقدیر خداوند متعال وتدبیر و تأثیر و ارتباط باسائر کائنات حاصل شود - مثل الکتریک که از ترکیب بعضی اجزا حاصل و پیدا میشود - و چون این اجزا و عناصر از هم تفریق شود آن قوهٔ نامیه نیز محو گردد مثل اجزای الکتریک که بمحض تفریق اجزا قوهٔ الکتریک نیز مفقود و متلاشی شود این روح نباتیست - بعد ازان روح حیوانی است - آن نیز چنین است - از

© Afnan Library Trust 2017

THE DAWN

Vol. II. **October, 1924.** **No. 2.**

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

Prayer revealed by 'Abdu'l-Baha and now recited by His loved ones at His Hallowed Shrine.

Whoso reciteth this prayer with lowliness and favour will bring gladness and joy to the heart of this servant; it will be even as meeting him face to face.

HE IS THE-ALL-GLORIOUS.

O God, my God! Lowly and tearful, I raise my suppliant hands to Thee and cover my face in the dust of that Threshold of thine, exalted above the knowledge of the learned and the praise of all that glorify Thee. Graciously look upon Thy servant, humble and lowly at Thy door, with the glances of the Eye of Thy Mercy and immerse him in the Ocean of Thy eternal Grace.

Lord! He is a poor and miserable servant of Thine, enthralled and imploring Thee, captive in Thy hands, praying fervently to Thee, trusting in Thee, in tears before Thy Face, Calling to Thee and beseeching Thee saying:—

"O Lord, My God! Give me Thy Grace to serve Thy loved ones, strengthen me in my servitude to Thee, illumine my brow with the Light of adoration in Thy Court of Holiness and of prayer to Thy Kingdom of Grandeur. Help me to be selfless at the heavenly entrance of Thy Gate and aid me to be detached from all things within Thy Holy precincts. Lord! give me to drink from the chalice of selflessness, with its robe clothe me and in its ocean immerse me. Make me as dust in the pathway of Thy loved ones and grant that I may offer up my soul for the earth trodden by the footsteps of Thy chosen ones in Thy Path, O Lord of Glory in the Highest!"

With this prayer doth Thy servant call Thee, at dawn-tide and in the night-season. Fulfil his heart's desire, O Lord! illumine his heart, gladden his bosom, kindle his light, that he may serve Thy Cause and Thy servants.

Thou art the Bestower, the Pitiful, the most Bountiful, the gracious, the Merciful, the Compassionate!

Qurratu'l-'Ayn and her teacher.

(Continued from the last issue.)

After a most perilous and tiresome journey of one week in an exceedingly inclement weather Qurratu'l-'Ayn reached Qazwin. On the very night of her arrival so to say, the campaign began. Her father, husband and uncle began to argue with her. In the course of discussion they scolded her saying "Your action has cast a slur upon the reputation of our family. Do you realise that, you are destroying our twelve hundred years old religion? you are disgracing the name of our forefathers." At the end Qurratu'l-'Ayn said: "Let us consider the solid facts before us. If the truth is on my side, it matters little whether your father's or grandfather's names are disgraced. So instead of quarrelling over grand father's name, it would be more sensible if we endeavour to find out the real facts and the truth" She then to the utter amazement of the three men supported her faith in the new movement most eloquently and advanced unanswerable arguments and flawless proofs. The father thus being discomfitted was furiously enraged and exclaimed "Art thou the same Ome Solemah who wert with us before? Thou hast been changed beyond recognition. Thou dost not seem to be the same woman who wert with us before. It is a pity that thou art a woman; if thou wert a man and hadst claimed that thou wert a prophet perhaps we would have followed thee; but thou hast gone and followed Siyyid 'Ali Mohammud of Shiraz who is an uneducated man." Qurratu'l-'Ayn smiled at them and replied: "O Horror! thou wantest thy own daughter to become a prophet because of thy wealth and reject without any good reason that beautiful soul that has proclaimed to the world the glad tidings of his great mission from God." "I am glad" she said, "that you admit that he is uneducated. This in itself is a proof that his message to the world is far more important than what you imagine to be." She then produced a paper from her pocket and showed them some of the writings of the Bab. Had Qurratu'l-'Ayn been a man they would have killed her there and them, because the father, the uncle and the husband were all Mullahs, and according to the law of the land Mullahs have power to kill on the spot any man who has deserted his faith, but not a woman.

Things were therefore very difficult with that family because they could not kill her and at the same time they could not refute her arguments. The uncle however could not control himself and slapped her several times very heavily. The husband then rose up and stayed the uncle's hand saying, "No, she is a woman, do not beat her." Finally the uncle and his son went home while the father and Qurratu'l-'Ayn remained in the same house.

© Afnan Library Trust 2017

The following day several members of the family saw her and urged "You have been away from your house for a long time, and so you ought now to return to your husband and forget about these things." She was very much displeased at this and asserted that she and her husband could not live together because of their differences of opinion, This defiantly degnified attitude of hers greatly intensified the bitterness of the feelings of her uncle and her father against her. A day after that, her uncle got up on the pulpit of the mosque and from there severely denounced the Shaykh and the Siyyid and also the Báb. Qurratu'l-'Ayn hearing this, said at a meeting "I see the mouth of my uncle full of blood." This indicated that she apprehended that her uncle would be killed; but how and where and by whom no one knew. Shortly after, the uncle was heard to be killed by a sword stick by two persons in the passage of the mosque. What appeared to be very strange about it was that Qurratu'l-'Ayn took timely precaution to send away the students who had followed her to Qazwin to teach the cause in the surrounding districts so as not to be there at the time this incident happened. But it must be clearly understood that Qurratu'l-'Ayn had nothing to do with this murder. This matter was at first kept secret, but later it became known to all. Her husband thereupon plotted against her, went to the Governor and reported that it was Qurratu'l-'Ayn, his wife who had been the cause of this murder along with some other Babis: and the Governor got her and a few others arrested.

There were two men who had killed the uncle but neither of them was a Babi. They were both Shaykhis. These two men could not hear any longer patiently the abuses that the uncle showered upon the Shaykh and the Siyyid, and so they killed him. One of them was Mirza Saleh of Shiraz who remained in the town, but the other one by the name of Mirza Hadi Farhadi absconded When Mirza Saleh saw that Qurratu'l-'Ayn and a few others were being taken to the prison he came forward and surrendered himself. He said "Why have you caught this noble woman and these innocent men? they have got nothing to do with the murder. It was I who killed him." The Governor arrested him as well; but he did not release the others. Finally Mirza Saleh and five of the followers of the Bab were martyred most unjustly. But Qurratu'l-Ayn remained a prisoner of the Government for some time as there was no body to get her released.

From this point begings the connection between Baha-'u'-llah and Qurratu'l-'Ayn; and they came to know each other in this way. Baha-'u'-llah after the proclamation of the Bab, began to teach the Cause of the Bab in Tihran and other places, but when he heard that Qurratu'l-'Ayn was a prisoner he became extremely grieved and sorry. By accident Mirza Hadi Farhadi who was an accomplice in the murder of her uncle met Baha-'u'-llah in Tihran. Baha-'u'-llah told him "Because you have been one of the instigators in killing that Mulla you should return to Qazwin and set Qurratu'l-'Ayn free." The power of the words of Baha-'u'-llah was so strong that Mirza Hadi Farhadi could not refuse him. He at once set out for Qazwin- On reaching there he met a lady whom he sent to the Governor's house with a message to Qurratu'l-'Ayn stating that at night, at the hour appointed therein she should be ready at the place mentioned in the message; he would break through and take her away. At night

at the appointed time he went to the fixed spot, broke through the wall and released Qurratu'l–'Ayn. As previously arranged he had three horses outside the gate of the town in readiness. She rode one of the horses, he another and his servant, by the name of Gholi the third. The three came to Tihran by an indirect route. They halted at a village near Tihran. Qurratu'l–'Ayn at once wrote to Baha-'u'-llah a letter announcing their arrival there. Baha-'u'-llah replied to her that he would meet her at the place where she was. Baha-'u'-llah with two of his servants left for that place first of all arranging stations to change their horses on the way back in case they were very tired. He arrived there, and after seeing her, he, with his servants and the other three, started three hours after sunset for Tihran.

The important point noticeable here is that either at this time or not long after that, Qurratu'l–'Ayn must have realised the importance of Baha-'u'-llah's position She became so obedient, so humble, and so active in the presence of Baha-'u'-lláh that she would do nothing without consulting him. Not only did she recognise Baha-'u'-llah at that time but also she read promising signs of greatness in the little boy 'Abdu'l-Baha who was at that time a child of about three years of age. Always she would have this little child on her lap and she would not leave him for a moment. One day Siyyid Yahya Darabi came to see Qurratu'l–'Ayn. Siyyid Yahya Darabi was one of the early believers in the Báb and at the end he was martyred in Neyrezee. This Siyyid Yahya waited for a long time but Qurratu'l–'Ayn could not leave the little child Abdu'l–Baha to go and see him. somebody urged her to leave the little child 'Abdu'l–Baha for a while and go and see Siyyid Yahya. She embraced the little child more closely to herself saying. "Shall I leave thee, Guardian of the Cause, and go and see one of the followers of the Cause." Those who heard her were astonished, because even the father of this child had not yet announced his message. How could she say that this child was the Guardian of the Cause of God? But some people are of opinion that Baha-'u'-llah in private must have revealed to her his mission to the world. This would seem to be so because the account of Badasht which we shall relate in the next issue will show that she did know something before hand.

———:O:———

(To be Continued.)

THE BAHAI CAUSE

Abstracts of papers read on Friday September, 26th 1924 before the **Conference of some living religions in the British Empire.**

———:O:———

I. Paper read by Mr. Mountford Mills, Bahai delegate from Canada.

———:O:———

The paper began by referring to an address given by 'Abdu'l–Baha in the City Temple, London on September 10th 1911, in which he said "There is one God: mankind is one; the foundations of religions are one. Let us worship Him, and give praise for *all* His great prophets and messangers who have manifested His brightness and glory" Thus there is no need to assert the fact that the Bahai Cause seeks no competitive victory among the world's religions and lays no additional frontiers among the boundaries already dividing mankind into different creeds but rather its ideal is unity consciously binding the hearts of men.

The origin of the Cause coincided in point of time with the beginning of what is considered the opening of a new era in human development. In Persia between May 23, 1844 and July 9, 1850, occured that remarkable series of events known to history as the "Episode of the Bab," though prior to this period the teaching had already spread in that country that a new spiritual leader would arise. Mirza 'Ali Muhammad, who took the title of the Gate (Bab) was this new leader, and within the short six years which elapsed between his declaration and his martyrdom, he had succeeded in shattering the age-long inertia of Persia and in enlisting a large following. But he always asserted that he was but the fore–runner of a greater leader than himself, This greater messenger of truth was Mirzaa Husayn 'Ali, a scion of a noble and wealthy Persian family, who was one of the foremost supporters of the Bab, and after suffering much in person and possessions at the hands of the priests of the established religion, was exiled to Baghdad and subsequently to Akka. It was just previous to his departure from Baghdad that Baha-'u'-llah as he had come to be known, declared that he was the one foretold by the Bab. His teachings were largely by letters, as all direct communications with his adherents was cut off during his forty year's imprisonment. These teachings reflected no acquired learning, but were the immediate experience in the soul of one who turned wholly and directly to God. According to them religion is not one of life's aspects, but the predominant spirit expressing itself through all aspect; and again he teaches that all the founders of religion are successive, co-related expressions of the Will of God, identical as to purpose and function, diverse only in that each founder adapted the one divine teaching to the particular needs of his time. A brief summary of these teachings is that they comprise of an interpretation of the indentity of fundamental truth in all religions and encouragement and exhortation to respond with spirit mind and soul, to the newer and greater possibilities of this age.

After the passing of Baha-'u'-llah on may 28th 1892, his eldest son 'Abdu'l–Baha succeeded as executive head of the Cause and expounder of the teachings. These two duties Sir 'Abdu'l-Baha 'Abbas K. B. E., carried out with such success that the Bahai Cause not only continued to progress in the land of its origin, but was carried far and wide over the Earth, notably in the United States of America; and it has been through the words and writings of 'Abdu'l–Baha that the essential principles of the Cause received their direct applications to problems peculiar to Western Civilization. These essential principles are twelve viz; (1) the one-ness of the world of humanity; (2) independent investigation of truth; (3) the foundation of all religions is one; (4) religion must be cause of unity among mankind (5) religion must be in accord with science and reason; (6) equality of men and women; (7) abandonment of all prejudices (8) universal peace; (9) universal education; (10) solution of the economic question; (11) a universal language; (12) an international tribunal.

II. Paper read by Mr. Ruhi Afnan, grandson of 'Abdu'l-Baha.

This dealt more particularly with the profound changes wrought by the Bahai principles in the lives of their followers. Baha-'u'-llah to reconcile the religions laid it down as a guiding principle that the purpose of religion is to provide a social bond, to create a new force in man's life, to infuse in him the love of all his fellow creatures. In order to eliminate the root Cause of all forms of class hatred

© Afnan Library Trust 2017

he proclaimed " Do ye know why we have created you from clay? That no one should exalt himself over another." Critics unable to deny the beauty and the force of Baha-'u'-llah's teachings have yet maintained that they were but lofty ideals incapable of practical application to man's every day life. This has however been abundantly proved not to be the case, as is evidenced by the progress which has been made in many directions in the amelioration of social conditions and the increasing tendency to consider many questions from an international rather than from the norrower national point of view. In the East, especially in Persia, the achievements of the Bahai Cause have been great. In all Bahai communities where the means could be found schools have been opened for the education not only of boys, but more specially of girls, since Baha-'u'-llah has stated that the latter must receive preferential treatment in the matter of education being the prospective mothers of future generations and thus the first teachers of their offspring. In the West where more progress had already been made by legislation its influence has been mainly to create the spirit of international brotherhood and to wipe out religious, social and economic prejudices. The evidence from all countries where the Bahai Cause has gained followers, and they are many, goes to prove the realization of Abdu'l-Baha's words " the spirit of the Cause is pulsating in the arteries of mankind."

———:O:———

NOTES AND NEWS.

——:O:——

We are thankful to Mrs. Mariam Haney of Washington for her kind expressions of appreciation of the policy of the Dawn, In her letter of the 30th September 1924 addressed to Syed Mustafa Roumie she writes:—

" The June-July number of "*The Dawn* "has arrived, and I am enjoying every number of your illumined pages. I am particularly thankful that you have published for all to see the really firm attitude that you have taken on the publication of your magazine in accordance with Shoghi Effendi's wishes. When all become firm on the Revealed Word and striving to follow it overcoming every obstacle in the Path, then with the united band of real friends over the whole world building up the Cause on the firm foundation of the Holy Word, we will have Progress which will amaze us. Your firmness is encouraging and inspiring.

SOUTH AFRICA. ———:O:———

We have lately received from America the most interesting account of the wonderful work that Miss Fannie Knobloch has been doing in South Africa. At Kimberly Miss Knobloch gave a talk to the Library Club, several calls were made and two lectures arranged for the return trip. Later Bulaways was visited and Bahai addresses were given before the Banker's Club, The W. C. T. U, Bible Study Class, Theosophical Society, Legion of Loyal Women, the Salvation Army, and in many home groups. The teachings have been widely spread and have created quite a stir. The Press has been most courteous, and every day some of the words of 'Abdu'l-Baha have been accepted and printed in the daily papers. " Every hour of every day is full, not even the early morning hours are mine"

Miss Knobloch says, and she adds " men and women call to ask questions or secure reading matter: there is work for more than one." She met five different groups at a farm home during her week-end visit, and so hungry were the people, so attracted, so really interested and anxious for more knowledge, that she found the time all too short, Pretoria, another important city was next visited, and a glimpse of the work there will give us an idea of the possibilities.

" All of next week is booked up full with Bahai work, and like in other places, I find myself wishing there were more than one of me. Oh! if the friends of God but knew how much this country needs the Revelation, the Divine Truth, they would be willing to make the great sacrifices, bringing the Message here themselves or assisting some one else to do so for them." Then she tells us of the pathetic existence of so many, due to the unawakened condition and states-" Only the Divine Power of the New word of the Almighty can and will arouse the pure and true, the divine spark which lives in humanity. It is our opportunity, our God-given opportunity, the harvest is ripe, and the reapers-all too few."

Abdu'l-Baha stated " It is said that in South Africa, a diamond mine is discovered. Although this mine is most valuable, yet after all it is stone. Perchance, God willing, the mine of humanity may be discovered and the brilliant pearls of the Kingdom be found." We are glad to note that Miss knobloch has found these brilliant pearls of the Kingdom.

———:O:———

KAUKABI-HIND *(the star of India)*

We note with great pleasure in "*Kaukabi-Hind*" of 25th October 1924 the most scholarly exposition of those utterances of Baha-'u'-llah which are often laid hold of by sophists for the purpose of their captious and misleading argument that Baha-'u'-llah claimed himself to be God. The writer has very ably shewn that the utterances of Baha-'u'-llah, like those of other Divine Manifestations, are of two kinds; in one he writes or speaks simply as a man who has been charged by God with a message to his fellows, while in the other the words purport to be the direct utterance of God Himself. It is this latter class of utterances that cause confusion; and the writer has shewn by well chosen illustrations from the words of Baha-'u'-llah and other " Manifestations " that-such utterences do not signify Baha-'u'-llah's claim to God-hood but that they are words of God addressed to His creatures through him. In other words, Baha-'u'-llah is the Divinely inspired Teacher of this age through whom God has revealed as in the past His Divine will and laws for the guidance and progress of mankind in accordance with the exegencies of the time.

We congratulate the learned author on the masterly treatment of this difficult subject. He has not only silenced our critics but has saved many sincere seekers after truth from committing blunder, and many novices to the Cause from falling into the pitfall of darkness ond error. The writer evidently belongs to that blessed group of persons who meet with good in every thing they come across and approach every thing with the object of finding the truth, and who

© Afnan Library Trust 2017

are always enlisted among the pioneers of the Cause of God. The Chosen ones of God in each Dispensation who are made His instruments to carry out His Divine Purpose on earth are elected from this happy group, and not from the sceptics whose hearts are sealed and to whom no amount of reasoning or demonstration would afford satisfaction. Out of this latter class of persons come those who in every cycle stand against God's messengers, persecute them and offer resistance to the progress of His Holy Cause. Let us pray for the removal of the seal from their hearts so that Divine Light may enter therein and enable them to discern realities hither hidden from their vision.

———:O:———

Mrs. J. STANNARD

"New Unity" was the theme of Mrs. J. Stannard's lecture at the Cowasjee Jehangir Hall, Bombay, on Saturday the 1st November 1924. In dealing with the teachings of Bahaism the speaker said that Bahaism stood on the solid foundation of love and truth. Bahaism believed in the one-ness of all religions. One of the mottoes of Bahaism was "fellow service." Bahais were the citizens of the world. Fellowship was the source of unity and unity was the foundation of order. To be useful to society and to love the universe were the main tenets of the teaching of Bahaism Bahais never recognised race or colour prejudice. They had no ministers and no priests. Bahaism had solved the problem of race arrogance and class prejudice which were at the root of all the misery and trouble of the world.

Miss Shirin Irani who followed Mrs. Stannard said how humanity had been wicked enough to turn a deaf ear to the teachings of great prohets and been responsible for discord and disunion. She finally exhorted the audience to study the teachings of Bahaism and work for the comity of nation and amity of all peoples.

———:O:———

NOTICE

Friends are requested to address all communications intended for the spiritual assembly of Rangoon to P. O. Box 299. Rangoon and no where else.

လူသည်ဘဝါတို့မှာ အနန္တဘုရားတန်ခိုး ဖြစ်ပြောက်ခြင်းမူကား။ ဗီဇိချက်ဖြူငှဉ်ရေအား ရစ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းမဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကို ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြင့်နိုင်၏။

ဤမင်္ဂလာဆောင်းသတင်း စာကို၊ မြန်မာနိုင်ငံ နေ၊ တဟာအိ-သာ သနာတော်၊ မဟာ ဗွေလေ ရှဟာနီ အာ သင်းကဗိုနှိုင်းထုတ် ဝေကြသည်။

—ဪ—

အယ်ဒီတာ။

ဆိုက်ယာဒ်. မွတ်စ တဖွာရှမီး၊ ရန်ကုန်မြို့။

စာတိုက်သေတ္တာ နံပါတ် ၂၉၉ P. Box No. 299 RANGOON.

အခိုလောကီသူလောကီသားလူအပေါင်းတို့၊ သင်တို့သည်။ သစ်ပင်တပင်တည်းဖွဲသီးပွင့်သောသစ်ဆီးများနှင့်။ အကိုင်းတကိုင်းတည်းမှပေါက်ရောက်လေသော အရွက်များငင်ဖြစ်ကြကုန်သည်ဟူ။ ဘဟာအဝံ ဆိုသောမှာ။ အရှင်ပြတ်မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းမှာ။ မြစ်မှာပြည်နှင့် အင်္ဂလိပ်ပြည်များ။ ၁၂၃၅။ အိုရောန်။ ၁၂-လ။ ၂-ထူမေနို။ အမေရိကံ။ ၁၂လ။ ၂-ဒေါ်လာ အင်္ဂလန်ပြည်။ ၁၂လ။ ၇½ ရှိလင်း အောက်စ်ဖို့ပါလက် တိုင်ပြည်များ။ ကိုရွှတ်ရှ။ ၅၀။ တစောင်လျှင်-၁၆။ စာတိုက်ခအငြိမ်။

ADDRESS
S. M. KUUMI
No, 2 B, 41 st Street,
RANGOON

ရောင်ခြည်တော်မှဂုဏ်ဒွိုလိုရင်းတည်းဟူသောဝတ်တရားအကြောင်းမှာ၊ တကမ္ဘာလုံးဒွိ ရှိနေကြသော မနုဿလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို၊ ညီအစ်ကိုရင်းဟူ၍၊ ချစ်ခင်ဖြတ်နိုးခြင်းအားဖြင့်။ တလုံးတဝတည်းနှင့် တဝိတ်တသောတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း၊ မျက်မှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့်အလုံးစုံသော ဆာသနာတော်များ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘုန်းပြခြင်းများ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ မူလအခြေအမြစ်ရင်း။ တနုတည်းနှင့် ဟပ္ပါးတည်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရေးသားခဲ့ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေရဟိ။ ဂုဏ်ဝတ်တရားများနှင့် စပ်လျဉ်း၍၊ အချုပ်ရေးသားသောအချက်များကို၊ မည်သည့် အရပ်နှင့် မည်သူထံကဖြစ်စေ။ အကြောင်းရောက်လာသော်အခါ၊ ကွက်ခြင်းမရှိဘဲ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေလိုင့်မည်းမကြာ တော်ဝတ်တရားများ သက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ဂုဏ်ဒွတပါးအစိုးရဂျင်္ဂလန်ပြည် အုပ်စိုးခြင်းနှင့် ဆိုင်ရာ ပြည်ရေးရွာပွဲများတွင်မပါဝင်အပြီးသိုးဘာသာများကကိုယ်အချင်းချင်းပုတ်ခတ်ထိခိုက်အောင်ပြောဆို လေ့ရှိသောအချက်များကိုအလေးဂရုပြုလျစ်ထွဲ့ရှုနေရပါသည်။

© Afnan Library Trust 2017

ကောင်း၊ အခြေအမြစ်ရင်းမှစ၍၊ တခါတည်း တုန်လှုပ်စေတော်မူသည်။ ခမ္မစက်တရားသာသနာတော် အသစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘာသာဝါဒအသစ်နှင့်နည်းဥပဒေ၊ များအသစ်ကိုလည်းကောင်း။ အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းတော်မူထားလိုက်သတည်း။ ပါရာပြည်အစိုးရမင်းမှူးမတ်ကြီးများနှင့်သာသနာပိုင်ခမ္မဆရာကြီးများအလုံးစုံတို့သည်၊ ပြည်သူဆင်းရဲသားများအရှုအပေါင်းနှင့်တကွ၊ တလုံးတဝတည်းနှင့် တစိတ်တသဘောတည်းဖြစ်ကုန်ကြ၍၊ ထိုအရှင်ကို၊ တချက်တည်းပျက်ယွင်းပပျောက်စေခြင်းအလိုငှါအကြံကုန်ကြံပညတ်ကြသော်လည်း။ ကိုယ်တော်သည်၊ ထိုသူတို့နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်၍၊ တကိုယ်တပါးတည်းသာလျှင် ရပ်ခံနေတော်မူသည်။ ထိုမျှမက၊ ပါရာပြည်ဘပြည်သုံးကိုလှုပ်ရှားအောင်ပြုလုပ်တော်မူသည်။ များစွာသော မှူးတော်မတ်တော်များနှင့်၊ အါလင်မ၊ အိုလမာ၊ သာသနာပိုင်ခမ္မဆရာကြီးများ၊ ပညာရှိသုခမိန်တို့လည်းကောင်း။ တိုင်းသူပြည်သား၊ လူအမြောက်အများတို့လည်းကောင်း။ ဝိတိသောမနဿဗိဘ်နှုသုံးဖြင့်၊ မိမိတို့(ဥစ္စာဓန၊ သါးမယါးနှင့်)အသက်ဇီဝများကို၊ ထိုအရှင်၏တရားတော်လမ်းကြောင်း၌၊ စွန့်ပစ်စွန့်စားတို့ရာ၊ အသေသတ်ဖြတ်ခံခြေခြင်းကွင်းဖြင့် ဘက်သို့အားနှစ်သက်စွာအပြေးအလွှားသွားကြကုန်အတည်း။

အစိုးရမင်းကိုယ်ဘိုင်၊ မိမိအမှတ်ပြုလောက်သော မှူးတော်မတ်တော်များနှင့်တကွ။ ပြည်သူဆင်းရဲသားအပေါင်းတို့ပါ၊ ပြည်တဝှမ်းလုံးသာသနာပိုင်ခမ္မဆရာကြီးများအလုံးစုံတို့နှင့်မူးပေါင်းသဖြင့်၊ တစိတ်တလက်တသဘောတည်းဖြစ်ကုန်ကြ၍၊ ကိုယ်တော်ဘွဲ့ထူးထားလေသော ခမ္မစက်တရားတော်မိဿိမမိဿိခွက်ကို၊ ဇြေပြင်းစေခြင်းအလိုငှါ၊ အနည်းနည်းကြီစည်ကြခြားသော်လည်း။ မတတ်စွမ်းနိုင်ကြဘဲ၊ လက်ပန်းကျနေကြလေသော်။ အဆုံး၌၊ အထူးအံ့သြော်ဘို့ကောင်းလှသည်ကား။ ကိုယ်တော်၏စန္ဒလမင်းသည်၊ ပေါ်ထင်လာ၍လည်းကောင်း။ ကိုယ်တော်၏ကြယ်နက္ခတ်တာရာများသည်၊ ထွန်းလင်းတောက်ပလာ၍လည်းကောင်း။ ကိုယ်တော်၏အခြေအမြစ်ရင်းသည်၊ မြဲမြံခိုင်လာ၍လည်းကောင်း။ ကိုယ်တော်၏ရောင်ခြည်တော်လွှတ်ရာအရပ်ဌာနသည်၊ အရှိန်အဝါအသွယ်သွယ်အဝဝတို့နှင့်တကွ ပွင့်လင်းလာ၍လည်းကောင်း။ လူဝေနေယျအပေါင်းတို့ကို ကယ်ချွတ်တော်မူသဖြင့်၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၊ (မာလကူတ်)နိုင်ငံတော်နှင့်ဆိုင်ရာပါရမီဖြစ်မြောက်စေနိုင်သော်၊ (ဟောဒါယတေ၊ ကွတ်ဘာခု၊)နည်းလမ်းများကို။ ၎င်းသူတို့အားညွှန်ပြထျက်၊ (တရံဗျာယာတ်ပြု)ဆုံးမပဲ့ပြင်တော်မူသည်။ သို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ ပါရာတိုင်းသူပြည်သားများ၏အလေ့အကျင့်နှင့်စာရိတ္တဝါရိတ္တ၊ များ၌လည်းကောင်း။ ဘာသာဝါဒ၊ အနေအဖြစ်များနှင့်စိတ်ကူးရောက်သော သဘောများ၌လည်းကောင်း။ လွန်စွာထူးဆန်းသော

ဟာဒ်ဒီရတော၊ အာအလာ။ ဘမ္မ၊ အာရှင်မြတ်အကြောင်း။
မိုဟာမဒ်ခေ့ဒါတော၊ အမ္မဒွလိ၊ ဘဟာ။ ကျွန်းတော်။ အဋ္ဌမ၊ အာခဇ်း။

ကြီးမြင့်မြတ်တော်မူသည်သော၊ ဘမ္မ၊ တို့ကဲ့သို့ကြွလာစေသည်သော အာရှင်မြတ်ဟူမူကား။ ဟိန္ဒူယ်သောအသက်တော်၊ နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်၊ ပြီးမြောက်လာသောအခါ၊ (ဇေဇီယာ။ အေမာမ်၊ မာဟဒ်၊ သခင်။ ကာအေမေ၊ အာလေ၊ မိုဟံမ္မဒ်။ နှင့်ပစ္စေက၊ ဗုဒ္ဓ။ တည်းဟူသောအသီးအသီး၊ ဘွဲ့နာမများဖြင့်၊ ဂုဏ်ရောင်မြှုံနှင့် တိုက်တွန်းပါ။ မတ်ကား မြှုံ၌၊)ပွင့်တော်မူသည်။ (မိုဟံမ္မဒီယာ၊ ဘာသာဝင်)ရှိအား၊ အသင်းသားများဥဿုံအလုံးစုံတို့၊ တညီတညွတ်တည်းဝန်ခံကြသည်မှာ။ မချစင်စစ်အားဖြင့်ကိုယ်တော်သည်။ တရံတရာသောစာသင်ကျောင်း၌သင်ကြားခြင်းမရှိဘဲ၊ မည်သူတယောက်မျှထံမှအတတ်ပညာဆည်းပူး၍ တတ်မြောက်တော်မမူစဖူး။ ယခုအကြောင်းမှန်ကြောင်းကို(ကိုယ်တော်ဖွါးမြင်တော်မူသောအရင်ဒေသ)ရှိရာ၏၊ မြို့သူမြို့သားအလုံးစုံတို့သည်။ သက်သေခံကြကုန်သတည်း။ သို့ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ ဂန်ဟဲတော်အရှင်မြတ်သည်။ ပါရမီအောင်မြင်လျက်၊ သဗ္ဗညုသဃာမ္ဘ။ တရွေညာဏ်တော်နှင့်တကွ၊ ပြည့်စုံစွာသောအသိပညာဖြင့်လူသတ္တဝါတို့မျက်မှောက်၌ ရှိခိုးတော်မူသည်။ ဝေါဟာရအမြင်အားဖြင့်ကိုယ်တော်သည်။ (အထည်ရောင်းသော)ကုန်သည်ကြီးတပါးသာဖြစ်ငြားသော်လည်း။ ပါရာပြည်၌ ကိုယ်တော်နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်၍၊ အတတ်ပညာနှင့် ဆိုင်ရာခဲခက်သောအချက်များကိုပြောဆိုမှသောအခါ၊ စကားလုံးတခုမျှပင်၊ မမြွက်မဆိုနိုင်ကြဘဲ၊ လူအားသက်သာဖြစ်နေကြကုန်သတည်း။ မိမိတို့ဘာသာဝါဒ၌အယူသန်၍၊ ဇဲကွက်ခြင်းသဘောရှိကြောင်း အလွန်ကိုယ်ထိုက်ကျေစောသော၊ ပါရာတိုင်းသူပြည်သားတို့ မျက်မှောက်ရှေ့တွင်၊ ထိုသူတို့မကြိုက်မနှစ်သက်ဘွယ်သော ဤမျှလောက်ကြီးကျယ်ခြင့်ခြေတ်လွန်သော ခမ္မစက်တရားတော်ကိုရွက်ဆောင်လာ၍၊ မည်ကဲ့သို့ ထိုအရှင်မြတ်သည်၊ တကိုယ်တပါးတည်း၊ စွဲစွဲမြဲမြဲရပ်တန့်တော်မူနေသည်ကို၊ လူတယောက်မျှစိတ်ကူးစဉ်းစားတို့ရာမတတ်စွမ်းနိုင်စဖျ။ ၎င်းထွန်းမြတ်လှသော အာရှင်မြတ်သည်၊ ဤမျှလောက်ပြည့်စုံစွာသော ဂုဏ်တော်တန်ခိုးတော် အာနုဘော်တေဇနှင့်တကွ၊ လောကတဝှမ်းလုံးကယ်ချွတ်ဘို့ရာကြွလာပွင့်တော်မူသည်ဆိုသော်၊ ပါရာတိုင်းသူပြည်သားတို့နှဲ့လမ်းလွဲကြကြသည်၌၊ မိုရိုးဘလာ၊ အယူဝါဒ ကိုလည်းကောင်း။ ခမ္မသတ် ဥပဒေများကို လည်းကောင်း။ ၎င်းတို့အလေ့အကျင့်နှင့် အဖြစ်အပျက်များ အလုံးစုံတို့ကိုလည်း

© Afnan Library Trust 2017

ပြောင်းလဲခြင်းများထင်ရှားလာရသည်။ ကိုယ်တော်ကား။ဘဟာအရှင်မြတ်၏နေ
သူရိယပွင့်လတံ့သော ရွှင်လန်းခြင်းသတင်းကောင်းကို၊ အနာဂတ္တိစကားအဖြစ်
ဖြင့် မိမိဘပည့်သားအလုံးရုံတို့အား၊ဟောကြားတော်မူလိုက်သည်အပြင်၊ ထိုကြွ
လာအံ့သောအရှင်၌သက်ဝင်ယုံကြည်နိုင်အံ့သောစွမ်းရည်သတ္တိများကိုလည်း၊ ၎င်း
သူတို့အားပေးမသနားတော်မူပေသတည်း။

ဤမျှလောက်အံ့ဩောဘွယ်သောနိမိတ်လက္ခဏာဂုဏ်တန်ခိုးများနှင့်၊ အထူး
ထူးဆန်းလှသော အမှုများကိုလည်းကောင်း။ လူသတ္တဝါတို့အထင်အမြင် စိတ်ကူး
ရောက်သောညာဏ်သဘောများပြောင်းလဲပေးရခြင်းနှင့်။ ထိုသူတို့၌နိစ္စရူဝချမ်းသာ
ရာ ချမ်းသာခွင့်ရှိအံ့သော အကြောင်းများကိုလည်းကောင်း။ ထိုသူတို့အခြေအနေ
များတိုးတက်ခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ။နည်းဥပဒေများနှင့်၊ ဓမ္မစက်ဘရားတော်မြတ်၏အခြေ
အမြစ်ချထားရခြင်းကိုလည်းကောင်း။ထိုအသက်အရွယ်နှုဝယ်သည့် ကုန်သည်ဖြစ်
သောသူဘပါးသည်၊အတည်ပြုထားလိုက်တော်မူသည်။ သို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ ၎င်း
နိမိတ်လက္ခဏာနှင့် ဂုဏ်တန်ခိုးများ၏ ကြီးကျယ်စွာသော အခြေသာဓကတို့အား
ဖြင့်၊ ထိုကြီးမြင့်မြတ်တော်မူလှသော (ဟာဇွရတေ၊အာအလာ၊)ဘဗ္ဗ၊အရှင်မြတ်
သည်။အမှန်စင်စစ်တည်းဟူသော ပါရမီရှင်၊ဗုဒ္ဓ၊မြတ်စွာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတပါး
ဖြစ်တော်မူသည်ဟုသိရ၏။ဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘောသကာဖြင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်
များသည်။ဤကဲ့သို့ခိုင်ခံ့လှသောအခြေသာဓကတို့ကိုကြားသိရှုမြင်ရသဖြင့်၊ ကိုယ်
တော်မှန်ကြောင်းကို၊အငြင်းအခုံမပြုဘဲ၊ ငြိမ်သက်စွာ၊ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။ ထိုပြင်၊
မနှောင့်မနှေးဘဲ၊လျင်မြန်စွာကိုယ်တော်၌သက်ဝင်ယုံကြည်ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်
ဟုမျခုစင်စစ်တည်းဟူသောအချက်တည်း။

(ပြီး၏။)

အေရှာအတွလ်၊ကွရ်အန်၊မေးခွန်၊ခြောက်ချက်။

ပန်ဂျပ်ပြည်။လာဟိုရ်မြို့နေ၊"အေရှာအတွလ်၊ကွရ်အန်၊"သတင်းစာ၏ဆရာ
ကြီးသည်။မိမိလွန်ခဲ့သောစက်တင်ဘာလ ၁၅ ရက်နေ့စွဲနှင့်ထုတ်ဝေသောသတင်း
စာ၌၊အာဂရာမြို့နေ(ကောကဘေ၊ဟိန္ဒ) သမုတ်ရသော၊ ဘဟာအီ၊သတင်းစာ၏
အယ်ဒီတာဆရာကြီးအား၊ အောက်၌ရေးသားအံ့သော မေးခွန်းခြောက်ချက်တို့ကို
မေးမြန်းသည်အတိုင်း။၎င်းအာဂရာမြို့၊ဘဟာအီဆရာကြီးက၊၁၉၂၄ခု၊စက်တင်
ဘာလ၊၂၅၊ရက်နေ့စွဲနှင့်ထုတ်ဝေသော(ကောကဘေ၊ဟိန္ဒ)သတင်းစာ၌၊ ၎င်းမေး
ခွန်းခြောက်ချက်များကို အဖြေများနှင့်တကွမိတ်ဆွေအများတို့ကြားသိစေခြင်းငှါ၊
ရေးသားလိုက်သည်။အကြောင်းမှာ။

(၁)အမေး။ ဘဗ္ဗနှင့်ဘဟာအွလ္လာဟ်၊ အရှင်နှစ်ပါးတို့သည်။အလ္လာဟို၊ အရှင်
မြတ်စေလွှတ်တော်မူသောနဗျီတမန်တော်များဖြစ်ကြသလော။

အဖြေ။ ဘဟာအီဘာသာလူမျိုးတို့ရေးသားသောစာစောင်များနှင့် ပြောဆို
သောစကားများ၌။ ထိုနှစ်ပါးသော အရှင်မြတ်တို့အတွက်။ နဗျီ၊
ရစူလ်၊ တမန်တော်တည်းဟူသောဘွဲများ၊ပြောဆိုရေးသားလေ့မရှိ
စဖူး၊သို့ရာတွင်။ပွင့်လတံ့သောအရှင်နှစ်ပါးတို့နှင့်ပတ်သက်၍။ကွရ်
အန်ကျမ်းတော်နှင့်စွဟိဟ်၊ဟဒစ္စတော်များ၌အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းထား
လေသော၊ မရ်တဘာ၊ အခြေအနေများကိုသာသက်ဝင်ယုံကြည်
ကြလေသည်။

(၂)အမေး။ ဘဟာအီဘာသာဝင်လူမျိုးတို့က၊ကွရ်အန်ကျမ်းတော်ကိုလောကီ
တဝှမ်းလုံးဝေနေယျလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့အား၊ ဟောကြားပြော
ဆို၊ ဆုံးမဝဲ့ပျင်အပ်သောကျမ်းစာနှင့်၊ လိုက်နာ၊ နာခံအပ်သော
ကျမ်းတော်ဟု၊ အယူရှိကြသလော။

အဖြေ။ ဘဟာအီဘာသာ လူအများတို့ကား။ ကွရ်အန်ကျမ်းတော်မြတ်၏
ဓမ္မစက်တရားကိုဂုဏ်တန်ခိုးအပေါင်းနှင့်တကွအနန္တတည်နေသော
ဘုရားမြတ်စွာနှုတ်ကပတ်တော်များဟု၊သက်ဝင်ယုံကြည်ကြသည်
အပြင်။ထိုနှုတ်ကပတ်များအနက်များစွာသော အာယာတ်တော်ပုန်
များကို။ ခိုင်ခံ့သောသက်သေသာဓကဟူ၍။အစ္စလံမ်ဘာသာမယုံ
မကြည်သေးသောသူ အပေါင်းတို့အား၊ ကွရ်အန်ကျမ်းတော်မြတ်
မှန်ကြောင်း၊ ဟောပြောညွှန်ပြုကြလျက်။ သက်ဝင်ယုံကြည်နိုင်တို့
ရာ၊အားထုတ်ကြလေသည်။ အထူးသဖြင့်၊ ဘဗ္ဗနှင့်ဘဟာလ္လာဟ်
အရှင်နှစ်ပါးတို့၌သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းကို။ အမှန်စင်စစ် ကွရ်အန်
ကျမ်းတော် မြတ်အမိန့်တော်နာခံရခြင်းဟု၊အယူရှိကြကုန်သတည်း

(၃)အမေး။ ဘဗ္ဗနှင့်ဘဟာအွလ္လာဟ်၊ အရှင်နှစ်ပါးတို့၌ချမှတ်ပေးသနားတော်မူ
လေသောနှုတ်ကပတ်တော်များကို။ ပကတိကွန်အန်ကျမ်းတော်မြတ်
၏၊ဝဟီ၊ ဗျာဒိတ်တော်ဟူ၍ သော်လည်းကောင်း။ ကွရ်အန်ကျမ်း
တော်၏၊ဝဟီ၊ဗျာဒိတ်တော်နှင့်အထုအပဖြစ်သည်ဟူ၍သော်လည်း
ကောင်း။ကွရ်အန်ကျမ်းတော်၏ဝဟီဗျာဒိတ်တော်နှင့်ထူးခြားစွာဝိ
သေသဖြစ်၍တခြားတပါးဖြစ်သည်ဟူ၍သော်လည်းကေါင်း။မဉ်ကဲ့
သို့ယူမှတ်ကြသလော့။ထိုပြင်၊၎င်းအရှင်နှစ်ပါးတို့ဝဟီဗျာဒိတ်တော်

© Afnan Library Trust 2017

များနှင့်။ကွန်အန်ကျမ်းတော်ဝဟီဗျာဒိတ်နှုတ်ကပတ်များစပ်ကြား၌။အဘယ်သို့သောစပ်ဆိုင်ခြင်းမျှရှိပါသလော။

အဖြေ။ ဘဟာအီ၊ ဘာသာဝင် လူအပေါင်းတို့သည်။ ဘဗ္ဗနှင့်ဘဟာအွလ္လာဟ်၊အရှင်နှစ်ပါးတို့၏ ဓမ္မစက်တရားတော် နှုတ်ကပတ်များကို။အလ္လာဟိုအရှင်မြတ်ချမှတ်ပေးသနားတော်မူသော၊ ဝဟီ၊ဗျာဒိတ်နှုတ်ကပတ်တော်များစင်စစ်ဖြစ်သည်ဟူ၍ သက်ဝင်ယုံကြည်ကြလေသည်၊ ထိုပြင်၊နဗျီ၊ရစူလ်၊တမန်တော်များတပါးနှင့်တပါးစပ်ကြား၌၊ သူတို့အချင်းချင်း ကွဲပြားခြားနားခြင်းမပြုရ၊ဟူသော ကွန်အန်ကျမ်းတော်၏အမိန့်အရ။ အလုံးစုံသောတမန်တော်များအပေါ်၌ ကျရောက် လာရှိသော ဝဟီ ဗျာဒိတ်တော် ခပ်သိမ်းကုန်တို့ကို၊ညီညွှတ်စွာတသမတ်တည်းဖြစ်ကြသည်ဟူ၍လည်းကောင်း အလ္လာဟိုအရှင်မြတ်ချမှတ်ပေးသနားတော်မူသော ဝဟီ၊ ဗျာဒိတ်တော်နှစ်မျိုးစပ်ကြား၌ရှိတတ်သော စပ်ဆိုင်ခြင်းအချက်ကိုအမှတ်ပြု၍၊ ထိုအရှင်နှစ်ပါးနှင့် ကွန်အန်ကျမ်းတော်ဝဟီဗျာဒိတ်တော်၌လည်း၊ ထိုသို့စပ်ဆိုင်ခြင်းပင်ရှိသည်ဟူ၍လည်းကောင်း။ အယူရှိကြကုန်သတည်း၊

(၄)အမေး။ ထိုအရှင်နှစ်ပါးတို့၏ဝဟီ၊ဗျာဒိတ်တော်များသည်၊ ကွန်အန်ကျမ်းတော်ကိုယုတ်သိမ်းစေသလော။ သို့မဟုတ်၊ ကွန်အန်ကျမ်းတော်မြတ်မှန်ကြောင်းကိုအတည်ပြုဝန်ခံကြသလော။

အဖြေ၊ ကွန်အန်ကျမ်းတော်မြတ်၏ဝဟီဗျာဒိတ်တော်မှန်ကြောင်း။ သက်သေဝင်၍ဝန်ခံကြပါသည်။

(၅)အမေး။ ဘဗ္ဗနှင့်ဘဟာအွလ္လာဟ်အရှင်နှစ်ပါးတို့က မိမိတို့ကိုယ်ကို။ အလ္လာဟိုအရှင်မြတ် အမိန့်အခွင့်တော်အားဖြင့်၊ သဗ္ဗညုသယမ္ဘူတရွှေ ဥာဏ်တော်နှင့်တကွ၊ကြွလါပွင့်တော်မူကြသည်ဟု၊မြွက်ဆိုကြလေသောအချက်များမှန်ကြောင်းကို၊ ကွန်အန်ကျမ်းတော်ကသက်သေပြုဝန်ခံပါသလော။

အဖြေ၊ ကွန်အန်ကျမ်းတော်မြတ်သည်။ ထိုအရှင်နှစ်ပါးတို့၊ မှန်ကန်စွာပွင့်တော်မူကြောင်းနှင့်စင်စစ်တည်းဟူသော အရှင်မြတ်တို့ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို၊သက်သေသာဓကဝင်၍ဝန်ခံပါသည်။

(၆)အမေး။ ဘဟာအီဘာသာဝင်လူမျိုးတို့က၊ကွန်အန်ကျမ်းတော်မြတ်ကိုအဘယ်သို့မျှအယူရှိကြပါသနည်း၊

အဖြေ။ ဘဟာအီဘာသာဝင် လူအပေါင်းတို့သည်။ ကွန်အန်ကျမ်းတော်မြတ်ကို မြတ်စွာဘုရားသခင် အလ္လာဟိုအရှင်မြတ် ချမှတ်တော်မူသောဗျာဒိတ်နှုတ်ကပတ်တော် မုချအမှန်ဖြစ်ကြောင်းကို၊သက်ဝင်ယုံကြည်ကြလေသည်။

ပြီး၏။

ဘဟာအီ၊လောကသတင်း။

အာဂရာမြို့၊ မစ္စတာ၊ဟာရှမတွလ္လာဟ်၊ ဘီ၊အေ၊ထံမှ၊ စက်တင်ဘာလ(၃၀) ရက်နေ့၊နန်းကြိုးစာအားဖြင့်၊ဝမ်းမြေဝံစေတတ်သောသထင်းရှိသည်မှာ။ ဟာဇွရတေ၊ဝလီယေ၊အံမ်ရွလ္လာဟ်ရှေါကီ၊အဖန္ဒီအရှင်မြတ်သည်၊၍ဂျစ်ပြည်နှင့်၊ဥရောပတိုက်၊အရပ်ရပ်တိုင်းကြီးပြည်ကြီးများသို့။ဒေသစာရီလှည့်လည်တော်မူ၍။များစွာသောဝေနေယျ။လူအပေါင်းတို့ကို။ ကယ်ချွတ်တော်မူပြီးလျှင်။ သန့်ရှင်းသောတိုင်း၊ ဟိုက်ဖွါမြို့။သတင်းသုံးနေတော်မူရင်းအရပ်သို့ချောမောစွာပြန်ကြွရောံတော်မူသည် ၎င်းပိတိသောမဿဖြစ်ဘွယ်သော သထင်းကိုရှိလေသော်။ကျွန်ုတ်တို့၊ရန်ကုန်မြို့၊ မာဟဖွေလေ၊ ရူဟာနီ၊ဥက္ကဋ္ဌပြုသူ၊ဆိုက်ယာန်၊ဂျာနဗ္ဗအလီ၊သခင်၊ဘီ၊အေ၊ဝတ်လုံတော်ရှေ့နေက။မြမ္မာနိုင်ငံဘဟာအီ။အသင်းသားအလုံးစုံတို့ကိုယ်စားပြု၍။အရှင်မြတ်၏ကျေးဇူးတော်အရိပ်ခိုလှုံလျက် သစ္စာတော်စောင့်ထိန်းခြင်းနှင့်၊ ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းပါသောအချက်များကိုဝန်ခံသဖြင့်၊ အပါးတော်သို့ ကြေးနန်းစာတစောင်ရိုက်ကြား၍လျှောံထားသည်အတိုင်း။ ကိုယ်တော်သည်။မဟာကရုဏာနှင့်ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်၊ နန်းကြိုးစာ၊ ပြန်တော်မူလိုက်သည်အကြောင်းကား။“မေတ္တာတော်ပါရမီအားဖြင့်ကလျာဏညီနောင်တို့ချစ်ခြင်းအချက်ကို၊ သန္ဒိဋ္ဌာန်ချအပ်သောစိတ်ဖြင့်၊နှစ်လုံးသွင်းထားကြကုန်လော့”။

နိုင်ငံခြားသတင်း။

လောကီလေးမျက်နှာ၊အရပ်ရပ်မြို့ရွာများ၌တည်နေသော၊မာဟဖွေလေ၊ ရူဟါနီအသင်းသားလူအပေါင်းတို့သည်၊မွေဒါနမျိုးစေ့ကြဲဖြန်တို့ရာ သူထက်ဝါ၊ဝါထက်သူ၊အားကြိုးမန်ထက်ပြုရသောကြောင့်၊ သါသနာတော်မြတ်သည်၊ တနေ့တခြားလွန်မင်းစွာထွန်းလင်းစည်ကားလာရကြောင်း၊ ကြားသိရလေသည်၊ကွန်ုတ်တို့ရန်ကုန်မြို့အသင်းဝင်၊အဟာဘဗ္ဗ၊ဖြစ်သော၊ချမှရာမြို့သားအဗ္ဗါစ်၊အလီ၊ဆင်ကွဲသို့၊

© Afnan Library Trust 2017

စာပေကျမ်းဂန်မတတ်မြောက်သော။ ဝေါဟာရအားဖြင့်၊ လူသမည ကလျာဏပုထုဇဉ်၊ သက်သက်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တပါးပင်၊ မိမိမိတ်ဆွေများအနက်စာပေကျမ်းဂန်တတ်မြောက်ကြသည့်လူပေါင်းခြောက်ယောက်တို့။ ဟောဒါယာတ်ပြုကယ်ချုတ်လိုက်သည်၊ ယင်းသို့စွမ်းရည်သတ္တိ၊ ဂုဏ်တန်ခိုးများသည်၊ ဓမ္မနိယမအတိုင်း၊ မည်သည့်ခေတ်ကာလ၌မဆို၊ ဇာဒ္ဓအင်္ဂါမြတ်တို့ကြွလာပွင့်တော် မူပြီးသည်နောက်၊ သာသနာတော်တည်စ၊ တက်ကပ်ကာလ၌သာထင်ရှားလာရုံ၏၊ တရွေ့ရွေ့ကာလကြာရှည်လာသဖြင့်။ သာသနာတော်ဆုပ်ကပ်ရောက်လာသောအခါ၊ ၎င်းခွန်အားတန်ခိုးသတ္တိများသည်။ ပျက်ယွင်းပပျောက်လာ၍၊ မဟာကဝိပဏ္ဍိတ၊ သုခမိန်တို့ထိုင်အောင်၊ လူသာမညတယောက်ကိုမျှမကယ်မချုတ်၊ ဟောဒါယာတ်လမ်းတရားတော်မပြနိုင်စဖူး။ ဥပမာအားဖြင့်သာသနာတော်သည်။ မိမိတည်စခဲ့သူငယ်တို့နှင့်အလားတူသည်။ ထိုသူငယ်တို့မူကား။ အရွယ်မှလိုက်၍ ခြေထောက်ခဲ့ခွန်အားရှိသောကြောင့်၊ တနေ့လုံးအပြေးအလွှားသွားလာနုန်းကြေးငြားသော်လည်း၊ မောပန်းညောင်ညာခြင်းနှင့်ခြေကျည်ခြင်းတစုံအရောမျှမရှိကြစဖူး။ ထိုနည်းတူ၊ သာသနာများသည်သာည်။ မိမိမူလတည်စခဲ့၊ လောကတဝှမ်းလုံးကြွေဖြန့်နှံ့ပြားလာတတ်သည်။ ဒုတိယ၊ အခြေအနေခဲ့ရင်းသူငယ်များသည်။ လူလားမြောက်၍၊ ပျိုရွယ်သို့ရောက်လေသော်။ ထိုသူတို့လက်တံလက်မောင်းနှင့်ရင်ရိုးရင်ပတ်များ၌ အင်အားဖြည့်တင်းလာ၍၊ အလွန်သန်မာ၊ သန်စွမ်းလာသည်အတိုင်း။ သာသနာတော်သည်လည်း၊ တက်ကပ်ကာလရောက်လာရှိသော်၊ တနေ့တခြားအခြေအဖြစ်ခိုင်မာလာ၍၊ ထိုသာသနာတော်အရိပ်ကိုဆည်းကပ်ခိုလှုံကြသည့်သူမဆိုခဲ့ဤမျှလောက်စွမ်းရည်သတ္တိခွန်အားဗလ၊ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွားပြည့်ဝ ဖြစ်မြောက်လာသည်ဆိုသော်။ သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တပါးတည်းသည်။ မယုံမကြည်သေးသော လူပေါင်းတထောင်နှင့်ဆိုင်ပြိုင်သောအခါ၊ ထိုသူတို့ကိုအရေအတွက်အကြောင်းများခဲ့ဆုံးရှုံးစေနိုင်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်။ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မိမိတို့ခန္ဓာငါးပါးနှင့်ဆိုင်သောဝေါဟာရခေါတ်လေးပါးခွန်အားကိုအဓိဋ္ဌာန်မတဲ့မပြုဘဲ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်တပါးတည်းကိုသာအားကိုးအားထားပြုခိုလှုံခိုသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်တန်ခိုးအာနုဘော်များအားဖြင့်သွားလာပြောဆိုခြင်းဂြိုဟ်ဆိုးများ၊ ကိုယ်ခန္ဓာဆိုးများ၊ ဘုရားသခင်တန်ခိုးအာနုဘော်များအားဖြင့်သွားလာပြောဆို၍ရင်တနှဲ့ဆိုင်ပြိုင်နိုင်ကြသတည်း။ ထိုကြောင့်သာလျှင်ဂုဏ်သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့သည်။ အမှုခပ်သိမ်းကုန်ဘို့၌ အထူးအောင်မြင်ခြင်းရှိကြသတည်း။ မယုံမကြည်သောသူအပေါင်းတို့မူကား၊ မိမိတို့ခေတ်လေးပါးသောကိုယ်ကာယနှင့်ခန္ဓာငါးနှင့် ဆိုင်သောသခ်ါရုပ်တပ်ပညာနှင့်ခွန်အားဗလကိုအားကိုးအားထားပြု၍၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်

တန်ခိုးတော်နှင့် ဘုန်းအာနုဘော်တော်ရှေ့၌ ဆိုင်ပြိုင်လျက် ခုခံကြသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဘဝအဆက်ဆက်ဆုံးရှုံးကြသည်။ တတိယအခြေအနေ၌ အချို့ရောက်လာရှိသော်။ ထိုအသက်အရွယ်ဖြစ်မြောက်သော သူငယ်သည်၊ ဓမ္မတာဘဝအလိုက်၊ အချိန်ရောက်လာသောအခါ၊ ဒဂိုမစ္စမ်းဖြစ်လာ၍အင်အားဆုတ်ယုတ်လျက်၊ တကိုယ်လုံးအသားအရေ၊ အရိုးအချင်များတုန့်လှုပ်ခဲ့ခဲ့ခဲ့ဖြစ်လာသဖြင့်၊ တစုံတရာသောစွမ်းရည်သတ္တိမရှိသောကာလ၊ လျှာတခုတည်းသာအားသန်၍၊ ညောင်းညာပင်ပန်းခြင်းမရှိဘဲ၊ အစည်တစိုက်၊ မြည်တွန်လျက်နေတတ်သည်။ ထိုနည်းအတိုင်း သာသနာတော်၌လည်း၊ ဆုတ်ကပ်ကာလရောက်လာသည့်အခါ၊ မနုဿလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့၌လည်း။ ပရမတ္ထဂုဏ်လက္ခဏာများနှင့်ဆိုင်သောအထိအဖြေ၊ စေတနာဓောကပ်ခြင်းနှင့် ဘုရားစစ် တရားစစ် သင်္ဃာစစ် များ၌ ဆည်းကပ်ခိုလှုံခြင်းအကြောင်းများကရွေ့ရွေ့ ဆုတ်ယုတ်ပပျောက်လာသဖြင့်၊ ကျင့်စဉ်တရားလုံးလုံးကွယ်သွားလျှင်၊ မိမိတို့လျှာနှင့်သာလျှင်၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးနှင့်သရုပ်၊ ကလေမာ၊ အကုသလစာသုံးများကို။ မိရိုးဘလာအပူဝါဒအတိုင်း။ သရဏဂုံဆိုမြည်တွန်ခြင်းအလေ့ရှိကြကုန်သတည်း။

သို့ဖြစ်၍၊ ယခုခေတ်ကာလ၌၊ လောကဝယ်များက်မှောက်ရှေ့၌အသင့်ရှိကြသောခန္ဓာဘာသာလူအပေါင်းတို့သည်။ မိမိတို့အဆီးအဆီး ကိုးကွယ်လျက်နေကြသည့် ဘုရားမှန်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ တရားမှန်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ဃာမှန်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ခိုင်ခံ့သောအခြေသာဓကနှင့်တကွ။ အလျှင်းမသိကြဘဲ၊ တပါးသောဘာသာဝင်လူမျိုးများအား၊ ဟောကြားညွှန်ပြခြင်းငှါ၊ မတတ်စွမ်းနိုင်ကြကုန်သတည်း။ ဆုတ်ကပ်ကာလနှင့်ဆိုင်သော ငါးပါးသောကွယ်ပျောက်ခြင်းနှင့်ဆယ်ပါးသောကွယ်ပျောက်ခြင်းအကြောင်းများကို ဘာသာတိုင်း၊ အယူရှိကြကုန်သတည်း။ သို့ရာတွင်၊ ကျင့်စဉ်တရားများမရှိသောကြောင့် ကွယ်ပျောက်သည်ဟုသိတတ်ခြင်းမရှိစဖူး။ ထိုသို့ကျင့်စဉ်တရားမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘုရားမှန်၊ တရားမှန်နှင့်သင်္ဃာမှန်တို့သည်။ စိတ်နှစ်လုံးများမှ ကွယ်ပျောက်လာကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၏။ သို့မဟုတ်လျှင်၊ စင်စစ်ဆိုသော်။ ဘုရား၊ တရားနှင့်သင်္ဃာ၊ တည်းဟူသော သရဏဂုံတရားတော်များသည်၊ မကွယ်မပျောက်ဘဲ။ အနှစ်၊ တည်နေကုန်၏။

ကလေမာတေ။ မက္ကန်နှာ၊ ဖွာရေဆို၌၊

ဘဟာအွဲလ္လာဟ်၊ အရှင်မြတ်ပိန့်တော်မူသည်ကား။

(၁၉) အို၊ ငါ၏အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းတို့။

© Afnan Library Trust 2017

ထိုမှတ်လင်းစွာသော(အာရဏ်ဘက်ဘုန်း)နဲနက်ကို။သင်တို့မေ့လျော့နှင့်ကြုံလော။
အကြောင်းမှာ။ ဖွေရှိခေါက်စေ။အာအဇ္ဈမ်၊တည်းဟူသော ကြီးမြင့်မြတ်ထွတ်သော
ဥ ဏ္ဍည်ဘေဒ်တွင်၊ပုက်ဖျိုးထားလေသောအနိ ၁ ခေါ် အပင်ဘေဒ်အရိပ်အောက်၌
အကုန်သုံးသင်္ဘီသည်။ဂုဏ်မင်္ဂလာနှင့် သုနှင်းသေလဟာတွင်။ငါ၏ အပါးတော်၌
အသင့်ရှိကြသည့်အခါ။ငါအရှင်သည်။ကောင်းမြတ်သော နွားတ်ကပတ်တော်သုံးလုံး
ဖြင့်သင်တို့အားမြွက်ဟတော်မူသည်။ ထိုနွားတ်ကပတ်တော်များကိုနားထောင်ပြီးမှ
အကုန်လုံးသင်္ဘီသည်။ မိန်းမောတွေဝေကျက် နေကြလေသည်။ ဂုဏ်းနွားတ်ကပတ်
ဘော်များဟူမူကား။ အိုး၊မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့။ ကိုယ်အလိုဆန္ဒကို၊ ငါ၏အလို
တော်ဆက်သာ၍မက၊မနှစ်သက်ကြနှင့်။ သင်တို့အတို့အရာနှစ်သက်တော်မမူလိုက်
သည့်အရာကိုလည်းကောင်း၊အလျှင်းအလိုမရှိကြကုန်လင့်။ လောဘတဏှာနှင့်စွန်း
ငြို၍ သေဆုံးလေသောစိတ်နှလုံးများနှင့်လည်းကောင်း။ငါ၏အပါးတော်သို့မဝင်လာ
ကြနှင့်။(ဟူသောနွားတ်ကပတ်တော်များတည်း။)

အကယ်၁င်စစ်၊သင်တို့သည်။မိမိတို့ရင်ခွင်၊စိတ်နှလုံးများကို ဆုတ်သင်သန့်
ရှင်းအောင်ပြုကြသည်ရှိခဲ့သော်၊ထိုလွင်ပြင်နှင့်လဟာ၏အထုပ္ပတ္တိကို။အာရုံပြု၊ပက
တိအတိုင်း၊ရှုမြင်ရသဖြင့်။ငါမြွက်ဟတော်မူလိုက်သောအချက်သည်။သင်တို့အလုံ
စုံတို့အား။သိမြင် သာအောင်ဖြစ်လာပေအံ့။

(၂၀) (လောက်ဟေ၊ ဖွေရှိခေါက်စ အနက်၊ပစ္စမ၊ လောက်ဟ၊၌၊ရှိသည့်သန့်
ရှင်းသောစာကြောင်းများမှ၊အဋ္ဌမစာကြောင်းတွင်၊မြွက်ဟတော်မူလိုက်
သည်ဟူမူကား။)

အိုး သင်္ဘီချုတ်ယွင်းခြင်း အိပ်ရာ၌ သေနှင့်လျက်နေသော၊ အသေကောင်
အပေါင်းတို့။ ။ကပ်ပေါင်းများစွာ၊လွန်လာခဲ့သဖြင့်၊သင်တို့သည်။ အတိုးထိုက်
တန်စွာသောအသက်ကို၊ အသို့မအစွန်ဆုံးဘဝသို့ ကျရောက်မည်တိုင်၊ ကုန်ခန်း
အောင်ပြုကြလေပြီ။ ၎င်းကပ်ကာလအတွင်းတွင်၊သင်တို့ထံမှ၊ စင်ကြယ်သောအ
သက်ဘုရှမ္ဘုပင်ငါ၏သန့်ရှင်းသောအပါးတော်သို့ရောက်လာသည်မဟုတ်။ရှေ့စေ့က
တည်းဟူသော၊ ဒွိဟိဘ်၊ နှိုင်းယှဉ်ညှိဘက်ပြုခြင်း၏ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာများ၌နစ်မြုတ်
လျက်နေကြသည်နှင့်၊(တိဟိတ်၊တပါးတည်းဖြစ်တော်မူခြင်းနှင့်ဆိုင်သော၊) ကလေ
မာ၊တောက်ဟိန်၊ကို၊ မိမိတို့နွားတ်ဖြင့်၊ သင်တို့သည်။ ဂျုတ်ဘတ်၊ သရဏ္ဂာဃ်၊ဝန်ခံ
လျက်ရှိကြကုန်သဘည်း။ငါအရှင်၊စက်ဆုတ်ဂွါရှာလိုက်သောသူကို၊ သင်တို့သည်။
မိမိတို့ချစ်သားဟူ၍ထင်မှတ်ကြလေသည်။ ငါ၏ရုန်သူရုန်ဘက်ကိုလည်းကောင်း။
မိမိတို့ကသျှာဏဒိတ်ဆွေဟု၊ အစွဲအလမ်းပြုနေကြကုန်သတည်း။ ယင်းသို့လွန်ကျူး

ရုံမှုမက၊လွန်မင်းစွာအားထုပ်ပျော်ရွှင်သောစိတ်ဖြင့်၊ ငါဗိုးပိုင်သောမြေကြီးမြေပြင်အ
ပေါ်သို့လမ်းလျှောက်သွက်နေကြကုန်သတည်း။ငါဗုဒ်ဆိုင်ရာမြေကြီးကား။ သင်တို့
ကိုစက်ဆုတ်ရွံရှာကြောင်းလည်းကောင်း။ထိုမြေပြင်ပေါ်မှာ တည်နေကြသည့်အရာ
ခပ်သိမ်းတို့လည်း၊ သင်တို့မှထွက်ပြေးရှောင်ရှားကြောင်းလည်းကောင်း။သင်တို့သ
တိမမူတဲ့နေကြကုန်သတည်း။အကယ်၍၊ အနည်းငယ်မှုလောက်၊ မိမိတို့မှုက်စိမှား
ဘွင့်လင်းသဖြင့်အာဂုံပြုရှုကြည့်ခဲ့ပါမူ။ တသိန်းမြောက်သော ပူပန်သောကများကို။
ငင်းပျော် ရွှင်ခြင်းဆက်သ၍မက သင်တို့နှစ်သက်ကြလိမ့်မည်။ သေလွန်ပပျောက်
ခြင်းအကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ယခုအသက်ရှင်ခြင်းထက်မှုမက၊ ကောင်းမြတ်
သည်ဟု၊သိမှတ်ကြလိမ့်အံ့။

(၂၂) အိုး သင်္ဘီချုတ်ယွင်းခြင်းနှင့်လောဘတဏှာ၏သားရုအပေါင်းတို့။
ငါ၏ရုန်သူရုန်ဘက်ကိုသင်တို့သည်။ ငါ၏အိမ်တော်တွင်သွင်းထားကြ၍၊ ငါ၏ချစ်
ခင်သောအဆွေခင်ပွန်းကို၊ ကိုယ်ထံမှနှင့်ထုတ်ကြလေသည်။ အကြောင်းမူကား။
ငါအရှင်မှတပါး၊ တခြားတပါးသောသူ၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုသင်တို့သည်။မိမိတို့
စိတ်နှလုံးခွံသေဝပ်စွာ နေရာချထားကြလေသည်။ ချစ်လှစွာသောအရှင်ဖြတ်၏ ဓမ္မ
ဒေသနာဗျာဒိတ်တော်ကို နားခံကြ၍၊ ကိုယ်တော်နှစ်သက်တော်မူခြင်း။ ရဟန္တဝါန်၊
ဘက်သို့၊မျက်နှာပြုကြကုန်လော။အပေါ်ယံချစ်ခင်သော ဒိတ်ဆွေတို့မူကား။ အတွ
ဟိတသဘောဖြင့်၊ ကိုယ်အကျိုးကျေးဇူးကိုမြော်လင့်၍။တယောက်နှင့်တယောက်၊
အချင်းချင်းချစ်ခင်ကြလေသည်။သို့ရာတွင်၊ အမှန်ပင်စစ်တည်းဟူသောချစ်သားအ
ရှင်မှာမူကား။ ပရဟိတ၊တရားသဘောသဒ္ဓါအညာ၊သင်တို့ကို၊သင်တို့အတွက်ဌာသာ
လျှင်၊အစည်ချစ်ခင်လာခဲ့သည်အတိုင်း၊ မပြတ်မစဲချစ်ခင်တော်မူသည်။ စင်စစ်ဆို
သော်၊ထိုမှုမက၊သင်္ဘီအား၊ ဓမ္မတရားတော်လမ်းကြောင်းကို ညွှန်ပြအံ့သောဌာ၊
အတိုင်းမဲ့သောဘုရားများကိုခံရတော်မူသည်။ဤကဲ့သို့ချစ်ခင်ပြတ်ခိုးအပ်သော
အရှင်မြတ်အား။မေ့လျော့ကြမ်းကြုတ်ခြင်းပြုသဖြင့်၊မနှိပ်စက်ကြနှင့်။ကိုယ်တော်၏
ဗီမာန်တော်ဘက်သို့အပြေးအလွှားသွားကြကုန်လော။ ယခုဩဝါဒတော်သည်၊အ
လုံးရုံသော နာမတော်များကိုဗိုးပိုင်တော်မူသောအရှင်ဖြတ်၏ ထက်ချောင်းတော်
အဗျား၊ (အထွဋ်ဘဝက်) မှထွန်းတောက်လာသော သမ္မာတရားနှစ်သစ္စာတည်
ကြည်ခြင်း ဗျာဒိတ်နွားတ်ကပတ်တော်၏ နေသူရိယပေတည်း။ အနှုတ်တည်မြဲ
စောင့်ရှောက်ခုပ်ထိန်းတော်မူသောအထွာဟို့၊အရှင်ဖြတ်၏ နွားတ်ကပတ်တော်ကို။
နာခံနာယူအံ့သောဌာ၊မိမိတို့နားများကိုဘွင့်ထားကြကုန်လော့။
(နွားတ်ကပါတ်တော်များ၌တွင်ပြီး၏)

© Afnan Library Trust 2017

وجهان قلوب مستمندان پریاس وحرمان مملکت برما را که ناگزیر بستوه آمده اند پرانوار سازد - بوکریمان کارها دشوار نیست -

تفصیل وصول مراسلات احبای الهی

(۱) مجله هیرالد اوف دی ایست (منادی شرق) از محفل روحانی بمبای - هندوستان بابت ماه جولائی ۱۹۲۴ - م در بیستم ماه اکتوبر سنه حال رسیده - (۲) مجله سون - دز - وارهیت - (خورشید صداقت) شمارهٔ هفتم سپتمبر سنه ۱۹۲۴ م - از استتگارت - المان - (۳) متحد المآل محفل روحانی شیکاغو - امریکا - مؤرخه دهم ماه سپتمبر سنه حال - (۴) متحد المآل محفل روحانی منتریال کندا - امریکا - مورخه ماه سپتمبر سنه حال (۵) مکتوبی باکتابچه های دستورالعمل از دفتر مستحفظین آثار مبارکهٔ قدیمه ملت بهائیان امریکا - که رئیسش جناب مستر ریمی میباشند - مرقومهٔ ماه اغسطس - (۶) جریده ورلد فیلوشپ - بامکاتیب عدیده - از مادام وکتوریه - بادکیان وهواخواهان این نهضت اتحادیه - از مونتکلیر - امریکا (۷) مکتوبی از لندن از مسس - نلی - ایس فرانچ - از اهل کسادینا - کالیفورنیا - امریکا - (۸) متحد المآل محفل روحانی لندن - (۹) متحد المآل محفل روحانی منچستر - (۱۰) متحد المآل محفل روحانی - بوشهر بنادر فارس - (۱۱) مجله مقدسهٔ نجم باختر - شمارهٔ - ۴ - بابت ماه جولائی - سنه ۱۹۲۴ م - (۱۲) متحد المآل محفل روحانی پورتسعید بابت ماه سپتمبر سنه ۱۹۲۴ م - جمیعاً در ماه اکتوبر سنه حال واصل گردیده - و حامل بشارات روح افزای ترقیات امرالله در آن دیار و امصار و سائر اطراف واکناف عالم بوده - لله الحمد احبای همه جا سرگرم خدمت بعالم انسانی درنهایت جانفشانی بوده ومیباشند - ومتحداً ومتفقاً در عبودیت وانقیاد واطاعت ورضاجوئی حضرت ولی امرالله شوقی افندی ربانی ارواحنا لفیوضاته البدیعة فدا - بافق اعلی - ومنظر ابهی متوجه وناظرند ورجای تائیدات غیبیه وتوفیقات الهیه مینمایند -

ترقی امرالله در ممالک هندوستان وبرمه

الحمدلله وله الشکر والثناء - حضرت آقا میرزا محمود زرقانی - علیه بهآء الله الابهی - بسیار موفق ومؤید ند - ومظفر ومنصور - در داخلهٔ هندوستان سائرند -

© Afnan Library Trust 2017

قوم آنرا بمقام (من الحق الی الحق) معبر میدارند - ومقام احدیت ذات ومقام انا هو هوانا - ومقام اوادنی - ومقام حقیقت کبری - وحقیقة الحقائق ومقام جمع الجمع - وغیب مطلق - وغیب الغیوب وغیرها تعریف وتوصیف میکنند - وچون اینمقام مقدس باستثنای معدودی قلیل از انظار جمیع خلق عالم مستور - وممتنع الادراک است - ودر مکمن لامکان غیب الغیب مستور وپنهان است - لذا از برای ظهور اینمقام مقدس - وفیض الاقدس - میقاتی معین فرموده - وآن یوم را حق تعالی در کتب مقدسهٔ جمیع ادیان سبعه - منجمله - توریت وزبور وانجیل اربعه وکتب انبیاء - وقرآن مجید - بیوم الاحز ونباء عظیم - ویوم الرب ویوم الله - ویوم التلاق ویوم الطلاق - ویوم الفصل ویوم الحشر - ویوم النشور - ویوم البعث - ویوم الحساب - ویوم تبلی السرائر ویوم الامتحان - ویوم الجزاء - ویوم الساعة - ویوم القیامة - ویوم التغابن وغیرها ذکر فرده واینمقام مخصوص ذوات مقدسهٔ آنمطاهر الهیه است - چنانکه در نبوت ورسالت وعصمت کبری شریکی ندارند - در اینمقام اجل اعزاسنی نیز بطریق اولی محال است هیچ شریکی داشته باشند - چه که اینمقام در مرتبهٔ احدیت ذات حق سبحانه واقع است - وحق جل عزه در تبیین وتمییز مابین اهل کفر واهل ایمان در فرقان حمید در ابتدای جزو ششم میفرماید - علامت مؤمن آنست که درمیان خدا ورسولان یعنی پیغمبران او هیچگونه جدائی وفرق نگذارند - ولم یفرقوا بین الله ورسوله - ودرمیان پیغمبران نیز از یکدیگر فرقی ندانند - جمیع انبیاء ومرسلین را یک نور ویک حقیقت ویکروح ویکجوهر بدانند - لانفرق بین احد من رسله واینمقام را در اصطلاح عرفا بقرب فرائض تعبیر کنند - وبآیات بینات وشواهد قرآنی استدلال نمایند - که میفرماید - وما رمیت اذ رمیت ولکن الله رمی یعنی ای محمد آن مشت خاکی را که توبسوی کفار انداختی - حقیقة تو نینداختی آنرا - بلکه خدای عزوجل بذاته آنرا انداخته - یعنی اندازنده آن خاک خود خدا بوده - که دست مبارک حضرت محمد را بکار برده برکفار انداخته - ونیز در آیهٔ مبارکه - ان الذین یبایعونک انما یبایعون الله ید الله فوق ایدیهم - میفرماید ای محمد کسانیکه بیعت میکنند با تو - در حقیقت بیعت میکنند آنها با خدا - دست خدا بالای دست آنهاست - حالانکه بطاهر ظاهر جز دست مبارک حضرت محمد هیچ دستی برروی دست آن مبایعین دیده نمیشد - پس خداوند تبارک وتعالی در اینجا دست مبارک حضرت محمد را بدست مقدس خود تعبیر فرموده - یعنی دست مبارک حضرت

محمد را خدا از برای بیعت کنندگان دست مقدس خود قرار داده - یعنی واسطه بیعت قرار داده - فاعل این بیعت خدا است وموقتاً دست حضرت محمد را بکار برده - دیگر بسیاری از احادیث صحیحه نیز روایت کنند وبرعظمت اینمقام استدلال مینمایند - چنانچه برضد ونقیض آیهٔ انا بشر مثلکم میفرماید - لست کاحدکم - ابیت عند ربی یطعمنی ویسقینی - یعنی من نیستم مانند هیچیک از شما - مسکن وقرارگاه من نزد پروردگار منست - او مرا میخوراند ومینوشاند - ودر حدیثی دیگر میفرماید - لی مع الله وقت لا یسعنی فیه ملک مقرب ولا نبی مرسل - یعنی از برای من با خدا وقت معینی هست که در آنوقت مجال کنجایش را ندارد با من هیچ فرشتهٔ مقربی - چون جبرئیل) وهیچ نبی مرسلی (چون خود آنحضرت) حالانکه خود آنحضرت علم صاحب نبوت ورسالت کبری هستند - بس اگر صاحب این مقام عظیم را در حضور خدا با آنحضرت بار نیست - بکدام شانی از شؤنات قدسیه آنحضرت را تشرف حاصل میشد - گویند که آنمقام مقام ولایت خاصهٔ محمدی - وحقیقت محمدی - ولاهوت محمدی بود - که از شؤنات هویت ذات بحت بات مطلق خداوند بیمانند است - ودیگر احادیثی قدسی واحادیث نبوی که مستمسک به عرفای محققین سلف است بیشمار است - ولی چون در صحاح سته مذکور نیست در اینجا ایراد نکردیم - انشاء الله بمناسبت در جای دیگر ذکر خواهیم نمود - (باقی دارد)

بشارات عالم بهائی

بفحوای صورت تلغرافی که از ساحت اقدس حضرت ولی امرالله - شوقی افندی ربانی - ارواحنا لعنایاته العظیمة فداموکب همایونی بارض مقدس شرف وصول ارزانی داشته - ومایهٔ مسرت قلوب وانتعاش ارواح جمیع بندگان وامآء رحمن سربرآستان مبارک گردیده - وموجب افتخار ومباهات سایرجان نثاران شده - ودر شمارهٔ ماه گذشته طبع ونشر یافته - صحت مبارک وجود فیض آمود طلعت مقصود در نهایت اعتدال است - واین بهترین بشارتست در عالم بهائی - واعزاسنی مژدهٔ روح انگیزیست از برای غمدیدگان آلام فراق وجدائی - یعنی جزاین بشارت کبری - از نه ماه باینطرف هیچ متحد المآلی از محفل روحانی حیفا - نه در لسان فارسی - ونه بلسان انگلیسی - شرف وصول نه پیموده - وامید وطید است که این غمام هایل بزودی زائل گردد - ونیرتابان رأفت وعطوفت از افق مقام اعلی بتابد

© Afnan Library Trust 2017

یعنی حرف میزند - یعنی حق آله شنیدن او - و دیدن او - و نطق کردن او میشود - و بنده در اینمقام فاعل ان افعال است - یعنی بنده شنونده و بیننده و گوینده است -

چنانچه آخرین منزل مقام عبودیت - بفحوای - العبودیة جوهرة کنهه الربوبیة - یعنی عبودیت یک جوهریست که کنه آن ربوبیت است - اول منزل عشق است - و عشق چنین آتش سوزنده ایست که جمیع آنچه ماسوای محبوبست همه را میسوزاند - العشق نار یحرق ماسوی المحبوب وآن بنده را در اینمقام که باصطلاح عرفا مقام فناء فی الله است - خرمن هستی جملة واحده بسوزد - بجزواجب دگر ممکن نماند - و چون منازل عشق ومحبت نامتناهی است - لذا از برای وصول باینمقام اسنی - که اقصی الغایات واعظم نتیجهٔ آفرینش عالم انسانی است - صعوبتهای مالانهایه ناگزیر در پیش است - چنانچه از برای آنمظاهرحقه بعضی را چون گوتما بودا پس از ریاضت شاقه شش ساله - و بعضی را چون حضرت موسی کلیم الله در عرض ده سال - وبرخی را چون حضرت خاتم الانبیاء در مدت سه سال - وافرادیرا چون حضرت مسیح و حضرت باب و حضرت بهآء الله در مدتی اقل از چهل یوم و چهل ساعت - بلوغ بمرتبهٔ کمالیت که مقام ظهور نورانیت حقیقی و عقل کلی الهیست میسر میشود - وپس از ظهور عقل فعال ونزول روح الامین وروح القدس بر آنقلوب صافیه منیره - باصطلاح قوم انسان کامل - وبودا - و پیغمبرونبی و رسول خوانده میشوند - ولی آنها جمیعاً در عالم اسماء واقع است - واینمرتبه را تعبیربمقام عبودیت و مرتبهٔ (من الخلق الی الحق) مینمایند - (۳) در مرتبه سوم که مقام نبوت و رسالت و عصمت کبری و مظهریت ذات وصفات واسمآء حق جل وعلی است - پس از تکمیل مراتب عبودیت - چون نار عشق برافروزد - وجمله هستیهای آنعبد را بسوزد - واز وجود او اثری و رسمونه ئی باقی نماند - بفحوای حدیث قدسی - انی خمرت طینة آدم بیدی اربعین صباحاً - یعنی مابسرشتیم بید قدرت خود گل آدم را تا چهل روز - از برای ایجاد وهیکل مکرمیرا باعتدال تام بپرداخت - وروح مقدس خود را در او دمید - ومفاد آیهٔ کریمه - فاذا سویته ونفخت فیه من روحی - باز مصداق پیدا کرد - وبیان مبارک توریت - لنعملن انسانا علی صورتنا در هرکوری

محقق آمد - و چون این خلق بدیع تکمیل یافت آنهیکل اعظم را جامع جمیع کمالات ذات مستجمع الاسماء والصفات خویش گردانید - ومظهر حقیقت کبری - ومرآت حقنمای خود ساخته - محض تربیت وهدایت جمیع مخلوقات جهان از فراز مرتبه حق بعالم پستی خلق فرستاد - و بخلعت خلافت ونبوت ورسالت عظمی منخلع - وتارک مبارکش را بتاج وهاج عصمت کبری - واکلیل جلیل یفعل الله مایشآء مزین فرمود - وبمصداق الرحمن علی العرش استوی - حق جل وعلی - بذاته لذاته فی ذاته - بکیفیتی که عند العموم مجهول است برعرش عظمت ورحمت خود جلوس نمود - وبخطاب مستطاب وما ارسلناک الا رحمة للعالمین ممتاز گردانید - و اینمقام را مقام تنزل از عالم حق بعالم خلق - (من الحق الی الخلق) معبر میدارند - و مقام برزخ کبری - ووحدت ذات نیز مینامند - در اینمقام هرکلامیکه از لسان مبارک آن مظهر ظهور نازل شود - بفحوای نزله علی قلبک الروح الامین - مؤید بتائیدات شدید القوی - وروح القدس بوده - وبمصداق ماینطق عن الهوی ان هو الا وحی یوحی - علمه شدید القوی - بدون شک وریب کلام الهی بوده وخواهد بود - گوینده آنکلام حق است بلا تشبیه اگرچه ازلسان مبارک آن مظهرظهور شنیده می شود - کلامش کلام الله وجمالش جمال الله است (من رآنی فقد رأی الحق) محبت واطاعت او محبت واطاعت خداست (قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یحببکم الله - ومن یطع الرسول فقد اطاع الله چنانچه کلمهٔ شهادت دارای این مراتب سه گانه است وجمیع مذاهب ملت اسلام من دون استثناء - درحق آنحضرت این مراتب سه گانه را بشهادت خود مقرو معترفند - در اول بنفی ماسوی الله اقرار بوحدانیت ذات بیهتا میکنند - که اشهد ان لا اله الا الله - ودر ثانی - اقرار ببشریت و عبودیت ورسالت آنسرور مینمایند - که واشهد ان محمدا عبده ورسوله چنانچه در مرتبهٔ اولی (محمداً) آنحضرترا باسم محمد ذکر میکنند که اسم هیکل بشری آنسرور است وتاچهل سال قبل از بعثت نیز باین اسم دربین خلق معروف بوده اند - در مرتبه ثانی (عبده) اقرار مینمایند که آنحضرت باز درهمان هیکل بشری صاحب مرتبهٔ عبودیت بودند - واینمقامی است که درمیان مدت سه سال قبل از بعثت مبارک تحصیل فرموده اند - در مرتبه ثالث - (ورسوله) مقرو معترف بنبوت ورسالت آنحضرتند - اما غیر از این مراتب سه گانه ازبرای هریک از آنشموس ازلیه مرتبه چهارم نیز مقرر است - وآن مقام ولایت ولاهوت وحقیقت ایشان است - که باصطلاح

© Afnan Library Trust 2017

وحی بودند - و حضرت مسیح نیز مبط وحی - لکن وحی کلمة الله کجا - والهام اشعیا و ارمیا ایلیا کجا - ملاحظه نماکه انوار عبارت از تموجات مادهٔ اثیریه است - که عصب بصر از ان تموجات متأثر گردد - و مشاهده حاصل شود - حال سراجرا تموجات مادهٔ اثیریه موجود - و آفتابرا نیز تموجات مادهٔ اثیریه مثبوت - اما نور آفتاب کجا - و نور ستاره و چراغ کجا -

روح انسانیرا در رتبهٔ جنینی جلوه و ظهوری - و همچنین در رتبهٔ طفولیت و رتبهٔ بلوغ و رتبهٔ کمال اشراق و بروزی - روح روح واحد است - اما در رتبهٔ جنینی فاقد مناقب سمع و بصر - ولی در رتبهٔ بلوغ و کمال در نهایت ظهور و جلوه و اشراق - و همچنین حبه در بدایت انبات ورقه است - و جلوه گاه روح نبات - و در رتبهٔ ثمره نیز مظهر آن روح - یعنی قوهٔ نامیه در منتهای کمال ظاهر - ولی مقام ورقه کجا - و مقام ثمره کجا زیرا از ثمره صد هزار ورقه ظاهر گردد - ولو اینکه کل بروح واحد نباتی نشوونما کند - دقت نماکه فضائل و کمالات حضرت مسیح - (و انوار لامعه حضرت محمد) و اشراقات و تجلیات جمال مبارک (حضرت بهاء الله) کجا - و فضائل انبیای بنی اسرائیل - مثل حزقیل و اشموئیل کجا - کل مظاهر وحی بودند - ولی فرق بی منتهی در میان - والسلام - (انتهی)

(۳) مقاله‌ئی در مقامات انبیاء و مظاهر مقدسهٔ الهی *

(پیوسته از شماره گذشته بابت ماه سپتمبر ۱۹۲۴ م)

(۱) مرتبهٔ اول - متعلق است بقالب بشری و جسد عنصری آن مظهر ظهور الهی در طبیعت و ناسوت انشاء که بعالم خلق نیز معبر است - چنانچه آن هیاکل نورانیه - بفحوای آیه مبارکه * قل انما انا بشر مثلکم * و انک میت وانهم میتون * در این رتبه و مقام بدون اندک فرق و امتیاز در جمیع شئونات جسمانیه و حرکات و سکنات طبیعیه خود شریکند با سائر نوع بشر - مثلا بقانون طبیعت بتوسط پدر و مادری جسمانی تولید یافته اند - و ابوین ایشان برحسب عواید قوم و قبیلهٔ خود - چون موسی و عیسی و محمد و غیرها - محض از برای امتیاز آن هیکل عنصری از سائرین - بخیال خود وضع اسمی نموده و آن قالب جسمانی چون سایر اصناف موجودات متدرجا نشوونما یافته و زندگانی کرده - و مقید بقیودات ضروریات سته بوده - از قبیل (خورونوش و خواب و بیداری و کنار آب رفتن) و نیز بحدودات دیگر چون تاهل اختیار کردن - و توالد و تناسل بهمرسانیدن - و بامراض متنوعه - و تغییر احوال و ترقی و زوال از حالت نطفه گی و جنین و طفلی و کودکی تا بجوانی و ضعف

و هرم و پیری مبتلا گردیدن - و در پایان زندگی چون سایر مخلوقات بموت طبیعی یا بموت اتفاقی جان دادن - و غیر ذلک محدود میباشد - و چنانکه آغاز این رتبه در جهان آفرینش از عالم طبیعت و خلق شده - نیز منتهی بعالم خلق میگردد - که آنرا معبر بمرتبهٔ (من الخلق الی الخلق) میدانند -

(۲) مرتبهٔ دوم در مقام عبودیت است - چون آنجواهر مجرده و وجودات مقدسه را حق جل عزه قبل از ایجاد و تکوین - از عالم ذر و عالم ارواح ذاتاً و فطرة از برای هدایت خلق ممتاز فرموده و برگزیده - و مراتب ترقی و بلوغ بکمالات فطری را در نهادشان ودیعه گذارده - و بحکمت بالغه معین فرموده - که بسنت الهی و سنن انبیآء سلف بهمدیگر بجد و جهد خویش تحصیل آنمقامات عالیه را نمایند - و چون در قرب او ان ظهور خویش که بزمان فترت معبر است - بصورت ظاهر جهان اخلاق انسانی را بکلی مظلم و تاریک میبینند و بسلب روح ایمانی معنی و حقیقة جمیع اهل امکان را قاطبه کور و کر و مردهٔ متحرک - و از صراط المستقیم شاهراه حقیقت منحرف - و در افعال و اعمال رذیله و عواید بهیمیه و سبعیه و لذات شهوانیه منهمک میبابند - پس مقدمة از برای تصفیه و تزکیه نفس خویش - در کنج عزلت و انزوا تجرد و انقطاع صرف اختیار نموده بجهت تعدیل اخلاق انسانی باتقوای خالص و مراقبه و مجاهده و یکسوئی - توجه کامل بسوی آنحقیقت الحقایق مرکز غیب هویت مینمایند - تا انشراح صدری بجهت ایشان حاصل شود - و کشف قناع از وجه جمال مقصود میسر آید - و حدیث شریف من اخلص لله اربعین صباحاً فجرت ینابیع الحکمة من قلبه علی لسانه مصداق حال گردد - یعنی هرکه اخلاص را از برای خدا تا چهل صباح بورزد از قلب او چشمه های علم و حکمت بجوشد و بر لسانش جاری شود - و حدیث (رجعنا من جهاد الاصغر الی الجهاد الاکبر) - نیز ظهور یابد - چنانچه در نهایت تضرع و ابتهال توبه و انابه کنند و بمناجات و مناغات بپردازند - و مقام (قرب نوافل) را حاصل نمایند - که میفرماید - لایزال العبد یتقرب الی بالنوافل حتی احبه فاذا احببته کنت سمعه الذی یسمع به و بصره الذی یبصر به - و لسانه الذی ینطق به - فبی یسمع و بی یبصر و بی ینطق - یعنی بنده پیوسته نزدیک میشود بمن بواسطه نوافل تا بحدیکه اورا دوست میدارم - پس چون دوست بدارم اورا میشوم من گوش او آنگوشی که بواسطهٔ آن او میشنود - و میشوم من چشم او آنچشمیکه او بآن میبیند - و میشوم من آن لسان او که بواسطهٔ آن او نطق میکند - پس بواسطهٔ من میشنود - و بواسطهٔ من می بیند - و بواسطهٔ

© Afnan Library Trust 2017

ذات آلهی محیط است - وجمیع کائنات محاط - والبته محیط اعظم از
محاط - لهذا محاط پی بمحیط نبرد - وادراک حقیقت آن ننماید - عقول
هرچه ترقی کند وبمنتهی درجهٔ ادراک رسد نهایت ادراک مشاهدهٔ آثار
وصفات او در عالم خلقست - نه در عالم حق - زیرا ذات وصفات حضرت
احدیت در علو تقدیس است - وعقول وادراکات را راهی بآن مقام نه
السبیل مسدود - والطلب مردود - واین واضحست که مدرکات انسانیه
فرع وجود انسانست - وانسان آیت رحمانست - چگونه فرع آیت احاطه
بموجد آیت کند - یعنی ادراکات که فرع وجود انسانست بحضرت یزدان
پی نبرد لهذا آنحقیقت الوهیت مخفی از جمیع ادراکات ومستور از عقول
جمیع بشراست - وصعود بآنمقام ممتنع ومحال - ملاحظه مینمائیم - که هر
مادونی عاجز از ادراک حقیقت مافوقست - مثلا حجر ومدر وشجر آنچه
صعود نمایند ادراک حقیقت انسان نتوانند - وتصور قوهٔ سامعه وسائر
حواس نکنند - وحال آنکه کل مخلوقند - پس انسان مخلوق چگونه پی
بحقیقت ذات پاک خالق برد - در آنمقام نه ادراک را راهی ونه بیانرا
اتساعی ونه اشاره را مجال وجوازی - ذرهٔ خاکرا باجهان پاک چه کار
وعقل محدود را با عالم نامحدود چه انتساب * عجزت العقول عن ادراکه
وحارت النفوس فی بیانه - لا تدرکه الابصار وهو یدرک الابصار - وهو
اللطیف الخبیر * لهذا در اینمقام هرذکر وبیانی قاصر - وهر تعریف وتوصیفی
غیر لایق - وهر تصوری ساقط - وهر تعمقی باطل - ولی آن جوهر الجواهر
حقیقة الحقائق وسر الاسرار را تجلیات واشراقات وظهور وجلوه ئی در عالم
وجود است - ومطالع آن اشراق ومجالی آن تجلی ومظاهر آن ظهور -
مطالع مقدسه وحقائق کلیه وکینونات رحمانیه اند - که آنان مرایای حقیقی
ذات مقدس آلهیه اند - وجمیع کمالات وفیوضات وتجلیات از حق در حقیقت
مظاهر قدسیه ظاهر وباهر است - مانند آفتاب که در مرآت صافیهٔ لطیفه
بجمیع کمالات وفیوضات ساطع گردد - واگر گفته شود که مرایا مظاهر آفتابند
ومطالع نیر اشراق - مقصود این نیست که آفتاب از علو تقدیس تنزل نموده
ودر این آئینه مجسم گشته - ویا انکه آن حقیقت نامحدود در اینمکان
مشهود محدود گردیده * استغفرالله عن ذلک * این اعتقاد طائفه مجسمه
است - ولی جمیع اوصاف ومحامد ونعوت راجع باینمظاهر مقدسه است
یعنی هرچه اوصاف ونعوت واسمآء وصفات ذکر نمائیم کل راجع باینمظاهر

آلهیه است اما بحقیقت ذات الوهیت کسی پی نبرده - تا اشاره ئی نماید
یا بیانی کند ویا محامد ونعوتی ذکر نماید - پس حقیقت انسانیه آنچه
داند ویابد وادراک کند از اسمآء وصفات وکمالات - راجع باینمظاهر
مقدسه است - وراهی بجائی دیگر ندارد * السبیل مقطوع والطلب
مردود * اما ما از برای حقیقت الوهیت اسماء وصفاتی بیان کنیم - وببصر و
سمع وقدرت وحیات وعلم ستایش نمائیم - اثبات این اسماء وصفات نه بجهت
اثبات کمالات حقست - بلکه بجهت نفی نقایص است - چون در عالم امکان
نظر کنیم مشاهده نمائیم که جهل نقص است - وعلم کمال - لهذا گوئیم که
ذات مقدسه آلهیه قادر است - نه اینست که علم وبصر وسمع وقدرت وحیات
او را کماهی ادراک توانیم - زیرا آن فوق ادراک ماست - چه که اسماء
وصفات ذاتیه الهیه عین ذاتست - وذات منزه از ادراکات - واگر عین
ذات نبود - تعدد قدما لازم آید - ومابه الامتیاز بین ذات وصفات نیز متحقق
وقدیم لازم آید - لهذا تسلسل قدما نامتناهی گردد - واین واضح البطلانست
پس جمیع این اوصاف واسماء ومحامد ونعوت راجع بمظهر ظهور است -
وآنچه ماعدای او تصور نمائیم وتفکر کنیم اوهام محض است - زیرا راهی
بغیب منیع نداریم - اینست که گفته شده * کلما میزتموه باوهامکم فی ادق
معانیکم فهو مخلوق مثلکم مردود الیکم * این واضحست که اگر بخواهیم حقیقت
الوهیت را تصور نمائیم - آن تصور محاطست وما محیط - والبته محیط -
اعظم از محاط - از این ثابت وواضح شد که اگر یک حقیقت الوهیتی تصور
نمائیم دون مظاهر مقدسه - آن اوهام محض است - زیرا راهی بحقیقت
الوهیت که منقطع وجدا نیست نه - وآنچه بتصور ما آید اوهام است -
لهذا ملاحظه نما که طوائف عالم طائف حول اوهام وعبدهٔ اصنام افکار وتصور
وابداً ملتفت نیستند - واوهام خویشرا حقیقت مقدسهٔ از ادراکات ومنزه
از اشارات شمرند وخویشرا اهل توحید وملل سائره را عبدهٔ اوثان شمرند
وحال آنکه اصنام را باز وجود جمادی محقق - اما اصنام افکار وتصور انسان
اوهام محض - حتی وجود جمادی ندارند - فاعتبروا یا اولی الابصار -
وبدانکه صفات کمالیه وجلوه فیوضات آلهیه وانوار وحی در جمیع مظاهر
مقدسه ظاهر وباهر - ولی کلمة الله الکبری حضرت مسیح (وخاتم الانبیاء
حضرت محمد) واسم اعظم جمال مبارک را ظهور وبروزی مافوق تصور -
زیرا دارندهٔ جمیع کمالات مظاهر اولیه بودند - ومافوق آن بکمالاتی متحقق
که مظاهر سائره حکم تبعیت داشتند - مثلا جمیع انبیای بنی اسرائیل مظاهر

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون

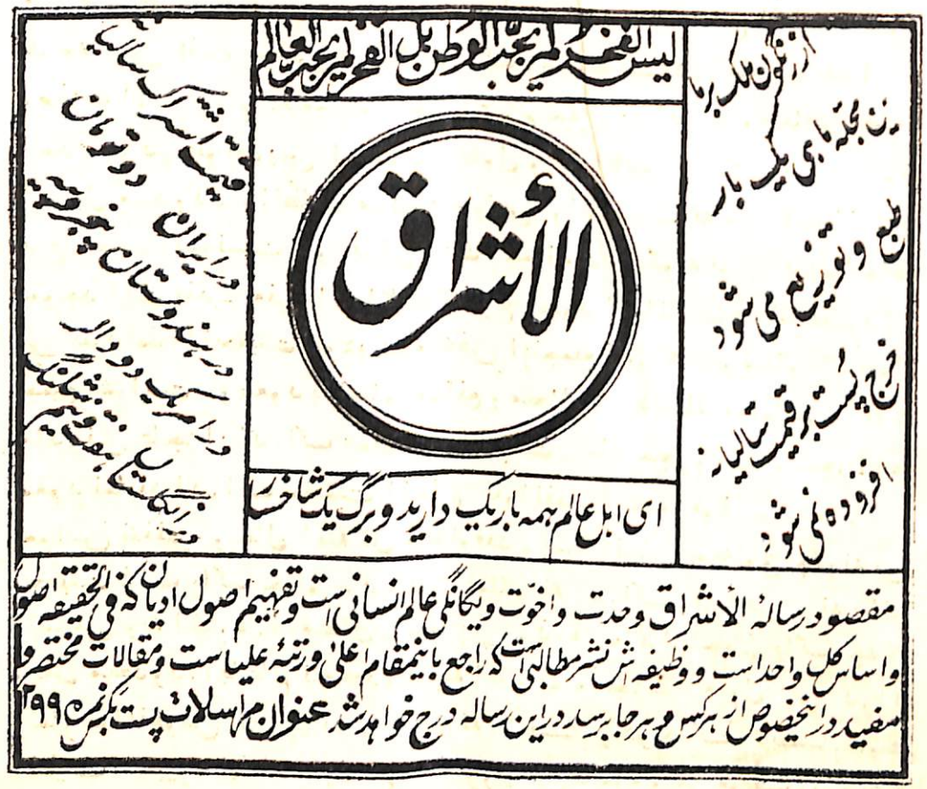

مقصود رسالهٔ الاشراق وحدت و اخوت و یگانگی عالم انسانی است و تفهیم اصول ادیان که فی الحقیقه اصول واساس کل واحد است و وظیفه اش نشر مطالبی است که راجع بامر مقام اعلی و رتبهٔ علیا است و مقالات مختصره مفیده در اینخصوص از هرکس و هرجا برسد در این رساله درج خواهد شد عنوان مراسلات پست بکس نمبر ۲۹۹

جلد دوم	ماه اکتوبر سنه ۱۹۲۴ م	شمارهٔ دوم

۷۸۶

بیان مبارک حضرت عبدالبهآء

در اینکه الوهیت فقط بتوسط مظاهر آلیه شناخته میشود

مفاوضات حضرت عبدالبهآء قسم سوم فصل - ۳۷ - (لز)

سؤال

حقیقت الوهیت و تعلقش بمطالع ربانیه و مشارق رحمانیه چگونه است

جواب

بدانکه حقیقت الوهیت و کنه ذات احدیت تنزیه صرف و تقدیس بحت یعنی از هرستایشی منزه و مبراست - جمیع اوصاف اعلی درجهٔ وجود در انمقام اوهامست - غیب منیع لا یدرک و ذات بحت لایوصف - زیرا

THE DAWN

Vol. II. November & December, 1924. Nos. 3 & 4.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

A PRAYER.

Remove not, O Lord! the festal board that hath been spread in Thy Name and extinguish not the burning Flame that hath been enkindled by Thy unquen-chable Fire. Withhold not from flowing that Living Water of Thine that murmureth with the melody of Thy Glory and Thy Remembrance and deprive not Thy servants of the fragrance of Thy sweet Savours breathing forth the perfume of Thy Love.

Lord! Turn the distressing cares of Thy holy ones into ease, their hardship into comfort, their abasement into glory, their sorrow into blissful joy; O Thou that holdest in Thy grasp the reins of all mankind!

Thou art verily the One, the Single, the Mighty, the All-knowing, the All-wise.

———:O:———

Qurratu'l-'Ayn and her teacher.

(Continued from the last issue.)

The account of Badasht is very important; because few historians have written about it, and those who have written about it have not given a detailed account of it. Let us first of all see, what is Badasht. It is a deserted spot, desolate, but full of garden pastures, having very few dwelling houses round about it. It is situated somwhere between Tihran and Mazanderan. There are a few good and beautiful gardens not far from it. Although it is not a well-

© Afnan Library Trust 2017

known summer–resort yet in the olden times the nobility used to go there to spend their summer. That is why the followers of the Báb chose that place as a suitable one for the purposes they had in vew. Their object was two-fold: One was that at that place they should gather and consult together and find out in what way they could secure the release of the Báb who was then in prison at the fortress of Maku; and the other was that they should consult together there and see whether the Bab's claim to give new laws and teachings was genuine or whether he was simply giving the laws and teachings of Muhammed to his disciples.

But here we have a rather strange narration of a servant by the name of Gholi who left Qazwin with Qurratu'l-'Ayn. His account is as follows:—

" During the two months that Qurratu'l-'Ayn was in the house of Baha-'u'-llah I was surprized to see many people coming to meet Baha-'u'-llah, and still more astonished to observe many Babis frequently visiting him. The Muhammedans used to call him Mirza Husayn 'Ali, but the Babis when referring to him used to say " *Ishan* " (i e *they*–a respectfull form of saying " *he* ") They would not utter his mame directly as if they thought it would be a sacrilege to mention his name. The reason is that they continually noticed wonderful things about him. They sent me one day to the bazar, when I returned to the house I found that there was no one there except the guard at the gate of the house; when I enquired from the guard where they had gone to, he said, " Never mind, I will take you where they are. " I understood that this was a private or secret journey. There were two horses: I rode one and he rode the other; and we then went to a place which is about nine miles away from Tihran. We arrived at a desolate place in the midst of green pastures where I noticed a tent. I took this tent to be that of Baha-'u'-llah; because Baha-'u-llah was the son of a vizier and the style of the tent was that of a Vizierian family. I saw about eighty persons in and around the tent. Some of them were familior to me but I did not know the others. They appeared to be exceedingly happy as if they were walking in the air although they were really on earth. Qurratu'l-'Ayn especially seemed to be extremely happy. She would some times go to Baha-'u'-llah, some times to Quddus and at other times would come and discourse with the rest of the friends.

" I wondered how one woman could amongst eight men or so talk so freely and eloquently on abstruse divine subjects with such enthusiasm: Qurratu'l-'Ayn perceiving my amazement called me to her and said: Our talk is about God, about religion, about spritual matters and above all, about surrendering our lives in the path of truth. Know then that every step we take is in the path of the

Cause of God. Are you prepared to follow us? Would you like to come with us?' I did not give any reply. Qurratu'l-'Ayn then turned to me and said: " I have two suggestions either I will sit down and prove to you the truth of this Cause, or I will give you a certain sum of money, and then you can go and be free. " When I heard about money I remembered the incident that happened two or three days ago, when Baha-'u'-llah handing over a large sum of money ordered me to keep it in Qurratu'l-'Ayn's bag. The money that he then gave me consisted of gold as well as silver coins. When I went to put the money into that bag I put the gold coins at the bottom and the silver coins on the top. This I remembered, and I thought Qurratu'l-'Ayn was going to give me some of that money; so I told her-"Give me money. I do not want religion." Qurratu'l-'Ayn then said " Go to that bag and take one handful of that money." But she watched me that I should not take more. I tried with my hand in the bag to get at the bottom of it to seize some of the gold that was there but I was not successful; and when I took out my hand I saw that all that I got was silver. I then murmured I wished I had put some of the gold on the top instead of at the bottom. However I took that money and went away; but I later on repented for not going with her. I left Qurratu'l-'Ayn and reached Qazwin."

However those who were there started for Badasht. They occupied two big gardens; and a tent was erected for Baha-'u'-llah in a meadow near by. Qurratu'l-'Ayn used to go to and fro between the two gardens. They made it a rule that each day a speaker should deliver an address on the Cause of the Báb, or the teachings of the Bab or other kindred subjects.

The first place where Qurratu'l-'Ayn is said to have appeared unveiled before her audience was Badasht. This incident of the removal of her veil is described by different writers in defferent ways. Monsieur Nicolas, the French Ambassador in Persia gives in his book the following account of that event.

Monsieur Nicolas says that there was a council meeting for several days between Baha-'u'-llah, Quddus and Qurratu'l-'Ayn. It is generally understood that the discussion at that meeting mainly related to the change in the old religion introduced by the teachings of the Ba'b. Qurratu'l-Ayn maintained that such changes were the crying need of the age; and she insisted "The sooner we make these followers who are here understand this point clearly the better."

Quddu's said: " I quite agree with you, but supposing we give this out, will not these disciples be angry with us? will not they run away and shall we not then be left without any followers ? "

© Afnan Library Trust 2017

Qurratu'l-'Ayn replied: " Yes, some of these people will naturally run away as they are very orthodox; but even if we are killed we must tell the truth." Baha-'u'-llah throughout that conversation remained quiet although perhaps he had inspired it.

Finally a day was appointed when Qurratu'l-'Ayn was to give her discourse and speak openly on the subject. It is a Muhammedan tradition that if a woman goes wrong they should not kill her, because they believe that a woman has got a very weak mind. They say " we must try and make her forget the wrong idea she has got." So it was decided that Qurratu'l-'Ayn should address openly on the mission of the Bab; if it were acceptable well and good; but if the audience resent then Quddus should get up and try to strengthen her mind.

This was a very difficult task and its performance required great courage but Qurratu'l-'Ayn bravely accepted it.

When the appointed day came she gave her discourse in the same place where she used to sit. She had a curtain screening her from the audience and she spoke from behind it. While she was speaking the string of the curtain suddenly gave way and it fell down. The audience saw her face. The point that she at that particular moment was trying to bring home to her audience was that people must forget certain usages that had come into vogue among them and should give up certain habits which they had learnt from the unwholesome environments in which they had been brought up and which they had erroneously come to consider as a part and parcel of their religion.

The disciples and those who were present said that they had never heard Qurratu'l-'Ayn so eloquent as she was that day when she gave proofs from traditions and Holy writings which she was explaining in detail and most scientifically.

At the moment when the curtain fell down there was a great excitement. Those who were present there saw a beautiful woman clad in silk sitting before them; they felt shame, some covered their faces with cloth some fell down, while others covered their eyes with their hands to prevent themselves from seeing her face. But Qurratu'l-'Ayn was not disturbed in the least. She addressing the audience said, " Am I not your sister, and are you not my brothers ? can you not look on me as a real friend ? If you can not put out of your minds evil thoughts how will you be able to give up your lives for a great Cause. Are you aware that this practice of veiling is not enjoined by the Prophet so rigorously as you all seem to observe? Have you never heard that the wives of the Prophet himself on their journeys had their faces exposed ? Even if this be the law of Muhammad.

today a great light has come and has changed all." Some got up and left the meeting while she was talking but others waited till the end of her discourse.

Great excitement prevailed on that day amongst her followers. Some remarked "Qurratu'l-'Ayn has gone mad, some said Qurratu'l-'Ayn is perfectly right" But those who said that she was right were in the minority. On the day when this happened Quddus was not there; and Baha-'u'-llah on that day had an attack of fever and so he stayed in his tent.

When the news of this exciting incident was brought to Quddus he at first looked quite astonished and observed "It is very strange. I knew her to be a very good woman. Why has she done like that?" Then he turning to those who were present there at the time said "Do not you think she is in the right?" But while he was speaking he was looking into the eyes of the people around him to observe the effect of his words upon them. He noticed that some of them were quite indifferent, while others appeared to be sullen and resentful. Then he changed the subject saying "We must investigate the matter thoroughly.

This discussion went on for several days until it became very heated. It became so difficult and dangerous that many of the disciples wished to run away Some even went to the length of saying "We will kill her." Many declared that the laws and teachings of Muhammad would never change so long as the world would exist. Baha-'u'-llah seeing that there was going to be much bitterness of feeling and irritation among his companions held one evening a consultation meeting in his own room between himself, Quddus and Qurratu'l-'Ayn. The object of that meeting was to discuss how to show that many people secretly held the same view as Qurratu'l-'Ayn did; and it was decided that Qurratu'l-'Ayn should again speak openly to them and prove that she was not in the wrong. It was also arranged that at the meeting Qurratu'l-'Ayn should send two people to Quddus to tell him eather to come to her and let her prove to him that she was right or that they could kill her.

They held the meeting the next day. All those who were with Qurrat'u-'Ayn accepted her views, and two men came to Quddus while his followers were with him. These two men said "We have cone from Qurratu'l-,Ayn to give you her message; either come and let her prove to you that she is right or you prove to us that you are right or you kill us here" Quddus said: I am not anxious to kill any body but I am ready to give my own head if you want it. There is no merit in killing or getting killed for mere diffierrences of opinion. Let us dispassionately, without prejudice discuss and investigate the matter. Then he turned to his disciples and asked. "What is your opinion about it?"

© Afnan Library Trust 2017

All his disciples unanimously agreed that they should attend Qurratu'l-'Ayn's meeting and have the matter fully threshed out. Quddus and his disciples came to the meeting of Qurratu'l-'Ayn and many complicated questions were put to her which she answered with great ability. Notwithstanding this those followers who were with Quddus were not satisfiied and the result was that there was more excitement than before.

At that moment Baha-'u'-llah arrived at the meeting with the Holy Quran in his hand. Instantly the whole conversation stopped and all rose to receive him. He addressing them asked "What is this argument about?" They at once opened the subject. He said "You must not fiight with one another God has explained the matter formerly in the book of the Quran." Baha-'u'-llah in the course of his discourse pointed out various passages from the Quran which indicated that on the appearance of each Manifestation the external forms, customs, and ceremonies, which incidentally came to be attached to religions were altered according to the need of the age and the requirement of people for whose reforms the Manifestation appeared. When he explained this no one uttered a single word in protest. Most of the disciples followed Qurratu'l-'Ayn declaring that she was right. But still there were a few who were bitterly opposed to her. Among those who were still against her was one Siyyid 'Ali Shobbar who suggested that he should write a letter to the Bab in the fortress of Maku and enquire of him his complete view on the matter. Accordingly a letter was sent and the reply came in time and therein the Bab gave Qurratu'l-'Ayn the title of "*Tahirih*" the "*Pure*" This proved conclusively that Qurratu'l-'Ayn in acting in the way she did was actuated by a pure and unsullied motive-a motive too high and noble to be appreciated in a corrupt age by corrupt people brought up amid corrupt surroundings. It is left to the posterity to appraise at true value her action, her standard of morality, and above all, her high ideal, which she never shrank to preach as well as to practise openly even at the risk of her life. Her instructive rebuke to the bewildered audience when the curtain suddenly dropped struck the very key note of this movement–the universal fatherhood of God and the universal brotherhood of men. There should not be any veil between brothers and sisters; but a veil is absolutely necessary so long as the exact significance of this ideal of universal brotherhood is not universally realised–so long as we are incapable of conceiving the grand idea that the world is one large family of mankind·

The Bab in that letter foretold that there would be a few waverers among the followers; and it so happened. Some of these who departed from the Cause, became the cause of great trouble to the friends, The properties of many friends, especially of the friends of Qurratu'l-'Ayn were pillaged,

© Afnan Library Trust 2017

Soon after this event Qurratu'l-'Ayn and Quddus started for Mazandaran while Baha-'u'-llah departed for Tehran.

———:O:———

(To be Continued.)

LIVING RELIGIONS AND THE BAHAI MOVEMENT.

This was the theme of an illuminating address delivered by Dr. Walter Walsh the leader of the *world-brotherhood* movement in Steinway Hall, London on Sunday the 28th September 1924. This address was an outcome of the *Conference of of some living religions mithin the British Empire* held at the Imperial Institute, South Kensington, London (instead of at the Wembly Exbihition Conference Hall as first planned)–from September 22nd to October 3rd inclusive. In the course of his address he made the following observations regarding the Bahai movemet:—

"Of all the notes in the General Evangel none has sounded sweeter and clearer than that uttered by Baha-'u'-llah and his succesor 'Abdu'l–Baha,|whose gracious, healing message some of us were privileged to hear from his own lips some years ago. The Bahai Movement occupies a foremost place among those new orientations which make for universal harmoney and peace. It emphasises the unity of the *Spirit* of man, the unity of religions in their essential characteristics and principles, and it prophesies and prepares the way for the final unity of the races."

Dwelling on the idea of the Unity of Man the learned lecturer said "It is plain that the idea of the Unity of Man follows on that of the Unity of God. This is the rock on which to build the civilization of the future-the Common Nature underlying all the differences." He then went on to say "The externalities of Religion have to be cut away like dead branches, that the inner life, the life of the soul, the Communal life of the race, may expand and bear its myriad fruits for the healing and enrichment of the peoples.....A Diety with ecclesiastical prejudices can deliver mankind no more than a Diety with tribal prejudices.....During the war the Ecclesiastical Dieties gave us the spectacle of Protestant Britain, Roman Cotholic Belgium, Greek Rusia, and Free —thinking France united against Protestant Germany, Roman Catholic Austria, and Muhammedan Turkey.....The Ecclesiastial Dieties pursue their victims to the bitter end, to the death, as men say. For example, according to news paper records, five hundred men were drowned, and mother Nature asked no questions, but buried them in one common grave. Three of the dead however were washed ashore, of whom one proved to be a Roman Catholic, the second a Greek

Christian, and the third an Anglican, so they buried them in three separate graveyards! In a letter to 'Abdu'l-Baha the late Arminius Vambery the great Orientalist and traveller, confessed that he had at different times professed himself a Jew, a Christian, a Muhammedan, and a Zoroastrian, in order to discover the truth for himself and had found that "all these religions have become the instruments of tyranny and oppressions in the hands of rulers and governors, and they are the cause of the destruction of the world of humanity." For these reasons, Vambery enlisted himself on the side of 'Abdu'l-Baha, and accepted with joy the prospect of a fundamental basis for a universal religion of God being laid through his efforts" He then goes on to say "While the political leaders of the world –quite sincerely no doubt, for they are terribly frightened-are striving to substitute for the old war–provoking "Balance of Power" a pacific League or "Concert of Nations," it is for the religious leaders of mankind to create a Symphony or Sisterhood of Religions. That is the thing which presses. It calls for an early and far more representative Conference of Religions to consider the one vital question of the Peace of the world. I can think of no one better qualified to convene such a World-Conference of religious Representatives than is the Head of the Bahai Movement—Shoghi Effendi. I hope I shall not die before seeing the completion of that great "*Mashraq'ul Azkar.*"-the Dawining Place of the mention of God-on the shore of Lake Machigan—designed to be a vast and hospitable gather—place for all the religions of the world; a resplendent symbol of the Unity of Man in the Oneness of God."

He described the Bahai religion as "a highly devotional form of religion offering full encouragement to the spiritual and aspirational side of human nature, but at the same time giving discouragement to its superstitious tendencies; a religion disclaiming supernatural sanctions, non—miraculous, ethical, pacifist, humanist, universalist, yet withal profoundly spiritual,—to such a religion the blundering bloodstained world may hopefully look for guidance and inspiration." The concluding words of the address are highly inspiring. He ends his address with this passionate appeal. "On the altar of this glorious Universalism let us sacrifiice our patriotic pride, our racial antagonism, our religious antipathies, our theological prepossessions, our church limitations! To this blessed Gospel of Reconciliation let us dedicate our lives!"

NOTES AND NEWS.

AN EXTRACT FROM A LETTER RECEIVED FROM THE *ORIENT OCCIDENT UNITY BOARD, TEHRAN*:—

Although the Bahais of Persia have always been and still are suffering from the blows inflicted upon them by the enemies of the Cause, but as a matter of fact the sorrow–inspiring departure of our Lord from the Holy Land proved the hardest of all the trials and the most intolerable of all the tribulations, because he realised that we were not as affectionate and faithful towards one another as he desired us to be. Though he repeatedly invited us to perfect unity and harmony we were too ignorant to respond to his Heavenly Call with hearts devoted to His Cause and now it dawns upon us that faith in him is nothing but submission to his will, and obedience to his commands. His will is to establish service to humanity, to create perfect unity and brotherhood among the people of the world, to eradicate all intolerance and prejudices, and to open the eyes of the men to the Beauty of the Lord. Therefore our prosperity lies in gaining his approbation.....Undoubtedly our most important and essential duty is to give the Heavenly Message to all, to be submissive to the spiritual assemblies, to sacrifice our all to serve the Cause, and to help the needy and the poor. We fervently hope that the Confirmations of His Holiness Baha-'u'-llah, the bounties of 'Abdu'l-Baha and the blessings of our guardian Shoghi Effendi will enable us to discharge our duties to the best of our ability and power.

The Bahais of Persia, are still undergoing severe hardships. Particularly since the last spring there has been serious menace to the safety of the Bahais in the provinces of the Persia, and specially in Khorasan, so much so that many of the friends had to flee to the deserts leaving all they had to the mercy of the relentless plunderers. In consequence of these antagonistic movements Shaikh Abdul Majid was martyred. Lately two friends, namely Abbas and Agha Hossain Ali underwent the same tragic fate. In some places the safety, freedom and tranquility of the friends are compromised. Yet we praise the Lord, for all the Bahais have been endowed with such a spirit of perseverence that they can endure patiently all these calamities and sufferings.....and their efforts and zeal in service to the Cause increase day by day and they endeavour to promulgate the Cause all over the world.....

———:O:———

© Afnan Library Trust 2017

The circular letter dated 12th November 1924 of the Bahai Spiritual Assembly, London, England contains many inspiring news of the activities of the friends in the promulgation of the Cause of God. It gives a short account of the splendid efforts put forth by our English brothers and sisters to make an impressive presentation of the Cause on September: 26 1924 at the "*Conference of Some living Religions within the British Empire.*" We give below an extract from this letter which we are confident will immensely interest our readers:—

"Bookstalls were arranged with the literature regarding each of the Religions represented on the Programme. The Bahai Bookstall through the co-operation of friends and the untiring services of Mrs. Goorge and Mr. Simpson and their helpers, was most attractive and a centre of much interest and enquiry. The power of united prayer and the spiritual unity of the Friends all over the world were never more apparent than on the 26th. A cablegram from Shoghi Effendi to the Chairman of the National Spiritual Assembly opened the session devoted to the Bahai Message. It was as follows:—

"May Wembly fulfil your fondest hopes. Pray convey authorities my sincere regret at inability to be present. I wish them all success in their noble endeavours."

Shoghi

The paper which presented the Bahai Message was the product of consultation and co-operation, and was read by Mr. Mountfort Mills, the Delegate from the Canadian Bahais, in clear and reverent tones reaching every part of the large Hall, and was listened with rapt attention. Through the guidance of 'Abdu'l-Baha the text was clearly inspired by His Spirit. which was felt by all believers.

Mr. Ruhi Afnan then spoke in faith and wisdom, his youth and anthusiasm winning all hearts to a close attention to the Bahai Teachings he gave with sincerity and conviction.

The power of the Spiritual Presence on the 26th was like a baptism. We felt the outpouring which 'Abdu'l-Baha foretold would awaken the world with the Divine Message, and this must have been reflected in all hearts who were praying with us for the illumination of the world on that day of great opportunity.

* * * * * * * * *
* * * * * * * * *

Throughout the Conference, tolerance of each other's views not only developed into sympathetic consideration, but for many of those present must have resulted in the realization of the Declaration of Baha-'u'-llah that—"The foundation of the Religion of God is one."

© Afnan Library Trust 2017

On the 27th Lady Blomfield as a Bahai, gave a reception at Calridges Hotel to all the delegates of the different religions attending the Conference. It was a notable gathering, and the spirit of friendliness manifested between the representatives of different races and religions made it more than a social function, for it was as though 'Abdu'l-Baha was the Host, and the Glory of Baha-'u'-llah lighted each heart in that happy company. All the believers of the world seemed present in that unity, as the Bahais moved about in joyful faith.

Another outcome of the Conference was a Sermon preached by Dr. Walsh on the Bahai Message at the Steinway Hall, the Sunday following the 25th. News of this will reach the friends through Bahai Magazines.

On October 7th and 13th Bahai public meetings were held in the Caxton Hall, Westminister, Mr. Mills speaking on both occasions with whole hearted sincerity. Great interest was manifested by a number of strangers present.

The regular Wednesday Meetings at Lindsay Hall have began, and those attracted, rejoice the Friends by their earnest seeking for knowledge of the Cause.

Mr. and Mrs. French of California, were present at the Conference and were warmly welcomed by the friends. Also Mrs Wilknis and other friends from Australia who had first heard of the Message from Mr and Mrs Dunn. Mrs Wilkins has opened her Australian home for the Bahai meetings, and on her return hopes to gather there all who desire to know of the Bahai Teachings.

The waves of God's Mercy are successive and continuous !

———:O:———

Circular letter, of the Spiritual Assembly, Haifa (Palestine):—[we sincerely regret at our inability to meet with the very commendable desire of some of our generous and benevolent patrons who whished us to publish news of the activities of the friends in Persia, the reason being that for nearly a year we have not been receiving any copy of the circular letter either of the Spiritual Assembly of Haifa (which often contains news of the Persian assemblies) or the spiritual assemblies of the different provinces in Persia. Last month the President of the National Spiritual Assembly of India and Burma graciously favoured us with a copy of the circular letter of Haifa dated "Shahru'l Mashiyyat, 8," (October 1924.) which contains many inspiring informations of the splendid efforts persistently put forth by our Persian brethren and sisters to hold aloft the sacred banner of of Ya-Baha-u'l-Abha despite persecutions and martyrdoms encouraged by the fanatic and perejudiced Mullahs. We quote below some of these illuminating accounts from this circular letter.]

This circular letter opens with the joyful news of the rejoicing of friends on the happy return of the Guardian of the Cause to the Holy Land thus:—

" The glad—tidings about the United efforts of the true and sincere friends throughout the world, who loyally and unanimously, have taken the resolution to heartily abide by the instructions of the Guardian of the Cause have created such a spiritual environment that, once again, the Haifa Spiritual Assembly had the unique pleasure of hailing the 23rd day of September as a special day of thanks giving and prayer for the happy return of beloved Shoghi Effendi to the Holy Land. Praise be to Almighty God he is vigorous and strong and has graciously infused a new life into our activities. Soon after the spread of the good news of his arrival friends living in the vicinity of the Holy Land started pouring into Haifa in order to share in the joy of the friends the world over. We miss you all in our spiritual meetings." It then goes on:—

" Since our last circular letter we have received many letters from different assemblies containing good news about the progress of the Cause. In spite of the unstable conditions in Persia during the past few months the Divine Cause has been sending down its roots deeper and deeper into the hearts of men. Persecution has doubled the activities of the friends and they are united as one body in their attempt to break down the foundation of fanaticism and prejudice laid up by the Mullahs during the many years of their rule upon the ignorant mass. So long as Persia persists in blindly following the footsteps of narrow –minded religious leaders who spend about 20 years of their life in learning Grammar and Theology within the walls of the two towns Karbala and Najaff there is no hope for any real progress in that country. The cruel hands of these very leaders brought about the assassination of Major Imbire. His innocent blood, we hope, will bring religious liberty and toleration into Persia.

The circular letter from Shiraz informs us that the Spiritual Assembly have delegated two noted teachers to organize different committees in the city as well as in the District. The hand maids of the Lord have also elected nine members whose duty it is to look after the interest of the Cause amongst women. Through their efforts several associations for the progress of the lady members of the community, in Shiraz, have been formed.

An extract from the circular letter from Bushruiyih Persia reads:—

Fanatics and ill—wishers are spreading the rumour that the friends of God have been massacred in different parts of Persia; they neglect the fact that the Bahais pay no heed to such triflings and that they have been so much across such experiences that mountain–like they can withstand any obstacle in the Path of the Beloved. They are ready to certify this with their blood "

© Afnan Library Trust 2017

The circular letter from the Spiritual Aassembly at Anzali informs us that there are seven different committees all functioning under the auspices of the Spiritual Assembly; the newly established library is flourishing and the Women Progress Association is doing very good work. One of the teachers Janabi Malakuti has been carrying on a teaching campaign during the last few months.

A new Spiritual assembly has been established in Ishtihard; an extract from their first circular letter reads as follows:— " We earnestly hope that through the Bounty of the Lord we shall be strengthened in our keen desire to draw the people nearer to the Cause because for sometimes past this place has not had the privilege of rendering any distinct service to the Cause due to the fact that fanaticism has always been very rife and consequently the friends have not had any real field of activity. From Mashad we hear that spiritual tranquility is established but the religious leaders are always on the alert to find some pretext in order to persecute the friends. A new preacher from outside the city had planned to instigate the people against the friends and if he had succeeded in his plans, he would have Caused much harm. It appears that he has disagreed with the chief Mulla on the method of carrying out the plan and this led to a quarrel between the two leaders and thus the friends were spared.

The following extract from Nayriz circular letter shows that inspite of all the vicissitudes of life the friends have kept the light of the love of God burning in their hearts and are now doing their best to establish an important centre in that town:— " Ever since the day when the Sun of the Promised One appeared from the horizon of Shiraz the inhabitants of this town have been ready to secrifice heart and soul for the sake of His Blessed Beauty. Time and again they bravely drank the cup of martyrdom; childrens were killed in cold blood and how often the friends were exiled. Under these circumstances we were not able to attend to the problem of education which is one of the vital principles of the Cause. Praise be to God it is about a year that we have succeeded in establishing a school officially recognized by the Education Department of the Province of Shiraz. The school is doing well and we have now sent for an English teacher from the Capital."

Referring to the persecution recently directed against the friends in one of the Egyptian towns who were summoned by the Governor to give an explanation of thir belief the circular letter states—" Unable to withstand the invincible power of the Cause locally the people directed their energies to the religious heads in the Capital with the hope to satisfy their fanaticism otherwise. The Religious court in Cairo summoned three of the noted friends who have recently

been won over to the Cause to appear before them in order to defend themselves against the charges that have been lodged in the Court alleging that they are against the holy Muslim Religion. The Egyptian press are taking deep interest in the matter and the case is expected to be heard some time this month."

————:O:————

NEWS OF HAIFA.

The circular letter of the Spiritual Assembly of Haifa gives the following interesting news of Haifa:—

You may be interested to know that after the occupation of Palestine by the British Army the Government decided to turn the Acre barracks into a central prison for all Palestine, and at the time the High Commissioner sent a deputation to the Beloved Master that the character of the cells in which His Holiness Baha-'u'-llah was imprisoned will not be altered. In about July of this year it was found necessery to utilize part of the barracks as a hospital for the prisoners. The District Engineer recommended the upper rooms of the very cells where the Blessed Beauty was and work was started forthwith. The Spiritual Assembly at Haifa learned about this scheme and immediately took steps to point out to the Government that these cells were also used by His Holiness Baha-'u'-llah. The local authorities were not inclined to admit the possibility of any solution specially as the Director of Public Security could not find any better place for such a purpose. The case was finally referred to Higher authorities, the High Commissioner, in Jerusalem. The upshot of the whole case is the following letter from the District Governor addressed to the Haifa Spiritual Assembly dated 18th August 1924.

"I am directed to inform you that the Government have decided that the character of the cells, in the old barracks at Acre which served for a period as the place of confinement of Baha-'u'-llah and Sir 'Abdu'l-Baha Abbas, will not be altered. This decision has been taken having regard to the sentiments of the Bahai Community throughout the world towards the cells notwithstanding the fact that the changes needed in the Acre prison, may be thereby somewhat prejudiced.

————:O:————

The 5th All–India and Burma Bahai Convention will be held in Bombay from 29th December to 31st December 1924. Mr. Syed Gholam Murtoza Ali the Secretary of the Bahai Spiritual Assembly, Rangoon left Burma on the morning of the 20th December.1924 for Bombay to represent the Bahais of Burma at the Convention.

————:O:————

We beg to acknowledge the receipt of inspiring loving letters from, London, Manchester, Hamburg, Stuttgart, Greenfield, Boston, Chicago, Stamboul, Portsaid, Shiraz, and Mandalay Spiritual Assemblies.

© Afnan Library Trust 2017

လူသင်္ဘောတို့မှာ အနှောက်အယှက်တန်ခိုး ဖြစ်ပြောက်ခြင်းမူကား။ မိမိချက်မြှုပ်ရာအရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကို ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ဤမင်္ဂလာသတင်းစကားကို၊ ပြန်ပေးနိုင်ငံ နေပြည်တော်အိမ်-သာ သန့်ရှင်းအံ့၊ ဗဟော ဗ္ဗဟေ ရူဟာနီ အသင်းကပိုန်ပင်ထုတ် ကြေသည်။

—✠—

အသိပေးတာ။

ဆိုက်ယာဒ်မွတ်စ် တပ္ပာရူဇီး၊ ရန်ကုန်မြို့။ စာတိုက်သေတ္တာ နံပါတ် ၂၉၉ P.B.x No. 299 RANGOON.

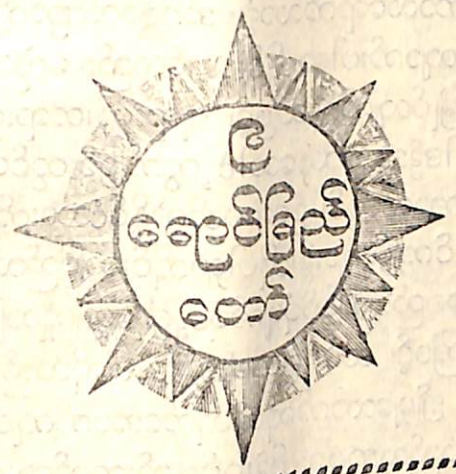

အခြေလောကီသူလောကီသားလူအပေါင်းတို့။ သင်တို့သည်။ သစ်ပင်တပင်တည်းမှသီးပွင့်သောသစ်သီးများနှင့်။ အကင်္ဂဒိုးတကိုင်းတည်းမှပေါက်ရောက်သော အရွက်များပင်ဖြစ်ကြကုန်သည်ဟူ။ ဘဟာအာဝဇ္ဇာဝတ်။ အရှင်ဗြတ်ဖိန့်တော်မှ၏။

အခန့်ဒေါ်။
မြမ္မာပြည်နှင့် အိန္ဒြိယပြည်မျာ။
၁၂ လ ၅၅။
အိုရောန်။ ၁၂-လ။
၂-ထူးနေ့။
အဓေရိကံ။
၁၂လ။ ၂-ဒေါ်လာ အင်္ဂလန်ပြည်။
၁၂လ။ ၇½ ရှိလင်အကျပ်နှင့်ပါသက် တိုင်ပြည်များ။ ကိုရွှေတ်ရှာ။ ၅၀။
တစောင်လျှင်-၁၆။
စာတိုက်ခအငြိမ်။

ADDRESS
S. M. ROUMI
No, 2 B, 41 st Street,
RANGOON

ရတီးယင်တွဲ။ ၁၉၂၄-ခု။နိုဝင်ဘာနှင့်ဒီဇင်ဘာလ။ နံပါတ်-၃။ ၄။

ရောင်ခြည်တော်မွန်းခြင်းပိုရင်းတည်းဟူသော၀တ်တရားအကြောင်းမှာ၊ ကကမ္ဘာလုံးခြုံရှိနေကြသော မနုဿလူသတ္တ၀ါအပေါင်းကိုကို၊ညီအစ်ကိုရင်းဟူ၍၊ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းအားဖြင့်။ တလုံးတ၀တည်းနှင့် ဘ စိတ်တသောဘဝတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း၊မျက်မြှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့်အလုံးစုံသော သာသနာတော် ဖြတ်ဘို့၏၊ မူလအခြေအမြစ်ရင်း တရုတည်းနှင့် တမျိုးတည်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယွန်ပြခြင်းများ ဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သော၀တ်တရားများနှင့် သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကို ရေးသားခဲ့ပြီးနှင့် ထုတ်၀ေ၀ရ၏။ ၎င်း၀တ်တရားများနှင့် ၎ပဲလျည်းခဲ့၊အချုပ်ရေးသားသောအချက်များကို၊ ယခုသည့် အရပ်နှင့် မည်သူထံကဖြစ်စေ။ အကြောင်းရောက်လာသောအခါ၊ ၎င်တွက်ခြင်းမရှိဘဲ ပုံနှိပ်ထုတ်၀ေလိုင့်ပြော။ မြော်သော သော်၀တ်တရားများ သက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ၎ပြုမှုတပါးအစိုးရမင်းပြည် အုပ်စိုးခြင်းနှင့် ဆိုင်ရာ မြို့ရေးရွာမှုများတွင်မပါ၀င်အပ်သည်းဘားသားများကိုယ်အချင်းချင်းပုတ်ခတ်ထိုးဖိုက်အောင်ပြောဆို လေ့ရှိသောအချက်များကိုအလေးဂရုမပြုလျှင်လျှိုရှုနေရပါသည်"

ဂျမာလေ၊ မိုဘာရတ်က။ ဘဟာအ္ဝလ္လာဟ်။ အရှင်မြတ်အကြောင်း။
မိုဖ္ဒါဝေဒ္ဒာတေ၊ အမ္ဗဒ္ဓလ်၊ ဘဟာ။ ကျမ်းတော်။ နဝမအခဏ်း။

ဂျမာလေ၊ မိုဘာရတ်က၊ ဘဟာအ္ဝလ္လာဟ်၊ အရှင်မြတ်ဟူမူကား။ လောက တဝှမ်းလုံးဆုတ်ကပ်ကာလရောက်လာ၍။ အဝိဇ္ဇာတဏ္ဍာတို့ဖုံးလွမ်းလျက်၊ မှောင် အတိကျနေသည်အလျောက်။ ပါရှာတိုင်းသည်လည်း၊ မလွဲသာအောင်၊ လွန်မင်းစွာ သောမိုက်မဲခြင်း၌နစ်မြုပ်လျက်နေသဖြင့်၊ ဘုရားမှန်၊ တရားမှန်၊ သင်္ဃာမှန်၊ မသိဘဲ၊ မိရိုးဘလာဘာသာဝါဒ၌အယူသန်သေါ၎ကွက်ခြင်းတွင်ပျက်ယွင်းကုန်သတည်း။

ယခုပစ္စုပ္ပန်ကာလတွင်၊ ဥရောပတိုက်နိုင်ငံသားတို့ အကျယ်အားဖြင့်ရေး သားလေသောရာဇဝင်ကျမ်းများ၌၊ ထိုပါရှာတိုင်းသူပြည်သားတို့၊ အလေ့ဝါဒ။ အ နေအဖြစ်နှင့် အကြံအစည်များဖြစ်ပုံပျက်ပုံတို့ကိုတွေ့ကြုံသဖြင့်၊ သင်တို့ဘတ်ရှုကြ လိမ့်မည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထပ်မံ၍တဖန်ရေးသားလိုသည်မဟုတ်။ အချုပ်စကား မှာ။ ပါရှာတိုင်းသည်။ ဤမျှလောက်ဆုတ်ယုတ်အောက်ကျလျက်နေသည်ဆိုသော်။ တပါးနိုင်ငံသားခရီးသည်လူအများတို့၌၊ ဝမ်းနည်းဘွယ်သောအကြောင်းဖြစ်လာ၍၊ ကရုဏာသက်သောအသံဖြင့်ပြောဆိုကြသည်ကား။ အိုဖြစ်ရလေချင်း။ ရှေးအထက် ကျော်ကာဒီကဤတိုင်းပြည်သည်။ ယဉ်ကျေးခြင်းအခြေအနေ၌ အထွဋ်ဘဝက်သို့ ရောက်၍၊ လွန်မင်းစွာကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှသောတိုင်းပြည်တည်း။ ယခုခေတ်သမ ယ၌ထိုတိုင်းပြည်ပင်၊ အလွန်အောက်ကျ၍၊ ချွတ်ယွင်းပျက်စီးသဖြင့်။ အခြေအမြစ် မှစ၊ ဖြို့ဖျက်ပျက်လာရုံမျှမက၊ တိုင်းသူပြည်သားတို့ပါ၊ မချောမနူ၊ ရိုင်စိုင်းခြင်းနှင့် ကြမ်းကြုတ်ခြင်းအနေသို့ရောက်နေကြကုန်သတည်း။

ယင်းကဲ့သို့အဝိဇ္ဇာဖုံးလွမ်းလျက်နေသော ခေတ်ကာလ၌ပင်၊ (အရိမေတ္တေ ယျ။ တည်းဟူသော၊ ရုဟွလ္လာဟ်။) ဘဟာအ္ဝလ္လာဟ်။ အရှင်မြတ်သည်။ (ထိုတိုင်း ပြည်မှ။) ကြွလာပွင့်တော်မူသည်။ ကိုယ်တော်၏ခမည်းတော်ကား။ ဓမ္မဆရာကြီး များဘောင်၌ ပါဝင်သောသူမဟုတ်ဘဲ။ မှူးတော်မတ်တော် မင်းကြီးမင်းသားများ အနက်ကဖြစ်တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောတိုင်းသူပြည်သားများပြောဆိုဝန်ခံကြသည် ကား။ ကိုယ်တော်အရှင်မြတ်သည်။ တစုံတရာသောစာသင်ကျောင်း၌၊ စာပေကျမ်း ဂန်သင်ကြားတော်မမူဘဲ၊ ပညာရှိသုခမိန်တို့နှင့်လည်းကောင်း။ အပေါင်းအဘော်ပြု တော်မမူစဖူး။ ငယ်စဉ်တောင်ကျေးမှစ၍၊ ကိုယ်တော်သည်။ လွန်မင်းစွာသောစိတ္တ သူခ၊ ညံ့ညံ့သက်သက်သာယာစွာသောအနေဖြင့်။ မွေးမြူထိမ်းရှုကြည့်ခြင်းခံရ လျက်၊ အသက်တော်ဖြစ်မြောက်လာခဲ့ရသည်။ ကိုယ်တော်ပေါင်းသင်း ဘက်ဖြစ်

သောသူဘို့မူကား၊ သကတ်ဒြပ်ဂုဏ်သိမ်ပြည့်စုံလှ၍။ ထွန်မြတ်သောပါရှာတိုင်းရာ ထူးမင်းကြီး မင်းသားများသာဖြစ်ကြသည်မှာပါး။ ပညာရှိဓမ္မဆရာကြီး များနှင့် ပေါင်းသင်းဘက်ပြုတော်မမူစဖူး။

ဘဗ္ဗအရှင်မြတ်ပွင့်လျှင်ပွင့်ခြင်း ကိုယ်တော်သည်။ ထိုကြီးမြင့် မြတ်သော အရှင်မှန်ကြောင်းဝန်ခံ၍။ ၎င်းအရှင်၌သက်ဝင် ယုံကြည်ခြင်းနှင့် အရိပ်တော်ခိုလှုံ ခြင်းသည်၊ လူခပ်သိမ်းတို့အားမတိမ်းမရှောင်အပ်သောတာဝန်ဟူ၍၊ မြွက်ဆိုတော် မူသည်၊ ထိုနောက်၊ ဘဗ္ဗ၊ အရှင်အား၊ ကူညီထောက်ပံ့တို့ရာရင်တန့်နေ၍၊ ထိုသခင် မှန်ကန်ကြောင်းကို ဘော်ပြနိုင်သောအခြေသာဓကများ ညွှန်ပြတော်မူသည်။ ပါရှာ တိုင်းသာသနာအုပ်ထိန်းသောဓမ္မဆရာတော်ကြီးများသည်၊ ကိုယ်တော်အားပြင်း ထန်စွာဆန့်ကျင်ဘက်ပြုပုတ်ခတ်တို့ရာ၊ ထိုနိုင်ငံအစိုးရမင်းကို အတင်းအကြပ်ပြု တိုက်တွန်းကြလျက်၊ အလုံးစုံသောသာသနာပိုင်များ၊ ညီညွတ်ကြသဖြင့် ဘဗ္ဗအရှင် နှင့်တကွ၊ တပည့်သားစုလူအပေါင်းတို့ကို၊ အသေ သတ်ဖြတ်ကြရမည်ဟုလည်း ကောင်း။ ထိုသူတို့ပိုင် ဥစ္စာပစ္စည်းများ လုယူလက်ရပြုကြရမည်ဟုလည်းကောင်း။ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ပြု၊ ညှည်းပန်းနှိပ်စက်သဖြင့် ပြည်မှနှင်ထုတ်ကြရမည်ဟုလည်း ကောင်း(ဖွတဝ၊)အမိန့်တော်များထုတ်ဝေကြသည်ဖြစ်၍ကြီးငယ်သေ၊ အရပ်ရမ်မြို့ ရွာများအလုံးစုံတို့၌၊ ဓမ္မဆရာကြီးများနှင့်တကွ၊ အစိုးရမင်းနှင့်ပြည်သူဆင်းရဲသား အကုန်လုံးတို့ပါ၊ တစိတ်တလက်တသဘောတည်းဖြစ်ကုန်ကြ၍၊ အသေသတ်ဖြတ် ခြင်းနှင့်အရှင်လိုက်မြေမြှုပ်၊ မီးရှို့စေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ လုရက်ခြင်းနှင့်ကလေး သူငယ်တို့ပါ၊ မိန်းမများကို၊ ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်စွာညှည်းဆဲနှိပ်စက် စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ အကြံကုန်ကြံစည်ကြ၍၊ အားကြိုးမန်ထက်ပြုကြကုန်သော်လည်း။ ဘဟာအ္ဝလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အနည်းငယ်မျှမှတွန့်ရွံ့ခြင်းနှင့်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ ဘဲ၊ ခန္တီပါရမီအားဖြင့်ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ ဘဗ္ဗအရှင်မြတ်ဓမ္မစက်တရား တော် ကြဲဖြန့်ထွန်းလင်းစေခြင်းငှါ၊ ရပ်တန့်နေတော်မူသည်။ တနာရီခန့်မျှမှ၊ ထိမ်း ရှောင်လျက်နေတော်မမူဘဲ၊ ရန်သူတို့မျက်မှောက်ရှေ့၌ထင်ထင်ရှားရှားထွက်မြေဒံ တော်မူသဖြင့်၊ ကိတ္တိကျော်စောလျက် နေတော်မူသည်။ ထိုမျှမက၊ အစည်မပြတ် ကိုယ်တော်သည်။ လူဝေနေယျအပေါင်းတို့ကယ်ချွတ်တော်မူရန်၊ အားကြိုးမန်ထက် ပြု၊ ဘဗ္ဗအရှင်မှန်ကြောင်းအခြေသာဓက များညွှန်ပြနိုင်သောအရှင်မြတ်ဟူ၍၊ လူ အများဘို့ပင်၊ တွေ့မြင်သိကြွမ်းကြလေသည်။ များစွာသောအချက် အကွက်တို့၌ ကိုယ်တော်သည်၊ ဥစ္စာခနနှင့်လက်ရှိလက်မကွာပစ္စည်းများဆုံ ပါးရုံမက တအောင့် တခဏမျှမှ၊ အသက်တော်ချမ်းသာခွင့်မရှိဘဲ၊ အစဉ်မပြတ်စိုးရိမ် ကြောင့်ကြခြင်း

© Afnan Library Trust 2017

အကြောင်းရှိငြားသော်လည်း။ လွန်မင်းစွာငြိမ်သက်သော စိတ်နှလုံးဖြင့်ကိုယ်တော်သည်။ကြိုကြိုက်လာသမျှသောဘေးဒုက္ခများကို၊သည်းခံလျက်နေတော်မူသည်။

ဘဟာအဝိဇ္ဇာဟာ၊အရှင်မြတ်သည်။ ပါရာဇိုင်း၊နှုန်းဝိုက်မြို့၌)သာသနာပိုင်ဓမ္မဆရာတော်ကြီးများနှင့်၊အဝိုးရမင်းအမိန့်အာဏာဖြင့်၊သံဂွင်၊ သံခြေကျင်းများနှင့်တကွ၊ မြေတိုက်အချုပ်ထောင်တွင်း၌၊ ချုပ်ထားခြင်းခံရတော်မူသည်။ ကိုယ်တော်တိုးဘေးများလက်ထက်က အမွေခံရလေသော အတိုင်းမဲ့ဖြစ်သောလောကီစည်းစိမ်၊ ဥစ္စာရေပစ္စည်းများ အလုံးစုံတို့ကိုလုယူလက်ခုပ္စည်းများသုပ်သွားကြကုန်သတည်း။ကိုယ်တော်သည်။ လေးကြွမ်းမြောက်သောကခါတကာလစီ၊သေးပါးသောတိုင်းပြည်များသို့၊တကျွန်းပို့ထားခြင်းခံရတော်မူသည်။ အကြောင်းမူကား။ မူလတကြိမ်၊ ပါရာတိုင်းနှုန်းစိုက်မြို့တည်းဟူသော။ တေဟာရုန်မြို့မှ၊ ဇရောတ်က၊ ပြည်။ဘာဃဒါန်၊ မြို့သို့လည်းကောင်း။ဒုတိယ၊တကြိမ်၊ဇင်းအရပ်မှတခါ၊ တွင့်ကိမင်းနှုန်းစိုက်မြို့တည်းဟူသော၊အစ္စတံမှုလ်မြို့သို့လည်းကောင်း။တတိယ၊တကြိမ်၊ ဇင်းဒေသမှတခါ၊ အာဒရီယာနောပါသ်။ မြို့သို့လည်းကောင်း။ နောက်ဆုံးတကြိမ်ကိုယ်တော်သည်။ (အင်္ဂလိပ်၊သက္ကရာဇ်၊ ၁၈၆၉-ခု နှစ်၌) မေဂျူနေ၊ အာအဖ္ဖ်ဝ်။ အကြီးဆုံးသောအကျည်းကောင်၊တည်းဟူသော အတ်ကာ) မြို့သို့ကြွရောက်တော်မူပြီးမှသာ၊ငြိမ်းချမ်းစွာသတင်းသုံးလျက်၊နားနေရတော်မူသည်။

ဤမျှလောက်ပြင်းပြင်းထန်ထန် မတရားမှုများသက်ရောက်လျက်နှင့် ကိုယ်တော်သည်။ တုအောင့်တခဏမျှမှုနှုးနေတော်မမူဘဲ၊ အလွန်ဘုန်အင်္ဂါငြိမ့်မွေ့လျော်တရားသာသနာတော်မြတ် ထွန်းလင်းစည်ကားရန်ကျေးကြေးအောင် ပြုအပ်သော ဝတ်တရားများ လစ်ဟင်းနှောင့်နှေးခြင်းမရှိ၍၊ အစဉ်မပြတ် ဆောင်ရွက် တော်မူလျက်နေတော်မူသည်။ ပါရာတိုင်းသူပြုဉာဏ်သား လူသာမန်များနှင့် ညာဏ်ဗဟုဇာရှိပုဂ္ဂိုလ်များ၊လူခပ်သိမ်းတို့၌အံ့ဩသြဘွယ်ကောင်းသောအတတ်ပညာများနှင့်ပါရဂူပြည့်စုံသောဂုဏ်ဘန်ဝိုးများနှင့်တကွ၊ ကိုယ်တော်သင်ကြားတော်မူသည်ဆိုသော်၊ တေဟာရုန်မြို့၌လည်းကောင်း။ဘါ ဃဒ၊ဒါမြို့၌လည်းကောင်း၊အစ္စတံမှုလ်မြို့၌လည်းကောင်း။ရိမေလိယတိုင်း၊(အာဒရိယါနောပါလ်မြို့နှင့်၊အတ်ကာမြို့၌လည်းကောင်း၊ ပညာရှိသုခမိန်တို့အနက်၊ချစ်သောသူတို့သော်လည်းကောင်း။ မုန်းထားသောသူတို့သော်လည်းကောင်း။အပါးတော်သို့လာရောက်၍၊ မိမိတို့အလိုရှိရာပဋိစ္စာအမေးများကိုမေးလာသောအခါ၊ ဂင်းတို့စိတ်သဘောပြေငြိမ်း ကြေနပ်မည်တိုင်အောင်ဖြေဆိုတော်မူသည်။ လွတ်လပ်စွာသောသဘောဖြင့်လူအလုံးစုံတို့သည်၊ ပါရဂူအောင်မြင်တော်မူ၍၊ သဗ္ဗညုသယမ္ဘူဘုရားရှင်တော်အား ဖြင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်

တပါးဟု၊ တကမ္ဘာလုံးလူသတ္တဝါမျိုးအနက်၊ ကိုယ်တော်နှင့်နှိုင်းယှဉ်အပ်သောအတုအဘက်မရှိကြောင်း၊ ဝန်ခံကြကုန်သတည်း။

ဘာဃဒါန်မြို့၌ ကြွမ်ပေါင်းများစွာ ကြိုကြိုက်လာရောက်သည်မှာ။ ဓိဟာမ္မမဒ္ဒီယ၊ ဘာသာ၊ အာလင်မ၊ ဒမိုလာမာများနှင့်ယဟူဒီ ဘာသာပညာရှိ၊ ရတ်ဘီတို့လည်းကောင်း။ယေရှုခရစ်ဘာသာဓမ္မဆရာကြီးများနှင့်၊ဥရောပတိုက်သား၊မဟာပဏ္ဍိတသုခမိန်တို့လည်းကောင်းဘဟာအဝိဇ္ဇာဟာ်အရှင်မြတ်အပါးတော်၌တည်ငြိတည်တံ့တော်၊ အချိန်တချိန်တည်း၌ ရုပ်ရုံးဆုံမိကြ၍၊ တပေယာက်လျှင်မေးခွန်းတမျိုးစီ ထုတ်ကြလေသည်၊ငင်းပုဂ္ဂိုလ်များအလုံးစုံတို့သည်၊ မိမိတို့အတတ်ပညာအသိအမြင်နှင့်ထင်မှတ်သောသဘောများအား ဖြင့်၊ အချင်းချင်းကဲ့ပြိုးလျက်နေကြသော်လည်း။ကိုယ်တော်ဖြေကြားတော်မူသည့်လုံလောက်သောဖြေဆိုချက်များကို ကိုယ်စိကိုယ်ငြားသိရသဖြင့် အားလုံးသက်စွာသဘောကျ၊ကြေနပ်လျက်ပြန်သွားကြကုန်သတည်း။ကန်ဒါဘလာ၊ မြို့နှင့်၊နာဂျက်ဖ၊မြို့များ၌နေထိုင်ကြသည့် ပါရာတိုင်းဇာတိ၊ သာသနာပိုင်၊ ယွတ်ဂျတာဟာဒ်ဒ၊များသည်။မိမိတို့ကျင်းပလေသောအစည်းအဝေး၌တည်ငြိတည်တံ့တော်၊ ရေးကောက်ကြ၍၊ ကိုယ်စားပြု၊ ဘဟာအဝိဇ္ဇာဟာ်၊အရှင်မြတ်အပါးတော်သို့ စေလွှတ်ကြလေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကား၊ အပါးတော်သို့ရောက်လာ၍၊ ညီနှောင်သာသနာပိုင်များ မှာသိုက်ကြသည့်ပုဏ္ဏာမေးချက်များကို လျှောက်မေးသောအခါ။ သုံလောက်စွာ စိတ်ကြေနပ်ဘွယ်သောဖြေဆိုချက်များကိုကြားသိရလျှင်၊ ကိုယ်တော်အား လျှောက်ဆိုသိုက်သည်ကား။ သာသနာပိုင်အလုံးစုံတို့သည်။ ကိုယ်တော်၌၊ သဗ္ဗညုသယမ္ဘူဘုရား အကြွင်းမဲ့သိခြင်တော်မူနိုင်သော ဩညာဏ်တော်ပြည့်စုံစွာသော၊အသိပညာများရှိကြောင်း။ ထည်တည်တံ့တော်တည်းဝန်ခံကြကုန်သတည်း။ထိုမျှမက၊ငင်းပုဂ္ဂိုလ်များသည်။ကိုယ်တော်၏ဓာတိဂုဏ်လက္ခဏာဖြစ်သောအကြွင်းမဲ့သိခြင်တော်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ထိုအတတ်ပညာများကို၊ကိုယ်တော်သည်။ မည်သူမရှိကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ထိုအတတ်ပညာများကို၊ကိုယ်တော်သည်။ မည်သူတဒြိုးမျှဆီမှဆည်းကပ်ဆည်းဖူး၍၊တတ်မြောက်တော်မမူကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ သန့်ရှင်းခန့်ချအပ်သော ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်ဘည်တည်တံ့တည်း ဝန်ခံကြကုန်သတည်း။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသော်လည်း။ ဂင်းသာသနာပိုင်များ၊စောဒကတက်၍၊ လျှောက်တောင်းကြသည့် အချက်များဟူမူကား။ ယခုဆိုလာခဲ့သည့် အရပ်ရပ် အကြောင်းများကြောင့်ထိုသူဘို့၌ကြေနပ်ခြင် မဖြစ်ဘဲ၊ အကြွင်းမဲ့သိခြင်တော်မူသောအချက်တချက်တည်းကြောင့်လည်းကောင်း။ကိုယ်တော်ကိုအမှန်စင်စစ်တည်းဟူသောအရှင်ဟူ၍

© Afnan Library Trust 2017

ဝန်ခံတို့ရာ၊ အငြင်းအခုံပြု၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုကြလေသည်၊ သို့ဖြစ်သောကြောင့်။ ထို သူတို့သည်၊ စိတ်နှလုံးကြေနပ်ဘွယ်သောထူးထူးဆန်းဆန်း၊ မိအဂျဇာ၊ တန်ခိုးတရံ တရကိုဖြစ်စေ၊ ၎င်းတို့အား၊ ညွှန်ပြတော်မူပါမည်ဟု၊ တောင်းပန်တိုးလျှိုးကြလေ သည်၊

ဂျမာလေ၊ မိဘာရတ်က၊ ဘဟာအဝ္ဇလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်။ ၎င်းသာသနာ ပိုင်များ၏ကိုယ်စား ပြုလာသော မွလ္လာဟစာန်၊ အမူ၊ အားပြန်၍ မိန့်တော်မူလိုက် သည့်အချက်များကား။ ဓမ္မနိယမအတိုင်း၊ သမ္မာသံဗုဒ္ဓအရှင်တပါးတည်းသာလျှင်၊ လူသတ္တဝ၊ အပေါင်းတို့ကို၊ စစ်ဆေးရုံစမ်းတော်မူလေ့ရှိ၍၊ လူသတ္တဝါတို့က၊ ကိုယ် တော်မှန်ကန်ကြောင်းကို မရုံစမ်းရဟူသောအချက်ကြောင့်၊ ထိုပညာရှိသာသနာ ပိုင်တို့၌၍ကဲ့သို့တောင်းဆိုနိုင်ရန်ဝတ်ဘရားမရှိငြားသော်လည်း။ ယခုတကြိမ်တခါ တို့သာ၊ ထိုသူတို့တောင်းပန်ချက်ကိုလက်ခံတော်မူ၍၊ ၎င်းတို့အလိုရှိရာတန်ခိုးများ ကိုမနှောင့်မနှေးဘဲရုတ်ဘရက်ပြတော်မူလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် ၏သာသနာတော်သည်၊ တနေ့တခြားဇာတ်တမျိုးစီ ပြရသောပွဲရုံမဟုတ်ဘဲ၊ တနေ့ လျှင်လူတယောက်စီရောက်လာ၍၊ ထူးဆန်းလှသော တန်ခိုးတမျိုးစီကိုတောင်းဆို ခွင့်မရှိနိုင်စဖူး။ ယင်းသို့တနေ့တမျိုးစီ၊ ထူးဆန်းသောအရာများ ညွှန်ပြရန်ခမ္မတာ အလေ့ရှိမူကား။ ဘုရားသခင်၏သာသနာတော်သည်။ ကလေးများကစားသောပွဲရုံ သာဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်သော်လည်း။ ထိုသာသနာပိုင်တို့သည်။ အစည်းအဝေးပြု၊ တိုင်ပင်နှီးနှောကြ၍၊ တရုံတရာထူးဆန်းလှသော တန်ခိုးမိအဂျဇာတရကို တညီ တညွတ်ဘည်းဖြစ်၍ ရွေးကောက်ကြရမည်။ ၎င်းအကြောင်းကို ပဒိုညာဉ်စာချုပ် တွင်ရေးသားပြီးမှ၊ အောက်၌လက်မှတ်ထိုးကြ၍၊ ငါ့ထံပါးတော်သို့ယူဆောင်လာခဲ့ ရမည်။ ထိုစာချုပ်၌အထူးရေးသားသိုသောစည်းကမ်းအချက်ကြီးမှာ။ ထိုသူတို့လို ရင်းဘည်းဟူသောတန်ခိုးကို၊ အကယ်၍ငါအရှင်ညွှန်ပြတော်မူလျှင်။ သာသနာပိုင် တို့၌ ယုံမှားခြင်းကင်းပျောက်၍၊ ၏ထွန်မြတ်လှသော သာသနာတော် မှန်ကြောင်း သက်ဝင် ယုံကြည်သဖြင့်ဝန်ခံကြရမည်။ ၎င်းတန်ခိုးမထင်ရှားလျှင်မူကား။ ကိုယ် တော်မမှန်မိစ္ဆာဖြစ်ကြောင်းကိုအတည်ပြုကြရမည်။ နှစ်ဘက်အသင်းသားတို့သည်။ ယခုစည်းကမ်း ထားသောအချက်များကို ထောက်ထား လေးမြတ် ကြရမည်ဟု၊ ဘဟာအဝ္ဇလ္လာဟ်အရှင်မြတ် မိန့်တော်မူလိုက်သတည်း။ ယခုအချက်များကိုနာခံပြီး လျှင်၊ ထိုပညာရှိ၊ မွလ္လာဟာစန်၊ အမူ၊ သည်။ ဘဟာအီဘာသာဝင်သောသူ မဟုတ် ငြားသော်လည်း၊ ဘဟာအဝ္ဇလ္လာဟ်၊ အရှင်မြတ်ရှေ့တော်မှ၊ လက်အုပ်ချီ။ ရှိခိုးပူဇော် ပြု၊ စလမ်၊ တာစလိမ်ဆို၍၊ အခွင့်တော်ပံ့ပြီးလျှင် ထွက်သွားလေသည်။ ထိုသာသနာ

ပိုင်များကိုခေါ်ဘိတ်၍ ရဝေးကြသောအခါ။ ဘဟာအဝ္ဇလ္လာဟ်၊ အရှင်မြတ်မိန့်ဆွက် တော်မူသောအချက်များကို၊ ထိုသူတို့အားပြန်ပြောလေသည်။ သာသနာပိုင်အရက လဉ်း၊ မိမိတို့အချင်းချင်းတိုင်ပင်ညှိနှိုင်း၍၊ ဆုံးဖြတ်ကြသဉ်ကားဘဟာအဝ္ဇလ္လာဟ် ဟူသည်မှာ။ ပယောဂနိုင်သောမှော်ဆရာကြီး တပါးသက်သက်ဖြစ်၍၊ မိမိမှော် အတတ်အားဖြင့်၊ ဖြစ်တန်လျှင် ထူးဆန်းလှသော အမှုတရုံတရကိုပင်၊ ညွှန်ပြလိမ့် မည်ဟု သဘောရရှိသည်။ ယင်းသို့ညွှန်ပြ လျှင်မူကား။ ကျွန်ုပ်တို့၌စကားတခွန်းမျှ ပြောဆိုခွင့်ရှိမည်မဟုတ်။ အဆုံး၌၍ကဲ့သို့မိစ္ဆာအယူစွဲလမ်းသဖြင့်၊ တန်ခိုးမတောင်း ဝံ့ကြဘဲ၊ လျစ်လျူရှုနေကြကုန်သတည်း။

သို့ရာတွင်၊ ထိုသူတို့ကိုယ်စားတော်ပြုသောမွလ္လာဟာစန်အမူသည်၊ များစွာ သောအစည်းအဝေးများ၌၊ ယခုအဖြစ်အပျက်တို့ကိုပြောပြလေသည်။ ကရ်ဘလားမြို့ မှထွက်မြောက်၍၊ ကေရမန်ရှာမြို့နှင့်တေဟရာန်မြို့ကြီးသို့ရောက်သောအခါ၌လည်း၊ အရပ်ရပ်အကြောင်းများကို၊ လူတိုင်းကြားသိအောင်ပြောပြလေသည်။ ထိုသာသနာ ပိုင်များကြောက်ရွံ့လျက် နောက်ဆုတ်ကြသော အထုပ္ပတ္တိများကိုလည်းကောင်း၊ အထူးဂရုပိုက်သဖြင့် ပြောဆိုလေသည်။

အချုပ်စကားမှာ။ ကိုယ်တော်ကိုငြင်းဆန်ပြောဆိုကြသည့် အရှေ့မျက်နှာ တိုင်းပြည်သားများ လူခပ်သိမ်းတို့သည်။ ကိုယ်တော်ကိုအကြွင်းမဲ့ သိမြင်တော်မူ သောအရှင်နှင့် အထူးကြီးမြင့်မြတ်တော်မူလှသောအရှင်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝန်ခံ ကြကုန်သတည်း။ လွန်စွာရန်ငြိုးဖွဲ့ တတ်သော လူတိုင်းမဆို။ မုန်းထားကြသော် လည်း။ ရိုသေလေးမြတ်စွာ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ကိတ္တိကျော်စော လှသော ဘဟာ အဝ္ဇလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ဟူ၍။ အစဉ်ထာဝရပြောဆိုလေ့ရှိကြကုန်သတည်း။

ပရမတ္ထနေမင်းတည်းဟူသောမြတ်စွာဘုရားရောင်ခြည်တော်အလင်းသည် ပါရှာတိုင်းအာကာသကောင်းကင်ဘဝက်မှ ရုတ်တရက်ထွန်းတောက်လာရသော အခါ၊ ပညာရှိဟုအခေါ်ခံရသောသာသနာပိုင်များနှင့်အစိုးရမင်းမှူးတော်မတ်တော် မင်းကြီ များနှင့်တကွ၊ ပြည်သူဆင်းရဲသားလူအပေါင်းတို့ပါ။ အစုအခဲပြုလုပ်၍။ ကိုယ်တော်အား လွန်မင်းစွာရန်ငြိုးမုန်းထားကြလျက်၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ဆန့်ကျင် ဘက်ပြု ခုခံကြသဖြင့်၊ တပြည်လုံးမောင်းခတ် ကြော်ငြာလိုက်ကြသည်မှာ။ ၏သူ၊ (ဘဟာအဝ္ဇလ္လာဟ်)သည်၊ ကျွန်ုပ်တို့ဘာသာဝါဒ ဓမ္မသာသနာအသင်းအပင်း၊ အ မျိုးအနွှံယ်နှင့်၊ ကိုင်းပြည် အုပ်စိုးခွင့်အလုံးရုံတို့ကို။ တခါတည်းပျက်ယွင်းပပျောက် စေခြင်းအလိုငှါ။ ကြံရွယ်ထားလေသည်။ စင်စစ်ဆိုသော်။ သခင်ခရစ်တော်၌လည်း၊ ထိုနည်းတူစွပ်စွဲကြလေသည်တကား၊ သို့ရာတွင်၊ ဘဟာအဝ္ဇလ္လာဟ်အရှင်မြတ်လည်

© Afnan Library Trust 2017

ငင်းတို့ပြောဆိုခြင်းနှင့် အမူအရာများကြောင့်၊ အနည်းငယ်မျှမှ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ
ခြင်းနှင့်စွမ်းရည်သတ္တိလျော့ပါးခြင်းအလျှင်းမရှိဘဲ၊ တကိုယ်တပါးတည်းသာလျှင်၊
တပြည်လုံးနှင့် ဆိုင်ပြိုင်လျက်ခံရပ်နေတော်မူသည်။ အဆုံး ၌ထိုသူတို့ ပြောဆိုကြ
သည်ကား။ ပါရှာတိုင်းပြည်၌ ဤသူနေထိုင်သမျှ ကာလပတ်လုံး ပါရှာတိုင်းပြည်
သည်။ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိတို့ရာမဖြစ်နိုင်သောကြောင့်၊ ပြည်သူဆင်းရဲသားများဇျမ်း
စေခြင်းအလိုငှါ၊ ဤသူကိုပြည်မှနှင်ထုတ်၍တကျွန်းပို့ထားလိုက်ကြရမည်။

သို့ဖြစ်၍၊ ဘဟာအဝ္ဂလ္လာဘ်အရှင်ကို၊ မိမိအလိုအလျောက်အခွင့်တောင်းခံ၍
ပါရှာတိုင်းမှ ထွက်သွားလိုသောသဘောဖြင့်၊ ကိုယ်တော်အား၊ ကြပ်တည်းစွာပြု၊
ပြင်းပြင်းထန်ထန် လုပ်ကိုင်ကြလေသည်။ ထိုသူတို့ထင်မှတ်ကြသည်ကား။ ဤကဲ့သို့
မတရားမှုများပြုရသောကြောင့်၊ သာသနာတော်၏ဆီမီးခွက်သည်။ ဇြိမ်းသွားလိမ့်
မည်။ သို့ရာတွင်၊ ထိုသူတို့စိတ်ကူးလေသောသဘောနှင့်မညီမညွတ်၊ ကန့်လန့်ခြင်း
အရာဖြစ်လာ၍၊ အကျိုးယုတ်လျော့ အပ်သောအချက်မှာ၊ အကျိုးကျေးဇူးများဖြစ်
ထွန်းလာချေသတည်း။ သာသနာတော်မြတ်သည်။ ရှိရင်းထက်မကစည်စည်ကား
ကားဖြစ်လာ၍။ ၎င်း၏မီးတောက်မီးလျှံတို့သည်၊ ပြင်းထန်စွာသောအရှိန်ဖြင့်ထကြွ
လာရသည်။ မူလရင်းတည်စဉ်၊ ပါရှာတိုင်းတတိုင်းတည်း၌သာကြဲဖြန့်လျက်ရှိသော်
လည်း။ ဘဟာအဝ္ဂလ္လာဟ်၊ အရှင်မြတ်ကိုပါရှာတိုင်းပြည်မှနှင်ထုတ်၍ ဘာဃဒါန်မြို့
သို့ပို့ထားလိုက်ရသောကြောင့်။ သာသနာတော်သည်။ အရပ်ရပ်တိုင်းနိုင်ငံများသို့နှံ့
ပြားလာကုန်သတည်း။ ထိုအခါရန်သူများဆိုလာကြသည်ကား။ အေရာကေ၊ အရဗ္ဗ
(၌ပါဝင်သောဘာဃဒါန်မြို့)သည်။ ပါရှာပြည်နှင့်မဝေးမကွာနယ်ချင်းစပ်လျက်နေ
ရသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို၊ လွန်မင်းစွာဝေးလံသောအရပ်ဒေသသို့ပို့ထားကြ
ရမည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒုတိယ၊ တကြိမ်ကိုယ်တော်ကို၊ ပါရှာတိုင်းအစိုးရမင် ကအားကြိုး
မန်ထက်ပြုလုပ်ရသောကြောင့်၊ အေရတ်က၊ တိုင်းပြည်မှတခါ၊ ကွန်စတန္တီနောပါလ်
တည်းဟူသော တွင်ရက်မင်းနန်းစိုက်မြို့ကြီးသို့ ပို့ဆောင်ထားလိုက်ကြသတည်း။
ယခုအရပ်သို့ပို့ထားလိုက်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ သာသနာတော်မညှိုးမနွမ်း
ဘဲ၊ ထွန်းလင်းလာကြောင်း၊ ရှုကြည့်ကြလေသော်၊ တဖန်ထိုသူတို့ပြောဆိုကြလေ
သည်ကား။ ကွန်စတန္တီနောပါလ်၊ တည်းဟူသောမြို့သည်။ အမျိုးမျိုးတိုင်းသားခရီး
သည်လူမျိုးများ ကူးသန်းသွားလာနားနေရသောအရပ်နှင့်၊ များစွာသောပါရှာတိုင်း
သူပြည်သားများနေထိုင်ရာဒေသဖြစ်သောကြောင့်၊ တခါပါရှာတိုင်းလူမျိုးများကြိုး
စားကြသဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ရိုမေလီယာ၊ တိုင်း။ (အာဒရီယာနောပါလ်၊ မြို့) သို့
တကျွန်းပို့ထားရာ၌ အကြီထမြောက်ကြလေသည်။ သို့ရာတွင်ယခုအရပ်၌ တဖန်၊

သာသနာတော်ထွန်းလင်းစည်ကားလာ၍၊ မီးတောက်မီးလျှံတိုးတက်ထကြွလျက်၊
နေကြောင်း၊ တွေ့မြင်ကြရလေသော်။ နောက်ဆုံး၌၊ ထိုလူများ ပြောဆိုကြလေသည်
ကား။ ယခုတကျွန်းပို့ထားလေသောအရပ်ဒေသများအနက်၊ တစုံတရာသောနေရာ၌
ပင်၊ ကိုယ်တော်၏ တုန်းတန်ခိုးများ ညှိုးနွမ်းတို့ရာ မတတ်စွမ်း နိုင်သောကြောင့်၊
ကိုယ်တော်ကို၊ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်များချွတ်ယွင်းဖျက်ဆီးရှုတ်ချ စေနိုင်သော
နေရာတစုံတခု သို့လည်းကောင်း။ ကိုယ်တော်နှင့်ကိုယ်တော်နောက်ကို ထက်ချပ်
မကွာပါလာသော၊ တပည့်သားဆွေမျိုးတစုတို့၌ စိတ်ပင်ပန်းစေတတ်သော ဘေး
ဒုက္ခကြီးများဖြင့် ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းသက်ရောက်စေနိုင်သော နေရာတစုံတခု
သို့လည်းကောင်း။ တကျွန်းပို့ပေးကြရမည်။ အဆုံး၌အကြီကုန်ကြီ၍၊ အတ်ကာမြို့
ထောင်ကြီးကို ရွေးချယ်သဖြင့်၊ ၎င်းအရပ်သို့ပို့ပေးရမည်ဟု၊ သဘောတူဆုံး
ဖြတ်ကြလေသည်။ ၎င်းအရပ်မှာမူကား။ လူဆိုးလူသတ်၊ သူခိုးထားပြတို့နှင့်၊ အပြစ်
ဒဏ်ကြီးသောသူယုတ်တို့ကို ထောင်တသက်ချထားအပ်သောထောင်ကြီးတည်း
စင်စစ်ဆိုသော်။ ကိုယ်တော်ကိုလည်း။ ထိုသူယုတ်တို့နှင့်တန်းတူထား၍အနှိမစီ
ရင်ကြလေသည်။ သို့ရာတွင်မြတ်စွာဘုရား သခင်၏တန်ခိုးအာနုဘော် တော်များ
သည်။ အလျှင်ထက်မကထင်ရှားလာ၍၊ ကိုယ်တော်ဓမ္မစက်တရားနှင့် နှုတ်ကပတ်
တော်မြတ်သည်။ လောကလေးမျက်နှာသို့နှံ့ပြားလာသဖြင့်၊ ဘဟာအဝ္ဂလ္လာဟ်၊ အ
ရှင်မြတ်စင်စစ်တည်းဟူသောဓမ္မရာဇာဖြစ်တော်မူကြောင်းသတင်းသည်။ အချုပ်
ခံနေရသောထောင်ကြီးမှ၊ ဝေနေယျလူအပေါင်းတို့အား၊ သိမြင်သာအောင်ထင်
ရှားလာချေသတည်း၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်။ ဤကဲ့သို့ရှုတ်ချခြင်းဘေးများခံရ
၍၊ ထိုထောင်ကြီး၌ကျရောက်ပြီးသည်နောက်မှသာ၊ ကိုယ်တော်သည်။ ပါရှာတိုင်း
ပြည်ကို၊ တမျိုးသောယုတ်ညှံခြင်းအနေအဖြစ်မှ၊ ကောင်းမြတ်သောအခြေအနေ
တမျိုးသို့ရွှေ့ပြောင်းပေးတော်မူသည်။ ထိုပြင်၊ ခပ်သိမ်းသောရန်သူများကို နိုင်နင်း
တော်မူရုံမက။ သာသနာတော်မြတ်နှင့်၊ ခုခံငြင်းဆန်နိုင်ရန် သတ္တိသည်။ မည်သူ
တယောက်မျှ၌ အလျှင်းမရှိကြောင်းကို လူအများတို့အား ထင်ရှားစွာပြသတော်မူ
သည်။ ကိုယ်တော်၏ဓမ္မစက် တရားတော်မြတ်သည်။ လောကတဝှမ်းလုံး နှံ့ပြား
လာသဖြင့်၊ အခြေအမြစ်များတည်မြဲစွာဖြစ်လာချေသတည်း။

ထိုအခါရန်ငြိုးသော ပါရှာတိုင်းသူ ပြည်သား အလုံးစုံတို့သည်။ ထိုနိုင်ငံ
လေးမျက်နှာများ၌ပြင်းထန်စွာသောရန်းထားခြင်းစိတ်ဖြင့်ခါးစည်း၍၊ ထကြွလာကြ
လေသည်။ အကြောင်းကား။ ကိုယ်တော်၌သက်ဝင်ယုံကြည်သောပုဂ္ဂိုလ်များတချို့
တို့ကိုထောင်ချထား၍၊ တချို့တို့ကိုလည်း အသေသတ်ဖြတ်ကြလေသည်။ တချို့
တို့ကိုကြိမ်ဒဏ်ပေးကြ၍။ တချို့တို့ကိုလည်း၊ အရှင်လိုက်မီးရှို့ကြလေသည်။ အိမ်

© Afnan Library Trust 2017

ထောင်ပေါင်း အထောင်အသောင်းတို့ကို၊ ထိုသူတို့သည် လုယူဖျက်ဆီးကြ၍၊ အမျိုးမျိုးသောနည်းများအားဖြင့်၊သာသနာတော်မြတ်ကို၊တခါတည်းပပျောက်စေခြင်းအလိုငှါ၊အခြေအမြစ်မှနှုတ်ပစ်ဘို့ရာအကြီကုန်ကြီစည်ကြသဖြင့်၊အားကြိုးမန်ထက်ပြုကြကုန်သတည်း။ သို့ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ ဘဟာအဝ္ဂလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်။ လူဆိုးလူသတ်၊သူခိုးထားပြတို့နှင့်အတူတကွချထားရာ ထောင်ကြီး၌က၊ မိမိဓမ္မစက်တရားတော်မြတ်ကို၊ ထွန်းလင်းစည်ကားအောင် ပြုစေတော်မူသည်။ ဆုံးမ ဩောဝါဒတရားများကို လည်းကောင်း။ တကမ္ဘာလုံးနှံ့ပြားလာအောင် ပြုစေတော်မူသည်။ ထိုတရားတော်မြတ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပြင်းထန်စွာရန်ငြိုးမုန်းထားလေသောလူအပေါင်းတို့ကို၊ သတိပေးနှိုးဆော်တော်မူသဖြင့်၊ သက်ဝင်ယုံကြည်ရသောအနေသို့ပြောင်းလဲပေးတော်မူသည်။ ပါရှာတိုင်းအစိုးရမင်းကိုယ်တိုင်ပင်၊ အရှင်မြတ်တန်ခိုးအာနုဘော်တော်များကိုဒိဋ္ဌတွေမြင်ရသဖြင့်၊ ဒုဿီလအိုလမာ၊သာသနာပိုင်များမှားယွင်းသောကြောင့်၊ကြိုကြိုက်လာရသည့်ဝမ်းနည်းဘွယ်သောအမှုများအတွက်၊နောင်တရရှိချေသတည်း။

သတိသမ္ပဇည်တရားဖြင့် ပြည့်စုံသောပညာရှိသုခမ်နှိတို့မူကား။ ဘဟာအဝ္ဂလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၊သန့်ရှင်းသောတိုင်း၊ဘိုက်တွလ်၊ဓိုကဒ္ဒါစ်၊နယ်အတွင်းကျသော၊အတ်ကာမ္ဘိုထောင်ကြီးသို့ကြွရောက်တော်မူပြီးသည့်အခါ။အနှစ်-နှစ်ထောင်သုံးထောင်ကျော်ကာလက၊တမန်တော်ပိုက်ဃံမ္ဘါရ်များကိုအကြောင်းပြု၍၊ အလ္လာဟိုအရှင်မြတ် မိန့်တော်မူထားလိုက်သောဗျာဒိတ်တော်အနာဂတ် စကားများနှင့်။ စိတ်ရွှင်လန်းဘွယ်သော ဂတိတော်များ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ အလုံးစုံအတည်ဖြစ်လာရကြောင်း၊ သိမြင်ကြလေသည်။အကြောင်းမှာ။ အလ္လာဟိုအရှင်မြတ်သည်။ တချို့သောပိုက်ဃံမ္ဘာရ်၊ တမန်တို့အား၊ ဤသန့်ရှင်းသောအရပ်ဒေသ။ အတွက်ငှါ၊စိတ်ရွှင်လန်းဘွယ်သော ဗျာဒိတ်တော်နှုတ်ကပတ်များ ဟောကြားတော်မူလိုက်သည်ကား။ (ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရမြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ သင်၌၊ကြွတော်မူလာ၍၊အစဉ်အမြဲစိုးစံတော်မူနေလိမ့်မည်။) ၎င်းဂတိများအလုံးစုံတို့သည်။ ယခုခေတ်ကာလ၌ပြည့်စုံစွာအတည်ဖြစ်လာချေသည်။အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်၌ပါရှာပြည်မှနှင်ထုတ်ရခြင်းနှင့်တကျွန်းပို့ထားရခြင်းအကြောင်းများမကြိုကြိုက်လာလျှင်မူကား။ဘဟာအဝ္ဂလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည်။ မိမိဇာတိမြို့မှထွက်မြောက်လာ၍၊ ဤသန့်ရှင်းသောပြည်ဘိုက်တွလ်ဓိုကဒ္ဒါစ်သို့ကြွရောက်လျက် တဲတော်ကိုထူစိုက်တော်မူလိမ့်မည်ဟု၊မည်သူတယောက်မျှ၌၊ ယုံနိုင်ဘို့ရာအလျှင်းမရှိနိုင်စဖူးကိုယ်တော်၏ရန်သူများကြီရွှယ်ထားကြသည်ကား။ကိုယ်တော်ကို၊ ယခုအရပ်ဒေသထောင်ကြီး၌ချုပ်ထားရလျှင်၊ အမှန်မုချသာသနာတော်သည်။ အလုံးစုံပျက်

ယွင်းပပျောက်လာလိမ့်မည်။သို့ရာတွင်စင်စစ်ဆိုသော်၊ယခုထောင်ကြီးဟူမူကား။ သာသနာတော်မြတ်၌ အထူးကူညီထောက်ပံ့ရသော အကြောင်းနှင့်တည်မြဲစည်ကားလာရခြင်းအကြောင်းဖြစ်လာချေသတည်း။မွေစက်တရားတော်ကိတ္တိကျော်စောခြင်းအကြောင်းသည်။ အရှေ့မျက်နှာနှင့် အနောက်မျက်နှာ တိုင်းပြည်များ၌ နှံ့ပြားလာ၍။ ပရမတ္တနေမင်းတည်းဟူသော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် ရောင်ခြည်တော်၏အရှိန်အဝါသည်။ လောကီတဝှမ်းလုံးထွန်းလင်းလာချေသတည်း။ အထူးအံ့ဩောဘွယ်သောအကြောင်းဟူမူကား။ ဘဟာအဝ္ဂလ္လာဟ်၊ အရှင်မြတ်သည်။ အတ်ကာမ္ဘိုထောင်ကြီး၌ အချုပ်ခံနေရသော်လည်း။ ကရ်မေလ၊ တောင်ထိပ်အပေါ်၌တဲတော်ထူစိုက်ထား၍။ သတင်းသုံးနေတော်မူသည်။ထိုမျှမက၊ ကိုယ်တော်သည်။ကြီးမြင့်စွာသောဘုန်းတော်နှင့်ထွဋ်မြတ်သောဂုဏ်တော်ဖြင့်၊ဒေသစာရီလှဉ့်နေတော်မူသည်။သိကျွမ်းသောမိတ်ဆွေတို့နှင့်။မသိမကျွမ်းသောလူစိမ်းများအသီးအသီးတို့သည်။အပါးတော်သို့ဖူးမျှော်ရသောအခါ။ ကိုယ်တော်ကို၊ ထောင်သားဟူ၍သဘောမထားကြဘဲ။ ကြီးမြင့်မြတ်သော မွေရာဇာမွေသာမိအရှင်မြတ်နှင့်မင်းကြီးတပါးဟူ၍၊စွဲလမ်းခြင်းပြု၊အယူရှိကြကုန်သတည်း။

ထိုမျှမက၊အလွန်အံ့ဩောစရာကောင်းထသည်ကား၊၎င်းအထွာမြို့ထောင်ကြီးသို့ကြွရောက်လျှင်ရောက်ခြင်း၊ ကိုယ်တော်သည်။ပြင်သစ်ပြည်အစိုးရသန်တမန်ကို အကြောင်းပြု၍၊ (တတိယ) နပိုလီယာန်၊တည်းဟူသော၊ပြင်သစ်ရှင်ဘုရင်ထံသို့၊ ရွှေပေလွှာတစောင် ရေးသား ပေးပို့လိုက်တော်မူသည်။ ၎င်းမှာစာ၌ပါရှိသည့်အချုပ်စကားဟူမူကား။ အဘယ်သို့ပြစ်မှုဘခု ကျင့်ရသောကြောင့်၊ ငါ၌ထောင်ချထားရခြင်းအပြစ်ဒဏ်ခံနေရကြောင်းကို။ဆိုင်ရာတွင်ရှိကီအစိုးရမင်းကြီးထံမေးပေးပါလော့၊ဟုအကြောင်းတည်း။ပဌမတကြိမ်၊နပိုလီယာန်၊ဘုရင်သည်။ ကိုယ်တော်အားစာမပြန်ဘဲနေလေသည်။ ဒုတိယတကြိမ်ပေးပို့လိုက်သောဩောဝါဒစာ၏အထုပ္ပတ္တိသည်၊ စူရတွလ်းဟိုက်ကာလ်။ တည်းဟူသောကျမ်းတော်၌ ရေးသားပြီးရှိချေသတည်း။၎င်း၌ရေးသားလိုက်သောသခေ်ပအချက်များမှာ။ "အို နပိုလီယာန်။ ငါ၏ဩောဝါဒစာကို သင်သည်။မနာမယူ၊ စာမပြန်ဘဲ နေရသောကြောင့်၊ မကြာမြင့်မှီ၊ သင်စိုးပိုင်လျက်ရှိသည့်ပြင် သစ်နိုင်ငံသည်။ သင်လက်မှထွက်သွား၍။သင်ကိုယ်တိုင်သည်လည်း၊ ပျက်စီးယိုယွင်းလာပေအံ့။ "ယခုမှာစာကို ကိုယ်တော်သည်။အထက်ဆိုလာခဲ့သည့်သန့်တမန်၏သားဖြစ်သော၊ ကဲစာ၊ကက်ဖါကူ။ ကိုအကြောင်းပြု၍၊ စာတိုက်၌ရီဇစ္စကြီပြု၊ ထိုမင်းကြီးလက်သို့ရောက်အောင် ပေးပို့လိုက်တော်မူသည်။ အပါးတော်၌ ထက်ကြပ် မကွာပါလာသောခပ်သိမ်းသောတပည့်သား၊ ဓိဟာဂျေရိန်၊ များမျက်မှောက်ရှေ့၌ ယခုအမိန့်

© Afnan Library Trust 2017

တော်စာလက်ခံမျှားကူးရေးသား၍၊ စာပေါင်းများစွာတို့ကို၊ ပါရှာတိုင်းတဝမ်းလုံး
နှံ့ပြားအောင်ပေးပို့လိုက်ကြသတည်း။ထိုခေတ်ကာလ၌ပင်၊ကေတသဘွဲ့လ်၊ဟိုက်
ကာလ်။တည်းဟူသောကျမ်းတော်မြတ်သည်။ ပါရှာဘုံင်းတပြည်လုံးနှံ့ပြားလာ
သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ထိုအရေပေလွှာစာသည်။ဂင်းကျမ်းတော်၌ရေးသားထည့်
သွင်းထားသောနှုတ်ကပတ်များအနက်ပါရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။တပြည်လုံး
ကြားသိကြလေသည်၊ အင်္ဂလိပ်သက္ကရာဇ်၊ (၁၈၄၉)ခုနှစ်၊ ဤရေးကြီးခွင့်ကျယ်
သောအမှုကြီးကြံ့ကြံ့ကာလာရသည့်အတွက်ဂင်း၊ ရှုရတွလ်၊ဟိုက်ကာလ်။ကျမ်းတော်သည်
လည်း။ ထိုခေတ်သမယ၌ပင်၊ ပါရှာပြည်နှံ့ခြင်း အဆီနွယ်ပြည်စုံနှံ့ပြားလာသဖြင့်တ
ပည့်တော်၊ အဟာဘပ္ပ၊များလက်တွင်းဦ၌ရှိ၍။ ဂင်းအဖြာဝါဒစာစု ဖိနှိပ်ကြပ်တည်မှု
လေသောအနာဂတ်ဖြူဖျာဒိတ်တော်အချက်များနှင့်လျော်ညီစွာ၊နုပိလိယာနှံ့မင်းကြီး
နှင့်၊ထိုသူ၊ စိုးပိုင်လေသောပြင်သစ်ဘိုင်းပြည်၌ ကြံ့ကြံ့ကြာလာအံ့သော တော်အ
ဆွေရာဝယ်များရောက်သုရောက်ဆဲဖြစ်ကြောင်း၊ မျှော်လင့်လှုက်နေကြကုန်သတည်း။
ထိုကဝ်ကာလအတောအတွင်း။အင်္ဂလိပ်သက္ကရာဇ်(၁၈၇၀)ပြည့်နှစ်၊ ကျမေနှိုနှုံ ပြင်
သစ်လူမျိုးတို့ အချင်းချင်း၌၊ စစ်တိုက်ခြင်းမီးသည်၊ တောက်လောင် လာချေသ
တည်း။ကျာမနီလူမျိုးများအောင်မြင်ကြလိမ့်မည်ဟု၊မည်သူတယောက်မျှ၊အလျင်း
စိတ်မကူးနိုင်သော်လည်း။ နုပိလိယာန်၊မင်းကြီးသည်၊ အထူးနှစ်နာစွာစစ်ရှုံးလေ
သဖြင့်။ ရန်သူများလက်သို့မိသွားလေသည်၊ ထိုမင်း၏ထွန်မြတ်သောဘုန်းကြောင့်
သရေသည်လည်း၊ ယုတ်ညှံခြင်းနှင့်ရွံတ်ချခြင်းအနေထို၊ ပြောင်းလဲခြင်းခံရသ
ဖြင့်၊ကျရောက်ကုန်သတည်း။

ယခုမင်းကြီးမှတပါး၊ ကိုယ်တော်သည်။ရွှေပေလွှာပေါင်းများစွာတို့ကို။တခြား
သောတုရင်မင်းမြတ်တို့အားလည်း။ ရေးသားပေးသိုက်တော်မူသည်။ ဂင်းတို့အ
နက်၊ပါရှာတိုင်းရှင်ဘုရင်၊နာဒွေရှာဘ်ဒင်ရှာဘ်၊အထံအပါးတော်သို့လည်း၊ ရွှေပေ
လွှာတစောင်ပေးပို့သိုက်တော်မူသည်။ ထိုဩဝါဒစာ၌ မိန့်တော်မူသိုက်သည့်
ကား။ငါ့ကိုဘိတ်မနှံ့တကဲ့ပြု၍ပြည်သုံးကျွတ်၊အာလင်မ၊ အိုလမာ၊ သာသနာပိုင်
ဓမ္မဆရာတော်ကြီးများနှင့်ပညာရှိသုခမိန်များအလုံးစုံတို့ကိုမမျှင်းမချန်၊ စုဝေးစေ
တော်မူပါ။ငါသည်၊ မိမိမှန်ကန်စွာကြွလာပွင့်တော်မူခြင်းအခြေသာဓကများကို၊
ထိုသူတို့နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်၍၊မင်းကြီးမျက်မှောက်ရှေ့တွင်ညွှန်ပြသော အခါကိုယ်
တော်တိုင်၊စစ်ဆေးမေးမြန်းပြီးမှဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။သို့မှသာ၊ တရားတရားမှန်ကန်
ခြင်းနှင့်ဒဿာများပွင့်ခြင်းအချက်တို့သည်၊ပရိသတ်လူအများတို့အား၊ ထင်ရှား
လာလိမ့်မည်။နာဒွေရှတ်ဒင်၊ရှာဟ်၊မင်းကြီးသည်။ထိုဩဝါဒစာကို၊ သာသနာ
ပိုင်ဆရာတော်ကြီးများလက်သို့တဆင့်လွှဲအပ်သဖြင့်၊ ဂင်းရေးကြီးခွင့်ကျယ်သော

အမှုဆောင်ရွက်တို့ရာအကြီးပေးတော်မူသည်။သို့ရာတွင်၊ သာသနာပိုင်တို့ကား။
ဂင်းအမှုကြီးကို မဆောင်မရွက်ဝံ့ကြ၍၊လျစ်လျူရှုနေကြကုန်သတည်း။ထိုနောက်
ရှင်တုရင်သည်၊ ဘဟာအဝ္ဇ္ဇဟ်အရှင်ဖြတ်ကပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပြောဆိုလေသော
အချက်များကိုစာပြန်တို့ရှေ့၊ချန်စ်ပါးသောသာသနာပိုင်သခင်တို့အား၊အမိန့်တုတ်
လိုက်တော်မူသည်။ထိုဩဝါဒစာကို၊ ကြာရှည်စွာသောကာလလွန်လာခဲ့သည်
နောက်မှပြန်အင်ကြ၍၊ရှင်ဘုရင်အပါးတော်သို့သံတော်ဦးတင်ကြလေသည်ကား
ဤသူ၊(ဘဟာအဝ္ဇ္ဇဟ်၊မူကား။သာသနာတော်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုခဲ့သောသူ
ဖြစ်သည်အပြင်၊ရှင်ဘုရင်ကိုလည်း၊ ရန်ငြိုးမုန်းထားသောသူတယောက်တည်း။
သို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဤသူနှင့်တရားရှင်းလင်းတို့ရာသင့်လျော်သည်မဟုတ်။ ဂင်း
လျှောက်ထားချက်များကို ကြဲးသိရလျှင်။ မင်းကြီးသည်။အမျက်တော်အလွန်
ထွက်လာ၍ မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။။“ယာရအရွှင် လုံရင်းတည်းဟူသော အ
ချက်ကား၊အမှန်နှင့်မမှန်ကို၊ ညွှန်ပြလာသည့်အခြေသာဓကများအားဖြင့်စစ်ဆေး
မေးမြန်း၍။အမှန်နှင့်မမှန်ခွဲခြားစွာဆိုဖြင်သာအောင်ဖြစ်သာသောအခါ၊ တရားမှန်
ဘက်သို့လိုက်နာသင့်သောအချက်သာဖြစ်ပေသတည်း။ အဟိုးရမင်အားရန်ငြိုး
ပုန်ကန်သည့်အကြောင်းနှင့်အလျှင်းသက်ဆိုင်သည်မဟုတ်ချေ။ ကပ်ကင်းလကြာ
ရှည်စွာ တိုင်အောင့် ယခုသာသနာပိုင်များကို ငါတို့သည်။ ဤကဲ့သို့ရေးကြီး
ခွင့်ကျယ်ထူသောအချက်ခွင့်အသုံ့ကျဆိုးရွားဝရုဝါရေဝရှိသေလေးမြတ်ခြင်းပြုလာခဲ့
ပြီ။သို့ရာတွင်၊ယခုသြဝါဒစာမပြန်နှိုင်ကြောင်းကိုသိရသဖြင့်။ အလွန်ဝမ်းနည်း
တော်မူသည်။”

အချုပ်စကားမှာ။အရေရုပ်ရှင်ဘုရင်များကိုပေးပို့လိုက်သောသြဝါဒ
စာများတွင်၊ ရေးသားပါရှိသောအနာဂတ်ဆိုစကားများသည် ကုန်စင်သလောက်
ပြည့်စုံလေပြီ။အကယ်စင်စစ်၊သခင်ခရစ်တော်သက္ကရာဇ်(၁၀၇၀) ပြည့်မြောက်
သောခုနှစ်မှစ၍၊ ကြိုကြိုကြံ့ကြံ့လာရသောဖြစ်ပျက်တို့နှင့်တိုက်ဆိုင်၍၊ ရှုကြည့်ရလျှင်။
ကိုယ်တော်ဖွဲ့ကြွာဟောတော်မူလေသော အနာဂတ်ဆို ဗျာဒိတ်တော်စကားများသည်၊
ကုန်စင်သလောက်အသုံးစုံ ပေါ်ထင်ပြည့်စုံလာခဲ့ပြီဟုဖြင့်ရလိမ့်မည်။ ကြွင်ကျန်
ရစ်သည့်နည်းပါးသောအမှုများသည်လည်း၊ အမှန်မရှာ့ဆို့ ထင်ရှားလာလိမ့်
မည်။

တိုနည်းဟူ၊ကိုယ်တော်၌မယုံမကြည်သေးသောတပါးအမျိုးသားတို့နှင့်တ
ခြားသော အသင်းသားများလူပေါင်းများစွာတို့သည်။ ဗျာမာလေ၊ မိဘာရုတ်က၊
ဘဟာအဝ္ဇ္ဇဟ်၊အရှင်ဖြတ်၌ကြီးကျယ်စွာသော တန်ခိုးအာနုဘော်ပေါင်းများ
စွာတို့ရှိကြောင်းကို၊ မှတ်သားထားကြလေသည်။ တချို့တို့ကလည်း၊ ဘဟာ

© Afnan Library Trust 2017

အဝလ္လာဟ်အရှင်ကို၊ ဝလီကြီး၊ တပါးဟူ၍။ အစွဲအလမ်းပြုကြလေသည်။ ပညာရှိသုခမိန်ဘချိုတို့ကပင်။ ကိုယ်တော်၌၊ မိမိတို့တွေ့မြင်ရလေသော ဂုဏ်တန်ခိုး အာနုဘော်တော်များကိုရပေါင်း၍ ကျမ်းစာအုပ်ပေါင်းများစွာရေးသား စီစည်ထားကြလေသည်။ ၎င်းတို့အနက်၊ စွန့်ခွာတ်ဂျမာအာတ်၊ အသင်းသားများ၌ကိတ္တိကျော်စောသောအာသင်မ၊ ကြီး၊ ဆိုက်ယါဒ်၊ ဒါဝတ်ဒ။ အမည်ရှိသော ပညာရှိသုခမိန် တပါးသည်။ ပါရမီခဏ်းသဘောဖြင့်၊ ဘာဃဒါဒ်မြို့၌ကျမ်းစာတစောင်ရေးသားထားလိုက်သတည်း။ ၎င်းကျမ်းစာ၌ထိုဆရာကြီးသည်။ ဘဟာအဝလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၌ တွေ့မြင်ရလေသည့် အထူးအံ့ဩဘွယ်သောတန်ခိုး။ ခါရေကွလ်၊ အာဒါတ်။ ပေါင်းများစွာတို့ကိုတည့်သွင်းရေးသားထားလိုက်သတည်း အရှေ့မျက်နှာတိုင်းပြည်တို့၌၊ ဘဟာအဝလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကို၊ မိမိတို့မျှော်လင့်ခြင်းအရှင်ကြွလာပွင့်တော်မူသောအရှင်ဟူ၍မယုံမကြည်ကြသော်လည်း။ ကိုယ်တော်ကို ဝလီကြီးတပါးဟူ၍၊ အယူရှိကြသဖြင့်၊ ကိုယ်တော်၌တန်ခိုး၊ ဓိအဂျဇာ၊ ပေါင်းများစွာရှိကြောင်း၊ ရေဝါယာတ်ပြုပြောဆိုကြလေသည်။ ၎င်းတို့အနက်လူပေါင်းများစွာတို့သည်။ ယခုကာလတိုင်အောင်ပင် အသင့်ရှိကြကုန်သတည်း။

အချုပ်စကားကိုဆိုသော်။ ဘဟာအဝလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကိုလိုသောသူနှင့်မနာလိုသောသူသော်လည်းကောင်း၊ လူတိုင်းပင်၊ တကြိမ်တခါလောက်ဖြစ်စေအပါးတော်သို့ ရောက်လာ၍၊ ဖူးမျှော်ဘူးသည် ရှိလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကြီးမြင့်မြတ်ကြောင်းကို၊ အယူသန်သောစိတ်ဇောဖြင့်၊ ဝန်ခံလေသည်။ ကိုယ်တော်၌ မယုံမကြည်ဘဲနေသော်သည်း။ အရှင်မြတ်ကြီးမြင့်မြတ်ကြောင်းကို သက်သေဝင်၍ဝန်ခံလေသည်။ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်မှ အစဉ်ထွက်နေသော အရှိန်အဝါတို့မူကား။ ဤမျှလောက်ထက်မြက်လှသည်ဆိုသော်၊ အပါးတော်သို့ရောက်လျှင်ရောက်ခြင်း၊ လူအများတို့သည်။ စကားလုံးတခွန်းမျှမှ မမြွက်မဆိုနိုင်ကြ၍။ လူအ။ ပကတိပင်ဖြစ်နေကြသတည်း။ ကြိမ်ပေါင်းများစွာကြိုကြိုက်လာရသည်မှာ။ ရန်သူများအနက်၊ ကိုယ်တော်ကိုပြင်းထန်စွာရန်ပြိုးသောသူတယောဖြစ်စေ။ အပါး တော်သို့ရောက်၍၊ ဤကဲ့သို့ပြောဆိုမေးမြန်းမည်ဟုလည်းကောင်းယင်းသိုရခံငြင်းဆန်မည်ဟုလည်းကောင်း။ မိမိစိတ်တွင်း၌ကြီရှယ်ပြဋ္ဌာန်းလျက် ရောက်လာရှိသော်။ သန့်ရှင်းသောဗိမာန်တော်၌၊ ရှေ့အပါးတော်သို့ဝင်ရောက်လာလျှင်၊ မှိုင်တွေစွာနေရသဖြင့်၊ မလွှဲမသာ လူအ၊ ပကတိသာဖြစ်နေကုန်သတည်း။

ဘဟာအဝလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်အရပ္ပဘာသာစကားကိုသင်ကြားတော်မမူဘဲ၊ ဆုံးမဝဲ့ပျင်ရသောဆရာတပါးမျှလည့်းကိုယ်တော်၌ အလျှင့်းမရှိစဖူး၊ ထိုပြင်၊ တရုံတရာသောစာသင်ကျောင်း၌လည်း၊ ဝင်ရောက်တော်မမူစဖူး၊ သို့ရာ

တွင်၊ အရမ္ဘဘာသာစကား၌ မြွက်ဟတော်မူလေသောဒေသနာတော်မြတ်နှင့်၊ ချမှတ်တော်မူလေသောရွှေပေလွှာများသည်။ အရပ္ပလူမျိုးများအနက်၊ ခပ်သိမ်းသောပါရမီရှင်မဟာပဏ္ဍိတတို့နှင့်ပညာရှိသုခမိန်တို့အားအလွန်တွေဝေစေအင်သောအရာတခုဖြစ်ကုန်သတည်း။ စင်စစ်ဆိုသော်၊ အကုန်လုံးထိုသူတို့သည်။ ဘဟာအဝလ္လာဟ်၊ အရှင်မြတ်ကို၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းနှင့်တုဘက်ကင်းမဲ့သောအရှင်ဟူ၍ မှတ်ယူဝန်ခံကြကုန်သတည်း။

အကယ်စင်စစ်ကျွနုတ်တို့သည်၊ ဓမ္မဟောင်းနှင့်ဓမ္မသစ်ကျမ်းစါတို့ကိုစေ့စပ်စွာဘတ်ရှုစဉ်းစားကြလျှင်၊ ကြွလာပွင့်တော်မူလေသောခပ်သိမ်းကုန်ဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်တို့အနက်၊ မည်သည့်အရှင်တဦးတပါးမျှမှ မိမိတို့၌ မယုံမကြည်ဘဲငြင်းဆန်ပုန်ကန်ကြသောအသင်းသားများအား။ (သင်တို့အလိုရှိရာတန်ခိုး၊ ဓိအဂျဇာများကိုညွှန်ပြတော့မည်ဟူ၍လည်းကောင်း။ သင်တို့ အတည်ပြုသမျှစစ်ဆေးရုံစမ်းခြင်းများကိုခံတော်မူပါမည်ဟူ၍လည်းကောင်း။) လွတ်လပ်ခွင့် မပေး။ တာဝန်လည်းမခံကြောင်းကိုတွေ့မြင်ကြလိမ့်အံ့။ သို့ရာတွင်၊ ဘဟာအဝလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ဟူမူကား။ ပါရှာတိုင်းရှင်ဘုရင်ကြီးအား၊ ရေးသားပေးပို့လိုက်သောသြောဝါဒစာ၌၊ အတည့်အလင်းမိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။ (အာလင်မ၊ အိုလမာ၊ ပညာရှိသာသနာပိုင်အလုံးရုံတို့ကိုရရုံးပြီးလျှင်၊ ငါ့ကိုလည်းရှေ့တော်သို့ပင့်ဘိတ်ကြားလော၊ သို့မှသာငါ၏မှန်ကန်ခြင်းဆိုင်ရာ အခြေသာကေတို့သည်။ ရှင်းလင်းစွာ အတည်ဖြစ်လာနိုင်အံ့။"

အနှစ်ငါးဆယ်တိုင်အောင်၊ ဘဟာအဝလ္လာဟ်၊ အရှင်မြတ်သည်။ ရန်သူများနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြိုင်လျက်၊ မဟာမြင်းမိုရ်တောင်ကဲ့သို့ခိုင်ခံ့မြဲမြန်စွာရပ်တန့်နေတော်မူသည်။ ၎င်းအကြောင်းကိုမြင်ရလျှင်၊ လူခပ်သိမ်းတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုပျက်ယွင်းပပျောက်စေခြင်းအလိုဌါ၊ ကြီရွယ်ကြသဖြင့်အရအခဲပြုပိုင်းအုင်လာကြကုန်သတည်း။ ကြိမ်ပေါင်းတထောင်မျှမကထိုသူတို့သည်။ ကိုယ်တော်ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်သို့တင်မြှောက်၍။ သတ်ဖြတ်ဖြိုလှဲစေရန်ကြီစည်ကြလေသည်။ ၎င်းအနှစ်ငါးဆယ်အတွင်းတွင်ကိုယ်တော်သည်၊ အသက်ချမ်းသာခွင့် အလျှင်းမရှိဘဲ၊ ဘေးအန္တရာယ်တို့ဗဟိုရ်အလယ်၌ကျရောက်လျက်နေတော်မူသည်။

ယခုခေတ်ကာလတိုင်အောင်၊ ရိုင်းစိုင်းကြမ်းကြုတ်ခြင်းနှင့်ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်းအနေ၌ဆုတ်ယုတ်လျက်ကျရှိနေသောပါရှာတိုင်းကို၊ ဤသမ္မာသံဗုဒ္ဓ၊ တည်းဟူသော၊ ဘဟာအဝလ္လာဟ်၊ အရှင်မြတ်၊ အတည်ပြုထားလေသော ဓမ္မစက် တရားတော်မြလ်နှင့်သြောဝါဒများ၊ တနိုင်ငံလုံးနှံ့ပြားလာ၍၊ ပြည်သူဆင်းရဲသားတို့အ

© Afnan Library Trust 2017

[۱۱۴۵ھ] ۱۱ خدا تعالیٰ نے اپنی قدرت سے ایک عجیب طرح کا آدمی پیدا کیا ہے۔ اس کا نام ہے "مرزا غلام احمد"۔ اس کا ایک دعویٰ ہے کہ میں نبی ہوں۔ اس کا دوسرا دعویٰ ہے کہ میں مسیح موعود ہوں۔ اس کا تیسرا دعویٰ ہے کہ میں مہدی ہوں۔ اس کا چوتھا دعویٰ ہے کہ میں کرشن ہوں۔ اس کا پانچواں دعویٰ ہے کہ میں بروز محمد ہوں۔ اس کا چھٹا دعویٰ ہے کہ میں بروز عیسیٰ ہوں۔ اس کا ساتواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا آٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا نواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا گیارہواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا بارہواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تیرہواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا چودہواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا پندرہواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا سولہواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا سترہواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا اٹھارہواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا انیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا بیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا اکیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا بائیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تیئیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چوبیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا پچیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا چھبیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ستائیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا اٹھائیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا انتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا اکتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا بتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تینتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا چونتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا پینتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چھتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا سینتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا اڑتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا انتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا اکتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا بیالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تینتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چوالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا پینتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا چھیالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا سینتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا اڑتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا انچاسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا پچاسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا اکاونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا باونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ترپنواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا چونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا پچپنواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چھپنواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ستاونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا اٹھاونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا انسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ساٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا اکسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا باسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تریسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چونسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا پینسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا چھیسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا سینسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا اڑسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا انہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ستترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا اکہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا بہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا چوہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا پچہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چھہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ستترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا اٹھترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا انسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا اسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا اکیاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا بیاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تیاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چوراسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا پچاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا چھیاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ستاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا اٹھاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا نواسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا نوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا اکانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا بانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ترانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا چورانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا پچانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چھیانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ستانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا اٹھانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ننانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا سواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو ایکواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو بیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو تیئیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو چوبیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو پچیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو چھبیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو ستائیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو اٹھائیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو انتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو تیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو اکتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو بتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو تینتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو چونتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو پینتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو چھتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو سینتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو اڑتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو انتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو چالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو اکتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو بیالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو تینتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو چوالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو پینتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو چھیالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو سینتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو اڑتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو انچاسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو پچاسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو اکاونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو باونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو ترپنواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو چونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو پچپنواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو چھپنواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو ستاونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو اٹھاونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو انسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو ساٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو اکسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو باسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو تریسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو چونسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو پینسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو چھیسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو سینسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو اڑسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو انہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو ستترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو اکہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو بہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو تہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو چوہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو پچہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو چھہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو ستترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو اٹھترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو انسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو اسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو اکیاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو بیاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو تیاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو چوراسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو پچاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو چھیاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو ستاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو اٹھاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو نواسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو نوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو اکانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو بانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو ترانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو چورانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو پچانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا ایک سو چھیانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا ایک سو ستانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا ایک سو اٹھانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا ایک سو ننانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دوسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو ایکواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو بیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو تیئیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو چوبیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو پچیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو چھبیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو ستائیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو اٹھائیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو انتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو تیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو اکتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو بتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو تینتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو چونتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو پینتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو چھتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو سینتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو اڑتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو انتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو چالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو اکتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو بیالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو تینتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو چوالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو پینتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو چھیالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو سینتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو اڑتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو انچاسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو پچاسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو اکاونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو باونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو ترپنواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو چونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو پچپنواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو چھپنواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو ستاونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو اٹھاونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو انسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو ساٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو اکسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو باسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو تریسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو چونسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو پینسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو چھیسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو سینسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو اڑسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو انہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو ستترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو اکہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو بہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو تہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو چوہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو پچہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو چھہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو ستترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو اٹھترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو انسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو اسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو اکیاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو بیاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو تیاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو چوراسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو پچاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو چھیاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو ستاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو اٹھاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو نواسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو نوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو اکانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو بانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو ترانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو چورانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو پچانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا دو سو چھیانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا دو سو ستانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا دو سو اٹھانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا دو سو ننانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو ایکواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو بیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو تیئیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو چوبیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو پچیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو چھبیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو ستائیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو اٹھائیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو انتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو تیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو اکتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو بتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو تینتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو چونتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو پینتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو چھتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو سینتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو اڑتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو انتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو چالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو اکتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو بیالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو تینتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو چوالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو پینتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو چھیالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو سینتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو اڑتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو انچاسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو پچاسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو اکاونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو باونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو ترپنواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو چونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو پچپنواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو چھپنواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو ستاونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو اٹھاونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو انسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو ساٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو اکسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو باسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو تریسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو چونسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو پینسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو چھیسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو سینسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو اڑسٹھواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو انہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو ستترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو اکہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو بہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو تہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو چوہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو پچہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو چھہترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو ستترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو اٹھترواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو انسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو اسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو اکیاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو بیاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو تیاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو چوراسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو پچاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو چھیاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو ستاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو اٹھاسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو نواسیواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو نوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو اکانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو بانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو ترانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو چورانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو پچانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا تین سو چھیانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا تین سو ستانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا تین سو اٹھانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا تین سو ننانوےواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چوسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا چار سو ایکواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا چار سو بیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا چار سو تیئیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چار سو چوبیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا چار سو پچیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا چار سو چھبیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا چار سو ستائیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چار سو اٹھائیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا چار سو انتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا چار سو تیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا چار سو اکتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چار سو بتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا چار سو تینتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا چار سو چونتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا چار سو پینتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چار سو چھتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا چار سو سینتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا چار سو اڑتیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا چار سو انتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چار سو چالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا چار سو اکتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا چار سو بیالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا چار سو تینتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چار سو چوالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا چار سو پینتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا چار سو چھیالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا چار سو سینتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چار سو اڑتالیسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا چار سو انچاسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا چار سو پچاسواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا چار سو اکاونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چار سو باونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا چار سو ترپنواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مسیح موعود ہوں۔ اس کا چار سو چونواں دعویٰ ہے کہ میں بروز نبی ہوں۔ اس کا چار سو پچپنواں دعویٰ ہے کہ میں بروز کرشن ہوں۔ اس کا چار سو چھپنواں دعویٰ ہے کہ میں بروز مہدی ہوں۔ اس کا چار سو ستاونواں دعویٰ ہ

اصول و مبادی دوازده گانهٔ بهائیان

(۱) وحدت عالم انسانی - یعنی همه اهل عالم باریکدارند و برگ یکشاخسار جمیعاً من دون امتیاز جنس واحدند *

(۲) تحری حقیقت بآزادی وجدان - وترک تقلید کورانه *

(۳) اساس جمیع ادیان الهی واحد است * (وما امرنا الا واحد) *

(۴) دین باید سبب الفت ومحبت بین بشر باشد - واگرچنانچه سبب منافرت وبغض وعداوت شود فقدانش بهتر *

(۵) دین باید با علم وعقل مطابق باشد - یعنی هرعلم وعقلی که با دین موافق نیست جهل ونادانیست وهردیانتی که مخالف علم و عقل باشد خیالات نفسانی است *

(۶) انواع تعصبات جنسی ونوعی ووطنی وسیاسی و صناعی وتجارتی ودینی ومذهبی ولسانی را باید ترک کرد *

(۷) مساوات حقوق فیمابین رجال ونساء - چه که در عالم روحانی زن ومرد هردویکسانند *

(۸) تعلیم اجباری پسران و دختران علی السویه و تعمیم علوم ومعارف *

(۹) وحدت لسان عمومی بین المللی *

(۱۰) رفع حروبات هایله - وتاسیس صلح عمومی *

(۱۱) حل مسائل اقتصادیه - وفراهم آوردن اسباب تقدم وترقی وثروت ومعیشت وراحت ازبرای جمیع نوع بشر - که مقصود از حق وعدل است ومساوات ومواسات طوعی - نه بجبر و شدت *

(۱۲) تاسیس محکمه بیت العدل عمومی *

چنانچه حضرت بهاء الله این مبادی واصول دوازده گانه را در شصت سال قبل بیان فرموده اند - وجمیعاً طبع ونشر یافته - ودر الواح مبارکه مطبوعه آنزمان موجود است - وازبرای تاسیس این اصول ومبانی خون بیست هزار نفرزن ومرد در مملکت ایران رایگان ریخته شد * حضرت عباس افندی عبدالبهاء که در سنه ۹۲۶۰ هجری تولد یافته اند - پس از ترویج این تعلیمات مبارکه واتمام حجت در سنه ۱۳۴۰ هجری بافق اعلی وجنت ابهی صعود فرمودند - وبنصوص قاطعهٔ وصایای مبارکه حضرت غصن ممتاز سدرهٔ مبارکه ابهی شوقی افندی ربانی را ولی امرالله وحافظ دین الله وراعی اغنام الله مقرر نموده اند - که حال سرچشمهٔ فیوضات ربانیه - ومرکز سنوحات رحمانیه

وجود ذیجود حضرت ایشانست - وفقنا الله وایاکم علی التمسک بحبل ولائه والانقیاد لامره واطاعته والسلوک فی طریق مرضاته - آمین -

انعقاد پنجمین کنونشن سالیانه بهائیان در شهر بمبای

الحمدلله بیمن افضال وعنایات حضرت ولی امرالله ارواحنا لفیوضاته البدیعة فدا - بازامسال در اواخر ماه دسمبر پنجمین احتفال سالیانه عظیم الشان بهائیان مملکتین هندوستان وبرمه بهمت احبای جان نثار شهر بمبای درانجا منعقد میشود - احبای مملکت برمه نیز متحداً جناب آقا سید غلام مرتضی علی صاحب را که منشی محفل روحانی رنگون میباشند - بسمت نمایندگی فرستاده اند - اخوی عالیشان ایشان جناب سید جناب علی صاحب - بی اے - بارسترات لا - رئیس محفل روحانی رنگون - تنها متکفل جمیع مخارج اینسفر شده اند - چون توفیقات ربانی وتائیدات یزدانی شامل حال است - یقین است فرخنده وفیروز وارجمند میشوند - وکامیاب میگردند سایر دوستان اقلیم برمه نیز روحاً شریک وسهیم ایشان هستند *

بشارات ترقیات امرالله در هندوستان

حضرت آقا میرزا محمود زرقانی علیه بهاء الله الابهی بسیار مؤید و موفقند چنانچه در شهر آگره تشریف داشتند واز انجا بسمت دهلی و پنجاب وسائر بلاد متقاربه چون پتاله وغیرها حرکت فرمودند - در دهلی بمعیت خانم محترمه مادام استنارد - در مجمع ملمع اتحادی فیمابین هندو ومسلم نطقهای بدیع روح بخش داده وبانفوس مستعده مهمه آنجا نیز ملاقات نمودند - وواردشهر امرتسر شده - بشمول احباب قدیم وتازه تصدیق در تهیه وتدارک تاسیس محفل روحانی میباشند - لله الحمد والمنة که در همه جا مظفر ومنصور بوده اند - وغالباً ازبرای شرکت در کنونشن سالیانه بهائیان - به بمبای تشریف فرما میشوند - جمیع بندگان و اماء رحمن مملکت برمه از صمیم قلب وفؤاد - صحت وسلامتی، وفیروزی وارجمندی وتائیدات وتوفیقات الهیه را از درگاه خداوند حی توانا - درحق ایشان مسئلت مینمایند -

این دعا از من واز جمله جهان آمین باد

© Afnan Library Trust 2017

هستند سبب نیکنامی وعزت وسرخروئی دولت وملت بوده ومیباشند -
ودر جمیع شئونات زندگانی بعفت وامانت ودیانت وراستی ودرستی
ومروت وهمدردی وحقوق پروری وآداب واخلاق ملکوتی درکمال خضوع
ومحویت وفناسلوک ورفتار نموده ومینمایند - ودر نهایت بیغرضی محترمانه
جمیع برادران وخواهران هموطنان عالمرا بشاهراه حقانیت وانسانیت
وعدالت وانصاف دلالت میزنند - خلاصهٔ گفتگو وبیانشان اینست - که این عالم
کون وفساد همیشه درمعرض تغییر وزوال بوده ومیباشد - وچون درهردوری
ازادوارابنای روزگار بتغییرعالم - دوچار امراض طبیعت وبهیمیت وسبعیت
ودنائت میشوند - واساس تمدن عالم جسمانی وروحانی بهم میخورد -
وتاریکی جهل ونادانی ونفس پرستی آفاق جهانرا فراگرفته بسیطهٔ غبرارا
تیره وتار میسازد - درچنین وقتی آن پدر حنون مهربان حقیقی بازدریای
رحمتش بجوش میآید ومحض شفقت ومهربانی حقیقی پدری بسنت قدیمه
ازلیه درهرعصروزمان ازمیان خود نوع انسان یک هیکل نورانی را
برگزیده مظهررحمت وشفقت وجلال وجمال وقدرت وکمال وجمیع اسماء
حسنی وصفات علیا وکمالات غیبیه ذاتی خود ساخته - بمقتضای ضرورت
آنزمان واهلش ازبرای اصلاح حال ومعالجه آن امراض مهلکه بادریاق
برء الساعهٔ نسخهٔ کامله مکملهٔ کلام متین وشرع مبین آن پزشک دانشمندرا
بسوی رنجوران مبتلای دردبیدرمان عالم میفرستد - چنانچه اززمان آدم
اول تااینزمان برحسب تاریخ عالم واحوال بنی آدم سنت الهی چنین جاری
بوده والی ابدالابدین جاری خواهد بود - لاتبدیل لسنت الله - همچنین
دراینزمان هم بداهة می بینیم - که برحسب بشارات کتب مقدسه سماویهٔ
جمیع ادیان عالم آن میقات ومیعاد معین کاملا بسرآمده - وحالت موجودهٔ
عالم وانقلابات متواترهٔ ئی که براهل عالم قاطبة طاری گشته بنفسه مقتضی
آنست که درچنین زمانه تاریکی جمال شمس حقیقت ازافق غیب لامکان
بازطالع شود وجمیع نوع بشررامرة اخری بمنهاج فطرت الهیه وحقیقت ذاتیه
ربانیه تربیت فرماید - چنانچه می بینیم که درسنه یکهزار ودویست وشصت
هجری نبوی حضرت باب الله الاعظم - ازسلالهٔ عترت طاهره نبویه باسم
سید علی محمد - درمقام مهدویت وقائم آل محمد علیه وعلی آله آلاف
التحیة والثناء درشیراز فارس مملکت پاک ایران - ومکهٔ معظمه ظهور
فرمودند - وبشارت بظهور مبارک رجعت حسینی علیه السلام دادند - و
وبحساب جمل اشاره بنص صریح آیه قرآن مجید - ولتعلمن نبأه بعد (ح ی ن)
حین - فرمودند - چنانچه بمیقات معین جمال مبارک بهآء الله جل ذکره

الاعلی درداراالسلام بغداد - درمقام رجعت حسینی - ورح الله
المنازل من السماء - اظهارامرفرمودند - وندای (انی امرالله) راعلی
رؤس الاشهاد بمسامع اهل امکان رسایندند - وپس ازسرگونی بمدینه کبیره
اسلامبول - واندرنه - بالاخره عرش اعظم - دراض مقدس موعود استقرار
یافت - ووعدهٔ صریح کتاب مجید (فاستمع یوم ینادی المناد من مکان قریب
یوم یسمعون الصیحة بالحق ذلک یوم الخروج) کاملا ظهوریافت - وازاینمقام
مقدس اعلی الواح مبارکه عدیده ازبرای جمیع ملوک وسلاطین عالم حتی
رؤسای دیانتیه چون قدیس پاپا - ارسال فرمودند - وچون موعود جمیع
ادیان بودند - ازهرمذهب ودیانت وکیش وآئین جم غفیری بشاهراه
حقیقت مهتدی شدند - وازبرای تقدم وترقی عالم انسان جان ومال
خویشرا فدا نمودند - ازاسلام - ومسیحی - یهودی - وزردشتی - وبودائی
وبرهمی - جمیعت بیشماری ازاین دریاق اعظم تعلیمات مبارکه که درکتب
والواح مقدسه من غیراحصاء عزنزول یافته - صحت عاجل وشفای کامل
حاصل نمودند - وحال این امرمبارک درشرق وغرب آفاق عالم انتشاریافته
وفلاسفه متمدنین اروپا وامریکا قاطبة مقرومذعن براینند - که اصول ومبادی
دوازدهگانهٔ این امراعظم دریاق برء الساعهٔ امراض موجودهٔ جمیع اهل
عالم است - وتعلیمات مبارکه اش روح بخش سایراهل امکانست - وپس
ازاتمام حجت وتکمیل نعمت درسنه ۱۳۰۹ هجری بتقدیرحق قدیر صریرقلم
اعلی ساکت شد - وآن منزل کتب وشارع شرایع بافق اعلی ومقراقدس
ابهای خویش صعود فرمود - وبنص قاطع کتاب مبارک (عهدی) ثقل اعظم
این امرالهی رابردوش مبارک حضرت غصن الله الاعظم سرالله الاکرم
حضرت عباس افندی عبدالبهاء گذاشتند حضرت عبدالبهاء ارواحنالرمسه
الاطهرفدا بنفس نفیس خویش شخصاً باوجود کبرسن وضعف هرم متحمل
انواع صدمات سفرشدند - واین آئین نازنین رادراقالیم اروپا وقارهٔ امریکا
درمجامع دارالفنون - وکنیسه وکلیساهای یهود ونصاری ومجمع جماهیر
فلاسفهٔ متنورین این عصرذهبی القافرمودند - ودرجمیع اقطارعالم وقطعات
خمسهٔ گیتی بلسان مختلفه ترجمه وطبع ونشریافته - ومعتقدبه اکثری ازارباب
حل وعقداینست که اگراین مبادی واصول دوازدهگانه درجمیع انحاء
تعمیم یابد - وعمل پیراگردد - عالم انسانی بالقطع والیقین بهشت برین گردد *
چنانچه عنوان ان مبادی واصول دوازدهگانه که دریاق اعظم ازبرای
امراض موجودهٔ کافهٔ امم عالم است ازقرارذیل است -

© Afnan Library Trust 2017

مکتوبی از حضرت خانم محترم - لیدی بلومفیلد- لندن - انگلستان بابرات نوزده شلنگ ابونه الاشراق - وکتابچهٔ نورانی واوراق اعلان رسمی دارالشورای جنیوه - ایطالیا برای رعایت وپاسداری حقوق اطفال نوع بشر واهتمام در تربیتشان باصول شرایع مقدسهٔ الهی - (۷) سه پاکت مجلهٔ مقدسه نجم باختر امریکا بابت ماه اگست وسپتمبر و اکتوبر سنه روان (۸) مجله جلیله نمبر ۱۱ و ۱۲ - جلد اول - ورلد فیلوشپ بهائیان - از خانم محترم مادام وکتوریه بادکیان - مونتکلیر امریکا - بامکتوبی از حدیقه ایقان - گرنیفیلد ماس - امریکا - (۹) مجله مبارکه خورشید خاور - عشق آباد - روسیه - شماره (۳) ماه سپتمبر - بواسطهٔ حضرت اجل آقا میرزا ضیاء الله اصغرزاده - لندن انگلستان (۱۰) تلغرافی از جناب مستروکیل از برای تحقیق محل ومیقات انعقاد کنونشن بهائیان سال پنجم ۱۹۲۴ م - که کجا و در چه ماه مناسب است - نیز تلغرافی اخیرا در تعیین محل کانونشن و خواهش حضور از احبای برمه - وسیم و شریک بود نشان بامر مبارک حضرت ولی امرالله - (۱۱) چهار طغرا تعلقیه جات از حضرت حشمت الله - باا علانات عدیده - وتقرری محل انعقاد کنونش در ماه دسمبر در شهر بمبای - (۱۲) متحدالمآل نمره (۳) محفل مقدس روحانی اسلامبول ۱۹ تشرین - باسواد یرلیغ بلیغ از حضرت ولی امرالله ارواحنالفیوضاته الفدا - مورخه سپتمبر - ۱۹۲۴ م - (۱۳) دو طغرا متحدالمآل محفل روحانی منچستر انگلستان - مورخه ۱۳ ماه اکتوبر (۱۴) دو طغرا مرحمتنامه از جناب دوکتور هرمن گراسمن - همبرگ - المان بادارهٔ الاشراق - بامبلغ ابونه برای سال دوم - (۱۵) دو طغرا متحدالمآل محفل روحانی مندله و کنجانگون برمه ماه نومبر - (۱۶) مکتوبی از جناب امیرالاسلام - چاتگام بنگاله - ماه نومبر - بادارهٔ الاشراق - (۱۷) مجله محترمه - خورشید صداقت شماره هشتم و نهم جلد ۴ - ماه اکتوبر - و نومبر از استتگارت المان (۱۸) متحدالمآل محفل مقدس شیکاغو امریکا - مورخه ماه اکتوبر - (۱۹) مجله مبارکه - هیرالد آف دی ایست - (منادی شرق) بابت ماه اگست سپتمبر و اکتوبر نمره ۴ و ۵ و ۶ جلد ۴ از حضرت مدیر محترم پروفیسر پریتم سنگه - ایم - اے کانپور هندوستان - (۲۰) طغرا متحدالمآل محفل روحانی لندن انگلستان - (۲۱) متحدالمآل محفل مقدس نورانی فیلادلفیا - امریکا - بانضمام اعلان انعقاد احتفال عظیم الشان برای اتحاد حزبین سیاه و سفید - (۲۲) وصول تعلیقه مبرطلیعه حضرت اسکولی از شنگهای نمره ۴۹۰/۱ مورخه ۷ ماه ڈسمبر بادارهٔ الاشراق - در ۲۲ و ۲۳ - ماه اکتوبر

(۲۳) متحدالمآل محفل نورانی شیکاغو امریکا - مورخه غره ماه نومبر سنه ۱۹۲۴ م - (۲۴) دو طغرا منشور متحدالمآل شمارهٔ بیست وپنجم وبیست وششم - بابت ماه سپتمبر و اکتوبر سنه ۱۹۲۴ م - محفل مقدس رحمانی طهران - گویا از فرط مرحمت احبای بمبای رسیده - ولی نمره جات سابق جزاین دو نمره هنوز نرسیده - الاشراق - امید وطید از اخیار ابرار و احبای جان نثار همه جای عالم داشته ومیدارد که اهمیتی بلیغ در ارسال مراسلات فرموده باشند - وفیوضات خویشرا نمونه فیوضات الهی من دون اهمال وتعطیل بلا امتیاز برسایر دوستان دور و نزدیک علی السویه بخشش فرمایند - واین محافل سه گانه مملکت شاسعه برمه را نیز نصیبی وبهره ئی شایان عطا نمایند - ورهین امتنان و احسان بیکران نمایند - برکریمان کارها دشوار نیست -

جمیع مراسلات فوق حامل بشارات ترقیات امرالله بوده - الحمدلله احبای الهی همه جای از اقالیم عالم باهمتی فوق العاده بنوایای خیریه وسجایای ملکوتیه واخلاق وآداب الهیه که شایان وسزاوار این روز پیروز خداوند بیمانند است قیام نموده وگوی سبقت را در اطاعت وانقیاد و رضاجوئی مولای خود حضرت ولی امرالله ارواحنالارقائه الفدا از همدیگر ربوده ومی ربایند - وباستقامت تمام از برای نشر نفحات محبة الله ورفع اختلافات ونزاعهای بین المللی احزاب متنافرهٔ مذاهب مختلفهٔ عالم کمر همت را محکم بسته اند - وعلم وحدت عالم انسانی را در هر اقلیم بلند کرده اند مبلغین امرالله وناشرین نفحات محبت الله در تحت ادارهٔ جات مستقله محافل مقدسه روحانی پیوسته در حرکتند - آنی را در فکر راحت وتن آسائی خویش نیستند - چنانچه بمصداق آیه مبارکه (یدخلون فی دین الله افواجاً) از هرحزبی نفوس طیبهٔ طاهرهٔ مطمئنه جوق جوق - در ظل رایت کلمة الله المطاعه ماوی گرفته - بشارات الواح مقدسه ووعده های الهی جمیعاً بتدریج تکمیل یافته ومی یابد -

الحق والانصاف باوجود اینکه اینحزب مظلوم از هشتاد سال تابحال در دست دولت وملت گرفتار هرگونه ذلت وخواری ورسوائی وایذا و اذیت ونهب وغارت وحبس وسرگونی وقتل واعدام گشته - خون هزاران هزار نفوس بیگناه از علماء وفضلا و امراء و ادبا و فلاسفه واهل کمال رجالا ونساء حتی اطفال صغیر معصوم بر زمین رایگان ریخته شده - معذلک از خیراندیشی قوم وملت ودولت خویش آنی ولمحه ئی قتور ننموده - در هر اقلیمی که

© Afnan Library Trust 2017

دوست شمرد - یعنی ابدا تفاوت معامله گمان نکند - زیرا اطلاق امریست الهی - وتقییدا از خواص امکانی - لهذا باید فضائل وکمالات از حقیقت هر انسانی ظاهر شود - وپرتوش شمول برعموم یابد - مثلا انوار آفتاب عالمتابست وباران رحمت پروردگار مبذول برعالمیان - نسیم جانبخش هرذیروحرابپرورش دهد - ومائدهٔ الهی جمیع کائنات حتی را نصیب شود - بهمچنین عواطف والطاف بندگان حق باید بنحو اطلاق شامل جمیع بشر گردد - در اینمقام ابدا تقیید وتخصیص جائز نه *

پس ای یاران مهربان باجمیع ملل وطوائف وادیان بکمال راستی ودرستی ووفاپرستی ومهربانی وخیرخواهی ودوستی معامله نمائید - تا جهان هستی سرمست جام فیض بهائی گردد - ونادانی ودشمنی وبغض وکین از روی زمین زائل شود - ظلمت بیگانگی ازجمیع شعوب وقبائل بانوار یگانگی مبدل گردد - اگرطوائف وملل سائره جفاکنند - شما وفا نمائید - ظلم کنند عدل بنمائید - اجتناب کنند اجتناب کنید - دشمنی بنمایند دوستی بفرمائید - زهربدهند شهد ببخشید - زخم بزنند مرهم بنهید - هذا صفة المخلصین وسمة الصادقین *

********** ********** ********** ********** ********** ********** **********

ای احبای الهی باید سریرسلطنت هرتاجدار عادلی راخاضع گردید وسدهٔ ملوکانی هرشهریارکامل را خاشع شوید - بپادشاهان درنهایت صداقت وامانت خدمت نمائید - ومطیع وخیرخواه باشید - ودرامور سیاسی بدون اذن واجازهٔ ازایشان مداخله ننمائید - زیرا خیانت باهر پادشاه عادلی خیانت باخداست - هذه نصیحة منی - وفرض علیکم من عندالله - فطوبی للعاملین *

هوالله الشاهد الکافی

********** ********** ********** ********** ********** ********** **********

ای یاران باوفای عبدالبهآء - باید فرع دو شجرهٔ مبارکه - وثمرهٔ دو سدرهٔ رحمانیه شوقی افندی رانهایت مواظبت نمائید - که غبارکدروحزنی برخاطرنورانیش ننشیند - وروزبروز فرح وسرور وروحانیتش زیاده گردد تاشجره بارورشود - زیرااوست ولی امرالله بعدازعبدالبهآء - وجمیع افنان وایادی واحبای الهی باید اطاعت اونمایند - وتوجه باوکنند - من عصاامره فقد عصاالله - ومن اعرض عنه اعرض عن الله - ومن انکره فقد انکرالحق * اینکلماترا مبادا کسی تأویل نماید - ومانند بعدازصعود هرناقض ناکثی

بهانه ئی کند - وعلم مخالفت برافرازد وخودرأیی کند - وباب اجتهاد باز نماید - تفسیرا حق رأیی واعتقاد مخصوصی نه باید کل اقتباس ازمرکز امروبیت عدل نمایند - وماعدا هما کل مخالف فی ضلال مبین *

وعلیکم البهآء الابهی * (عبدالبهاء عباس)

رب ومحبوبی ومقصودی انک لتعلم وتری ماورد علی عبدک المتذلل بباب احدیتک - وماجنی علیه اهل الجفاء الناقضون لمیثاق فردانیتک - الناکثون لعهد حضرة رحمانیتک - انه مامن یوم الارمونی بسهام البغضاء - ومامن لیل الاویبیتوایشاورون فی ضری فی السروالخفی - ومامن صباح الا ارتکبوامناح به الملاء الاعلی - ومامن مساءالاان سلوا علی سیف الاعتساف ورشقونی بنصال الافتراء عندالاشقیاء - معذلک صبرعبدک المتذلل الیک واحتمل منهم کل بلاء واذی - مع قدرته علی ازهاق کلمتهم - واخماد جمرتهم واطفاء نیران طغیانهم بقوتک وقدرتک - وتری یاالهی لم یزدهم صبری وتحملی وصمتی الاظلما وعتوا واستکبارا - فوعزتک یا محبوبی - طغوا وبغوا - حتی لم یدعونی آنا مستریح الفؤاد ساکن الجاش حتی اقوم علی اعلاء کلمتک کماینبغی بین الوری - واخدم عتبة قدسک - بقلب طافح بسرور اهل ملکوت الابهی - رب قدطفح علی کاس البلاء واشتدت اللطمات علی من جمیع الجهات وتتابعت سهام الرزیة - وتوالت اسنة المصیبة - فعجزت من الشدائد - ووهنت منی القوی من الهجوم الشارد والوارد من الاعداء - وانا فرید ووحید فی هذه الموارد - رب ارحمنی - وارفعنی الیک - واسقنی کأس الفداء فقدضاقت علی الارض برحبها - انک انت الرحمن الرحیم - وانک انت الفضال الکریم * (ع - ع)

الهی الهی اشهدک وانبیائک ورسلک واولیائک واصفیائک - بانی اتممت الحجة علی احبائک - وبینت لهم کلشیئی حتی یحافظوا علی دینک والطریقة المستقیمة وشریعتک النورآء - انک انت المطلع العلیم * (ع - ع) انتهی

تفصیل وصول مراسلات دوستان از اقطار جهان

(۱) متحدالمآل محفل مقدس روحانی حیفا - بابت ماه اکتوبر ۱۹۲۴ م بواسطه جناب مستر وکیل - حیات بخشی فرموده - (۲) متحدالمآل کوم الصعائدهٔ برمصر - ۶ ماه اکتوبر ازمحفل روحانی پورتسعید - (۳) متحدالمآل نمره (۱) ایف - محفل مقدس اتحاد خاور وباختر - طهران غره ماه اکتوبر - (۴) متحدالمآل نمره (۳) محفل مقدس روحانی شیراز ماه اکتوبر - (۵) تعلیقه ئی ازرشت بادارهٔ الاشراق - ماه اکتوبر (۶)

© Afnan Library Trust 2017

روئیده اند - با حضرات ایادی امرالله علیهم بهآء الله - وجمیع یاران ودوستان بالاتفاق بنشر نفحات الله وتبلیغ امرالله وترویج دین الله بدل جان قیام نمایند دقیقه ئی آرام نگیرند وآنی استراحت نکنند - ودر ممالک ودیار منتشر شوند - وآوارهٔ هربلاد وسرگشته هراقلیم گردند - دقیقه ئی نیاسایند - وآنی آسوده نگردند - ونفسی راحت نجویند - درهرکشوری نعرهٔ یابهاء الابهی زنند - ودرهرشهری شعلهٔ آفاق شوند - ودرهرانجمنی چون شمع برافروزند ودرهرمحفلی نارعشق برافروزند - تادرقطب آفاق انوارحق اشراق نماید ودرشرق وغرب جم غفیری درظل کلمة الله آید - ونفحات قدس بوزد - و وجوه نورانی گردد - وقلوب ربانی شود - ونفوس رحمانی گردد - در این ایام اهم امور هدایت ملل وامم است - بایدامر تبلیغ راامهم شمرد - زیرااس اساس است - این عبدمطلوم - شب وروزبترویج وتشویق مشغول گردید دقیقه ئی آرام نیافت - تاآنکه صیت امرالله آفاقرا احاطه نمود - وآوازهٔ ملکوت ابهی خاوروباخترا بیدارکرد - یاران الهی نیزچنین باید بفرمایند - اینست شرط وفا - واینست مقتضای عبودیت آستان بها - حواریون حضرت روح بکلی خودرا وجمیع شئون رافراموش نمودند - وترک سروسامان کردند - ومقدس ومنزه ازهوی وهوس گشتند - واز هرتعلقی بیزارشدند - ودرممالک ودیار منتشرشدند - وبهدایت من علی الارض پرداختند - تاجهانرا جهان دیگرکردند - وعالم خاک را تابناک نمودند - وبپایان زندگانی درره آن دلبررحمانی جانفشانی کردند - وهریک دردیاری شهید شدند - فبمثل هذا فلیعمل العاملون ****

ای یاران مهربان - بعدازمفقودی اینمظلوم - باید اغصان وافنان سدرهٔ مبارکه - وایادی امرالله - واحبای جمال ابهی - توجه بفرع دوسدره که ازدوشجرهٔ مقدسهٔ مبارکه انبات شده - وازاقتران دو فرع دوحهٔ رحمانیه بوجود آمده - یعنی شوقی افندی نمایند - زیرا آیت الله وغصن ممتازوولی امرالله - ومرجع جمیع اغصان وافنان وایادی امرالله واحباء الله است - ومبین آیات الله - ومن بعده بکرا بعد بکر - یعنی درسلهٔ اوفرع مقدس وولی امرالله - وبیت عدل عمومی که بانتخاب عموم تأسیس وتشکیل شود - درتحت حفظ وصیانت جمال ابهی وحراست وعصمت فائض ازحضرت اعلی روحی لهماالفداست - آنچه قراردهند من عندالله است - من خالفه وخالفهم فقد خالف الله ومن عصاهم فقد عصی الله - ومن عارضه فقد عارض الله - ومن نازعهم فقد نازع الله

ومن جادله فقد جادل الله - ومن جحده فقد جحد الله - ومن انکره فقد انکرالله ومن انحازوافترق واعتزل عنه فقداعتزل واجتنب وابتعد عن الله - علیه غضب الله علیه قهرالله وعلیه نقمة الله - حصن متین امرالله - باطاعت من هوولی امرالله محفوظ ومصون ماند - واعضای بیت عدل وجمیع اغصان وافنان وایادی امرالله باید کمال اطاعت وتمکین وانقیاد وتوجه وخضوع وخشوع رابولی امرالله داشته باشند - اگرچنانچه نفسی مخالفت نمود - مخالفت بحق کرده - وسبب تشتیت امرالله شود - وعلت تفریق کلمة الله گردد - ومظهری ازمظاهرمرکزنقض شود - زنهارزنهار - مثل بعد ازصعود نشود که مرکزنقض ابی واستکبارکرد - ولی بهانهٔ توحید جعلی نمود وخودرا محروم ونفوسرا مشوش ومسموم نمود - البته هرمغرورکه ارادهٔ فساد وتفریق نماید صراحة نمیگوید که غرض دارم - لابدبوسائلی چندوبهانه ئی چون زرمغشوش تشبث نماید - وسبب تفریق جمع اهل بها گردد - مقصود اینست که ایادی امرالله باید بیدارباشند ***** ********* ********* *********

ای یاران ایادی امرالله رابایدولی امرالله تسمیه وتعیین کند - جمیع باید درظل اوباشندودرتحت حکم او - اگرنفسی ازایادی وغیرایادی تمرد نمود وانشقاق خواست علیه غضب الله وقهره - زیرا سبب تفریق دین الله گردد - ووظیفهٔ ایادی امرالله نشرنفحات الله - وتربیت نفوس - وتعلیم علوم وتحسین اخلاق عموم - وتقدس وتنزیه درجمیع شئونست ازاطوارواحوال وکردارو گفتارباید تقوای الهی ظاهروآشکارباشد - واین مجمع ایادی درتحت ادارهٔ ولی امرالله است - که باید آنانرا دائمابسعی وکوشش وجهددرنشرنفحات الله وهدایت من علی الارض بکمارد زیرا بنورهدایت جمیع عالم روشن گردد - ودقیقه ئی دراین امرمفروض برکل نفوس فتورجائزنه - تاعالم وجود جنت ابهی گردد - وروی زمین بهشت برین شود - نزاع وجدال امم وملل وشعوب وقبائل ودول ازمیان برخیزد - کل من علی الارض - ملت واحده - وجنس واحد - ووطن واحد گردد - واگراختلافی حاصل شود - محکمهٔ عمومی که شامل اعضا ازجمیع دول وملل است - فصل دعوی کند وحکم قاطع نماید -

ای احبای الهی دراین دورمقدس نزاع وجدال ممنوع - وهر متعدی محروم - باید باجمیع طوائف وقبائل چه آشنا وچه بیگانه - نهایت محبت وراستی ودرستی کرد - ومهربانی ازروی قلب نمود - بلکه رعایت ومحبت رابدرجه ئی رساند که بیگانه خودرا آشنا بیند - ودشمن خودرا

© Afnan Library Trust 2017

عفی الله عما سلف - از بعد باید کل بما ینبغی تکلم نمایند - از لعن وطعن وما یتکدر به الانسان اجتناب نمایند - مقام انسان بزرگست - چندی قبل این کلمهٔ علیا از مخزن قلم ابهی ظاهر - امروز - روزیست بزرگ ومبارک آنچه در انسان مستور بوده امروز ظاهر شده ومیشود - مقام انسان بزرگست اگر بحق وراستی تمسک نماید - وبرامر راسخ باشد - انسان حقیقی بمثابهٔ آسمان لدی الرحمن مشهود - شمس وقمر - سمع وبصر - وانجم اوخلاق منیرهٔ مضیئه مقامش اعلی المقام - وآثارش مربی امکان - هر مقبلی الیوم عرف قمیص یافت - وبقلب طاهر بافق اعلی توجه نمود - اوراق اهل بهآء در صحیفهٔ حمرا مذکور - خذ قدح عنایتی باسمی ثم اشرب منه بذکری العزیز البدیع

ای اهل عالم - مذهب الهی از برای محبت واتحاد است - اورا سبب عداوت واختلاف منمائید - نزد صاحبان بصر - واهل منظر اکبر - آنچه سبب حفظ وعلت راحت وآسایش عباد است از قلم اعلی نازل شده - ولکن جمال ارض چون مربای نفس وهوسند - از حکمتهای بالغهٔ حقیقی غافلند - وبظنون واوهام ناطق وعامل ********* ********* ********* *********

یا اولیآء الله وامنائه - ملوک مظاهر قدرت ومطالع عزت وثروت حقند دربارهٔ ایشان دعا کنید - حکومت ارض بآن نفوس عنایت شد - وقلوبرا ازبرای خود مقرر داشت - نزاع وجدال را نهی فرمود - نعیا عطیما فی الکتاب هذا امرالله فی هذا الظهور الاعظم وعصمه من حکم المحو وزینه بطراز الاثبات انه هوالعلیم الحکیم ********* ********* ********* ********* *********

مظاهر حکم ومطالع امر که بطراز عدل وانصاف مزینند برکل اعانت آن نفوس لازم - طوبی للامرآء والعلمآء فی البهآء - اولئک امنائی بین عبادی - ومشارق احکامی بین خلقی - علیهم بهائی ورحمتی وفضلی الذی احاط الوجود - در کتاب اقدس در اینمقام نازل شده آنچه که از آفاق کلماتش انوار بخشش الهی لامع وساطع ومشرق است - براستی میگویم - تقوی سردار اعظم است - از برای نصرت امرالهی - وجنودیکه لایق این سردار نظم راسبب پریشانی منمائید - وعلت اتحاد را علت اختلاف مسازید - امید آنکه اهل بها بکلمهٔ مبارکهٔ قل کل من عندالله ناظر باشند - واینکلمهٔ علیا بمثابهٔ آبست ازبرای اطفاء نار ضغینه وبغضا که در قلوب وصدور مکنون ومخزونست - احزاب مختلفه از اینکلمهٔ واحده بنور اتحاد حقیقی فائز میشوند - انه یقول الحق ویهدی السبیل - وهوالمقتدر العزیز الجمیل ****

نوصیکم بخدمة الامم واصلاح العالم - از ملکوت بیان مقصود عالمیان نازل شد آنچه که سبب حیات عالم ونجات امم است - نصایح قلم اعلی را بگوش حقیقی اصغا نمایید - انها خیرلکم عما علی الارض یشهد بذلک کتابی العزیز البدیع * (انتهی)

از الواح وعنایات مبارکه حضرت عبدالبهآء

ای احبای الهی - اعظم امور محافظهٔ دین الله است - وصیانت شریعة الله - وحمایت امرالله - وخدمت کلمة الله - در این سبیل هزاران نفس خون مطهر را سبیل نمودند - وجان عزیز را فدا کردند - رقص کنان بقربانگاه شتافتند - وعلم دین الله افراشتند - وبخون خویش آیات توحید نگاشتند - سینهٔ مبارک حضرت اعلی روحی له الفدا هدف هزار تیر بلا شد و قدوم مبارک جمال ابهی روحی لاحبائه الفدا از ضرب چوب در مازندران زخم ومجروح گردید - وگردن مقدس وپای مبارک در زندان طهران اسیر کند وزنجیر گشت - ومدت پنجاه سال در هرساعتی بلا وآفتی رسید - وابتلا و مصیبتی رخ داد - از جمله بعد از صدمات شدیده از وطن آواره ومبتلای آلام ومحن شد - ودر عراق نیر آفاق معرض کسوف از اهل نفاق بود - وعاقبت سرگون بمدینه کبیره گشت - وازان شهر بارض سر نفی گردید - واز خطهٔ بلغار در نهایت مظلومیت بسجن اعظم ارسال گشت - آنمظلوم آفاق روحی لاحبائه الفدا - چهار مرتبه از شهری بشهری سرگون گردید - تا در این زندان بحبس مؤبد استقرار یافت - ودر سجن قاتلان وسارقان وقطاع طریق مسجون ومظلوم گردید - این یک بلا از بلایای وارده برجمال مبارک بود بلایای دیگر را براین قیاس نمائید ********* ********* ********* *********

الهی الهی احفظ عبادک الامناء من شر النفس والهوی واحرسهم بعین رعایتک من الحقد والحسد والبغضاء - وادخلهم فی حصن کلائتک من سهام الشبهات - واجعلهم مطاهر آیاتک البینات - ونور وجوههم بشعاع ساطع من افق توحیدک - واشرح صدورهم بایات نازلة من ملکوت تفریدک - واشددازورهم بقوة نافذة من جبروت تجریدک - انک انت الفضال المحافظ القوی العزیز ********* ********* ********* ********* *********

ای ثابتان برپیمان - این طیر بال وپرشکسته ومظلوم - چون آهنگ ملاء اعلی نماید - وبجهان پنهان شتابد - وجسدش تحت اطباق قرار یابد - یا مفقود گردد - باید افنان ثابتهٔ راسخهٔ بر میثاق الله که از سدرهٔ تقدیس

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

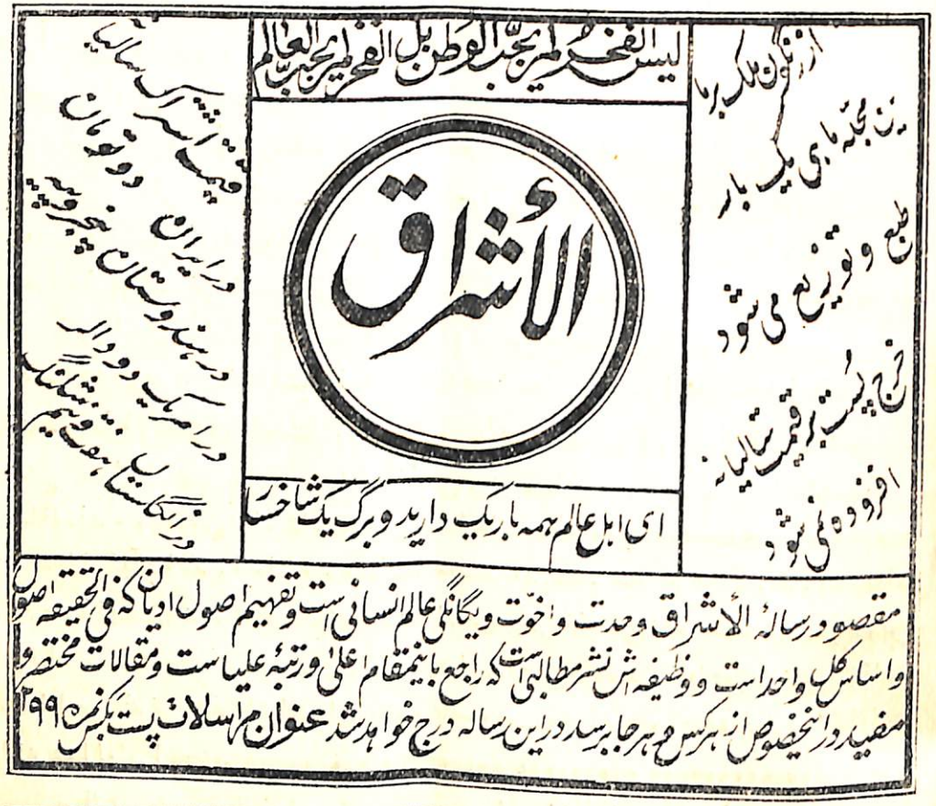

جلد دوم | ماه نومبر و دسمبر سنه ۱۹۲۴ م | شماره سوم و چهارم

۷۸۶

بیانات مبارکهٔ حضرت بهآء الله جل ذکره

از کتاب عهدی

مقصود این مظلوم از حمل شدائد وبلایا وانزال آیات واظهار بینات - اخماد نار ضغینه وبغضا بوده که شاید آفاق افئدهٔ عالم بنور اتفاق منور گردد وبآسایش حقیقی فائز - وازافق لوح الهی نیر این بیان لائح ومشرق - باید کل بآن ناظر باشند - ای اهل عالم - شمارا وصیت مینمایم بآنچه سبب ارتفاع مقامات شماست - بتقوی الله تمسک نمائید - وبذیل معروف تشبث کنید - براستی میگویم - لسان ازبرای ذکر خیراست اورا بگفتار زشت میالائید -

© Afnan Library Trust 2017

THE DAWN

Vol II. **January, 1925.** **No. 5.**

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

HE IS THE ALL-GLORIOUS.

O thou that art aglow with the Fire that burneth in the Sacred Tree!

At this morning hour, when the Light that shineth from the Abha Kingdom is shedding its splendour upon the regions of the world and the sweet savours of the Lord wafted from the Realms of Holiness are diffusing their fragrance amongst the Holy Ones on earth, this yearning one is so stirred with the sweet remembrance of the loved ones of God and so aflame with the desire of their meeting that he finds no way to still his longings or calm his restless soul.

A voice is calling him from the Realm on High :—"O servant of the Sacred Threshold of Baha! Bestir thyself and, with thy pen in thy hand, make mention of that loving friend of thine that seeketh restlessly the Way of His Beloved and who, is so enamoured with thee that a single drop from the Ocean of Thy loving kindness is to him the water of everlasting life."

By thy life, so precious to me, I swear that I can contain myself no more and this pen of mine can write no further nor can I guide and restrain any more my writing. Ponder this in thy heart and peruse this letter by the power of thy heart and spirit.

O Friend! I know not what to say and write to thee. Behold! The Voice of God so resounds from the Kingdom of Baha that the ear is well nigh overpowered with its sound, and the universe is so shaken by the ringing call of Baha that it may soon disrupt and burst asunder!

I can write no more.

(Sd.) 'ABDU'L-BAHA 'ABBAS.

[The above is the translation of one of the earliest Tablets of our Beloved revealed for one of the early pioneers of the Cause in Persia.]

———:○:———

WORDS OF 'ABDU'L-BAHA.

"The intention of the teacher must be pure, his heart independent, his spirit attracted, his thought at peace, his resolution firm, his magnanimity exalted and in the Love of God a shining torch.

Should he become as such, his sanctified breath will even affect the rock; otherwise there will be no result whatsoever. As long as a soul is not perfected, how can he efface the defects of others.?

Unless he is detached from aught else save God, how can he teach severance to others ?"

———:○:———

Qurratu'l-'Ayn and her teacher.

(Continued from the last issue)

In our last issue we stopped at the point when Qurratu'l-'Ayn was in Badasht and the people formed themselves into two parties. After that event Qurratu'l-'Ayn and Quddus went to Mazanderan where she won a good number of people to the Cause. She then proceeded to Khurasan with Babu'l-Bab and there also she succeeded in attracting a large number of people to the teachings of the Báb. Meanwhile Baha-'u'-llah returned to Tihran straight from Badasht; and for some time he and Qurratu'l-'Ayn were separated.

About this time Muhammad Shah died and the reins of government came into the hands of Nasiruddin Shah. During Muhammad Shah's reign although a good deal of the properties belonging to the Babis were confiscated but instances of martyrdom were very few; the reason being that Muhammad Shah who had

a great reverence for the Siyyids (the prophet's descendants) was very reluctant to kill or cause any bodily injury to the Bab (who was a Siyyid) and his followers although he at the earnest wish of the prime minister had the Bab imprisoned at the fortress of Maku.

From Khurasan Qurratu'l-'Ayn again went to Tihran where she and Baha-'u'-llah once more came in contact with one another. It may be noted here that our narration of Qurratu'l-'Ayn's visits to Hamadan, Qazvin, Tihran, Badasht, Mazanderan, Khurasan and back again to Tihran right up to the time she again got in touch with Baha-'u'-llah covers a period of four years.

Now let us see what happened when Qurratu'l-'Ayn came to Tihran second time and how did she manage to see Baha-'u'-llah. In the last issue we have seen that some of the Bab's disciples including Qurratu'l-'Ayn were attempting to release him from the prison in the fortress of Maku. They were not successful in their attempt. Qurratu'l-'Ayn then resolved to go to the fortress of Maku herself and see the Bab in that prison. She had been longing for a long time to see the Bab. His books and writings and especially his letters to her very much intensified that longing in her. The correspondence was carried on in prison through those employes of the prison who became attached to the Bab. Although she had never seen the Bab before, yet she had no other thought in her mind but how to be able to see him. At night, though overcome with fatigue after writing numerous letters to her friends she would continually think of the Bab and his sufferings. The poems she wrote were so touching and so pathetic that they clearly reflected the intense tenderness of her feeling for the Bab and the unjust persecutions that he had been undergoing. She also very strongly felt her separation from Baha-'u'-llah; because ever since she met him she came to regard him with great esteem and reverence and he appeared to her to be the only person qualified to take after the Báb his place and lead the community.

About this time Babu'-l-Bab with about three hundred of the disciples came from Khorasan to Mazanderan, with the object of rescuing the Bab from his imprisonment in the Fortress of Maku. Just at that time Muhammed Shah died. The news of his death caused great disturbance and it so happened that a good many of the disciples were caught by the troops of the Shah about fifteen miles from that place. They were caught in a fortress known as the Fortress of Tabarsee. The history of this attack is too long to recount it here.

Those of the friends who heard of this capture tried their best to get into the fortress of Tabarsee and defend themselves.

© Afnan Library Trust 2017

At that time Qurratu'l-'Ayn left Mazanderan and came to Tihran. Those who had tried to join their friends in that fortress were prevented from doing so by the soldiers of the Shah who either made them prisoners or turned them back.

Near Mazanderan Baha-'u'-llah met Qurratu'l-'Ayn as she was on her way to Tihran. It is said that at that time Qurratu'l-'Ayn made up her mind to go in the disguise of a man into the fortress and fight, but Baha-'u'-llah dissuaded her from adopting that course. He advised her: "They do not let the men go into the fortress. How could you get in? Moreover war, and strife are not desirable for any one espacially for women. Women above all should not be fighters. Nay, our Light has come to do away with war."

This was the first occasion when it was heard from the lips of Baha-'u'-llah that there must be no war in future. Up to that time the Babis thought that war was good for religion. Baha-'u'-llah told them "war is a positive sin: it is not good for any religion, and it should be done away with." It may be noted that this precept against war was laid down by Baha-'u'-llah when he had not yet acquired any religious power.

However he brought Qurratu'l-'Ayn with him back to Tihran.

From that time up to the martyrdom of the Bab there was a good deal of trouble and disturbance throughout the whole of Persia between the Babis and the Muhammedans. There was a good deal of strife, and three big battles were fought namely battles of the Fortress of Tabarsee, Fortress of Zanjan and Fortress of Neyreeze in each of which a large number of people were killed on both sides. It was about a year after these events that the Bab was martyred except that the battle of the Fortress of Neyreeze took place after the Bab's martyrdom.

Now let us turn and see how it happened the Qurratu'l-'Ayn fell into the hands of the Government and was imprisoned. One thing is certain that had Baha-'u'-llah been in Tihran he would never have allowed her to be captured. She was imprisoned at the time when Baha-'u'-llah was making a pilgrimage in Kerbela. When the Bab was martyred all the Government forces throughout Persia tried to capture the disciples of the Bab and kill them. Uptil now only the Mullas and religious leaders were against the Babis, but after the Bab's martyrdom the Central Government joined hands with them and the forces of Government throughout Persia were up in arms against them. They were all looking for Bah-'u'-llah whom they wanted to kill; but the ministers who were great friends of Baha-'u'-llah and his father urged him to leave Tihran, otherwise

he would be a victim of the Shah's anger. Baha-'u'-llah left Tihran for Karbela. Karbela was chosen because he had some special object in view. To all appearance he set out on a pilgrimage to Karbela with the Shah's permission but the real object of his journey which became known later on, was to meet the students and the disciples of the Shaykh and Siyyid who were at that time staunch followers of the Bab and were eagerly looking for the appearance of the other higher and greater one foretold by the Bab.

After his arrival in Karbela he met Haji Siyyid Jawad who was one of the disciples of the Shaykh. Haji Siyyid Jawad who met Baha-'u'-llah for the first time was deeply struck by his knowledge, and learning and the majesty and grandeur of his personality. He remembered how he was attracted to the Bab when the latter was a young boy only a few years old living in his uncle's house. He thought of the wonderful signs he then discerned in the young boy. He now found in the person of Baha-'u'-llah something far more striking far more inspiring and far more sublime. He at once went to the rest of the disciples of the Shaykh and declared; "If the Bab is martyred you should not despair there is another one greater than the Bab not very far off." He also reminded them of the prophecy of the Bab regarding the appearance of one greater than himself.

Although Baha-'u'-llah at that time had not proclaimed his mission, the disciples understood who he was from the signs and prophecies which were in the writings of the Bab showing clearly that he was the one they were expecting. Although this journey of Baha-'u'-llah to Karbela led many people to know and follow him, but it proved the cause of great deprivation to Qurratu'l-Ayn for in his absence there was no one to protect her. Of course there were many friends to look after her but they did not possess that power, and influence which Baha--'u'-llah had.

Nasiruddin Shah, the then king of Persia who had issued a general order that the Babis wherever they might be found should be killed, when heard the rumour of a most wonderful woman called Qurratu'l-'Ayn, offered a reward to any one who could trace her whereabout and find the house where she had been staying. One night while Qurratu'l-'Ayn was preaching at a meeting in the house of a friend, the neighbours came to know of her presence there and at once reported to the Local Governor. Kalantar at that time like the Central Government was very influential; he sent some of his servants to that meeting and they arrested her then and there.

© Afnan Library Trust 2017

Kalantar had a garden in which was a small building with a little room on the top-storey. There was no stair case attached to this building. Qurratu'l-'Ayn was imprisoned by Kalantar in that little room for several months.

The King Nasiruddin Shah hearing about Qurratu'l-'Ayn's imprisonment wrote a letter to her to the following effect: "Turn away and deny the false faith you belong to and become a true Muhammedan again. If you do what I request you to do I will make you the guardian of all the ladies in my household." But Qurratu'l-Ayn wrote a poem, composed by her, on the back of the same letter and returned it to the Shah. The poem she wrote was very beautiful and touching. Its English translation is this:—

"Kingdom, wealth and ruling be for thee:
"Wandering, becoming a poor Darvish and calamity be for me.
"If that station is good, let it be for thee,
"And if this Stataion is bad, I long for it, let it be for me.

When the Shah read the poem he was quite astonished at her wonderful spirit and courage which her words so well reflected. These are his very words "History has not shown so far such a woman as this to us."

(To be Continued.)

THE FIFTH ALL-INDIA AND BURMA BAHAI CONVENTION.

The fifth session of the All-India-and-Burma Bahai Convention commenced on Monday the 29th December 1924 in the Marwadi Vidyalaya Hall Sandhurst Street, Bombay amidst a large audience, and continued up to 31st December 1924. Delegates from various parts of India participated in the proceedings. The three assemblies of Burma namely the Spiritual Assemblies of Rangoon, Mandalay and Kungyangon concurrently nominated Mr. Siyyid Gholam Murtoza Ali the Secretary of the Rangoon Spiritual Assembly as the Burma delegate. Mr. P. Joseph of the *Bombay Chronicle* presided. The proceedings commenced with the recitation of a prayer by a boy followed by Mrs. J. Stannard's reading from a Tablet of 'Abdu'l-Baha referring to the time when East and West would embrace each other as lovers and when all the nations and the countries of the world live in a bond of amity and love.

Mr. Joseph the Chairman of the Convention said that he found himself that evening to function as the Chairman of the Bahai Convention though he was not formally affiliated to the movement as such. As one who aspired to be a good Christian, he was a seeker after Truth and he had agreed to preside that evening on the assurance of the members of the Bahai movement that a good Hindu, a good Parsi, a good Mahomedan and a good Christian had a place in the move-

ment. The essential principle of the Bahai movement was its international character on the basis of the one-ness of God. Patriotism was good but not all-sufficing in itself; where it conflicted with justice, it was an evil; and in this country where selfish interests and denominational conflicts were raging, the meeting of a Convention like theirs served a great and healing purpose. He was glad to find that the movement with such noble object was not stationery, but was progressing from day to day.

Continuing, Mr. Joseph said that they had never known the limits of Truth and the opportunities of having further glimpses of Truth were always welcome. Referring to a Biblical story, Mr. Joseph said "Self-realisation comes to a person when he best expects it."

In conclusion, Mr. Joseph wished that their endeavours at discovering the essentials of unity and the purposes of life would be crowned with illumination and success.

The president then called upon Mr. N. R Vakil of Surat to give the history and teachings of the Bahai movement. Mr. Vakil then spoke at length on the twelve basic principles of the Bahai teaching and gave a short history of the life of the Bab and Baha-'u'-llah. He was followed by Mrs. J. Stannard who addressed the audience on the international aspect of the movement. International, Mrs. Stannard said, was of two kinds:—one born of political expediency and the other born of the internationalism of the mind. The former was of a lower and transitory type while the latter was of an everlasting character.

Continuing, Mrs. Stannard said, Bahaism was in conformity with the spirit of the age and had survived much unkind criticism. It had made the world articulate. If it were a sham, it could never have flourished. America and Persia were the two great extremes of the Bahai movement which were coming together in line right across the Globe.

Mrs. Stannard concluded by saying that the internationalism of the Bahai movement was the internationalism of the mind, since its principles were the one-ness of God, of humanity, and of religion. Prophets and principles might be different but the voice and the truth were the same.

Dr. K. Kishore of Jaipur then spoke on "world forces working for Unity" Proceedings of the convention then closed for the day,

The convention met again on Tuesday evening (30th December 1924,) at the same place. Mr. K. Nataranjan the Editor of the "*Indian Social Reformer*" presided.

© Afnan Library Trust 2017

Prof: Pritam Singh of Cawnpore spoke on the "Social programme of the Bahai movement" with great enthusiasm. He dwelt on the three pillars which Baha-'u'-llah had placed before them. These were the pillar of justice, the pillar of work, and the pillar of self-expansion. He emphasised that if they applied the basic principles of Bahaism their earth would in a few years become a real heaven on earth.

Miss Shirin M. Irani then addressed the audience on the "Station of women" and said that among the twelve basic principles of the Bahai movement, the premier was the equality of man and woman. She said that this was the century of light which had revealed the rights and capacities of women. In ancient times, particularly in Asia and Africa women were considered inferior to men, and the Nusairians for a long time held the belief that woman was the manifestation of Evil and man the manifestation of God. But now woman's equality with man was declared.

On the third day lectures were delivered in Persian, Urdu and Gujrati languages. Mr. Hashmatullah of Agra presided. Mr. Mahfuzul Huque of "*Kaukabi-Hind*" dwelt at length on the fulfilment of prophecies regarding the appearance of the Promised one according to the Quoran and traditions; Mirza Mahmood Zarquani spoke on love and unity. Mr. Vakil spoke in Gujrati and Mehr Mohamed Khan in Urdu.

[NOTICE:—A special convention number of the "*Herald of the East*" containing full report of the proceedings of the Convention and the speeches delivered by various speakers will shortly be published. Apply to Professor Pritam Singh M. A. College of Commerce, Cawnpore, India]

———: ○ :———

THE BAHAI WOMEN IN PERSIA.

In Persia women, as a rule are treated with cruel indifference and their existence is considered as of no significance beyond administering to the comforts of men, but in the Bahai Cause women have been declared to have equal rights with men in all respects. To prepare themselves for such a high station the Bahai women of Persia are now receiving good and careful education. Schools have lately been opened in various parts of Persia for the proper training and education of the Bahai girls; and to this end the Bahai men have been most enthusiastically rendering every assistance. A letter recently received from the "*Orient—Occident Unity Board.*" *Tihran* contains the following news about the activities of the Bahai women of Tihran in the service of the Cause:—

"The Bahai women of Tihran are now managing four Committees, (i) the Moratteb Committee, to gather together the Bahai women in public meetings; (ii) Taraghi–Nesvan, to train the girls and teach them elocution and journalism, (iii) Javid Moballeghat, to train Bahai women as teachers of the Bahai Cause, (IV) Khademati–Darsi–Akhlagh, to give the girls a perfect moral and spiritual training. Also according to the orders of His Holiness Shoghi Effendi a committee of men has been formed to assist the women in their above mentioned efforts, and to try to equalise the social and other rights of women and men. This last mentioned committee of men succeeded recently in holding three meetings of men and women in perfect freedom. In these meetings some Bahai women delivered praiseworthy and beautiful speeches, and every body felt the removal of all obstacles and impediments in the path of service to the Cause through Divine Bounties and every one realised how the Heavenly Power could guide women towards the everlasting fountain of prosperity and glory.

"Upon receiving the news of the return of the Guardian of the Cause, a certain number of Bahai ladies arranged a concert which came off very well. But alas! the ignorant people of this country far from encouraging such zealous steps exerted their utmost to thwart them.

"The dreadful accident which has recently taken place saddens our hearts. In the village of Meshed, Zolf Abad of Aragh, a man by the name of Agha Reza Gholi used to live with his family. Being pure Bahais they had to suffer always from the injurious blows dealt to them by the enemies of the Cause Consequently M. Reza Gholi came to Tihran to take action for the redress of his grievances. On the evening of October 1st in the absence M. Reza Gholi some of his enemies rushed into the house with intent to rob him of all Bahai documents and papers in his possession. Sekina Khanum, Reza Gholi's wife bravely resisted the miscreants, who finding it impossible to realise their wishes stabbed the pregnant lady in the most vital part of her body; and she succumbed to the wound. The assailants then passed from the lady to her innocent child who would have shared the unfortunate mother's fate had not some people hearing the commotion in the house come to her assistance and rescued her from the clutches of the marciless murderers. The murderers were arrested and sent to Hamadan to be tried and punished. But we are not sure as to whether they would be punished or not, for the Ulamas have taken measures for their release. In this same village was killed a few years ago another Bahai lady named Baheyeh Khanum by her unfaithful servant.

Thus, dear brothers and sisters, you will observe that Bahai women have always shared men's sufferings and hardships, wherefore it is their indisputable right to be equal with men in all respects."

© Afnan Library Trust 2017

လူသည်တွေဝါတို့မှာ အနုဘုတ်တန်ခိုး ဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကား။ ဗဟုဗျက်မြုပ်ရေး အရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကို ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်ဖို့။

ဤမင်္ဂလာဆောင်းသတင်း စာကိုးပြန်မဘနိုင်ငံ နေးဘဟာအိ-သာ သနာတော်၊ မဟာ ပွေလေ ရှဟာနီ အသင်းကပို့နိုင်ပါတော့ကြောင်း။

—ယူ—

အသင်္ဘောတာ။
ဆိုက်ယာဒ်မွတ်စ
တဗွာရှမီး
ရန်ကုန်မြို့။
စာတိုက်သေတ္တာ
နံပါတ် ၂၉၉
P. Box No. 299
RANGOON.

အခန်းနှုန်းမှာ။
မြမ္မာပြည်နှင့်
အိန္ဒြိယပြည်များ။
၁၂လ ၅။
အီရောန်။၁၂-လ။
၂-ထူဗေန်။
အမေရိကံ။
၁၂လ။၂ ဒေါ်လာ
အင်္ဂလန်ပြည်။
၁၂လ။ ၇½ ရှိလင်
အေဂျစ်နှင့်ပါလက်
စတိုင်ပြည်များ။
ကိုရွှတ်ရှ။ ၅၀။
တစောင်လျှင်-၁၆။
စာတိုက်ခအငြိမ်း။
ADDRESS
S. M. ROUMI
No, 2 B, 41 st Street,
RANGOON

ရတီယတွဲ။ ၁၉၂၅-ခု။ဇန်နဝါရီလ။ နံပါတ်-၅။

ရောင်ခြည်တော်မပွင့်လိုရင်းဘည်းဟူသော ဝတ်တရားအကြောင်းမှာ တကယ်လုံးမှ ရှိနေကြသော မနုဿလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ညှိအစ်ကိုရင်းဟူ၍ ချစ်ခင်ဖြောက်နှံးခြင်း အားဖြင့် တလုံးတဝတည်းနှင့် တ စိတ်တသဘောတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း။ မျက်မှောက်တွင်အ သင့်ရှိကြသည့်အလုံးစုံသော သာသနာတော် မြတ်တို့၏ မှုသအခြေအဖြစ်ရင်း။ တခုတည်းနှင့် တမျိုးတည်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ညွှန်ပြခြင်းများ ဖြစ်၏ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သော ဝတ်တရားများနှင့် သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကို ရေးသား၍ပို့နိုင် ထုတ်ဝေလျက်၏။ ၎င်းဝတ်တရားများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အချို့ရေးသားသော အချက်များကို။ မည်သည့်အရပ်နှင့် မည်သူထံကဖြစ်စေ။ အကြောင်းရောက်လာသောအခါ။ ၎င်းကွက်ခြင်းမရှိဘဲ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရလိမ့်မည်။ မေတ္တာ တော်ဝတ်တရားများ သက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ၎င်းမှတပါးအရိုးရှင်းပြည့် ဒုပ်စိုးခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ မြို့ရေးရွာနှများတွင်မပါဝင်အသိုးသိုးဘာသာများကကိုယ်အချင်းချင်း ပုတ်ခတ်ထိုးကြိတ်အောင် ပြောဆိုလေ့ သောအချက်များကိုအလေးဂရုပြုလျစ်လျူရှုနေရပါသည်။

© Afnan Library Trust 2017

မွေဟောင်းအနက်က။ဒံယေလအနာဂတ္တိကျမ်းမှ။သုံးပါး
သောအခဏ်းများကိုအမှတ်ပြု၍။ဘော်ပြလေသော
ကျမ်းချက်သက်သေသာဓကများအကြောင်း။
မိုဖွာဝေဇွာတော့၊အမ္ဗဒွလ်၊ဘဟာ။ကျမ်းတော်၊ဒသမ၊အခဏ်း။

ယနေ့စားပွဲထိုင်ရာအကြားတွင်။ တချို့သောအခြေသာဓကများကို။ တခဏလောက်ဟောပြောသင့်သည်။အကယ်၍သင်တို့သည်။ (နေမင်းတည်းဟူသော၊ ဘဟာအလ္လာဟ်၊ အရှင်မြတ်။ သခ်ါယလောကိ၌၊ ငါးပါးသောခန္ဓာအားဖြင့်အသင့်ရှိ၍။)ထွန်းလင်းတောက်ပလျက်ရှိစဉ်အခါ။ ဤမင်္ဂလာအရပ်ဒေသသို့ ရောက်လာသဖြင့်။ အပါးတော်သို့ဝင်ရောက်၍။ ကိုယ်တော်၏ပွင့်လင်းသော (နုရီ)ရွှေမျက်နှာတော်ကိုဖူးမျှော်ရသည်ရှိခဲ့သော်။ ကိုယ်တော်၏ဘုန်းတံခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံသောရွှေမျက်နှာတော်နှင့်။ မြွက်ဟတော်မူလေသောဒေသနာတော်ရှေ့၌။ (သမ္မာသံဗုဒ္ဓအရှင်မူချဖြစ်တော်မူကြောင်းကို။) တစုံတရာသောသက်သေသာဓကများမပြလိုသည့်အကြောင်းကို၊သင်တို့ကိုယ်တိုင်ပင်ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။

များစွာသောသူတို့သည်။ အပါးတော်သို့ဝင်ရောက်လျှင် ရောက်ခြင်း။ တခြားသောအခြေသာဓကများအလိုမရှိကြဘဲ၊ဖူးမျှော်ရသည်နှင့်တပြိုင်နက်။ ကိုယ်တော်၌သက်ဝင်ယုံကြည်၍၊ အရိပ်တော်ခိုလှုံကြသတည်း။ မယုံမကြည်ပြင်းထန်စွာပုန်ကန်ငြင်းဆန်၍။ ရန်ငြိုးမုန်းထားသောသူတို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ တကြိမ်တခါမျှ ဖူးတွေ့ရလေသော်။ ကိုယ်တော်အရှင်မြတ်ကြီး မြင့်မြတ်ကြောင်းကိုဝန်ခံကြ၍။ (မိမိတို့အချင်းချင်း)ပြောဆိုနေကြသည်ကား၊ ဤအရှင်သည်။ ထွန်းမြတ်ထွဲသောအရှင်အမှန်စင်စစ်ပါဘဲ၊ မိမိကိုယ်ကို ကြွလာပွင့်တော်မူသော အရှင်မြတ်ဟု။ တောင်းဆိုသောအချက်တချက်တည်းသာပြောစရာရှိ၍။ နှစ်မြောဘွယ်ဖြစ်ကုန်သည်။ ယခုအချက်မှတပါး။ ကိုယ်တော်ဟောပြောသမျှ ခပ်သိမ်းကုန်တရားတို့ကို။အမြတ်တနိုးပြုလက်ခံနှစ်သက်ကြကုန်သတည်း၊

သို့ရာတွင်၊ ထိုပရမထွေနေမင်းတည်းဟူသောအရှင်မြတ်သည်၊ ယခုအခါသမယ၌။ လောကီသားတို့မျက်မှောက်ရှေ့မှ၊ ကွယ်ပျောက်တော် မူနေသည်ဖြစ်၍။လူခပ်သိမ်းတို့သည်။ (ကိုယ်တော်မှန်ကြောင်းကိုညွှန်ပြအပ်သော။) အခြေသာဓကများလိုလျက်နေကြသည်။ သို့ဖြစ်၍။ ကိုယ်တော်အမှန် စင်စစ်တည်းဟူသော အရှင်ဖြစ်ကြောင်းကို။ ညွှန်ပြစေသောညာဏ်ပညာနှင့် ဆိုင်ရာသက်သေသာဓကများသည်။ အထက်အခဏ်းများ၌ ရေးသားပြောဆိုလာခဲ့ပြီ။ သို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ထို့အချက်များမှတပါး၊ဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘောသကာယဖြင့်ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂိုလ်

များခပ်သိမ်းတို့၌။ လုံလောက်စွာကြေနပ်ဘွယ်ဖြစ်နိုင်၍။ မည်သူ တယောက်မျှမငြင်းမဆန် မကန့်ကွက်နိုင်သော ညာဏ်ပညာနှင့်၊ ဆိုင်ရာအခြေသာဓက တခုတည်းသာလျှင်၊ ထပ်မံ၍မြွက်ဆိုညွှန်ပြလိမ့်အံ့၊ ၎င်းဆိုလိုသောအချက်ကား၊ ဤကြီးမြင့်မြတ်သောအရှင်သည်၊ ကိုယ်တော်၏ မွေစက်တရားတော်တံခွန်တိုင်ကို၊ (အတ်ကာမြို့)ထောင်ကြီးမှာ အချုပ်ခံလျက်နှင့် ထူစိုက်မြှောက်ပင့်တော်မူသည်၊ မိမိရောင်ခြည်တော် အရှိန်အဝါကိုလည်းကောင်း၊ ထိုထောင်ကြီးမှပင် လွှတ်တော်မူသည်၊ ကိုယ်တော်၏ကိတ္တိကျော်စောသောသတင်းကောင်းသည်၊ လောကတဝှမ်းလုံးနှံ့ပြားလာ၍၊ ဘုန်းအာနုဘော်တော်လက္ခဏာဖြင့်၊ ထွန်းမြတ်တော်မူသောအကြောင်းသည်၊ အရှေ့နှင့်အနောက် မျက်နှာအစွန်းတိုင်အောင် ရောက်သွားလေသတည်း၊

စင်စစ်ဆိုသော်၊ ဤကဲ့သို့အထုပ္ပတ္တိတို့သည်၊ ကမ္ဘာဦးမှစ၍၊ ကျွန်ုပ်တို့လက်ထက်တိုင်အောင်၊ လောကီဝယ် အလျှင်းမကြုံကြိုက်လာစဖူး၊ အကယ်၍ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားရှိကြလျှင်၊ ဤတခုတည်းသော အခြေသာဓက အားဖြင့်၊ ကိုယ်တော်မှန်ကြောင်းကို ဝန်ခံကြလိမ့်မည်၊ သို့ရာတွင်၊ တချို့သောလူမျိုးတို့မူကား။လောက၌အမှတ်ပြုလောက်သော ရှိသမျှအခြေသာဓကအလုံးစုံတို့ကို၊ ထိုသူတို့အားညွှန်ပြ၍ ကြားသိတွေ့မြင်ရသော်လည်း။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသဘာဝမဆုံးဖြတ်တတ်သောသူများလည်းရှိကြကုန်သတည်း၊

ပမာဆိုသော်၊ဘဟာအလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ကြွလာပွင့်တော်မူသည့်အခါ၊ ပါရှာနှင့် တွန်ကီဘိုင်းများအုပ်စိုးသော ရှင်ဘုရင်တို့သည်။ မိမိတို့အလုံးစုံသောခွန်အားဗလ။ တန်ခိုးသတ္တိနှင့်တကွ၊ ပညာရှိသာသနာပိုင်များနှင့်၊ ပြည်သူဆင်းရဲသားလူခပ်သိမ်းတို့ပါ၊ တစုတဝေးတည်းပြုလုပ်၍။ ကိုယ်တော်နှင့် ဆိုင်ပြိုင်ခုခံတို့ရာမတတ်စွမ်းနိုင်ကြဘဲ၊ တကိုယ်တပါးတည်းသာလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည်၊ အမျိုးမျိုးသောညွှည်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းနှင့်။ တကျွန်းပို့၍ထောင်ချထားရခြင်းကို၊ ခံရတော်မူလျက်နေစည်အခိုက်။ အလိုတော်ရှိသမျှအကြောင်းတို့ကို၊ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ပြုလုပ်တော်မူသည်၊

ငါသည်။ဘဟာအလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၌။ဒိဋ္ဌတွေ့မြင်ရလေသော(မိုအဂျဇာ) တန်ခိုးများကို ဘော်ပြလိုသည်မဟုတ်၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ကြားနာရသူတယောက်က။ ၎င်းအရာတို့သည့်။ တဆင့်ကြားသိရသောဝတ္တုစကား။ (ရေဝါယာတ်)များဖြစ်၍၊ မှန်သည်မမှန်သည်ကိုအတတ်မသိနိုင်ဘဲ၊ လက်ခံရာခဲ့သည်ဟု။ပြောဆိုခွင့်ရှိသေးသည်၊ ပမာဆိုသော်၊ သခင်ခရစ်တော်၏(မိုအဂျဇာ)တန်ခိုးများကို။တပါးသောလူမျိုးများက၊ မပြောမဆိုမရေးမသားကြဘဲ၊ ကိုယ်တော်တ

© Afnan Library Trust 2017

ပည့်တော်များသာ၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်း၌ ရေးသားထားနှင့်ကြလေသည်ဖြစ်၍။ တဆင့်ကြားသိရသောဝတ္ထုစကားဖြစ်သောကြောင့်။ ၎င်းတန်ခိုးများကို။ ယဟူဒီလူမျိုးတို့က၊ အလျှင်းလက်မခံကြဘဲ ငြင်းဆန်ပြောဆိုကြလေသည်။ သို့ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ အကယ်၍ငါသည်။ ဘဟာအလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၌။ ဒိဋ္ဌတွေ့မြင်ရလေသည့်အံ့ဩဘွယ်သော။ တန်ခိုး(ဓိအဂျဇာ)များကို။ ပြောပြလိုခဲ့သော်၊ အထူးများပြားလှ၍။ အရှေ့မျက်နှာတိုင်းပြည်သားတို့ထံမှာ၊ မုချစင်စစ်တည်းဟူသောအကြောင်းများဖြစ်ရုံမျှမက။ ကိုယ်တော်အားမေတ္တာမဲ့သောလူတချို့တို့ထံမှာပင်။ သန္ဓိဋ္ဌာန်ချအပ်သောအရာများပေတည်း။ သို့ရာတွင်။ ၎င်း(ရေဝါယာတ်) ဝတ္ထုစကားများသည်။ မယုံမကြည်သေးသော လူအလုံးစုံတို့အား။ လုံလောက်စွာကြေနပ်ဘွယ်သောအခြေသာဓကများမဖြစ်နိုင်သတည်း။ ကြားနာရသူဘယောက်က။ ယခုပြောဆိုသောအကြောင်းအရာတို့သည်၊ ထိုကာလ၌ အမှန်အကန်ကြိုကြိုက်လေသော အထုပ္ပတ္တိများနှင့်။ မညီညွတ်စရာအကြောင်းရှိနိုင်သည်ဟုငြင်းဆို၍။ စိတ်မကြေနိုင်ဘဲရှိလိမ့်မည်။ အကြောင်းကား။ တပါးသောအသင်းသားများကလည်း။ ကိုယ်စီကိုယ်ငအသီးသီးကိုးကွယ်လျက် ရှိနေကြသည့်အရှင်တို့အား။ ယခုကဲ့သို့(ဓိအဂျဇာ)တန်ခိုးပေါင်းများစွာတို့ ရှိကြောင်းကို။ (ရေဝါယာတ်ပြု) ပြောဆို ကြလေသည်၊ ပမာဆိုသော်၊ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်လူမျိုးတို့က၊ မိမိတို့ရှင်ကြီးဖြဟ္မာ၊(ဝေရှနု၊ နှင့်။ရှိဝါ။)အတို့အလိုငှါ။ များစွာသောတန်ခိုးများရှိကြောင်းကို ပြောဆို နေကြသည်။ ဤဝတ္ထုများမမှန်မစစ်၍၊ ထိုဝတ္ထုများသာဟုတ်မှန်သည်ဟု။ အဘယ်သို့နည်းအားဖြင့်ပိုင်းခြားစွာ သိမြင်နိုင်မည်နည်း။ အကယ်၍၊ ထိုအသင်းသားများပြောဆိုသောအကြောင်းကို။ တဆင့်ကြားလာရသော ဝတ္ထုစကားများဟု။ ပုတ်ခတ်ပြောဆိုရန်သင့်လျှင်။ ယခုအထုပ္ပတ္တိများသည်လည်း။ ထိုနည်းသူတဆင့်ကြားသိရသော ဝတ္ထုစကားများပင်မုချဖြစ်ပေသတည်း၊ အကယ်၍။ ယခုအရာများမှန်ကြောင်းကို။ သက်သေဝင်ခံသူလူပေါင်းများစွာရှိလျှင်။ ထိုအချက်များမှန်ကြောင်းကိုလည်း။ သက်သေဝင်ခံသူ လူအမြောက်အများတို့ပင် ရှိကြကုန်သတည်း။ ထိုကြောင့်။ တဆင့်ကြားသိရသော (ဓိအဂျဇာ)တန်ခိုးများသည်။ ဝတ္ထုစကားသက်သက်သာဖြစ်၍။ စိတ်ကြေနပ်ဘွယ်သော အခြေသာဓကများ။ အလျှင်းမဖြစ်နိုင်စဖူး။ စင်စစ်ဆိုသော်၊ ၎င်းထူးဆန်းအံ့ဩောဘွယ်သော တန်ခိုးလက္ခဏာတို့သည်။ ညွှန်ပြလိုက်သည့်အခါ၊ အပါးတော်၌အခန့်သင့်-အသင့်ရှိကြ၍။ ဒိဋ္ဌတွေ့မြင်လေသော ပုဂ္ဂိုလိများ၌သာလျှင်။ ထိုသို့ပြသတော်မူသော အရှင်မှန်ကြောင်းကို။ အတည်ပြုစေနိုင်သောသက်သေသာဓကများဖြစ်နိုင်သတည်း။ တဖန်ယင်းသို့ဒိဋ္ဌတွေ့မြင်သောသူပင်။ ဖြစ်တန်လျှင်ယုံမှားခြင်းရှိ၍။ ၎င်းထူးဆန်းလှသော အရာ

များကိုတန်ခိုးများဟု။ မယူမမှတ်ဘဲ၊ နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်များဖြစ်ကြောင်း စွဲလမ်းလျက်။ များစွာသောနတ်ဝိဇ္ဇာမှော်ဆရာများသည်လည်း။ ယခုကဲ့သို့သော ထူးထူးဆန်းဆန်းအတတ်များညွှန်ပြကြောင်း။ ဝတ္ထုများ၌ရေးသာ ပြီးရှိသည်ဟု။ ပုတ်ခတ်ပြောဆိုလာလိမ့်မည်။

အချုပ်စကားမှာ၊ စင်စစ်ဆိုသော်။ ဘဟာအလ္လာဟ်။ အရှင်မြတ်သည်။ အထူးအံ့ဩဘွယ်သော၊ ထူးထူးဆန်းဆန်း (ဓိအဂျဇာ)တန်ခိုးပေါင်းများစွာတို့ကို ထင်ရှားစွာညွှန်ပြတော်မူသည်။ သို့ရာတွင်။ ၎င်းတန်ခိုးများကို အပါးတော်၌အသင့်ရှိ၍၊ ဒိဋ္ဌတွေ့မြင်ကြသောပုဂ္ဂိုလ်များမှတပါး၊ ထိုအရာတို့သည်။ ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံးလူအများတို့အား။ ကိုယ်တော်မှန်ကြောင်းကို ဘော်ပြနိုင်သောသက်သေသာဓကများမဖြစ်နိုင်သောကြောင့်၊ ၎င်းတန်ခိုးများအကြောင်းကို၊ ငါတို့သည်။ မပြောမဆိုဘဲ လျစ်လျူရှုနေရတော်မူသည်။ တဘန်။ ထိုဒိဋ္ဌတွေ့မြင်လေသောသူတို့၌တခါ။ မှော်အတတ်နှင့်နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်ဟူ၍။ ထင်မှတ်စရာ အကြောင်း ဖြစ်တတ်သောကြောင့်။ လုံလောက်သောအခြေသာဓကမဖြစ်နိုင်သည်ဟုသိရ၏။

နဗျဓ။ တမန်တော်၊ ပရောဖက်များ၌။ များစွာသောတန်ခိုး(ဓိအဂျဇာ)များရှိကြောင်း။ ပြောဆိုရေးသားထားကြသည်ဟု။ စောဒကတက်သည့် အကြောင်းကား၊ ထိုတန်ခိုးများ၌လည်း၊ နက်နဲသောအနက်အဓိပ္ပါယ်များရှိသည်ဟု မှတ်ရမည်။ ပမာဆိုသော်၊ သခင်ခရစ်တော်အကြောင်းနှင့်သက်ဆိုင်၍။ ဓမ္မသစ်ကျမ်းတော်၌ရေးသားထားလေသောတန်ခိုးများမှာ။ ကိုယ်တော်အသေ သတ်ခံရသည့်အခါ။ "မြေတပြင်လုံး၌မှောင်ရိုက်အတိဖြစ်လေ၏။ ဗိမာန်တော်ကုလားကာသည်။ အထက်စွန်းမှအောက်စွန်တိုင်အောင် ရတ်ကွဲလေ၏၊ မြေကြီးလှုပ်လေ၏။ သင်းချိုင်းတွင်းများပွင့်လစ်လာ၍။ သေနှင့်လေသောလူသေတို့သည်။ ထမြောက်လာကြကုန်၏။" အကယ်၍ ယခုအကြောင်းတို့သည်။ အမြင်အားဖြင့် ဒိဋ္ဌထင်ရှားလာသည်ရှိခဲ့လျှင်၊ အထူးထူးခြားအံ့ဩောဘွယ်သောအမှုကြီးဖြစ်၍။ ထိုခေတ်ကာလရာဇဝင်ကျမ်းများ၌၊ အမှန်မုချရေးမှတ်စရာ ကောင်းသဖြင့်။ လူအများတို့စိတ်နှလုံးကြေကွဲစေတတ်သောအချက်ပေတည်း။ ထိုပြင် သခင်ယေရှုကို စောင့်ကြပ်နေရသောစစ်သားတို့သည်၊ ယခုအမှုများမြင်လျှင်မြင်ခြင်း။ မလွှဲမသာကိုယ်တော်ကို။ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်ကမြေပြင်သို့ချပေးရသော်လည်းကောင်း။ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ကြ၍။ ထွက်ပြေး သွားရသော်လည်းကောင်း။ တစုံတရာသောအမှုကို ဆောင်ရွက်ကြရန်လိုအပ်ပေ၏၊ သို့ရာတွင်။ ဤမျှလောက် ရေးကြီ ခွင့်ကျယ်သောအကြောင်းများသည်၊ တစုံတရာသောရာဇဝင်ကျမ်း၌၊ မရေးမသား

© Afnan Library Trust 2017

ကြဘဲဖြစ်သောကြောင့်။ ဤကဲ့သို့အရာများကို၊ အပြင်ပအပေါ်ယိက အဓိပ္ပါယ်
များမကောက်ထိုက်၍။နက်နဲသောပရမတ္ထအနက်များသာယူသင့်သည်။

၎င်း(ဓိုအဂျဇာ)တန်ခိုးများကိုငြင်းဆိုလိုသဖြင့်။ ယခုအချက်များရေးသား
လိုက်သည်မဟုတ်။ အထူးလိုရင်းတည်းဟူသောသဘောမှာ။ တဆင့်ကြားသိ ရ
သောဝတ္ထုစကားတို့သည်၊ ခိုင်ခံ့လုံလောက်စွာကြေနပ်ဘွယ်သော အခြေသာ
ဓကများ မဖြစ်နိုင်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ထိုအကြောင်းများ၌ အပြင်ပ အ
ပေါ်ယိကအဓိပ္ပါယ်များမှတပါး။ ထူးခြားစွာနက်နဲသော ပရမတ္ထအနက်များ ရှိ
ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘော်ပြလိုသောအလိုဆန္ဒတရတည်းသာလျှင်။ ရှိချေ
သတည်း။

သို့ဖြစ်၍။ ယနေ့စားပွဲဆိုင်ရအကြားတွင်၊ ဓမ္မဟောင်းနှင့်ဓမ္မသစ်ကျမ်း
ချက်များ အနက်က၊ ကြွလာပွင့်တော်မူအံ့သော အရှင်မြတ်တို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော
အခြေသဓကများကို၊ ရှင်းလင်းစွာညွှန်ပြတော်မူလိမ့်အံ့။ အကြောင်းကား။ အ
ထက်ဆိုလာခဲ့သောအချက်များသည်။ ညာဏ်ပညာနှင့်ဆိုင်ရာ။ သက်သေသာဓ
ကများသာဖြစ်ပေ၏။

ဘုရားစစ်တရားမှန်နှင့်။ မုချစင်စစ်တည်းဟူသော အထုပ္ပတ္တိများ။ ရှာ
ကြီစစ်ဆေးလိုသော သူမဆို၏အခြေအနေကိုဆိုသော်။ သောက်ရေ ရှာဘွေရန်
လွန်စွာဇောသန်၍၊ ဒုက္ခရောက်ပူဆွေးလျက်နေသည့်ရေ ငတ်မွတ်သိတ်သောသူ
တယောက်။ အသက်ဖြစ်မြောက်စေနိုင်သောရေကို။ တောင့်တတပ်မက်မောသ
ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးသို့သွားရောက်စေခြင်းငှါ။ အားကြိုး
မန်ထက်ပြုလုပ်သော ငါးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အရမ်ရပ်ဝေဒနာများ ကုသပ
ပျောက်စေနိုင်သော သမားတော်။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတပါးကို တောင့်တ ရှာဘွေ
လျက်။ ဖူးတွေ့ရသဖြင့်။ မြတ်စွာဘုရားနှင့်ဆိုင်ရာ။ ရောဂါကင်းပျောက် စေနိုင်
သောဆေးမှန်ကိုတောင်းခံရရှိ၍။ ပကတိချမ်းသာလေသော လူနာကဲ့သို့ လည်း
ကောင်း။ မျက်စိများလည်၍လမ်းလွဲနေသောအခါ။ ဖြောင့်မှန်သော လမ်းမ လမ်း
ကြောင်းကိုတွေ့ရှိကြသည့်။ ခရီးသည်များကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပြင်းထန်သော
လေဝိုင်းလေမုန်တိုင်းကျ၍ ပျက်လုမတတ်ဖြစ်နေစည်အခိုက်။ ချမ်းသာခွင့်ရရှိနိုင်
သောကမ်းနဖူးသို့ ဆိုက်ရောက်လေသော လှေကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဖြစ်ကုန်
သတည်း။

သို့ဖြစ်သောကြောင့်။ ဘုရားစစ်တရားမှန်ရှာဘွေသော သူမဆို၌။ ရှိသင့်
အပ်သော တချို့ဂုဏ်လက္ခဏာများမှာမူကား။ ရှေ့ဦးပဌမထိုသူသည်။ ဖြောင့်
မတ်သောစိတ်သဘောကို ကိုယ်၌ဖြစ်ထွန်းစေ၍။ မြတ်စွာဘုရားသခင်မှ တပါး။

အရာခပ်သိမ်းတို့ မှပြတ်ကင်းလျက်။ စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါးတို့ဖြင့် ပြည့်ရုံဖြစ်မြောက်
ရမည်လည်းကောင်း။ ထိုသူ၏စိတ်နှလုံးသည်။ ကြီးမြင့်မြတ်သော အာကာသဘုံ
(နိုင်ငံတော်)ဘက်သို့ ပြောင်းလှည့်နေရသော စိတ်နှလုံးမျိုး ဖြစ်ရမည် လည်း
ကောင်း။ လောဘတဏှာ၏ကျွန်ခံရခြင်းအဖြစ်မှ။ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ရရှိသော
သူဖြစ်ရမည်လည်းကောင်း။ အကြောင်းမူကား။ ယခုအရာများ ခပ်သိမ်းကုန်တို့
သည်။ ဆီးတားပိတ်ပင်စေတတ်သော အရာများမုချပေတည်း။ ယခုဂုဏ်လက္ခ
ဏာများမှတပါး။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မိမိ၌သက်ရောက်လာသမျှ ဘေးဒုက္ခတို့ကို။
ခန္တီပါရမီစိတ်ဖြင့် သည်းခံနေရမည်လည်းကောင်း။ လောကီလောကဓါတ် အ
ရပ်ရပ်သခ်ါရအကြောင်းများမှ၊ ပကတိလွတ်ကင်းသန့်ရှင်းခြင်း ရှိရမည်လည်း
ကောင်း။ လောကီမျက်မှောက်ဝယ်အသင့်ရှိကြသည့်။ အသီးအသီး ဘာသာအ
သင်းသားများအလုံးရုံတို့အား။ ချစ်ခင်သော သဘောသော်လည်းကောင်း။ မုန်း
ထားသောသဘောသော်လည်းကောင်း။ အကုန်အစင်စွန့်ပြစ်ရမည်။ အကြောင်း
ကား။သူတထူးအားချစ်ခင်ရသောအကြောင်းသည်။ ထိုသူ၌။ ဘုရားစစ် တရားမှန်
ကိုစစ်ဆေးမေးမြန်းခြင်းအချက်မှ။ ဆီးတားပိတ်ပင်စေသော အရာဖြစ်လိမ့်မည်
ဟုလည်းကောင်း။ ထိုနည်းတူ သူတပါးအား မုန်းထားသော အကြောင်းသည်
လည်း။ အမှန်နှင့်အမှားပိုင်းခြားစေခြင်းအလို့ငှါ။ အကာအရံစင်စစ်ဖြစ်လာလိမ့်
မည်ဟုလည်းကောင်း။ စိုးရိမ်ဘွယ်သောအချက်များပေတည်း။ ၎င်းအထုပ္ပတ္တိ
ဂုဏ်လက္ခဏာတို့သည်။ ဘုရားမှန်တရားမှန်ရှာဘွေခြင်း အခြေအနေနှင့် သက်
ဆိုင်သည်။ ဘုရားတရားမှန်ကြောင်း စစ်ဆေးရုံစမ်းလိုသောသူမဆို၌။ ယခုဂုဏ်
လက္ခဏာများအလုံးရုံတို့သည်၊ အလွန်လိုအပ်သတည်း။ ဤအခြေအနေများသို့
မရောက်သမျှကာလပတ်လုံး။ ထိုသူသည်။ နေမင်းတည်းဟူသော မြတ်စွာဘုရား
ကို။တခြားသောနည်းဘရုံတရမျှအားဖြင့်။အလျှင်းမတွေ့မရနိုင်စဖူး၊

မူလအကြောင်းရင်းကိုဆက်လက်၍ ပြန်ဆိုရသည်မှာ။ ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံး
အသင့်ရှိကြသည့်။ အသီးသီးဘာသာအသင်းသားတို့သည်။ (မိမိတို့အယူဝါဒအ
တိုင်း။) နှစ်ပါးသောအရှင်မြတ်တို့ကြွလာပွင့်တော်မူအံ့သောငှါ။ မျှော်လင့်လျက်
ရှိကြသည်။ အသီးအသီးကျမ်းချက်များအတိုင်း။ ထိုနှစ်ပါးသော အရှင်မြတ်တို့
သည်။ ရှေ့ဆက်နောက်ဆက်အထူတူပင် ကြွလာကြရမည်ဟု၍လည်းကောင်း။
ထိုအရှင်မြတ်တို့ ကြွလာပွင့်တော်မူပြီးသည့် အခါမှသာလျှင်။ ရှေးကာလ ဟော
ကြားလေသော အနာဂတ္တိ ကျမ်းချက်စကားများ ပြည့်ရုံလိမ့်မည်ဟု၍ လည်း
ကောင်း။ ၎င်းတို့စွဲလမ်းစောင့်ဆိုင်းလျက်နေကြကုန်သတည်း။ ယဟူဒီဘာသာလူ
မျိုးတို့၌။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းချက်အရာ။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်မြတ်စွာဘုရား

© Afnan Library Trust 2017

သခင်နှင့်၊ သခင်ခရစ်တော်ကြွလာတို့ရာ ဂတိတော်လာရှိသည်။ ဓမ္မသစ်ကျမ်း ပါရှိသည့်ဂတိတော်နှင့်အညီ၊ သခင်ခရစ်တော်နှင့် ဧဝံယအရှင်နှစ်ပါး တို့သည် ဒုတိယတကြိမ်ပြန်ကြွလာကြလိမ့်မည်။

မိဟာမဒီယဘာသာတရားတော်၌။ ထိုအသင်းသား လူမျိုးတို့အား ဂတိ တော်လာရှိသည်ကား။ အေမာမ်၊မဟာဒီ။ နှင့်သခင်ခရစ်တော် (ဒုတိယတကြိမ်) ကြွလာကြလိမ့်မည်။ ထိုနည်းတူဇရတ္ထိုရ်ကို (ပါရေဆီ)ဘာသာလူမျိုးတို့နှင့်။ တ ခြားသော ဘာသာအသင်းသားလူမျိုးများ၌လည်းကောင်း။ ၎င်းတို့လက်ဝဲ၌ ပြု လျက်နေလောကျမ်းချက်များအလျောက်။ အစည်းလိုက် အရှင်နှစ်ပါးစီ ကြွလာ ပွင့်တော်မူတို့ရာဂတိတော်လာရှိသည်။ ၎င်းအကြောင်းများကို ခွဲစိတ်၍ တခုစီ ဆောင်ပြသည်ရှိခဲ့လျှင်။ ဆိုလိုသောအချက်သည် အထူးရှည်လိမ့်မည်။ အချုပ်စ ကားမှာ။ ခပ်သိမ်းသောဘာသာလူမျိုးတို့၌။ အရှင်နှစ်ပါးစီ၌ရှေ့ဆက်နောက်ဆက် ကြွလာပွင့်တော်မူတို့ရာ။ ဂတိတော်ပြဋ္ဌာန်းပြီး ရှိချေသတည်း၊ ၎င်းအနာဂတ္တိစ ကားအားဖြင့် မြွက်ဟတော်မူလိုက်ကြသည်မှာ။ ထိုကြွလာပွင့်တော် မူအံ့သော အရှင်နှစ်ပါးတို့ကြောင့်။ ပထဝီအလုံးသည်။ ပုံသဏ္ဌာန်ပြောင်းလဲခြင်းခံရသဖြင့်၊ ဖြစ်ရှိခြင်းခံရသော လောကီသည်။ ဆန်းသစ်သော အနေအဖြစ်သို့ ရောက်လိမ့် မည်၊သခ် ါရကမ္ဘာသည်လည်း။ သစ်သောအဝတ်တန်ဆာဖြင့် ဆင်ယင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့်သမ္မာတရားတို့သည်။ ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံးနှံ့ပြားလာ ၍။ ရန်ငြိုး မုန်းထားခြင်းအရာတို့သည်။ တခါတည်း ပပျောက်သွားလိမ့်မည်။ လူ သတ္တဝါတို့အသင်းအပင်းနှင့်အမျိုးအနွယ်တို့၌။ ခွဲစိတ်ခြင်းနှင့်ကင်းပြားခြင်းအချက် များကို။ ဖြစ်ပွားစေတတ်သော အကြောင်းဟူသမျှတို့သည်။ ၎င်းတို့အချင်းချင်း အလယ်ပင်ကြားမှ။ လွင့်ပါးကွယ်ပျောက်သွားလိမ့်မည်။ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ ကို၊ တလုံးတဝတည်းနှင့် တစိတ်တသဘောတည်းဖြစ်အောင်။ ပြုစေတတ်သော အကြောင်းခပ်သိမ်းကုန်တို့သည်။ အတည်ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ သတိချွတ်ယွင်းသော လူအပေါင်းတို့သည်၊ နိုးဆော်လာ၍။ သတိသမ္ပဇည်တရားနှင့် ပြည့်စုံ ကြလိမ့် မည်၊မျက်မြင်သောသူတို့၌။ မျက်စိပွင့်လင်းလာလိမ့်မည်။ နားပင်းသော သူတို့ သည်။ နားကြားကြလိမ့်မည်။ လူအ တို့သည်၊ စကားပြောကြလိမ့်မည်။ မကျန်း မမာသောသူများသည်။ ရောဂါကင်းရှင်း၍ပကတိကျန်းမာကြလိမ့်မည်။ အသက် ဝိညာဉ်ကင်းမဲ့သော လူသေပကတိတို့သည်။ အသက်ရှင်လာကြလိမ့်မည်။ စစ် မက်ပြုသောနေရာ၌။ ငြိမ်သက်ခြင်းတည်နေလိမ့်မည်။ ရန်ငြိုးခြင်း အကွက်၌။ မေတ္တာ ချစ်ခင်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်လိမ့်မည်။ ရန်ခိုက်ခေါ်သနှင့် ငြင်းခုံခြင်းဖြစ်ပွားစေတတ်သော အ ချက်များကုန်စင်အောင်ပပျောက်လာ၍၊ လူသတ္တဝါမျိုးနွယ် အမှန်စင်စစ်တည်းဟူ

သောထွဋ်မြတ်ခြင်းမင်္ဂလာဖြစ်မြောက်လာလိမ့်မည်၊ ကမ္ဘာအလုံးသည်၊ ထာဝရ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်(မာလကွတ်)၏ အရိပ်အယောင် ထင်ပေါ်စေ နိုင်သော မှန်ကြေးမှ ဖြစ်သိမ့်မည်၊ သခ ါယာလောက(နာစွတ်)သည်၊ မြတ်စွာဘု ရားသခင်၏ (လာဟွတ်)ဗိမာန်တော်ဖြစ်လိမ့်မည်၊ အမျိုးအနွယ် ခွဲစိတ်ဝေဖန်နေ ကြသည့် ခပ်သိမ်းကုန်လူမျိုးတို့သည်။ လူမျိုးတမျိုးတည်းဖြစ်ကြ၍၊ ဘာသာဝါ ဒဿနဂဏသိမ်းခြားလျက်ရှိသော အသင်းအပင်းတို့သည်။ တသင်း တဘာသာ တည်းဖြစ်ကုန်လိမ့်မည်၊ ဆွေရင်းမျိုးချာ။ တအိမ်ထောင်သည်ဖြစ်သော။ ဆွေရင်း မျိုးရင်းအနေအဖြစ်နှင့် နေထိုင်ကြလိမ့်မည်။ စကြာဝဠာတိုက်၌ ပိုင်းခြားထျက် ရှိသော၊ အသီးသီးတိုင်းနိုင်ငံတို့သည်။ တပြည်တနိုင်ငံတည်း ဖြစ်ကုန်လိမ့်မည်။ ဝိမိတ္တိစိတ်ကူးခြင်းအလျောက်။ လူသတ္တဝါတို့။ မဟုတ်မမှန်စွဲလမ်းထျက် နေကြ သော။ အမျိုးအနွယ်နှင့်ဆိုင်သော ဇဲကွက်ခြင်းမျိုးသော်လည်းကောင်း။ ချက် မြှုပ်ရာအရေးဒေသ ခင်တွယ်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော။ ဇဲကွက်ခြင်းမျိုး သော်လည်း ကောင်း။ ဝိမိတ္တိ ဇာတိဂုဏ်မာနနှင့် ဆိုင်သော။ ဇဲကွက်ခြင်းမျိုး သော်လည်း ကောင်း။ ဘာသာစကား အထွဋ်အမြတ်ပြုထားခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ဇဲကွက်ခြင်း မျိုးသော်လည်းကောင်း၊ မြို့ရေးရွာမှုများနှင့်ဆိုင်သော။ ဇဲကွက်ခြင်းသော်လည်း ကောင် ။ အရပ်ရပ်ဇဲကွက်ခြင်းမျိုးအလုံးစုံတို့သည်။ ပျက်ယွင်းပပျောက် ကုန် လိမ့်မည်။ လူသတ္တဝါမျိုးခပ်သိမ်းတို့သည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်မြတ်စွာ ဘုရားသခင်၏ အရိပ်တော် ခိုလှုံကြလျက်၊ အနန္တ အသက်ရှင်ခြင်းကို ရရှိကြ လိမ့်မည်။

၎င်းနှစ်ပါးသော အရှင်မြတ်တို့ ကြွလာပွင့်တော် မူပြီးပြီဟု။ အကြောင်း နှင့်စပ်ဆိုင်သောအခြေသာဓကများကို။ ယခုငါတို့သည်။ ဓမ္မဟောင်းနှင့်ဓမ္မသစ် ကျမ်းချက်များမှထုတ်တော်၌။ (ဒိုက်စတ္တာရ်)ပရောဖက်များ ဟောကြား လေ သော၊ နူတ်ကပတ်တော်များ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကို ညွှန်ပြတော်မူလိမ့်မည်၊ အကြောင်းမူကား။ အထက်လွန်ခဲ့သည့်နေ့များအတွင်း။ စားပွဲထိုင်နေစည်အခါ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အရှင်မြတ်တို့မှန်ကန်ကြောင်း၊ အတည်ပြုလိုအပ်သော ညာဏ် ပညာနှင့်ဆိုင်ရာအခြေသာဓကများကို။ ရှင်းလင်းအောင် ပြသလာခဲ့ပြီ ဖြစ်သော ကြောင့်။ ဓမ္မဟောင်းနှင့်ဓမ္မသစ်ကျမ်းချက်များအနက်က။ သက်သေသာဓကများ ထုတ်ပြတို့သာအလိုတော်ရှိလိုက်သတည်း။ (ဆက်ရန်ရှိသေးသည်။)

© Afnan Library Trust 2017

اعلان مساوات حقوق فیمابین رجال و نساء داده شد - و گوشزد جهان و جهانیان گردیده *

روز سوم - در عصر چهارشنبه سی ویکم ماه دسمبر سنه ۱۹۲۴ م - بصدارت جناب شیخ حشمت الله بی - اے - رئیس آگره - انعقاد جلسهٔ کنونشن شد جمیع نطقهای امروزه در لغات مختلفهٔ اهل هند بود - چنانچه جناب "مولوی فاضل" - سید محفوظ الحق علمی - وجناب مهرمحمد خان شهاب - مدیران محترم روزنامهٔ "کوکب هند" در بیان اثبات حقانیت این ظهور اعظم بدلائل وبراهین قاطعه از آیات قرآن و احادیث مسلمه فیمابین حزبین سنی وشیعه بلسان اردوی هندوستان تکلم فرمودند * وجناب مستطاب آقا میرزا محمود زرقانی علیه بهآء الله بزبان فارسی نطق نمودند - که ترجمه اش را جنابان شیخ حشمت الله - و پروفیسر شیرازی بلسان هندی فرمودند - و جناب مستر وکیل بلسان گجراتی مروجه ولایت تقریر فرمودند - کافه حاضرین را از این نطقهای روح انگیز اشتعال و انجذابی مالا نهایه حاصل شد - و از سیمای هریک از حاضرین انوار بشاشت و فرحناکی درخشان بود * کنونشن امسال نیز در نهایت فرو فرخندگی - و پیروزی و ارجمندی اختتام یافت والحمدلله علی ذلک *

(نقل از جرائد بمبای مترجم مدیر الاشراق)

در دوران تقریز خود - مستر- پی - جوزف - بیان نمود - که چون پی بردن بکنه حقیقت ازبرای هیچ فردی ازافراد بشر ممکن نیست - پس باید همهٔ ما ها ازبرای انکشافات بدیعهٔ انوار حقیقت همواره بدل وجان آرزو مند باشیم * اشاره بیکی از حکایات کتاب مقدس نموده مستر جوزف فرمود - " عرفان ذاتی وقتی در شخص تحقق میگیرد که ازبرای تحری حقیقت اندک میل وتوجهی درونی پیدا شود *

در اختتام کلام مستر جوزف اظهار امیدواری نموده پیشگوئی فرمود که مساعی جمیلهٔ حزب بهائی در تحقق وتمکن اصول اتحادی - وامر مهم حصول در فاهیت در تعیش وزندگانی حتماً باکلیل نورانیت وفیروزی مزین خواهد شد *

بعده - جناب صدر موصوف - ازمستر- ان - آر - وکیل - اهل سورت - خواهش نمود - که در موضوع تاریخ وتعلیمات مبارکه این امر صحبت کند پس مستر وکیل در کمال متانت در شرح مبادی اساسیه دوازده گانه این امر اعظم فصلی مشبع بیان نمود - ومختصر تاریخ امر الله را از حضرت نقطهٔ اولی - باب الله الاعظم گرفته تا ظهور مبارک حضرت جمال قدم - بهاء الله ذکر کرد در اختتام تقریر ایشان - مادام - جی - استنارد - ایستاده - نطقی شایان در تبیین وجوهات بین المللی بودن این آئین متین ادا نمود - مادام محترمه فرمود - که بین المللی دوصورت دارد - وجه اول ناشی از مقتضیات امور سیاسی است - ووجه دیگر بسبب بین المللی بودن وجدان وجود میگیرد - صنف اول بسبب مشروط ومشوب بودنش باغراض سیاسی بالذات وجودی ندارد - ثبات ودوامش مستحیل - ودر پست ترین مراتب واقع - (اذا فات الشرط - فات المشروط) - اما صنف ثانی چون مشوب باغراض نفسانی نیست - بقا ودوامش یقینی وحتمی است *

مادام مجلله در دوران خطابه غرا این عقده را حل نمود که امر بهائی باروحانیت اینعصر مطابقت کلی دارد - وبامقتضیات حالات زمانه توام است - چنانچه امریست بدیهی که باوجود مخالفتهای متعصبانه کافهٔ اهل عالم وقیامشان بتمام قوای مجتمعه در اضمحلال واستیصالش - بازهم زنده وپاینده است - واعضای منفصله هیکل عالم انسانیرا بهم وصل میدهد * اگر العیاذ بالله علی زعم خلق غافل - این امر بهائی برحق نبود ویا اینکه باطل میبود - هرگز چنین ترقی خارق العاده را نمی نمود - چگونه مملکتین ایران وامریکا را که هریکی در بادی النظر بحکم بعد مسافت در اقصی

جانبین میدان وسیع جولانگاه نهضت بهائی واقع - در یک خط مستقیمی که ازوسط این کرهٔ زمین کشیده شده - هردو را بهم وصل داده *

در پایان تقریر - مادام استنارد - بکمال متانت این امر را ثابت نمود که هرآینه بین المللی بودن امر بهائی صرف وجدانی است - چه مبادی اساسیه اش مبنی بروحدانیت ذات مقدس باریتعالی - ووحدت حقیقت پیغمبران - ووحدت اصول ادیان است - ولو مجازا بصورت ظاهر در میان پیغمبران وشرایع مقدسه ایشان فرق وامتیازی از همدیگر مشاهده شود - اما معنی وحقیقتاً - در مقام حقانیت وراستی - ومنادی الی الله بودن همگی جمیعاً بایکدیگر یکسان وبرابرند * (لانفرق بین احد من رسله)

بعد از تقریر ایشان - دکتور کوشال کشور اهل جیپور - در موضوع - " سعی واقدام نمودن قواهای اجتماعیه عالم ازبرای تحقق وجود اتفاق و اتحاد فیمابین بنی نوع آدم * " تقریر دلپذیری ادا کردند - وپیشرفت امور کنونشن آنروزه بپایان رسید *

بازروز دوم در عصر یوم سه شنبه سی ام ماه دسمبر سنه ۱۹۲۴ م کنونشن منعقد شد - آنروز را مستر- کی - نترنجن - مدیر جلیل مجله - " اندیان سوشیال ریفارمر " صدر نشین بودند *

ابتداء پروفیسر پریتم سنگه - ایم - اے - ساکن کانپور - در موضوع " متحد بودن امر بهائی - " نطق غراء دلنشینی دادند - ایشان تا مدتی طولانی در تبیین آن قائمه هائی که حضرت بهاء الله ازبرای نظم عالم بخلق تعلیم فرموده اند مشغول بود - که مقصود از ستون های مجازات ومکافات وعدل وداد گستری - واشتغال بصنعت وحرفت وکسب وکاری مشروع می باشد - ومؤکداً این مسئله را خیلی اهمیت دادند که اگر مردم مبادی اساسیه دیانت بهائی را کار فرما شوند - این سطحهٔ غبرا حتماً در سنوات قلیله جنت علیا خواهد شد *

ثانیاً مس شیرین سهربان ایرانی - در موضوع " قدر ومنزلت زنان " با بیانی جانفزا خطاب بحاضرین نمود وگفت - نخستین آئین از مبادی اساسیهٔ دوازده گانهٔ امر بهائی - مساوات حقوق فیمابین مردان وزنان است * چنانچه مسئله حقوق نسوان ومقام ومنزلت قدر ایشان صرف در اینقرن نورانی انکشاف یافته - در ازمنهٔ قبل علی الخصوص در خطهٔ آسیا واقلیم افریکا - زنها را بالنسبه بمردان پست ترین وضعیفترین مخلوقی خیال میکردند - وتا مدتی طولانی معتقد به فرقهٔ نصیریه بوده - که جنس زنان مطهر نفس اهریمن وشیطانند - ومردان جلوه گاه خداوند رحمن - اما حال

© Afnan Library Trust 2017

از بعد اعلان خواهد شد -

مخصوص دعوت شدگان فقط

در یکم ماه جنوری سنه ۱۹۲۵ م بساعت پنج و نیم مسائی - در تالار بهائیان - که در طبقهٔ دوم عمارت - ایشین بلدنگ - سمت - بلالارد - پیر - واقع - مجمع انس و اتحاد منعقد میشود -

انعقاد پنجم کنونشن سالیانهٔ مملکتین هند - و برمه - در تالار مشهور

ماروازی و دیالیا هال - شهر بمبای

در بیست و نهم وسی ام - و سی و یکم ماه دسمبر سنه ۱۹۲۴ م

لله الحمد و له الشکر و الثناء - که بتائیدات آلهیه و توفیقات غیبیه و بیمن افضال بیهمال و عنایات بی انباز حضرت غصن ممتاز ولی امرالله - شوقی افندی - ارواحنا لفیوضاته البدیعة المستمره فدا - و به بلند همتی احبای جان نثار بمبای کنونشن پنجمین امسال خیلی عظیم الشان و پر شکوه بود نمایندگان از اطراف هندوستان و از ملک برمه رونق افزای این احتفال بودند - چنانچه جناب آقا سید غلام مرتضی علی - منشی محفل مقدس روحانی رنگون - و برادر عالی گهر جناب آقا سید جناب علی - بی - ای بارستراث لا - که رئیس محفل رنگون میباشند نیز نیابة از جانب محافل روحانی سه گانه - مندله - و رنگون - و کنجانگون - بسمت نمایندگی در این احتفال پرجلال حضور داشتند *

در صبحگاه نخستین روز انعقاد کنونشن - برید تلغرافی - از ساحت اقدس حضرت ولی امرالله ارواحنا لانظار عواطفه الفدا - مبنی بر اعتماد و اطمینان بخشی باحبا - بنزول تائیدات غیبیه و نصرت و فیروزمندی لاریبیه - عز نزول فرموده - کشتزار پر امانی و آمال بندگان عبودیت سگال را چنان سرسبز و خرم نمود - که جمیعاً بکمال ایقان و اطمینان قلبی با فق اعلی توجه نمودند - و جنود نصرت و پیروزی را برای العین مشاهده کردند

هنگام عصر روز اول در ۲۹ ماه دسمبر سنه ۱۹۲۴ م - بصدارت مستر - پی - جوزف - مدیر روزنامهٔ مشهور - ''بمبای کرانیکل -'' و بتلاوت مناجات مبارکه - که یکی از نوباوه گان چمنستان احبای الهی بمبای قرائت

کرد - افتتاح کنونشن شد - سپس مادام - جی - استنارد - ترجمه یکی از الواح مبارکه حضرت عبدالبهاء را بلسان انکلیسی تلاوت نمودند - در این لوح مبارک بشارت بآن روز پیروز میفرمایند - که خاور و باختر چون دو یگانه دلبر با یکدیگر هم آغوش شوند - و جمیع ملل و اقوام و شهرهای عالم در نهایت سکون و اطمینان عقد محبت و الفت با همدیگر دربندند *

جناب صدر - مستر - پی - جوزف - بیان کردند - که بجهت عدم سابقه و آشنائی با امر بهائی - اول وهله - در قبول کردن دعوت صدر نشینی خیلی تامل فرمودند - ولی از آنجا که تحری حقیقت بآزادی وجدان فریضهٔ لازمهٔ هر مسیحی نیک نهاد است - و بنابران اطمینانی که پیروان این امر اعظم بایشان دادند - که از برای هر برهمی و بودائی پاک طینت - و هر زرتشتی نیکو سیرت - و هر مسلمان خوش فطرت - و هر مسیحی و یهودی نیک نیت - در این انجمن پاک نهادان خالی از هر عصبیت جایگاهی بس شایان و نمایان است * لهذا ایشان دعوت صدر نشینی را در این احتفال پرجلال اجابت نمودند و قبول فرمودند * سپس در تبیین استنباط خود شان نسبت با مر بهائی نغمه سازشدند - که اس اساس دیانتیه این امر اعظم بهائی مبنی بر منهاج مستقیم بین المللی میباشد که عبارت از وحدانیت ذات مقدس یکتا خداوند بیهمتاست - و چون توحید باریتعالی از اصول دین هر کیش و آئین است لذا منکر ندارد * هرچند محبت شخص از برای وطن خود تا بحدی ممدوح و پسندیده شمرده میشود - ولی این بذاته کفایت نمیکند - علی الخصوص وقتیکه با انصاف متقابل شود - شیئی کریه زبونی مشهود میکردد - چه که محبت وطنی لامحاله منجر بتعصب میشود و چون جمیع اصناف تعصبات از قبیل تعصب نوعی و جنسی و قومی و ملی و وطن پرستی و غیرها بعد مالا نهایه در این مملکت ریشه دوانی دارد - و رسوخ و استیلا گرفته - و جهت کلی منافرت و عداوت فیمابین همدیگر شده انعقاد اینگونه کنونشن و احتفالی که بمائیان اقدام کرده اند * البته شایان هرگونه ستایش و تمجید است - و موجب شفابخشی جمیع دردهای بیدرمان دیرینه خواهد بود - ایشان بملاحظهٔ اینکه این دین و آئین بهی با چنین مقاصد عالیه و نوایای خجستهٔ فرخنده ئی که مبنی بر خیرخواهی و تقدم و ترقی جمیع هموطنان عالم است - در بردارد - اظهار خیلی مسرت و خوشوقتی فرمودند که بیکار و بیحرکت نمانده * بلکه بداهة همه روزه در حرکت و جولان است و ترقی شایان نموده و مینماید *

© Afnan Library Trust 2017

خاتم الانبیاء محمد صلعم بدعوی نبوت سربرافراز د بیقین مبین بدانید که او د جالیست مکار حیله باز د روغگو - د شمن خدا وعدو رسول الله -

اما چون این دورهٔ هفت هزار ساله نبوت اختتام پذیرد - برحسب احادیث صحیحه نبوی از اهل بیت نبوت و اولاد حضرت فاطمه زهراء حضرت مهدی وقائم موعود - که دارای لقب خلیفة الله است بامرالهی بروقت و ساعت معین در محل مقرر معهود ظاهرمیشود - ونبوت حضرت محمدرا که بعد از ختم نمودن و مهرکردن نبوت جمیع پیغمبران تا اتمام دورهٔ مذکوره نبوت کلیة هنوز باز است مهرخواهد کرد - که فرمودند - یختم الله بنا کما فتح - یعنی ختم میفرماید نبوترا خدا یتعالی بواسطهٔ ما - چنانکه افتتاح این باب را نیز بتوسط ما فرموده - پس چون حضرت مهدی نبوت خاصه محمدی را مهرکند - حضرت عیسی علیه السلام که از انبیای اولوالعزم وبروح القدس مسح شده و بلقب ممتاز روح الله و کلمة الله امتیاز یافته ظهور فرماید - ودورهٔ جدیدی راکه دورهٔ ولایت محمدی - ومقام حقیقت محمدی ولاهوت ذات احدیت است - بامرالهی آغاز کند - وچون ایام این دو ظهور اعظم حضرت مهدی وروح الله را از علامات بزرگ قیامت کبری معتقدند - وامتداد این دورهٔ اعظم را در قرآن شریف - تاپنجاه هزار سال از سالهای اهل دنیا بیان فرموده - وبدورهٔ شمسی معبراست - ظهور حضرت مهدی وظهور حضرت روح الله ظهوراتی مستقل شارعیت در مقام ولایت محمدی وحقیقت محمدی میباشد - وظهوری خاص اخص بشئونات مخصوصه - وبعظمت وجلال مستورهٔ درغیب هویت ذات قدم است که نظیرش در دورو کور قبل هرگزهیچ ظهور نیافته - ومیقاتش درسنه ۱۲۶۰ هجری مطابق سنه ۱۸۴۴ میلادی عیسوی از روی آیات قرآنی واحادیث صحیحه وکتب مقدسه ادیان هفتگانه عالم بتمام و کمال محقق گردیده - وآن دو ظهورات اعظم یکی بلقب باب الله الاعظم - وثانی باسم حضرت بهآء الله من عند الله ملقب شده - باجمیع آیات باهره وعلائم وآثار زاهره - واوصاف ونعوت مذکورهٔ در کتب مقدسه - وبدون تقدیم وتاخیر ساعت ودقیقه ئی برمیقات واجل محتومه معینهٔ مقرره - ازمحل ومکان معلوم - وحسب ونسب معروف بقالب عنصری وهیکل نورانی بشری - درحرم کعبة الله مکه معظمه واراضی مقدسه حول مسجد اقصی باهدایت کبری وتعلیمات مخصوصهٔ لازمه اینزمان - ظهورفرمودند - وانوار این تعلیمات وهدایت درعرض هشتاد سال جمیع اقطار عالمرا فراگرفت - هله عاشقان بشارت که نماندهٔ آن جدائی - برسیده دور وحدت که کند خدا خدائی - (انتهی المقاله)

انعقاد پنجم کنونشن سالیانه بهائیان هند وبرمه در بمبای

ازبرای نطقهای عمومی در عصرهای بیست ونهم وسی ام وسی ویکم ماه دسمبر سنه ۱۹۲۴ م همه روزه از ساعات پنج الی ساعات هفت مغرب در تالار معروف "ماروازی ویدیالیه هال"

تفصیل مجالس نطقها وناطقین

در بیست ونهم ماه دسمبر سنه ۱۹۲۴ م

صدر مجلس - جناب - پی - جوزف - بالقابه - مدیر روزنامه بمبای کرانیکل

(۱) ناطق - مستر - ان - آر - وکیل - بی - ای - ایل - ایل - بی (سورت

موضوع - مختصرتاریخ امر - وتعلیمات مبارکه نهضت بهائی -

(۲) ناطق - مادام - جی - استنارد - (انگلستان)

موضوع - چگونگی بین المللی بودن نهضت بهائی،

(۳) ناطقین از اطراف ولایات - پروفیسر - ایم - آر - شیرازی - بی - ای (کراچی) دکتور - کی کشور - (جیپور) ودکتور - فوزدار - بمبای - اعلان موضوع نطق از بعد میشود

در سی ام ماه دسمبر سنه ۱۹۲۴ م

صدر نشین - جناب کی - نترنجن مدیر مجله اندیان سوشیال ریفارمر بالقابه -

(۱) ناطق - جناب حشمت الله - بی - ای - (آگره) تعیین موضوع تقریر از بعد اعلان خواهد شد -

(۲) ناطق پروفیسر - پریتم سنگه - ایم - ای - (کانپور)

موضوع - تفصیل مراتب حسن سلوک ومعاشرت نهضت بهائی باسائرین

(۳) ناطق - دو شیزه دانش آگین - مس - شیرین - دختر مهتر مهربان خدابخش ایرانی - (بمبای) موضوع - دربیان قدرومنزلت زنان -

در سی ویکم ماه دسمبر سنه ۱۹۲۴ م

صدر مجلس - جناب شیخ حشمت الله - رئیس آگره

(۱) ناطق - جناب آقا میرزا محمود زرقانی - (شهیر) بلسان فارسی - مترجم موضوع - وحدت نوع بشر -

(۲) ناطق - مستر - ان - آر - وکیل - بی - ای - ایل - ایل - بی - (سورت) بلسان گجراتی - اعلان موضوع نطق از بعد میشود -

(۳) ناطق - جناب - "مولوی فاضل" - سید محفوظ الحق - علمی (از اهل قادیان) بلسان هندوستانی اردو

موضوع - موعود جمیع اقوام وملل -

(۴) نماینده از جانب محافل روحانی مملکت برمه - تعیین موضوع تقریر

© Afnan Library Trust 2017

بحضرت خاتم الانبیاء در مقام ولایت خاصه آنسرور و حقیقت محمدی
که مقام جمع الجمع و حقیقت هویت ذات است بالامتیاز - تخصیص یافته -
میفرمایند - کنت نبیاً و آدم منجدل بین الماء والطین - یعنی وقتیکه من
نبی بودم هنوز آدم اول در آب و گل میغلطید - و نیز میفرمایند - من موسایم
من عیسایم - من ابراهیم - من نوحم - من شیثم - من سید اولاد آدم هستم
واز این فخری از برای من نبوده و نیست - آدم و مادون او جمیع انبیاء
سلف در تحت لواء من میباشند - پس عظمت و جلالت شان و علو مقام حضرت
سرور کائنات و خلاصهٔ موجودات سرور اصفیاء و خاتم انبیاء مافوق ادراک
جمیع نوع بشر است - و جمیع انبیآء نور واحدند و حقیقت واحده اند -
وسائر اولیاء در هر دور و کوری در ظل ولایت انبیاء واقع - نیز در حدیث
آمده که - لو علم ابا ذر ما فی قلب سلمان لکفره و قتله - اگر ابوذر صحابی
بداند آنچه را که در قلب سلمان فارسی مضمر و مکنونست - هراینه او را
تکفیر کند و بکشد - پس مردمانی که عموماً آنحضرت را در مقام بشریت و هیکل
عنصری ناسوتی عارفند - منکر اینمقامات ملکوتی و جبروتی و لاهوتی و
ذاتی و حقیقتی آنسرور میباشند - لذا مقام عالی و شان متعالی آنحضرت
بر آنمردم پوشیده است * حس حیوان گربدی شاه را * هم بدیدی
گاو و خرالله را * دیده میخواهم که باشد شه شناس * تا شناسد شاه را
در هر لباس * محمد از تو می خواهم خدا را * خدایا از تو حب مصطفا را
وحقیقت یکیست تجزیه و تقسیم نپذیرد -

پس آنچه که در دورهٔ نبوت که عند العرفاء ومحققین - بدورهٔ قمری -
هفت هزار ساله معبر است ظاهر شده - جمیعاً در مقام نبوت و رسالت حضرت
خاتم الانبیاء بطور جامعیت و کمالیت ظاهر گردیده - و مقام ولایت خاصه
وحقیقت محمدی آنحضرت هنوز بواسطهٔ یک لک و بیست و چهار هزار
پیغمبر ظهور نیافته - میقات و موعد ظهور این حقیقت کبری باصطلاح قوم در روز
قیامت است - و باختتام این دورهٔ نبوت هفت هزار ساله - در دوره ظهور
ولایت خاصه و حقیقت محمدی است - چنانکه در احادیث حزب شیعه
مذکور است - العلم سبعة و عشرون حرفا - فکلما جائت به الرسل حرفان
ولم یعرف احد الی زماننا غیر الحرفین - فاذا قام قائمنا اخرج الخمسة
والعشرون حرفا - یعنی علم بیست و هفت حرفست و آنچه را جمیع پیغمبران
آورده اند - جزو حرفی بیش نبوده - واحدی از نوع بشر تا زمان

حاضره جزو حرفی بیشتر ندانسته - پس چون قائم ما حضرت امام مهدی
بیاید وقیام کند - بقیه آن بیست و پنج حرف را با این دو حرف کاملا بیرون
آورد - و با خود همراه بیارد - حضرت امام سیوطی در کتاب خود مسمی
(الکشف عن مجاوزة هذه الامة الالف) میفرماید - عمر الدنیا سبعة ایام
من ایام الاخرة - وبعثت فی آخر یوم السادس - وان یوما عند ربک کالف
سنة مما تعدون - اینحدیث شریف در سائر کتب احادیث نیز وارد است
یعنی حضرت نواب صدیق حسن خان مغفورهم - در کتاب جامعهٔ خود -
(حجج الکرامه) ایراد فرموده اند - معنی حدیث شریف اینست - که
عمر این دنیا هفت روز است از ایام آخرت و من (یعنی منکه محمد هستم)
در نزد یکی اختتام هزارهٔ ششم اخیراً مبعوث شده ام - (و بر حسب شهادت
آیت قرآنی) هراینه یکروز در نزد خدای تو - مثل یکهزار سال است
ازان ایامی که شما میشمارید - پس مقصود از هفت یوم نزد خدا هفت
هزار سال است از سالهای ما از آدم گرفته تا ایام نبوت حضرت خاتم - اما چون
قبل از اتمام این دوره قمری هفت هزار ساله در اواخر هزارهٔ ششم مبعوث
شده اند - لذا بعد از بعثت آنسرور یکهزار و چند صد سال دیگر در انوقت
بعثت باقی بوده - و انحضرت پس از ظهور مبارک خود نبوت جمیع آن
انبیاء را که از آدم اول گرفته تا بعثت خود حضرت مبعوث شده بودند -
برحسب عقیدهٔ مسلمهٔ همهٔ فرق و مذاهب مختلفهٔ اسلام - مهر و ختم فرمودند
- وبآیهٔ - ولکن رسول الله و خاتم النبیین و حدیث - لا نبی بعدی - استدلال
برصدق مدعا میکنند - و خود آنحضرت نیز میفرمایند - که مفاد حدیث شریف
اینست بربنی اسرائیل بعد از موسی انبیاء ریاست و سرداری میکردند
چون یکی از انها وفات میکرد دیگری جانشین او میشد - ولی بعد از من
نبییئی نیست - نیز بحضرت علی علیه السلام میفرمایند - ای علی تو با من
حکم هارون با موسی را داری - (اما فرقی که در میان او و تو می باشد اینست
که هارون نیز چون موسی صاحب نبوت بود) و هراینه بعد از من دیگر نبییئی
نیست - پس تا اتمام این دورهٔ هفت هزار ساله نبوت که در آغازش حضرت
آدم - و در انجام و اختتامش حضرت خاتم نبی آخر الزمان است - جز
آنحضرت علیه الصلوٰة والسلام - دیگر احدی از افراد امت را نمیرسد
که بادعا برخیزد - و خود را نبی و یا رسول بگوید و لو ظلی باشد و یا عکسی باشد -
چه که فرموده اند - بعد از من سی نفر دجالهای دروغگو خواهند آمد و
همه آنها خود را نبی خدا خیال خواهند کرد - یعنی هرکس بعد از حضرت

© Afnan Library Trust 2017

اما مقام جسمانی محدث است - چه که مرکب از عناصر است - ولا بد بر اینست که هر ترکیبرا تحلیلی هست - ممکن نیست که ترکیب تفریق نشود * و مقام ثانی مقام نفس ناطقه است که حقیقت انسانیست - این نیز محدث است - ومظاهر مقدسه در آن با جمیع نوع انسان مشترکند *

بدانکه نفوس بشریه در این کرهٔ ارضیه هرچند اعصار و دهور متوالیه است ولی حادث است - وچون آیت الهیست - لهذا بعد از وجود باقی روح انسانیرا بدایتست ولی نهایت نه - الی الابد باقیست * وهمچنین انواع موجودهٔ در کرهٔ ارض حادث است - زیرا مسلم است که یکوقتی در جمیع روی زمین این انواع نبوده - بلکه این کرهٔ ارض موجود نبوده - اما عالم وجود بوده - چه که عالم وجود منحصر بکرهٔ ارض نیست * مقصد اینجاست - که نفوس انسانی هرچند حادث است ولی حال باقی وابدی و مستمر است - زیرا عالم اشیا عالم نقایص است بالنسبه بانسان - وعالم انسان عالم کمالست بالنسبه باشیا - نقایص وقتیکه بدرجهٔ کمال رسد - بقا پیدا کند - این مثل است میگویم - تو پی بمقصد بر - (رجوع کنید بفصل ۳۶ - و ۶۴)

ومقام ثالث - ظهور الهی وجلوه ربانیست - کلمة الله است - وفیض ابدیست - وروح القدس است - آن نه اول دارد ونه آخر - چه که اولیت و آخریت بالنسبه بعالم امکانست نه بالنسبه بعالم حق - اما عند الحق اول عین آخر است - آخر عین اول - مثل اینکه اعتبار ایام واسبوع و شهور و سنه ودیروز وامروز بالنسبه بکرهٔ ارض است - اما در آفتاب چنین خبری نیست - نه دیروزی نه امروزی نه فردائی نه ماهی نه سالی همه مساویست بهمچنین کلمة الله از جمیع این شئون منزه واز حدود وقیود وقوانینی که در عالم امکانست مقدس است - اما حقیقت نبوت که کلمة الله و مظهریت کامله است بدایتی نداشته ونهایتی ندارد - ولی اشراقش متفاوت مانند آفتابست - مثلا طلوعش در برج مسیح در نهایت اشراق وسطوع بود واین باقیست وسرمدی * ببین چقدر ملوک جهانگیر آمدند وچقدر وزیر وامیر اولی التدبیر آمدند - جمیع محو شدند - لکن نسائم مسیح همینطور میوزد - وهنوز ساطع است - آهنگش هنوز بلند است - وعلمش هنوز مرتفعست جنبشش در جنگست وهاتفش خوش آهنگ - ابرش گهر ریز است - و برقش شعاع انگیز - تجایش واضح ولائح است - وجلوه اش ساطع ولامع - وبهمینطور نفوسیکه در ظل او هستند ومستضیی از انوار او *

پس معلوم شد که مظاهر ظهور سه مقام دارند - یکی مقام بشریتست -

ومقام نفس ناطقهٔ ومقام ظهور ربانی وجلوهٔ رحمانی * مقام جسدی البته متلاشی شود - اما مقام نفس ناطقه هرچند اول دارد اما آخر ندارد - بلکه مؤید بحیات ابدیه است - اما حقیقت مقدسه که مسیح میفرماید (الاب فی الابن) نه بدایت دارد نه نهایت - بدایت عبارت از مقام اظهار است که میفرماید - ودر مقام تشبیه سکوترا تعبیر بخواب میفرماید - مثل اینکه شخصی خواب بود وچون زبان کشود مثل آنست که بیدار گشت - وآنشخص که در خوابست چون بیدار شود باز همان شخصست - تفاوتی در مقام وعلو وسمو وحقیقت وفطرت او حاصل نگشته - مقام سکوت تشبیه بخواب شده - ومقام ظهور تعبیر به بیداری گشته - انسان چون خواب باشد یا بیدار همان انسان است آن خواب یکحالتی از حالاتست - واین بیداری حالتی از حالات - زمان سکوترا تعبیر بخواب میفرماید - وظهور وهدایترا تعبیر بیداری * در انجیل میفرماید - در بدء کلمه بود - آن کلمه نزد خدا بود - پس واضح ومشهود شد که حضرت مسیح بمقام مسیحی واین کمالات - در وقت غسل تعمید نرسیدند - که روح القدس بصورت کبوتر بر حضرت مسیح نزول نمود - بلکه کلمهٔ الهیه لم یزل در علو تقدیس بوده وخواهد بود -

والسلام (انتهی)

(۴) مقاله ئی در مقامات انبیاء ومظاهر مقدسه الهی

(پیوسته از شماره گذشته - بابت ماه اکتوبر - ۱۹۲۴ م)

نیز در حدیثی صحیحی آنحضرت میفرمایند - کنت نوراً بین یدی الله تعالی قبل ان یخلق آدم بالفی الفی عام - یعنی - بودم من بحیثیت یکنوری در حضور خدا قبل از خلقت آدم هزاران هزار سال پیش - واول ما خلق الله نور نبیک یاجابر - ای جابر (صحابی) - اولین چیزی را که خداوند آفریده نور نبی تو بود - واول ما خلق الله العقل - واولین چیزیکه خدا آفریده عقل است - والعقل نور - وعقل همانا نور الهی است - پس معلوم ومبرهن آمد - که نور محمدی وعقل محمدی مقدمترین همه چیزهاست که خدا آفریده - وآن پیش از آفرینش آدم بهزاران هزار سال قبل بوده - ومقصود از نور عقل کلی آلهیست - چنانچه مولینا میفرماید عقل اول راند بر عقل دوم * ماهی از سرگنده گردد نی زدم - سرا مد جمیع شئونات کمالیه عقل است - ومقام عقل بلوغ انسان کامل است - اگرچه در بیانات اکثری از مظاهر مقدسه الهیه مقارن همین بیانات مبارکه موجود است - که من اول - وآخرم - من الف - ویاهستم - وغیرها - لکن اینمرتبهٔ اجل اسنی

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

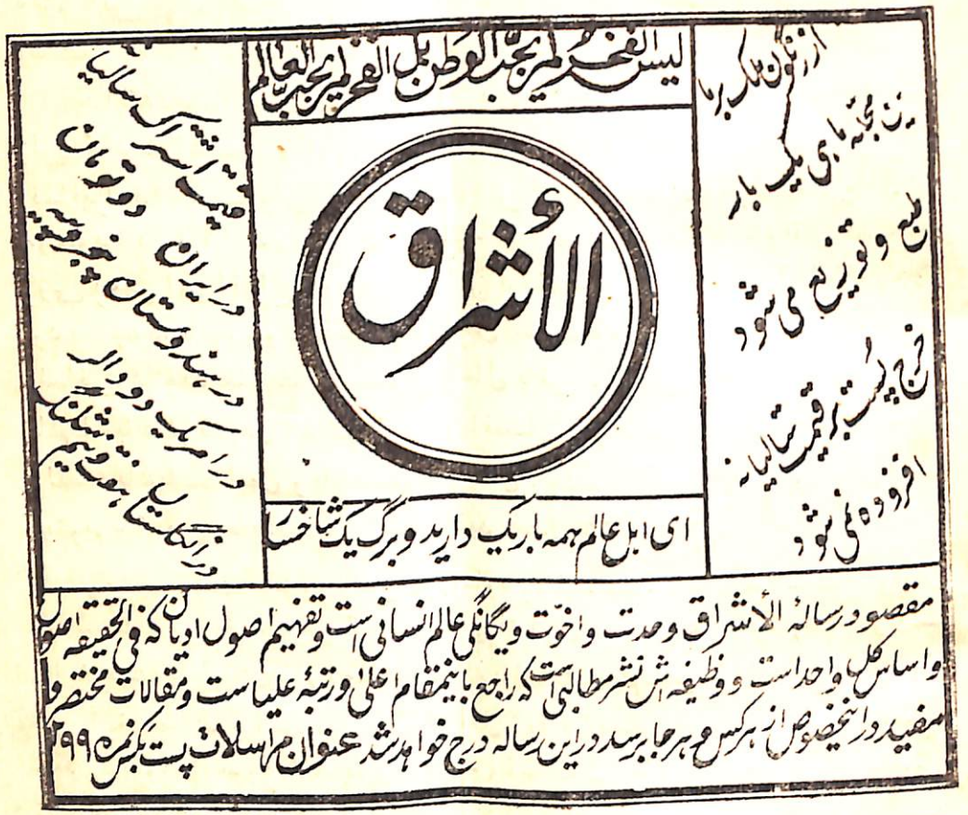

جلد دوم | ماه جنوری سنه ۱۹۲۵ م | شمارهٔ پنجم

٧٨٦

بیان مبارک حضرت عبد البهآء در کمالات وعلامات مظاهر الهیه

کلیهٔ مراتب مظاهر ظهور سه رتبه است

(مفاوضات حضرت عبد البهاء قسم سوم - فصل - ٣٨ - لح)

هو الله

بدانکه مظاهر مقدسه را هر چند مقامات کمالات غیر متناهیه است - ولی کلیهٔ مراتب ایشان سه رتبه است * رتبهٔ اولی جسمانیست - رتبهٔ ثانیه انسانیست - که نفس ناطقه است - ورتبهٔ ثالثه ظهور الهی وجلوهٔ ربانی است

© Afnan Library Trust 2017

THE DAWN

Vol II. February, 1925. No. 6.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

WORDS OF 'ABDU'L-BAHA.

The disciples of Christ forgot themselves and all earthly things, forsook all their cares and belongings, purged themselves of self and passion and with absolute detachment scattered far and wide and engaged in calling the peoples of the world to the Divine Guidance, till at last they made the world another world, illumined the surface of the earth and even to their last hour proved self-sacrificing in the pathway of that Beloved One of God. Finally in various lands they suffered glorious martyrdom. Let them that are men of action follow in their footsteps.

———: ○ :———

O my loving friends! Consort with all the peoples, kindreds, and religions of the world with the utmost truthfulness, uprightness, faithfulness, kindliness, goodwill and friendliness, that all the world of being may be filled with the holy ecstasy of the grace of Bahá, that ignorance, enmity, hatred, and rancour may vanish from the world, and the darkness of estrangement amidst the peoples and kindreds of the world may give way to the Light of Unity. Should other peoples and nations be unfaithful to you, show your fidelity unto them; should they be unjust towards you, show justice towards them; should they keep aloof from you, attract them to yourselves, should they show; their enmity, be friendly towards them; should they poison your lives, sweeten their souls; should they inflict a wound upon you, be a slave to their sores. Such are the attributes of the sincere: such are the attributes of the truthful.

———: ○ ———

Qurratu'l-'Ayn and her teachers.

(Continued from the last issue)

After reading the poem that Qurratu'l–'Ayn wrote in reply to the Shah's letter, the Shah issued an order to keep her under strict surveillance until final decision as to what should be done with her. The result was that Kalantar and his men watched her all the time she remained in that little room in Kalantar's garden with unabated vigilance. If she wanted to come down for any important work they would put up the ladder and immediately on her return the ladder would be taken away. Although she had been cast into prison and the whole country was against her, she was not in the least unhappy; but what really distressed her was the martyrdom of the Bab who was far more dear to her than her own life, and the separation from Baha-'u'-llah who was then away to Kerbela on a pilgrimage.

To one accustomed like her to write continually, and to have plenty of pens and papers always by her side, it was a very great mental strain not to be allowed to have a single sheet of paper or any writing material to write down her thoughts. One day coming down into the garden to do some washing, she picked some grass and a piece of wrapping paper and also a tiny piece of stick out of a broom. She took them up with her to that little room and with them she made ink paper and pen.

One of the relatives of the Shah a young princess by the name of Shamsi-Jahan Khanum (literally meaning the Sun of the world) who since her pilgrimage to Mecca became known as Haji Khanum was a lady of great religious and poetical turn of mind. When she heard about Qurratu'l–'Ayn and read some of her poems she had a great desire to see her. One day she and her maids went out pretending to have a walk, and they came to the garden of Kalantar where Qurratu'l–'Ayn was imprisoned. Gradually they came close to the building on the top storey of which Qurratu'l-'Ayn was. The princess has written a book herself in which she has given an interesting account of her meeting with Qurratu'l-'Ayn in Kalantar's garden. In it she relates that when she came to the foot of that building she turned her thoughts to God, and said: " Oh God! If this Cause is true, make Qurratu'l-'Ayn come to the front and thus enable me to see her." Then continuing, she writes " As soon as I prayed this, the window on the top-storey suddenly opened, and Qurratu'l-'Ayn looked out like the Sun brilliantly shining forth and from there she addressed to me thus " O Princess! what dost thou want?" I was quite astonished at this, I was so overwhelmed that I stared at her speechless and

and began to cry. I saw her smiling and laughing. I was deeply moved when I found her in such a joyous mood. It struck me how strange it is that I a Princess and a free person should be walking in this garden and crying, while she, a prisoner confined in that little room was laughing heartily without any kind of care and worry. I asked her, O Lady! I would like to know why are you imprisoned. She said: 'Because I have spoken the truth. Why did the descendants of Muhammad suffer martyrdom because they also spoke the truth.

I then asked her: " Where is the truth?" She said " The Centre of truth appeared in the world and they killed him." I asked her, " Is it the one they lately killed in Tabriz?" "yes," replied she, " he was our promised one, your promised one and mine; and they martyred him. He came from God as Christ came and he was crucified in the same way as Christ was crucified." Then I asked, "Who were those people who were in the Fortress of Tabarsee?" She said: "They were also his disciples." The Princess then continues "At this juncture of our conversation, the guards came rushing to the spot where I was. Before I realised that those men were coming. Qurratu'l-'Ayn warned me "O Princess! Go, otherwise you will fall into trouble." So saying she shut the window and went in. Shortly after the servants of Kalantar came and asked me: "What are you doing here, lady ?" I indignantly replied " I came here for a walk." Although they understood what my object was to come into this garden, they out of respect did not tell me any thing. They simply said " Very well, now that you have finished your walk, kindly leave the place." I was crying and weeping for several days and I was eagerly longing to see that noble prisoner once more. Eventually God heard my prayer and I had once more the opportunity of seeing Qurratu'l-'Ayn at the wedding of the son of Kalantar. Here is an account of what happened in that wedding.

On the night of the wedding of Kalantar's son all the Princesses and the ladies of the Royal Household who were invited assembled at his house. One of the Royal ladies suggested: " It would be very nice for us to see that Bahai lady who is in prison here." All the ladies opproved and joined in this suggestion; and finally a message on behalf of all the guests was sent to Kalantar beseeching him that Qurratu'l-'Ayn might be brought from the prison to the wedding feast. Qurratu'l-'Ayn was then sent for and she was brought to Kalantar's house. One of the Princesses said: " When I saw her my heart overflowed with joy." She then described " When Qurratu'l–'Ayn came into the room, her magnetic beauty, her imposing personality, her dignified attitude, and her wonderfull eloquence gradually attracted all the ladies to her and they listened to her with such rapt attention that they forgot all about the

© Afnan Library Trust 2017

wedding. She spoke with great enthusiasm and her speech was so impressive and touching that some of the ladies actually began to cry. She related to them some of her own sorrows in stories. Some times she would walk up and down the room and chant some of her beautiful poems in the most fascinating manner."

In short, none of these ladies wished to hear or see any more of the wedding festivities. As a matter of fact they listened to her practically the whole evening. As a consequence of that night's experience many of the ladies became firm followers of the Cause; and among them was the Princess about whom we have already mentioned.

The latter part of Qurratu'l-'Ayn's life was extremely sad. She had, as we have already seen, incurred severe displeasure of the Shah by her fearless reply to his letter and by her firm adherence to the Cause. Moreover she was absolutely helpless in Tihran. To add to her misery, about this time the unfortunate incident of shooting at the Shah happened. Some ignorant people shot at the Shah, and it was thought that this was done by some of the Babis. This was only a few days after Baha-'u'-llah's return to Tihran from Karbela. At the time when the Shah was shot at Baha-'u'-llah was staying at the country side at a place called Afcheh as the guest of the Prime Minister. Baha-'u'-llah was at once taken into prison and Qurratu'l-'Ayn was martyred. Here is a brief account of Qurratu'l-'Ayn's martyrdom.

From the night of the wedding all the ladies who belonged to the household of Kalantar became greatly attached to Qurratu'l-'Ayn. They asked Kalantar's permission to have Qurratu'l-'Ayn in the house with them instead of her being in that little room in the garden. Thus she was brought into Kalantar's house where she was closely associated with the ladies. One of the maids at the House of Kalantar relates that the lady prisoner radiated so much love, affection, greatness, power, and majesty to the whole of the ladies there that all of them, ladies as well as maids, became so much devoted to her that they would have gladly laid their lives for her. The night before she was martyred, she was noticed to have entirely changed. The whole of that night she was awake, and the lamp was burning in her room. Several times the maid who was in charge of her went to the window and saw her in deep meditation and prayer and that she had not gone to bed.

In the early down she came out of her room and enquired if any body were awake at that time. No one in fact was, except the maid who was watching her. She saw her go to the well and draw water and wash her whole

body thoroughly with cold water. Then Qurratu'l-'Ayn put on a new white silk robe and anointed herself with perfume. The maid said "I was astonished at this, she seemed to be like a bride going to meet her lover." When the sun came out in the morning the maid related to the ladies of the household what had happened during the night. Qurratu'l-'Ayn, after a while, sent for all the ladies of the household and said: "I want to say good-bye to you all." They all thought that she had received some news that she was going to be released, and that was why she wished to say good-bye. They asked: "Where are you going? We hope it is a blessed journey." And she said: "Yes, and a long one too." They tried to insists on knowing where she was going to but she would not say. She only said: "you will know all about it later on." The whole of that day she was asking all to forgive her, even the children.

At sunset Kalantar came into the house. He called Qurratu'l-'Ayn to himself, and they spoke privately so that none could hear what their conversation was about. Immediately after that Kalantar left the house and his nephew arrived. Qurratu'l-'Ayn at once got up and put her veil on, and turning to him said: "Yes, I know where you are taking me. Take me. I am ready." The young man who came to fetch her said "Yes, I have come to take you with me to the garden of Sardar Ajudan Bashi. My uncle told me to put a Persian coat over you so that no one can see that you are a lady and mount you on a horse and take you to that garden." This device was adopted from fear that if the Babis happened to meet them in the way they would take her away.

Briefly, he said: "I took her and two servants with me to that garden. I took her to a room near the gate of the garden, and I myself went to the Sardar. I told him that I had brought the woman he wanted. I then demanded from him an acknowledgement that he had got her in his custody, which I wanted to show to Kalantar. The Sardar remained thoughtful for a while and then said "I am not going to give you a receipt until you yourself see the result of the action." The moment I heard this, I realised that they were going to kill her, and then I began to shiver. I was very much depressed, and I wished I had not been the means of bringing her there. The Sardar called one of his confidential servants who appeared to be a very nice young man. He took out his silk handkerchief and handing it over to that servant said "I like you very much and I shall recommend to the shah all that you have done. I now want you to do a small thing for me. There is a woman over there who has turned away from religion and who has denied God and the religion of Islam. The Shas is very angry with her. Take this handkerchief, strangle her with it and come back." The young man took away the handker-

© Afnan Library Trust 2017

chief not knowing anything about her and proceeded to perform his duty. The Sardar then asked me to follow the young man and see the job done. I followed him, and when we came to the door of the room where Qurratu'l-'Ayn was, I opened it and told him, "Here is the lady. Go in." The moment I opened the door I saw Qurratu'l-'Ayn in deep meditation and prayer. As soon as this servant of the Sardar entered the room, Qurratu'l-'Ayn dried her eyes and smiled at this young man. Her piteous glance penetrated his heart and affected him deeply. She then in a distinct voice told him "Don't you pity your own youth. You are going to commit a sin for which no body will forgive you. Your own master will tomorrow kill you as well." This solemn admonition was too much for the young man. He was completely overwhelmed by her words. He was unable to bear any longer. He rushed out of the room in an excited condition and ran to the Sardar. He told him "No, I will not kill her. I will not commit this crime. I am ready to be killed by you if you like." The Sardar, hearing this, became very angry with him, took back the handkerchief and instantly dismissed him from his service.

For some time, after this incident, the Sardar walked up and down in his room in deep meditation. He had a black servant, with whom he had been angry for some time and had him imprisoned. He sent for that black servant and as soon as he appeared before him he started rebuking severely. Then he said "Now for some time you have been in prison. Are you quite satisfied now?" The coloured servant bowed down and said "I will do whatever you will be pleased to command." The Sardar then took out some money from his pocket and threw it before him saying "Take it and go and spend it in any way you like." As the servant was about to move the Sardar again addressing him said "I belive you have not had the pleasure of drinking any liquor for some time," and then offered him a glass of wine. The servant bowed down, took the glass and drank. The Master then gave him another doze which the servant drank with great zest. When the servant appeared to be slightly intoxicated the Sardar threw at him the silk handkerchief and ordered "Take this to that room and strangle the woman there who is insane and who has turned away from religion." He went to do this work. The servant quietly, without any kind of warning, entered the room where Qurratu'l-'Ayn was. He at once threw the handkerchief round her neck and strangled her; and while she was unconscious he took her on his shoulders and carried her into the garden. He threw her into a well while she was still alive. He asked the gardeners to assist him in filling up the well. She was thus buried alive in the well. For sometime, according to Kalantar's command, and the wish of the Shah the fate of Qurratu'l-'Ayn was kept secret, for on the one hand they were afraid of the

Babis and on the other, it was not customary in Islam to kill a woman on account of religious differences. But later on the mystery of her fate was revealed. The relatives of the Sardar and of Kalantar used to speak about her with grief and gradually it came to be known that Qurratu'l-'Ayn was martyred."

(Concluded)

——:○:——

Notes and News.

An extract from the circular letter of the Chicago Spiritual Assembly dated 31st December 1924:—

Most important of all is the great spirit of love and confidence and joy that has been restored to us since the return of Shoghi Effendi. The Commemoration of the ascension of Abdu'l-'Baha was an unforgetable and searching occasion. Through the true Bahai kindness of Mrs Hoar and her family a coat worn for many years by our Lord, Baha-'u'-llah, was given to the believers of America. It was brought from the Archives for the solemn and portentious memorial service, and every one present was deeply moved by contact with this sacred object. The meeting was portentous because 'Abdu'l-Baha had promised that three years after his death a vivid quickening of our powers and receptiveness would take place. It was indeed as if we had been "caught up to meet our Lord in the air." November was full of feasts and anniversaries that drew many of the believers together in new bonds of esteem and devotion.

———

Referring to the promise of our Lord 'Abdu'l-Baha that shortly after his ascension there will be a spiritual awakening all over the world and the signs of the progress of the Bahai Cause will be manifest, *the Orient Occident Unity Board, Tihran* enumerates among others the undermentioned events that have come to pass since he passed away which clearly indicate the onward march and the stabilization of the Bahai Cause:—

1. The organisation of the Central and Provincial Spiritual Assemblies and the election of their members, in which women wherever possible are to take effective part, in accordance with the directions of the Guardian of the Cause Shoghi Effendi.

2. The establishment of a strong bond of friendliness, affection and unity between the friends of the East and the West through circular letters, and the exchange of Bahai news through extensive correspondence between the Bahais individually as well as collectively.

© Afnan Library Trust 2017

3. The conversion of some of the well-known journalists and members of the Quadiani sect in India who are now carrying on the Bahai propaganda with great enthusiasm, and the interest evoked in the Bahai message throughout India and Burma by the introduction of two new Bahai organs namely "*The Dawn*" *and* "*The Kaukabi-Hind.*"

4. The consolidation of the Bahai Cause in China and Japan through the exertion of our beloved American sister Miss Martha Root, which has opened a brilliant Chapter in the History of the Bahai movement in the Far East.

5. The excellent Bahai work of Mr. and Mrs Hyde Dunn in Melbourne, Australia, and the endeavours of the new Australian Bahais to establish firmly the Bahai Cause in that part of the world.

6. The magnificent conventions held in America and India and the conference of the living Religions held in London since the ascention of the Master have filled the hearts of all friends with great hope as to the future of the Bahai movement.

7. The keen interest taken by the members of the World Religion and World-Brotherhood movement and the sermon delivered by Dr. Walsh the leader of the movement on 28th September 1924 declaring his appreciation of the Bahai Cause have inspired the hearts of all friends with great joy. He ended his sermon with this remark-"On the altar of this glorious Universalism let us sacrifice our patriotic pride our racial antagonism, our religious antipathies, our theological prepossessions, our church limitations. To this blessed Gospel of Reconciliation let us dedicate our lives!"

We are informed that the Bahai papers read on 26th September 1924 at the conference of the Living Religions within the British Empire held in London have now been put under the decision of the English National Spiritual Assembly in the hands of the printer and they are expected to be issued by the first week of April 1925. Friends in India and Burma may place their orders with the Editor of the *Dawn*.

We welcomed with great joy in our midst our American sisters Mrs. Cook Mrs. Haggarty, her two daughters and her sister and sister-in-law who arrived in Rangoon on the 22nd January 1925. The Friends in Rangoon were extremely happy to meet them. They at first intended to visit the friends in Mandaláy but they gave up the idea for want of time at their disposal. On the

27th January they however gave a flying visit to the Bahais of Kungyangon and returned to Rangoon on the same day. They were deeply impressed by the cordial welcome accorded to them by this little Bahai village wherein dwell over 800 sincere souls. They left Rangoon on the 29th for home.

We are glad to announce that news has been received that Mr. S. Schoflocher of Montreal, Candada has left America on the 19th January 1925 on a tour round the world visiting various Bahai Centres and delivering the Bahai Message to the hungry souls every where. He is expected to be in Rangoon about the middle of march. We extend to him our heartiest welcome.

LETTER FROM THE GUARDIAN OF THE CAUSE.

To my honoured friends, the editors and publishers of "The Dawn." Loyal and steadfast workers in the Cause of God!

I have read the recent issues of "The Dawn" which you have been so kind as to send me with feelings of heart-felt admiration and gratitude. This valuable organ of the Bahá'i Community in Burma has displayed magnificent efforts in the past, has earned the satisfaction and esteem of its readers, and is, steadily and determinedly, exerting itself to establish its claim of providing for a long-standing need and fulfilling a vital function.

Burma, that beloved and picturesque country, standing sentinel on the eastern confines of the Bahá'i world, with its vast number of modest yet ardent followers of the faith, should pursue diligently its work of extending further and further into the very heart of the Far-East the sphere of its healing mission in life.

While maintaining the closest and most cordial co-operation whith the body of the friends in India, as a sign of the growing solidarity of the Cause of God, it should concentrate its energies on the consolidation of its work in its own particular field. It is the privilege of the Burmese friends to re-adjust and stimulate their own activities, lay down their own programme for an intensive and systematic compaign of Teaching, and, with an unshakable resolve, arise 'o carry it to a successful conclusion.

May your cherished and promissing Journal eloquently recount the tale of your deeds; acquaint your fellow-labourers in distant fields with your hopes, your plans, and your achievements; reflect the spirit of your selfless endeavours, and stand as witness of the growing vitality of the noble work you are destined to achieve.

May He, Who loves you and watches over you, guide your steps, cheer your hearts,reinforce your efforts, and richly reward you for your loyalty, your perseverance, and courage. I assure you of my affectionate sentiments, my deep appreciation, and my prayers for you all.

Your brother and fellow-worker,
(Sd) Shoghi

Haifa Palestine;

February 7th 1925.

© Afnan Library Trust 2017

လူသည်ဘဝါတို့မှာ အနုစ္ဆဒုတ်တန်ခိုး ဖြစ်ပြောက်ခြင်းမူကား။ ဒီဗီဈက်မြှုပ်ရာ အရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကို ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ဤမင်္ဂလာစိန်းသတင်း
စာကိုးဖြန်မာနိုင်ငံ
နေးတဟာခေါ်-သာ
သနာတော်၊ မာဟာ
ပွေလေ ရုဟာနီ အ
သင်းကပိုန်ပြင်ထုတ်
ဝေကြသည်။
—ယူ—
အယ်ဒီတာ။
ဆိုက်ယေဒ်, မွတ်စ
တပ္ပာရူဖီး၊
ရန်ကုန်မြို့။
စာတိုက်သေတ္တာ
နံပါတ် ၂၉၉
P. Box No. 299
RANGOON.

အခန်းနှီးမှာ။
မြန်မာပြည်နှင့်
အိန္ဒိယပြည်များ။
၁၂-လ ၅။
အိရောန်။ ၁၂-လ။
၂-ထူနေ့။
အမေရိကံ။
၁၂လ။ ၂-ဒေါ်လာ
အင်္ဂလန်ပြည်။
၁၂လ။ ၇$\frac{2}{3}$ ရှိလင်
အေဂျစ်နှင့်ပါလက်
တိုင်ပြည်များ။
ကိုးရွာတ်ရှ်။ ၁၀၀။
တစောင်လျှင်-၁၆။
စာတိုက်အခြွင်း။
ADDRESS
S. M. ROUMI
No, 2 B, 41 st Street,
RANGOON

ဒုတိယတွဲ။ ၁၉၂၅-ခု။ဖေဖော်ဝါရီလ။ နံပါတ်-၆။

ရောင်ခြည်တော်မူဂုဏ်ဒီးဥိုလိုရင်းဘည်းဟူသော ဝတ်တရားအကြောင်းမှာ တကယ်လုံးဒွီ ပြုနေကြသော မနုဿလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ညီအစ်ကိုရင်းဟူ၍ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း အားဖြင့် တလုံးတဝတည်းနှင့် ဘ ဝိတ်ဘသောတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်းမျက်မှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့်အလုံးစုံသော သာသနာတော် ဖြတ်တို့၏ မူလအခြေအဖြစ်ရင်း။ တခုတည်းနှင့် တမျိုးတည်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ညွှန်ပြခြင်းများ ဖြစ်၏၊ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သော ဝတ်ဘရားများနှင့် သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကို ရေးသားခဲ့ပုံနှိုင် ထုတ်ဝေရ၏။ ၎င်းဝတ်တရားများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များသော အချက်များကို မည်သည့်အရပ်နှင့် မည်သူထံကဖြစ်စေ။ အကြောင်းရောက်လာသော်အခါ။ ၎င်းကွက်ခြင်းမရှိဘဲ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရလိမ့်မည်။ မေတ္တာ တော်ဝတ်တရားများ သက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ၎င်းမှတပါးအမြဲရေးပြည့် အရပ်ရပ်ခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ ပြုရေးရှာမှုများတွင်မပါမဝင်အသိုးသိုးဘသားများကိုယ်အချင်းချင်း ပုတ်ခတ်စိုးပိုက်အောင်ပြောဆိုလေ့ သောအချက်များကိုအလေးဂရုပြုလျစ်လျူရှုနေရပါသည်။

© Afnan Library Trust 2017

မွေဟောင်းအနက်က။ဒံယေလအနာဂတ္တိကျမ်းမှ။သုံးပါး သောအခဏ်းများကိုအမှတ်ပြု၍။ဘော်ပြလေသော ကျမ်းချက်သက်သေသာဓကများအကြောင်း။ မိုဖွာဝေဇွာတေ့၊အပ္ပဒ္ဓလ်၊ဘဟာ။ကျမ်းတော်၊ဒသမ၊အခဏ်း။

{ စန္ဒာဝါရီလကအဆက်။ }

ဂင်းကျမ်းချက်များဟူ မူကား။ ဒံယေလအနာဂတ္တိကျမ်း (အခဏ်းကြီး။ ၉။ငယ်၊ ၂၄–၂၅။)၌။ ယေရုရှလင်မြို့ကို။ တဖန်တည်ထောင် ပြုစုခြင်း ကာလမှစ၍။ သခင်ခရစ်တော်အသေသတ်ခံရသည့်နေ့တိုင်အောင်။ သတင်းချနှစ်ဆယ်ကို။ အတည်ပြု ဆုံးဖြတ်ထားတော်မူသည်။ ဂင်းအကြောင်းကို ဆိုသော်။ သခင် ခရစ်တော်အသေသတ်ခံရသောကြောင့်။ (ကွရ်ဘာနီ။တည်းဟူသော) ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအချက်သည်။ပြည့်စုံလာ၍ယဇ်ပလ္လင်သည်လည်း ပျက်ရွင်းပပျောက် လာလေသတည်း။ယခုအချက်သည်။သခင်ခရစ်တော်ပဌမကြွလာခြင်းနှင့်ဆိုင်သောအနာဂတ္တိစကားတည်း။ဂင်းသတင်းချနှစ်ဆယ်မူကား။ယေရုရှလင်မြို့ကိုတဖန်တည်ထောင်ပြုစုရသောနေ့မှစ၍၊ အစပြုသည်။ ယင်းသို့တည်ထောင်ပြုစုခြင်းနှင့်သက် ဆိုင်၍။ (ပါရှာပြည်)သုံးပါးသောမင်းကြီးများသည်၊ အမိန့်တော်စာပေါင်း လေးစောင်ကို တုတ်ဝေကြလေသည်၊

ပဌမ၊အမိန့်တော်စာမှာ။ သခင်ခရစ်တော်မပေါ်မပွင့်မှီ။ အနှစ်(၅၃၆)နှစ်များအလျှင်၊ ကုရု၊မင်းကြီးတုတ်ဝေလိုက်သော အမိန့်တော် စာတစောင်တည်း။ ဂင်းအမိန့်တော်စာအကြောင်းသည်။ ဇေရာမှတ်စာကျမ်း အခဏ်းကြီး(၁)၌ပါရှိသည်။ဒုတိယအမိန့်တော်စာမှာ။ ယေရုရှလင်မြို့ကို တဖန်တည်ထောင်ပြုစုစေခြင်း အလို့ဌါ။ ဒါရိမင်းကြီးက။ သခင်ခရစ်တော်မပွင့်မှီ၊ အနှစ်(၅၁၉)နှစ်၌ထုတ်ဝေလိုက်သောအမိန့်တော်စာတည်း။ ယခုအမိန့်စာ အထုပ္ပတ္တိသည်။ ဇေရာမှတ်စာကျမ်းအခဏ်းကြီး(၆)၌ ရေးမှတ်ပြီးရှိသည်။ တတိယအမိန့်တော်စာမှာ။ အာတဇေရဇ်မင်းကြီးက။မိမိနန်းစံချနှစ်နှစ်အတွင်း။ ခရစ်တော်မပေါ်မီ နှစ်ပေါင်း(၄၅၇)နှစ်အလျှင် ထုတ်ဝေသော အမိန့်တော်စာဖြစ်၍။ ဇေရာမှတ်စာကျမ်း အခဏ်းကြီး(၇)၌။ ဂင်းအထုပ္ပတ္တိပါရှိသည်။ စတုတ္ထ အမိန့်တော်စာကို။ ဂင်းအာတဇေရဇ်မင်းကြီးသည်။ (မိမိနန်းစံ၊ အနှစ်၊ နှစ်ဆယ်တွင်၊) ခရစ်တော်မပေါ်မှီ အနှစ်(၄၄၄)နှစ်အလျှင်ထုတ်ဝေသော အမိန့်တော်စာတည်း။ ဂင်းအမိန့်တော်စာ အကြောင်းသည်။နေဟမိမှတ်စာကျမ်းအခဏ်းကြီး(၂)၌ရေးသားပါရှိသည်။

သို့ရာတွင်။ ရှင်ဒံယေလ၌ လိုရင်းတည်းဟူသော အမိန့်တော်စာဟူ မူကား။သခင်ခရစ်တော်မပွင့်မှီ။ အနှစ်(၄၅၇)နှစ်တွင်။ (အာတဇေရဇ်မင်းကြီးက) ထုတ်ဝေသောအမိန့်တော်စာတည်း။ သတင်းချနှစ်ဆယ်မှာ။ ရက်ပေါင်း (၄၉၀) ရေတွက်၍ရရှိသည်။ (တသတင်းလျှင်၊ချနှစ်ရက်စီ။) ဂင်းနေ့တနေ့သည်။ (တောလည်ရာကျမ်းအခဏ်းကြီး၊ ၁၄-ငယ်-၃၄။) ဓမ္မဟောင်းကျမ်းချက် အတိုင်း၊ ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သောနေ့ရက်ကား။ တရက်ကို တနှစ်ထား၍တွက်ရ၏။ (ယေဇကျေလ။ အနာဂတ္တိကျမ်း။ကြီး-၄-ငယ်-၆-၌လည်း၊ တရက်ကို တနှစ်ဟူ၍အတည်ပြုထားတော်မူသည်။) သို့ဖြစ်သောကြောင့်။ ရက်ပေါင်း (၄၉၀)ဟူမူကား။ နှစ်ပေါင်း(၄၉၀) ဖြစ်ကုန်သတည်း။ အာတဇေရဇ်မင်းကြီး ထုတ်ဝေသော။ တတိယအမိန့်တော်စာသည်။ သခင်ခရစ်တော်ဘွားမြင်တော်မမူမှီ။နှစ်ပေါင်း(၄၅၇) နှစ်အလျှင် ထုတ်ဝေသောအမိန့်တော်စာတည်း။ သခင်ခရစ်တော်၌ အသေသတ်ခံရသဖြင့်၊ ကောင်းကင်ဘုံတော်သို့ တက်ကြွသွားတော်မူစည်အခါ။ အသက်တော်သည်။ နှစ်ပေါင်း(၃၃) သုံးဆယ်နှင့်သုံးနှစ်သာ ရှိချေသည်၊ ဂင်းနှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်နှင့်သုံးနှစ်တို့ကို။ နှစ်ပေါင်းလေးရာငါးဆယ် ချနှစ်နှစ်နှင့် စုပေါင်းသောအခါ။ နှစ်စုပေါင်း(၄၉၀)လေးရာကိုးဆယ်သာ အတည်ကျပါသည်။ ယခုအချိန်ကိုရှင်ဒံယေလသည်။ သခင်ခရစ်တော် ပဌမကြွလာတို့ရာ၊ အနာဂတ္တိစကားဟူ၍။ဗျာဒိတ်တော်ရူပရုံအားဖြင့်၊မြွက်ဆိုလိုက်သတည်း၊ (သို့ရာတွင်။ယဟူဒီ၊ ဘာသာလူမျိုးတို့သည်။ ယခုနေ့တိုင်အောင်။ ဂင်းစာရင်းရေတွက်အမ်သော ကိန်းကိုမသိနိုင်သောကြောင့်။ကိုယ်တော်၌မယုံမကြည်ဘဲနေကြလေသည်။

သို့ရာတွင်။ ဒံယေလကျမ်းအခဏ်းကြီး(၉)ကိုး။ နှင့်ငယ်(၂၅)နှစ်ဆယ်ငါးချ၌။ချနှစ်သတင်းနှင့်။ ခြောက်ဆယ်နှစ်သတင်းဟု တမျိုးပြသလေသောအချက်သည်၊အမြင်အားဖြင့်။ အထက်ဆိုလာခဲ့သည့်စကားနှင့်မညီမညွှတ်။ ကွဲပြားလျက်ရှိသည်ကိုလူပေါင်းများစွာတို့သည်။ ယခုနှစ်မျိုးသောအချက်များ ညီညွှတ်အောင်ပြုသုပ်ရာ၌။ကြီရာမရ၊ တွေဝေလျက်နေကြကုန်သတည်း။ အကြောင်းကား။ တနေရာ၌ဘတင်းချနှစ်ဆယ်၊ တဖန်။နောက်တနေရာ၌ ခြောက်ဆယ် နှစ်သတင်းနှင့် ချနှစ်သတင်း၊ဟူ၍၊ မည်ကဲ့သို့နည်းအားဖြင့် မြွက်ဆိုထားလိုက် ပါသနည်း။ ရှေးဆိုလိုက်သောစကားသည်။ နောက်ပြောလိုက်သော စကားနှင့်မညီမညွှတ်။ ကွဲပြားလျက်ရှိသည်ဟု။မရှင်းမလင်းဘဲနေကြသည်။

စင်စစ်ဆိုသော်။ ရှင်ဒံယေလသည်။ နှစ်မျိုးသောနေ့ရက် အချိန် ကာလကိုညွှန်ပြတော်မူလိုက်သည်မှာ။ ပဌမအချိန်ကာလသည်။ အာတဇေရဇ်မင်းကြီးက။ ယေရုရှလင်မြို့ကိုတဖန်တည်ထောင်ပြုစုတို့ရာ။ ဇေရာသခင်အား အမိန့်တော်

© Afnan Library Trust 2017

စာထုတ်ဝေလိုက်သောနေ့မှစ၍။ အစပြုသည်။ ယခုအချိန်ကား။ သတင်းခုနှစ်ဆယ်ရှိ၍။ သခင်ခရစ်တော်အသေသတ်ခံရသဖြင့်။ ကောင်းကင်ဘုံသို့ တက်ကြွတော်မူလေသောကြောင့်။ (ယူဒ၊လူမျိုးတို့၌ အတည်ကျပြဋ္ဌာန်း ထားလေသော) နေ့စည်ပြုရသည့် ပူဇော်သကာနှင့်၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုများ ကုန်ခန်း ပပျောက်လျက်။ထိုသတင်းခုနှစ်ဆယ်သည်။ဆုံးခန်းခြင်းသို့ရောက်ကုန်သတည်း။

ဒုတိယခေတ်ကာလမှာ၊ (ဒံယေလကျမ်း၊ အခဏ်ကြီးကိုး။) အခဏ်း ၎ယ်၊ နှစ်ဆယ်ခြောက်၌ ပါရှိသည့်အတိုင်း။ ယေရုရှလင်မြို့တဖန်တည်ထောင်ပြုစုခြင်းခံရသဖြင့်။ လက်စသိမ်းပြီးကုန်သည့်နှစ်မှစ၍။ သခင်ခရစ်တော် ကောင်းကင်ဘုံသို့တက်ကြွတော်မူသည့်နှစ်တိုင်အောင်၊ ခြောက်ဆယ်နှစ်သတင်း ကြာလေသည်။ ယေရုရှလင်မြို့ကိုတဖန် တည်ထောင်ပြုစုတို့ရာ (ခုနှစ်)သတင်း။ သို့မဟုတ်တနည်းကား။ (လေးဆယ်ကိုးနှစ်)ကြာရှည်သတည်း။ ၎င်းခုနှစ်သတင်းကို။ ခြောက်ဆယ်နှစ်သတင်းနှင့် စုပေါင်းလျှင်။ နှစ်စုပေါင်းခြောက်ဆယ်ကိုးသတင်း ရှိလိမ့်မည်။ ၎င်းသတင်းခုနှစ်ဆယ်မှကြွင်းကျန်ရစ်သော၊ နောက်ဆုံးတသတင်း အတွင်းတွင်။ သခင်ခရစ်တော်သည်။ ကောင်းကင်ဘုံသို့ တက်ကြွတော်မူသည်၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် တစုံတရာသောငြင်းဆိုစရာမရှိဘဲ သတင်းခုနှစ်ဆယ် တို့သည်၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်ကုန်သတည်း။

သခင်ခရစ်တော် ပဋ္ဌမကြွလာ ပွင့်ခြင်းအကြောင်းသည်။ ယခုညွှန်ပြလာခဲ့သည့် ဒံယေလအနာဂတ္တိကျမ်းချက်အရ။ ရှင်းလင်းစွာ အတည်ဖြစ်လာသည်အတိုင်း။ တဖန်ဘဗ္ဗသခင်နှင့်ဘဟာအ ၀ လွှာတ်အရှင်မြတ်တို့ ကြွလာပွင့်တော်မူခြင်းအကြောင်းကိုလည်း။ ထိုနည်းတူ အတည်ပြုပြသလိုက်အံ့။ ညာဏ်ပညာနှင့်ဆိုင်သောအခြေသာဓကများကို။ ယခုတိုင်အောင် ပြောဆိုလာခဲ့ပြီ၊ သို့ရာတွင် ကျမ်းချက်များနှင့်ဆိုင်သောအခြေသာဓကများကို။ တခါယခုမှစ၍ ပြောဆိုပြသလိမ့်အံ့။

ဒံယေလအနာဂတ္တိကျမ်းအခဏ်းကြီးရှစ်။ ၎ယ်၊ တဆယ်သုံး၌ မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။ "ထိုအခါသန့်ရှင်းသူတပါး၏ စကားပြောသံကို ငါကြား၏။ သန့်ရှင်းသူတပါးက၊ ယခင်ပြောသောသူကိုဟစ်၍။ သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် ဗိုလ်ခြေကိုငြင်းခြင်းအလိုငှါ နေ့ရက်အစည် ပြုရသော (ကွန်ဘာနီ-ယဇ်ပူဇော်ခြင်း)ဝတ်ကို ပယ်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော လွှန်ကျူးခြင်းနှင့် လည်းကောင်း။ စပ်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်ရူပရုံသည်။ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး တည်လိမ့်မည်နည်းဟုမေးမြန်းလျှင်။ (၎ယ်-၁၄)ယခင်ပြောသောသူက။ ရက်ပေါင်း နှစ်ထောင်သုံးရာတိုင်တိုင်တည်လိမ့်မည်။ ထိုနောက်သန့်ရှင်းရာဌာနကို တဖန်ဆေး

ကြောသုတ်သင်ကြလိမ့်မည်ဟုံ ပြန်၍ပြောဆိုဏ်။ (၎ယ်-၁၇)*****ထိုသူက အချင်းလူသားနားလည်လော့။ ဤဗျာဒိတ်ရူပရုံသည်။အမှုကုန်ရသော (နောက်ဆုံး) ကာလနှင့်ဆိုင်သည်ဟုဝအားပြောဆိုဏ်။" အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဤအကြောင်းဆိုးခြင်း တည်းဟူသော၊ အမင်္ဂလာနှင့် ဤပျက်စီးခြင်းနှင့်ရှုတ်ချခြင်း အကြောင်းတို့သည်။ မည်မျှလောက်ကာလပတ်လုံး တည်လိမ့်မည်ကိုလည်းကောင်း။ ကြွလာပွင့်တော်မူလတံ့သော အရှင်မြတ်၏ ပွင့်တော်မူခြင်းနှင့်ဆိုင်သော အာရုဏ် တက်ချိန်နံနက်သည်။ မည်သည့်အခါကာလ၌ ပွင့်လင်းလာလိမ့်မည်ကိုလည်းကောင်း။ သန့်ရှင်းသူတပါးကမေးလေ၏။ ထိုအခါ။ ရက်ပေါင်း နှစ်ထောင်သုံးရာ တိုင်အောင် ကြာလိမ့်မည်ဟုလည်းကောင်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနသည်။ ထိုအခါ၌သာဆေးကြောသုတ်သင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်ဟုလည်းကောင်း။ သန့်ရှင်းသူတပါးက ပြန်ဆိုလေသည်ဟုသိရ၏။ သို့ရာတွင်။ ယခုအကြောင်း၌လိုရင်းတည်းဟူသောအချက်ကား။ နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်သုံးရာကို အတည်ပြုထားလိုက်ခြင်း ပေတည်း။ မွေဟောင်းကျမ်းချက်အဆိုအတိုင်း။ တရက်ကိုတနှစ်ဟူ၍မှတ်ယူရ၏။ သို့ဖြစ်သောကြောင့်။ ယေရုရှလင်မြို့ကို တဖန်တည်ထောင် ပြုစုတို့ရာ။ အာတဇေရဇ်မင်းကြီး အမိန့်တော်ထုတ်ဝေသည့်နှစ်မှစ၍။ သခင်ခရစ်တော်ဘွားမြင်တော်မူသည့် သက္ကရာဇ်တိုင်အောင်၊ နှစ်ပေါင်း(၄၅၆)နှစ်ရှိ၍။ သခင်ခရစ်တော် ဘွားမြင်တော် မူသည့် (သက္ကရာဇ်)နှစ်မှစ၍တခါ။ (ဧလိယ၊တည်းဟူသော) ဘဗ္ဗအရှင်မြတ် ကြွလာပွင့်တော်မူသည် နေ့ရက်ကာလ တိုင်အောင်၊ နှစ်ပေါင်း(၁၈၄၄)နှစ်ရှိချေ၏။ ထိုကြောင့်။ နှစ်ပေါင်း(၄၅၆)နှစ်ကို။ ယခုပြသလာခဲ့သည့်နှစ်ပေါင်း(၁၈၄၄)နှစ်နှင့် စုပေါင်းလျှင်။ နှစ်စုပေါင်း(၂၃၀၀)နှစ်ထောင်သုံးရာ၊ရှိကုန်သတည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဒံယေလကျမ်း၌ ရေးသားပါရှိသောအနာဂတ္တိစကားသည်။ သခင် ခရစ်တော်၏ သက္ကရာဇ်-၁၈၄၄-ခု၌ အတည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားလာရသည်။ ၎င်းခု၊နှစ်သည်။ ဒံယေလအနာဂတ္တိကျမ်းချက်အရ (ဧလိယ၊တည်းဟူသော) ဘဗ္ဗအရှင်မြတ်ကြွလာပွင့်တော်မူခြင်း အချိန်ကာလနှင့် သက်ဆိုင်သော ခုနှစ်သက္ကရာဇ်ပေတည်း။ ကြည့်ရှုစည်းစားလိုသောအချက်ကား။ (လောကတဝှမ် လုံး ကယ်ချတ်ရမည်ဖြစ်သော အရှင်မြတ်၏) ကြွလာပွင့်တော်မူခြင်းနှင့် ဆိုင်သော။ ခုနှစ်သက္ကရာဇ်ကို။ မည်မျှလောက်ရှင်းလင်းထင်ရှားစွာ မိန့်တော်မူထားလေသည် ဆိုသော်။ ကြွလာပွင့်တော်မူအံ့သော အရှင်မြတ်တို့အတို့အရာ။ ယခုအနာဂတ္တိစကားထက်သာ၍။ရှင်းလင်းစွာသောအချက်တခုမျှအလျှင်းမဖြစ်နိုင်စဖူး။

ထိုမှတပါးသခင်ခရစ်တော်သည်။ရှင်မဿိကျမ်းကြီး။နှစ်ဆယ်လေး။ ၎ယ်သုံး၌ရှင်းလင်းစွာမိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။ယခုအနာဂတ္တိစကားမှဒံယေလ၌လို

© Afnan Library Trust 2017

ဒံယေလအနာဂတ်ကျမ်း။ အခေတ်းကြီး။တဆယ်နှစ်၊ (ငယ်-ခြောက်နှင့်ခွနှစ်)၌မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။ ''တပါးကလည်း၊ အံ့သြောဘွယ်သောအမှုအကျတို့ကုန်စင်တို့ရာအဘယ်မျှလောက် ကြာလိမ့်မည်နည်းဟု။ ဝိတ်ချောကိုဝတ်လျက်၊ မြစ်ရေပေါ်မှာရပ်နေ့ရှိသောသူကိုမေးမြန်း၏။-ဝိတ်ချောကိုဝတ်လျက်၊ မြစ်ရေပေါ်မှာရပ်နေသောသူကလည်း။တကာလ၊နှစ်ကာလ၊ ကာလတဝက်ပတ်လုံးဖြစ်လိမ့်မည်။သန့်ရှင်းသောလူမျိုးတို့၏အစွမ်းသတ္တိကိုအရေးရေပ်သို့ဖြန့်လွှင့်ခြင်းအမှုပြီးသောအခါ။ထိုအမှုအကျအလုံးစုံတို့သည်၊ ကုန်စင်ကြလိမ့်မည်ဟု။ လက်နှစ်ဘက်ကိုကောင်းကင်သို့ချီလျက်ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အသက်ရှင်နေတော်မူသောဘုရားကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုသည်ကိုငါကြား၏။''

တရက်ကိုတနှစ်ဟူ၍အထက်ကဘော်ပြလာခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် တဖန်ညွှန်ပြစရာမလိုသော်လည်း။အချုပ်အားဖြင့်တခါထပ်မံ၍ဖြေပြအံ့၊(ကျမ်းတော်အဆိုအတိုင်း။တကာလကိုတနှစ်ဟူ၍မှတ်ရ၏။ထိုပြင်) ခမည်းတော်နှင့်ဆိုင်သောတရက်ကိုတနှစ်ဟူ၍မှတ်ရမည်။ နှစ်တနှစ်၌တဆယ်နှစ်လရှိကုန်၏၊ သို့ဖြစ်၍(သုံးကာလနှင့်တဝက်ဆိုသည်မှာ၊ သုံးနှစ်နှင့်ခြောက်လဟူမှတ်ရမည်။)ထိုသုံးနှစ်နှင့်တဝက်၌လေးဆယ်နှစ်လရှိ၍၊(တလလျှင်ရက်ပေါင်းသုံးဆယ်စီရှိသဖြင့်။) လပေါင်းလေးဆယ်နှစ်လ၌ရက်ပေါင်းတထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်ရှိကုန်၏။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းချက်အရာ၊တရက်ကိုတနှစ်ဟုရေတွက်ရသောကြောင့်အစွဲလမ်း၊ ဘာသာစာရင်းအတိုင်း။ဟေဂျရိသက္ကရာဇ်-(၁၂၄၀)-ပြည့်၌။ ဘဟာအ၀ထ္ထသာဒ်အရှင်ဖြတ်ကြွလာပွင့်တော်မူလိမ့်မည်ဟူသော ရှင်လန်းခြင်းသတင်း ကြော်ငြာတို့ရာ၊ ၎.တော်ပြေးဖြစ်သော၊ဘပ္ပ၊အရှင်သည်၊ကြွလာပွင့်တော်မူသည်။

ထိုနောက်(ဂင်းအခေတ်းကြီး-၁၂-)ငယ်-တဆယ်တခုခု၌ မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။''နေ့ရက်အစည်ပြုရသော(ကွရိဘာနိ-ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၊)ဝတ်ကိုငယ်ရှင်၍။ပျက်ဆီးတတ်သောရွှ ်ရာဘွယ်အရာသည်ပေါ်လွင်ပြီးမှ။အရေက်(အနှစ်)တထောင်နှစ်ရောက်မှသာလျှင်ကယ်တင်ရှင်ကြွလာတော်မူမည်။အရေက် (အနှစ်) တထောင်သုံးရာသုံးဆယ်ငါးရက်(နှစ်)တိုင်အောင်မျှော်ငံ့လျက်ခံသောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။''

ယခုလစာရင်းဖြင့်ရေတွက်ရသောအချိန်ကာလဟူမူကား။ ရိဟံမွာဒန်၊အရှင်မြတ်(မူတ်ကာမြို့၌)ပွင့်တော်မူပြီးမှသုံးနှစ်ကြာသောအခါ။ဒီမိပါရဒိအောင်မြင်ခြင်းအကြောင်းကိုဟေဂျာဇ်ပြည်တဝှမ်းသို့၌ကြော်ငြာစေတော်မူသည့်ခုနှစ်၌

ရင်းတည်းဟူသော အချိန်ကာလဟူမူကား။ (ကိုယ်တော်၏နတိယ) ကြွလာပွင့်တော်မူခြင်းနှင့်ဆိုင်သောအချိန်အခါတည်း။ ၎င်းရှင်မသံကျမ်းချက်ကား။ ''ထိုနောက်သံလွင်ကောင်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူစည်။တပည့်တော်များသည်၊ အခြားသူမပါဘဲချည်းကပ်၍။ ထိုအမှုအကျတို့သည်။ အဘယ်ကာလမှာ ဖြစ်မည်ကိုလည်းကောင်း။ကိုယ်တော်ကြွလာခြင်းနှင့် ဤကမ္ဘာကုန်ခန်းခြင်း၏ ပုပ္ပနိမိတ်သည် အဘယ်နိမိတ်ဖြစ်မည်ကိုလည်းကောင်း။အပိန်ရှိတော်မူပါဟု၊ထျောက်ကြ၏။'' ထိုအခါသခင်ခရစ်တော်သည်၊ ၎င်းတပည့်တော်များအား ရှင်းလင်းအောင်ပြန်ပြောလိုက်သည့်အချက်များအနက်။ အောက်၌ရေးသားအံ့သော နှုတ်ကပတ်တော်များပေတည်း။(ရှင်မသံကျမ်း။ကြွေး-၂၄-ငယ်၊၁၅။၌) ကိုယ်တော် မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။''ထိုကြောင့်၊ပရောဖက်ဒံယေလဟောသည့်အတိုင်း။ ဗျက်ဆီးတတ်သောရွှ ်ရာဘွယ်အရာသည် သန့်ရှင်းသော အရပ်၌ခန္ဓာ ဗိုက်နေသည်ကိုသင်တို့မြင်ရလျှင်၊ကျမ်းစာကိုကြည့်သောသူသည်နားလည်ပါစေ။'' ယခုပြန်ပြောသော အချက်၌ကိုယ်တော်သည်။ဒံယေလအနာဂတ်ကျမ်းအခေတ်းကြီးရှစ်ကို ကြည့်ရှုစေခြင်းငှါရည်ရွယ်ခဲ့တော်မူသည်။အကြောင်းကား။၎င်းအခေတ်းကိုမည်သူမဆိုဘတ်ရှုရလျှင်ထိုအချိန်ကာလကိုကိုယ်တော်မိန့်ဖြွက်တော်မူလေသောအချိန်။ အမှန်မရဖြစ်သည်ဟုဆိုခြင်းနားထဲသို့၌မည်။ ဖြောင့်မတ်သောသဘောဖြင့် စည်းစားဆင်ခြင်ကြရမည်မှာ။(ရှင်ဇလိယ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ထည့်ဟူသော)ဘပ္ပအရှင်မြတ်ကြွလာပွင့်တော်မူခြင်းအကြောင်းကိုဓမ္မဟောင်းနှင့်ဓမ္မသစ်ကျမ်းတော်များ၌မည်မျှလောက်ရှင်းလင်းစွာဟောကြားတော်မူထားလိုက်သတည်း။

ယခုအခေတ်းလက်စသတ်စေခြင်းအလိုငှါ၊ ဂျမာလေ၊ ရိဘာရတ်က၊ဘဟာအ၀ထ္ထာဟ်၊ အရှင်မြတ်ကြွလာပွင့်တော်မူခြင်းနှင့်ဆိုင်သော နေ့ရက်အချိန်ကာလကိုဘခါ၊ဓမ္မဟောင်းကျမ်းချက်အတိုင်းရှင်းလင်းစွာဟောပြောအံ့။ ။အကြောင်းကား။ဘဟာအ၀ထ္ထာဟ်၊အရှင်မြတ်ကြွလာပွင့်တော်မူခြင်းနှင့်ဆိုင်သောအချိန်ကာလသည်။အနာဂတ္တိစကား။ဗျာဒိတ်ရူပရုံအရာ။ရိဟံမွာဒန်၊ အရှင်မြတ်ကြွလာပွင့်တော်မူသည့်အချိန်ကာလမှစ၍လည်းကောင်း။ကိုယ်တော်(က၊မဒ္ဒိနာမြို့သို့ အ၌ပြောင်းတော်မူသည့်ခုနှစ်)သက္ကရာဇ်မှစ၍လည်းကောင်း။လနှင့်စပ်ဆိုင်သောစာရင်းဖြင့်ရေတွက်ရသည်။အကြောင်းကိုဆိုသော်။ ရိဟံမွာဒိယဘာသာ တရားတော်မြတ်၌လနှင့်ဆိုင်သောစာရင်းကိုသာလျှင် အခြေခံပြု၍ အသုံးပြုလေ့ ရှိကြသည်အပြင်။သာသနာတော်နှင့်ဆိုင်သောအရပ်ရပ်ဝတ်ပြုရသည့် အရေးအခွင့်တို့၌လည်း။၎င်းလနှင့်ဆိုင်သောစာရင်းအတိုင်းရေတွက်ရသည်။

© Afnan Library Trust 2017

အစပြုသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်။ ကိုယ်တော်၏ပါရမီအောင်မြင်ခြင်းနှင့် ရွှေ
ညာဏ်တော်ဖြင့်ပွင့်တော်မူခြင်းအကြောင်းသည်၊ မူလရင်း သာသနာတော်ကည်
စဉ်(သုံးနှစ်တိုင်တိုင်)အထင်အရှားမဖြစ်ဘဲ။ လျှို့ဝှက်လျက် ရှိသည်ဆိုသော်။ ၎င်း
အကြောင်းကိုဘီဘီ၊ ခဒီဂျာသခင်မနှင့်(ကိုယ်တော်၏ယောက်ဖတော်၊ ၀ရာကာ)
အစ်ဘနေ့၊ နောဖါလ်၊ ၎င်းနှစ်ပါးမှတပါး။ မည်သူတယောက်မျှ ကြားသိရသည်မ
ဟုတ်။ သုံးနှစ်လွန်လာပြီးသည့်နောက်မှသာ ကြေငြာလာသဖြင့် ပြည်တဝှမ်းလုံး
ကြားသိရကြကုန်သတည်း။ ရိဟံမ္မာဒ်အရှင်မြတ်သာသနာတော် ကြော်ငြာလာ
သည့်ခုနှစ်မှစ၍။ နှစ်ပေါင်းတထောင်နှစ်ရာကိုးဆယ် ကြာသောခုနှစ်၌ ဘဟာ
အုလ္လဟ်အရှင်မြတ်သည်။ ပါရမီအောင်မြင်တော်မူသဖြင့်၊ သဇ္ဇညုသယမ္ဘုတ
ရွှေညာဏ်တော်နှင့်တကွပွင့်တော်မူသည်။ ၎င်းအကြောင်းကို ကိုယ်တော်သည်၊
လူပေါင်းအမြောက်အများ တို့မျက်မှောက်ရှေ့၌။ အကုန်လုံးကြားသိ နိုင်အောင်
တည့်လင်းစွာသောအသံဖြင့်ကျူးရင့်တော်မူသည်။(၁)(ပြီး၏၊)

(၁) မှတ်သားချက်။ ၊ရိဟံမ္မာဒ်အရှင်မြတ် သာသနာတော်မူလရင်း
ကြေငြာသောသက္ကရာဇ်-၁၂၉၀-ပြည့်ဟူမူကား။ ရိဟံမ္မဒီယ၊ ဟေဂျရီသက္က
ရာဇ်-၁၂၈၀-ပြည့်နှင့် ညီညွတ်စွာရှိ၍။ အင်္ဂလိပ်သက္ကရာဇ်-၁၈၆၃-၆၄-ခု
နှင့်တပ်တူကျကုန်သတည်း။ သို့ဖြစ်၍။ ဟေဂျရီသက္ကရာဇ်-၁၂၈၀ ပြည့်နှင့်ညီ
ညွတ်သော- အင်္ဂလိပ်သက္ကရာဇ်-၁၈၆၄-ခု။ ဧပြီလ-၂၁-ရက်နေ့မှစ၍။ ၎င်း
နှစ်မေလ-၃-ရက်နေ့တိုင်အောင်။ ဘဟာအုလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည်၊ တွင်ရက်
မင်းနန်းစိုက်-ကွန်စာတန္တီနောပါလ်-တည်းဟူသောမြို့သို့ ကြွတော်မူမည် ဆဲ
ဆဲဖြစ်သောအခါ။ (ဒါရွတ်စလံမ်)ဘာဃဒါဒ်မြို့မှထွက်မြောက်တော်မူ၍၊ မြို့ဝင်
ဝမှာသာယာလျက်ရှိသည့်။ ရဇ္ဇဝါန်ဟုသမုတ်ရသော၊ နဂျစ်ဘ။ ပါရှာ။ ဘုရင်ခံ
မင်းကြီးဥယျဉ်တော်၌။ ထဆယ်နှစ်ရက်တိုင်အောင် သတင်းသုံး နေတော်မူ၍။
မိမိကြွလာပွင့်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို ကြော်ငြာစေသဖြင့်။ လူအများတို့ရှေ့
တွင်။ အထင်အရှားပရိသတ်ကြီးကြားသိအောင်။ အတည့်အလင်း ကျူးရင့်
တော်မူသည်၊

© Afnan Library Trust 2017

است - از محبت حقیقی در دلهای مردم اثری پیدا نیست - کار بجائی رسیده که اگر چنانچه یک قوهٔ مقتدره ئی احساسات اینمرد مرا بحرکت نیاورد که اتحاد و محبت و یکجهتی در نهاد شان ترقی و نموی حاصل کند - دیگر حصول افاقه و صحت در میان بنی نوع بشر بهیچوجه ممکن نیست *" (انتهی)

بشـــــارات

(۱) خانمهای محترمه امریکائی مسیس کوک باد و همشیره و همشیره زادگان - و اخت الزوج همشیره ایشان - بایکجهان بشارات روح افزای ارض مقدس و احبای سایر اقالیم - و باشتعال و انجذابی زاید الوصف که حکم نعمای سماویه غیر مترقبه داشته - محض تبلیغ امرالله و ملاقات دوستان در ۲۲ ماه جنوری سنه ۱۹۲۵ م - وارد رنگون شدند - خیال ملاقات احبای مندله را نیز داشتند - لیکن چون میقات حرکت کشتی اروپا نزدیک بود فسخ عزیمت نمودند - در ۲۷ جنوری بقریهٔ دید نوکلز و کنجانگون - که زیاده از هشتصد نفر احبا دارد تشریف بردند - و همانروز را معاودت نمودند - از پذیرائی احبای آنقریهٔ کوچک خیلی مسرور شدند - و از احبای رنگون نیز اظهار رضایت و خوشنودی فرمودند - و قبل از وصول سواد یرلیغ بلیغ حضرت ولی امرالله ارواحنا لفیوضاته الفدا از احبای بمبای در ۲۹ ماه جنوری سنه ۱۹۲۵ م - رأساً مراجعت باروپا نمودند -

(۲) مستر سیگفرید شایفلو کرشید از اعزهٔ منتربال کنادا - از قرار معلوم محض تبلیغ و اعلای امرالله در ۱۹ ماه جنوری امسال از مرکز خود حرکت نموده اند - و از راه جاپان و چین و استرالیا و جاوه - در ماه مارچ سنه ۱۹۲۵ م وارد ملک برمه میشوند - نصرت و تائیدات غیبیه را در حق ایشان سائلیم -

(۳) وصول متحد المالهای محافل روحانی مشهد - و بمبای - و کمیته اتحاد خاور و باختر طهران - و مجله جات فرخندهٔ خورشید خاور عشق آباد و مجله جات المان - و متحد المالهای شیراز و همدان و پورتسعید و دمشق شام - و محفل مرکزی هندوستان - جاتگام - و الیاب و آگره و دهلی - و اقلیم امریک - نیویورک و شیکاغو - و اوستین تکساس - و لندن انگلستان و غیرها - دارای خیلی بشارات پرروح و ریحان بود - خدام محفل روحانی رنگون - از عرض عرایض جداگانه خدمت هریک از احبا و محافل مقدسه روحانی معذرت میخواهند - و امیدوار است بهمین مجله که از طرف اینمحفل شایع میشود اکتفا فرمایند - رویداد کنونشن سالیانه امسال هندوستان و سواد هیچیک از توقیعات قبل حتی سواد توقیع مبارکی که در انجا تلاوت شده هنوز نرسیده - لذا درج این اوراق نشده - معذوریم - جهت تعویق و مسامحه معلوم نیست - والعذر عند کرام الناس مقبول *

ترجمه توقیع مبارک حضرت ولی امرالله ارواحنا لفیوضاته الفدا

(بافتخار) دوستان محترم من - مدیران و اشاعت کنندگان مجلهٔ "الاشراق"

ای مخلصانه و ثابتانه خدمت کنندگان در امرالله!

نمره های تازهٔ الاشراق را که بفرط محبت از برای من فرستاده بودید با احساسات قلبی که مشمول تحسین و امتنان بود قرائت نمودم - این مجلهٔ گرانبهای حزب بهائی برمه سابقاً با مساعی جمیله جلوه نموده و وثوق و اطمینان و احترام شایان خوانندگانش را نائل گشته - نیز فعلا با نهایت استقامت و ثبات عزم دارای اینگونه جانفشانی میباشد که حقوق لزومیت وجود خود را ثابت میکند - و وظائف ضروریهٔ خود را کاملا ادا مینماید *

برمه - آن اقلیم دلکش دلاویز حارس و پاسبانی است که در اقصای شرقی عالم بهائی ایستاده است - با نفوسی کثیر التعداد از پیروان و قوریکه در مراتب ایمان پرغیرت و حرارتند - البته در توسیع دائرهٔ خدمات خویش در وسط اقصای شرق که مرکز مأموریت خود آن اقلیم است از برای شفا بخشی در زندگانی قدم را فراتر نهاده بکمال همت اقدام خواهد نمود *

چون بنهایت اخلاصمندی و یکجهتی نگهداری رشتهٔ تعاون و تعاضد را با هیئت اجتماعیه احبای هندوستان میکند دال برمزید استحکام بنیان امرالله است - (احبای مملکت برمه) باید همم و قواهای اجتماعیه خود را بتمامها محصور در استحکام امور خصوصی داخلهٔ خود شان نمایند - چنانچه وظیفهٔ احبای ملک برمه اینست که پیشرفت امورات داخله خویش را بحرکت معتدلانه نظم و ترتیبی شایان بدهند - پروگرامهای خود را از برای توسیع عرصهٔ جولانگاه تبلیغ خود شان منظمانه وضع نمایند - و با یک عزم جزم ثابت غیر متزعزعی قیام نموده عمل پیرا شوند - تا انجام را بیک نتیجهٔ سودمندی برسانند *

امیدواریم - این جورنال همایون فرخنده فرجام شما سرگذشت کردارهای شما را در نهایت فصاحت بیان نماید - و همکنانتانرا که در میدانهای دور دست واقعند از نوایای حسنهٔ شما و مقاصد خیریهٔ شما - و فیروزمندیهای شما آشنا سازد - روح کوششهای شما که خالی از نفسانیتست برانها پرتو افکند و از برای آنعمل شریف لازم الترقی شما که انجام رسانیدن آنرا بر ذمهٔ خود فرض گرفته اید چون گواهی صادق در مقابل همه بایستد *

از حق میطلبیم - آن مولائی که شما را دوست میدارد و نگهداری از شما میکند - شما را در هرقدم راهنمائی فرماید - دلهای شما را حیات تازه و شادمانی عطا کند - و در کوششهای شما بتائیدات جدیده یاری و یاوری نماید - و در عوض این فرمانبرداری صادقانهٔ شما - و ثبات و استقامت شما و همت پر استقلال شما - جزای بس شگرفی احسان فرماید - من اعتماد میدهم شما را که بیقین مبین مطمئن بر اشفاق و محبتهای صمیمی قلبی من باشید - نیز بر نهایت خوشنودی و قدردانی شما در قلب من و بر مناجات من از برای همگی *

منم برادر شما و همخدمت شما

(امضا) شوقی

از حیفا - فلسطین - ۷ - فبروری سنه ۱۹۲۵ م

© Afnan Library Trust 2017

عطیه اش در ایام حیات وزندگانی بعضی از حاضرین در مملکت ایران از حضرت باب بظهور آمده - وایشان بشهادت خود وبخون مطهر بیست هزار نفوس مقدسه اتباع خویش این دین را مقدس گردانیدند - سپس حضرت بهاء الله بواسطهٔ سجن و سرگونی چهل ساله خود این امر بدیع را نشر وتوسیع دادند - ودر حصن حصین الهی حفظ وصیانت فرمودند - باز حضرت عبدالبها بلسان مبارک زرین خود شان در اقالیم باختر شایع وذایع فرمودند - حال باید کافهٔ خلق عالم العموم معترف شوند - که این امر اعظم آنچه را که منتهی آمال وآرزوی قلبی اهل عالم است اظهار میکند - برخی از تعلیمات مبارکه اش اینست که حقیقت ادیان الهی یکیست - جمیع انبیاء ومظاهر مقدسهٔ الهیه من دون فرق واستثنا برحقند - جمیع جنس بشر باهمدیگر برادرند مساوات حقوق نمایین رجال ونساء - مساوات در تعلیم پسران ودختران مساوات در توسع افکار - اگرچه در نظر من - اینگونه تعمیم حریت وآزادی در توسیع افکار عائبه صافیه منیره وزندگانی فرخنده - وشهادت وفداکاری مقدسه - تنها بامر بهائی منحصر نیست - بلکه برحسب بیاناتی که قبلا ذکر شد - پیروان سائر ادیان نیز چنین تعلیمات را اشاعت میدهند - وتابیک اندازه ئی در متابعت میکوشند - بشمول حزب خودمان که باسم - "فری ریلیجیس موومنت" - موسوم است - اما بیانات مقدسه دانشمندانه حکیمانه حضرت بهاء الله - وتبیین فصیح بلیغ حضرت عبدالبها شایده این امر اعظم را بچنین استحکامی متین بنیاد نهاده - واین مرغزار رعنای ابدی را بخون مقدس بیست هزار نفوس شهداء فی سبیل الله آبیاری نموده - که هرشخص کریم النفس انصاف پرستی شخص بهائی را در میان جمیع برادران هم مسلک همنوا من دون ادنی تاملی برسائرین ترجیح خواهد داد وبرادر بزرگ خود خواهد پنداشت *

ازاینکه امر اعظم بهائی بلاریب دیانت مستقله ایست که اعلیترین فداکاری وجان نثاری لزمه دین حقهٔ الهی را شامل - واسنی مدارج ارتقای فطری روحانی وتقدم وترقی مدنیت روحانی عالم انسانیرا کافل است - معذلک از جهت دیگر دارای موهومات عریبه ئی هست که محیر عقول است - مثلا تعلیمات دین بهائی را چون نگاه کنیم در نظر اول بما مینمایاند - که این دین - هیچیک از موهومات عتیقه ادیان سالفه را قبول نمیکند - یعنی امور اتیرا که مخالف قانون طبیعت و فطرت وعقل وحکمت است قبول ندارد - ومعجزات وخوارق عادات ونیرنگ وشعبده بازی

وغیر ذلک را جزو دین نمیداند - وبرهان حقانیت مظاهر مقدسهٔ الهیه نمیشمارد - اخلاق الهی میاموزد - بانی صلح وسلام - ومروج آداب حقوق انسانیست - از قبیل رحم ومروت ومحبت واخوت ومؤاسات ومساوات وصلاح وسداد وصدق وانصاف وتقوی وپرهیزگاری - وخیرات مبرات ومبنی بروحدت عالم انسانیست علی العموم - معذلک معتقد است بروحانیات - وسرمنشا اعلیترین اعتقادات روحانیه است - البته این جهان خون آلود را سزاوار وشایان اینست که از برای هدایت وفلاح ورستگاری وحصول سنوحات رحمانی ونفثات روح القدس در نهایت مراقبت و امیدواری بافق چنین دین مبینی ناظر باشد -

صفحه ۱۱ - نطقی که از جانب حضرت شوقی افندی در حل مسئلهٔ اقتصادی عالم در مجمع ادیان - مستر ممفورد ملس - قرائت نمود - مضمونی ازان عبارات مندرجه در مقاله مبارکه در من تاثیر مخصوصی احداث نمود - در میان چندین کتب علم اقتصادی که بمطالعهٔ من رسیده - بخواطرم نمیاید - مضمونی باین وضاحت وصراحت در تشخیص این مرض صعب عالمگیر که در فقرهٔ اولین بیان مبارک ملاحظه نمودم - ودر ذیل ذکر میشود از نظرم گذشته باشد - بلکه در فقرهٔ بعد علاج فوری این مرض مهلک را واضحتر از فقرهٔ اولین احساس کردم -

ترجمهٔ بیان مبارک اینست

" حال بسبب آن خوف ورواهمهٔ افلاس وفلاکتیکه مبنایش تصور خیالیست اعم از اینکه واقعیت داشته باشد - یاوقوعش مترقب باشد - در هرحال نفس انسانیرا همیشه بسوی پستی عالم طبیعت میکشاند - جائیکه احکام تنازع بقا را استیلای تام حاصل است - وچون اسیر سلاسل آن احکام میگردد هرچه بیشتر تغلا میکند ناچار برگرانباری زنجیرهای خودش میافزاید چه که احکام تنازع بقا برمی انگیزد قوتهای یکی را که بجمیع قوای خود برقوتهای دیگری قیام کند - واین اختلاف ومباینت قوتهای طرفین موجب ناکامی جانبین میگردد - چنانچه آن علوم واختراعات جدیده ئی که الیوم از برای نظم عمومی عالم سایه افکن است - وصامتانه اشاره بسوی وجود یک حقیقتی میکند که احکامش تعاون وتعاضد است - بسبب سوء استعمال بزرگترین مرحلهٔ مهول خطرناکی از برای ابقاء نوع بشر گردیده "

" آن مرضی که الان بالفعل برهیکل نوع بشر طاری است - قلت محبت است - وفقدان وجود فداکاری وجان نثاری از برای همدیگر

© Afnan Library Trust 2017

مختصر انتخاباتی از مقاله دوکتور والتر والش - بعنوان
"ادیان موجوده و دین بهائی"
که در ۲۸ ماه سپتمبر سنه ۱۹۲۴ م در تالار - استنوی هال
لندن - نطق داده اند.

دوکتور موصوف از اجله فضلای اقالیم اروپا و امریک - و بانی و رئیس نهضت جدیده ئی که خلق را باخوت و وحدت ادیان دعوت میکند - و موسوم به "فری ریلیجیس موومنت" است میباشند - در کنفرانس ادیان که از ۲۲ ماه سپتمبر الی ۱۳ ماه اکتوبر سنه ۱۹۲۴ م در مجمع دولتی امپیریل انستتیوت لندن از برای نطق نمایندگان مذاهب و ادیان مقرر شده بود و خطابهٔ مبارکهٔ حضرت شوقی افندی را - مستر ممفورد ملس - بسمت نمایندگی از جانب دین بهائی قرائت نموده بودند - آنروز را ایشان در آن مجمع بصدر نشینی منتخب شده بودند - از قرار معلوم دکتور موصوف ایامی را که شمس میثاق از افق آن اقلیم اشراق فرموده بود از اشعهٔ انوار مشرقهٔ طلعت مبارکهٔ حضرت عبد البها ارواحنا لرمسه الاطهر فدا منور و مستفیض شده - و خود را در زمرهٔ هوا خواهان این امر اعظم میشمارد و بیقین مبین و وثوق تمامتر معتقد است - که تعلیمات مبارکهٔ حضرت بهاء الله جل ذکره - وحده - بلا ریب در یاق اعظم برء الساعه ست از برای رفع امراض هالکهٔ موجودهٔ عالم انسانی -

(مترجم)

ترجمه منتخبات مقاله

صفحه ۴ - منجمله نطقهای عمومی ادیان مختلفه که در این احتفال عظیم مذاهب عالم شنیده شد - هیچ نغمه ئی شیرین و دلکش تر از بیانات مبارکهٔ حضرت بهاء الله و جانشین ایشان حضرت عبد البها - که بعضی از ما نیز باستماع پیغام رحمت التزام شفابخش ایشان از لسان مبارک خود شان چند سال پیش در اینجا مفتخر گشته اند گوشزد نگردیده - در میان سایر نهضتهای جدیده ممالک شرقیه که در صدد ترویج مراتب اتحاد و صلح عمومی برآمده اند - جایگاه دین بهائی جلوتر از همه است و مقامش اعلی و ارفع از سائرین - چه که منفرداً این دین بهائی بقوت و استقلال غیر عادی کفیل و حامی وحدت روحانی نوع بشر - و وحدت اصول اساسی شرایع و ادیان الهیست - و بشارت از اتحاد اقوام و ملل مختلفهٔ عالم در مستقبل میدهد - و شاهراه وصول باین مقصد اسنی و غایت قصوی را در نهایت جانفشانی

و فداکاری پیروانش بطریقی سهل و آسانتر می نمایند -

صفحه ۹ - پروفیسر ارمینیوس ویمبری شهیر که سیاح بزرگ دوران - و از فضلای عظیم الشان مستشرقین زمان و از مشاهیر رجال با علم و کمال جهان بود - در یکی از عرایض خود که بحضور مبارک حضرت عبد البها نوشته اعتراف صریح میکند که چون ایشان در مقام تحری حقانیت ادیان برامد برخود متحتم دانست که تا شخص در نهایت راستی و درستی و انصاف و حق پرستی با اهل آن دیانت خلطه و آمیزش نکند و باعمال و شرایع آن دین عامل نشود - حقیقت امر کما حقه بروی منکشف نگردد - چنانچه در اوقات مختلفه هر وقتی خود را در سلک پیروان هر آئینی در آورد - و بکمال خلوص نیت و حسن عقیدت با آن حزب محشور شد - گاهی خود را یهودی گفت - و هنگامی مسیحی - و وقتی را محمدی - و احیانی را زردشتی خواند - ولی عاقبت الامر از روی تحقیقات صادقانه بروی منکشف شد - که حال جمیع این ادیان قدیمه در ید اقتدار رؤسای ادیان و ملوک و سلاطین جهان آلت ظلم و بیدادی گشته - و از اینجهت کلیهٔ این مذاهب و ادیان سبب بربادی و خرابی عالم انسانی گردیده - چنانچه از روی همین براهین قطعیه و انکشافات شخصیه ویمبری موصوف خود را در سلک اتباع حضرت عبد البها داخل کرد - و مبادی و اصول اساسیه این آئین متین را که پیوسته در ترقیست بکمال فرح و انبساط قبول نمود - چه که این آئین عالمگیر الهی بهائی بسعی و اقدامات حضرت عبد البها تاسیس یافته -

اسقف اعظم - کینن چینه اهل انگلستان که از علمای متبحرین شهیر ملت نصاری و رکن رکین کلیسای آن کشور بود - دیانت مسیحی را بجهت سلوکش با سائر ادیان متعصب قرار داده - چنانچه در کتاب مصنفه خود مسمی به "ریکانسیلیشن اوف ریسز ایند ریلیجینس" از امر بهائی حمایت نموده - و مینویسد که امر بهائی در اقلیم ایران - و نهضت حزب برهموسماج - در هندوستان - هر دو ناشر اتحاد روحانی نوع انسانند - ولی مزیت و ترجیحی که دین بهائی را بر سائر نهضتهای جدیده است اینست که این امر بهائی از جانب خداست - و چون منجانب الله میدانست - و مؤید بتائیدات شدید القوی - لهذا قبول این امر اعظم ابهی نمود - و باعلان رسمی خود را در زمره بهائیان و فدائیان صادق مشهور و مشتهر گردانید -

صفحه ۱۰ - این امریست بسیار عجیب و خارق العاده که آغاز نهضت

© Afnan Library Trust 2017

چون آسیاب بلکه اشد ازان * اقالیم آباد ویران شد وشهرها زیروزبر گشت * وقرای معموره مطموره شد * پدران بی پسر گشتند * پسران بی پدر شدند * مادرها برماتم نورسیدگان خون گریستند * اطفال یتیم شدند * نساء بی سروسامان شدند * عالم انسانی درجمیع مراتب تدنی نمود * فریاد وفغانست که ازیتیمان بلند است * ناله وحنین است که ازمادران باوج اعلی میرسد جمیع اینوقایع منشاش تعصب جنسیست وتعصب وطنی - وتعصب دینی وتعصب سیاسیست * ومنشا این تعصبات تقالید قدیمه است - تقالید دینی است - وتقالید جنسیست - وتقالید سیاسی است * تا این تقالید باقی بنیان انسانی برباد است - وعالم بشری در خطر عظیم *

حال درچنین عصرنورانی که حقایق جلوه نموده - واسرار کائنات مکشوف گردیده * صبح حقیقت دمیده - جهان روشن شده * آیا جائزاست که چنین حرب مهیبی واقع گردد - که عالم انسانیرا بخسران مبین اندازد - لاوالله حضرت مسیح عموم بشررا بصلح وسلام خواند - وبحضرت پطرس فرمود - شمشیر درغلاف کن - این بود وصیت ونصیحت حضرت مسیح * ولکن جمیع مسیحیان حال سل سیوف نموده اند * چه مناسبتی حال میان این اعمال باآن نص صریح انجیل *

باری حضرت بهاء الله شصت سال پیش مانند آفتاب ازافق ایران طلوع نمود * واعلان فرمود - که افق عالم تاریکست - واین تاریکی نتائج وخیمه بخشد - وحروبات شدیده وقوع یابد * درزندان عکا بامپراطورالمان صریحاً خطاب میفرمایند - که حرب شدید واقع خواهد شد - وبرلین ناله وحنین خواهد نمود * وهمچنین بپادشاه ترک درحالتیکه مطلوم بود واسیر زندان او - یعنی مسجون درقلعهٔ عکابود صراحة مرقوم فرمود - که اسلامبول بانقلابی عظیم گرفتار خواهد گشت - بدرجه ئی که اطفال ونساء بفریاد و فغان خواهند افتاد *

خلاصه بجمیع پادشاهان ورؤسای جمهور مرقوم فرمود - وعیناً واقع گشت - وتعالیمی بجهت منع حرب از قلم اعلی صادرشد - ودرجمیع آفاق منتشرگشت *

اول - تحری حقیقت * زیراتقالید انسانرا بلید مینماید - چون تحری حقیقت گردد - عالم انسانی ازظلمات تقالید رهائی یابد *

وتعلیم ثانی - وحدت عالم انسانی * جمیع خلق اغنام الهی وخدا شبان مهربان * بجمیع اغنام رأفت کبری دارد - بهیچوجه امتیازی نگذاشته

است * لاتری فی خلق الرحمن من تفاوت * کل عباد له - وکل من فضله یسئلون *

تعلیم ثالث اینکه - دین حصن حصین است ولی باید سبب الفت باشد نه سبب عداوت وبغضاء * واگرسبب عداوت وبغضاء باشد لزومیتی ندارد چه که دین بمنزلهٔ علاج است - اگرعلاج سبب مرض شود - ترک علاج احسن است *

وهمچنین - تعصب دینی - تعصب جنسی - تعصب وطنی - تعصب سیاسی - جمیع این تعصبها هادم بنیان انسانیست - وجمیع این تعصبها سبب خونریزیست وویرانی عالم انسانی - لهذا تا این تعصبها باقی - حرب مهیب مستمر - علاج این صلح عمومی است *

وصلح عمومی - باید محکمهٔ کبری از قبل جمیع دول وملل تشکیل شود ومسائل ملی ودولی بآن محکمه راجع - آنچه آن محکمهٔ کبری، حکم نماید مجری - واگردولتی یا ملتی تخلف نماید - عالم انسانی بران دولت و ملت قیام نماید *

واز جمله - مساوات میان زن ومرد درجمیع حقوق * وامثال ذلک بسیار * حال واضح ومشهود شد که این تعالیم حیات عالم انسانیست وروح حقیقی حال - شما چون خدام عالم انسانی هستید - باید بجان ودل بکوشید - تا عالم انسانی از این تاریکی عالم پشری - وتعصبات طبیعی نجات یابد - وبروشنائی عالم الهی فائزشود * الحمدلله بجمیع قوانین وشرائع ومبادی مطلع هستید - الیوم جزاین تعالیم عالم انسانی راحت وآسایش نیابد - واین ظلمات منکشف نگردد - واین امراض مزمنه شفانیابد * بلکه روزبروز سخت ترشود وبدترگردد * بالکان آرام نگیرد - از اول بدترشود * دول مقهوره آرام نگیرند - بمروسیاه تشبث نمایند که آتش جنگ دوباره شعله زند حرکتهای تازه عمومی تمام قوترا درتنفیذ مقاصد خویش مجری خواهد نمود - حرکت شمالیه خیلی اهمیت خواهد یافت - وسرایت خواهدکرد

پس شما باقلبی نورانی - وروحی رحمانی - وقوتی ملکوتی - و تأییدی آسمانی بکوشید - که عالم انسانیرا موهبتی ربانی گردید - وسبب راحت وآسایش ازبرای بشرگردید * (ع - ع)

حیفا - ۲۸ - جنواری ۱۹۲۰ م - (انتهی)

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

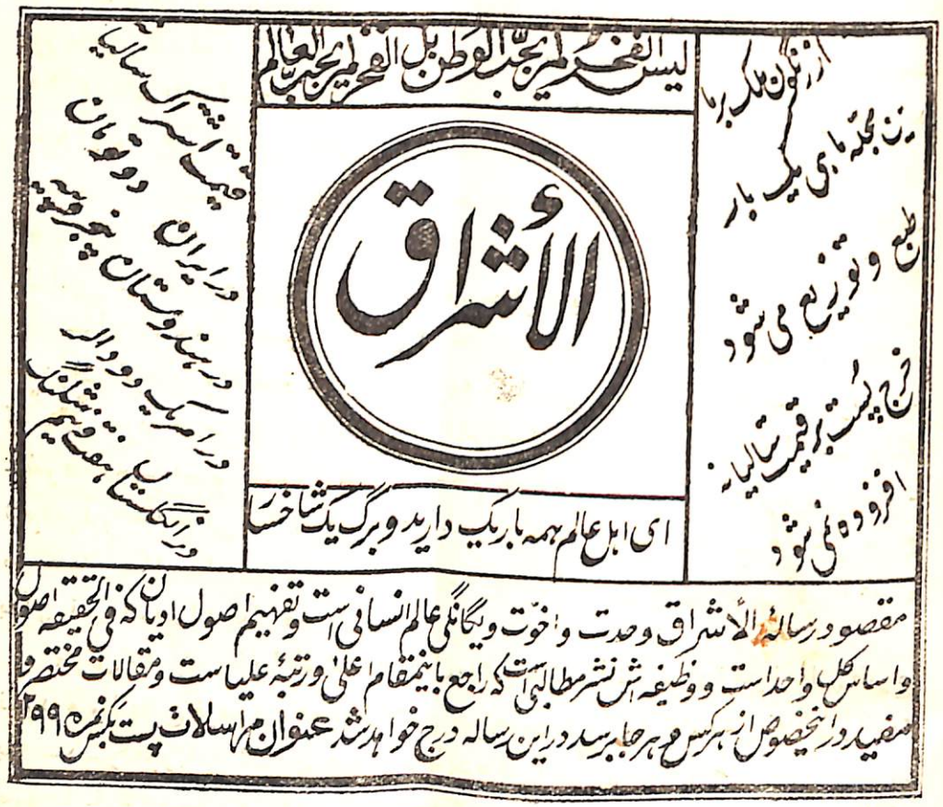

مقصود رسالهٔ الاشراق وحدت و اخوت و یگانگی عالم انسانی است و تفهیم اصول ادیان که فی الحقیقه اصول واساس کل واحد است و وظیفه اش نشر مطالبی است که راجع بامر مقام اعلی و رتبهٔ علیا است و مقالات مختصره مفیده در اخصوص از هر کس و هر جا برسد در این رساله درج خواهد شد عنوان مراسلات پست بکس نمبر ۲۹۹

جلد دوم	ماه فبروری سنه ۱۹۲۵ م	شماره ششم

۷۸۶

بیانات مبارکه حضرت عبد البهاء ارواحنا لرمسه الانور الاطهر فدا

م - ع - ب - ج - ۳ - ص ۶۵

هو الله

ای عاشقان حقیقت * و خادمان عالم انسانی * چون از گلشن افکار نوایای شما بوی خوشی بمشام میرسد - لهذا سائق وجدانی مرا برنگارش این نامه مجبور مینماید * ملاحظه مینمائید که جهان چگونه بیکدیگر افتاده و اقالیمی چند بخون انسان رنگین گشته بلکه خاک بخون مخمر گردیده * نائرهٔ حرب چنان شعله ئی زد که نه در قرون اولی و نه در قرون وسطی و نه در قرون اخیره چنین جنگ مهیبی واقع گشته * سرها چون دانه شده و حرب

© Afnan Library Trust 2017

THE DAWN

Vol II. MARCH, 1925. No. 7.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

AN EXTRACT FROM THE TABLET OF ISHRAQAT.

(Translated by Shoghi Effendi)

O Jalil! He whom the world hath wronged now proclaims:—

The light of Justice is dimmed, and the sun of Equity veiled from sight. The robber occupies the seat of the protector and guardian, and the position of the faithful is seized by the traitor. A year ago an oppressor ruled over this city, and at every instant caused fresh harm. By the righteousness of the Lord! he wrought that which cast terror into the hearts of men. But to the Pen of glory the tyranny of the world hath never been nor will it ever be a hindrance. In the abundance of Our grace and loving kindness We have revealed especially for the rulers and ministers of the world that which is conducive to safety and protection, tranquility and peace; haply the children of men may rest secure from the evils of oppression. He verily is the Protector, the Helper, the Giver of Victory. It is incumbent upon the men of God's House of Justice to fix their gaze by day and by night upon that which hath shone forth from the Pen of glory for the training of peoples, the upbuilding of nations, the protection of man, and the safeguarding of his honour.

The first Ishraq (splendour) : As the Day-Star of Wisdom rose above the horizon of god's holy Dispensation it voiced this all-glorious utterance : They that are possessed of wealth and invested with power and glory must show the deepest regard for religion. In truth religion is a radiant light and an impregnable stronghold for the safety and protection of the peoples of the

world, for the fear of god impelleth man to hold fast to that which is good and shun all evil. Should the lamp of religion be concealed, chaos and confusion will ensue, and the radiant luminaries of equity and justice, peace and composure will be bereft of light. Unto this will bear witness every man of true understanding.

The second Ishraq: We have commanded all mankind to turn unto the Most Great Peace——the surest of all means for the protection of humanity. The sovereigns of the world should effectively unite to uphold this Cause which above all else, can ensure the. security and welfare of all peoples and nations. They verily are the manifestation of the Power of God and the day springs of His authority. We beseech the Almighty that He may graciously assist them to follow that which leadeth to the well-being of their subjects. A full explanation regarding this matter has been previously set forth by the Pen of Glory; well is it with them that act accordingly·

The third Ishraq: It is incumbent upon every one to observe God's holy commandments, for therein is the source that giveth life to the world. The firmament of Divine Wisdom is illumined with the twin orbs of Counsel and Compassion, and the canopy of the world order is upraised upon the two pillars of Reward and Punishment.

The fourth Ishraq; The triumphant hosts of this Divine Dispensation are noble deeds and praiseworthy character; and the chief and marshal thereof is the fear of God. Verily this comprehendeth and ruleth all things.

The fifth Ishraq; Governments should acquaint themselves with the conditions of them that are subordinate in rank, and confer upon them positions according to desert and merit. It is enjoined upon every ruler and sovereign to consider this matter with the utmost care that the traitor may not usurp the position of the trustworthy nor the despoiler rule in the place of the guardian. Among the officials who in the past have governed in this Most Great Prison some, praise be to God, were adorned with justice, and others.....we take refuge with God! We beseech Him, the one true God, to guide them one and all, haply they may not be deprived of the fruit of faith and trustworthiness, nor be withheld from the light of equity and justice.

The sixth Ishraq: is concord and union amongst the children of men. From the beginuing of time the light of Unity hath illumined the world with a divine radiance, and the greatest means thereunto is for the people of the world to understand one another's writing and speech. In our sacred Epistles we have already enjoined upon the trustees of the House of Justice either to

© Afnan Library Trust 2017

choose one language from those now existing or to originate a new one, and in like manner to adopt a common script, both of which should be taught in all the schools of the world. Thus will the earth be regarded as one country and one home. The all-glorious fruit of the Tree of Knowledge is this exalted Word; Of one tree are all ye the fruits, and of one bough the leaves. Let not man glory in that he loves his country, let him rather glory in this that he loves his kind. Concerning this we have previously revealed that which is the means of the reconstruction of the world and the unity of nations. Blessed are they that attain thereunto. Blessed are they that act accordingly.

The seventh Ishraq: The Pen of Glory councelleth every one to instruct and educate the children. Behold that which the will of God hath revealed upon Our arrival in this prison-city and recorded in the Most Holy Book (Kitabu'l-Aqdas): It is enjoined upon every father to instruct his sons and daughters in the art of learning and writing and in all that has been prescribed in the sacred Tablet. He that abandoneth that whereunto he is bidden, if he be wealthy, the trustees are to take from him that which is required for their education, and if poor, the matter shall devolve upon the House of Justice. Verily have We made it a shelter for the poor and a refuge for the needy. He that bringeth up his own son or the son of another, it is as though he had brought up a child of Mine own; upon him rest My glory, My loving kindness, and My mercy that encompass all mankind.

The eighth Ishraq: This passage, now written by the Pen of Glory, is accounted as part of the Most Holy Book. The men of God's House of Justice have been charged with the affairs of the people in every State. They in truth are the trustees of God amongst His servants, and the manifestation of His authority in His realms. O people of God! The educator of mankind is Justice, for it rests upon the twin pillars of Reward and Punishment—pillars that are the very source of life to the world. Inasmuch as for each day there is a new problem and for every problem an expedient solution, such affairs should be referred to the house of Justice, that the members thereof may act according to the needs and requirements of the time. They that for the sake of God arise to serve His Cause are recepients of Divine Inspiration. It is incumbent upon all to be obedient unto them. Administrative affairs should be referred to the House of Justice, but acts of worship must be observed according as they are revealed by God in His Book. O peole of Baha! Ye are the manifestations of the love of God and the daysprings of His loving kindness. Defile not your tongue with the cursing and reviling of any soul, and guard your eyes against that which

is not seem'y. Show forth that which is within you, if it be well received your end is gained, if not to protest is vain. Leave him to himself, and turn unto the Lord, the Protector, the Self-subsisting. Be ye not the cause of grief, much less of discord and strife. The hope is cherished that ye may obtain true education under the shadow of the Tree of Divine Providence, and act in accordance with that which God desireth. Ye are all leaves of one tree, and drops of one ocean.

The ninth Ishraq: The purpose of religion as revealed from the heavens of God's Holy Will is to establish unity and harmony amongst the children of the world; make it not the cause of dissension and strife. The religion of God and His divine law are the greatest instruments and the surest of all means for the appearance of the Star of unity amongst men. The progress of the world, the development of nations, the tranquility of peoples, and the peace of all the dwellers on earth are among the principles and ordinances of God. Religion bestows upon man the most precious of all gifts, offers the cup of material prosperity, imparts eternal life and showers imperishable benefits upon mankind. It behoveth the chiefs and rulers of the world, and in particular they that are the trustees of God's House of Justice to exert the highest endeavour to safeguard its position, promote its interests and exalt its station in the eyes of the world. In like manner it is incumbent upon them to inquire into the conditions of their subjects and seek acquaintance with the affairs and activities of the diverse communities in their dominions. We call upon the manifestations of the power of God—the sovereigns and rulers on earth—to bestir themselves and do their utmost to banish every trace of discord from this world and illumine it with the light of harmony and union.....

———: ○ :———

Circular Letter of The Spiritual Assembly of Haifa.

Dated 1st Shahru's Sultan, 81,

(Corresponding to 19th January 1925.)

We are just in receipt of a copy of the above circular letter the contents of which are highly inspiring. It has brought to us the most refreshing news of the activities of the friends of God at various Bahai centers in the East to establish good will and peace amongst men and to dispel all causes of discord and strife through the teachings of Baha-'u'-llah. We give below the news it gives us relating to each centre:—

Kirman:—one of the friends has contributed 19 volumes of Bahai Books to the Bahai library in this city and the children committee are energetically busy with the education of the children.

Ishqabad—The Bahai ladies in Ishqabad have arranged a special course of study for young women and marked progress has been achieved. The number of students is increasing and the prospect is very bright.

Cairo—As a result of the visit of one of the teachers to this city a new spirit has been infused into the assembly of the friends and new committees and associations have been formed. A Bahai-young men's Association has been established and a new constitution drawn up. The programme consists of discourses on the Bahai movement and the History of the Cause. The ladies association which has beenfunctioning for many years is preparing for a wider field of activity and hopes to start correspondence with other centres.

The ignorant and the fanatics of one of the towns of Lower Egypt bitterly opposed the friends and having found no satisfaction from the Local Government lodged a case in the Religious Court in Cairo. The religious heads have pleaded that there are three men who have embraced this new Movement and as such have deprived themselves of the privileges of the Holy Moslim Faith and therefore, it is unlawful for them to have Moslem wives. The case has been heard several times and no decision as yet has been given. The Court desires to have adequate evidence that the Bahai Movement is opposed to the Muslim Faith.

Marv, Russian Turkestan—The two Bahai schools there are doing very good work. A special committee interested in the progress and advancement of women has been established; and a group of young women are studying with mervelous results.

Faran, Persia—Although trouble for the friends was brewing in many towns in Persia this town was not affected. This, the friends attribute to the influence and respect which the Chairman of the Spiritual Assembly of that place commands among men of all conditions in life there.

Amritsar, India: Jinabi Mirza Mahmood Zarqani the well-known Bahai teacher who recently visited Amritsar writes "Last week I wrote a few lines about the activities in Delhi, Capital of India. The fame of the cause has spread so widely that the head of the Qadian community has issued a circular letter to all his followers forbidding them to come in contact with the Bahai teachers consequently in this town none of the members came to see me except in one place where Nawab 'Ali Khan, a Moslem influential leader of the town, arranged a dinner party to which the local head of the above mantioned community was also invited. The Nowab was interested to open discussions about the Cause and asked the gentleman to speak with meabout the

© Afnan Library Trust 2017

Bahai Movement. He politely refused on the plea that he had instructions from his headquarters not to come in contact with any of the Bahai teachers."

Abadih— The state of affairs at Abadih from the standpoint of the Cause, is very favourable; friends are all united; the different committees are functioning successfully; fanatics are quiet and seeds of intrigues have no soil to flourish. During the month of Muharram attempts were made to disconcert the friends but energetic measures by the Government combined with the firmness of the devoted lovers of 'Abdu'l-Baha to welcome any difficulty in the Path of the Lord averted all untoward events.

Sabzivur— In the very midst of persecution and trouble the friends at Sabzivur have been able to continue their meetings with more enthusiasm than before.

Karachi, India.— On the occesion of the anniversary of the declaration of the Blessed Bab at, Karachi, the Bahai message was delivered to one of the professors of an important college in that city, and he was so much interested in the principles that he in turn gave message to his students. It is hoped that as a result many souls will be guided to the Sun of truth.

Taskhand—On the receipt of the good news of the Beloved guardian of the Cause to the Holy Land two of the friends gave two general banquets in one of which a photograph of all present was taken with a view to forwarding the same to Haifa. Jinab-i Partav after a tour of teaching in Ishqabad Samarqand, Marv and other places arrived at Tashkand. In each place he generally stays 9 or 19 days and would not allow any exception in the case of this city. A petition signed by 40 signatories requesting a longer stay was submitted to the Spiritual Assembly, The matter was referred to the Baku Spiritual Assembly who had delegated him to teach and they kindly gave their assent. Soon after, his presence was required at Baku and he, to the regret of of the friends of Taskhand, left that city. During his short stay there he established a class for the young men and drew up a new programme for teaching as a result of which many Christians and Moslems have accepted the teachings.

Hamadan:—The wave of antagonistic spirit which was shown in different parts of Persia did slightly touch Hamadan; the Bahai Spirit did not allow any slackness in the meetings as well as in the work of the schools. Pubiic meetings in which various subjects bearing on the Cause are discussed, are conducted every Friday; Moslems, Christians and Jews attend these meetings with much interest.

© Afnan Library Trust 2017

BAHA-'U'-LLAH & THE NEW AGE.

In the course of an address delivered on the above subject at the Bahai Congress at Stuttgart, Germany on september 20th 1924 Frau Alice Schwarz said:—

"The Tablets of Baha-'u'-llah sent from His prison to the representatives of the nations are historical documents. His predictions and warnings proved perfectly true. Asiatic and European countries would not have suffered so much, if His advice had been followed. He tried to improve humanity and to preserve men from the impending catastrophe. But only a few persons listened to Him, and these people have seen the realisation of His predictions. We know what we have to do and that a new age has begun. The followers of the Bahai Cause know perfectly well that they are on the right path. War and oppression must be abolished. A murderer is sentenced to death, but the soldiers who have killed so many men are honoured with medals. This is a detestable morality. Instead of the terrible instruments of destruction, philanthropical and charitable means are necessary for the progress of humanity. The big sums, which hitherto have been spent for destruction would have helped the poor of the whole would, Conflicts must be settled by an international alliance and an international court of arbitration. Men also must give up their prejudices against other religions. The Bahai Cause joins all the religions and is closely connected with science.....The Bahai Cause belongs to the whole world and the time of uniting humanity has come. *(German Bahai-Bund)*

NOTES and NEWS.

Dr. Esslemont the auther of that beautiful treatise on the Bahai Cause known as "Baha-'u'-llah and the New Era" is at present actively occupied in Haifa in studying Persian. We pray that he may continuously receive fresh inspiration at the Sacred threshold and be enabled to bring joy to many souls by the sweet fragrance of his spirit.

———:○:———

Agha Husayn-i-Kashani cook of Bahau-'u'-llah who accompanied him from Baghdad to the Greatest Prison died on Christmas day 1924 at Acre. He was a sincere soul and was faithful to the last.

———:○:———

We announce with deep regret the death of Ko Eusuf one of the old Bahais of Rangoon on 3rd March 1925 at his residence at Botatoung. He was a zealous Bahai and took great interest in laying out the Bahai Cemetery of

Rangoon where he was often seen actually working with his own hands with the gardener. We all sincerely mourn his loss and extend our heartfelt condolence to the bereaved members of his family.

———:○:———

The German Bahais held a Bahai congress in Stuttgart on September 20th, 21st and 22nd 1924; the programme was as follows:—

Saturday, September 20th:—(i) welcome and reception in the large hall of the Burger-Museum, Lange Steasse 4, by Herr Consul Schwarz; (ii) Reading aloud of the tablet for conferences (iii) Melodram by Herr Dr. A. Muhlschlegel, Stuttgart.

4' O'clock in the afternoon; Reports of the various Spiritual Bahai Assemblies.

7' O'clock in the evening: New elections for the National Body by the delegates, attached to this the first sitting of the newly-elected National Body in the small Hall of the Burgermuseum.

Meeting of those not taking part in the election and sitting. Musical performances.

Sunday; September 21st:—at 9' O'clock in the morning; continuation of the reports of the different Spiritual Assemblies; at the same time (8 to 11) Conference of the community in the small hall.

At 11 O'clock in the forenoon; Air from the Whitsuntide Cantata by J. S. Bach (musical performance by Fraulein Julie Stabler, Piano accompaniment Fraulein Lony Schutze). Public lectures: (1) Baha-'u'-llah and the New Era. Frau Alice Schwarz, Stuttgart. (2) The necessity of the Bahai teaching Herr Wilhelm Herrigel, Stuttgart.

At 1 O'clock in the afternoon; General dinner in the Burger museum.

At 3 O'clock in the afternoon: Expositions—(i) what does the development of the Bahai teaching in Germany show us, Frau Plessner, Berlin. (ii) Bahai education, Herr Dr. Grossman, Hamburg. (iii) Course of times, Frau Votteler–Bernhardt, Freudeustadt. (iv) The social prospect of the Bahai teaching-Herr Julius Hensaler, Esslingen. (V) Bahai teaching and the students, Fraulein Heide Jager, Tubingen (VI) The Spiritual quintessence of religion, Frau Helling, Freiburg At 8 O'clock in the evening: Public lecture—Baha-'u'-llah, Germany and man of the present day, Herr Dr. A Muhlsehlegel, Stuttgart.

© Afnan Library Trust 2017

Monday September 22nd:- At 10–30 a.m. Social gathering in the Bahai library on the Wagenburg.

———:○:———

Our very dear old teacher Janabi-Mirza Mahmood Zirqani who has been touring round different cities in India vigorously pushing forward the Bahai propaganda work and infusing the friends every where with new spirit is, we are glad to announce, now in Rangoon. He arrived here on 23rd February 1925 and was accorded a warm reception by all his friends. Wherever and whenever opportunity presents itself he never fails to impress upon his audience by his well reasoned arguments, and most eloquent discourses the truth of the Bahai Cause and its necessity in the present age. He very strongly recommended to the Bahais of Burma co-operation with the " Kaukabi-Hind " (Star of India) the new Urdu Bahai magazine which has been doing for the last few months excellent service to the Cause of God by publicly refuting all captious arguments and maliciously false accusations of the enemies of the Bahai Cause in India. The friends of Burma have assured him of their whole hearted and continual assistance to the " Kaukabi-Hind " and of their genuine admiration for the zeal, ardour, courage and learning displayed by its learned Editor and his assistant in presenting the teachings of Baha-'u'-llah in there true light to the Urdu knowing population of India. Our distinguished guest proposes to leave Rangoon for a while for Mandalay where, we are certain a hearty welcome also awaits him. He visited the Bahai village (Dadenaw, Kungyangon) on 26th March with our American brother Mr. Schofflocher; and was extremly happy in the company of those simple but ardent and devoted servants of Baha-'u'-llah who inhabit in that village.

လူသတ္တဝါတို့မှာ အနာဘုဏ်တန်ခိုး ဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကား။ မိမိချက်မြှုပ်ရေး အရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းမဖြစ်နိုင်။ တလောကသုံးကို ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ဤမင်္ဂလာဆောင်းသတင်းစာကိုးမြန်မာနိုင်ငံနေးဘဟာအိ-သာသနာတေဒါး မဟာပွေသေ ရှဟာနီ အသင်းကပိုနိုင်ပြုတ်ဝေကြသည်။

—ယွဲ့—

အယ်ဒီတာ။

ဆိုက်ယားခန်, မွတ်စတဖ္ဖာရွီး၊ ရန်ကုန်မြို့။

စာတိုက်သေတ္တာ နံပါတ် ၂၉၉
P. Box No. 299
RANGOON.

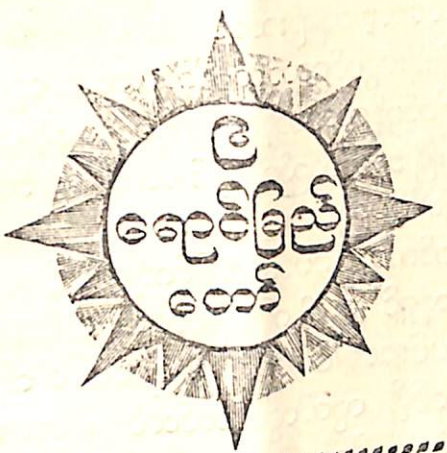

အိုလောကီသူလောကီသားလူအပေါင်းတို့။ သင်တို့သည်။ သင်ပင်တပင်တည်းမှသီးပွင့်သောသစ်သီးများနှင့်။ အကင်းတကင်းတည်းမှမေါက်ဖော်လေသော အရွက်များပင်ဖြစ်ကြကုန်သည်ဟု။ဘဟာအဝံသာဝတ်။ အခွင့်ပြုတ်မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းဖွင့်။
မြမ္မာပြည်နှင့် အခြားသောပြည်များ။
၁၂-လ ၅။
အခြေခုန်။ ၁၂-လ။
၂-ထူမေနှိ။
အမေရိကံ။
၁၂လ။ ၂ ဒေါ်လာ အကိုလန်ပြည်။
၁၂လ။ ၇½ ရှိလင်အေကျပ်နှင့်ပါလက်စတိုင်ပြည်များ။
ကိုရွှေတိုး။ ၅၀၀။
တစောင်လျှင်-၁၆။
စာတိုက်ခအငြိမ်း။

ADDRESS
S. M. ROUMI
No, 2 B, 41 st Street,
RANGOON

ဒုတိယတွဲ။ ၁၉၂၅-ခု။ မတ်လ။ နံပါတ်-၇။

ရောင်ပြည်တော်မှဂုဏ်ဒွဲလိုရင်းတည်းဟူသော ဝတ်တရားအကြောင်းမှာ ကကမ္ဘာလုံးဒွဲ ရှိနေကြသော မနုဿလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ညွှတ်အစ်ကိုရင်းဟူ၍ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း အားဖြင့် တလုံးတဝတည်းနှင့် ဘဝစိတ်တသဘောတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း။ မျက်မြင်ကောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့်အလုံးစုံသော သာသနာတော်ဖြစ်တို့၏ မူလအခြေအမြစ်ရင်း။ တခုတည်းနှင့် တမျိုးတည်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ညွှန်ပြခြင်းများဖြစ်၏၊ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သောဝတ်တရားများနှင့် သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကို ရေးသား၍ပို့ပိုင်ထုတ်ဝေရ၏။ ဂုဏ်ဝတ်တရားများနှင့် စပ်လျဉ်း၍အချုပ်ရေးသားသောအခါ။ ၎င်းကွင်းမရှိဘဲ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေလိမ့်မည်။ မေတ္တာမည်သူထံကဖြစ်စေ။ အကြောင်းရောက်လာသောအခါ။ ၎င်းမှတပါးအဝိုးရမည်ဖြည့် အုပ်စိုးခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာတာဝတ်တရားများ သက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ဂုဏ်မှတပါးအဝိုးရမည်ဖြည့် အုပ်စိုးခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာပြို့ရေးရွာမှုများတွင်မပါမဝင်အသိုးဝင်သောများကကိုယ်အချင်းချင်း ပုတ်ခတ်ထိခိုက်အောင်ပြောဆိုလေ့ရှိသောအချက်များကိုအလေးဂရုပြု၍လျစ်လျူရှုနေရပါသည်။

© Afnan Library Trust 2017

ဗျာဒိတ်ကျမ်း၊အခင်းကြီး။ တဆယ်တစ်။အနက်တွင့်ငြချက်။
ဓိဗွါဝေဒဲ့ခဲတော့ ။အမ္ဗဒ္ဒဒေဒီ။ဘဟာဒါကျမ်းတေဒါ။ကောဒဒသဖ အခင်း။

ဗျာဒိတ်ကျမ်း၊ အခင်းကြီး-တဆယ်တစ် အစ-ငယ်-တစ်နှင့်
နှစ်ဦးမိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။

(၁) "တဖန်၊လွှတ်တံနှင့်တူသောကျူပင်တလုံးကို ငါ့အားပေး၍ ငါ့ကို ပြောဆိုသည်ကား ထလော့။ဘုရားသခင်၏ဗိတ်မှန်တော်၌နှင့် ယင်ပလ္လင်ကိုတိုင်းလော့။ဗိတ်မှန်တော်၌ကိုးကွယ်သောသူတို့ကိုလည်းရေတွက်လော့။"

(၂) "ဗိတ်မှန်တော်တန်တိုင်းကိုမတိုင်းနှင့်။ပယ်ထားလော့။တပါးအမျိုးသားတို့၌အပ်ပေးပြီ။သူတို့သည်သန့်ရှင်းသောမြို့တော်ကို။လပေါင်းလေးဆယ်နှစ်လပတ်လုံးနင်းကြလိမ့်မည်။"

ကျူပင်အနက်ကား။ဥပမာအားဖြင့်ကျူပင်နှင့် တူလေသော ပါရမြိဆယ်ပါးဖြင့်ပြည့်စုံသောလူရှင် တပါးကိုဆိုလိုသည်။ ယင်းသို့ဥပမာတော်ပြသောအချက်ဟူမူကား။ကျူပင်အခေါင်းသည်။ အရေရေပိတ်ဆို့လေသော အကြောင်းများမှအတွင်းအားလပ်၍ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဖြစ်နေရသောအခါ။ သာယာနာပျော်စွာသောတေးသံများကိုထုတ်ဝေပိတတ်၏ ထိုမှတပါး။ငှင်းထွက်လာသော တေးသံများသည်၊ထိုကျူပင်၏ဓာတိတေးသံများအလျှင်းမဟုတ်ဘဲ။ ပြွေဆရာ၏ တေးသံများမရချဖြစ်၍။ထိုဆရာကကျူပင်၌မှုတ်လေသောကြောင့်သာတေးသံဟု ဖြစ်ထွန်းလာတတ်၏။ ထိုနည်းတူ၊သန့်ရှင်းခြင့်ခြင်းသေလူရှင်တပါး၏စိတ်နှလုံးသည်။ဘုရားသခင်မှတပါးမှိသမျှအရာခပ်သိမ်းကုန်တို့မှ လွတ်လွတ်လပ်လင်ဖြစ်နေ၍။လူသတ္တဝါမျိုးဓာတိပကတိဘုံနှင့်ဆိုင်သော လောဘတဏှာ အကြောင်းများမှပြတ်ကင်းသန့်ရှင်းလာသဖြင့်၊မြတ်စွာဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်ရှင်တော်ယဖ်ဆက်ဆံလျက်ရှိနေရသောကြောင့်၊ထိုငြေသဘွယ်သောလူရှင်ကကျူးရင့်သမ္မာဒေသနာတို့သည်။ငှင်းလူရှင်၏ခြေကဆိုရက်များ အလျှင်းမဟုတ်ဘဲ။ ထိုပရမတ္တငြေဆရာတည်းဟူသောမြတ်စွာဘုရားသခင်၏ တေးသံများသာမရချဖြစ်၍။ ကိုယ်တော်၏ဗျာဒိတ်တော် နှုတ်ကပတ်များ စင်စစ်ပေတည်း။ သို့ဖြစ်၍ထိုလူရှင် တပါးကိုဥပမာအားဖြင့်ကျူပင်နှင့်ပုံခိုင်း၍။ထိုကျူပင်ကိုတဖန်လွှတ်တံနှင့်တူသည်ဟုမိန့်တော်မူလေသည်။ "အဓိပ္ပါယ်ကား။ချဲ့ချဲ့နဲ့နဲ့ ဖြစ်နေသော သူမဆိုအား။ ကူညီမစသောအရာဖြစ်၍။ သခ်ါရုလောကီအလုံးအရင်းမှာ ထောက်ခံချက်တရားဖြစ်ကုန်၏ထိုလွှတ်တံသည်စင်စစ်သောသိုးထိမ်း(တည်းဟူသောဓမ္မရောဓာအရှင်)၏လွှတ်တံဖြစ်၍။မိမိတိုးပိုင်တော်မူသောသိုးရတို့ကိုထိုလွှတ်တံဖြင့်စောင့်ထိန်းတော်မူသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသခင်နှိုင်ငံတော်ကွင်းသာယာစွာသောပရမ္ဓကျက်စားရာ၌အပဉ်ကျောင်းနေတော်မူ၏။

တဖန်မိန့်တော်မူလိုက်သည်မှာ။"ထိုကောင်းကင်တမန်ကပင်။ငါ့ကိုပြော ဆိုသည်ကား။ထလော့။ဘုရားသခင်၏ဗိတ်မှန်တော်နှင့် ယင်ပလ္လင်ကိုတိုင်းလော့ ကား။မြို့ငယ်၌တိုင်းထွာ၍ရေတွက်လော့။" ဒေကြောင်းမူကိုက်အောင်ရေတွက်ခြင်းပေတည်း။အကြောင်းကိုရှင်းလင်းအောင်ဘော်ပြလေသော်။ကောင်းကင်တမန်က။ ဘုရားသခင်ဗိမာန်တော်နှင့် ယင်ပလ္လင်ကိုလည်းကောင်း။ထိုဗိမာန်တော်၌ကိုးကွယ်လျက်နေသောသူတို့ကိုလည်းကောင်း။အချို့အစားကိုက်မည်တိုင်အောင်တိုင်းထွာရေတွက်ရမည်ဆိုသော်။ ထိုအသင်းသားများသည်အဘယ်သို့ဖြစ်ပျက်ဘို့၌နေကြသည်ကို လည်းကောင်း။ မည်သို့ပါရမီများအောင်မြင်၍။မည်သည့်သိလမျှားစောင့်ထိန်းလျက်မည်ကဲ့သို့ဂုဏ်လက္ခဏာများနှင့်အခြေအနေများ၌နေကြသည့် အဖြစ်အပျက်များနှင့် မှန်ကန်စွာသော အထပ္ပတ္တိဘို့ကိုလည်းကောင်း။သေချာစွာစစ်ဆေးရုံစမ်းလော့၊ထိုပြင် အလွန်သန့်ရှင်းသောနေရာ၌ခန့်ခွဲစင်ကြယ်မြင့်မြတ်လှသော အခြေအနေဖြင့် နေထိုင်ကြလေသည့်ထွဋ်မြတ်သောသူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့၏ နက်နဲ ထျို့ဝှက်သောအကြောင်းများကိုလည်းကောင်း။သိမြင်နားလည်ကုန်လော့ဟုဆိုလိုသည်၊

သို့ရာတွင်(၂)"ဗိတ်မှန်တော် (ပရေဏာ) တန်တိုင်းကိုမတိုင်းနှင့်ပယ်ထားလော့။တပါးအမျိုးသားတို့၌အပ်ပေးပြီ။"

သခင်ခရစ်တော်သက္ကရာဇ်။ခုနှစ်ရာအစအဦးဦးယေရှုလင်မြို့နှိုင်းခြင်းခံရသည့်အခါ၌။အလွန်သန့်ရှင်းသောနေရာဖြစ်သည် အကြောင်းကား။ ရှောလမုန်တည်ဆောက်ထားလေသော ဗိဘ်မှန်တော်နှင့်ဂိုရိဂုံးအနေအတိုင်းလုံးချုံးစွာနေကြောင်းကိုဆိုလိုသည်။သို့ရာထွင်ဗိမာန်တော်(ပရေဏာ)တန်တိုင်းသည်။ တပါးအမျိုးသားတို့၌အပ်ပေးပြီဖြစ်သောကြောင့်သိမ်းယူခြင်းကို ခံရလေသည်။ ၎င်းအရောက်ပင်။ "လပေါင်းလေးဆယ်နှစ်လပတ်လုံးနင်းကြလိမ့်မည်။" ဟူမူကား။ လပေါင်းလေးဆယ်နှစ်လည်း။ ရက်ပေါင်းတထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်ရှိကုန်၏။ ဘနေ့လျှင်တနှစ်ဖြစ်သောကျမ်းချက်စာရင်းအရ။အနှစ်တထောင်နှစ်ရာ ခြောက်ဆယ်တိုင်အောင် တပါးအမျိုးသားတို့သည်၊ယေရှုလင်မြို့ကိုနှိပ်စက်ကြလိမ့်မည်ဟုသိရ၏။ ၎င်းအချိန်ကာလသည်၊ကွ၌အနိကျမ်းတော်တည်ရှိနေရခြင်း၏ကင်ကာလဖြစ်၍ (ထိုကျမ်းတော်ကိုကိုးကွယ်ကြသည့် ရိဟာမ်ဗဒီယာဘုရားသခင် လူမျိုးတို့သည်။ ၎င်းသတ်မှတ်ပြီးရှိသောကပ်ကာလ-အနှစ်-၁၂၆၀-တိုင်အောင်) ယေရှုလင်မြို့ကိုနှိပ်နင်းအုပ်စိုးကြလိမ့်မည်ရချဖြစ်၏။ ဓမ္မဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်းသက်သေခံချက်အရ။နဲ့တနှုန်းကိုတနှစ်ဟူ၍မှတ်ရသည်အတိုင်း။ယေဇကျေလ။ အနာ

© Afnan Library Trust 2017

ဂဏ္ဍိကျမ်း။အခဏ်းကြီး။လေး-ငယ် ခြောက်-၌မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား၊ ‘ထို
နေ့ရက်စေ့ပြီးမှ၊တဖန်လက်ျာနံဘေးဖြင့်အိပ်၍ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးယုဒ
အမျိုး၏အပြစ်ကိုခံဦးလော့။နှစ်အစားခွဲရက်ကိုငါထားပြီ၊’’

ယခုအနဂတ္တိယကားတို့သည်။(မိုဟံမွဒ်ယား) အလ္လာ၏ဘာသာပေါ်ထင်
လာခြင်းကိုညွှန်ပြသည်အတိုင်း ထို ဘာသာဝင်လူမျိုးတို့သည် ယေရှုခရစ်ကို
နှင်းကြလေသည်။အမိပ္ပါယ်ကား။ ထိုလူမျိုးများနှိုင်းနှင်းပြီးမှငရဲခြွေသည်။ ဂုဏ်
သိမ်ကင်းမဲ့ခြင်းကိုခံရလေသည်။ သို့ရာတွင်လွန်စွာ သနားဖွယ်သော အလုပ်ဒုက္ခနှ
သည် ဂုဏ်ဘန်းခိုးမယုတ်မလျော့ဘဲ။ ပကတိအတိုင်းလုံးချုံးစွာတည်နေလေသည်။
ယခုအထပ္ပတ္တိသည်။ အနှစ်တထောင်နှစ်ခုခြောက်ဆယ်တိုင်အောင် ကြာရှည်
နေသည်။ငင်းနှစ်ပေါင်းတထောင်။နှစ်ခုခြောက်ဆယ်ဟူမူကား။ ဂျမာလ။မိုဟာ
ရက်က ဘဘာအွန်လျာဟ်။ အရှင်မြတ်ကြွလာအံ့သောငါ့ရှေ့တော်ပြေးဖြစ်သော
ဘမ္ဘ။အရှင်မြတ်ပွင့်တော်မူခြင်းအချိန်ကိုညွှန်ပြသောအနာဂတ္တိယကားပေတည်း။
ငင်းဗျာဒိဘ်တော်စကားသည်။ မိုဟံမွဒ်ယာဟောရီ။ သတ္တရောဇ်တထောင်နှစ်ခု
ခြောက်ဆယ်ပြည့်၌အတည်ဖြစ်လာရ၏။ငင်းအနှစ်ဘထောင်နှစ်ခုခြောက်ဆယ်
တည်းဟူသော ကပ်ကာလလွန်လာပြီးမှထိုသန့်ရှင်းသောတိုင်း။ ယေရှုခရစ်ဖြစ်
သည်။ယခုခေတ်မှစ၍။ ဒုတိယတကြိမ်လူအနေအထိုင်များလျက်။ သာသနာယာ
ယာစည်ကားမည်ဆဲဆဲဖြစ်ကုန်သတည်း၊ မည်သူမဆိုလွန်ခဲ့သည့်အနှစ်ခြောက်
ဆယ်ကယေရှုခရစ်ဖြစ်ကိုရှုကြည့်ဘူးသည်ဖြစ်၍။ ယခုခေတ်သမယ၌တခါကြည့်
ရှုရလျှင်။ မည်မျှလောက်လူအနေများပြားမှု၍။ ဒုတိယတချိန် ဂုဏ်တန်ခိုးကြီးမြင့်
လျက်သာသာယာယာစည်ကားလာကြောင်းကိုဖြင့်တွေ့မြင်လိမ့်မည်။

ယခုအကြောင်းတို့သည်။ဗျာဒိတ်ကျမ်းအပိုဒ်များ၏အပြင်အပအနေက်ပြန်
ချက်များတည်း။ထို့ရာထွင်။ယခုအနက်များမှတပါး။ နက်ခဲလှို့ဝှက်သောငဇုတ္တ
အနက်များလည်း၊ (ထိုကျမ်းချက်များ၌)ရှိချေသတည်း ငင်းအဓိပ္ပါယ်များမှာမူ
ကား။မြတ်စွာဘုရား၏ခမ္မစက်တရားတော်သည်။ နှစ်မျိုးသောအပိုင်းများ၌ခွဲခြား
လျက်ရှိသည်ဆိုသော်။တပိုင်းမှာ၊အလုံးရုံသောတရားများ၏အခြေအမြစ်ရင်းဖြစ်
သော။ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်ရာ။ဖြတ္တိုရိုရ်တရားလေးပါး။မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနှင့် ပါရမီဆယ်ပါး
တည်းဟူသော ပရမတ္ထတရား များပေတည်း၊ ငင်းတရားများကား။ ပြောင်းလဲ
ခြင်းမခံခဲ့ဘဲ။ အစည်းတစိုက်တသမတ်တည်းတည်နေရသောကြောင့်။ သန့်ရှင်း
သောနေရာဌာန။ဇီမာန်၊တော်ဟုသမုတ်ရသဖြင့်။ ကမ္ဘာဦး။အာဒံ၏တရားတော်
နှင့်။ ရှင်ခိုင်ဇာရားတော်လည်းကောင်း။ ရှင်အာဗြဟံတရားတော်နှင့်ရှင်းမောရှေ
တရားတော်လည်းကောင်း။ သခင်ခရစ်တော်၏ တရားတော်နှင့်အရှင်မိုဟာမ်မဒ်
တရားတော်လည်းကောင်း။ ဘမ္ဘအရှင်မြတ်တရားတော်နှင့် ဘဟာအဝ လျာဟ်။

အရှင်မြတ်ဘရားတော်လည်းကောင်း။(ရှင်ဗြဟ္မ။ ဇရတ္ထရ်အရှင်တို့တရားများနှင့်
ဗုဒ္ဓ။ နှစ်ကျိုးရှာရအရှင်မြတ်တရားတော်လည်းကောင်း။) ခပ်သိမ်းကုန်အလုံးစုံ
သောခမ္မစက်ဘရားများ၏ အနှစ်သာရရင်းဖြစ်ပေသတည်း ရေစွဲ၏။ တမန်ပရော
ဖက်။ဗုဒ္ဓ။ဟူသမျှအရှင်မြတ်တို့၏ အသီးအသီးကြွလာပွင့်တော်မူခြင်းခေတ်ကာ
လများ၌။ ၎င်းတရားတော်မြတ်တို့သည်။ ခန္ဓာငါးပါးနှင့် မဆိုင်၍ သက်သက်
ဝိညာဉ်နှင့်သာလျှင်သက်ဆိုင်သောတရားများဖြစ်သောကြောင့်။ အစည်တစိုက်
တသမတ်တည်းတည်ဖြဲပြဲခြင်းမျိုးကင်းနေသဖြင့်။ နှုတ်သိမ်းပယ်ဖျက်ခြင်းများကို
အလျှင်းမခံရစေဖူး။ ၎င်းတရားများဟူသည်မှာ။ (အဲဒီမာန်) မရုစင်စစ်တည်းဟူ
သောဘုရား။ တရားသဘင်ကိုသက်ဝင်ယုံကြည်၍ကိုးကွယ်ခြင်းလည်းကောင်း။
(အေရ်ဗွာန်)သစ္စာတရားများကိုသိမြင်နားလည်ခြင်းလည်းကောင်း။(အဓိကာန်)
ဘုရားမှန်တရားစစ်ကိုသန္နိဋ္ဌာန်ချအပ်သောကေဝုစစ်တန်းလုံးဖြင့်ကြည်ညိုစွဲလမ်း
ခြင်းလည်းကောင်း၊ (အဒါလာတ်) ဖြောင့်မှန်ခြင်း တရားတော်လည်းကောင်း၊
(ဗိယာနာတ်) ကြည်လင်သောစိတ်ပေဘနာဖြင့် ဘုရားတရား ကြည်ညိုဝတ်ပြု
ခြင်းလည်းကောင်း။ (မိရုဝါတ်) မဒ္ဒိတ တရားလွှ ကျက် ခြင်းလည်းကောင်း။
(အမာနာတ်)သမာဓိတရော တော်လည်းကောင်း။ (မိဟတ်ဘတ္တလ္လာတ်) ဖြတ်စွာ
ဘုရားကိုအကြွင်းမဲ့စိတ်နှလုံးဖြင့်ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းသည်းကောင်း၊ (မိဝါဃာတ်)
ကိုယ်ချင်းစာတရား သက်ဝင်ခြင်းလည်းကောင်း။ (ဂေဟံဝ်) ကြင်နာသနားခြင်း
စိတ်ဖြင့်ဆင်းရဲသားများကိုကြည့်ရှုခြင်းနှင့်။ဤသည်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းခံရသူ၌ကိုတ
အပေါင်းတို့ကယ်တင်မစခြင်းလည်းကောင်း။ (အင်ဖွါကို) ခွဲခွဲခဲ့ခဲ့ရှိလက်ပန်း
ကျခဲ့သူအပေါင်းတို့အားလှူဒါန်းပေးကမ်းခြင်းလည်းကောင်း။ (အေအာနာတ်)
ခို ကိုးစားခဲ့၍ရှာဖွေခြင်းခံရသော သူအပေါင်းတို့ကို ချမ်းသာစေခြင်း အလိုဂျါ
ကယ်မခြင်းလည်းကောင်း။ (ပါကိ) ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်အတွင်းအပြင်သန့်သန့်ရှင်း
ရှင်း နေရခြင်း လည်းကောင်း (အာဒဒဂို) သခ်ါရ အရာ ဟူသမျှတို့ ခင်
တွယ်ခြင်းမှကင်းလွတ်စွာနေရ သဖြင့်။ စွန့်ခြင်းကြီး ငါးပါးဖြင့် ပြည့်စုံခြင်းလည်း
ကောင်း။(အိုဖ္ဂ်တာဒ်) သတ္တဝါညီအစ်ကိုများ၌ ဖြစ်ပွါး ဖြစ်ပျက်နေသမျှသော
ပေါင်းရခြင်း လည်းကောင်း။ (ဟောဆ်မ်) စိတ်ရှည်ရှည်ဖြင့် မောဂုဏ်ပြည့်စုံ
ခြင်းလည်းကောင်း။ (စွဒ္ဒါရို) ခစ်ဘီပါခုဒီအားဖြင့်အရေပြေအမှုကိစ္စတို့၌သည်းခံ
ရခြင်းလည်းကောင်း။ (သို့ ဘဘ်ရိနှင့်အစ္စဘေကာမတ်) ခိုင်မာသော စိတ်သ
ဘောဖြင့် ဘုရားစစ်တရားမှန်ကိုစွဲလမ်းလျှက် မတုန်မလှုပ်စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်း
ကင်းခဲ့၍ရင်တန့်နေရခြင်းလည်းကောင်း။

ယခုကျွင့်စဉ်တရားတို့သည်။ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်လက္ခဏာများနှင့်အ
စည်းမပြတ်သာဝရတည်ရှိနေသော ပရမတ္ထခမ္မစက်တရားများဖြစ်၍ အဘယ်အ

© Afnan Library Trust 2017

ခါများမှနူတ်သိမ်းပယ်ဖျက်ခြင်းကိုအလျှင်းမခံရစဖူး။ ယခုတရားများသည်၊ လူ
သတ္တဝါမျိုးဘုံ၌လွန်မင်းစွာလိုအပ်သဖြင့်။ထွန်ုမြတ်သော ကျင့်စည်တရားများ
ဖြစ်သောကြောင့်။ထိုတရားများပင်။ဘုရားပွင့်သည့်အခါ။ထင်မံ၍ အသစ်ပြုပျင်
ခြင်းခံရလေသည်။အကြောင်းကား။ လူသတ္တဝါမျိုး၌ထွန်ုမြတ်သော ဂုဏ်လက္ခ
ဏာတည်းဟူသော၏ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်ရာ။ ဘုရားသခင် ဓမ္မစက်တရားသာသနာ
တော်၏အနှစ်ရင်းတို့သည်၊ အသီးအသီးကပ်ကာလများအဆုံး၌ ထိုသာသနာ၏
အသက်ကုန်ခန်း၍ ဆုတ်ကပ်ကာလရောက်လာသောအခါ။ ၎င်းဘာသာဝင်လူ
မျိုးတို့အလယ်မှ ကွယ်ပျောက်သွား၍ ပုံသဏ္ဌာန်များသာ ကြွင်းကျန်နေတတ်
သည်။

ပမာဆိုသော်။ ယဟူဒီဘာသာဝင်လူမျိုးတို့မှာ။ ရှင်မောရှေခေတ်ကာလ
အဆုံး၌သခင်ခရစ်တော်ကြွလာပွင့်မည်ဆဲဆဲရှိသည့်အခါနှင့်တိုက်ဆိုင်၍။ဘုရား
သခင်ပြဋ္ဌာန်းထားလေသော သာသနာတော်၏အနှစ်ရင်းတို့သည်၊ အလုံးစုံကွယ်
ပျောက်သွား၍ အသက်ဝိညာဉ်မရှိသောခန္ဓာကဲ့သို့ ပုံသဏ္ဌာန်များသာကြွင်းကျန်
နေရစ်သတည်း။အလွန်သန့်ရှင်းသောအရပ်ဌာနတည်းဟူသော တရားမှန်တရား
ရင်းသည်၊ ၎င်းတို့စပ်ကြားအလယ်မှတွက်သွား၍ထိုဓမ္မစက်တရား၏ပုံသဏ္ဌာန်
နှင့်ဥပစာတည်းဟူသောဗိမာန်တော်တန်တိုင်းသည်၊တပါးအမျိုးသားများ လက်
တွင်း၌သာကျန်နေရစ်သတည်းထိုနည်းတူမနှုံ့ဿလူသတ္တဝါမျိုးဘုံ၌အလွန်ထွန်ု
မြတ်သောလက္ခဏာများတည်းဟူသောသခင်ခရစ်တော်ဓမ္မစက်တရားသာသနာ
တော်၏အနှစ်ရင်းတို့သည်၊ ၎င်းဘာသာဝင်လူမျိုးတို့ အလယ်စပ်ကြားမှကွယ်
ပျောက်သွား၍။ထိုသာသနာ၏ဥပစာဖြစ်သောပုံသဏ္ဌာန်တို့သည်။ ဓမ္မဆရာကြီး
များနှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်သခင်များလက်တွင်း၌သာကျန်နေရစ်သတည်း၊ ၎င်းနည်း
အတိုင်း၊ဓိဟံမ္မာန်အရှင်မြတ်ဓမ္မစက်တရားတော်၏အခြေအမြစ်ရင်းသည်လည်း
ထိုဘာသာဝင်လူမျိုးများလက်မှထွက်သွားကွယ်ပျောက်လာ၍။ကြွင်းကျန်နေရစ်
သောဥပစာ-ပုံသဏ္ဌာန်သည်၊ဝေါဟာရအခေါ်ခံနေရသည့်သာသနာပိုင်။ အိုလ
မာသခင်များလက်တွင်း၌သာရှိချေသတည်း။

ထာဝရမြတ်စွာဘုရားသခင်သာသနာတော်၏ အခြေအမြစ်ရင်းတည်းဟူ
သောပရမတ္ထဝိညာဉ်တရားတို့နှင့် လူသတ္တဝါမျိုးဘုံ၌ ထွန်ုမြတ်လှသော ဂုဏ်
လက္ခဏာများဖြစ်သည့်တရားစစ်တရားမှန်တို့သည်။ နှုတ်သိမ်းပယ်ဖျက်ခြင်းမခံ
ရဘဲ၊ထာဝရအစဉ်မပြတ်တည်နေရသဖြင့်။အသီးအသီးကြွလာ ပွင့်တော်မူသမျှ
အရှင်တို့ပွင့်စဉ်ခေတ်ကာလ၌ထိုတရားများပင် တဖန်ထပ်မံ၍။ အသစ်ပြုပြင်ခြင်း
ခံရလေသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်ဓမ္မစက်တရားတော်၏ဒုတိယပိုင်းမှာ။ သမ်ါရလော

က။ဓာတ်လေးပါးသောခန္ဓာနှင့်ဆိုင်ရာတရားနှင့် ဓမ္မသတ် စည်းကမ်း ဥပဒေများ
တည်း။ပမာဆိုသော်(ရိုဇာ)ဥပုသ်စောင့်ရခြင်းလည်းကောင်း။(နမာတ်ဇ) အမျိုး
မျိုးသောနည်းဖြင့်ဘုရားရှိခိုးခြင်းလည်းကောင်း။ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းနှင့် ကွာရှင်း
ခြင်းလည်းကောင်း။ကြေးကျွန်များကို လွတ်ခွင့်ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ တရားမမှ
များကိုဓမ္မသတ်ဥပဒေအရာစီရင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ရောင်းဝယ်ဘောက်ကား
ခြင်းလည်းကောင်း။ရာဇဝတ်အမှုများအနက်၊လူသတ်မှု။ ရိုက်မှု။နှင့်ထားထိုးမှု စ
သောအမှုများကိုဒါဏ်ရာဒါဏ်ချက်အတိုင်းစီရင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သူခိုးများ
ကိုအပြစ်ပေးခြင်းလည်းကောင်း။ ထိုမှစသည့်ဓာတ်လေးပါးသောကိုယ်ခန္ဓာနှင့်
ဆိုင်သောဓမ္မသတ်စည်းကမ်းဥပဒေတရားများသည်။ ပရောဖက်၊ နဗျီ။ တမန်
တော် ဗုဒ္ဓ။အရှင်မြတ်တို့ကြွလာပွင့်သမျှသော အသီးသီးခေတ်ကာလများ၌။ဓမ္မနိ
ယမဆုတ်ကပ်ကာလ ရောက်လေသောကြောင့်။ ကပ်စည်ကပ်တို့ငင်း ပြောင်းလဲ
ခြင်းကိုမုချခံရသည်ဖြစ်၍။ထိုခေတ်ကာလ၌လိုအပ်သမျှတရားဟောင်းတို့ကိုနှုတ်
သိမ်းပယ်ဖျက်လျှက်၊၎င်းကာလနှင့်သင့်လျော်စွာသော တရားသစ်များကို ပြုပြင်
၍အတည်ပြုကြကုန်သတည်း။

အချုပ်စကားမှာ။ အလွန်သန့်ရှင်းသောအရပ်ဌာနဆိုသောအချက်ကား။
ပြောင်းလဲခြင်းနှင့်နှုတ်သိမ်းပယ်ဖျက်ခြင်းကိုအလျှင်းမခံရဘဲ။ ကာလအစည်အ
အဆက်ထာဝရမပြတ်တသမတ်တည်းတည်မြဲနေတတ်သော ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်ရာ
ပရမတ္ထနိယမ-ဓမ္မစက်တရားအပေါင်းတို့ကိုဆိုလိုသည်ဟုသိရ၏ ထိုဖြင်။ ယေ
ရှုရလင်မြို့ဟူ၍ဆိုသောအချက်မှာ။ပြောင်းလဲခြင်းခံရသဖြင့်။နှုတ်သိမ်းပယ်ဖျက်
အပ်သောဓာတ်လေးပါးကိုယ်ခန္ဓာနှင့်ဆိုင်ရာဓမ္မသတ်ဥပဒေတရားများ မုချစင်
စစ်တည်း။ ၎င်းယေရှုရလင်မြို့ဟုသမုတ်ရသောဓာတ်လေးပါးခန္ဓာနှင့် ဆိုင်ရာတ
ရားများသည်။နှစ်ပေါင်းတထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်တိုင်အောင်နင်းခြင်းကိုခံရ
(ဆက်ရန်ရှိသည်။)
လိမ့်မည်။

ဘဟာအီလောကသတင်း။

ဘဟာအီ။သာသနာတော်၌ကိတ္တိကြော်စောသောရိဘလ္လစ်ဂ။ ဓမ္မကထိ
ကပုဂ္ဂိုလ်၊မြေရ်ဇာမာဟမ္ပတ်ဒသခင်သည်။ အိန္ဒိယတိုင်းအလယ်ပိုင်းနှင့်ပန်ဂျပ်
ပြည်။ အရပ်ရပ်မြို့များ၌ဝေနေယျလူသတ္တဝါများအနက် များစွာသော သူတော်
ကောင်းမိန်းမယောကျ်ားတို့အား၊ဓမ္မစက်တရားတော်မြတ်ကို ဟောကြားတော်မူ
၍။ကယ်ချွတ်ပြီးလျှင်။လွန်ခဲ့သောဖေဖေါ် ဝါရီလ၌ရန်ကုန်မြို့သို့ ကြွရောက်လာသ
ဖြင့်။အာဂါ။ဆိုက်ယာန်။အပ္ဒနွလ်ဟိုဆင် ရှိရာဇီ။တိုက်၌တည်နေတော်မူသည်။
တရားတော်မြတ်ဆွေးနွေးမေးမြန်းတို့ရာ။ဘာသာအမျိုးမျိုးအနက်က။ လူပေါင်း
များစွာတို့သည်။နေ့စည်မပြတ်ကြွလာကြသည် ထိုပြင်။ကောကဗျေ။ဟိန္ဒ။အမည်

© Afnan Library Trust 2017

ရှိ၍။ဒိလ္လီမြို့မှဘလလျှင် လေးပတ်ထုတ်ဝေသော။ဘဟာအီ။ဥရဒူ။ ဘာသာသတင်းစာတွင်။အိန္ဒိယတိုင်းအဟာဘဗ္ဗများ ကူညီထောက်ပံ့ နေကြသည်အတိုင်း။ မြန်မာပြည်၌ရှိဘဟာအီဘာသာဝင် အဟာဘဗ္ဗများလည်း။ ၎င်းကောင်းမှုဒ်ပါဝင်ကြရမည်ဟုအကြောင်းကိုပြောပြသောအခါ၊ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့်ကွမ်းခြံကုန်းမြို့-ဒေဒနောကုလားရ။အသင်းသားအလုံးရံတို့သည်။ ကြည်လင်သောစေတနာဖြင့်။တညီတညွတ်တည်းလှူဒါန်းစွန့်ကြဲကြလေသည်။၎င်းသခင်သည်။မန္တလေးမြို့နှင့်ကွမ်းခြံကုန်းမြို့ဒေဒနောကုလားရ။၌ရှိသောအသင်းသားများကိုဖူးတွေ့ဘို့ရာလည်းကြွတော်မူလိမ့်မည်ဟုကြားသိရ၏။ ။ကနာဒါတိုင်း။မွန်တိရီယာလ်မြို့သား။မစ္စတာ။စက်ဖရက်။ ရှပ်ဖလိုဟာဘဟာအီ။ မီလီနီယာ။သူဌေးသည်။ လောကတဝှမ် လုံးလည်လှည့်ပြီးနေစည်အတွင်း။၁၂၈၆-ခု။ တန်ခူးလွှန်းတရက်နေ့။ရန်ကုန်မြို့သို့ချောမောစွာကြွရောက်လာပါကြောင်း။

အသုဘားအကြောင်း။

(၁) ဘုံဘိုင်မြို့၊မာဟဖွေလေ ရူဟာနီ၊ အသင်းဥက္ကဋ္ဌပြုသူ၊ ဂျီနာဗျေ၊ ဟာဂျီ၊မျေရဇာ၊အာဟမာန်၊ကာဇရာနီ၊သခင်သည်၊ လွန်ခဲ့သောနှစ်လအတွင်း၊ မလကူတေ၊အမ္ဗဟာ၊သို့၊စိုအ္ဝတ်ဒ၊ပြုတက်ကြွတော်မူသည်။

(၂) ပါလက်စတိုင်းပြည်၊အတ်ကာမြို့နေ၊ဘဟာအ္ဝလ္လာဟ်၊ အရှင်မြတ်အပါးတော်၌၊ဘဃဒါတ်ဒမြို့မှထက်ကြပ်မကွာပါလာသော၊ ထိုပြင်၊အိမ်တော်၌စားတော်ကဲတွဲ့အရာကိုရရှိသောသူ၊အာဃာ၊ဟိုဆင်၊ကာရှာနီ၊အာရှကြီးသည်၊ လွန်ခဲ့သောနှစ်၊ဒီဇင်ဘာလ-၂၅-ရက်-နာတာလူးပွဲနေ့၊မလကူတေ၊အမ္ဗဟာ၊သို့စိုအ္ဝတ်ဒ၊ပြုတက်ကြွလေသည်။

(၃) ရန်ကုန်မြို့နေ၊ ဘဟာအီ၊ဘာသာဝင်၊ ဘုံဘိုင်၊ဘာမာ၊လွှစက်ရုံစာရေးကြီးရိဟံမ္မါန်ယူစွတ်ဖ၊ဆပ်သည်၊နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော်က၊ဘဟာအီဘာသာကိုယုံကြည်နှစ်သက်မြတ်နိုး၍။သာသနာဝတ်၏ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်များကိုထွန်မြတ်သောဒါရကာကြီးများကဲ့သို့အစဉ်မပြတ်လက်ဦးဆောင်ရွက်လျက်၊ လောကီနှင့်လောကုတ္တရာဂုဏ်လက္ခဏာများပြည့်စုံသဖြင့်၊ အင်္ဂလိပ်သက္ကရာဇ် ၁၉၂၅-ခု မာတ်-လ-၃-ရက်နေ့၌၊သခင်ရခန္ဓာကိုစွန့်ပစ်လျှင်၊ ဒုတိယမွေးဖွါးခြင်းနှင့်ဆိုင်သော၊ဝိညာဉ်နှင့်တကွ၊မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ မလကူတေ၊အမ္ဗဟာတည်းဟူသောနိုင်ငံတော်သို့၊ စိုအ္ဝတ်ဒ၊ပြု၍၊ အနန္တအသက်ရှင်ခြင်း သူခချမ်းသာကိုရရှိတော်မူသည်။ရောင်ခြည်တော်နှင့်တကွ၊ဘဟာအီ-လောက၊အသင်းသားများအလုံးရံတို့သည်၊မေတ္တာတော်ဝတ်တရားများဖြင့်၊ အလွန်ဝမ်းနည်းကြ၍။ကွယ်လွန်သူပုဂ္ဂိုလ်အတွက်ဆုတောင်းကြလျက်၊အလုံးရံသော ဆွေမျိုးများအားကိုယ်ချင်းစာတရားသဖြင့်၊သည်းခံဘို့ရာတောင်းပန်ကြလေသည်။

ورود سعادت آمود جناب مستر سیگفرید شاپفلو هر اهل منتریال کندا *

چنانچه در شمارهٔ قبل خبر ورود ایشان را بمملکت برمه ذکر نمودیم - در ۲۴ ماه مارچ سنه ۱۹۲۵ م در کمال اشتعال و انجذاب و صحت و سلامتی وارد عسکلهٔ رنگون شدند - و همیشه با احبای الهی محشور بودند و جمیع همشان محصور در این بود که بلکه یکنفری طالب حقیقت را ملاقات نمایند و با او از امر اعظم صحبت بدارند - چون اوقاتشان بسیار محدود بود - و مکث زیادی ممکن نبود - لهذا مسافرت مندله را قلم انداز نموده - فقط بدید نوکلزو توابع کنجانگون - تشریف بردند - حضرت آقا میرزا محمود زرقانی - و جناب آقا سید عبدالحسین خلف مرحوم آقا سید اسماعیل شیرازی و مدیر سراپا تقصیر اینمجله با معدودی از احبا همراه ایشان بودند - و چاپاری سفر نموده جزد و سه ساعت بیشتر در انجا مکث نفرموده در همانروز معاودت برنگون نمودند - و در روز شنبه ۲۸ مارچ از راه کلکته - و آگره - و بنارس و دهلی و بمبای - پس از تشرف بساحت اقدس - بقصد معاودت بوطن مالوف حرکت فرمودند - در عرض راه مسافرت خود تقریباً دویست نفر را بشاهراه حقیقت رهنمائی کردند - در رنگون هم با چند نفر ارامنهٔ اصفهان - و بودائی برمه - و مسلمین بنگاله - و برهمی کراچی و هندوستان صحبت نمودند - الحمدلله در جمیع شئونات موفق و مؤیدند - چون از برای نطق عمومی فرصت نکردند - لذا در دو سه مجالس در جمع یاران رنگون نطقی فصیح و بلیغ مؤثر پرمتانت ادا نمودند - و نیز در دید نوکلزو در میان پانصد نفر از احبا نطقی بس شایان باقتضای آنجمعیت بیان فرمودند * و احبای الهی را تسلی و اطمینان واثق دادند که در عرض دو سال دیگر بعون و عنایت الهی باز مرة اخری با خانم محترمه خود رونق افروز این اقالیم خواهند شد

احبای اینمملکت قاطبة از برای صون و عون و حفظ و حمایت و مزید توفیقات این وجود مبارک و خانم محترمهٔ ایشان که از برای اعلای امرالله بصفحات روسیه تشریف برده اند بصمیم قلب و فؤاد از درگاه الهی بتضرع و زاری رجا مینمایند *

© Afnan Library Trust 2017

لزومیت بهمرسایند - و روانه شدند - در مدت اقامت چندین روزه خود ایشان کلاسی از برای تعلیم و تربیت نوجوانان بهائی مجدداً ترتیب داده و خیلی نتیجه بخشیده - که جم غفیری از مسلمین و مسیحی قبول امر مبارک نموده اند * در این اثناء اتفاقا حادثهٔ غریبی در ماه اکتوبر گذشته واقع شد اعلان رسمی عمومی شایع گردید - که در یوم و وقت معین و محل مقرر در موضوع اینکه آیا حضرت محمد پیغمبری ملهم من الله بود - یا بتر دستی و زرنگی امر خود را اعلا نموده - مباحثه میشود - و هرکس میل دارد که در اثبات این مسئله بحث کند مرخص است نطق نماید - چنانچه احتفال عظیمی منعقد شد و بیش از دو هزار نفر حضور داشتند - اما هیچیک از پیشوایان اسلام که اسامیشان در زمرهٔ نمایندگان ناطقین ثبت بود در انجا پیدا نبودند در آغاز افتتاح شخصی برضد دین مبین اسلام قیام نمود و بیش از یکساعت در اینموضوع صحبت کرد اما احدی از مسلمین را در ابطال ادله و براهین آنشخص یارای اینکه حرفی بزند نبود - بملاحظه اینکه از عدم قیام پیشوایان در دفاع و حفظ بیضهٔ اسلام وهنی عظیم بر دین الهی وارد میشد حضرت پرتوی بغیرت و حمیت تمام اقدام نمودند و در محفل نیز ایشانرا اجازت نطق داد و خیر مقدم گفت - و ایشان بنیابت نمایندگان دیانت مقدسه در اثبات حقانیت دین اسلام و رسالت حضرت خیرالانام بادله و براهین عقلیه و نقلیه شافیهٔ کافیهٔ نطقی در کمال فصاحت و متانت ادا نمودند و مستمعین را چنان بانتعاش و اهتزاز آوردند که جمیعاً مبهوت و متحیر و واله و شیدای بیان ایشان شدند - و تا بحال بر السن و افواه خلائق ذکر خیر ایشان در جمیع دوائر جاریست - تقریباً نوزده نفر از علمای جید ملت فخیمهٔ اسلام محض از برای اظهار تشکر و امتنان قلبی خود از بیانات معجزآیات ایشان در منزل حضرت پرتوی دیدنی نمودند - و حال چنان ارتباطی محکم و متین خارق العاده در میان حزبین بهائی و اسلام تشیید یافته - و ریشهٔ سوء تفاهم چندین ساله قلع و قمع گردیده - که اکثر علما و فضلای مسلمین در اغلب محافل بهائیان بکمال محبت و صفا و آزادگی حضور دارند - و دین مقدس بهائی را مباین و مخالف دین اسلام نمیدانند - ولله الامر من قبل و من بعد در متحدالمال همدان مذکور بود - از هیجان ارياح مخالفت و طهور طوفان بلایا و اذیت که در اکثر نقاط مملکت ایران شایع بوده - بهائیان آنمحل در کمال ثبات و استقامت بنهایت حرارت و سرگرمی محافلشان همه وقت در روزهای جمعه مزین و آراسته بود - و هیچگونه تعطیل و فتوری حاصل

ننمودند بلکه در اکثر مجالس جمی غفیر از احزاب یهودی و مسیحی و اسلام زینت بخش محافل بوده اند - و در نهایت اشتعال و انجذاب و محبت و صفا در موضوعات مختلفه دیانتیه صحبت میکردند * محافل روحانی ارض مقدس حیفا همیشه در ایام و اوقات مقرره خود منعقد میشود - و غالباً بحضور حضرت ولی امرالله شوقی افندی فروغمند است - جمیع یاران الهیرا در مقام اعلی و روضهٔ مبارکه متذکر میباشیم *

جناب دکتور اسلمنت در ساحت اقدس مشرفند - و بنهایت شوق و سرگرمی در تحصیل لسان فارسی میکوشند * (مرقومه اول شهرالسلطان ٨١ مطابق ١٩ جنوری سنه ١٩٢٥)

صعود حسرت آمود جنات آقا حسین کاشانی شهیر به آشچی

نیز منجملهٔ مندرجات متحدالمآل ارض مقدس خبر وحشت اثر صعود جناب مرحوم متصاعد الی الله - آقا حسین آشچی کاشانی بود - ایشان از زمرهٔ سابقین اولین مهاجرینی هستند که مفتخر بخدمت شگرف آشچی گری خاصهٔ جمال مبارک حضرت بهاء الله گشته در رکاب مبارک از بغداد مهاجرت نموده بسجن اعظم وارد شده اند - در نهایت ثبات و استقامت و حسن خاتمه در یوم میلاد حضرت مسیح ماه دسمبر سنه ١٩٢٤ م در عکا - بملکوت ابهی صعود نمودند - الاشراق بمعیت جمیع برادران و خواهران روحانی مملکتین برمه و هندوستان - با چشمان پرنم و دلهای پرخون از غم و الم در حق ایشان طلب غفران از درگاه حق نموده - و جمیع دوستان و بازماندگان آنروح پاکرا بصبر و شکیبائی تعزیت و تسلیت میگوید *

صعود جناب محمد یوسف صاحب اهل برمه

مرحوم متصاعد الی الله محمد یوسف صاحب از بهائیان قدیم و اعضاء محترم محفل روحانی رنگون بودند - و در تبرعات خیریه همیشه از همکنان گوی سبقت را از میدان جود و کرم میربودند - در نهایت ثبات و استقامت و بحسن ختام در شهرالعلاء سوم ماه مارچ سنه ١٩٢٥ م بافق اعلی و ملکوت ابهی صعود نمودند - و دوستان و بازماندگان خویش را قرین حسرت و اندوه گذاشتند * طلب رحمت و غفرانرا در حق ایشان و صبر و سلوان بازماندگانرا رجا میکنیم *

© Afnan Library Trust 2017

نوید صحت وجود مبارک طلعت مقصود حضرت ولی امرالله ارواحنا
لفیوضاته البدیعة فدا - وجمیع آل الله ومنتسبین سدرهٔ مبارکهٔ نورانیه ارواحنا
لاحزانهم الفداء بوده - براین مژده گرجان فشانیم رواست نیز برطبق این
مژدهٔ جانپرور حضرت زرقانی نیز ابیت مبارک درهفتهٔ قبل مکتوبی داشتند
که سبب روح وریحان جمیع دوستان گردیده - دیگر از همه جای مملکت
ایران - دارای اخبارات برروح وریحان بوده - چنانچه متحد المال محفل
روحانی کرمان - حکایت از تبرعات خیریه یکی از فرزانگان بهائی مینماید
که نوزده مجلد کتب امری را تقدیم کتبخانه آنجا نموده ومحفل تربیت
اطفال کمال همت برتربیت اطفال بهائی گماشته - محفل اماء الرحمن
عشق اباد - بجمیع قوی در تربیت دوشیزگان امرالله قیام نموده وترقی
نمایان مشهود است - قاهره مصر در نمره (۶) خود معلن است - که بیمن
عنایات حضرت ولی امرالله نهضت بهائی را دران اقطار ترقیات فوق العاده
مشهود است - بتازگی "لجنهٔ جوانان بهائی" منعقد شده - وروحی تازه
در قوالب پژمرده مصر دمیده شده - وبسبب تشریف فرمائی یکی از مبلغین
امرالله بمصر محفلی از نو ترتیب داده شده - محفل نسوان بهائی در
نهایت تقدم وترقیست وبهمه جای عالم مراسله میکنند * بعضی از نادانان
شورشی برضد بهائیان اطراف مصر نموده عارض بحکومت رسمی وقضاوت
شرع شریف شده - وچون در حکومت محلی هیچگونه فیصله ئی حسب
دلخواه حزب معاندصادر نشده لهذا حال مرافعه را بحکومت اعلای قاهره
منتقل نموده اند - وحاکم شرع شریف قاهره - برمدعیان سخت گرفته - که
مخالفت اهل بهاء را از دین مبین اسلام باید ثابت کنند - در اصول دین
اگر فرقی واختلافی نباشد - بسبب جزئی اختلاف در فروعات این حزب
بهی خواه عالم انسانی را تکفیر نمودن جائز نه - غرض تاکنون مستمسک
بهی محکم در دست مدعیان شرور نیامده - حزب اخیار علی رغم فرقهٔ اشرار
در نهایت حریت علم امرالله را بلند نموده ترقیات شایان را مترقبند *
از مرو روسیه ترکستان - فصلی مشبع در حالات ترقیات محفل نسوان بهائی
نگاشته اند * تائیدات الهیه را در حق جمیع سائلیم * از مدینهٔ فاران ایران
در مکتوبی مینویسند که اگرچه این ایام در همه جای ایران علم فساد واذیت
رسانی را برضد بهائیان بلند نموده بودند - ولی چون رئیس محفل روحانی
آنمحل اقتدار ونفوذی مالا نهایه داشته - احدی نتوانسته که بمخالفت
واذیت اهل بها قیام کند بلکه علی رغم انکار اشرار اینحزب ابرار بانوار ایمان

فاران را رشک روضهٔ رضوان نموده - ودر کمال وقار حرکت مینمایند *
وصول خط جناب آقا میرزا محمود از امر تسربارض مقصود که حامل بشارات
ترقی امرالله بود سبب روح وریحان اهالی این بقعه نورا گردیده * مکتوبی
از آباده حکایت از اتفاق واتحاد وثبات واستقامت دوستان آن بوستان
مینمود - واینکه هرچند اهل فساد خواستند در ماه محرم اسباب ناامنی
در حق احبای الهی فراهم بیاورند - لیکن همت واستقامت فدائیان حضرت
عبد البهاء در تحمل شدائد وبلایا واستقلال ونفوذ حکومت هرد وبهم پیوستند
ومعاندین خائب وخاسر ماندند * احبای سبزوار مینویسند که در بحبوحه
ظلم وستم پیهم از جانب مخالفین - اهل بهاء در هر جا موفق بتاسیس و
ترویج محافل روحانی مستمری خود گشته اند * در شهر کراچی هندوستان
در محفل بسیار پرشکوهی که بتقریب عید بعثت مبارک حضرت نقطهٔ اولی
جل ثنائه منعقد شده بود - بایکی از پروفیسورهای مدرسهٔ کلیه معروف
آنمحل صحبت امری درمیان آمد - معلم جلیل القدر موصوف چون
با انصاف بود در نهایت روح وریحان اذعان نمود که تعلیمات این امر
مبارک روح الحیات اینعصر نورانی است وسبب تقدم وترقی عالم انسانی
وبقدری منجذب شد که آن تعلیمات را برسائر شاگردان خویش القانمود
وامیدوطید است که جم غفیری مهتدی بهدایت کبری شوند * محفل
مقدس روحانی تاشقند مژده میدهد - که بوجود سعادت آمود جناب
اصغرخان از سفر طولانی اطراف واضلاع - حرارت تازهٔ بی اندازه ئی
در اعضاء محفل پیدا شده * بتقریب نوید جاوید مراجعت موکب همایونی
حضرت ولی امرالله از مسافرت اروپا بارض مقدس حیفا - دو نفر از میان
جمعیت احبا در دو جلسه دو سفرهٔ مهمانی گسترده - وعکس احبای حاضرین
را بنیت اینکه ارسال بساحت اقدس نمایند برداشته اند * در یکی از
متحد المآلها مذکور بود - که جناب پرتوی مبلغ فاضل شهیر پس از سیاحت
عشق آباد وسمرقند ومرو وغیرها وارد تاشقند میشوند - چون ایشان در هر
محلی بلا امتیاز زیاده از نه یوم ویانوزده یوم مکث نمیکنند لهذا چهل نفر از
وجوه احبا بحضور محفل روحانی محلی از برای مکث زیادهٔ ایشان از
میقات مقرری عریضه نمودند - از اینجا بمحفل روحانی باکو - که ایشانرا
از برای تبلیغ امرالله ونشر نفحات محبة الله باطراف فرستاده بود موجوع
داشتند - وآنمحفل مقدس بفرط عنایت رخصت داد - وقبول فرمود اما
از کم سعادتی این بدبختان چندی نگذشته حضوری ایشان در نفس باکو

© Afnan Library Trust 2017

بشارات ترقی امرالله در اقلیمین هندوستان و برمه

از فحوای مکتوبیکه جناب دکتور محمد عبداللطیف در سوم ماه مارچ سنه ۱۹۲۵ م از هشیارپور پنجاب مرقوم فرموده اند - احبای الهی در آن نواح باهمتی هرچه تمامتر قیام براعلای امرالله نموده - ومستمراً سرگرم خدمات تبلیغیه میباشند - ودر اکثر موارد توفیقات الهیه و تائیدات غیبیه شامل حال بوده - منجمله در شهر بتاله جناب صمدانی - ودر شهر امرتسر جناب شیخ عبدالعزیز ایدهما الله بتائیدات بچنان استقامتی شگرف در خدمت امرالله کمر همت را بسته اند و درهمین چند روزه موفق بهدایت بعضی از اشخاص اعزهٔ جلیل القدر و الشان مشار بالبنان آن بلاد شده اند که محیر عقول است - بازاین نفوس زکیه تازه تصدیق هم با اشتعال وانجذاب شایان در انتباه و آگاهی نفوس مستعده بذل همت را رایگان صرف نموده شب وروز مشغول خدمتند - وامید وطید است که عنقریب نتایج حسنهٔ پر اثر و ثمری از مساعی جمیله این بزرگواران دستگیر شود - بسیار بدیهیست که ظهور جمیع این اثرات بوجود سعادت آمود حضرت مستطاب اجل آقای آقا میرزا محمود زرقانی مبلغ شهیر است و بیمن برکات مسافرت ایشان بآن جهات - علیه بهاء الله وعنایاته - وکثرالله امثاله - یقین است درملک پنجاب اولا شهر امرتسر - وثانیاً شهر بتاله از برای مرکزیت امرالله امتیازی پیدا کند - بلکه طولی نمیکشد علم مبین یابهاء الابهی را در نفس قادیان می بینیم بلند شده - ولیس ذلک علی الله بعزیز - حال از ظهور اشاعت اخبار "کوکب هند" (بهائیان هندوستان) چند ماهی نگذشته - معذلک در اینمدتی قلیل چنان انقلابی عظیم خارق العاده در عالم ادیان هندوستان انداخته - که اکثری از بزرگان انصاف دوست حق پرست از هرکیش وملت در نهایت بیغرضی بتحری حقیقت برآمده بطیب خواطر این اخبار را میخوانند ولسان بسپاس وستایش مدیران جلیل القدر حضرتان "علمی" و "شهاب" کشوده خیلی تمجید مینمایند - وموهومات عتیقه و تعصبات تقلیدیه را کم کم ترک میکنند وبشاهراه حقیقت میخواهند قدم نهند *

منجمله نعمای غیرمترقبه سماویه - وسعادات بدیعه غیبیه که در این ایام فرخنده فرجام شامل حال بندگان واماء الرحمن مملکت برمه شده - ورود کرامت آمود حضرت مستطاب اجل آقای آقا میرزا محمود زرقانی مبلغ شهیر است علیه بهاء الله وعنایاته ودام تائیداته وتوفیقاته - ایشان پس از سیر وسیاحت در بلاد مختلفهٔ داخلهٔ هندوستان وهدایت نفوس مستعده وروح بخشی در

اجساد پژمرده وبذل مجهود در تقدم وترقی امرالله دران انحاء - در ۲۳ ماه فبروری سنه ۱۹۲۵ م وارد شهر رنگون - مملکت برمه شده اند - احبای اینجا بنهایت شور وشعف ایشانرا پذیرائی نمودند - الحق وجود محترم این بزرگوار در این دیار خیلی مغتنم است - چه که مسائل معضله الهیه - وحقانیت اینظهور اعظم - ولزومیت مبادی این امر اتم را در اینعصر بدیع باقامهٔ دلائل بینه وبراهین متقنه وکمال فصاحت ومتانت چنان تشریح میفرمایند که هیچگونه مجال فرار وانکار جزاذعان واقرار ازبرای شخص مستمع طالب حقیقت باقی نمیماند * ایشان جمیع بهائیان ملک برمه را ازبرای تعاون وتعاضد باخبار "کوکب هند" که جریدهٔ بهائیان هندوستان است بلسان اردو - وحال از شهر دهلی مرکز کل ممالک هندوستان ازچندین ماه باینطرف شایع میشود - بجدیت موفور تحثیث وترغیب فرمودند - چه که جمیع یاران هندوستان قطعیاً میدانند - این اخبار خدماتی نمایان بامرالله نموده ومینماید - وسبب انتباه نفوس کثیرهٔ از مذاهب مختلفه اردودان گردیده - واراجیف مفتریات باطله واکاذیب لاطایله اهل طغیان را در نهایت متانت وآزادگی وقوت وفرزانگی ورعایت آداب انسانیت جواب میگوید وباستقامت تمام در مقابل آنها بدفاع میپردازد - احبای مملکت برمه نیز متحداً همنوا شده - در منتهای روج وریحان - وخلوص نیت وپاکی و آزادگی وجدان پیشنهاد فرخندهٔ ایشان را قبول نموده بطوریکه سبب اطمینان واعتماد قلب مبارک ایشان بشود متعهد شدند - که بحول وقوت ایزدی وتوفیقات خداوندی بقدر وسع وامکان اخبار کوکب هندرا مستمراً کمک ویاری نمایند * واینکه اقدامات جلیله - واشتعال وانجذابات خالصهٔ مخلصهٔ آن مدیران دانشمند جلیل القدر والشان را از روی توقیر وقدردانی بنهایت عزیزو گرامی دانسته ومیدانند - چه که این بزرگواران تعلیمات مبارکهٔ اینظهور اعظم را بنهایت نورانیت واتقان وصداقت وسلاست بیان برجمیع فرق مختلفهٔ اردو خوانان هندوستان عرضه میدهند - وجلب قلوب صافیهٔ منیره را مینمایند *

چون حضرت زرقانی علیه بهاء الله خیال تشریف فرمائی بمندله را نیز درنظر دارند - یقین است دوستان آن بوستان هم چنانچه باید وشاید بکمال صفا ونورانیت وانجذاب وحرارت ایشانرا پذیرائی شایان خواهند نمود -

وصول مراسلات امری

(۱) طغرا متحدالمآل محفل روحانی ارض اقدس حیفا - مورخه غره شهر السلطان سنه ۸۱ بیانی مطابق ۱۹ ماه جنوری سنه ۱۹۲۵ م بواسطه جناب مستر وکیل شرف ورود ارزانی فرموده - منجملهٔ بشارات روح افزای جانبخش

© Afnan Library Trust 2017

همچنین شمس حقیقت را طلوع وغروبی - وعالم جان و وجدان را موسم ربیع و خریفی - چون اشراق فرماید انوار بتابد وحیات بخشد * نسیم گلشن عنایت بوزد و ابر رحمت ببارد - وحیات جدید بدمد و حشر بدیع برپا نماید قیامت کبری گردد طامهٔ عظمی رخ بکشاید * حقیقت کائنات بحرکت آید وترقی در نفوس و ارواح و عقول حصول پذیرد * جهان جهان دیگر گردد وعالم انسانی از فیض جلیل اکبر نصیب وافر یابد * وبعد از این بهار روحانی موسم صیف آید - واشجار بثمر رسد - ودانه ها خرمن گردد * یعنی شجرهٔ عالم انسانی بثمر آید - وبفضائل نامتناهی مزین شود *

بعد موسم خریف روحانی آید - مواهب ربیع الهی نماند - وآثار بهار ربانی روبزوال نهد - کمالات رحمانی نقصان یابد - وعلویت عالم انسانی مبدل گردد * موسم زمستان آید - شدت برودت احاطه کند - خمودت و جمودت جلوه نماید - یاس و حسرت رخ بکشاید - ظلمت احاطه کند - غفلت وضلالت خیمه برافرازد - عالم جان ووجدان از نفس رحمن محروم گردد وطیب مشموم مقطوع شود * دورهٔ منتهی گردد *

دوبارهٔ صبح نورانی از افق هدایت کبری بدمد - وشمس حقیقت از افق اعتدال بتابد - وحشر ونشر اکبر گردد - ونیر آفاق چنان اشراق نماید که حقائق کائنات فیض ابدی یابد - وانوار موهبت کبری شرق وغرب را روشن نماید وجهان دل وجان روضهٔ رضوان گردد - وفضائل عالم انسانی در قطب آفاق خیمه زند وعلم هدایت کبری در اوج اعلی موج زند *

لهذا وقتی شمس حقیقت از افق موسوی اشراق کرد - وفیض نامتناهی بخشید * بعد از آن نقطه غروب نمود * از افق عیسوی اشراق کرد - وبفیوضات ابدیه جهانرا مه تابان نمود - ونفحهٔ روح القدس در جسد امکان دمید - و حیات ابدیه بخشید * پس از او مطلع محمدی اشراق نمود وعالم امکانرا منور فرمود - وظلم وبیداد برانداخت - عدل وانصاف خیمه برافراخت پس از او مطلع نقطهٔ اولی طلوع کرد - وعالم وجود را ببشارت کبری زنده نمود - انوار هدایت مبذول داشت واسرار حقیقت آشکار کرد *

حال نیز اعظم کوکب ملاء اعلی از افق موهبت کبری حضرت بهاء الله نهایت اشراق بر آفاق فرمود * حشر جدید رخ نمود ونشر بدیع انتشار یافت شرق منور گردید - وانوار آفتاب در غرب منتشر شد * بهار الهی در نهایت عظمت جهان فانیرا مطهر فیوضات نامتناهی نمود - وحرکتی فوق العاده در عالم عقول ونفوس حصول یافت - وحدت عالم انسانی علم برافراخت

وخیمهٔ الفت ومحبت در قطب آفاق سایه افکند - بدایع وآثار وحقایق و اسرار کائنات در این قرن بر صد قرن افزود - وچنان جلوه نمود که عقول اولی الالباب حیران گردید *

حال نفوسی که اهل حقیقت بودند - وپرستش آفتاب مینمودند وعاشق انوار بودند - چون شمس را در افق موسوی مشاهده نمودند استفاضه از فیوضات الهیه کردند - وچون نیر حقیقت انتقال بافق عیسوی کرد مشاهدهٔ آفتابرا در آن نقطهٔ حقیقت نمودند - واز مطلع موسوی بمشرق مسیحی توجه کردند - ولکن آنان که پرستش نقطهٔ موسوی مینمودند واز شمس حقیقت غافل - چون آن کوکب نورانی از نقطهٔ موسوی بمطلع عیسوی انتقال نمود محروم از مشاهدهٔ آفتاب شدند - ودر آن نقطهٔ موسوی مخمود ومحروم ماندند * وهمچنین عیسویانی که پرستش نقطهٔ عیسوی مینمودند - چون شمس حقیقت در نقطهٔ محمدی انتقال نمود محروم ماندند * ولی نفوسی مقدسهٔ که مفتون آفتاب بودند . نور حقیقترا در افق محمدی مشاهده کردند * و چون آن کوکب لامع بافق نقطهٔ اولی انتقال نمود - اهل حقیقت پرستش آفتاب نمودند محروم نگشتند * وچون نیر اعظم از مطلع بهاء الله در نهایت حرارت واشراق پرتو بر آفاق انداخت نفوس جاهله اهل بیان که مخمود ترین طوائفند در نقطهٔ نقطهٔ اولی ماندند - واز فیض ابدی بهاء الله محروم گشتند * وباوهام واهیه تشبث وبظواهر کتاب از واضع کتاب محروم گشتند وحال آنکه نقطهٔ اولی بصریح عبارت میفرمایند که (بکتاب ومانزل فی الکتاب وحروف حی وواحد بیان که نفس مبارک نوزدهم است در یوم ظهور مبادا محتجب شوید)

واین تاکید است که مبادا بادلاء ومرایا از شمس محتجب مانند * اینقوم محتجبترین طوائف عالمند - زیرا در هیچ دوروکوری چنین نصوص صریحهٔ الهیه نبوده * حال بیانیها ببیانهٔ یک مرآت بیعرضه که مانند حجر ومدر افسرده است از شمس حقیقت محروم ماندند ودر ظلمات اوهام مستغرقند تباً لهم وسحقاً لهم وواحسرتا علیهم *

حال شما باید در هر دم هزار شکرانه نمائید که الحمد لله در هیچ نقطه ئی محجوب نماندید - زیرا شمس حقیقترا میجوئید از هر نقطه ئی طلوع کند * پرستش آفتاب میکنید از هر مطلعی اشراق نماید * در بحر هدایت مستغرقید وبنور موهبت کبری منور * دیدهٔ بینا دارید وگوش شنوا ومستفیض از موهبت کبری * (انتهی)

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

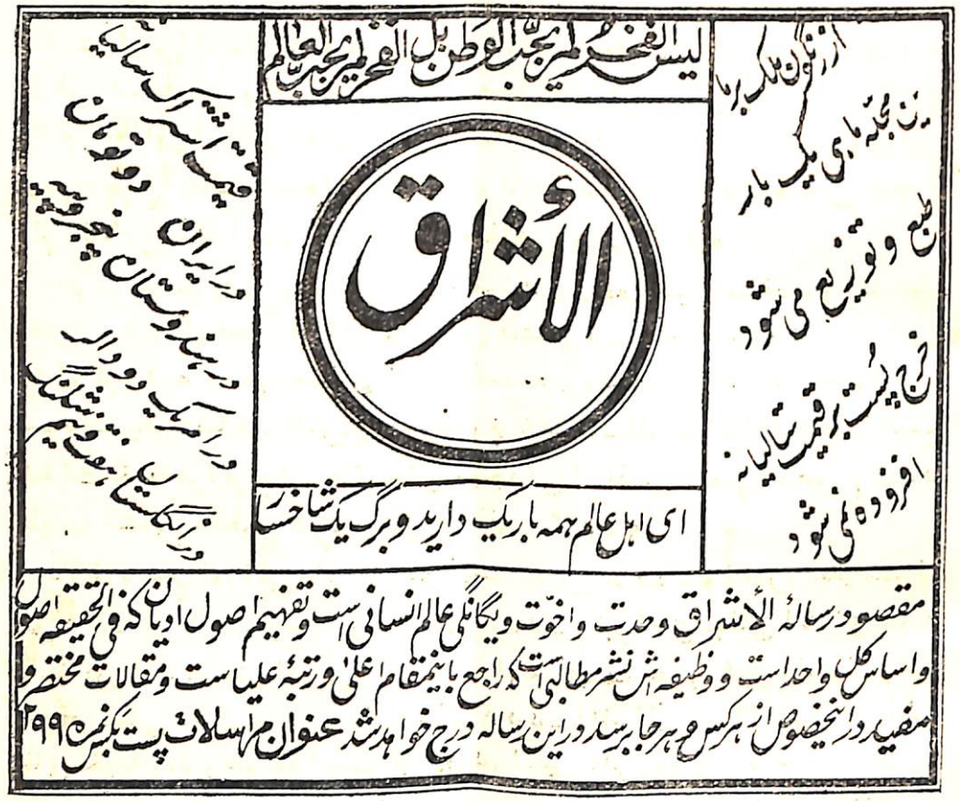

جلد دوم | ماه مارچ سنه ۱۹۲۵ م | شماره هفتم

۷۸۶

خطابه مبارک حضرت عبد البهاء در پاریس -

هو الله

آفتاب جهانتاب آسمانیرا طلوع و غروبی - و ازاینجهت کیهانرا ربیع و خریفی و فصل تابستان و زمستانی * این دور دائم است و از لوازم ذاتیهٔ عالم وجود * تغییر ندارد - و تبدیلی نجوید * چون موسم ربیع آید آفتاب فیض جدیدی نماید - حرارت و شعاع بتابد - ابر نیسان ببارد و نسیم جانپرور بوزد - ابر بگرید و چمن بخندد - نسیم بهار مشکبار گردد - و دشت و کهسار گلشن و گلزار شود * اعتدال ربیعی جلوه نماید - جهان روح تازه یابد - و حشر جدید برپا گردد *

THE DAWN

Vol II. APRIL, 1925. No. 8.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

FULFILMENT OF PROPHECIES.

Abdu'l-Baha writes:—

When Christ appeared, twenty centuries ago, although the Jews were eagerly awaiting His coming, and prayed every day, with tears, saying: 'O God, hasten the Revelation of the Messiah, yet when the Sun of truth dawned, they denied Him and rose against Him with the greatest enmity, and eventually crucified that divine Spirit, the Word of God, and named Him Beelzebub, the evil one, as is recorded in the Gospel. The reason of this was that they said: "The revelation of Christ, according to the clear text of the Torah, will be attested by certain signs, and so long as these signs have not appeared, whoso layeth claim to be a Messiah is an impostor. Among these signs is this, that the Messiah should come from an unknown place, yet we all know this man's house in Nazareth, and can any good thing came out of Nazareth? The second sign is that He shall rule with a rod of iron, that is, he must act with the sword, but this Messiah has not even a wooden staff. Another of the conditions and signs is this: He must sit upon the throne of David and establish David's sovereignty. Now far from being enthroned, this man has not even a mat to sit on. Another of the conditions is this: the promulgation of the laws of the Torah; yet this man has abrogated these laws, and has even broken the Sabbath day, although it is the clear text of the Torah that whosoever layeth claim to and revealeth miracles and breaketh the Sabbath day, must be put to death. Another of the signs is this, that in His reign justice will be so advanced that righteousness and well-doing will extend from

© Afnan Library Trust 2017

the human even to the animal world–the snake and the mouse will share one hole, and the eagle and the partridge one nest, the lion and the gazelle shall dwell in one pasture, and the wolf and the kid shall drink from one fountain. Yet now, injustice and tyranny have waxed so great in his time that they have crucified him! Another of the conditions is this, that in the days of the Messiah the Jews will prosper and triumph over all the peoples of the world, but now they are living in the utmost abasement and servitude in the Empire of the Romans. Then how can this be the Messiah promised in the Torah?"

In this wise did they object to the Sun of Truth, although that spirit of God was indeed the One promised in the Torah. But as they did not understand the meaning of these signs, they crucified the Word of God. Now the Bahais hold that the recorded signs did come to pass in the Manifestation of Christ, although not in the sense in which the Jews understood, the description in the Torah being allegorical. For instance, among the signs is that of sovereignty. The Bahais say that the sovereignty of Christ was a heavenly, divine, everlasting sovereignty, not a Napoleonic sovereignty that vanisheth in a short time. For well-nigh two thousand years this sovereignty of Christ has been established, and until now it endureth, and to all eternity that Holy Being will be exalted upon an everlasting throne.

In like manner all the other signs have been made manifest, but the Jews did not understand. Although nearly twenty centuries have elapsed since Christ appeared with divine splendour, yet the Jews are still awaiting the coming of Messiah and regard themselves as true and Christ as false.

[Written by 'Abdu'l-Baha specially for Dr. Esslemont's book "*Bahaullah and the New Era.*"]

THE SEARCH AFTER TRUTH.

The first principle of the Teachings of Baha-'u'-ullah is "*The search after Truth.*

If a man would succeed in his search after Truth, he must in the first place, shut his eyes to all the traditional superstitions of the past.

The Jews have traditional superstitions, the Buddhists and the Zoroastrians are not free from them, neither are the Christians! All Religions have gradually become bound by tradition and dogma.

All consider themselves, respectively, the only Guardians of the Truth, and that every other religion is composed of errors. They themselves are right, all others are wrong! The Jews believe that they are the only possessors of the

© Ahan Library Trust 2017

Truth and condemn all other religions. The Christians affirm that their Religion is the only true one, that all others are false. Likewise the Buddhists and Mohammadans: all limit themselves. If all condemn one another, where shall we search for Truth? All contradicting one another, all cannot be True. If each believe their particular Religion to be the only true one, they blind their eyes to the Truth in the others. If, for instance, a Jew is bound by the external practice of the Religion of Israel, he does not permit himself to perceive that Truth *can* exist in any other Religion; it must be *all* contained in his own!

We should, therefore detach ourselves from the external forms and practices of Religion. We must realize that these forms and practices, however beautiful, are but garments clothing the warm heart and the living limbs of Divine Truth. We must abandon the prejudices of tradition if we would succeed in finding the Truth at the core of all Religions. If a Zoroastrian believes that the Sun is God, how can he be united to other Religions? While idolaters believe in their various idols, how can they understand the oneness of God?

It is therefore, clear that in order to make any progress in the search after truth we must relinquish Superstition. If all seekers would follow this principle they would obtain a clear Vision of the Truth.

If five people meet together to seek for Truth, they must begin by cutting themselves free from all their own special conditions and renouncing all preconceived ideas. In order to find Truth we must give up our prejudices, and our own small trivial notions; an open receptive mind is essential. If our chalice is full of self, there is no room in it for the Water of Life. The fact that we imagine ourselves to be right and every body else wrong is the greatest of all obstacles in the path towards Unity, and Unity is necessary if we would reach Truth, for Truth is one.

Therefore it is imperative that we should renounce our own particular prejudices and superestition if we earnestly desire to seek the Truth. Unless we make a distinction in our minds between dogma, superstition and prejudice on the one hand, and Truth on the other we cannot succeed. When we are in earnest in our search for anything we look for it every where. This principle we must carry in our search for Truth.

Science must be accepted. No one Truth can contradict another Truth. Light is good in whatsoever lamp it is burning! A rose is beautiful in whatsoever garden it may bloom! A star has the same radiance if it shines from

the East or from the West. Be free from prejudice, so will you love the Sun of Truth from whatsoever point in the horizon it may arise! You will realize that if the Divine Light of Truth shone in Jesus Christ it also shone in Moses, and in Buddha. The earnest seeker will arrive at this Truth. This is what is meant by the "Search after Truth."

It means, also, that we must be willing to clear away all that we have previously learned, all that would clog our steps on the Way to Truth; we must not shrink if necessary from beginning our education all over again. We must not allow our love for any one Religion or any one Personality to so blind our eyes that we become fettered by superstition! When we are freed from all these bonds, seeking with liberal minds, then shall we he able to arrive at our goal.

"Seek the Truth, the Truth shall make you free." So shall we see the Truth in all Religions, for truth is in all and Truth is one!

('Abdu'l-Baha's talk in Paris.)

———:o:———

A paper read in Urdu by Mr. Mehr Mohammad Khan Shabab, sub-Editor of the Bahai weekly "*Kaukabi-Hind*" *(Star of India)* on the 17th January 1925 at the Religious conference convened in Delhi to consider the problem of "Universal Religion"

(Translated from "Kaukabi-Hind")

Mr. Chairman and learned gentlemen,

This is a religious gathering, its aims and objects are pure and holy; for, men of different shades of thought have met here through love and good will to investigate the Truth. As one of the most humble servants of the Bahai Cause I have ventured to take my stand upon this sacred platform as a representative of the "Kaukabi-Hind," Delhi; and I shall endeavour, during the short time at my disposal, to explain briefly my solution of the question "which religion is the universal Religion?" But before doing so, I feel it necessary to deal with a few historical facts relating to the Bahai Movement and its founders:—

Friday the ~~5th Moharrum~~ Jamadiul awal 1260 A. H. corresponding to the 23rd May 1844 A. D. was the date which ~~saw the~~ prelude to a great revolution in the Religious World. On that day three important personages lived in Persia. One of them was a young man of 25, Syed 'Ali Muhammad Bab' of Shiraz. The second was a young man about 27 years old, born of a well known family of

ministers a scion of the Royal House of Kiyanian kings who came to be known as Baha-'u'-llah; and the Third was a baby who was born on that very day in the house of Baha-'u'-llah. He was 'Abdu'l-Baha 'Abbas.

The Bab:—On that day Syed 'Ali Muhammad the Bab proclaimed himself to be the one who had been known among the Muhammadans by the name of Qayim-i-Ali Mohammad or Mihdi. He further declared that like John the Baptist or Elias he was the herald proclaiming the approach of another holy person who was then living on earth and who though veiled from the public gaze at that moment would shortly be revealed. And so he assumed the title of Bab (i. e gate) The Bab's claim of Mihdihood at once aroused great excitement in Persia. The Ulamas (leading clergies) rose up in hostility against him, and the Goverment officials encouraged them. He was finally imprisoned. He was detained in various prisons and was ultimately martyred in a most cruel manner in the old barrack square of Tabriz which had been known from a very ancient time as "*Maidan-i-Saheb-i-Zaman*" (i. e. the plain of Mihdi). Those who joined him were also persecuted ruthlessly in various ways. But notwithstanding such persistent attempts at suppression, his teachings met with a wide response, and his name and fame spread with the rapidity of lightning all over Persia.

Baha-'u'-llah:—After the Bab's martyrdom Baha-'u'-llah who was recognised as the leader and supproter of the Babis by which name the Bab's follower were then known, was thrown into prison in Tihran. He was so heavily fettered round his neck that he could hardly lift his head. His estate comprising four hundred villages and all his valuable personal properties were confiscated by the Government and the mob pillaged his household goods and furniture. But for the timely intervention of an ambassador of a foreign State and his open investigation Baha-'u'-llah would have been physically crushed in the course of that imprisonment to which he was unjustly subjected through sheer misapprehension and error. He was released after four months severe imprisonment. But he was forthwith exiled with his family to Baghdad where he stayed for twelve years during which period he was engaged in organising and educating the Babis. During his sojourn at Baghdad he left his relatives and near ones for a short period of two years and departed into solitude on the mountains of Kurdistan where he was deeply occupied in meditation and prayer his whereabouts being all the time unknown.

After twelve year's stay in Baghdad he was summoned by the Government to Constantinople, whence he was a few months later, sent away to Adrianople. Although he announced his mission while he was, in Baghdad to several of his followers but on arriving at Adrianople he made his public declaration

© Afnan Library Trust 2017

that he was the one to deliver the glad tidings of whose coming the Bab had appeared, and that he was the Promised One of all Holy Heavenly Books, and Divine Religions. And from here he wrote letters to the principal crowned heads such as the Czar of Russia, Sultan Abdu'l Aziz Khan of Turkey, King Nasiruddin Shah of Persia, King Nepolean III of France, and Her Majesty Queen Victoria of London, inviting them all to his Cause. This happened in 1868. These letters have been printed and preserved. The revered messenger who delivered Baha-'u'-llah's letter to King Nasiruddin Shah of Persia was most mercilessly tortured in the Court of Persia and finally martyred his flesh being branded with red hot iron bars.

Within a short time after Baha-'u'-llah's declaration of his station he was enthusiastically hailed by the Babis, besides a large number of persons from various nations and different schools of religion became confirmed believers in the Bahai Cause and the assurance of the believers has ever since been increasing all over the world. Those who accepted Baha-'u'-llah's mission were known thereafter as Bahais.

But the Government of the day did not permit Baha-'u'-llah to remain even at Adrianople. In the year 1868 he with his followers was incarcerated in the fortress of Acca which was the penal colony under the Turkish Government. The restrictions in the beginning were very severe and rigid but later on they were relaxed and finally he was kept under simple surveillance. In 1892 while he was thus under surveillance Baha-'u'-llah passed away at his residence in Bahji not far away from Acca.

After Baha-'u'-llah's ascension his that dutiful son namely 'Abdul'-Baha 'Abbas about whom I have mentioned in the opening of this paper became his successor. Since he was eight years old he shared with Baha-'u'-llah right up to the end all kinds of sufferings and privations. In 1908 when his age was 64 years all restraints aud checks that were imposed upon his liberty were completely removed by Government. Then the Bahais of Europe and America very earnestly entreated of him to favour them with a visit to their countries. Accordingly he travelled in those countries for three years and during his tours he delivered numerous addresses in great religious centres, universities, and many gatherings of learned men. The diaries of his this extensive travel have been compiled into two heavy volumes. He passed away in 1921.

The present leader of this movement is His Holiness Shoghi Rabbani Effendi who is 'Abdu'l-Baha's grand son and who is a scholar of the Uuniversity of Oxford.

© Afnan Library Trust 2017

If we look into the history of this Movement of the last eighty years we shall find that its record of self-sacrifice and self-renunciation which occupies a special position in the annals of the religions of the world is unique. In short over twenty thousand of its followers were ruthlessly slaughtered without any discrimination as to age or sex, their only offence being that they were either Babis on Bahais. In the history of its martyrs if in one page you will find the dreadful scenes of live bodies being presented to burning flames, in another page you will see being enacted the tragedy of boiling water being poured down the tender throats of innocent children. You will find in it instances of newly married brides' heads being smashed, and their bridal robes dyed with their own blood. The only sons of the helpless widows were beheaded and their severed heads were forwarded to the aged mothers as presents. The process of execution was not the same in all cases; new methods were devised in each case. These innocent persons were often seized and delivered to men of various vocations to try the implements of their respective trades upon them. Thus while one poor victim was chopped by the butcher's knife, to the head and body of the other the carpenter's axe was applied. Some of them were wounded in their bodies with knife and lighted candles were inserted in those wounds and while being hacked in this fashion the poor victims were paraded round the streets.

But, side by side these appaling scenes of inhuman torture and cruelty we have the most amazing proof of the extraordinary heroism and fortitude that the Babis and the Bahais displayed in drinking their cups of martyrdom. The martyrs stood firmly in the plain of execution with cheerful countenance and undisturbed mind. Some of them kissed their executioner's hands saying "By these hands I shall attain the grace of my Beloved" while others went further than that, offered sweets to their executioners and said "As I am going to drink the chalice of martyrdom from your hands you deserve sweets from my hands." Another victim standing at the place of execution most heroically called out "Is there any man of discernment? Let him come and witness that I have been praying for the forgiveness of my executioner." The women who were martyred also showed unprecedented courage and fortitude. A newly wedded bride who was martyred finding a red stream of blood flowing from her head declared "I like to appear before my God in crimson robe." The aged mother to whom the severed head of her only son was mockingly sent as a present, protested "I cannot take back the head which I have already offered to my Lord."

Although violence and persecution of the Bahais are not carried on so vigorously now in Persia, yet the flame of prejudice among men who are ignorant of the spirit of religion blazes up from time to time. You might have

read in the news papers two very recent cases of most atrocious murders in Persia during the last year, 1924. One of the victims was a great Bahai scholar Shaikh 'Abdu'l-Majid known as Siddiqu'l-Ulama who was martyred in Mashhad, the other victim being the American Consul in Persia; this poor man was killed simply because he was suspected to be a Bahai.

Despite all these persecutions, hardships, martyrdoms and violence the progress of the Bahai Cause did not suffer in the least for hardly there is any country where a fairly good number of Bahais cannot be found. Is there any race or religion whose member has not come under the influence of the Bahai teachings? What is most wonderful is that each country has produced workers out of the children of its own soil to serve this Cause. Literatures relating to the Bahai teachings are available in all important languages.

At the present moment the undermentioned Bahai journals are published for the propagation of the Bahai Cause from different parts of the globe to wit:-

(i) From America (a) Star of the West in English.
(b) Nejm-i-Bakhtar in Persian.
(c) World fellowship in English.

(ii) From Russia Khurshid-e-Khawar in Persian

(iii) From Germany (a) The Sun of Reality } in German
(b) The Reality }

(iv) From Japan- The Star of the East in English

(v) From India (Cawnpure) (a) The Herald of the East in English.
(b) The weekly Urdu paper *Kaukabi-Hind* from Agra, (it has now been transferred to Delhi.)

(vi) From Burma (Rangoon) (a) "*The Dawn*" in English.
(b) Al-Ishraq in Persian, and
(c) Yaunggyi-daw in Burmese

Of course, these few historical facts are too scanty for the purpose of fully comprehending the history and teachings of the Bahai Cause, but having regard to the time, I am contented, they are enough, I shall now place before the audience my point of view of the subject under consideration.

(To be continued.)

———: ○ :———

NOTES and NEWS.

Jinabi Mirza Mahmood Zerqani left Rangoon on Tuesday the 14th: April 1925. for Calcutta en route to Haifa. We wish him bon-voyage.

———: ○ :———

The Central Bahai Assembly in Tihran has issued a circular letter to all the Bahai Assemblies in Persia in pursuance of the suggestion of Jinabi Yezdani concerning the compilation of a Bahai History as approved by the Guardian of the Cause. That an authoritative work of this nature will remove a long felt want is needless to add. Good many seekers after the Truth like to read the correct version of many important and wonderful events in the History of this great Cause. We sincerely wish great success to our Persian brethren in their undertaking.

———: ○ :———

Mrs Clara Hyde Dunn from Melbourn, Australia writes:—

"My husband and I thank you so much for your kindness in sending your very fine magazine ("*The Dawn*") to us and feel very sorry we have not subscribed for it long ago.....your magazine is most helpful as you publish some of the teachings we have never read before. We have lately had a visit from our beloved brother Mr. Schofflocher. He brought us refreshment of the Holy Spirit from his Holiness Shoghi Effendi and refreshed and gladdened all our heart.....We are trying.....by the help and bounty of our Gracious Master the Centre of the Covenant to form a National Spiritual Assembly for Australia and New Zealand....."

———: ○ :———

Our dear friend and coworker in the Vineyard of God Mr. Schofflocher of Montreal Canada arrived in Rangoon on 24th March 1925. On the following evening he attended the meeting of the Bahai Assembly of Rangoon and delivered a most impressive speech on the teachings of the Cause. His zeal, his earnestness and his firmness infused a new spirit in us, and afforded a fresh incentive to serve the august Cause under whose cementing influence such union of the East and West has become possible. Early on the morning of the 26th accompanied by Jinabi Mirza Mahmood Jinabi Syed Mustafa and other friends from Rangoon he proceeded to Kungyangon (Daidanaw) and spent the whole day there in the pleasant company of those modest but ardent and extremely dear friends who live a quiet but happy and peaceful life in the rememberance of their Lord in their humble homes in that little village. On the 28th afternoon he left Rangoon for Calcutta enroute to Bombay. On the previous evening he attended the meeting of the Spiritual Assembly of Rangoon and before biding farewell to the friends delivered a beautiful address on the life and teachings of the prophet Mohammed which deeply moved the few Mohammadan enquirers who happened to be present at the time.

———: ○ :———

© Afnan Library Trust 2017

S. M. ROUMI
No. 2 B, 41st Street,
RANGOON
ADDRESS

P. Box No. 299
RANGOON.

© Afnan Library Trust 2017

ဗျဉ်းဒီတ်ကျခ်ိန်းအခေတ်းကြီး။ဘဆယ်သတစ်။အနက်တွင့်ပြုချက်။
မိုဖွါဝေဒုါဘော-အပ္ပဒွဋ္ဌ်။ဘဟာ။ကျခ်ိန်းတေဝ်း၊ဧကာဒသမ၊အခေတ်း။

{ လွှန်ခဲ့သော မဘတ်သကအဆက်၊ }

(၃) "ငါ၏သက်သေခံနှစ်ပါးကို ငါအခွင့်ပေးမည်၊ သူတို့သည်လျှော် တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ အရက်တထောင်နှစ်ရာ ခြောက်ဆယ်ပတ်လုံး ပရော ဖက်ပြုကြလိမ့်မည်။" ငင်းသက်သေခံနှစ်ပါးဟူမူကား၊ အလွှာဟိုအခွင့်မြတ်စေ လွှတ်တော်မူသော(ရေရှုလွှလွှာဟ်)တမန်တော် အခွင့်မိဟီမ္မာန်၊နှင့်၊အဘူတွာလစ် ဘု၏သားဖြစ်သော-အလိ။သခင်ပေတည်း။

ကွၚ်အနှကျမ်းတော်မြတ်၌၊ ထာဝရဘုရားသခင်- အလွှာဟိုအခွင့်မြတ် သည်၊မိုဟံမ္မာန်။အခွင့်အာ မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား၊ "(ယာ၊အိုက်ယိုဟန္နဗ္ဗု ယို၊)အင်နာ၊အရ်စလ်နာက၊ ရှာဟောဒါနိ၊ဝ၊မိုဘတ်ရှ၊ ရှေရုန်။ဝ၊ နဗီရုန်။" အ ဓိပ္ပါယ်ကား။"(အိုပရောဖက်ဖြစ်သူ ချစ်သား။မိုဟံမ္မာန်)ငါသည်။ သင်ကိုသက် သေခံသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရွှင်လန်းသောသတင်းကိုပေးသောသူ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဘုရားသခင်အမျက်တော်အပြစ်ဒါဏ်ကို ရှောင်ကြဉ်ရန် ချိမ်း ချောက်သောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ အတည်ပြုခန့်ထားတော်မူသည်။" သက်သေ ခံသူအနက်ကား၊ ထိုသူသက်သေခံခြင်းအားဖြင့် အရေပရေ်အကြောင်းတို့သည် မှန်ကန်ကြောင်းအတည်ဖြစ်လာရ၏။ငင်းသက်သေခံနှစ်ပါးတို့၏အာဇာဒေသနာ တော်များသည်။ တနေ့လျှင်တနှစ်တည်းဟူသော- ရက်ပေါင်းတထောင် နှစ်ရာ ခြောက်ဆယ်တိုင်အောင်တည်တံ့လျက်နေလေ၏။ သို့ရာတွင်။ အခွင့်ဒိဟံမ္မာန် သည်၊အခြေအမြစ်ရင်းဖြစ်၍။အလိသခင်မူကား။ ငင်းအခြေအမြစ်ရင်းမှ ပေါက် ရောက်လာသောသစ်ကိုင်းသာဖြစ်ကုန်၏ ဥပမာအားဖြင့်။ရှ်မောရှေ၊နှင့်၊ယောရှု ကဲ့သို့ဖြစ်ကြကုန်သတည်း။ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်တဖန်ဖြွက်ဆိုသည်ကား။ "ထို နှစ်ပါးသောသက်သေခံမျာသည်။ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက်နေကြသည်။" အဓိပ္ပါယ်ကား။အခြင်အားဖြင့် ထိုသက်သေခံနှစ်ပါးတို့သည်။ သစ်သောအဝတ် မျာကိုမဝတ်ကြဘဲ။ဟောင်းသောအဝတ်မျာသာ ငတ်ဆင်၍လာကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းကား။သာသနာတော်တည်စမှာ ထိုသူတို့သည်။ တပါးအမျိုးသားတို့ အတွေ့အမြင်၌တရံတရာသောဂုဏ်ကြက်သရေမရှိဘဲ နေကြလိမ့်မည်ဟုလည်း ကောင်း။ထိုသူတို့ဆောင်ရွက်လာခဲ့ရသောသာသနာသည်လည်း။ ဆန့်သစ်သော သာသနာတရားဟူ၍ အမှတ်မပြုဘဲ နေရလိမ့်မည် ဟုလည်းကောင်း။ ဆိုလို ကြောင်းသိရ၏၊ စင်စစ်ဆိုသော်။ အခွင့်ဒိဟံမ္မာန် အတည်ပြုထားလေသော ပရ မတ္ထဓိဋ္ဌာဝဋ်တရားများသည်။ သခင်ခရစ်တော်ကခမ္ဘသစ်၌ ဖြွက်ဆိုလေသော ဝိဋ္ဌာဝဋ်နှင့်ဆိုင်ရာပရမတ္ထတရားများနှင့် တညီတညွတ်တည်းဖြစ်ပေ၏။ အခွင့်မို

ဟာ်မ္မာန်၊ပေါကြားတော်မူလေသောခတ်လေးပါးသောခန္ဓာနှင့်ဆိုင်ရာ 'တရား များသည်လည်း။အများအားဖြင့်။ ခမ္ဘပေါင်း၌မိန့်တော်မူထားလေသော ပဋိတ် တရားများနှင့်ထပ်တူကျကျရှိကုန်သတည်း။ထင်းအရေတို့ကိုသာ အဝတ်ပေါင်းဟူ၍ဆိုလိုသည်။

တဖန်၊မိန့်တော်မူလိုက်သည်မှာ။ (၄)"ထိုသူတို့သည်ကား။ဧကြောဲအခွင့်၏ ရှေ့တော်၌စိုက်ထားသောသံလွင်ပင်နှစ်ပင်နှင့် တူကြသည်ဟု။ ပုံဆိုင်းထားတော် မူသည်၊အကြောင်းကား။ ထိုခေတ်ကာလ၌အလုံးစုံသော မိုးခွက်များသည်။သံ လွင်ဆီဖြင့်ထွန်းရ၏။ အနက်ကိုဆိုသော်။ ကမ္ဘာအလုံးကို ပွင့်လင်းစေရန် အ ကြောင်းရင်းဖြစ်သောထာဝရဘုရားသခင်၏သဘဉ်ညီသဟ မ္မ။တရွေညာဏ်တော် အနှစ်သာရအမြှောက်အဆိသည်။ထိုအခွင့်နှစ်ပါးကိုအကြောင်းပြု၍။ထွန်းလင်းထင် ရှားလာလိမ့်မည်။အလွှာဟို၊အခွင့်မြတ်။နဲ့ရီ၊ ရောင်ခြည်တော်များ သည့်လည်း။ ၎င်းနှစ်ပါးသောအခွင့်ကိုအကြောင်းပြု၍ ထွန်းလင်းတောက်ပ လာလိမ့်မည်။ထို့ ဖြစ်၍ထိုနှစ်ပါးသောကိုယ်တော်မြတ်တို့ကို။ ဥပမာအားဖြင့်၊ မိုးခွက်နှစ်လုံးဟူ၍ သမုတ်တော်မူသည်။ မိုးခွက်ဟူသည့်ကား အလင်းရောင်ခြည်နှင့် အခွင့်နှံအဝါ ထွက်သောအရောတည်း။ထိုနည်းဘူ။ နိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်အပ်သော လမ်းကြောင်း ညွှန်ပြခြင်း၏အလင်းရောင်ခြည်သည်။ ထို့ပွင့်လင်းပြီးသောအခွင့်နှစ်ပါးကို အ ကြောင်းပြု၍၊ထွန်းလင်းတောက်ပသူကိုရှိချေသတည်း။

[မှတ်သားရန်အချက်ကား အထက်ဆိုခဲ့သောကွၚ်အနှကျမ်း။အာဃာတ်။ နှုတ်ကပါတ်ဟော်အဆုံ ၌။ အလွှာဟိုအခွင့်မြတ်သည်။မိုဟံမ္မာန်။ အခွင့်မြတ်ကို ပင်။(စေရာဂျန်၊မိုနိုရာ)ပွင့်လင်းသောဆိမိုးခွက်ဟု၊သမုတ်တော်မူသည်။]

အထက်ဆိုလာခဲ့သောနံပါတ်- ၄ -၌ ထိုအခွင့်နှစ်ပါးကို။ "ထာဝရဘုရား သခင်ရှေ့တော်၌ဗိုက်ဆားသော" ဟု ဆိုလိုသည်ကား။ ရပ်နေသောအခွင့်နှစ်ပါး ပေတည်း။အဓိပ္ပါယ်ကား။ထိုအခွင့်နှစ်ပါးသည်း ထာဝရဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌၊ ခစားလျက်နေသဖြင့် ကိုယ်တော်ဖန်ဆင်းတော်မူထားလေသော လူသတ္တဝါအ ပေါင်းတို့ကိုဆုံးမပဲ့ပျင်လျက်ရှိကြသည်။ပမာဆိုသော် အာရေပ်တိုင်း။ ကျွန်းဆွဲ၌ နေထိုင်ကြသည့်လွန်စွာရိုင်းစိုင်း ကြမ်းကြုတ်သော တောသူတောသား အာရေပ်လူ မျိုးအသင်းသားများကိုထိုအခွင့်မြတ်တို့သည်၊ ဘိမ္ဘလောက် ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမပဲ့ပျင်တော်မူကြသည်ဆိုသော်။ ထိုခေတ်ကာလ၌ဥင်းလူမျိုးတို့သည်။ယဉ် ကျေးခြင်း အခြေအနေများ အထွဋ်ဘဝက်သို့ရောက်ကုန်ကြ၍။ ထိုသူတို့ကိုထို ကျော်စောခြင်းသည်။တကမ္ဘာလုံ နှံ့ပြားလာချေသတည်း။

(၅) 'တရံတယောက်သောသူသည်။ သူတို့ကိုဤသို့မျှ တတ်၏၊"ယခုအကြောင်း၌ လျှင်။သူ့ဘို၏ခံတွင်းထဲက မီးထွက်၍။ခန်သူတို့ကိုမျှို့တတ်၏၊"

© Afnan Library Trust 2017

ဆိုသိုသည်ကား။မည်သူတယောက်မျှသူတို့နှင့်ဆိုင်ဖြိုင်၍ခုခံနိုင်မည်မဟုတ်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။တစုံတယောက်သောသူသည်။ ထိုအရှင်နှစ်ပါးတို့၏ ဓမ္မစက်တရားတော်နှင့်ဆုံးမသြောဝါဒများရှုတ်ချစေခြင်း၄၊အလိုရှိမူကား။ ၎င်းအရှင်နှစ်ပါး၏ခံတွင်းမှထွက်လာသောတရားတော်မြတ်သည်။ ၎င်းလူမျိုးတို့ကိုဝန်းရုံးလျက်တခါတည်းပပျောက်စေလိမ့်မည် ထိုပြင်တစုံတယောက်သောသူသည် ထိုအရှင်နှစ်ပါးကိုရန်ပြိုးမုန်းထား၍ညှဉ်းဆဲခြင်း၄၊ကြံဂျယ်ခြင်းရှိသော်။ ထိုအရှင်နှစ်ပါး၏ခံတွင်းမှထွက်လာသောအထူးအာဏာစက်ပါသောအမိန့်တော်သည် သူတို့၏ရန်သူများကိုပျက်ယွင်းစေလိမ့်မည်။၎င်းအချက်တို့သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မတွေကြုံရသည်ဆိုသော် ထိုအရှင်နှစ်ပါး၏ရန်သူများ အလုံးစုံတို့သည်။ ဆုံးရှုံးထွက်ပြေးကြ၍ပျက်ယွင်းပပျောက်လာကြကုန်သတည်း။၎င်းကိုယ်တော်မြတ်တို့ကို ထာဝရဘုရားသခင်သည်။ထင်ထင်ရှားရှားကူညီမစတော်မူသဖြင့်ရန်သူများ နိုင်နင်းအောင်အောင်မြင်စေတော်မူသည်။

(၆) ''ထိုသူတို့သည်ပရောဖက်ပြုသောနေ့ရက်ကာလ၌ မိုဃ်းမရွာစေခြင်း၄၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ပိတ်ရသောအခွင့်။'' (ကိုလည်းကောင်း ရှိကြသည်။)အဓိပ္ပါယ်ကား။ထိုအရှင်နှစ်ပါးသည်။ မိမိတို့ပရောဖက်ပြုရသော ခေတ်ကာလ၌ဓမ္မရာဇာနှင့်ဓမ္မသာမိအရှင်တို့ဖြစ်ကြသည်မှာ။ အရှင်မိဟုံမ္မာန်။ ၏ဓမ္မစက်တရားဆုံးမသြောဝါဒများနှင့်။ကိုယ်တော်၏ကိုယ်စာ တော်ဖြစ်သောအလီ။ သခင်၏ဘွင့်ပြချက်ဒေသနာများသည်။ မိုဃ်းကောင်းကင်မှ ချမှတ် ပေးသနားတော်မူသောဆုကျေးဇူးများ စင်စစ်တည်း။ ထိုအရှင်နှစ်ပါးက။ လူသတ္တဝါတို့အား။မိုဃ်းရေသဘွယ်သောဆုကျေးဇူးတော်ကိုပေးမသနားစေခြင်း၄၊ အလိုရှိကြလျှင်အခွင့်အာဏာရှိ၍။တတ်စွမ်းနိုင်ကြသည် အလိုမရှိလျှင်မူကား။ ထိုမိုဃ်းရေသဘွယ်သောဆုကျေးဇူးများကိုမရွာစေနိုင်ရန်။ စွမ်းရည်သတ္တိ ရှိကြကုန်သတည်း။

တဖန်ဆက်လက်၍မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား, မြစ်ရေ။တွင်းရေကိုအသွေးဖြစ်စေရသောအခွင့်။'' (တန်ခိုးကိုလည်းကောင် ရှိကြသည်။)အနက်ကား။ မိုဟုံမ္မာန်။အရှင်မြတ်ပရောဖက်ပြုရသောအခြေအနေသည် ရှင်မောရှေ။ ပရောဖက်ပြုသောအခြေအနေနှင့်တညီတညွတ်တည်းရှိကုန်၏။ အလီ။ သခင်၏အခွင့်အာဏာသည်လည်း။ ယောရှုသခင်အခွင့်အာဏာနှင့် တူဘက်ဖြစ်လေ၏။အကယ်၍အလိုရှိလျှင်။အဲဂုတ္တုတိုင်းသူပြည်သားတို့နှင့်။ ကိုယ်တော်မြတ်တို့ကိုမယုံမကြည်ငြင်းဆန်ပြောဆိုလေသောသူအပေါင်းတို့ အားနိုလ မြစ်ကိုပင် အသွေးဖြစ်စေရန်တတ်နိုင်ကြသည်။အဓိပ္ပါယ်ကား။၎င်းလူမျိုးများ၌အသက်ရှင်စေရန်ဖြစ်သောရေကိုပင်။ထိုသူတို့မာန်မာနထောင်လွှားခြင်းနှင့် မိုက်ခဲခြင်းကြောင့်။ ၎င်းတို့အား။

သေကြေပျက်စီးစေနိုင်သောအရာဟူ၍ပြုပြင်နိုင်ကြသည်။ပမာဆိုသော်။ ဖါရောဘုရင်နှင့်သူ၏အဆွေခင်ပွန်းတို့၏စိုးစံခြင်းနှင့်။ စီးပွါးချမ်းသာတန်ခိုးသတ္တိသည်။ ငြင်းဆန်ခြင်းပြုသောသူတို့အား ၎င်းတို့အသက်ရှင်စေရန်အကြောင်းဖြစ်နေသည်ထိုသို့သောအရာပင်။ထိုမယုံမကြည်။ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုပုတ်ခတ်လျက်မာန်မာနထောင်လွှားခြင်းရှိသောသူတို့အား။သေကြေပျက်စီးခြင်း၊ ဂုဏ်အသရေ ရှုတ်ချခြင်း။နှင့်ပျက်ယွင်းပပျောက်စေခြင်း၄၊အကြောင်းဖြစ်ကုန်သတည်း။ သို့ဖြစ်သောကြောင့်ထိုသက်သေခံနှစ်ပါးတို့၌တပါးအမျိုးသားတို့ကို ပျက်ယွင်းပပျောက်စေနိုင်သောအခွင့်အာဏာနှင့်တန်ခိုးသတ္တိရှိကုန်သတည်း။

တဖန်မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။ ''မိမိတို့အလိုရှိသမျှသောအခါ၌ဘေးအမျိုးမျိုးဖြင့်မြေကြီးကိုဒါဏ်ခတ်ရသောအခွင့်ကို (လည်းကောင်း။) ရကြ၏။''အဓိပ္ပါယ်ကား။လူဆိုးလူညစ်သူယုတ်တို့နှင့် မတရားမှုများပြုညှဉ်းဆဲတတ်သောသူတို့ကိုဆုံးမဝဲ့ပျင်စေခြင်း၄၊ လောကီနှင့်ဆိုင်ရာ ဩာဇာအာဏာတန်ခိုးသတ္တိသည်လည်း။ထိုသက်သေခံနှစ်ပါး၌ ဒိဋ္ဌရှိကုန်သတည်း။ အကြောင်းကား။ဘုရားသခင်သည်။ပညတ်နှင့်ပရမတ်တည်းဟူသော ဩာဇာအာဏာ ခွန်အားတန်ခိုးသတ္တိအာနုဘော်နှစ်မျိုးကိုထိုသက်သေခံနှစ်ပါးတို့အား။မေးမသနားတော်မူထားသည်ဖြစ်၍။ ၎င်းနှစ်ပါးသောအရှင်မြတ်တို့သည်။ သားရဲတိရစ္ဆာန်များသဘွယ်ရိုင်းစိုင်းကြမ်းကြုတ်စွာသတ်ဖြတ်လျက်။ မတရားမှုများ ပြုညှဉ်းဆဲနေကြသောတောသားအာရပ်လူမျိုးတို့ကိုအပြစ်ပေးစေရန်စီရင်တော်မူသဖြင့်ဆုံးမဝဲ့ပျင်ကြလေသည်။

(၇) ''သူတို့သည်သက်သေခံပြီးသောအခါ။''အဓိပ္ပါယ်ကား။ လူသတ္တဝါတို့ကိုယ်ဘွင်း၌ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်ရာပရမတ္တအသက်ရှင်ခြင်း၏ နိမိတ်လက္ခဏာပေါ်ထင်လာ၍လူပကတိဘုံနှင့်ဆိုင်သော ထွန်မြတ်သည့် ဂုဏ်လက္ခဏာများ၏အလင်းရောင်ခြည်တို့ထွန်းတောက်လျက်၊ ရိုင်းစိုင်းသောတောသား လူမျိုးတို့၌ပြည့်စုံစွာသောတိုးဘက်ခြင်းအကြောင်းများ ဖြစ်မြောက်လာမည်တိုင်အောင်ထိုအရှင်နှစ်ပါးတို့သည်။သူတို့၌ဆောင်ရွက်ရန်ရှိမိန့်တော်မူထားလေသော။ဘုရားသခင်၏အမှုများကိုပြည့်စုံစွာဆောင်ရွက်ပြီးသောအခါ၌လည်းကောင်း။လူသတ္တဝါတို့အားဟောကြားအမ်သော ဘုရားသခင်ဗျာဒိတ်နှုတ်ကပတ်များကို ပြည့်စုံစွာဟောကြားပြီးသောအခါ၌လည်းကောင်း။ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ဓမ္မစက်တရားသာသနာတော်ကိုအလုံးစုံအတည်ပြုကြသောအခါ၌လည်းကောင်။ ကောင်းကင်ဘုံ(နိဗ္ဗာန်)နှင့်ဆိုင်သောဆုံးမဝဲ့ပျင်ခြင်းများကိုတကမ္ဘာလုံး နှံ့ပြားစေသောအခါ၌လည်းကောင်း။''အနက်ဆုံးသောတွင်းထဲကတက်လာသော သားရဲသည်ထိုသူတို့ကိုစစ်တိုက်၍ အောင်လိမ့်မည်။(ထိုသူတို့ကိုပင်) အသေသတ်လိမ့်မည်။''

© Afnan Library Trust 2017

ဂုဏ်သားရဲတိရိစ္ဆာန်ဟူသည်ကား။ ဘုန်းအဓိက်ယာ။ တည်းဟူသောအသင်း
သားများကိုဆိုလိုသည်၊ ထိုအသင်းသားတို့သည်၊ တရားတော်သမ်း မှားယွင်း
ခြင်း၏အနက်ဆုံးသောတွင်းနှိုက် ကဘက်လာ၍၊ ထိုသက်သေခံနှစ်ပါးကိုဝန်း
ရိုင်းကြလေသည်၊ ယခုဗျာဒိတ်တော်နှင့်အညီ ဒိဗ္ဗကြွေကြွေက်လာရသည်ဆိုသော်
(ဒမာသက်ခြွေခွေးစုံ၍မိဟာမွဒ္ဓိယဘာသာခွဲလောကီရှင်ဘုရင်ဟု ရှေ့ကိုးစွာအခေါ်
ခံရသော)ဘုန်း၊ အဓိမိုက်ယာ(အဆက်အနွယ်မှဆင်းသက်၍ အဆက်ဆက်မင်းပြု
လာသောဘုရင်)တို့သည်၊ မိဟာမွဒ္ဓိယာ သာသနာတော်အပေါ် ခွဲလည်းကောင်း။
ထာဝရဘုရားသခင်၏ စင်စစ်သောမေတ္တာတည်းဟူသော။ အလဝိယာ၊ ဟက်
ကာဘ်၊ဘုရားသခင်၏အနှစ်သာရရင်း(ဖြစ်သောအရှင်မြတ်တို့) အပေါ် ခွဲလည်း
ကောင်း။စစ်မက်ပြုဝန်းရိုင်း၍တပ်ခင်းစစ်တိုက်လာကြကုန်သတည်း။

ထိုသားရဲကဂင်းသက်သေခံနှစ်ပါးနှင့် စစ်တိုက်သည်ဟု ကျမ်းတော်၌
လာရှိသည်၊ဂင်းစစ်အိုက်ခြင်းဟူမူကား။ခါတိုးလေးပါး ခန္ဓာနှင့်ဆိုင်သော လော
ကီဝစ်မက်ကိုမဆိုလိုဘဲ၊ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်ရာပရမတ္ထလောကုတ္တရား စစ်တိုက်ခြင်း
ကိုသာဆိုလိုသည်။အဒိပ္ပါယ်ကား။ ထိုသားရဲသဘွယ်သော လူမျိုးများကြောင့်၊
ဂင်းသက်သေခံနှစ်ပါး ဘို့၏ခမ္မစက်ဘုရားသခင်နှစ်ပါးနှင့် ဆုံးမသြဝါဒ နည်းလမ်း
များနှင့်ဆန့်ကျင်သောအမှုများကျင့်ကြံသွက်၊ထိုအရှင်နှစ်ပါး၏ ရွှေညာဏ်တော်
တန်ခိုးအာနုဘော်၊တော်များကိုအကြောင်းပြု၍အသိုးအသင်းသားလူမျိုးတို့အ
ထွင်းထွင်နှံ့ပြားလာရှိသည့်ထွန်းမြှောက်သောပါရမီအကြောင်းများသည်၊ အစုံအ
လင်ပယ်ဈာက်ဈာက်ယွင်းလာသဖြင့်၊တိရိစ္ဆာန်များ၏အလေ့ဝါဒများနှင့်။လောဘ။
ရာဂ။တဏှာဘို့၏အကြောင်းများသာ အုပ်စိုးမည်ဟုဆိုလိုသည်။ ထို့ဖြစ်၍ဂင်း
သားရဲသည်၊တိုသက်သေခံနှစ်ပါးတို့နှင့် စစ်တိုက်၍အောင်လိမ့်မည်ဟု ဖြွက်ဟ
ဘော်မူလိုက်သည်၊အကြောင်းကိုဆိုသော်။ထိုသားရဲသဘွယ်လမ်းများယွင်းခြင်း
နှင့်ဆိုင်သောအရိုက်ခမျာင်သည်။ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံး အုပ်ချုပ်လာသဖြင့်၊ထိုသက်
သေခံနှစ်ပါးကိုအသေသာ်လိမ့်မည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ထိုအရှင်နှစ်ပါး၌ရှိသည့်
(ခမ္မခန္ဓာ)အာသက်ဝိညာဉ်တည်းဟူသောဝိညာဏ ဘုန်းကြက်သရေများကိုပယ်
ဖျက်သိမ့်မည် ဘုရာ သခင်၏ခမ္မဒေသနာများနှင့်ဆုံးမကြော ါဒ များထိုလည်း
ကောင်း၊အကုန်အစင်ပျက်ယွင်းစေလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်၏သာသနာတော်မြတ်
ကိုသည်းကောင်း။နှင်းနှယ်ဘိစီး၍ပပျောက်အောင်ပြုလုပ်လိမ့်မည်။ထိုနောက်အ
သက်ဒဿဉ်ကင်းခဲ့သောခန္ဓာဘရာတည်းသာကြွင်းကျန်နေရစ်လိမ့်မည်။

(၇) "သူ့ဘို့သခင်သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော်မူသော
အရပ်တည်းဟူသော သေရုံဟူ၍လည်းကောင်း။ အာဂုထွေးဟူ၍လည်းကောင်း
အဘွင်းအနက်အားဖြင့်ခေါ်ဝေါ်သောမြို့ကြီး၏လမ်း၌ အလောင်းကောင်တို့သည်

နေရစ်ကြလိမ့်မည်၊" ကျမ်းတော်အဆိုအတိုင်း။ အလောင်းကောင်ဟူသည်မှာ
ဘုရားသခင်၏သာသနာတော်တည်း။လမ်းကြောင်း ဆိုလိုသည်မှာ။ ပရိသတ်
လူအများတို့ မျက်မှောက်ပြုဒဿဒြဗ္ဗသိမြင်နိုင်သော အရာတည်း။ သူတို့သခင်သည်
လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော်မူသည့် အရေပတ်ဟူသော-သေခန္ဓာနှင့်
အာဂုထွေးမြို့ဒေသဟူမူကား။စိရိယာ။ တိုင်းပြည်တည်း။ဂင်းနယ်ဒေသအနက် အ
ထူးသဖြင့်။ယေရုရှလင်မြို့ကိုဆိုလိုသည်။အကြောင်းကား။ဂင်းတိုင် ပြည်ကို။ဘုန်း၊
အိုရိုက်ယာ။လူမျိုးတို့သည်။မိဟာမွဒ္ဓိယာ။သာသနာတည်စဉ်စိုးစံ အုပ်စိုးထွက်နေ
ကြသည်။ဘုရားသခင်၏ခမ္မစက်တရားနှင့် ဆုံးမသြဝါဒများသည် ယခုအရေပ
ဒေသမှအစပြု၍ရှေ့ဦးစွာပျက်ယွင်းပပျောက်လာသဖြင့်အသက်ဝိညာဉ် ကင်းမဲ့
သောအလောင်းကောင်ကဲ့သို့ဖြစ်လာချေသတည်း။

ထိုနောက်မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။(၉)"အသိုးအသိုး ဘာသာစကား
ကိုပြောသောလူအမျိုးအနွယ်တို့သည်။သုံးဂျက်ခွဲပတ်လုံးအလောင်းကောင်တို့ကို
မြင်ရ၍သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုမြစ်တားကြလိမ့်မည်၊"

အထက်ကပြောဆိုခဲ့သားလာခဲ့သည်အတိုင်း။မွေဟောင်းနှင့် မွေသစ်
ကျမ်းများ၌အသုံးပြုလေ့ရှိသည့်စကားများအရာ။သုံးဂျက်ခွဲဟူသည်ကား။ သုံးနှစ်
ခွဲတည်း။ဂင်းသုံးနှစ်ခွဲ၌လပေါင်းလေးဆယ်နှစ်လရှိ၍ထိုလပေါင်း လေးဆယ်နှစ်လ
၌ရက်ပေါင်း တထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်ရှိကုန်၏။ တရက်ကိုတနှစ်ဟူ၍ ဓမ္မ
ဟောင်းကျမ်းပြဋ္ဌာန်းထားလေသောကြောင့်။ရက်ပေါင်း တထောင်နှစ်ရာခြောက်
ဆယ်ကို။နှစ်ပေါင်းတထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်ဟုဖွင့်ဟပယူရမည်ဖြစ်၏။ ၎င်းအ
ချိန်ကာလသည်၊ကွရ်အန်။ ကျမ်းတော်မြတ်တည်နေရသော ကင်ကာလတည်း။
အသိုးအသိုးဘာသာစကားကိုပြောသောလူအမျိုးအနွယ်တို့သည် ထိုအလောင်း
ကောင်တို့ကို မြင်ရလိမ့်မည်ဟုဆိုသော စကားအဓိပ္ပါယ်ကား။ ဖြတ်စွာဘုရား
သခင်၏သာသနာတော်ကိုမြင်ရလိမ့်မည်။သို့ရာတွင် ၎င်းတရားတော်ကို မကျင့်
မစောင့်ဘဲရှိနေကြလိမ့်မည်။ထိုအလောင်းကောင်တို့သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုမြစ်တားကြ
လိမ့်မည်ဟူသော နှုတ်ကပတ်တော်အနက်ကား။ ဘုရားသခင် ခမ္မစက်တရားကို
ထိုလူမျိုးတို့သည်။အဖြင်အားဖြင့်အစဲအလမ်းပြုနေကြ၍၊ ထိုခမ္မခန္ဓာကို မိမိတို့
ဘာသာဝင်အသင်းသားများအတွင်းအလယ်နှိုက်က အကုန်အစင်လုံးလုံးမပျက်
မပျောက်နိုင်အောင်အားထုတ်ကြိုးစား၍နေကြလိမ့်မည် စင်စစ်ဆိုသော်ထိုသူတို့
သည်ဘုရားစစ်။တရားမှန်နှင့်တရားမင်းကိုအလုံးရံ စွန့်ပစ်လက်လွှတ်ကြ၍။ ထို
တရား၏အဖြင်အပအလေ့ဝါဒများကိုဘာသာ၏ အမည်နာမနှင့် အမှတ်အရာ
ကြွင်းကျန်နေရစ်စေခြင်းငှာသာလျှင်ကြိုးစားအားထုတ်ကြလိမ့်မည်။

© Afnan Library Trust 2017

ရင်းအသီးအသီး ဘာသာစကားကို ပြောသောလူအမျိုးအနွယ် တို့ဟူ
သည်ကား။ ဓိဟံမ္မဒီယာဘာသာနှင့်ကွရ်အန်ကျမ်းတော်၏အရိပ်တော် ခိုလှုံလျှက်
နေကြသည့်အသီးအသီး ဘာသာစကားကိုပြောဆို နေကြသောဘာသာဝင် အ
သင်းသားလူမျိုးများကိုဆိုသိုသည်။ ရင်းလူမျိုးတို့သည်၊ နမတ်ဇ၊ ရိုဇာ။ ဘုရားရှိခိုး
ခြင်းနှင့်ဥပုသ်သတင်းစောင့်ရခြင်းမှစသောအပြင်အပဘာသာဝါဒများ။ ထိုသူတို့
အတွင်အလယ်၌ရှိနေသည်ဖြစ်၍သာသနာတော်ကိုအကုန်အစင် မပျက်မပျောက်
ခိုင်အောင်စောင့်ရှောက်နေကြ၍။ ဘုရားသခင်သာသနာတော် အခြေအမြစ်ရင်း
တည်းဟူသော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနှင့်။ ဆယ်ပါးသောသီလတရားများမှစသော ဝိညာဉ်
နှင့်ဆိုင်ရာပရမတ္တတရားများသည်အလုံးစုံ ပျက်ယွင်းပပျောက်လျက်ရှိသည်ဆို
သော်။ ဘုရားစစ်တရားမှန်ကိုသိကြွမ်းခြင်းနှင့်ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်ကြောင့်
သက်ရောက်စေဘဟ်သောအကျိုးများတည်းဟူသော။ လူပကတိ ဖြစ်မြောက်ခြင်း
ဘုံနှင့်ဆိုင်ရာထွဋ်မြတ်သောဂုဏ်လက္ခဏာများအလင်းရောင်ခြည်သည်။ ကွယ်
လွန်ပပျောက်လာ၍။ မတရားမှုများပြုခြင်း ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းနှင့်။ ရှိုက်တန်။
မာရ်နတ်နှင့်ဆိုင်ရာလောဘ။ တဏှာမှစသည့်ဆိုးသွမ်းသောအမှုများကျင့်ကြံခြင်း
၏အဓိက်မှောင်သည် လောကီတဝှမ်းလုံး အုပ်ချုပ်လျက်ရှိသည်။ ဘုရားသခင်
တရားတော်မြတ်၏ဓမ္မခန္ဓာဝတ္ထုကာယ အလုံးအထည်သည်။ အလောင်းကောင်
သဘွယ်ဖြစ်၍။ ဓိဟံမ္မဒီယာဓမ္မစက်တရား၏ကပ်ကာလတည်းဟူသော။ တရက်
လျင်တနှစ်ဟုရေတွက်အပ်သော။ (ရက်ပေါင်းသို့မဟုတ်) နှစ်ပေါင်း။ တထောင်နှစ်
ရာခြောက်ဆယ်တိုင်အောင်။ လူအများတို့ မျက်မှောက်ရှေ့၌မြင်သာအောင် ပြစ်
ထားလျက်ရှိချေသတည်း။

ရင်းဓိဟံမ္မဒီယာဘာသာဝင်လူမျိုးတို့သည်။ ထိုသက်သေခံနှစ်ပါးတည်း
ဟူသောအရှင်ဓိဟံမ္မာန်နှင့်အသီသခင်တို့အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းထားလေသော ဘုရား
သခင်သာသနာတော်၏ အခြေအမြစ်ရင်းတို့ကို အကုန်အစင် လက်လွှတ်ကြ၍။
ဓမ္မစက်တရားတော်၏အသက်ဝိညာဉ်နှင့် အနှစ်ရင်းတည်းဟူသော။ ကိုယ်တော်
ကကျေးဇူးပြု မစတော်မူထားလေသော လူပကတိဘုံနှင့်ဆိုင်ရာမြင့်မြတ်သော
ဂုဏ်လက္ခဏာများကို၏မျှလောက်ဖျက်သိမ်းပပျောက်အောင် ပြုကြလေသည်ဆို
သော်။ မှန်ကန်ခြင်းသမ္မာတရားနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော် လည်းကောင်း။
ဆယ်ပါးသောပါရမီများနှင့်ဖိုလ်မင်္ဂလေးပါးမှစသော ဘုရားသခင်၏ အလေ့ဝါ
ဒ။ အကျင့်စာရိတ။ စာဂစရိုက်။ လေးပါးသောသစ္စာတရား တော်လည်းကောင်း။
ထိုလူမျိုးတို့အတွင်းနှိုက်က ပပျောက်လာ၍။ ထိုတရားတော်မြတ် အနက်က။
နှမာတ်ဇ၊ နှင့်ရိုဇာ။ ဘုရားရှိခိုးခြင်းနှင့် ဥပုသ်သတင်းစောင့်ခြင်းတည်း ဟူသော

တရားနှစ်ပါးသာ ထိုလူမျိုးတို့၌ကြွင်းကျန် နေရစ်သတည်း။ ယခုအနေအဖြစ်တို့
သည်။ ဓိဟံမ္မဒီယာသာသနာတော်နှင့်ဖွဲရ်ကန်ကျမ်းတော်၏အသက်ရှင်ခြင်း ကပ်
ကါတည်းဟူသောနှစ်ပေါင်း တထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်တိုင်အောင် ကြာရှည်
လေသည်။ ရင်းအဖြစ်အပျက်တို့ကိုအမှတ်ပြုရသဖြင့်ထိုအရှင်နှစ်ပါး သေဆုံးပြီးမှ။
သူတို့၏အသက်ဝိညာဉ်ကင်းမဲ့သောခန္ဓာကိုယ်များသာကြွင်းကျန်နေရစ်သကဲ့သို့
ဖြစ်ကုန်သတည်း။

(ဆက်ရန်ရှိသေးသည်။)

ဘဟာအီလောကသတင်း။

လောကတဝှမ်းလုံးအရပ်ရပ်တိုင်းပြည်၊ မြို့ရွာများ၌တည်နေရှိသောဘဟာ
အီဘာသာ။ မာဟဖွေလေ၊ ရူဟာနီ။ အသင်းများမှလာရောက်သောစာများအတိုင်း
ဘဟာအီ။ သာသနာတော်သည်။ လွန်မင်းစွာ၊ အံ့ဩောလောက်အောင် တိုးတက်
စည်ကားလျက်ရှိကြောင်းသိရ၏။ အသီးအသီးဘာသာဝင်လူမျိုးတို့ အနက်က
များစွာသောလူဝေနေယျသူတော်ကောင်းမိန်းမယောကျ်ားတို့သည်။ ကယ်ချွတ်
တော်မူခြင်းဘောင်၌ဝင်လာ၍။ ဝဋ်သုံးပါးမှအနန္တသုခ ချမ်းသာချင်းကိုရရှိကြ
ကုန်၏။ ထိုနည်းအတိုင်း။ ဒေဒနော။ ကုလားစု။ မာဟဖွေလေ။ ရူဟာနီ။ အသင်းသား
များက။ အီဒေ နောက်ရွှဇ်နေ့ရက်နှင့်။ အသင်းသားများ၏အရွယ်ရောက်လေသော
ကလေးများလက်ထပ်မင်္ဂလာဆောင်အစည်းအဝေးများ၌။ တပါးသော ဘာသာ
ဝင်လူမျိုးတို့ကိုခေါ်ဘိတ်ကြား၍ဓမ္မစက်တရားတော်မြတ်ကို ဘဟာအီဘာသာ
ဝင်လူမျိုးများဟောကြားရသောကြောင့်။ ၁၉၂၅-ခု-ဇပြီလ-၂-ရက်နေ့၌ ရင်းဓမ္မ
သဝနပုဂ္ဂိုလ်များမိန်းမ ယောကျ်ားတို့အနက်ကမိမိတို့ အိမ်ထောင်များနှင့်တကွ
လူပေါင်းသုံးဆယ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ကြည်လင်မြတ်ခိုးသောစိတ်နှလုံးဖြင့် အဓိ
မာန်ယူ၍သက်ဝင်ယုံကြည်ကြသဖြင့်။ ကယ်ချွတ်တော်မူခြင်း ရရှိသောသူတော်
ကောင်းများဘောင်၌စာရင်းပေးဝင်ရောက်လာကြကုန်သတည်း။

အသုဘ၊ အကြောင်း။

ဒေဒနော။ ကုလားစု။ ကွမ်းခြံကုန်းမြို့နေ။ ဘဟာအီသာသနာတော်အ
သင်း၌ငွေထိန်းဖြစ်သောဦးစုပ်၏ဇနီးမလုံးသည်။ ကာလကြာရှည်စွာတိုင်ဝေဒနာ
ခံနေ၍လွန်ခဲ့သောမတ်လအတွင်းအရှင်မြတ်အမိန့်တော် ခံလေသည်။

© Afnan Library Trust 2017

عزتقدیس فائز - جمیع دوستان مملکت هند وستان و اقلیم برمه بمعیت مدیر
سراپا تقصیر مجلهٔ الاشراق - ازبرای علو درجات و مغفرت آن نفس زکیه
در آستان مبارک بتضرع وزاری التجا نموده - بانهایت تاثرات قلبی
خدمت بازماندگان آن عائلهٔ کریمه عرض تسلیت و تعزیت ابلاغ میدارند
تغمدها الله فی بحار رحمته و اسکنها فی فرادیس عزقربه و لقائه *

(٢) متحد المال محفل مقدس روحانی پورتسعید خبر فاجعهٔ صعود
مرحوم حاجی یوسف مدین را در هشتم ماه مارچ سنه روان بملکوت ابهی
مرقوم داشته - این نفس ممتحن فی سبیل مرضات الله در سنوات ۱۹۱۴
و ۱۹۲۰ میلادی در نفس پورتسعید بکمال ثبوت و رسوخ و استقامت متحمل
هرگونه مصائب وبلایای شدیده وارده از دست معاندین و منکرین امر
رب العالمین را کردیده با حسن خاتمه بملکوت اعلی شتافته - احبای هند وستان
و برمه قاطبة بمعیت مدیر پرتقصیر این مجله بنهایت تضرع و ابتهال طلب
مغفرت و بخشایش از درگاه عزیز متعال در حق مرحوم نموده - خدمت
جمیع دوستان پورتسعید تسلیت و تعزیت عرض مینمایند - نور الله مضجعه
وسقی الله ثراه بوابل رحمته *

(٣) متحد المال اخبار امری محفل مقدس روحانی طهران حامل
اخبار حزن آمیز صعود جناب حاجی محمد علی آقا احمد اوف تاجر میلانی
از احبای ثابتین راسخین و خادم باوفای امر رب العالمین با حسن خاتمه
بملکوت ابهی بود - ونیز دارای اخبار صعود جناب آقا علیقلی سایمی منشی محفل
مقدس روحانی خلخال * وصعود حسرت آمود جناب آقا میرزا داؤد
خان عضو محفل مقدس روحانی و رئیس پست لاهیجان را - بملکوت ابهی
بوده - احبای اقلیمین هند وستان و برمه باتاثرات شدیدهٔ قلبیه خدمت
جمیع بازماندگان محترم ان متصاعدین الی الله و احبای گرامی آن نقاط
مراتب تعزیت و تسلیت را تقدیم داشته ترفیع درجات را در حق آن
متصاعدین الی الله از حق متعال رجا مینمایند *

(٤) محفل مقدس روحانی کرمان - واقعهٔ هائلهٔ صعود حضرت آقا
میرزا بزرگ افنان مقیم یزد علیه بهاء الله و ثنائه را مرقوم فرموده بودند
موجب حزن واندوه مالا نهایهٔ دوستان هند وستان و برمه گردیده و تاثرات
قلبیه بخشیده - ازبرای علو درجات و بخشایش و فوز بلقای جمال اقدس
ابهی در حق حضرت مرحوم متصاعد الی الله از درگاه کبریا مسئلت نموده
حضور جمیع بازماندگان - واحباء عزیز آنسامان از صمیم قلب و فؤاد عرض
تعزیت و تسلیت مینمایند * نسئل الله ان یجعل له مکانا رفیعاً مقام صدق علیاً
ویفرغ الصبر و السلوان علی جمیع اقربائه بشمول العنایة و الالطاف ویحسن
عواقبنا بحسن الختام بفضله و احسانه *

ထိုပြင်။ဦးထွန်းကျယ်၏ချွေးမဖြစ်သူမဖြူပွင့်သည်လည်း။၁၉၂၅ ခု-ဇူလိုင်
လ-၉-ရက်နေ့၌ အနှစ်မြတ်အဓိနဲ့တော်ခံကြောင်း စာထစောင်ရှိသည်။ အသိုး
အသိုး မြို့များ၌ရှိသော အဟာဘဒ္ဒများအလုံးစုံတို့သည်။ အလွန်ဝမ်းနည်းကြ၍။
ကွယ်လွန်သူများ၌ အနန္တရဟာမတ်တော်ချမ်းသာခြင်းရှိကြို့ရော။ မိုးနာဂျာတ်များ
ရွတ်ဘတ်ထွက် ဆုတောင်းမေတ္တာပို့သကြလေသတည်း။

နိဂုံးခြားအသုံးသတင်း။

ကရော်ချို၊ မြို့နေ၊မဟာဗွေလေ၊ ရွှာဘဒ္ဒိနှင့်ကနဝင်ရှိနှိ။ ပြည်လုံ ကျွတ်ဘဟာ
အခြို၊ အစည်းအဝေးများ၌ ဥက္ကဋ္ဌမင်းပြသူ။ ပညာရှိ။ကျေ-ဒီ စင်ဒ။ ကောလိပ်
ကျောင်းကြီးဟရောဖေစာ။ မိဟ်မွာဒ်။ရေဒ။ ရှိရာဇီ။တီ။အေ။သည်။ ၎င်းနှယ်။
တိုက်ဒရာပါဒ်။မြို့မြစ်ချောင်း၌ရေချိုးသောအခါ။ရေနစ်၍။အရှင်မြတ်အဓိနဲ့တော်ခံ
ကြောင်းသိရသည် မြန်မာနိုင်ငံနေအရပ်ရပ်အသင်းသားများက။ အလွန်ဝမ်းနည်း
ကြ၍။ထိုသင်္ခဓာတ်တော်ချမ်းသာစွင့်ရှိကြို့ရော။ ဆတ်ဝ်။မိုးနာဂျာတ်များရွတ်
ဘတ်၍။ဆုတောင်းမေတ္တာပို့သကြကုန်သတည်း။

———o———

ဓမ္မကတိက။မိုဘည္ဆ်ဂ။ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး။မြေရှင်ဒေ။မဟာဗွတ်ဒ။ဇရိကာနို့။ သ
ခင်သည်။ဇူလိုလ။၁၄-ရက်နေ့၌ထွက်သော။စာပို့သင်္ဘောနှင့်ကလကတ္တားမြို့ဘက်
သို့ကြွသွားတော်မူသည် ဘိုးကိုတွင်။ မိုးကုတ်ဒါစ်မြို့ကို့။ အလျင်အမြန်ပြန်ရမည်
ဖြစ်သောကြောင့်။ ဘုံဘိုင်မြို့ကတခါတည်းသဘော်ဂစီး၍ ပြန်တော်မူလိမ့်မည်ဟု
သိရသည်။

© Afnan Library Trust 2017

ووسائل گوناگون - ازقبیل تشکیل محافل معارف وتبلیغ ازرجال ونساء و افتتاح مدارس ازبرای تربیت وتقدم وترقی نوباوگان چمنستان الهی ذکوراً واناثاً - وتحسین اخلاق - وازدیاد معارف واطلاعات امری وعلمی واعانهٔ غربا واعاشهٔ فقراء - ونظم وترتیب داخلی من جمیع الوجوه وغیر ذلک - متمسک گردیده - وچون بخلوص نیت ووفاداری وصفای قلب و حسن طویت وجان نثاری متشبث بعروة الوثقی اطاعت وعبودیت حضرت ولی امرالله میباشند - دراکثرموارد فایزالمرام وارجمند گردیده اند -

تفصیل وصول مراسلات امری

بواسطهٔ جناب مستروکیل - دو طغرا متحدالمال ارض اقدس حیفا * اخبار امری نمره (۲۹) محفل مقدس روحانی - وتعلیقهٔ کمیتهٔ اتحاد خاور وباختر - ازطهران * متحدالمال محافل مقدسه روحانی کرمان * اسکندرونه (سوریه) - پورتسعید وقاهرهٔ مصر * لندن - وبورنموتهه - انگلستان استرالیا * شیکاغو امریکا - وپاکتی ازجمایکا * بمبای - وسورت - وآگره - ودهلی - وچپره - وسلطانپور - درهندوستان * ومندله وکنجانگون - دربرمه * ومجله جات فرخندهٔ خورشید خاور - عشق اباد * وآفتاب حقیقت - المان * وروز نامهٔ کوکب هند دهلی * جمیعاً شرف وصول پیموده - وسبب اعزاز وافتخار وروح وریحان دوستان اقلیم برمه گردیده - خیلی متشکر وممنون میباشند *

الاشـــــراق

خادمین ادارهٔ الاشراق ازطرف محفل مقدس روحانی رنگون محترمانه عرض مینمایند * چون رسماً تابحال وکلای مشخص معینی از اینجانب درهیچ اقلیمی تعیین نگردیده - لهذا رجاوالتجا میرود - که درهمه جای مملکت ابد مدت ایران تنخواه های وجه ابونهٔ سالیانهٔ الاشراق را باسم مدیر - سید مصطفی رومی مکان نمبر - ۲ - بی - کوچه ۴۱ - رنگون برمه بواسطهٔ برات وحوالهٔ بنک شاهنشاهی ارسال فرموده رهین امتنان واحسان بیکران فرموده باشند * برکریمان کارها دشوار نیست * ودرسایر نقاط نیز بذریعهٔ هربنکیکه رسماً درانجا معروف وموجود است بفرستند *

بشارات ترقی امرالله درمملکت برمه

ازقرار متحدالمال محفل روحانی دیدنوکلزوکنجانگون - ضلع هنتاودی اقلیم برمه - مورخهٔ هفتم اینماه - احبای آنمحل درروزپیروزنوروزاحتفالی

عظیم داشتند - وجماعتی ازمسلمین وبودائی قرب وجوار را نیزدعوت و ضیافت نموده بودند - نطقهای فصیح وبلیغی هم دراین مجلس ادانمودند وقلوب حاضرین را مستعد ومنجذب ساختند - وحقانیت این امراعظم را بدلائل وبراهین متقنه برئل ثابت کردند - چنانچه ولولهٔ دردوطلب در بعضی ازاین نفوس زکیه پیدا شد - وتامدت دوهفته ازنوروز گذشته در اکثرمجالس حتی درجشنهای چهارگانهٔ عروسی اطفال احبا مستمراً این محبت امری درمیان بود - تاآنکه دردوم ماه اپریل سنه ۱۹۲۵م - از حزب مسلمین آنقریه کوپونائن - کوپومیو - کوتو - کوپولوین - ومونتاهن - پنج خانوار - باعیال واطفال وعشایرخود - ودو خانوار ابناء کوپوچوی متوفی - باهل وعیال خود که درشماره جمیعاً سی ودونفرمیشوند - در محفل عمومی حاضرشده - درنهایت اطمینان وروح وریحان علناً برحقانیت امرمبارک شهادت داده خواهش نمودند که اسامی ایشان درزمرهٔ بندگان سربرآستان واماء رحمن ثبت دردفترشود - امیدواثق ازتائیدات الهی چنانست که باقبال اینگونه چند خانوارکه ازبدایت اشاعت امرالله رسم دیرینهٔ اینقریه است - دربقیهٔ نفوس مستعدهٔ طالبین کینونت انتباهی منبعث شود - وجمیعرا بشاهراه حقیقت بکشاند - تامصداق یدخلون فی دین الله افواجاً - مشهود ومحقق گردد * بمثل هذا فلیعمل العاملون

جناب عباس علی جراح سلمانی اهل چپره - قریهٔ روضه - هندوستان نیزدر اثنای سفرسه ماههٔ خود مابین رنگون واروپا - در - بامو - نامریکی از واپورات هندرسن لین - موفق بهدایت حضرات نورالله - محمد حنیف - اسمعیل یعقوب - ومحمد حسین پنج نفرازپیش خدمتهای سرسفرهٔ کشتی مذکور گردیده اند - مزید تائیدات وتوفیقات الهیرا درحق ایشان می طلبیم *

اخبارحزن انگیزصعود احبای الهی دراقالیم خاور

(۱) بفحوای طغرا متحدالمال محفل مقدس روحانی اسکندرونه مورخه ۲۵ فبروری سنه ۱۹۲۵م صعود حسرت آمود حضرت ورقهٔ موقنهٔ بالله امة الله بگم سلطان فلاح - مادربزرگوار عائله محترمهٔ آقایان فلاح درسن نود وچندسالگی دراین ایام واقع شده - عمدهٔ ایام حیات این مادربزرگوار باسارت وسرگونی درسبیل الهی ومشاهدهٔ بسیاری ازوقایع تاریخی امری منقضی - چون باحسن خاتمه درکمال ثبات واستقامت برعهد ومیثاق الهی بملکوت ابهی صعود فرموده اند - وبشرف لقاء ملیک ذوالجلال درمکامن

نمود بحقیقت رسید * تعالیم الهی یکیست * بنیان محبت الله یکیست * واین سبب وحدت ویگانگی بشراست * جمال مبارک در این سبیل خیلی صدمات دیدند * در حبس زیرزنجیر رفتند * چوب وتازیانه خوردند * بعد ازان نفی ببغداد شدند * باوجود این ناصرالدین شاه آرام نگرفت ****** کوشید تا جمال مبارک رابعکا فرستاد - وباتفاق عبدالحمید درحبس انداخت قلعهٔ عکا سجنی است که تصور آن نتوان کرد * هیچ محبوسی تحمل یکسال نمیکند - جمال مبارک تمام عمرشانرا صرف کردند * تا انکه وحدت بین قلوب جمیع بشر تحقق یابد * نوع انسان بیکد یگرمهربان گردد * نزاع نماند - جدال نماند - قتال نماند - محاربه نماند * عالم یشریک خاندان شود - وجمیع افراد حکم وحدت پیدا کند *

حال ملاحظه نمائید که جمال مبارک (بهاء الله) چه فیضی احسان نمودند چه سراجی روشن کردند - چه تجلی برشرق وغرب فرمودند * بقوهٔ روح القدس اعلام وحدت بلند نمودند * در این سبیل صدماترا تحمل کردند حال الحمدلله نتائج آن مشهود * ماکه شرقی هستیم باشمابایکروح وبایکقوه بامحبت نشته ایم * ازالطاف او میطلبیم که جمیع شماهارا بیکد یگرمهربان کند (انتهی)

مبانی اساسیه دوازده گانه دین بهائی از تعلیمات مبارکه

(۱) تحری حقیقت بآزادی وجدان وترک تقالید کورانه *
(۲) وحدت عالم انسانی * "ای اهل عالم همه باریکدارید وبرگ یکشاخسار
(۳) وحدت حقیقت ادیان ووحدت جمیع پیغمبران *
(۴) دین الهی اساس محبت والفت ویگانگی است * اگرسبب تفرقه گردد بیدینی بهتراز چنین دین است *
(۵) دین وعقل هردوتوامند *
(۶) ترک تعصبات جنسی ووطنی ونوعی وقومی وسیاسی وتجارتی که هادم بنیان عالم انسانی است *
(۷) مساوات ومؤاسات بین بشر *
(۸) مساوات حقوق رجال ونساء - وتعلیم اجباری پسران ودختران علی السوی *
(۹) وحدت لسان عمومی *
(۱۰) صلح عمومی - وترک محاربات هائله وخونخواری *
(۱۱) تاسیس بیت العدل عمومی - ومدنیت الهی - که دارای مدنیت روحانی وجسمانی است *
(۱۲) حل مسائل معضلهٔ اقتصادی وتنازع بقا - وتاسیس قانونی ازبرای راحت وآسایش کارفرمایان وزنجیران باعتدال صحیح که سبب امنیت واطمینان دولت وملت وحفظ حقوق نوع بشراست کافة *

مناجات مبارک حضرت عبدالبهاء درحق سلاطین ارض

هوالله

الهی الهی ایدملوک الارض علی السلوک فی منهج الهدی ثم العدل والانصاف - واجتنبهم عن الاعتساف - وایدهم بالالطاف * ووفقهم علی نیل الامال وانصرهم علی اهل الضلال - واشددازرهم بقوة منک یاعزیزیامتعال * وافتح علی وجوههم ابواب الفتوح والانشراح من عالم الارواح - وقدرلهم النجاح والفلاح * رب رب ارح عبادک بهم فی الافاق * وطیب رعیتک تحت رعایتهم * واجعلهم آیات العدل ورایات الفضل مصونین فی حمایتک - محفوظین برعایتک - موفقین بنصرتک - مؤیدین برحمتک * انک انت الکریم الرحیم المعطی العزیزالمتعال - ع - ع - (انتهی)

نهضت ومسافرت مهمان محترم

حضرت مستطاب اجل جناب آقامیرزا محمود زرقانی - علیه بهاء الله پس ازمعاودت ازدیدنوکلزوکنجانگون - در دوم ماه اپریل بسمت مندله تشریف فرما شدند - وباکمال فرح وشادمانی وصحت مزاج درصبح هفتم ماه اپریل سنه ۱۹۲۵م مراجعت فرموده واردرنگون شدند - وبازقلوب احبای اینجارامسرور ومنتعش فرمودند * اما ازانجائیکه معاودت بارض مقدس درنظربوده - که باید بتعجیل هرچه تمامترخودرا بساحت اقدس برسانند - درچهاردهم ماه اپریل بسمت کلکته نهضت فرما شدند - وجمیع بندگان واماء رحمن اینسامانرا قرین حرقت فرقت وهجران گذاشتند - همگی ازبرای مزید توفیقات وتائیدات غیبیه وصحت وسلامتی اینوجود محترم ازدرگاه کبریا بصمیم قلب وفؤادرجاوالتجا مینمایند * ومعتقدند که درحین تشرف بآستانهٔ مبارکه این مشتی ضعفاء بی بضاعترا فراموش نخواهند فرمود -

اخبارات امری عالم بهائی

بفحوای متحدالمالهای محافل مقدسهٔ روحانی که ازاقالیم خاور باخترموصول - الحمدلله احبای الهی همه جای عالم درکمال ثبوت ورسوخ برامرالله - واستقامت برعهد وپیمان الهی - وحلقه بگوش اطاعت وعبودیت صادقانه مخلصانه ساحت اقدس حضرت ولی امرالله شوقی افندی ربانی ارواحنا لفیوضاتهٔ البدیعة المستمرة فداابوده - قیام برنشرنفحات محبة الله واعلای امرالله - وخیرخواهی جمیع هموطنان اهل عالم نموده - بوسائط

© Afnan Library Trust 2017

را چه در آفاق و چه در انفس دوری از حوادث کلیه و احوال و امور عظیمه
است - چون دوره منتهی شود - دورهٔ جدید ابتدا گردد - و دورهٔ قدیم
از وقوع حوادث عظیمه بکلی فراموش شود که ابداً خبری و اثری از آن نماند
چنانکه ملاحظه مینمائید که از بیست هزار پیش ابداً خبری نیست - و حال
انکه بدلائل از پیش ثابت نمودیم که عمران این کرهٔ ارض بسیار قدیم است -
نه یکصد هزار - نه دویست هزار - نه یک ملیون - نه دو ملیون سال - بسیار
قدیم است - و بکلی آثار و اخبار قدیم منقطع *

و همچنین هریک از مظاهر ظهور الهیه را دوریست زمانی - که در آن
دوره احکام و شریعتش جاری و ساریست * چون دور او بطهور مظهر جدید
منتهی شود - دورهٔ جدید ابتدا گردد - و بر اینمنوال دورها آید و منتهی
گردد - و تجدد یابد - تا یک دورهٔ کلیهٔ در عالم وجود بانتهارسد - و حوادث
کلیه و وقائع عظیمه واقع شود که بکلی خبر و اثر از پیش نماند * پس دور جدید
کلی در عالم وجود آغاز نماید - زیرا عالم وجود را ابدایتی نیست - و از پیش
دلیل و برهان بر اینمسأله اقامه شد - احتیاج بتکرار نیست *

باری دورهٔ کلی عالم وجود را گوئیم - ان عبارتست از مدتی مدیده
و قرون و اعصاری بیحد و شمار - و در ان دوره مظاهر ظهور جلوه بساحت
شهود نمایند - تا ظهور کلی عظیمی آفاقرا مرکز اشراق نماید - و ظهور او سبب
بلوغ عالم گردد * دورهٔ او امتدادش بسیار است - مظاهری در ظل او بعد
مبعوث گردند - و بحسب اقتضای زمان تجدید بعضی احکام که متعلق بجسمانیات
و معاملات است نمایند - ولی در ظل او هستند * ما در دوره ئی هستیم که بدایتش
آدم است - و ظهور کلیه اش جمال مبارک (بهاء الله)

(ایضاً فصل چهل و دوم صفحه ۱۲۲ *)

درجهٔ نفوذ و تاثیر مظاهر الهیه

در عالم وجود یعنی کائنات جسمانیه ملاحظه نمائید - دائرهٔ شمسیه مظلم
و تاریک - و در این دائره آفتاب مرکز انوار - و جمیع سیارات شمسیه حول
او طائف - و از فیوضات آن مستشرق - شمس سبب حیات و نورانیت است
و علت نشو و نمای کافهٔ کائنات در دائرهٔ شمسیه است - و اگر فیوضات شمسیه
نبود - در این دائره کائنی از موجودات تحقق نداشت - بلکه کل تاریک
و متلاشی میشدند * پس واضح و مشهود شد که آفتاب مرکز انوار و سبب
حیات کائنات در دائرهٔ شمسیه است *

بهمچنین مظاهر مقدسهٔ الهی مرکز انوار حقیقتند - و منبع اسرار و فیوضات
محبت - تجلی بر عالم قلوب و افکار نمایند و فیض ابدی بر عالم ارواح مبذول

فرمایند - حیات روحانی بخشند - و بانوار حقائق و معانی درخشند -
روشنائی عالم افکار از ان مرکز انوار و مطلع اسرار است * اگر فیض تجلی
و تربیت آن نفوس مقدسه نبود عالم نفوس و افکار ظلمت اندر ظلمتست *
و اگر تعالیم صحیحهٔ آن مطالع اسرار نبود عالم انسانی جولانگاه اخلاق و
اطوار حیوانی بود - و وجود کل منجازی و حیات حقیقی مفقود *

اینست که در انجیل میفرماید - در بدء کلمه بود - یعنی سبب حیات
کل شد * حال ملاحظه نمائید نفوذ آفتاب را در کائنات ارضیه که از قرب و بعد
آفتاب و طلوع و غروب چه آثار و نتائج واضح و آشکار * گهی خزانست گهی بهار
گهی صیف - گهی شتا * و چون بخط استوا گذرد بهار روح بخش جلوه نماید *
و چون بسمت رأس رسد فواکه و اثمار بدرجه کمال رسد - و حبوب و نباتات
نتیجه بخشد - و کائنات ارضیه بمنتهی درجهٔ نشو و نما فائز گردد *

و همچنین مظهر مقدس ربانی که آفتاب عالم آفرینش است - چون تجلی
بر عالم ارواح و افکار و قلوب نماید بهار روحانی آید و حیات جدید رخ بکشاید
قوهٔ ربیع بدیع ظاهر گردد - و موهبت عجیب مشهود شود * چنانچه ملاحظه
مینمائید که در ظهور هریک از مظاهر الهیه در عالم عقول و افکار و ارواح ترقی
عجیبی حاصل شد *

از جمله در اینعصر الهی ملاحظه نما که چقدر ترقی در عالم عقول و افکار
حاصل گردیده * و حال بدایت اشراق است - عنقریب ملاحظه شود که
اینفیوضات جدیده - و این تعالیم الهیه اینچنان تاریکرا نورانی نماید - و
این اقالیم غمگین را بهشت برین فرماید - و اگر ببیان آثار و فیوضات هریک
از مظاهر مقدسه پردازیم بسیار بتطویل انجامد * شما خود فکر و تعمق نمائید
بحقیقت اینمطلب پی برید * (انتهی)

ایضاً اقتباس از نطق مبارک در منزل مسس کراپر

(۱۳ - سپتمبر سنه ۱۹۱۱ م)

حضرت باب هفتاد سال پیش در شیراز ظاهر شد و بشارت از ظهور ملکوت
داد * جان خود شرا در سبیل الهی فدا کرد - نفوسرا مستعد محبت الله
نمود * بعد از نه سال جمال مبارک (حضرت بهاء الله) ظاهر شدند - اعلام
وحدت الهی بلند کردند - جمیع ملل را دعوت فرمودند که بانچه اساس ادیان
الهیست تشبث کنند * اساس دین الهی یکیست * شریعة الله یکیست * جمیع
انبیاء برای نشر آن مبعوث شدند * لهذا هر ملتی بموجب نصائح الهی عمل

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

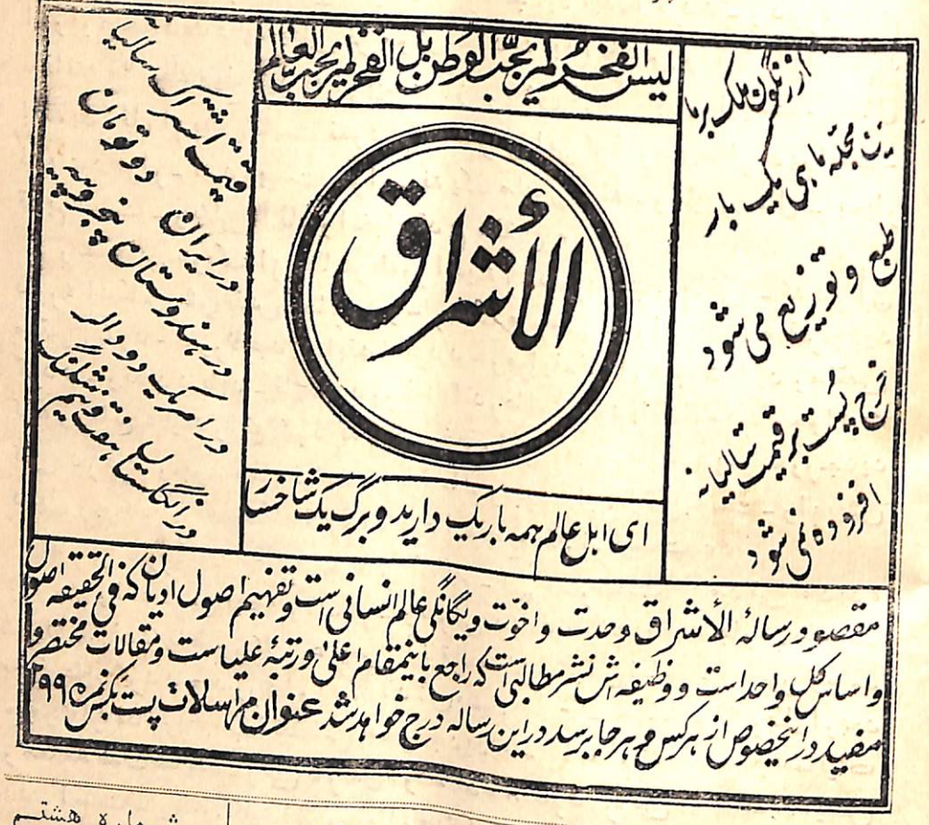

مقصود رسالهٔ الأشراق وحدت و اخوت و یگانگی عالم انسانی است و تفهیم اصول ادیان که فی الحقیقه اصول واساس کل واحداست و وظیفه اش نشر مطالبی است که راجع بمقام اعلی و رتبهٔ علیاست و مقالات مختصره مفیده در اینخصوص از هرکس و هر جا برسد در این رساله درج خواهد شد عنوان مراسلات پست بکس نمبر ۲۹۹

شماره هشتم | ماه اپریل سنه ۱۹۲۵ م | جلد دوم

٧٨٦

بیان مبارک حضرت عبد البهاء ارواحنا لرمسه الاطهر فدا

ادوار کلیه

(مفاوضات عبد البهاء - قسم سوم - فصل چهل و یکم صفحه ۱۲۰)

همچنانکه این اجرام نورانیه در این فضای نامتناهی هریکرا دوری زمانیست که در از منهٔ مختلفه هریک در فلک خویش دوری زند و دوباره بنای دورهٔ جدید گزارد * مثلا کرهٔ ارض در هر سیصد و شصت و پنجروز و پنج ساعت و چهل و هشت دقیقه و کسوری دوری زند - پس آغاز دور جدید نماید * یعنی آن دورهٔ اول دوباره تجدد یابد * بهمچنین عالم وجود کلی

THE DAWN

Vol II. MAY, 1925. No. 9.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

EXCERPTS FROM THE KITABU'L AQDAS (THE MOST HOLY BOOK)

.....O ye servants of the Merciful One! Arise to serve the Cause of God, in such wise that cares and sorrows caused by them that have disbelieved in the Dayspiring of the Signs of God may not afflict you. At the time when the Promise was fulfilled and the Promised One made manifest, differences have appeared amongst the kindred of the earth and each people hath followed its own fancy and idle imaginings.

.....O ye that dwell on earth! Should the Day-Star of My Beauty disappear from this world and the Heavens of My Tabernacle be veiled from mortal eyes, feel not perturbed, nay arise for the triumph of My Cause and the exaltation of My Word amidst mankind. Verily, We are with you at all times and graciously aid you to attain unto victory, and we are the Mighty, the Powerful. Whoso hath known Me, will so arise to serve Me that the host of earth and heaven shall hinder him not from achieving this end. Fast asleep are the peoples of the world and were they to shake off their slumber, they would surely haste forth with their hearts unto God, the All knowing, the All-wise. They would put away all that is theirs, though it be all the treasures of this mortal world, that the Lord their God may graciously remember them through but a word from Him. Thus revealeth unto you He that knoweth the Unknown in His Tablet which the world hath not beheld and known save Him, the Help and Guard of all mankind.

© Afnan Library Trust 2017

.....Lament not in your hours of trial, neither rejoice therein: seek ye the Middle way which is remembrance of Me in your afflictions and reflection over that which may befall you in future. Thus informeth you, He Who is the Omniscient, He who is aware.

———:o:———

TEACHING.

Steadfast in our faith, firm in our union, abounding in our hope, fervent in our Spirit and selfless in our labours, let us arise and with prayerful hearts make another and supreme effort to fulfill these last words of our Beloved, His most cherished desire:

"O ye that stand fast in the Covenant! When the hour cometh that this wronged and broken-winged bird will have taken its flight unto the Celestial Concourse, when it will have hastened to the Realm of the Unseen, and its mortal frame will have either been lost or hidden neath the dust, it is incumbent upon the Afnan that are steadfast in the Covenant of God and have branched from the Tree of Holiness, The Hands of the Cause of God (the glory of the Lord rest upon them), and all the friends and loved ones, one and all, to bestir themselves and arise with heart and soul and in one accord to diffuse the sweet savours of God, to teach His Cause and to promote His Faith. It behoveth them not to rest for a moment neither to seek repose. They must disperse themselves in every land, pass by every clime, and travel throughout all regions. Bestirred, without rest, and steadfast to the end, they must raise in every land the triumphal cry of *Ya Baha'ul-Abha*, must achieve renown in the world wherever they go, must burn brightly even as candle in every meeting, and must kindle the flame of Divine Love in every assembly; that the Light of Truth may rise resplendent in the midmost heart of the world, that throughout the East and throughout the West vast concourse may gather under the shadow of the Word of God, that the sweet savours of Holiness may be diffused, the faces may shine radiantly, hearts be filled with the Divine Spirit and souls be made heavenly. In these days the most important of all things is the guidance of the Nations and the peoples of the world. Teaching the Canse is of utmost importance, for it is the head cornerstone of the foundation itself. This wronged servant has spent his days and nights in promoting the Cause and urging the the peoples to service. He rested not a moment, till the fame of the Cause of God was noised abroad in the world, and the celestial Strains from the Abha Kingdom roused the East and the West. The beloved of God must also follow the same example. This is the secret of faithfulness, this is the requirement of servitude to the Threshold of Baha."

© Afnan Library Trust 2017

We need but glance at the Words of Baha-'u'-llah and the Epistles of 'Abdu'l-Baha to realize the great privilege of teaching the Cause, its vital necessity, its supreme urgency, and its wide-reaching effects. These are the very words of 'Abdu'l-Baha:—

"In these days the Holy Ones of the Realm of Glory, dwelling in the all-highest Paradise, yearn to return unto this world, and be of some service to the Cause of Baha-'u'-llah and prove their servitude to the Threshold of Abha Beauty."

What a wonderous vision these words unfold to our eyes! How great our privileges to labour in this Day in the Divine vineyards! Is it not incumbent upon us to arise and teach His Cause with such an ardour which no worldly adversity can quell, nor any measure of success can satiate?

[Letters from Shoghi Effendi]
Page 7.

THE BAHAI TEACHER.

For Bahai Study Classes of World Fellowship Gardens *Compiled by Auntie Victoria*

BURMA BRANCH:

LESSON No. I.

MAN–THE HIGHEST BEING.

BEINGS.

Beings are limited to three sorts:
Mineral. Vegetable–Animal.

MAN IS THE MOST NOBLE OF BEINGS.
MAN IS IN THE HIGHEST DEGREE OF MATERIALITY– AND
AT THE BEGINNING OF SPIRITUALITY.

meaning:

Man is at the end of imperfection, and at the beginning of perfection.

HE HAS THE ANIMAL SIDE AS WELL AS THE ANGELIC SIDE.

All the perfections and virtues, and all the vices, are qualities of MAN.....

COMPARISONS:

Christ and Caiaphas
Meses and Pharoh
Abel and Cain
Baha-'u'-llah and Yahya.

Man is said to be the greatest representative of God–he is the Book of Creation, because all the mysteries of beings exist in him.

PROPHETS–THE TRUE EDUCATORS.

If man comes under the shadow of the True Educator he becomes the essence of essences–
The light of lights–
The spirit of spirits–
He becomes the center of the divine appearances–
The source of spiritual qualities–
The rising-place of heavenly lights–
The recepticle of divine inspiration.
If he is deprived of this education he becomes
the manifestation of satanic qualities,
the sum of animal vices,
the source of all dark condition.

PERFECTIONS OF HUMANITY ARE ENDLESS
MAN CAN ALSO MAKE PROGRESS IN PERFECTIONS
AFTER LEAVING THIS WORLD.

Extracts from Lesson LXIV.
Some Answered Questions.

.....TELL THEM FROM THE TONGUE OF ABDU'L-BAHA:
"O MAIDSERVANTS OF THE MERCIFUL!
IT IS INCUMBENT UPON YOU TO TRAIN THE CHILDREN FROM THEIR EARLIEST BABYHOOD!
IT IS INCUMRENT UPON YOU TO BEAUTIFY THEIR MORALS.
IT IS INCUMBENT UPON YOU TO ATTEND TO THEM UDER ALL ASPECTS AND CIRCUMSTANCES.
INASMUCH AS GOD–GLORIFIED AND EXALTED IS HE–HATH ORDAINED MOTHERS TO BE THE PRIMARY TRAINERS OF CHILDREN AND INFANTS.
THIS IS A GREAT AND IMPORTANT AFFAIR AND A HIGH AND EXALTED POSITION AND IT IS NOT ALLOWABLE TO SLACKEN THEREIN AT ALL!"

Vol 3 Tablets. P. 606.

— A PRAYER —

O Thou, by whose Name the Sea of Joy moveth, and the Fragrance of Happiness is wafted! I ask Thee to show me from the wonders of Thy Favour, that which shall brighten my eyes, and shall gladden my heart!

'Abdu'l-Baha Book of Prayers.

© Afnan Library Trust 2017

LESSON No. 2.

— PEACE —

CONCENTRATE ON PEACE–

Then all the nations will be forced to accept the doctrine of peace.

The solving of these international problems depends upon the increase of the number of the Lovers of Peace. Thus those, who are devoted to the Greater Friendship of Nations may add to their power the public opinion, which revolves around the peace of the world.

THEN THROUGH THE POWERFUL DEMONSTRATION OF THE PEOPLE OF PEACE AND RECONCILIATION ALL THE NATIONS WILL BE FORCED TO ACCEPT THE DOCTRINE OF PEACE.

Comp. 86.

The prejudice of race is mere superstition.
God created us all men of one race.
In the beginning there were no limits–
no boundaries put to the different lands!
There should be no different nations!
We are all men– descendents of Adam.
We must not think of a man as an Englishman,
or a Frenchman, or a Persian–
THIS IS ALL MERE SUPERSTITION!
~~of existance~~

Comp. 39.

A permenant peace can be established only through the power of the Spirit. Spirit is the ruler over body. If the people are emancipated through one Spirit, there is not a trace of doubt but that the greatest bond of union and harmony will be established among them. Comp. 114.

SHEEP! DOVES!

If you bring together sheep from various countries- from France, Persia, America, etc., not one would contend! "I am a Persian sheep! "I am an American sheep!" Let us at least live together as these animals would. Is it fitting that we should be more savage than they?

Again, if you collect in one room doves from Asia, Europe Africa, America and Australia. cooingly they will love each other!

Abdu'l-Baha, Comp. 116.

NOW THE TIME HAS COME-

Originally mankind was one family, united and compact. Later, the members of this happy family were divided and subdivided through ignorance and prejudice. Now the time has come again for there final unification. Universal peace will bring about this long wished for consummation.

Comp. 122.

Today the most important purpose sf lhe Kingdom of God is the promulgation of the Cause of Universal Peace, and the principle of the Oneness of the world of humanity. WHOSOEVER ARISES IN THE ACCOMPLISHMENT SERVICE OF THIS PRE-EMINENT THE CONFIRMATION OF THE HOLY SPIRIT WILL DESCEND UPON HIM.

'Abdu'l-Baha. Comp. 122.

OUR PEACE CRY

We are advocates of Peace!
Speak to us about the condition of Peace!**
We must all strive to upraise the flag of
International Peace.
Of the Oneness of the World of Humanity;
Of the Spiritual Brotherhood of Mankind!

Comp. 129

THE PROOF OF PEACE.

**It is conducive to the well-being of the world of creation!
The means of the prosperity of the nations-
The reason of the eternal friendship between the people-
The cause of solidarity between the East and the West!
The promoter of real freedom- and the most eminent favor
of His Highness. the Almighty!

'Abdu'l-Baha, Comp, 129.

THE PURPOSE OF PEACE IS TO DESTORY ANTAGONISM BY FINDING A POINT OF AGREEMENT, WE CANNOT INDUCE MEN TO LAY DOWN THEIR ARMS BY FIGHTING WITH THEM.

Comp. 138.

LESSON No. 3.

DIVINE PEARLS

SERVICE BY AUNTIE VICTORIA U. S. A.

1. God will assist all who are firm in His Cause.
Firmness is the beginning of spiritual happiness. (Ten Days. P. 17.)
If we guard the seed of immortality, it will bring forth the tree of life.

Just as a child will give up a jewel of great price for a sugar-plum,
so men will exchange the truth for a treasure of earth. P. 16.

Spirituality is the possession of a good, pure heart.
When the heart is pure. the Spirit enters, and our growth is natural and assured,
Every one is better informed of the condition of his own soul, than the soul of others.
Our responsibility increases with our years P. 12.

2– Man is like the tree- the tree lives to produce .fruit. The fruit of man is love.
We must love all humanity as the children of God.
Man is capable of attaining supreme station.
Through the manifestation of love, God created man.
To attain a supreme station, man must reflect the Love of God.
There is a profound, a divine wisdom in love- the light of God shines in the eyes when the heart is pure.

The home of religion is the heart, P. 20.

3/ Sin is the absense of righteousness.
Righteousness is doing the Will of God.
All souls have a free will to choose or refuse the Will of God.
Knowledge of God is the only spiritual development. P. 21.
Spirit is oneness of vision and knowledge.
When all the powers of the soul work together, and are concentrated upon God the soul has its highest employment.
A wicked soul is the only thing ont of harmony in the universe.
As it does not come into the the flow of the Divine Will, it is not of the Spirit P. 22.

4/ The true believer is the one who follows the Manifestation of God in all things.
When men are developed spiritually, they will obey God, 24. 25.
When the heart is pure, and filled with the light of the Spirit, we will kuow that we are in the true 'heaven'.
The Kingdom of Heaven is within your soul. P, 27.
The Word of God is revealed according to the degree of spiritual sight no matter who the Messenger may be.
Imagination is the father of superstition.
Imagination is our greatest misleader. We hold to it until it becomes fixed in memory. Then we hold to it the stronger, believing it to be a fact.

© Afnan Library Trust 2017

It is a great power of the soul- but without value, unless rightly controlled and guided. P. 29.

5/ One of the greatest veils is literal interpretation of the prophecies.

SPIRIT AND BODY.

The rational soul is the substance– and the body depends upon it. If the ACCIDENT- that is to say the body, be destroyed, the SUBSTANCE. THE SPIRIT, remains!

The Spirit never entered the body- so in quitting it- it will not be in need of an abiding-place.

NO. THE SPIRIT IS CONNECTED WITH THE BODY AS THIS LIGHT IS WITH THIS MIRROR- when the mirror is clear and perfect, the light of the lamp will be apparent in it- and when the mirror becomes covered with dust or breaks, the light will disappear.

THE PERSONALITY OF THE RATIONAL SOUL IS FROM ITS BEGINNING- IT IS NOT DUE TO THE INSTRUMENTALITY OF THE BODY.

BUT THE STATE AND THE PERSONALITY OF THE RATIONAL SOUL MAY BE STRENGTHENED IN THIS WORLD.

SPIRIT– IN THE DIVINE WORLDS.

The progress of man's spirit in the divine world, after the severance of its connection with the body of dust, is through the bounty and grace of the Lord alone, or through the intercession and the sincere prayers of other human souls or through the charities and important good works which are performed in its name.

Extracts from Lesson LXVI.
Some Answered questions.

LESSON No. 4.
SINCERITY OF INTENTION.

"TAKE UP YOUR CROSS AND FOLLOW ME!"

The magnetism of the word of God is sincerity of intention. Until you are entirely severed from yourself, and emptied of yourself, you will never be sincere enough!

You must entirely sacrifice yourself!

You must close your eyes to all rest.

You must give up even your happiness, and your enjoyments– so that you may be able to do this.

It is true that you will be blamed very much- that you will have some difficulties and troubles.

It is sure that people will show enmity toward you, and it is possible that your own relatives will even try to oppose you.

BUT YOU MUST BE FIRM AND IF YOU BE FIRM AND STEADFAST BE SURE THAT YOU WILL BE VICTORIOUS!

You will be the Cause of the union of the world of humanity.

As Christ said to the rich man:

"GO AND GIVE ALL YOU HAVE TAKE UP YOUR CROSS AND BE MY FOLLOWER." This saying of Christ indicates that unless one is free from everything, one cannot become a real folllower of Christ.

'Abdu'l-Baha. Compilation P. 163.

Do not despair!
Work steadly!
Sincerity and love will conquer hate! How many seemingly impossible events come to pass in these days–
Set your faces steadily towards the Light of the World–
Show Love to all–
" Love is the breath of the Holy Spirit in the heart of man."

TAKE COURAGE–
GOD NEVER FORSAKES HIS CHILDREN WHO STRIVE AND WORK AND PRAY!

Let your hearts be filled with the strenuous desire that tranquility and harmony may encircle all this warring world– so will success crown your efforts, and with the universal brotherhood will come the Kingdom of God, in Peace and Good-will!

Abdu'l–Baha. Compilation. P. 162.

THE CITY OF GOD.

"THIS CITY IS NONE OTHER THAN THE" DIVINE BOOK "IN EVERY AGE."

"THIS CITY IS RENEWED AND ADORNED EVERY ONE THOUSAND YEARS MORE OR LESS." Ighan. P. 142.

What shall We mention of the signs, tokens, appearances and splendors ordained in THAT CITY, by the Command of the KING OF NAMES and ATTRIBUTES! It quenches thirst without water, and increaseth the heat of the Love of God without fire!

© Afnan Library Trust 2017

The ideal consumate Wisdom is hidden in every PLANT–
And a thousand Nightingales of Speech are in Ecstacy and Rapture upon every Rose Branch. The Mystery of the fire of Moses is revealed in its wonderful Tulips, and the Breath of the Holy Spirit of Jesus emanates from its fragrances of Holiness. It bestows Wealth without gold, and grants immortality without death! A PARADISE IS CONCEALED IN EVERY LEAF, AND A HUNDRED THOUSAND WISDOMS ARE TREASURED IN EVERY ONE OF ITS CHAMBERS; THOSE WHO EARNESTLY ENDEAVOR IN THE WAY OF GOD AFTER SEVERANCE FROM ALL ELSE WILL BECOME SO ATTACHED TO THAT CITY THAT THEY WILL NOT ABANDON IT FOR AN INSTANT.

THIS CITY IS NONE OTHER THAN THE DIVINE BOOK IN EVERY AGE.....WHICH IS THE RETURN OF ALL THE BOOKS AND THEIR GUARDIAN.....

STUDY: Ighan, P. 141. 142.

© Afnan Library Trust 2017

လူသည်ဘဝါတို့မှာ အနန္တဘုရားတန်ခိုး ဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကား။ မိမိချက်မြုပ်ရာအခါ ရပ်ဒသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းမဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကို ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ဤမွတ်စ်လင်းသတင်း စာကိုးမြန်မာနိုင်ငံ နေးတဟာအိ–သာ သနာတော်၊ မာဟာဖွေလေ ရူဟာနီ အသင်းကပို့နိုင်ပါထုတ် ဝေကြသည်။

—ဂျာ—

အယ်ဒီတာ။

ဆိုက်ယာဒ်, မွတ်စ်တဖွာရူခီး ရန်ကုန်မြို့။

စာတိုက်သေတ္တာ နံပါတ် ၂၉၉ P. Box No. 299 RANGOON.

ရောင်ခြည်တော်

အိုင်လောက်သူလေးကိုသင်းလူအပေါင်းတို့။ သင်တို့ခင်ဗျာ။ ထင်ရင်တိုင်တည်းဖြင့်သိုးငှဲ့ငံ့လင်းသင်္ဘီးမူးနှင့်။ အကိုင်းတက်ကိုင်းတည်းဖြစ်ပေါက်ကြောင်းလေသော အရွက်မှားငင်ဖြစ်ကြကုန်သည်ဟု။ ဘဟားအင် ထွေးပေါ်။ အခွင့်ပြုတ်မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းမှာ။ မြန်မာပြည်နှင့် အင်္ဂလိပ်ပြည်များ။ ၁၂ လ ၅။ အိုရွန်။ ၁၂-လ။ ၂-ထူးနေ့။ အမေရိကံ။ ၁၂လ။ ၂-ဒေါ်လာ အင်္ဂလန်ပြည်။ ၁၂လ။ ၇½ ရှိလင်္ဂ အေဂျစ်နှင့်ပါလက် စတိုင်းပြည်များ။ ကိုရွှတ်ရှ။ ၅၀။ တစောင်လျှင်- ၁၆။ စာတိုက်ခအကြွေမ်း။

ADDRESS
S. M. ROUMI
No, 2 B, 41 st Street,
RANGOON

ရောင်ခြည်တော်မှာခင်းမျှလိုရင်းတည်းဟူသော ဝတ်တရားအကြောင်းမှာ ကကမ္ဘာလုံးရှိ ရှိနေကြသော မနုဿလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ညှိအစ်ကိုရင်းဟူ၍ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း အားဖြင့် တလုံးတဝတည်းနှင့် ဟ စိတ်တသဘောတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်းမျက်ဒ္ဒေါက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့်အလုံးစုံသော ဆာသနာတော် မြတ်တို့၏ မူလအခြေအမြစ်ရင်း။ တရုတည်းနှင့် တမျိုးတည်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ညွှန်ပြခြင်းများ ဖြစ်၏ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သော ဝတ်တရားများနှင့် သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကို ရေးသားခဲ့ပုံနှိုင် ထုတ်ဝေရခြင်း။ ၎င်းဝတ်တရားများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အချုပ်ရေးသားသောအရာက်များကို။ မည်သည့်အရပ်နှင့် မည်သူထံကဖြစ်စေ။ ဘကြောင်းရာက်လာသောအခါ။ ၎င်.ကွက်ခြင်းမရှိဘဲ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရလိမ့်မည်မေးထွာ တော်ဝတ်တရားများ သက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ၎င်းမှတပါး အိုးရေးပြည် အုပ်ချုပ်ခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ ပြဿနာများတွင်မပါဝင်အသိုးသိုးဘာသာများကကိုယ်အချင်းချင်း ပုတ်ခတ်ဆိုဝိုက်အောင်ပြောဆိုလေ့ ရှိသောအချက်များကိုအလေးဂရုမပြုလျစ်လျူရှုနေရပါသည်။

ဝင်လူမျိုးဘို့သည်။လောကီမျက်မှောက်ဝယ်အသင့်ရှိသည့် တပါးအမျိုးသားလူ
အပေါင်းတို့ကိုနှိုင်းနှင်းအုပ်စိုးကြသည်ဟု သတောရှိကုန်၏။

(၁၀) "ထိုနောက်သုံးရက်ခွဲလွန်ပြီးလျှင်။ ဘုရားသခင်အထံတော်က
အသက်ဝိညာဉ်သည်သူတို့၌ဝင်သဖြင့်သူတို့သည် မတ်တတ်ထ၍ မြင်သမျှသော
သူ့ဘို့သည်အလွန်ကြောက် ရုံကြ၏။" ဟု ဆိုသောစကားအနက်ကား။ သုံးရက်ခွဲ
မှာ၊အထက်ကရေးသားပြောဆိုထားခဲ့သည်အတိုင်း။အနှစ်တထောင်နှစ်ရာခြောက်
ဆယ်ပေတည်း။ဝိညာဉ်ကင်းမဲ့သျက်ကျနေသောထိုပရောဖက်နှစ်ပါး၏အလောင်း
ကောင်ဟူသည်ကား၊အရှင်မိဟိမွာဒန်ကတည်ထောင်ထား၍ သခင်အထံက အ
တည်ပြုကြဖြန့်လေသောခမ္ဗစက်ဘုရားသာသနာတော်တည်း။ ၎င်းအရှင်နှစ်ပါး၏
တရားတော်မြတ်က အနှစ်ရှင်းတည်းဟူသော ဝိညာဉ်ကင်းမဲ့သျက် အလောင်း
ကောင်သာလျှင်။ကြွင်းကျန်နေရှင်သောအခါ။ဘုရားသခင်အထံတော်က အသက်
ဝိညာဉ်သည်သူတို့၌ဝင်လာသဖြင့်သူ့ဘို့သည်မတ်တတ်ထကြလေသည် ဆိုသော
စကားအနက်ကား ဘုရားသခင်သာသနာတော်နှင့်ဆိုင်သော အနှစ်သာရဝိညာဉ်
တရားတို့သည်၊ခေတ်လေးပါးသော ခန္ဓာအကြောင်းများနှင့်လည်းကောင်း။ တွင့်
မြော်သောသိသဘရားဂုဏ်လက္ခဏာဘို့သည်၊ယုတ်ညံ့သော အပြစ်ဒုစရိုက်များ
နှင့်လည်းကောင်း၊မြတ်စွာဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်သည်။ ရန်ပြုမုန်းထားခြင်း
အကြောင်းများနှင့်လည်းကောင်း။ ပွင့်လင်းတောက်ပသော အံလင်းရောင်ခြည်
ဒေဝသည်၊ မှောင်မိုက်သော အကြောင်းများနှင့်လည်းကောင်း။ ဘုရားသခင်နှင့်
ဆိုင်သော အလေ့အကျင့်ဘို့သည်၊ ရှိုးကျိုးတွန်းမာရ်နှတ်နှင့်ဆိုင်သော ဆိုးသွမ်း
သောကျင့်ကြံခြင်းအမှုများနှင့်လည်းကောင်း။ ဖြောင့်မတ်သောတရားသည်
ရားသောညွှန်းဆိုနှိပ်စက်ခြင်းအကြောင်းများနှင့်လည်းကောင်း။ကြင်နာကရုဏာ
တရားများသည်၊ မေတ္တာကင်းမဲ့သောမုန်းထားခြင်း စိတ်သဘောများနှင့်လည်း
ကောင်း၊သမ္မာစိတ္တသစ္စာတရားတို့သည်။ မမှန်မသာဖြစ်သော မိန္ဆာအကြောင်း
များနှင့်လည်းကောင်း။ခမ္ဗဒေသနာနှင့်ခမ္ဗဓါရဏီပြုသောအကြောင်းများသည်၊ မိန္ဆာ
ဒိဋ္ဌိမှားယွင်းသောအယူဝါဒဟောကြားခြင်း အကြောင်းများနှင့်လည်းကောင်း။
စာဘ်နှံသုံးများကြည်လင်သန့်ရှင်းခြင်းသည်၊ရောဂတဏှာ၏ညစ်ညူးသော သဘော
များနှင့်လည်းကောင်း။ပြောင်းလဲခြင်းကိုခံရလေသောအခါ။ခမ္ဗဟောင်းကျမ်း အ
ထူးအသုံးပြုလေ့ရှိသော (၁၂၆၀)တထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ် တည်းဟူသော
သုံးရက်ခွဲနောက်။(ရှင်ဇလီယ)ဟာဖွရဲတေ့။အာအလာ။တင်းဟူသော။တပ္ပ။အ
ရှင်မြတ် ကြွလာပွင့်တော် မူခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဂျိနာဗျော ကွတ်နွတ်စ၊
(တည်းဟူသော၊ဘာရိဖွေရှရှိ။မြို့သား။အာကာ၊မွတ္တသာ၊ဓိဟိမွာန်၊ အဝ်၊သခင်က)

ဗျာဒိဘိက္ခဝိ၊အာခဏ်း၊တာဆယ်တစ်၊ အနက်တွင့်ပြချက်။
မိဖွါဝေဒွာဝတော့။အမွတ္တိသ်၊ဘဟာ။ ကျမ်းတော်ကောဒသမအခဏ်း။

{ လွန်ခဲ့သောပြီလအဆက်။ (၄) }

(၁၀) "မြေကြီးပေါ်မှာနေသော သူတို့သည် ထိုအလောင်းကောင်တို့
ကိုမြင်သောအခါ, ဝမ်းမြောက်၍ ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုကြလိမ့်မည်။ တယောက်ကို
တယောက်လက်ဆောင်ပေးလိုက်ကြလိမ့်မည်၊ အကြောင်းမူကား။ အထက်က
ထိုပရောဖက်နှစ်ပါးတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာနေသောသူတို့ကို ပြင်းစွာနှောင့်ရှက်
ညှဉ်းဆဲကြသည်ဟု ငအားပြောဆိုလေ၏။" (မြေကြီးပေါ်မှာနေသောသူတို့)ဟူ၍
ဆိုလိုသည်ကား။ဥရောပတိုက်နှင့်အာရှိတိုက် အစွန်ဆုံးအရပ်ဒေသ၌ နေထိုင်ကြ
သည့်လူမျိုးများကဲ့သို့၊တပါးအမျိုးသားများအသီးအသီးတို့တည်း။ထိုလူမျိုးတို့မူ
ကား။အစွဲလမ်း၊ဘာသာဝင်လူမျိုးတို့၏ကောင်းမြတ်သောအလေ့အကျင့်များ အ
လုံးစုံပြောင်းလဲလာရခြင်းကိုမြင်ရသောအခါ၌လည်းကောင်း။ မြတ်စွာဘုရားသ
ခင်၏တရားရင်းမြားစွန့်လွှတ်ခြင်းကိုမြင်ရသောအခါ၌လည်းကောင်း။ ထွန့်မြတ်
သောဂုဏ်လက္ခဏာများနှင့်။စေတနာစေ့များ ကွယ်ပျောက်ခြင်းကို မြင်ရသော
အခါ၌လည်းကောင်း။ စာရိတ္တဝါရိတ္တအလေ့အကျင့်များပြောင်းလဲခြင်းကိုမြင်ရ
သောအခါ၌လည်းကောင်း။ဝမ်းမြောက်ကြ၍ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုကြကုန်သတည်း။
အကြောင်းကား။အစွဲလမ်း။ဘာသာဝါဒ၌တရားတော်မစောင့်စည်းခြင်းအကြောင်း
ဖြစ်ပေါ်လာရသောကြောင့်။ထိုအသင်းသားလူမျိုးတို့သည်။ တပါးအမျိုးသားလူ
မျိုးဘို့အနှိုင်အထက်ပြုခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်ဟု။သတောထားကြလေသည်။ ၎င်းအ
ကြောင်းသည်။လူတို့ငင်းပင်။ ဖြဉ္စသိမြင်သာအောင် အထူးထင်ရှားလာရသည်ဆို
သော်၊လွန်မင်းစွာသောအာဏာကိုတန်ခိုးသတ္တိဖြင့်စိုးစံလျက်နေသော ဤဓိဟိမွ
ဒိယာဘာသာဝင်လူမျိုးတို့သည်။ ယခုအခါသမယ၌။ ဘယ်ကဲ့သို့ပုတ်ချခြင်းနှင့်။
တပါးအမျိုးသားလူမျိုးတို့၏အနှိုင်အထက်ပြုခြင်းခံရလျက်ရှိကြောင်းကို သင်တို့
ထိခြင်လျက်ရှိကြကုန်သတည်း။

"တယောက်ကိုတယောက်လက်ဆောင်ပေးပို့ကြလိမ့်မည်။" ဟူသောဗျာ
ဒိဘ်စေဒ် စကားအနက်ကား။ တယောက်ကိုတယောက် ကူညီကြလိမ့်မည်ဟု
သဘောရှိ၏။"အထက်ကထိုပရောဖက်နှစ်ပါးတို့သည်။ မြေကြီးပေါ်မှာနေသော
သူ့ဘို့ကိုပြင်းစွာနှောင့်ရှက်ညှဉ်းဆဲကြသည်။" ဟုဆိုသိုသည်ကား။ ၎င်းတာသာ

© Afnan Library Trust 2017

စွဲမြဲစွာသိုက်ပါခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ထိုနှမ်းဟောင်းလေသော ဘုရားသခင်၏ခမ္မစက်တရား။ဆုံးမသြဝါဒများနှင့်ထွန်းမြတ်သောသိလ၊ သမ္မာတရားလေးပါး။ဆယ်ပါးသောပါရမီတရားများလည်းကောင်း။ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သော ပရိမဿ ဆုကျေးဇူး။မင်္ဂလာလေးပါးများလည်းကောင်း။ဒုတိယတဖန် အသစ်ပြုပြင်ခြင်းခံရလေသည်။

မွေးကြိုင်သန့်ရှင်းသောလေလေညှင်းတို့သည်တိုက်လာရသည်၊ သမ္မာတရား၏ချောင်ခြည်တော်များထွန်းတောက်သာရသည်။ အသက်ရှင်စေနိုင်သော ဓမ္မနိယျာမဥုတုသည် ဆိုက်ရောက်လာရသည်။ သမ္မာတရား၏ မိုးလင်းခြင်း နံနက်သည်ပွင့်လင်းလာရ၏။ ထိုအသက်ကင်းခဲ့သော အဒေါင်းကောင်းနှစ်ပါး တို့သည်။ ဒုတိယတဖန်အသက်ဝင်သဖြင့် ရှင်လာကြကုန်သတည်း။ ၎င်းနှစ်ပါးသောအရှင်မြတ်တို့သည်။တပါးသောအရှင်ကား။သာသနာတော်ကိုအသစ်ပြုပြင်တည်ထောင်တော်မူသောအရှင်နှင့်။ဒုတိယတပါးကား။ ဓမ္မစက်တရားသာသနာတော်ကို၊တိုးတက်ကြီးပွါးအောင်ပြုစုတော်မူသောအရှင်ဖြစ်ကြသည်အတိုင်း။အရှင်နှစ်ပါးလုံးမတ်တတ်ထကြလေသည်။ထိုနှစ်ပါးသောအရှင်မြတ်တို့သည်။ သမ္မာတရားတော်၏ရောင်ခြည်အသင်းဖြင့်။ လောကတဝှမ်းလုံးကိုပွင့်လင်းအောင်ပြုကြသောကြောင့် ဆီဒီးခွက်နှစ်လုံး ဖြစ်ကြကုန်သတည်း။ [မှတ်သားချက်၊ ကွင်းအနက်ကျဉ်း။ဝွါတ်ဇ။၂၂-ရူရာ-အာဟာဇ္ဇ-အာယာတ်-နံ၁ါတ်-၎၅-၌။မိဟံမွာန်။အရှင်ကို၊စောရာဏ်နှံ၊မိုနီရာ-ပွင့်လင်းသောဆီဒီးခွက်-ဟူ၍သမုတ်တော်မူသည်။]

(၁၂) "ကောင်းကင်ကထွက်သောအသံကြီးကား။ ဤအရပ်သို့တက်ကြလော့ဟု။မိုဓိတို့အား ပြောဆိုသည်ကို သူဘိုသည်ကြားလျှင်။ မိုးလင်းတိမ်ဖြင့် ကောင်းကင်သို့ တက်၍ရန်သူဘိုသည်မြင်ကြ၏။" ယခုကျမ်းချက် နှုတ်ကပတ်တော်အခြားဆိုသိုသည်ကား။ဘုရားသခင်အသံတော်ကိုမျက်ကွယ်ရာကောင်းကင်မှကြားကြလေသည်မှာ၊အိုချစ်သားနှစ်ပါးတို့၊ သင်တို့သည်။ ဆုံးမသြဝါဒတရားတော်နှင့်။ ရှင်လန်းသောသိတင်းကို လောကဝယ်အတည်ပြုကြ၍။ ငါအရှင်ဆင့်ဆိုသိုက်တော်မူသောအဖိန့်တော်ကိုလူသတ္တဝါအပေါင်းဘို့အားပို့ဆောင်ပြီးကုန်ပြီ။ဘုရားသခင်ဘက်သို့ခေါ်ဘိတ်ခြင်းအသံတော်ကိုလည်းကောင်း ပြောကြားပင့်ကြသဖြင့်။ကိုယ်၌ထိုက်သင့်သောဝတ်တရားများကိုအကုန်အစင်ဆောင်ရွက်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ သခင်ခရစ်တော်ကဲ့သို့ယဇသင်္ကာသည်၊ ဖိုဓိတို့အသက်ကို ဘုရားသခင်အား၊စွန့်စားကြ၍။အသေသတ်ခြင်းခံရလျက်။ရှဟိန်ဖြစ်ကြရမည်။

ဂင်းပရမဏ္ဍနေမင်း။စင်စစ်ဖြစ်သော(ဘဒ္ဒ)အရှင်မြတ်ဓမ္မစက်တရားတော်

ညွှန်ပြခြင်း၏သမင်းဖြစ်သော(ကွတ်ခွန်)သခင်။နှစ်ပါးသော အရှင်မြတ်တို့သည်။ သခင်ခရစ်တော်ကဲ့သို့အသေသဘင်ခံခြင်း(ရှဟာဒါတ်)၏ဆွဲငှဲ့မြတ်သောအာကာသကောင်းကင်၌ဝင်သွား၍ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ (မလကွတ်) နိုင်ငံတည်းဟူသောဗိသမ်းကောင်းကင်တော်သို့တက်ကြွသွားကြကုန်သတည်း။

"သူဘိုရန်သူများသည်မြင်ကြ၏။" ဆိုသောစကား အနက်ကား။ အသေသတ်ခြင်းခံရပြီးသည်နောက်မှထိုသူဘို၏များစွာသောရန်သူများသည်၊ ၎င်းတို့၏ထွဋ်မြတ်သောအခြေအနေနှင့်ကြီးမြင့်မြတ်သောဂုဏ်တန်ခိုးများကိုတွေ့မြင်သိကြကုန်သတည်း။

ထိုနောက်မိန့်တော် မူလိုက်သည်ကား၊ (၁၃)"ထိုအချိန်နာရီ၌ ကြီးစွာသောမြေလှုပ်ခြင်းဖြစ်၍ မြို့ရိုးဆယ်ရာ တရပြို့လေ၏၊ ထိုမြေလှုပ်ခြင်း၌ လူရနှစ်ထောင်သေကြ၏။" ၎င်းမြေလှုပ်ခြင်းမျိုးသည်။(သခင်ယေဇူယ၊ပရွေကဗုဒ္ဓ၊တည်းဟူသော)ဘဗ္ဗ။ အရှင်မြတ်အသေသတ်ခြင်း (ရှဟာဒါတ်)ကိုခံပြီးသျှင်။ ရှိရာဇ်မြို့၌ကြီးကြီးကျယ်လာရသည်ဆိုသော်၊မြို့တမြို့လုံးဗရိုဗဲရဲဖြစ်လာ၍ လူပေါင်းများစွာတို့သည်သေကြေပျက်စီးကြလေသည်။ကာလဝမ်းရောဂါ၊အစာခေါင်းပါးခြင်း။ ငတ်မွတ်သိပ်ခြင်း။အရေးရပ်ရှားပါးခြင်းစသော အတိုးကွခံရခြင်းနှင့်အမျိုးမျိုးသောကပ်အန္တရာယ်များသည်။ ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာရသောကြောင့်၊ ၎င်းမြို့သူမြို့သားအလုံးရုံတို့သည်။ မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေကြသည်ဆိုသော်၊ ထိုကဲ့သို့ဒုက္ခမျိုးသည်။အဘယ်သောအခါမျှမ။ မကြုံကြိုက်လာကြောင်းကိုမှတ်သားထားကြကုန်သတည်း။

"ကြွင်းသောသူဘိုသည်ကြောက်ရွံ့၍ကောင်းကင်တုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။" အကြောင်းမှာ။ဗွါရှိစ။မြို့တည်းဟူသော။ ရှိရာဇ်မြို့၌ငြေလှုပ်ခြင်းဖြစ်သောအခါ။ကြွင်းကျန်ရစ်သောလူအများတို့သည် နေ့ညမပြတ် ငိုကြွေးမြည်ဟစ်ကြ၍။ ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းထောမနာပြုနေကြသည်။ ထိုပြင်၊ ဤမျှလောက်မငြိမ်မသက်ဖြစ်၍ ကြောက်ရွံ့ကြလေသည်ဆိုသော်၊သုခချမ်းသာခြင်းတစ်ဘက်မျှမရှိ၍၊ ညတည်လုံးမအိပ်မစက်နိုင်ဘဲရှိကြကုန်သတည်း။

ထိုနောက်ဗျာဒိတ်တော်လာရှိသည်ကား။ (၁၄)"ဒုတိယအမင်္ဂလာလွန်ပြီး၊တတိယအမင်္ဂလာသည်အလျှင်အမြန်လာလိမ့်မည်။" –ဇဋ္ဌမအမင်္ဂလာသည်။ ရိဟံမွာန်အရှင် (အလိုက်ဟစ္စလံခ်၊)၏ ကြွေလာပွင့်တော်မူခြင်း အချိန်ကာလတည်း။ဒုတိယအမင်္ဂလာမှာ။ဟာဒ္ဒရတေ၊အာအလာ။တည်းဟူသော။ဘဗ္ဗ အရှင်မြတ်။(လဟွလ်။မတ်ဂျုဒ္ဓ။)ဝါတ်သနာဒရိ)၏ပွင့်တော်မူခြင်းကင်္ကာလတည်း၊တ

© Afnan Library Trust 2017

တိယအင်္ဂလာကိုဆိုသော်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ကြွလာပွင့်တော်မူခြင်းနှင့် ကျမ်းချက်များ အရာပွင့်ရမည်ဟူသော အရှင်မြတ်ဖွေ့မျက်နှာတော်၏ အလင်းရောင်ခြည်ထွန်းဘောက်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သောနေ့ရက်ကြီးတည်း။ ၎င်းအမင်္ဂလာအကြောင်းကို။ ယေဇကျေလ-အနာဂတ္တိကျမ်းအခဏ်းကြီး-သုံးဆယ် ငယ်-၁-၂ နှင့်-၃-၌။ ရှင်းလင်းစွာမိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။ "တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငဆီသို့ရောက်လာ၍ အချင်းလူသား။ သင်သည်ပရောဖက်ပြုလျက်။ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ။ ရောက်ရသောနေ့သည် အမင်္ဂလာရှိသည်ဟုအော်ဟစ်ကြလော့။ ထိုနေ့နီးပြီ။ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်ပင်နီးပြီး။ ထိုနေ့သည်။ မိုဃ်းအုန်သောနေ့။ တပါးအမျိုးသားတို့အား ချိန်ချက်သောအချိန်တည်း။"

သို့ဖြစ်၍အမင်္ဂလာနေ့ဟူသည်ကား။ မုချစင်စစ်အားဖြင့်။ ထာဝရဘုရားသခင်၏နေ့ရက်ဖြစ်သည်ဟုသိရ၏။ အကြောင်းကား။ ထိုနေ့ရက်၌သတိချွတ်ယွင်းသောသူတို့အားအမင်္ဂလဖြစ်၏ အပြစ်ဒုစရိုက်ကျင့်ကြံသောသူတို့အား။ အမင်္ဂလာဖြစ်၏။ လူဗာလသူမိုက်တို့အားအမင်္ဂလာဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ကျမ်းချက်အဆိုကား။ ဒုတိယအမင်္ဂလာလွန်ခဲ့ပြီ။ တတိယအမင်္ဂလာသည်။ လျင်မြန်စွာလာလိမ့်မည်ဟုမြွက်ဟတော်မူလေသည် ၎င်းတတိယအမင်္ဂလာသည်။ ဂျမာလေ၊ မိုဘာရတ်က။ ဘဟာအဝလ္လာဟ်။ အရှင်မြတ်ကြွလာပွင့်တော်မူခြင်းနေ့ရက်တည်း။ ထိုနေ့ရက်မူကား၊ ဘုရားသခင်၏ နေ့ရက်ပင်ဖြစ်၏။ ထိုနေ့ရက်သည်။ ဘဉ်အရှင်မြတ်ပွင့်တော်မူခြင်းနေ့ရက်နှင့်နီးကပ်သျက်ရှိကြောင်းမြွက်ဆိုသည်။

(၁၅) "သဘ္ဘမကောင်းကင်ဘမန်သည်တံပိုးမှုတ်သောအခါ။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ကြီးသော အသံတော်ကား။ လောကီနိုင်ငံသည်။ ငါတို့အရှင်၏နိုင်ငံဖြစ်လေပြီ။ ထိုအရှင်၏ခရစ်တော်နိုင်ငံဖြစ်လေပြီ။ သူသည်၊ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်စိုးစံတော်မူလိမ့်မည်ဟုပြောဆိုကြ၏။"

ထိုသဘ္ဘမကောင်းကင်တမန်ဟူမူကား။ ကောင်းကင်ဘုံတော်၏ဂုဏ်လက္ခဏာများနှင့်ပြည့်စုံသောလူပကတိပင်ဖြစ်၍။ ကောင်းကင်တမန်များ၏ကောင်းမြတ်သောပါရမီအလေ့အကျင့်များနှင့်တက္ခကြွလာလိမ့်မည်။ ထိုအခါ။ အသံများကျွေးကြော်လာရသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော် တန်ခိုးတော် အာနုဘော်တော်များနှင့်တက္ခပြည့်စုံလှသောအရှင်မြတ်ကြွလာပွင့်တော်မူအံ့သော သတင်းကိုအနှံ့အပြားကြော်ငြာစေကြရမည်မှာ။ ယခုနေ့ရက်သည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်ကြွလာပွင့်တော်မူခြင်း၏နေ့ရက်တည်း။ ယခုခေတ်ကာ

လသည်ကရုဏာရှိသောထာဝရဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သောကင်ကာလတည်း။ ခပ်သိမ်းကုန်ကြီးငယ်သောကျမ်းများနှင့်ပရောဖက်များဟောကြားလေသော ဗျာဒိတ်တော်အနာဂတ္တိကျမ်းငယ်များ၌ဂတိတော်လာရှိ၍မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။ ထိုနေ့ရက်၌ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သောထာဝရဘုရားသခင်၏စိုးစံတော်မူခြင်းသည်။ ကမ္ဘာအလုံး၌အတည်ဖြစ်လာ၍။ လောကီသည်အသစ်ပြုပြင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ လောက၏ခန္ဓာကိုယ်၌သစ်သောဝိညာဉ်သည် မှတ်သွင်းရလိမ့်မည်။ မြတ်စွာဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သောမင်္ဂလာဥထုသည်ဆိုက်ရောက်လာလိမ့်မည်။ ကရုဏာ၏ မိုဃ်းတိမ်သည်ရွာပေးလိမ့်မည်။ သစ္စာသမ္မာတရား၏နေမင်းသည် ထွန်းတောက်လိမ့်မည်။ အသက်ရှင်စေနိုင်သောလေဇလေညှင်းသည်တိုက်လာလိမ့်မည် လူသတ္တဝါတို့ဘုံသည်ဆန်းသစ်သောဝတ်စားတန်ဆာဖြင့်ဆင်ရင်လာလိမ့်မည်။ လောက၏မြေပြင်တပြင်လုံးသည်မြင့်မြတ်သောနတ်ပြည်ဖြစ်လိမ့်မည်။ မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးဘုံသည်ဆုံးမစဲ့ပြင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ မသင့်မတင့်ဖြစ်၍ငြင်းခုံခြင်း။ ရန်ခိုက်ဒေါသဖြစ်ခြင်း။ ရန်ငြိုးမုန်းထားခြင်းနှင့်စစ်တိုက်ခြင်း။ စသောအကြောင်းများသည်။ ထိုသူတို့အတွင်းတွင်မှပပျောက်လိမ့်မည်။ သစ္စာ၊ သမာဓိဖြောင့်မတ်ခြင်း။ မှန်ကန်ခြင်းနှင့် ဘုရားတရားကြည်ညိုကိုးကွယ်ခြင်းအရာတို့သည် ထင်ရှားလာလိမ့်မည်။ မေတ္တာ ကရုဏာမုဒိတာနှင့်ဥပဏ္ဌာလည် ကောင်း။ တလုံးတဝတည်းနှင့် တစိတ်တသဘောတည်းဖြစ်ခြင်းအကြောင်းများသည်။ လောကီတဝှမ်းလုံး၌ နှံ့ပြားလာ၍တကမ္ဘာလုံးဝန်းဝိုင်းလိမ့်မည်။ "ထာဝရဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်စိုးစံတော်မူလိမ့်မည်။" အဓိပ္ပါယ်ကား ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သော ထာဝရမပြတ်စိုးစံခြင်းသည်အတည်ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ ၎င်းနေ့ရက်သည်သက်သက် ထာဝရဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သောနေ့ရက်တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဆိုက်ရောက်လာ၍ ကုန်လွန်သွားလေသောနေ့ရက်များခပ်သိမ်းကုန်တို့သည်။ (မူစာ)ရှင်မောရှေ၏နေ့ရက်ဟူ၍လည်းကောင်း။ (အီစာ)သခင်ခရစ်တော်၏နေ့ရက်ဟူ၍လည်းကောင်း။ အသီးအသီး (ပိုက်(အေဘရာဟိမ်)ရှင်အာဗြဟံ၏နေ့ရက်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ရှိကုန်၏ သို့ရာတွင်၎င်းဃံမ္ဘာရ်)ပရောဖက်တို့၏နေ့ရက်များဟူ၍လည်းကောင်း။ ရှိကုန်၏ သို့ရာတွင်၎င်းနေ့ရက်ဟူရကား။ သက်သက်ထာဝရဘုရားသခင်တပါးတည်းနှင့်ဆိုင်သော နေ့ရက်ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သစ္စာသမ္မာတရား၏ ပရမတ္ထနေမင်းတည်းဟူသောမြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ကိုယ်တော်၏ဇာတိအရှိန်အဝါနှင့် ထူးခြားသောအလင်းရောင်ခြည်တော်နှင့်တက္ခပွင့်တော်မူလိမ့်မည်။

(ဆက်ရန်ရှိသေးသည်။)

© Afnan Library Trust 2017

ဘဗာဒခ္ဂဒ္ဒဘာ၊ အနှင်ဖြတ်ခြင်းငှာဝါ၏။

အိုလူသတ္တဝါတို့အနက်ပိုင်းပိုင်းခြားခြားသိခြင်နိုင်သောသူအပေါင်းတို့။ ငါအနှင်အမှန်ဆိုသည်ကား။အလွန်ဟိုအနှင်ဖြတ်အလိုတော်၏ကောင်းကင်တုံမှချမှတ်ပေးသနားတော်မူလေသော ဗျာဒိတ်နှုတ်ကပတ်များသည်။ လောကီတဝ်လုံးရှိသမျှလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့အား၊ထိုသူတို့တလုံးတဝတည်းနှင့် တစိတ်တသောတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ဘို့ရာမူလအကြောင်းရင်းဖြစ်ပေသတည်း။သို့ဖြစ်၍။ ထိုသူတို့၏အဆိုးသိုးအမျိုးမျိုးကွဲပြားခြင်းအကြောင်းကို မှက်မှောက်မပြုကြဘဲ။ကိုယ်တော်၏တပါးတည်းဖြစ်တော်မူခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ရောင်ခြည်တော်အလင်းအားဖြင့်၊လူခပ်သိမ်းတို့ကို။ ခွင်လန်းသောစိတ်သဘောနှင့်လက်ခံပေါင်းသင်းကြကုန်လော့။ ဓနုဿလူသတ္တဝါမျိုးအား သင်တို့သည်။ နှစ်သိမ့်ခြင်းဖြစ်ဘွယ်သောအကြောင်းနှင့်။ပါရမီဖြစ်မြောက်ပေနိုင်သောအရာဖြစ်ကြရမည်။ မြေမှုံတဆုတ်ခန့်လောက်ဖြစ်သောဤလောကီဘုံသည်။ နေအိမ်တအိမ်တည်းနှင့်အဆောက်အဦးတခုတည်းဖြစ်ပေသတည်း၎င်းနေအိမ်ကိုတလုံးတဝတည်းဖြစ်ခြင်းအားနဖြင့်တည်နေအောင်အားထုတ်ကြလော့။ကွဲပြားခြင်းအကြောင်းများကိုဖြစ်ပွါးစေတတ်သော။မာန်မာနထောင်လွှားခြင်းနှင့်ဂုဏ်ရောက်ခြင်းစသည့် အရာတို့ကိုစွန့်ပြစ်ကြကုန်လော။တလုံးတဝတည်းနှင့်တစိတ်တသဘောတည်းဖြစ်မြောက်စေနိုင်သောအရာများကိုသာသိုက်နာကျင့်စောင့်ကြကုန်လော့။

ချစ်သားအပေါင်းတို့။မေတ္တာနှင့်လည်းကောင်း။ သိမ်မွေ့နူးညံ့ချစ်ဘွယ်သောစိတ်သဘောနှင့်လည်းကောင်း။ လူခပ်သိမ်းတို့နှင့် ရောယှက်ပေါင်းသင်းကြကုန်လော့။ ယင်းသို့ရောနှောပေါင်းသင်းခြင်းဟူမူကား။ တလုံးတဝတည်းနှင့်ကစိတ်ဘသဘောတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ဘို့ရာမူလအကြောင်းရင်းတည်း။ ၎င်းတလုံးတဝတည်းနှင့်တစိတ်တသဘောတည်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ လောကဌသေဝပ်စွာသောငြိမ်သက်ခြင်းဖြစ်ပွါးနိုင်သတည်း။ကြင်နာကရုဏာရှိသော သူအပေါင်းဘို့ခွင့်လည်းကောင်း၊မေတ္တာနှင့်ဝတ်ပြုကြသည့် သူတို့ခွင့်လည်းကောင်း။ မင်္ဂလာရှိပါစေသော၎င်း။ (ပြီး၏။)

© Afnan Library Trust 2017

حادثهٔ فاجعهٔ صعود جناب پروفیسور شیرازی

در کراچی - تغمده الله برحمته

از قراریکه عالیجناب مهتر اسفندیار بختیار - منشی محفل مقدس روحانی کراچی شرح حال پرملال صعود ایشانرا مرقوم داشته اند میفرمایند - مرحوم متصاعد الی الله پروفیسور آقا میرزا محمد رضای شیرازی در نهم ماه اپریل ۱۹۲۵ م محض تفرج و ملاقات دو نفر خانم محترمه که بتازگی پس از تکمیل تحصیلات از لندن مراجعت بهندوستان نموده مقیم در حیدرآباد سند بودند - وصیت امرالله و شهرت پروفیسور شیرازی را شنیده طالب تحقیقات امری و آرزومند ملاقات ایشان بودند - حضرت موصوف الیه بمعیت حرم محترمهٔ خود عازم آنمحل گردیده در منزل یکی از بزرگان آن شهر قیام کردند * در عصر دهم ماه اپریل جناب مستر عباسی که از دوستان ثابت راسخ برپیمان و متوطن آنشهرند - پروفیسور شیرازی را با آن دو خانمات محترمه و چند نفر دیگر از آشنایان در باغ خود وعده گرفتند - اینفانی هم بفرط اشتیاقیکه بملاقات دوستان داشتم خود را بمحفل اخیار رسانیدم * از اول مغرب تا سه ساعت از شب گذشته حضرت مرحوم بمقتضای حال آن دو مبتدی در نهایت محبت و مهربانی گفتگو فرموده و خیلی مؤثر واقع شد پس از اختتام صحبت بفرودگاه خود مراجعت کردند - وقرار دادند که باز ساعت هشت صبح یوم دوم ببا غ جناب مستر عباسی تشریف فرما شده تمام روز را الی شب در همانجا بمانند * بنا بر این فانی باتفاق مستر عباسی سوار در شکه شدیم و از برای آوردن پروفیسور مرحوم بقیامگاه ایشان رفتیم ایشان بمعیت حرم خود باهمان در شکه بعیادت بیماران بیت المجانین رفته تفقد و نوازشی و بذل و بخششی شایان فرموده مراجعت کردند - وبقدر نیم ساعتی استراحت نموده - تشریف فرمای باغ جناب مستر عباسی شدند پس از صرف نهار واندک استراحتی تقریباً سه ساعت بغروب مانده - ایشان با حرم محترمه وبنده و مستر عباسی متفقاً بقصد بدن شوری در رود خانه ئی که مشهور به "فلیلی" است رفتیم - این بنده و حرم پروفیسور مرحوم در کنار رود خانه ایستاده از دور تماشا میکردیم * مرحوم خورده خورده خود را تا وسط رود خانه رسانید - وخواست سینه را روی آب انداخته بجهت شناوری دست وپائی بزند - بغتة زیر آب فرورفت - مستر عباسی اگرچه دور تر بود فوراً خود را بایشان رسانید - وخواست دستگیری نماید

ولی نزدیک بود خودش هم زیر آب فرو رود - بنده سراسیمه فریاد برآوردم وابوی مستر عباسی را که در همان نزدیکها بود بآواز بلند صدا زدم - ایشان بامعدودی از غواصان خود را بآنمحل رسانید - چون مستر عباسی خود را دران بین از خطر وارهانیده بود لذا جمیع غواصان در تلاش مستر شیرازی مرحوم بذل همت رایگان نمودند - لیکن هرچه بیشتر جستند کمتر یافتند - ناچار مأیوسانه بلمچی های ماهیرا از راه دور آورده - تا ساعت شش مغرب رود خانه را زیر و بالا نمودند - بالاخره بهر وسیله ئی که ممکن بود - جسد پاک آن غریق بحر رحمت الهیرا از آب بیرون آوردند - وابوی پروفیسور مرحوم را از اینواقعهٔ فاجعهٔ جانکاه تلغرافاً خبر دادند - ایشان در ۱۲ ماه اپریل وارد شدند - دو ساعت بعد از ظهر گذشته آنروز زار ستخیری عظیم برپا بود جم غفیری از علما و فضلا و معلمین و وجوه بلد از برای تشییع جنازه اژدحام آورده بودند - بعد از تغسیل و تکفین جسد نورانی آن برگزیدهٔ درگاه یزدانی را باجبانی پر از غم واندوه بفحوای آیهٔ مبارکه - (منها خلقناکم وفیها نعیدکم ومنها نخرجکم تارة اخری) بموطن اصلی اوسپرده - این بنده و مستر عباسی - با ابوی - وحرم محترمه آنمرحوم متصاعد الی الله بشهر کراچی مراجعت نموده - در نهایت تسلیم ورضا وصبر واصطبار رضی بقضاء الله متوجه بملکوت ابهی گردیده حال مشغول عزاداری میباشیم * ربنا افرغ علینا صبراً وانک انت ارحم الراحمین *

(امضا) فانی - اسفندیار - بختیار - از کراچی

جمیع دوستان سربراستان واماء رحمن مملکتین برمه و هندوستان در نهایت تضرع و ابتهال طلب آمرزش و غفران در حق آنروح پاک نموده - باکمال همدردی و دلسوزی و غمگساری باجمیع بازماندگان آنفقید فرزانه سهیم و شریک این مصیبت عظمی ورزیهٔ کبری گشته مراتب تعزیت و تسلیت عرض مینمایند *

صعود حسرت آمود امة الله ماميا درمنده

ورقهٔ موقنهٔ بالله امة الله "ماميا" - که دختر نیک اختر جناب عبدالرحمن کوپودای یکی از اعضای محترم محفل روحانی منده میباشند در ۱۶ ماه مئی سنه ۱۹۲۵ م بملکوت ابهی صعود نموده - و در ۱۷ ماه مذکور در گلستان بهائیان منده مدفون گردیده * الا شراق بمعیت جمیع دوستان الهی در رنگون ودیدنو - کنجانگون بنهایت افسوس وغمناکی اظهار همدردی و دلسوزی بحال ابوین این مغفورهٔ متصاعدهٔ الی الله مینمایند - وطلب آمرزش وغفران در حق آنمرحومه نموده از برای صبر وسلوان ابوین و جمیع احباء منده - از درگاه خداوند بخشایشگر مهربان رجا میکنند *

© Afnan Library Trust 2017

خود را از دشمن پرکین بدخواه فرق میگذارد و انس میگیرد و رام میشود - بخلاف آن هموطنان ما چندین سال است می بینند و میدانند و میشنوند که اهل بهاء را هیچگونه داعیهٔ اغراض نفسانی شخصی مرکوز خاطر نبوده و نیست ظاهرشان عین باطن است و باطنشان حقیقت حال ظاهر - بمحبت خالصه وصفای طینت وحسن طویت ونوایای حسنه ووفا ومروت ومؤاسات واخوت وهمدردی ومودت علم صلح وسلام وامنیت عمومی وتمدن حقیقی را در قطب عالم بلند نموده از برای تقدم وترقی عالم انسانی وتکمیل مراتب کمالات جسمانی وروحانی ابناء جنس خود وحفظ ناموس وعزت وثروت وجاه ورفعت دولت وملت من دون استثنا - جان ومال واهل وعیال و عزت واعتبار وناموس خود را ایگان فدا نموده اند * واز برای تحقق این اوصاف وکمالات واخلاق وسجایای کریمه در عالم انسانی متحمل هرگونه رسوائی واذیت وبلایا ومصیبت وسرگونی واسارت شده اند * گواه عاشق صادق در آستین باشد * هیچ بینه وبرهانی بالبدیهه از این دلیل محکم ومتین تر در انظار کریمهٔ اهل انصاف نمیشود *

پس امیدواریم دادگستران انصاف دوست حق پرست معدلت پرور ازامنای دولت وبزرگان ملت - انظار عطوفت شریفه را فی الجمله باینصوب معطوف داشته این امر اعظم وپیشوایا نشر انیز مصائب وبلایای متواترهٔ وارده براینحزب مظلوم را در عرض هشتاد سال بلا انفکاک - با ادیان قبل ومظاهر حقهٔ پیش ومصیبات واردهٔ برمؤ منین آنها هردو را پهلوی هم گذارده تطبیق وموازنه فرموده بسنجند وحقرا بحقانیتش قبول نموده - آئین رعیت پروری وداد گستری را علی السویه چون سائر رعایا وکافهٔ برایا مجری خواهند داشت *

بشارات امری عالم بهائی

طغرا متحد المآل محفل مقدس روحانی فیلادلفیا - امریکا - حامل بشارات روح افزا بوده - چنانچه تفصیل خدمات جلیله مخلصانه مبرا از شوائب نفس وهوای ورقات موقنهٔ بالله خانم محترمه دکتور مودی را تاپانزده سال - ومس استورات را تاسیزده سال که در نفس دار السلطنت طهران - درنهایت استقامت وانقطاع وخلوص نیت بجا آورده اند مشروحاً مرقوم داشته * منشی آن محفل روحانی چندی قبل باراضی مقدسه حیفا وعکا رفته بشرف لقای مبارک یگانه دلبرما حضرت ولی امرالله شوقی افندی

فائز گردیده رقمطراز است * "که اگر فی الحقیقه ما مولای خود حضرت عبد البهاء را دوست داشته باشیم - البته امر مبارک حضرت ولی امرالله شوقی افندی را بنهایت محویت وتسلیم ورضا اطاعت خواهیم نمود * وبوسائلیکه موجب سبکدوشی ثقل اعظم حضرت ایشان است متمسک خواهیم شد" الاشراق نیز در این فکر صائبیکه باطاعت حضرت ولی امرالله ما متعلق است همنوا میباشد - وحضور جمیع دوستان سربرآستان مبارک التجا مینماید - که این امر اهم الزم را در جمیع حرکات وسکنات ورفتار وگفتار خود نصب العین خویش ساخته در رضاجوئی مولای خود گوی سبقت بربایند *

منشور متحد المآل محفل مقدس روحانی - منتریال - کندا - باین آهنگ بدیع نغمه ساز است - که بنابر تاکیدات متواترهٔ حضرت عبد البهاء واطاعت امر مبارک حضرت ولی امرالله شوقی افندی مراسله بین المللی که در این ایام فیمابین جمیع احبای جهان تحقق یافته - هراینه اعظم وسیله ایست از برای تشیید مبانی تعاون وتعاضد - واظهار مهر ومحبت صمیمی یکدیگر وحصول اتحاد واتفاق حقیقی در بین دوستان روحانی قاطبة *

ای عزیزان روحانی - چون در نعمتهای بدیعهٔ خداوند بیهمتا - وحکمتهای بالغه ومحبت ازلیهٔ حقیقی آنخالق یکتا تفکر وتدبر میکنیم - بمشاهدهٔ اینکه چگونه آنحکیم علی الاطلاق بفرط مهربانی واحسان مرة آخری بجهت معالجهٔ امراض روحانی نوع انسانی باز خود را در اینعالم بیمار پرآزار ظاهر فرموده - از تشکر وامتنان این احسان وستایش ونیایش بی پایان قلوب صافیهٔ ما معمور میشود *

سپاس بیقیاس آن خداوند مهربانرا که ما را بجهت شنیدن ندای خود ومشاهدهٔ آیات وآثار خود - وشناختن مطاهر مقدسهٔ خویش آفریده - و از برای سلوک در طریق رضاجوئی وراه راست خود خلق فرموده * *

کلمات مبارکه حضرت مولی الوری چقدر بر اعتماد ویقین ما میافزاید که میفرمایند * "هرکرا فیض رحمتش دستگیری نماید - اگر قطره ایست بحری پایان گردد * وذرهٔ ناچیزی بتائیدات فضل وعنایتش اخترتابناک شود" چقدر فیض بخش وارجمند است مراسلات روحانی دوستان - وچقدر روح بخش وجانپرور است ترجمه های بی پایان دلبربیهمتای ما شوقی افندی پس نعمای الهی را الحق پایانی نیست * وابدی وپاینده است *

© Afnan Library Trust 2017

ناله مستمندانهٔ یکی از هواخواهان ایران صانها الله عن الحدثان

اگرچه خاک پاک یزدان پرست ایران از روزگار دیرین همیشه سرمنشاء حکما و دانشوران فرزانه و شهریاران آئین‌گر داد گستریگانه - و منبع فضلا و اهل کمال بوده و میباشد - جز نغمه و آهنگ دلکش هزاران باوفا ترانه ئی از این گلشن باصفا بمسامع عقلای اهل جهان نرسیده - ولی در این ایام پر امتحان و افتتان باز از هر گوشه و کناری - هرگلخن و خرابهٔ اهریمن زاری هیاهوی ناملایم جغدان پرجفا گوشزد گردیده - معدودی از نفس پرستان شرارت پیشهٔ از خدا بیخبر دشمن ملک و ملت - برمشتی از ضعفاء مظلوم هواخواه دولت و ملت هرچند صباحی باسم دین و مذهب یورش آورده میشورند و مصدر و مبنای اینحرکات شنیعه نفوس مقدسهٔ پیشوایان دین مبین و علمای آئین متین را قرار داده که یقین است دامن تقدیسشان ازلوث اینگونه رجاسات ایام جاهلیت پاک و مقدس است * بران انجمن زار باید گریست * که فریادرس راندانند کیست *

اگر در ادوار و آثار ظهورات مقدسهٔ الهی قدری تدبر بکار برده شود این عقده بالبدیهه منکشف گردد - که از بدو ایجاد عالم تا اینزمان گویا سنت الهی چنین جاری شده - که چون آن خداوند بی نیاز در هر دور و کوری باقتضای ضرورت زمانی از برای ظهور کمالات مکنونهٔ ذاتی خود و تکمیل عالم انسانی وجود مقدس انسان کاملی را باختیار و اقتدار ذاتی خویش برگزیده و آنطلعت قدسی صمدانیرا بجمیع کمالات غیبیه الهیه خود مستجمع و ممتاز فرموده مظهر عصمت کبری - و مصداق آیهٔ مبارکه یفعل مایشاء ساخته بسوی خلق جهان فرستاده - همه وقت این خلق غافل ظلوم جهول بنهایت معاندت و بغضاء برمخالفت آن بزرگواران و برهلاکت و بربادیشان بقواهای مجتمعه قیام نموده - آنچه اهروجود را دشمن کیش و آئین خود پنداشته - ایذا و اذیت رسانی و ظلم و تعدی و قتل و اعدام آن هیاکل نورانیه را موجب رضامندی حقتعالی و تقرب درگاه الهی میدانستند آیهٔ وافی هدایه قرآن کریم شاهد متین است برصدق اینمدعا - چنانچه میفرماید * قوله عزبیانه * (افکلما جائکم رسول بما لا تهوی انفسکم استکبرتم ففریقاً کذبتم و فریقاً تقتلون *) یعنی - در هرزمان که آمد بسوی شما رسولی (از جانب حق) بآن امریکه مخالف هواهای نفسانی شما بود - شماها استکبار ورزیدید - و اورا نپذیرفتید - پس برخی ازان رسولانرا تکذیب کردید - و فریقیرا قتل نمودید *) لهذا اینظلم و تعدی و جور و جفای حزب اشرار براین جواهر مقدسهٔ نفوس مطمئنه یعنی مؤمنین اهل بهاء و پیشوایانشان

امروزه هیچ تازه گی ندارد - نهایتش آنچه دستگیر میتواند شد اینست - که این نفوس مقدسه بمتابعت جمیع پیغمبران پیشین و مؤمنین از منهٔ قبل بکمال یقین و سکون و اطمینان و صبر و استقامت در سبیل خداوند رحمن متحمل هرگونه ایذا و اذیت و جور و جفا و مصیبت گردیده - در حق دشمنان بیخبر از خدا و رسول خود دعای مغفرت و بخشایش را میطلبند - و با انبیاء کرام و شهداء و صدیقین و مؤمنین عظام یعنی ائمه اطهار علیهم سلام الله و ثنائه محشور خواهند شد - آیهٔ کریمه - (فاولئک مع الذین انعم الله علیهم من النبیین والصدیقین والشهداء والصالحین - وحسن اولئک رفیقاً * ذلک الفضل من الله وکفی بالله علیماً *) یعنی - اینمردم رفیقند و محشور هستند با نکسانیکه تکمیل فرموده است خدا برآنها جمیع نعمتهای خود را از زمرهٔ پیغمبران و راستبازان و شهیدان و نیکمردان - و این رفاقت بهترین رفاقتست از برای آنها * و این فضل و عنایت محض است در حق آنها - و کافیست مر خدا را که دانای رازهاست *) در حق مؤمنین اهل بهاء اصحاب سفینهٔ حمراء شاهد یست متین و برهانیست بس محکم و زرین -

اما آیاتیکه در حق منکرین و معرضین و مستکبرین و مکذبین و ظالمین و معتدین و مفسدین و معاندین و اهل فسق و فجور و حزب طغیان و شرور در قرآن شریف نازل شده - خارج از حد قیاس است - و حشرشان برحسب کنش و کردار شان با دیوان و ددان و اهریمنان و قوم جفاکیش چون شمر و یزید و ابوجهل پلید و غیرهم و منکرین حق خدا و رسول و ائمه اطهار صلوات الله و سلامه علیهم اجمعین یقیناً بوده و خواهد بود *

ولی افسوس از اینست که غفلت و بیخبری برادران هموطنان را حدی و نهایتی نیست - چنانچه پردهٔ آز و پندار و خودخواهی و خودپرستی نفس شیطانی چنان برروی چشمها فراگرفته - و قوهٔ مدرکه و مشعر ممیزه از انها سلب گردیده که فیمابین اشخاص صادق امین خیرخواه قوم و ملت و دولت و حکومت - و نفوس مفسدین شرور بدخواه دشمن کیش و آئین و دولت و ملت فرق و تمیزی نمیگذارند - بلکه دوستداران باوفای صادق امین هوا خواه کیش و آئین و دولت و ملت را بالعکس دشمن بدخواه پنداشته بانواع ظلم و تعدی بیجا و جور و جفا و معاندت و بغضاء اذیت و ایذا در اهلاک و بربادی آنها بقوهٔ اجتماعیه قیام نموده * در این مرحله گویا از حیوانات وحشی هم گوی سبقت را ربوده اند چه که باز جنس حیوان دوست هوا خواه

© Afnan Library Trust 2017

الاسماء - والمذكور فی الالواح التی نزلت من سماء مشیة ربکم مالک الارض والسماء - وانه هو السبب الاعظم بین الامم قد ظهر لحیوة العالمین *

شهد الله لذاته بذاته قبل خلق الممکنات وقبل ظهور الاسماء والصفات بانه لااله الاهو - والذی اتی علی سحاب القضاء انه لودیعة الله بینکم و مظهر ذاته فیکم - وانا فیهذا الحین من افقه نشهد ونری وندعو من فی الارض والسمآء بهذا الجمال الذی منه قرت عیون اهل الفردوس وسکان سرادق القدس الذین ماارجعوا البصر عن المنظر الاکبر وماصنعتهم سبحات البشر عن النظر الی وجه الله العزیز البدیع * انه هو الذی ینطق فی کل الاشیاء بانی انا ربکم الرحمن الرحیم * لم ازل کنت کنزاً فی المقام الذی ما اطلع به احد الا نفسی العلیم الخبیر *

دعوا ماعندکم ثم اعرجوا بجناحی الانقطاع الی هذا الهواء الذی تمر فیه نسمات رحمة ربکم الغفور الکریم * ونفسی قد اتی الیوم الذی لم یزل کان مکنوناً فی خزائن قدرة ربکم استبشروا فی هذا الیوم المبارک العزیز المنیع * انه ظاهری بینکم من فرق بینه وبینی قد بعد عن صراط حق مستقیم * وبه غنت الورقاء علی افنان سدرة البهاء تالله الحق قد اتی محبوب العالمین *

* * * *

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

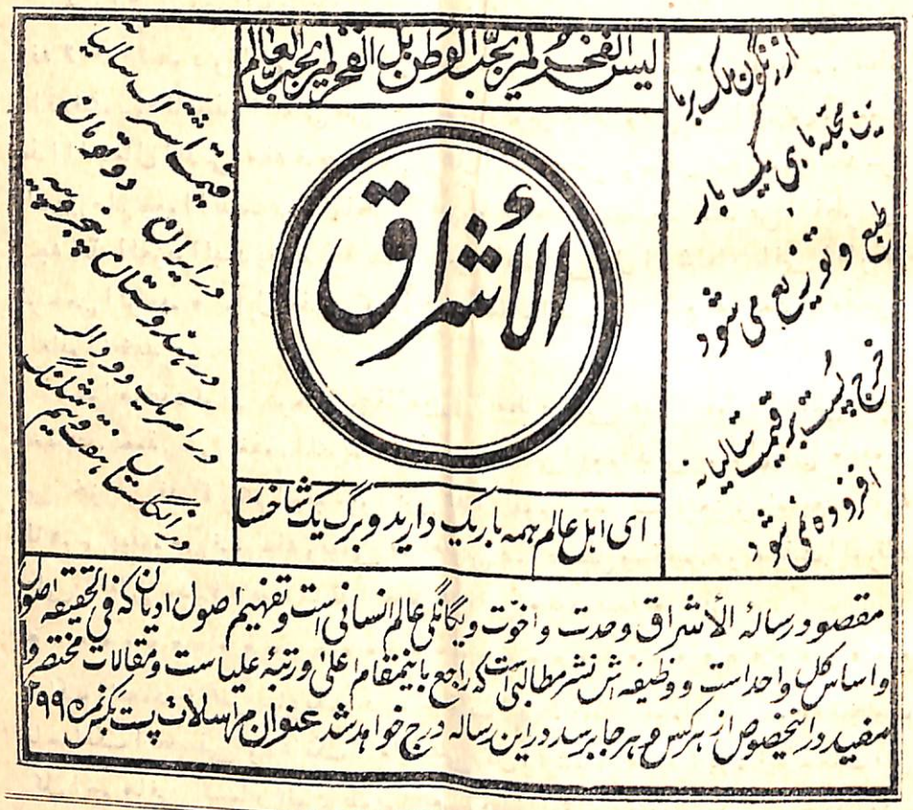

جلد دوم	ماہ می - سنہ ۱۹۲۵ م	شمارہ نہم

٧٨٦

الاشراق ۳ ۴و۳ ۲۲
دست نویسی ۲ P52

(بیان مبارک حضرت بہاء اللہ جل ذکرہ)

بسمہ اللہ المجلی علی ماسواہ

یاملاء الارض والسمآء استمعوا شہادۃ اللہ من لسان ربکم الابہی - انہ شہد لنفسہ بنفسہ قبل ان ترتفع سمآء امرہ وسحاب قضآئہ بانہ لا الہ الا ہو - والذی ظہر انہ ہو الاسم الاعظم - بہ ثبت برہان القدم - وحجتہ علی من فی السموات والارضین *

شہد اللہ لنفسہ بنفسہ فی کینونۃ ذاتہ بانہ لا الہ الا ہو - والذی اتی بالحق انہ مظہر اسمائہ الحسنی و مطلع صفاتہ العلیا - بہ دلع لسان الفجر عن افق البقاء و نطق الروح الاعظم عند سدرۃ المنتہی بانہ ہو المقصود فی مدائن

THE DAWN

Vol. II. June & July, 1925. No. 10 & 11.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

A PRAYER REVEALED BY BAHA-'U'-LLAH.

O God, My God! Thy Grace hath emboldened me, and Thy Justice filled me with terror, Happy is that man whom Thou hast endowed with Thy Grace, and woe to him that receiveth Thy Justice.

Lord! I have fled from Thy Justice and have sought Thy Grace; have turned from Thy Wrath, and implored Thy Pardon. I beseech Thee, by Thy Power, Thy Sovereignty, Thy Glory and Thy Favour, to illumine mankind with the Light of Thy knowledge; that all things may show Thy Handiwork, may unfold the mysteries of Thy Power and may reveal the light of Thy knowledge.

Thou art the One that hath caused all things to be made manifest and hath shone upon them with the Light of Thy Care and Thy Providence.

Thou art the All-Bountiful, the Gracious.

———:———

A paper read in Urdu by Mr. Mehar Muhammad Khan Shahab, Sub-Editor of the Bahai Weekly "*Kaukabi-Hind*" (*Star of India.*) on the 17th January 1925 at the Religious Conference convenced in Delhi to consider the problem of "Universal Religion"

(Translated from "Kaukabi-Hind".)

© Afnan Library Trust 2017

[*CONTINUED FROM APRIL ISSUE*]

God is one; there is one human race; the aim of all prophets has been one; the foundation of all Divine Religions has been one. All believe in one God and His attributes: all believe in love, prayer, morality and upliftment of humanity; all believe in good and evil; reward and punishment. Truth is one; it does not admit of multiplicity.

The Truth underlying all the religions of the world is one and the same. The outer garment of this Truth, which is common to all has however been subject to alterations at defferent ages, and come to be known by different names in different languages. But the genuine lovers of the Truth were never enamoured of the mere name or the outer garment. They discerned its glory under whatever guise it appeared and hailed the Real Beloved thus in the words of the poet:—

"Attire thyself howsoever thou likest
Thy figure is well known to me."

It is the same Truth that once appeared in the guise of zuroastrian Religion through the Persian Prophet; it is the same Truth that once gave light to India in the form of the Vedic Religion through the ancient Rishis (sages) and Avatars (manifestations); it is the same Truth which once spread its glory throughout the East through Gautam Buddha; it is the same Truth which once radiantly shone through prophet Abraham; it is the same Truth whose brilliant rays were once resplendent in Egypt under the name of Mosaic Dispensation; it is the same Truth whose serene light once illumined the world from Jerusalem as the religion of christ; it is the same Truth which once glowed on the summit of Faran and diffused light as the teachings of the Prophet Muhammad; and today the Sun of the same Truth has become manifest through the radiance of the Bahai Cause.

So it is obvious that the Truth underlying each religion, or rather its fundamental principles which are closely connected with morality, spirituality, and divine knowledge do not undergo any change and are not subject to alteration. But the formalities of each religion which deal with outward forms and material laws vary in accordance with the exegencies of time and place. And whereas the fundamental principles of all religions is one and the same each religion is therefore in its foundation a uuiversal religion. In other words those primal truths which unalterably existed in different forms from the beginning of the world constitute the universal religion; or we may explain it thus:— that religion is universal which is in conformity with science and

reason and whose principles are universal. Such Divine Religion that was promulgated in different languages at different ages has been one and the same. We may compare it to a beloved who though may appear attired in different costumes is in reality one and the same individual, or to the Sun which though may rise from different dawning-points on the horizon is yet the same luminous orb. The New Light which is today visible in the Bahai manifestation is reflecting and confirming those great principles which are universally accepted all over the world. From this inexhaustible treasure I wish to place before you a few gems by way of sample; for as the poet sang:—

"The range of my vision is narrow and the roses of Thy beauty are many.
"The Gardener of Thy elegance has a right to complain of the narrow range of my vision"

INDEPENDENT INVESTIGATION OF TRUTH–UNIVERSAL SEARCH

One of the universal teachings of Baha-'u'-llah is that the seekers after Truth should free themselves from all ancestral prejudices and detaching themselves from the traditional superstitions of the world should endeavour to search every where, They must cut themselves free from all prejudices of the world Without being biased by any attachment to any body or by hatred towards any one they must investigate independently with perfectly clean heart. In the course of their investigation they must not limit their considerations to themselves alone but should have a broad universal outlook. They must see every thing with their own eyes; hear every word with their own ears. They must renounce all ancestral prejudices. The followers of each religion seem to have receded from its pristine truth and adhered to superstition in some form or other; they seem to imagine that whatever they believe are true and every other belief is erroneous. If each believe their own particular religion to be the only true one they blind their eyes to the Truth in the others. Therefore we must first relinquish superstition and then look for Truth every where. Perhaps the Truth may be elsewhere: unless and until we abandon traditional prejudices we shall not be able to perceive its glory. When we shall renounce our particular prejudices and superstitions and seek the Truth with liberated minds without being partial to any particular creed or without being biased against any particular form of religion we shall find that the differences that appear to exist among the nations only result from their attachment to prejudices; otherwise the Truth underlying all Divine Religions is one and the same. The fundamental principle of all is the same. They have all come from the same Source. The aim of all is the upliftment of mankind. The difference lies only in forms and ceremonies which were necessary according to the exigencies of

© Afnan Library Trust 2017

each particular age. In ancient days the resources of the world were not so developed–commerce, politics and means of communication were not so extensive; but in this age we find extraordinary progress in every department. It is therefore incumbent upon us today that we must try to understand and realise that as we all have one common end in view and as the fundamental principle of all the religions is the same why should we keep ourselves aloof from others, and why should we look upon others with hatred and contempt.

UNIVERSAL PEACE & UNITY OF MANKIND.

One of the nniversal principles of the teachings of Baha-'u'-llah is the establishment of universal Peace. There must be peace between individuals as well as between nations. All Governments should strive to establish peace. Let there he love and accord between people of different faiths and religions. The inhabitants of different countries should live in perfect peace and harmony. All religionists must give up the habit of finding fault with each other, criticising each other and passing unfriendly remarks against each other. As a matter of fact they must reverence all great men and live in utmost love and unity. Hence Baha-'u'-llah declared that religion must be the cause of love and amity:— if on the other hand it be the cause of dissension and strife it is better to be without such a religion. All these, various prejudices–such as sex–prejudice, religions prejudice, church—prejudice, racial prejudice political prejudice, national prejudice, patriotic prejudice, language prejudice, commercial prejudice. and industrial prejudice—have rudely shaken the very foundation of the human race. We must therefore throw off all these fetters and work freely for the promotion of the unity of mankind.

THE ONENESS OF THE WORLD OF HUMANITY—UNIVERSAL BROTHERHOOD:—

Baha-'u'-llah addressing himself to the world at large said "Oh inhabitants of the Earth! Of one Tree are all ye the fruits and of one Bough the leaves- that is to say, the world of existence is like a tree and the various nations and tribes are like its branches and each individual being is like its leave or fruit. He declared "The tent of oneness is pitched, do not gaze at each other with look of estrangement." He further enjoined "Associate with the peoples of all religions with purest spirit and utmost love." Generally, each community prefers to move only among those who belong to it own particular group and imagines all others as unworthy of association. The Bahai Teachings have removed such narrow–mindedness, and taught that all men are like brothers and thus established universal brotherhood.

LOVE OF MANKIND & UNIVERSAL PATRIOTISM.

Love of one's own nation and the love of one's own country were generally supposed to be the highest virtue, but Baha-'u'-llah has removed this limitation as well, he enunciated the doctrine that the whole world is one home and the dwelling-place of one human family. He proclaimed "Let not man glory in that he loves his country: let him rather glory in this that he loves his kind." The reason is this that if a man wish to serve only the interest of his own country or his own nation, then having regard to the circumstances of the present age he can do so only at the cost of the other countries or against the interest of the other nations. But if he is actuated by the broad idea of serving all nations and all countries, the good of his own nation or his own country is also included in it; and there will be no occasion to proceed against the interest of any one. These strifes and dissentions that we come across every day are the direct result of scrambling among different nations and classes each struggling to secure its own benefit to the exclusion of others. The only remedy of this deplorable state of affairs is that man should learn to love his kind and consider the whole earth as his home. Being united under this grand ideal of universal love and universal patriotism men can lead life with supreme happiness and success.

UNIVERSAL EDUCATION.

One of the universal principles of the Teachings of Bada-'u'-llah is that all persons should acquire knowledge and receive education. Acquisition of knowledge and education has been imposed as one of the religious duties. The elementary education of each child is compulsory. If any one is unable to meet the expenses of education of his children owing to poverty, then it is incumbent upon the National Assembly to defray such expenses. The girls must also receive thorough education. For the advancement of the world of humanity female education is also indispensable. If our women be not educated our condition will be like that of a bird which, though wants to soar high in the sky but is unable to fly owing to one of its wings bing broken. Women constitute the nobler part of the world of humanity. If they are educated children can make good progress, because the mother's lap is the nature's first training place for children. Hitherto as a rule we acted upon the presumption that women have less capability and therefore less right but the Almighty God in the Bahai Dispensation has ordained for women equal rights with men. Having acquired these rights, the women all over the world are now working with great spirit and enthusiasm for their self advancement. That time is fast approaching when one half of the human race (that is the women) will be prepared

© Afnan Library Trust 2017

to take the field and work side by side equally with men, and then humanity with the cumulative strength of both wings soar high on the sky of progress and attain the apex of its aspiration.

OCCUPATION—UNIVERSAL HAPPINESS·

Among the universal Teachings of Baha-'u'-llah this is also one: Every one must engage himself in some kind of trade or occupation. By adopting this injunction humanity will be saved from the distress of poverty and indigence and great happiness will prevail in the world.

A COMMON OR UNIVERSAL LANGUAGE:—

In every part of the world people should adopt a universal auxiliary language and writing in addition to the language of that particular country. Owing to the diversity of language difficulties often arise in the intercourse between different countries and nations. It is therefore absolutely necessary that there must be one such universal language and writing through the medium of which all nations of the world may easily express their ideas and understand each other; and this will obviously prove an effective remedy for the removal of many misunderstandings.

INTERNATIONAL ASSEMBLY OR UNIVERSAL GATHERING.

Baha-'u'-llah advocated that the sovereings of the world should take steps to form a league of nations and establish a Supreme court. The boundaries of all should be fixed and the law of peace and happiness be promoted. This huge sum of money that is spent for war and these precious times and dear lives that are wasted and destroyed in the battle field and these materials that are employed in making preparations for war, if used for the progress of hamanity the earth would verily turn into paradise.

This international gathering will consist of representatives from all nations, First in each country there will be a local assembly of this kind; then there will be a central universal assembly which will control all the local assemblies, and in which every nation will have a voice. If any nation or government become aggressive to another nation or government then this International Central Assembly will forthwith take step to prevent such aggression. Thus being equipped with the strength of universal freedom and love each nation will be prosperous and happy the tent of unity of nations and the oneness of humanity will be pitched throughout the world—all communities will live in perfect harmony under the divine banner of One Supreme

Lord—war and strife will cease the Dawn of the most great peace will break—all men will embrace each other like brothers—This earth will be transformed into a new earth. And this is the universal religion.

(CONCLUDED.)

NOTES AND NEWS.

In the last issue of the Circular letter of the Spiritual Assembly of Haifa dated 1st Shahrul Baha 82 (corresponding 21st March 1925) we have the following appalling account of fanaticism and intolerance that still prevail in Persia:—

The frightful nightmare of fanaticism and intolerance has been dragging Persia into an abject state of misery. Since the inception of the Bahai movement the need of the hour has been to free the country from this threatening nightmare, always cherishing the hope that civilization in its true sense might be established. This desire is being realized but at the expense of the friends who endure torments, unthinkable in their cruelty, and consider this worldly life of little concern. In this connection mention may be made of 'Aga Rida,' a devoted friend newly won over to the Cause. His friends and relatives learning that he had embraced these new teachings persecuted him and had him badly beaten; they induced the religious leader to authorize his wife to be remarried without formal divorce. He was forced to go to the capital of the province the city of Kashan, in order to lay his cause before the military local commander who, after hearing the story, wrote a letter to the local religious leader asking him not to molest the petitioner. This recommendation had a good effect and, for some time, he was quite at peace. But all this was superficial: a few days ago a mulla visited the village and the enemies started their machination again. It happened that this particular friend was away at the time, and the general impression was that he was hiding in a house belonging to one of the believers. They broke into this house and were inhuman enough to upset the lady of the house who had given birth to a child the night before. The fanatics traced their victim in the village of Mazkan to which they ferociously hastened. He was arrested in one of the Bahai meetings, brutally beaten, handcuffed and dragged along to his native village. The friends men, and women, tried to intervew but they were fired at and had to give way. This blessed soul, after having been brutally handled, was brought before the Mulla who ordered that he should be tied to a tree beaten and then thrown into the river but the host refused to have such things done in his house and asked them to carry out their scheme outside his premises.

© Afnan Library Trust 2017

A public creir headed the mob and announced that this man was a Bahai and should suffer on account of his faith. The call was well responded to, a big crowd stood round about him, every one trying to share the reward which the Mulla promised them in heaven if they devotedly helped the Cause of Islam by persecuting this movement. While he was being dragged in the streets the mob forced him to eat straw and then they treated him in such wise that the barbarians of Africa would feel ashamed even to mention it and no man with nerve and blood could bear hearing it. The Spiritual Assembly of Tihran have represented the matter to the authorities and hope to restore peace through the Military authorities in Kashan.

———: O :———

The friends in Marv have organised a new association for the purpose of training young men to deliver the Bahai message in public meetings. They have written a letter to the Holy Land to the following effect:—"Although in accordance with newspaper reports, the friends in Persia are badly suffering on account of their Faith, we count it our duty to have special prayer meetings for the ignorant people that God may lead them to the Straight Path so that they may realise the Truth. May this our prayer he answered"

———

We feel great pleasure in acknowledging the receipt of the circular letter from the Bahai Assembly of Philadelphia. It gives us the most inspiring account of the beautiful and selfless service rendered to the Cause in Tihran by Dr. Moody for 15 years and Miss Stewart for 13 years. The Secretary of the Assembly had lately been to Haifa and Acca and met our Beloved Guardian Shoghi Effendi. She states "If we love our Master, 'Abdu'l-Baha, we will obey Shoghi Effendi and do every thing to make his burden lighter." [We are in full agreement with her observation regarding the Guardian of the Cause and urge all friends to place this ideal before them in all their thoughts and actions–Editor]

———: C :———

The circular letter of the Bahai Assembly of Montreal Canada states:—

Following the exhortations of the master and the express desire of our beloved Guardian this beautiful international correspondence which has developed among the believers the world over is verily most conducive to fellowship, co-operation, a purer love for one another and a deeper realisation of our unity, our oneness.

Dearest friends, when we meditate on the matchless bounty of God, the eternal wisdom and love of God in revealing Himself again to this sick and sorrow laden world it seems as though our hearts would burst with gratitude and longing and praise.

Praise that He has made us to hear His voice, to know the manifestation of His signs and to walk in His straight path.....How reassuring are the words of the Master, "He whom the grace of Thy Mercy aideth though he but be a drop, shall become the boundless ocean, and the merest atom which the outpouring of Thy loving kindness assisteth, shall shine even as the radiant star." How inspiring and helpful the frequent letters and the exquisite and numberless translations of our beloved Guardian, Shoghi Effendi! Truly the bounty of God is limitless and everlasting!.....

———

An extract from the circular letter of the Chicago Bahai Assembly:—

The opulence of Oriental imagery is foreign to our nature but what can be more thrilling in the whole range of our literature than the rapturous analogies that 'Abdu'l-Baha draws between the spring time of the earth and the spring time of the spirit? The flowers, the breezes, the birds, the blossoms, the verdure, the new-born sun, all used as figures of the divine attributes that we are bidden to attain—nothing stirs the sap of our unresponsive dreary hearts more than these inspiring passages. God grant that the meadow of every life may laugh with the flowers of a new deep inner love and gladness, that the frost of distrust and selfishness can never blight.

In response to Shoghi Effendi's request that the Local Assemblies correspond with him, we sent him a letter laying especial emphasis upon the ties of sacred love and harmony that have grown up in our Spiritual Assembly. It is a matter of actual wonder how our Guardian finds the required time to send with each letter, his own personal message. We share with you his profound and appealing words:—

"My dear fellow workers:—

I desire to add a few words in person and assure you one and all of my unfailing prayers for the success of your high endeavours. Persevere in your glorious task, banish the least trace of disunion and misunderstanding from your midst and arise unitedly and joyously to diffuse far and wide the fragrance of this Day of God. I will remember your assembly in my hours of medi-

© Afnan Library Trust 2017

tation and prayer and will supplicate the Almighty to shower upon you His manifold blessings. I am your true brother.

(Sd.) Shoghi"

In Chicago we seem to have learned with gratifying rapidity the true station of Shoghi Effendi; every heart is centered in our complete obedience to him, and in our love and reverence towards him. It is only as we turn to this collective center of our hopes, our aspirations, our longings and our love, that they can in any degree whatever be realized. As we read over 'Abdu'l-Baha's Will, we realise that making this mystical union with His appointed Guardian enables the Master's life, His spirit, His love, to flow through us.

———: ○ :———

The circular letter of the Bahai Spiritual Assembly of London dated March 9th, 1925 referring to the "*Mashraqu'l-Adhkar*" the world renowned Bahai Temple that is being built in America states:

"It will encourage the Friends every where who have shared in this noble undertaking, to know of the great interest shown in it by those who visited the conference on Living Religions in London. The pictures of the model of the Temple were studied and gave rise to many direct questions which led to a realisation of its significance in regard to the Movement as a whole.

The history of the Bahai Movement is the record of a series of sacrifices in the path of a blessed Cause. By the blood of the martyrs it has grown, it is by the sacrifice of its followers that it flourishes, and it shall be by our individual devotion and sacrifice that it will accomplish its purpose.

The Temple of the Mashraqu'l Adhkar is undoubtedly an emblem of sacrifice for all the ages to come; therefore it is by sacrifice that it will be built. Our means may be limited, our numbers small, but by our devotion we shall achieve it. Let us pray fervently for new capacity, and new vision in New Unity."

The same letter brings us the sad news of the passing away of two devoted friends—Mirza Azizollah Khan Ibn Tahvildar aged 27 on January 23rd and Mr. Edwin Young aged 87 on February 16th. Mirza Azizollah Khan was the son of Ramzan Ali Khan Tahvildar, of Najafabad near Ispahan and when a child suffered imprisonment for the Cause with his father. He was an officer in the Road Patrol of Southern Persia. He leaves a wife and a little daughter in Persia.

© Afnan Library Trust 2017

Mr. Young was a devoted believer who, while on earth steadfastly placed the love of God and his fellowmen before self. He lived a life detached from the fading joys of this world. Very poor, he disliked giving trouble, and was truly grateful to those, who in his latter days, ministered to his simple needs. Our Bahai sister, Maud Yandell, has been constant in her kind and loving care for him.

We convey our heartfelt condolence and sympathy to the bereaved relatives of our said deceased brothers, and pray fervently at the Holy Threshold that they may be endowed with strength and capacity to bear their irreparable loss with calm resignation to His Divine Will.

We note with great delight the activities of our English brethren and sisters in diffusing the fragrance of the Cause of God. On January 21st Lady Blomfield gave an address on "*The world Teacher, 'Abdu'l-Baha,*" by invitation of the "Eastern and Western Culture Society." Her characteristic fervour aroused keen interest which was denoted by the intelligent questions and interesting discussion which followed

———: ○ :———

Miss Martha Root is expected in London by May 15th.

———: ○ :———

Late Professor M. R. Shirazi:—

"The Bahai friends throughout the world will be shocked and saddened to hear of the untimely and sudden demise of our beloved brother Professor M. R. Shirazi.

His passing away from the midst of us has cast a gloom on all the members of the Local Assembly and it is with the deepest grief that we pen these few lines. He has left behind an undying example of unselfish love and service. To spend and be spent in serving the Cause was ever his highest ideal. He endeavoured in all things to be a humble follower of the Master by helping the weak, comforting the sorrowful, and irradiating an atmosphere of love around him.

We poor mortals cannot hope to understand the deree of the Most High but we have a firm and humble confidence in His Love which ordereth all things for the advancement of His Kingdom.

As the rose cannot distil its fragrance except it when dies, so those beloved of the Lord diffuse the sweet influence of their lives when they have passed away.

Our hearts go out with love and deepest sympathy to those loved ones left behind in their sad bereavement.

Yours in His Name
Abbasi. M. U.
Bahai Assembly
Camp-Karachi."

[We endorse every word of Mr. Abbasi in the above letter and associate ourselves with him in conveying our condolence and sympathy to the bereaved members of the deceased's family—Editor.]

———: O :———

We most heartily congratulate our American brethren and sisters on bringing out an excellently edited compilation of some of the very important letters of the Guardian of the Cause in an attractive booklet form under the title of "*Letters from Shoghi Effendi:–January 21, 1922–November 27, 1924.*" It is published by the Bahai Publishing Committee of New York City under the direct supervision of the National Spiritual Assembly. Its price is fifteen cents. Most of the letters deal with the administration of the affairs of the Movement such as the election of the Local and National Assemblies and their respective rights, privileges, duties and responsibilities. We recommend it strongly to all our readers and particularly to the members of all local and National Assemblies.

———

The Orient–Occident Unity Board of Tihran, referring to the noble endeavours of our revered sister Mrs. Victoria Bedekian of Mont Clair, New Jersy, to unite the children of the world through the teachings of Baha-'u'-llah, and her constant message of love and precious gifts to the Bahai children the world over, writes:—"We realise that the will of H. H. Baha-'u'llah and the endeavour of 'Abdu'l-Baha to create brotherhood and fellowship have brought the friends to such a state of unity that they are always thinking of one another and trying to serve each other. The Bahai Children of Tihran, who constitute the "Garden of Divine Friendship" convey their heartfelt love and regards to their brothers and sisters in other parts of the world and hope that through the cooperation of those brothers and sisters will, before long, be able to hoist the banner of Universal Peace and to remove all superstitions, hatred, and enmity from the earth."

© Afnan Library Trust 2017

THE SPIRITUAL ASSEMBLY OF RANGOON.

On Sunday the 23rd May, 1925. the following nine members were elected to form the Spiritual Assembly of Rangoon for the current year 1925-1926.

1. Mr. Syed Janab Ali, B. A. Barrister-at-Law. *President.*
2. Dr. A. Hakim, *Vice President.*
3. Mr. Syed Ghulam Murtaza Ali, *Secretary.*
4. Mr. Syed Abdu'l Hussein Shirazee, *Treasurer.*
5. Mr. Hamid Ali, *Accountant.*
6. Jinabi Syed Mustafa Roumie, *Teacher.*
7. "Khan Saheb" Dr. Syed Mazhar Ali, *Member.*
8. Dr. M. A. Latiff (M. P. L.), *Member.*
9. Mr. Mohammed Hatiff, *Member.*

The Secretary's Address:— Bahai Assembly P. O. Box 299. Rangoon (Burma, India.)

THE SPIRITUAL ASSEMBLY OF MANDALAY.

Members elected for the current year 1925-1926.

1. U Nyo, *President.*
2. Khalifa Mahammed Eunoos, *Teacher.*
3. Miss Ma Ma, *Secretary.*
4. Ko Ba, *Treasurer.*
5. U Mya, *Custodian of Assembly properties.*
6. U Po Htike, *Member.*
7. U Pe, *Member.*
8. Ma Ma Myaing (Mrs. U. Po Win), *Member.*
9. Ma Ma Gyi (Mrs. U Nyo), *Member.*

The Secretary's Address:–621, Gondan; 83rd Street, Mandalay, (Burma, India.)

THE SPIRITUAL ASSEMBLY OF DAIDANAW—KALAZOO KUNGYANGON.

The following members were elected on the last day of Ridwan feast for the current year 1925-1926.

1, U Tun Gywe, *President.*

2. U Sut, *Treasurer.*

3. U Son, *Secretary.*

4. Maung Sen, *Asst. Secretary.*

5. Ko Than Ghine, *Asst. Treesurer.*

6. Saya U Po U, *Teacher.*

7. Saya Maung Ba Sein, *Member.*

8. Ko Tun Din, *Member.*

9. Ko Shwe Hmin, *Member.*

The Secretary's Address:— Bahai Assembly,
Village Daidanaw Kalazoo,
P. O. Kungyangon,
(Hanthawaddy Dist.)
(Burma, India.)

The Baha-'i seamen who lately received the Message from Mr. **Abbas Ali** *of S. S. Bhamo.*

From left to right.

(1) Mr. Noor Mahammed.
(2) Mr. Abbas Ali.
(3) Mr. Nuruddin, Shirma.
(4) Mr. Md. Ismail.
(5) Mr. Md. Yacoob.
(6) Mr. Md. Hussein.
(7) Mr. Md. Haneef.

© Afnan Library Trust 2017

လူသတ္တဝါတို့မှာ အနာဘဲဂုဏ်တန်ခိုး ဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကား။ မိမိချက်မြှုပ်ရောအ
ရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကို
ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ဤမင္ဂလာဆင်းသတင်း
စာကိုးဖြန်မာနိုင်ငံ
နေးဘဟာခီ-သာ
သနာတေဝါ မဟာ
ဗွေလေ ဂျဟာနီ အ
သင်းကပိုန်ပ်ဒုတ်
ဝေကြသည်။
—ဟု—
အယ်ဒီတာ။
ဆိုက်ယာဒ်,မွတ်စ
တဖွာရှုစီး
ရန်ကုန်မြို့။
စာတိုက်သေတ္တာ
နံပါတ် ၂၉၉
P. Box No. 299
RANGOON.

အိုလောကီသူလောကီသားလူအ
ပေါင်းတို့။ သင်တို့သည်။ သစ်ပင်တ
ပင်တည်းမှသီးပွင့်သောသစ်သီးများ
နှင့်။ အကိုင်းတကိုင်းတည်းမှပေါက်
ရောက်လေသော အရွက်များပင်ဖြစ်
ကြကုန်သည်ဟု။ဘဟာအဝဠာဒ်။
အရှင်ဖြတ်ဓိန့်တော်မူ၏။

ဤအခန်းဖွင့်။
မြန်မာပြည်နှင့်
အိန္ဒိယပြည်များ။
၁၂-လ ၅။
အိုရောန်။ ၁၂-လ။
၂-ထူးနေ့။
အမေရိကံ။
၁၂လ။ ၂-ဒေါ်လာ
အင်္ဂလန်ပြည်။
၁၂လ။ ၇ ½ ရှိလင်
အေရှစ်နှင့်ပါလက်
ကိုရွှေတ်ရှ်။ ၅၀၊။
တစောင်လျှင်-၅၆။
စာတိုက်ခအငြိမ်း။
ADDRESS :
S. M. ROUMI
No, 2B, 41 st Street,
RANGOON

ဒုတိယတွဲ၊ ၁၉၂၅—ခု၊ ဇွန်လနှင့်ဇူလိုင်လ။ နံပါတ်—၁၀—၁၁။

ရောင်ခြည်တော်မဂ္ဂဇင်းဦးလိုရင်းတည်းဟူသော၁တ်တရားအကြောင်းမှာ တကယ်လုံးဦး ရှိနေကြသော
မနုဿလူသက္ကဝါအပေါင်းတို့ကို ညှိအစ်ကိုရင်းဟူ၍ချစ်ခင်ဖြတ်နိုးခြင်းဖြင့်တလုံးတစတည်းနှင့် တစိတ်
တသတောတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း။ မှက်ဇောက်တင် အသင့်ရှိကြသည့် အလုံးစုံသော သာသနာတော်
ဖြတ်တို့၏မူလအခြေအဖြစ်ရင်း။တရုတည်းနှင့်တမျိုးတည်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ညွှန်ပြခြင်းများဖြစ်၏။
ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သော၁ထ္ထရာများနှင့်သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကိုရေးသားခဲ့၏ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရ၏။
၎င်း၁တ်တရားများနှင့်လိုလျှင်း၍၊အချုပ်ရေးသားသောအချက်များကို မျှော်လင့်အပ်သည့်အရင်းနှင့်မည်သည့်ထက်ဆင်းရဲ
အကြောင်းရောက်လာသောအခါ၊ ၎င်းကွက်ခြင်းမရှိအဲ့ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရလိမ့်မည်။ မေတ္တာတော်၁တ်တရားများ
သက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ဂြင်းမှတပါးအစိုးရမင်း ပြည်အုပ်စိုးခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ မြေရေးရာမှုဗျာဒ်းတွင်မပါ
မဝင်အသိုးသိုးဘာသာများက ကိုယ်အချင်းချင်းပဲတိုက်ခတ် ထိခိုက်အောင်မြောဆိုဒွေးရှိသော အချက်များကို
အလေးဂရုမပြုလျှစ်လျူရှုနေရပါသည်။

© Afnan Library Trust 2017

တော်ကိုယူဆောင်၍ စိုးစံတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည်
ချီးမွမ်းပါ၏။"ဟုပြောကြလေသည်။

အဓိပ္ပါယ်ကား၊ကိုယ်တော်သည်မိမိဆုံးမသြဝါဒ၊ ဓမ္မစက်တရား
များကိုအကုန်အစင်ပြည့်စုံစွာအတည်ပြုတော်မူထိမ့်မည်၊လောကီသားခပ်သိမ်း
ကုန်အလုံးစုံတို့ကို၊မိမိအရိပ်တော်အောက်၌ စုဝေးတော်မူလိမ့်မည်။ မနုဿလူ
သတ္တဝါအကုန်လုံးတို့ကိုတဲ့ တော်တရုတည်းအရိပ်အောက်၌ ပါဝင်စေတော်မူ
လိမ့်မည်၊အစည်အဆက်စိုးစံအုပ်စိုးခြင်းဟူသည်ကား။ထာဝရ ဘုရားသခင်၌
သာလျှင်ရှိနှင့်လေသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်သည် အနန္တစိုးစံတော် မူထျက်ရှိ
သည်နှင့်အဆက်ဆက် စိုးစံအုပ်စိုးတော် မူလိမ့်အံ့သော်သည်း၊ ယခုအချက်၌
ကိုယ်တော်စိုးစံအုပ်စိုးတော်မူခြင်းနှင့်ဆိုင်သောပလ္လင်တော်သည်၊ ကိုယ်တော်
တိုင်ပွင့်တော်မူတို့ကျအတည်ပြုဖြဲဖြဲဖြဲဖြဲနှင့်တော်မူထားလေသောအရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်
တော်မူ၏၊ထိုအရှင်ဟူမူကား။မနုဿလူသတ္တဝါတို့အတွက်ဝိညာဉ် ပကတိ
ဖြစ်၍၊အနန္တအသက်ရှင်ခြင်းကိုပေးနိုင်သောဆုံးမသြဝါဒများနှင့် ဓမ္မစက်တ
ရားကိုအတည်ပြုတော်မူလိမ့်မည်။

ထိုထာဝရဘုရားသခင်း၏အချုပ်အခြာအလုံးစုံသော ကြွယ်ဝပွင့်တော်
မူခြင်းနေရာဌာနဘည်းဟူသောအရှင်သည်။မိမိ၌ပါလာသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်
ဆိုင်ရာမဟာတန်ခိုး အာနုဘော်တော်အားဖြင့် လောကီ တဝှမ်းလုံးကိုနှိုင်နင်း
အောင်မြင်တော်မူလိမ့်မည်ဟူသောအကြောင်းမှတပါး စစ်တိုက်ခြင်းဖြင့် အ
လျင်းမဟုတ်ချေ။စစ်ပြေငြိမ်းခြင်းနှင့် ငြိမ်သက်ဇြဲချမ်းခြင်းဖြင့်။ လောကီကိုစီစဉ်
တော်မူလိမ့်မည်ဟူသောအချက်မှတပါး ထို့မနှင့်ခေါ်းလွယ်စသော လက်နက်ကရိ
ယာဖြင့်အလျင်းမဟုတ်ချေ။ထိုထာဝရဘုရားသခင်စိုးစံခြင်းနှင့်ဆိုင်သော အုပ်
စိုးခြင်းကိုစင်စစ်တည်းဟူသောမေတ္တာတော်ဖြင့် တည်ထောင်စေတော်မူလိမ့်
မည်။စစ်မက်ပြုခြင်း၏ခွန်အားဗလဖြင့် အလျင်းမဟုတ်ချေ။ ထိုထာဝရဘုရား
သခင်၏ဆုံးမသြဝါဒဓမ္မစက်တရားတော်ကိုကြင်နာကရုဏာ တရားများနှင့်
သာအတည်ပြုတော်မူလိမ့်မည်။ စစ်မက်ပြုရသောလက်နက် ကရိယာများနှင့်
ကြမ်းတမ်းခြင်းအားဖြင့်အလျင်းမဟုတ်ချေ။အမျိုးမျိုးသော လူသတ္တဝါအပေါင်း
တို့ကိုဤမျှလောက်သွန်သင်ပဲ့ပြင်တော်မူလိမ့်မည်ဆိုသော်။အနေအဖြစ်။အလေ့
အကျင့်နှင့်၊တာသာဝါဒ။ အမျိုးအနွယ်။ အသင်းအပင်းများကဲ့ဖြား ခြားနားခြင်း
အားဖြင့်ထိုလူရာသည်၊စံပုလွေနှင့်သိုးသားငယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဖြေဆိုးနှင့်
နွဲ့စိုသောသူငယ်ကလေးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ကျားသစ်နှင့်ဆိတ်သားငယ် ကဲ့
သို့လည်းကောင်း။ဖြစ်ကုန်ကြသော်လည်း၊ကျမ်းစာအနာဂတ်ပြစကားလာရှိသည့်
အတိုင်း။မိမိတို့အချင်းချင်းတဦးနှင့်တဦးချစ်ခင်မြတ်နိုးကြ၍ ညီရင်းအစ်ကိုရင်း

ဗျာဒိတ်ကျမ်း၊အခန်းကြီး၊ တဆယ်တစ်၊ အနက်ဘွင့်ပြုချက်၊
မိုဇ်ပါဝေဒါတော့။အပ္ပဒွယ်၊ဘဟားကျမ်းဒေတဝ်ကေဒသမအခန်း။
{ လွန်ခဲ့သောမေလ-အဆက် }

(၁၆) "ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ မိမိတို့ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်သော အသက်ကြီးသူ နှစ်ဆယ်လေးပါးတို့သည် ပြပဝပ်၍ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ထျက်"

(၁၇) "အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၍ပစ္စုပ္ပါန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ကာလအစည်ရှိတော်မူသောထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ကိုယ်တော်၏ မဟာတန်ခိုးတော်ကိုယူဆောင်၍ စိုးစံတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ချီးမွမ်းပါ၏။"

ထာဝရဘုရားသခင်၏ကိုယ်စားတော်ပြုသောအရှင်မြတ်တို့နှင့်၊ အထူး ရွေးကောက်ခြင်း ခံရလေသော သူတော်သူမြတ် ထောင်းတို့သည်၊ အဆီးအသိး ကပ်ကာလ၌တဆယ်နှစ်ပါးစီသာရှိကြကုန်၏။ပမာဆိုသော်၊ ရှင်ယာကုပ် ကပ် ကာလ၌ထိုသခင်၏သားစု တဆယ်နှစ်ပါးရှိကုန်၏။ ရှင်မောရှေခေတ်ကာလ၌ လည်းကောင်း။ဆူသဒရုလအမျိုးသားခြင်းတို့အပေါ်၌သူကြီးမင်းပြု၍ ၎င်းတို့ကို အုပ်စိုးလေသောမင်းများသည် တဆယ်နှစ်ပါးရှိကြကုန်၏။ သခင်ခရစ်တော် ကပ်ကာလ၌လည်းကောင်း ပမန်းတော် တဆယ်နှစ်ပါးရှိကြကုန်၏။ အရှင် မိဟမ္မာန်၊ခေတ်ကာလ၌လည်းကောင်းတဆယ်နှစ်ပါးသော အေမာမ်သခင်များ ရှိကြကုန်၏။သို့ရာတွင်။ယခုကြွယ်ဝပွင့်တော်မူသော ထွန်းမြတ်သောအရှင်မြတ် ၏ကပ်ကာလ၌၊ ရွေးအထက်ကျော်ကာလက ကြွယ်ဝပွင့်တော်မူကြထေသော ခပ်သိမ်းကုန် အရှင်မြတ်တို့ကပ်ကာလထက် သာလွန်၍နှစ်ဆမြောက်သော တ ပည့်တော်ပေါင်း နှစ်ဆယ်လေးပါးရှိကြကုန်သတည်း။ အကြောင်းမူကား၊ ယခု ခေတ်သမယ၌ကြွယ်ဝပွင့်တော်မူသောအရှင်မြတ်၏ကြီးမြင့်မြတ်ခြင်းကိုအမှတ် ပြု၍ဤကဲ့သို့လိုအပ်သတည်း။ထင်းသနှိုင်းမြင့်မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ထာဝရ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မိမိတို့ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်လျက်ရှိကြသည်။ အဓိပ္ပါယ် ကား။ကမ္ဘာအဆက်ဆက်စိုးစံလျက်ရှိကြကုန်သတည်း။

ထိုနှစ်ဆယ်လေးပါးသောသခင်တို့သည်မိမိတို့ကမ္ဘာအဆက်ဆက် စိုး စံရသောပလ္လင်များအပေါ်မှာ စံဝင်းထျက်ရှိနေခြင်းသော်လည်း။ထိုအထူးကြွယ်ဝ ပွင့်တော်မူသောအရှင်ကြောင့်ရှေ့တော်၌က ညခံခစာ့ပြပဝင်ထျက်၊ ကိုယ်တော် ကိုခပ်ကိုးကွယ်သဖြင့်။"အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ပစ္စုပ္ပါန်၊အတိတ်၊အနာဂတ် ကာလအစည်ရှိတော်မူသောထာဝရ ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ မဟာတန်ခိုး

© Afnan Library Trust 2017

ဖြစ်ကြလျှက်။သင့်သင့်မြတ်မြတ်ရှိကြသဖြင့် တလုံးတဝတည်းနှင့် တစိတ်တသ
ဘောတည်းဖြစ်ကြကုန်လိမ့်မည်။ အမျိုးအနွယ်ကြောင့် စက်ဆုတ်ရွံရှာသော
အကြောင်းများနှင့်။ဘာသာဝါဒကြောင့်မုန်းထားကြသောအကြောင်းများလည်း
ကောင်း။အသင်းအပင်းဂိုဏ်းဂဏကြောင့်ဖြစ်သောစိတ်သဘောကွဲပြားခြင်းနှင့်။
ငြင်းခုံခြင်းစသောအကြောင်းများလည်းကောင်း အကုန်အစင် ပပျောက် လာ၍
လူသတ္တဝါမျိုးအလုံးစုံတို့သည်။မင်္ဂလာရှိသောအပင်တော်၏အရိပ်ကို ခိုလှုံကြ
သဖြင့်။လွန်မင်းစွာသော ညီညွတ်ခြင်းနှင့် ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း သဘောတရား
ရရှိကြလိမ့်မည်။

(၁၈) "လူမျိုးတို့သည် အမျက်ထွက်ကြသည်။" အကြောင်းကား
ကိုယ်တော်၏ဆုံးမသြောဝါဒတော်သည် အလုံးစုံသောလူမျိုးတို့၏ ရာဂတဏ္ဍာ
စိတ်သဘောနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍။ကိုယ်တော်၏ "အမျက်တော်သည်လည်း
ရောက်ပါဖြီ"အဓိပ္ပါယ်ကား။လူအလုံးစုံတို့သည်။ထင်ရှားစွာသော ဆုံးရှုံးခြင်း
၌ကျရောက်ကုန်သတည်း။ အကြောင်းကား။ ကိုယ်တော်၏ဆုံးမ သြောဝါဒနှင့်
ဓမ္မစက်တရားတော်ကိုမနာမယူဘဲနေကြသည်ဖြစ်၍။ အနန္တကျေးဇူးတော်ကို
မခံမရကြဘဲအာသာမဲ့ဖြစ်ကြသဖြင့်။ စင်စစ်တည်းဟူသော ပရမတ္တနေမင်း၏
ရောင်ခြည်တော်အလင်းမှပိတ်ပင်းခြင်းခံရကြသတည်း။

ထိုနောက်မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။"သေလွန်သောသူတို့ကိုတရား စီ
ရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ(ရမည်အချိန်ရောက်လာ)၍" ဆိုသောစကားအနက်ကား။
မြတ်စွာဘုရားသခင်မေတ္တာတော်၏ ဝိညာဉ်ကိုမခံမရကြ၍။ သန့်ရှင်းစွာသော
အနန္တအသက်ရှင်ခြင်း ဆုကျေးဇူးတော်ဝေစုဝေပုံမှအာသာမဲ့ဖြစ်လျက်။လူသေ
ပကတိအနေဖြင့်နေကြသည့်သူတို့ကိုစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူရမည့် ကာလရောက်
လာသည်ဆိုသော်။ရင်းတို့ကျင့်ကြီလေသောအကုသလဝိဘက်နှင့် သင့်လျော်စွာ
သောအဖြစ်ကိုခံရစေခြင်းဌါထမြောက်လာကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါကိုယ်တော်
သည်။ရင်းတို့ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်ရှိခြင်းဘုံ၌အောက်ကြလေသော အခြေအနေထွင်
မည်မျှလောက်ဆုတ်ယုတ်လျက်နေရစ်ကြသည့်လျှို့ဝှက်လျက်ရှိ။မှန်ကန်စွာသော
အထုပ္ပတ္တိတို့ကိုထင်ရှားစေတော်မူသဖြင့်။ ထိုသူတို့ကို စင်စစ်တည်းဟူသော
လူသေပကတိတို့စာရင်း၌ချထားတော်မူလိမ့်မည်။

"ကိုယ်တော်၏ကျွန်တည်းဟူသော ပရောဖက်တို့အား လည်းကောင်း။
သန့်ရှင်းသောသူတို့အားလည်းကောင်း။ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံရိုသေကြ
သောသူ အကြီးအငယ်တို့အားလည်းကောင်းဆုကျေးဇူးကို ပေးသနားတော်မူ
(ရမည်အချိန်ရောက်လာ)၍" ဆိုသောစကားအနက်ကား။ကိုယ်တော်သည်။သန့်

ရှင်းသောသူတော်ကောင်းများကို။အတိုင်းမဲ့ဖြစ်သောဆုကျေးဇူးတော်များဖြင့်
ထူးခြားစေတော်မူ၍၊ ထိုသူတို့ကို။ ဓိုဃ်းကောင်းကင်၏ တာရာကြယ်များသ
ဘွယ်အနန္တဂုဏ်တန်ခိုး၏အာကာသဘဝက်မှာထွန်းတောက် စေတော်မူလိမ့်
မည်။ထိုပြင်။ထာဝရဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အနန္တအသက်ရှင်
ခြင်းအကြောင်းနှင့်တရားတော်လမ်းကြောင်းကို ညွှန်ပြစေနိုင်သော စွမ်းရည်
သတ္တိကိုလည်းကောင်း။ထိုသူတို့အားပေးမသနားတော်မူလိမ့်မည်။

"မြေကြီးကိုဖျက်ဆီးသောသူတို့ကိုဖျက်ဆီးတော်မူ(ရမည်ဟူ)သောအ
ချိန်ရောက်ပြီဟုလျှောက်ဆိုကြ၏၊"အဓိပ္ပါယ်ကား။ သတိချွတ်ယွင်းသော သူတို့
ကိုအာသာမဲ့ဖြစ်စေတော်မူလိမ့်မည်။ အကြောင်းကား။ မျက်စိကန်းသောသူတို့
၏မျက်စိကန်းခြင်းအကြောင်းနှင့် မျက်စိမြင်သောသူတို့၏မျက်စိကောင်းခြင်းအ
ကြောင်းသည်။ ထင်ရှားလာလိမ့်မည်။ မှားယွင်းသော သူများ၏ ဓိုက်မဲခြင်းအ
ကြောင်းနှင့်။ ဘုရားမှန်တရားစစ်ကိုသိုက်နာသော သူတို့၏ ညာဏ်ပညာပြည့်စုံ
ခြင်းအကြောင်းထွန်းလင်းလာလိမ့်မည်။သို့ဖြစ်၍ဖျက်ဆီးသောသူတို့သည်ပျက်
စီးယိုယွင်းခြင်းသို့ရောက်ကုန်လိမ့်မည်။

(၁၉) "တဖန် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘုရားသခင်၏ ဗိတ်မှန်တော်ကိုဖွင့်
ထား၍၊"ဆိုသောစကားအဓိပ္ပါယ်ကား။ထာဝရဘုရားသခင်၏ယေရုရှလင်အိမ်
တော်ပေါ်ထင်လာ၍ဗိမာန်တော်သည် ထင်ရှားလာချေ၏။ ပညာရှိသုခမိန်တို့အ
ခေါ်၌သန့်ရှင်းသောဗိမာန်ဟူသည်ကား ထာဝရဘုရားသခင် သာသနာတော်
၏အနှစ်သာရရင်းနှင့်ကိုယ်တော်၏မုချစင်စစ် တည်းဟူသော ဆုံးမသြောဝါဒ
များဖြစ်ကုန်၏။ရင်းသာသနာတော်မြတ်နှင့် ဆုံးမသြောဝါဒများသည်၊ အထက်
ကပြောဆိုလာခဲ့သည့်အလျောက်(အတိုင်းမသိကြွလာပွင့်တော်မူကြလေသော
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ)ပရောဖက်များ၏ခေတ်ကာလများအနက် တစုံတရာသော ကပ်ကာ
လ၌ဖြစ်စေ။ပြောင်းလဲခြင်းကိုအလျှင်းမခံရစေဖူး။ထာဝရဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်း
ရာဌာနတည်းဟူသောယေရုရှလင်အိမ်တော်သည်။ ဘုရားသခင်ဓမ္မစက်တရား
သာသနာတော်၏စင်စစ်တည်းဟူသောအနှစ်ရင်းများပါဝင်သည်ဖြစ်၍။ဗိမာန်
တော်ဟုခေါ်ရ၏။ထိုပြင်။ဓာတ်လေးပါးသောခန္ဓာကိုယ်နှင့်သက်ဆိုင်သော။ ဘု
ရားရှိခိုးခြင်းနည်းနှင့် အရောင်းအဝယ်ပြုခြင်း ဓမ္မသတ်ဥပဒေများမှစသော အ
ရပ်ရပ်အကြောင်းများပါရှိသောကြောင့်၊ ရင်းအရာကိုပင်ယေရုရှလင်မြို့ဟူ၍သ
မုတ်ရ၏။သို့ဖြစ်၍ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဆိုင်သော ယေရုရှလင်မြို့ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သ
မုတ်ရ၏။ အချုပ်စကားမှာ။ဤစင်စစ်တည်းဟူသောပရမတ္တနေမင်း(ကြွလာပွင့်
တော်မူသောအရှင်) ၏ခေတ်ကာလ၌ဘုရားသခင်၏ အလင်း ရောင်ခြည်တော်
များသည်။လွန်မင်းစွာ ထွန်းလင်းတောက်ပလာသည်ဖြစ်၍။ ဘုရားသခင်ဆုံးမ

© Afnan Library Trust 2017

အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့်အမျက်တော်လျှပ်စစ်သည် အရောင်ပြက်လိမ့်မည်။ သစ္စာ
ပျက်ကွက်ခြင်း၏ မိုးသံခြုံနှင်းခြင်းအသံသည် ကျွေးကြော်လာလိမ့်မည်။ယေးင်
မှားခြင်းနှင့်ဆိုင်သောမြေလှုပ်ခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ် လာလိမ့်မည်။ ပဋိညဉ်သစ္စာ
ပျက်ကွက်သေးသူတို့အပေါ် ဒဏ်အလုံးကြီးစွာသောအဖြစ်စီရင်ခြင်း၏ မိုးသံးဆိုး
ကျလာလိမ့်မည်။ ဆုရား တရားကို သက်ဝင်ယုံကြည်ကြသည်ဟု ဟန်ဆောင်
သောသူအပေါင်းတို့သည်။စစ်ဆေးစုံစမ်းခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။

(ဗျာဒိတ်ကျမ်းအခန်းကြီး-၁၁-အနက်ဘွင့်ပြချက်၌တွင်ပြီး၏။)

ဘဟာအဝဇ္ဇသုတ်၊အရှင်ဖြတ်၊နှုတ်ကပတ်တော်။

သမ္မာတရားတော်မြတ်နှင့်ဆိုင်သောနေမင်းသည်ကြီးမြင့်မြတ်တော်မူလှ
သောအလွှာဟို အရှင်မြတ်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဖြစ်၏။ စည်းစားဆင်ခြင်ခြင်း၏
တိုင်းသူပြည်သား အကုန်လုံးတို့၌။ ညွှန်ကြားပညာ တိုးတက်စေခြင်း အကြောင်း
သည်။ ၎င်းနှုတ်ကပတ်တော်ကြောင့် သာသျှင် ဖြစ်မြောက်နိုင်သတည်း။ ထို
နှုတ်ကပတ်တော် မှာမူကား။ ငါစစ်တည်းဟူသော သစ္စာတရား၏အနှစ်ရင်း။
ဝိညာဉ်နှင့် အသက် ရှင်စေနိုင်သော ရေငင်ဖြစ်ပေ၏။ အရောခပ်သိမ်း ကုန်
တို့သည်။၎င်းနှုတ်ကပတ်တော်ကြောင့်သာဖြစ်ရှိလာ၍ တည်နေကြကုန်၏။ ထို
နှုတ်ကပတ်တော်၏အလင်းရောင်ခြည်သည်၊ မှန်ကြေးမှုံသဘွယ်သော စိတ်နှ
ထုံးမျှားဒဏ်ဝင်းတို့၏အရည့်အခြင်းနှင့်အရောင်အဆင်းရှိသည်အလျောက် အစဉ်မ
ပြတ်ထွန်းတောက်ထင်ရှားတတ်၏၊ပမာဆိုသော်။ထိုနှုတ်ကပတ်တော်၏အလင်း
ရောင်ခြည်သည်။ညွှာဏ်ပညာရှိသူခမိန်တို့၏မှန်ကြေးမှုံသဘွယ်သော စိတ်နှလုံး
များအပေါ်၌ထွန်းတောက်လာခဲ့သော်။ညွှာဏ်ပညာကိုသာထင်ရှားစေတတ်၏။
ပန်းချီဆရာများ၏ရှာကြံထိုးထွင်းခြင်း ညွှာဏ်သဘောအပေါ်၌ ထွန်းတောက်
သောအခါ၌လည်းကောင်း။အထူးဆန်းသစ်လှသောအရုပ်အဆင်းကိုမွမ်းမံချယ်
လှယ်နိုင်သောအကြံအစည်ဖြစ်ပွါးစေတတ်၏။အတတ်ပညာအမျိုးမျိုးတို့ကို ဆိ
ကြွမ်းတတ်မြောက်သောသူအပေါင်းတို့၏စိတ်နှလုံးများအပေါ်၌လည်းကောင်း။
ထိုနှုတ်ကပတ်တော်၏အလင်းရောင်ခြည် ထွန်းတောက်လင်းသောအခါ။ ညွှာဏ်
ပညာနှင့်ခက်ခဲနက်နဲသောအကြောင်းများကိုတော်ထုတ်ထင်ရှားစေတတ်၏။

လောကဥစ္စာရှိသမျှအရောခပ်သိမ်းကုန်တို့သည်။ မနုဿ လူသတ္တဝါမျိုးထို
အကြောင်းပြု၍ဖြစ်ပွါးလာကြသည်အလျောက်၊ထိုအရာမှုးပင်။ လူတို့၏ကိုယ်
တွင်းဒဏ္ဍာလည်းကောင်း။ ထင်ရှားစွာရှိကြ၏။ ထိုပြင်၊ လူကြောင့်အသက်ရှင်ကြ
သည်အတိုင်း-လူအားဖြင့်တိုးတက်ကြီးပွါးကြကုန်သတည်း။သို့ရာတွင် လူသတ္တ
ဝါမှာမူကား။ အလွှာဟိုအရှင်မြတ်နှုတ်ကပက်တော်တည်းဟူသော (ပရမတ္ထ)
နေမင်း။အရှင်မြတ်ကိုအဓိတက္ခဲပြုခြင်းကြောင့် သာလျှင်။ ဝိညာဉ်နှင့် ဆိုင်သော

ဩဝါဒများ၏အနှစ်သာရရင်းသည်။ ဖြစ်ရှိခြင်းလောကဌ အတည်ဖြစ်လာ၍။
မိုက်မဲခြင်းနှင့်ပညာကင်းမဲ့ခြင်း၏ အမိုက်ဒဏ္ဍာင်သည် ပပျောက်လာလိမ့်မည်။
သခ်ါရလောကသည်။ ဆန်းသစ်သောပရမတ္ထလောကဖြစ်လာ၍။ ညွှာဏ်ပညာ
ပွင့်လင်းခြင်းသည်လောကီဘဝမ်းထုံး ဝန်းဝိုင်းသဖြင့် နှံ့ပြားလာလိမ့်မည်၊ ထို
ဖြစ်၍ဗိမာန်ဘော်သည်ပွင့်လင်းထင်ရှားလာလိမ့်မည်ဟုဆိုရ၏။

"ကောင်းကင်ဘုံဌဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်ကိုဖွင့်ထား၍" ဟုဆိုလို
သော်သဘောကား။ဤပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ ကြွလာပွင့်တော်မူသော အရှင်အားဖြင့်။
မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ဆုံးမဩဝါဒများသည်။လောကဌကြီးဖြန့် နှံ့ပြားလာရ
သောကြောင့်လည်းကောင်း။ကိုယ်တော်၏ လျှို့ဝှက်လျက်နေသော အကြောင်း
များထင်ရှားလာရသောကြောင့်လည်းကောင်း။ မရျစင်စစ်တည်းဟူသော ပရ
မတ္ထနေမင်းအရှင်မြတ်၏ ရောင်ခြည်တော် အရှိန်အဝါ တောက်ပလာရသော
ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပါရမီ အောင်မြင်ခြင်းနှင့် မဂ်ဖိုလ်ရရှိခြင်း တံခါးများ
သည်။လောကီလေးမျက်နှာဌပွင့်လင်းလာ၍ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဆိုင်သောအနှံ့အ
သူခချမ်းသာခြင်း၏နိဒ္ဒါတ်သက္ခဏာတို့သည်။ထင်ရှားလာလိမ့်မည်။

"ဗိမာန်တော်တဲမှာ ပဋိညဉ် သေတ္တာတော် ထင်ရှားလေ၏။ ဆိုသော်စ
ကားအနက်ကား။ဘုရားသခင်၏ယေရှုရှင်ဗိမာန်တော်မှာပဋိညဉ် သစ္စာတော်
၏ကျမ်းစာ သည်ဆင်ရှားသာ၍။ကိုယ်ဒတ်၏(ကောဘာဒဗျာအာဟာဒိ၊လေဝိဟာ
ဒိ သာက်။)ပဋိညဉ်တော်ရွှေဒပလွှာသည်အတည်ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ ထိုအခါ၌သာ
ပဋိညဉ်နှင့်သစ္စာဘော်၏အနက်အဓိပ္ပါယ်များသည် ရှင်းလင်းစွာ ပေါ်ထင်လာ
လိမ့်မည်၊ဘုရားသခင်ဂုဏ်တော်၏ ကိုယ်စွဲကြော်စောခြင်းသည်။ အရှေ့နှင့်အ
နောက်မျက်နှာတိုင်းပြည်တို့၌ အကုန်အစင် နှံ့ပြားလာလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်
သာ သနာတော်မြတ်၏မင်္ဂလာသတင်းကြွေးကြော်ခြင်းအသံသည်လည်း၊ လော
ကတဝှမ်းသုံးကိုချုပ်အုပ်လိမ့်မည်၊ထိုမဟိဒ္ဓိဘော်ကိုမယုံမကြည်ငြင်းဆန်ပုန်
ကန်ကြသည့်သူအပေါင်းတို့မူကား။ ဂျာတ်ချခြင်းခံရ၍။ ဖရိဖရဲဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
သစ္စာတော်စောင့်ထိန်းသောသူအလုံးစုံတို့သည်။ ထွဋ်ဖြတ်သော ဂုဏ်မျာ ဖြင့်။
ဆုနိုးတန်ခိုးကြီး မြင့်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူတော်ကောင်းအ
ပေါင်းတို့သည်၊မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ပဋိညဉ်ကျမ်းကောင်ကဲ့ခဲ့ဉီဉီမမာစွဲကိုင်
ထား၍၊သစ္စာဒတ်ကိုစွဲစွဲမြဲမြဲစောင့်ထိန်းလျက်ရှိနေကြကုန်သတည်း။

"သျှပ်စစ်ပြက်ခြင်း၊အသံမြည်ခြင်း၊မိုးသံခြုံနှင်းခြင်း၊မြေလှုပ်ခြင်း၊အလုံး
ကြီးစွာသောမိုးသီးကျခြင်းဖြစ်ကြ၏၊"အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပဋိညဉ်ကျမ်းတော်
ထင်ရှားလာလျှင်ပြင်းထန်စွာသောလေမုန်တိုင်းကျလာလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏

© Afnan Library Trust 2017

ဖြစ်ရှိခြင်းနှင့်။အသက်ရှင်ခြင်းကိုရရှိကုန်သတည်း။ ခပ်သိမ်းကုန်မွမ်းမြတ်သော နာမတော်များနှင့်။ထွန်မြတ်သော ဂုဏ်လက္ခဏာများအလုံးစုံတို့သည်။ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်ပိုင်ဆိုင်ရာ ပစ္စည်းပိုင်များ ဖြစ်ကြကုန်သတည်း။ ထိုနှုယ်ကပတ်တော်သည်။လူခပ်သိမ်းတို့၏စိတ်နှလုံး၌တောက်လောင်လျက်ရှိ။ကိုယ်တော်နှင့်မစပ်ဆိုင်သောအရာဟူသမျှတို့ကို ကျွမ်းလောင်စေတတ်သောအလွှာဟို။ အရှင်မြတ်၏မီးပင်ဖြစ်၏။ကိုယ်တော်အရှင်မြတ်ကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးသော သူအပေါင်းတို့၏စိတ်နှလုံးများသည်လည်း။ယခုမီးလျှံအားဖြင့်အစဉ်မပြတ်တောက်လောင်လျက်ရှိကြကုန်သတည်း။ထိုမီးလျှံသည်။မိမိကိုယ်ကိုမီး၏အဆင်းသဏ္ဌာန်ဖြင့် ထင်ရှားစေသောရေ၏အနှစ်သာရရင်းမရချဖြစ်၏။ အပြင်ပအမြင်အားဖြင့်ကျွမ်းလောင်စေတတ်သောမီးပင်ဖြစ်ငြားသော်လည်း။အတွင်းအားဖြင့်။ငြိမ်သက်ခြင်းဖြစ်မြောက်စေနိုင်သောနုရီအလင်းဖြစ်ပေ၏။ ဤမီးသဘွယ်သော ရေဟူမူကား။ အရာခပ်သိမ်းကုန်တို့အား။ အသက်ရှင်ခြင်းကို ပေးသနားတော်မူနိုင်သော ရေဖြစ်ပေသတည်း။

မြတ်စွာဘုရားသခင် ကောင်းကင် ဘုံတော်နှင့်ဆိုင်သော။ ၎င်းပြင်။ အသက်ရှင်စေနိုင်သော။ ယခုရေကို တောင်းခံရရှိအံ့သောဌါလည်းကောင်း။ ငြိမ်သက်ခြင်းချမ်းသာ ဖြစ်ပွါးစေနိုင်သော ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်ရာ ခွက်ဖလားဖြင့်စားသောက်အံ့သောဌါလည်းကောင်း။ကိုယ်တော်၏မေတ္တာတော်၌ ခိုလှုံခြင်းမှဆီးတားပိတ်ပင်စေတတ်သောအရာဟူသမျှတို့မှ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခြင်းကို ရရှိအံ့သောဌါလည်းကောင်း။ငါသည်။အလွှာဟိုအရှင်မြတ်အပါးတော်၌ ဆုပန်ထျက်ရှိတော်မူသည်။

အဟလေ၊ဘဟာ။တည်းဟူသောမြတ်စွာဘုရားသခင်၏ အသင်းသားများအလုံးစုံတို့အပေါ်၌။ ဘဟာအလ်။ အပ္ဖဟာ။ မဂ်လာနှစ်သိမ့်ခြင်း အစဉ်ရောက်ပါစေသောစ်။(ပြီး၏။)

အသုဘ၊အကြောင်း။

မန္တလေးမြို့။မာဟဖွေလေ။ ရူဟာနီ။ အသင်းလူကြီး ကိုဘိုးထိုက်၏သို့မမြ။ထိုပြင်။ချပ္ပရာမြို့။အသင်းဝင်။အရတ်စတူ။မြား၏သို့မ။ မစာဟရာတို့သည်။ လွန်ခဲ့သောမေလအတွင်း။မလကူတေ။ အပ္ဖဟာ။ သို့။ စိုအ၀ုတ်ဒ၊ ဖြစ်ကြလေသည်၊အသီးအသီးမြို့များ၌ရှိသောအသင်းဝင်အဟာဘပ္ဖများအကုန်လုံးတို့သည့် ၎င်းအကြောင်းကိုကြားသိရလျှင်၊အလွန်ဝမ်းနည်ကြသဖြင့်။ ကွယ်လွန်သူများ၌အနန္တရဟမတ်တော်ချမ်းသာခြင်းရှိတို့ရာ။ခတံမ်၊ရိနာဂျာတ်များရွတ်ဘတ်လျက်ဆုတောင်းမေတ္တာပို့သကြလေသည်၊

© Afnan Library Trust 2017

نفع خود دیده نفع هیئت نوع * خیر خود کرده وقف خیر عموم
ذکر ایشان در انتباه بشر * فکر ایشان در انتشار علوم
فخر ایشان ز دهر رفع عیوب * عیش ایشان ز خلق دفع غموم
بزم آنان در اتحاد ملل * عزم آنان در اقتصاد عموم
جانشان نذر قاتل بیرحم * نانشان وقف سائل محروم
حامی و حافظ حدود عباد * حامل و حارس حقوق عموم

آنکه مؤمن بود بطلعت ذات
هست مستجمع جمیع صفات

اخبار صعود حزن آمود احبای الهی در هند و برمه

از قرار مکتوبیکه از روضهٔ - چهپره - سارن - هندوستان رسیده - خبر صعود دختر نیک اختر جوان جناب محمد ارسطو میان - از احباب ثابتین راسخین عهد میثاق بوده - نیز از دیدنو کلزو کنجانگون خبر صعود پدر پیر کو موسی که معروف به اوسان وا - و نیز طفل صغیر کو موسی را نوشته بودند - الاشراق بمعیت جمیع دوستان هندوستان و برمه - در نهایت همدردی بازماندگانرا تعزیت و تسلیت میگوید - و از برای صبر و سلوان که صفت اهل ایمان است استدعا میکند - و بجهت مغفرت آن نفوس طیبهٔ متصاعدهٔ الی الله از درگاه خداوند غفار مسئلت مینماید *

خود را در موقعیکه بایستی بجهت رفاه و آسایش بنی نوع بشر صرف شود در آنچه که مورث اضمحلال و بربادی سلالهٔ انسانیست بآزادگی فوق العاده بذل مینمایند * این نزاع وجدالها - و این اختلافات و خونریزیها باید بکلی منقرض گردد - وجمیع ناس چون یک عائله و یک فامیل باید زندگی نمایند * احدی را نشاید که افتخار نماید باینکه وطن خود را دوست میدارد * بلکه شایان افتخار اینست که او بنی نوع خویشرا دوست میدارد " (حضرت بهاء الله)

" ای پسران دانش ! چشم سر را پلک بآن نازکی از دیدن جهان و آنچه در اوست بی بهره نماید - دیگر پردهٔ آز اگر بر چشم دل فرود آید چه خواهد کرد " (بهاء الله)

" یا ابن الوجود ! لا تشتغل بالدنیا لان بالنار نمتحن الذهب - وبالذهب نمتحن العباد " (بهاء الله)

" از تعصب بپرهیزید ! روشنی خوشایند است از هر چراغیکه بیفروزد وجمال گل زیبا و دلکش است از هر گلستانیکه بشگفد * اختر را همان تابناکی و درخشندگی است - خواه از شرق بدرخشد ویا از غرب * "
(عبد البهاء)

" ای احبای الهی ! در اینظهور مقدس جدال و نزاع بکلی ممنوع بوده - هر متعدی جفاکیش خود را از فیوضات الهی محروم سازد * برهر فردی لازم که کمال محبت وراستی و دستکاری ورافت ومهربانی صمیمی قلبی نسبت بجمیع نوع و خلق اهل عالم اظهار نماید - اعم از اینکه آنها یار باشند یا اغیار * بلکه روح رأفت ومحبت باید چنان احاطه نماید که هر بیگانه ئی هم خود را دوست یگانه تصور کند - وذره ئی از اختلاف باقی نماند * "
(عبد البهاء)

(انتهی المقاله)

اشعار آبدار حضرت نعیم طیب الله رمسه

بعد مهدی نزول عیسی بود * در فلسطین وحول اقصی بود
چونکه قائم قیامت صغری است * بعد صغری قیام کبری بود
چونکه مهدی است نفخة الاولی * بعد اولی ندای اخری بود
دنت الساعه بعثت نقطه است * انشقاق قمر زیحیی بود
کفن و دفن وحنوط قائم را * متولی جمال ابهی بود

بعد قائم حسین وبعد حسین * حجت از نسل او بدنیا بود
هفت ونه چون خلافت مهدی است * پس چهل سال حکم عیسی بود
بر سر صخرهٔ صور اسرافیل * از پی حشر ونشر و احیا بود
گرنه ابهی زبعد قائم بود * بعثت نقطه بی علائم بود

یحیی و عیسی که باب و بهاست
در حقیقت چو یحیی وعیسی است

ذات ابهی چگونه عیسی نیست * روح اعلی چگونه عیسی نیست
کور بینا نمود و بینا کور * همچو عیسی چگونه عیسی نیست
در تن دهر روح تازه دمید * این مسیحا چگونه عیسی نیست
مردگان را بعلم و حلم وحکم * کرد احیا چگونه عیسی نیست
کرد مبعوث بس حواریین * بهر دنیا چگونه عیسی نیست
بس علامات ومعجزات ازاو * گشت پیدا چگونه عیسی نیست
بهر صلح وصلاح خلق افتاد * در بلایا چگونه عیسی نیست
از برای نجات امت باز * شد مهیا چگونه عیسی نیست

دهر را داد بهترین تنظیم
خلقرا داد خوشترین تعلیم

هرچه بدعت بدل بسنت کرد * کینه ها را همه محبت کرد
مخزن بغض و فتنه و کین را * کان عفو و عطا و شفقت کرد
منبع جور وجهل و طغیانرا * منشاء عدل و علم و عفت کرد
هم بجای جهاد وجنگ وجدال * حکم صلح و صلاح و الفت کرد
دل وجان وروان مرد مرا * کان امن و امان ورحمت کرد
نظم دنیا و دین و دولترا * باد وام و قوام و قدرت کرد
شکل ممسوخ آدمیترا * باز راجع بآدمیت کرد
عالم مرده را بنفخهٔ صور * متحرک زمرگ غفلت کرد

قحط ایمان غلامی دین بوده
رزق امروز خلق آورده

تربیت کرد امتی مظلوم * با کتابی و مسلکی معلوم
ضعفا شان انیس هر مکروب * اقویا شان پناه هر مظلوم

© Afnan Library Trust 2017

نسبت و ارتباط این نهضت عظیمه با دیانت مسیح و سایر ادیان عظیمهٔ عالم چگونه است ؟

رابطهٔ نسبتی که این امر اعظم را با دیانت مسیحی و سایر ادیان موجودهٔ عالمست - همان ارتباطیست که ثمر را با گل و شگوفه است * باینمعنی که دیانت بهائی ظهور نتیجهٔ ترقی کمالیهٔ سایر ادیان است * حضرت بهاء الله تعلیم میفرمایند که جمیع ادیان قسمتی است از ان نظم کلیهٔ الهیه که محض تربیت و فلاح بنی نوع آدم تأسیس گشته * جمیع و خشوران و آئین گران عظیم الشان - یک دین و یک آئین را بمردم آموختند که مبنی بر بندگی و پرستش خدای واحد مطلق است * اما هریک از این مظاهر حقهٔ آن تعلیمات را برحسب اقتضای زمان - وبفراخور قابلیت و استعداد اهل آنزمان که بجهت اصلاح و تربیتشان مبعوث شده بودند - بهیئت کمالیه بر آنها عرضه کردند * چنانچه در میان جمیع آنمظاهر حقه جز و خدت و اتحاد حقیقی هیچ شائبهٔ فرق و اختلافی نبوده - لیکن همهٔ این مغایرت و بیگانگی ها ناشی از پیروان بی بصیرت آن بزرگان است که بنزاع و مخالفت با یکدیگر افتادند حال بیمن تعلیمات حضرت مسیح و سائر مظاهر مقدسهٔ الهیه - بنی نوع بشر بچنین اعلی مدارج ترقی ارتقاء جسته - که دارای استعداد و قابلیت قبول آن تعالیم کلیهٔ کمالیه ئی گشته - که جمیع نبوات و بشارات الهامیه ازمنهٔ ماقبل خود را تکمیل کرده و خواهد کرد * وجمیع احزاب و فرق متباغضه و ملل و مذاهب متعاندهٔ متباینه را که سبب اعظم تفرقه و تشتت عالم انسانی شده اند - بصلح و آشتی با یکدیگر پیوند خواهد داد * وحتماً این امر بدیع آنقرنی را تأسیس خواهد کرد - که قرن فلاح و نجاح کافهٔ نوع بشر و استقرار صلح و سلام برروی زمین است - و بشارت آمدنش در کتب مقدسهٔ جمیع ادیان مذکور است *

چنانچه خطوط راه آهن - و کشتیهای بحری - و طیاره های هوائی - و اتومبیل ها - و نظام پسته - و تلغراف با سیم و بی سیم و تایفون - و کثرت مطابع - و ماکنه جات هرقسم که در اینقرن اخیر از برای رفاهیت و تسهیلات عالم انسانی ایجاد گشته - وسائطی است که محض اتحاد و یکجهتی کافهٔ بنی نوع بشر مهیا گشته - اختراع لسان اسپرانتو - که لسانی است بس سهل و آسان -

و وسایط جدید الاختراع دیگر نیز می بینیم که بجهت تبادلهٔ خیالات و تشیید مبانی ارتباط محبت و اخوت و یگانگی در میان اهالی جمیع اقالیم عالم مخصوصاً در اینقرن بدیع تأسیس یافته * لیکن مسلم است که جمیع این اشیاء بسر خودی خود بدون یک قوهٔ محرکهٔ قاهرهٔ محالست خلق را کنفس واحدهٔ متحد و متفق بسازد - چه که تقلیب قلوب و افکار در هر حال اهم و الزمترین سائر امور است در این مدار مخصوص - و تکمیل چنین امورات مطلقاً منوط و منحصر است فقط بقوهٔ یک دیانت حقه ئیکه از دستکاری بشری و افکار باطلهٔ جعلیه فارغ و آزاد است * و محقق است که بنا بر سنت قدیم الهی همیشه هر قرن جدید دیانت بواسطهٔ ظهور یک پیغامبر و خشور و یا یک برزخ و واسطهٔ کلیهٔ میان خلق و حق که حامل پیغام و الهام جدید الهیست تأسیس یافته و میباید * چنانچه در اینقرن هم که حال بنی نوع انسان در ان داخل شده است حضرت بهاء الله بعنوان مظهر ظهور کلیهٔ الهیهٔ اینقرن جدید بالاستقلال ظهور فرموده اند * و بنابراین ظهور مستقل ایشان با هیچیک از مظاهر قدسیهٔ الهی و پیغمبران پیشین رقابت و همسری بهیچوجه ندارند - و با حضرت مسیح هم بکلی مخالفت و بیگانگی ندارند بلکه بالعکس جمیع بشارات و وعود و نبوتهای انبیای ماقبل را تکمیل فرموده امورات آن بزرگانرا تمشیت و انجام میدهند *

مختصر بیانات مبارکهٔ حضرت بهاء الله - و حضرت عبد البها

" ما را مقصد و منظوری جز بهبودی و اصلاح عالم - و راحت و آسائش امم نبوده و نیست * معذالک مردم ناسنجیده نسبت فتنه و فساد بما میدهند و سزاوار سجن و سرگونی میپندارند * * * * باید جمیع اقوام و ملل عالم برشریعهٔ واحده مجتمع شوند - و جمیع سلالهٔ بشر با یکدیگر چون برادر و خواهر گردند روابط محبت و یگانگی را باید در میان اولاد آدم مستحکم نمود - و اختلافات دینی و نزاعهای مذهبی را بکلی از میان برداشت * و مغایرت جنسی و قومی را مطلقاً محو و نابود کرد * * * * آیا هیچ ضرری و نقصانی در این هست ؟ * * * اما چنانکه اراده الله قرار گرفته - این امور حتماً واقع خواهد شد * این نزاعهای بیثمر - و این جنگهای تباهی آور رفع خواهد شد " و صلح اکبر - پدید و نمودار خواهد گردید * * * * آیا این نیست که مسیح بشارت بان داده ؟ * * * معذالک میبینیم سلاطین و پادشاهان شما خزائن

© Afnan Library Trust 2017

اقطار و امصار ممالک مصر و اروپا و امریکا وکندا را فرمودند * وبلا انقطاع وانفصال پیوسته در تشریح وتبیین اصول اساسیهٔ این دین مبین مشغول شدند ودر تربیت واعلاح وهدایت ونجاح کافهٔ احبا واتباع خود در اطراف جهان - واحداث وانبعاث احساسات روحانیه وانجذابات الهیه در نهادشان مصروف بودند *

تا انکه بسن هفتاد وهفت سالگی - در سنهٔ ۱۹۲۱ م بملکوت ابهی صعود فرمودند * ودر وصایای مبارکه که مرقوم بقلم مبارک خود ایشان است - بنص صریح نوهٔ عزیز خود حضرت شوقی افندی ربانی را یگانه ولی امرالله مقرر فرمودند - ودر همین وصایای مبارکه بجهت تاسیس وانتخاب یک هیئت اجتماعیه شورای بین المللی هدایت فرمودند واساسش را علی العموم مبنی بر اتفاق آراء بهائیان اقطار عالم قرار دادند - که باید در مستقبل ازبرای ترقی وتوسیع اشاعت این امر اعظم برطبق اصول ومبادی اساسیهٔ حضرت بهاءالله نظم وترتیبی شایسته بدهند وفدائیان خود را تبعدیل در جمیع اعمالشان راهنمائی نمایند

بیان مختصر حالاتیکه بتأثیر ونفوذ کلمة الله تابحال ظهور یافته *

وقتیکه حضرت باب وحضرت بهاءالله آغاز بنشر تعالیم مبارکه فرمودند - مملکت ایران در نهایت تدنی وانحطاط بود - عصبیت جاهلانه وتقلید کورانه تسلطی تام داشت - حکومت ضعیف ومختل - وظلم وتعدی بیجا را استیلای عام بود * علوم وفنون مغربی را نجس وناپاک میشمردند - وزنان را بیعلم ونادان در کنج خانه منزوی میگذاشتند * در ابتداء امر مخالفت ومعاندت با اهل بها واذیت بشدتی مالا یطاق بود * بقدر بیست هزار نفوس مؤمنین بعنوان شهادت تلف شدند - چه بسیار نفوس کثیره را که محبوس کردند - وسرگون نمودند - وچه بسیاری که املاک موروثیشانرا غصب کردند - واموالشانرا بنهب وغارت ویغما بردند - وبانواع جور وجفا وستمکاری وبیرحمی وشکنجه وعذاب بهلاکت رسانیده شدند * چنانچه از ادیان ومذاهب مختلفه نفوسیکه قبل از ایمان آوردن از یکدیگر اجتناب میورزیدند - وکافر ونجس وناپاک میدانستند حال بمجرد داخل شدن در حوزهٔ این اخوت اعظم در فداکاری وجان نثاری درحق یکدیگر سبقت میجویند - حتی درباره قاتل خود جان شیرین خویشتن را

رایگان میدهند * وتعصبات قدیمهٔ خود را کنار گذاشته حال در هر شهر ودهکده ئی مدارسی ازبرای تعلیم وتربیت دوشیزگان خود باز میکنند * وبغایت حلیم وصبور ومتنور الفکر وترقی طلب شده اند *

در خصوص تعداد پیروان این نهضت در مملکت ایران - لورد کرزن کیدلستون در کتاب خود که معروف باسم "ایران" - ودر سنهٔ ۱۸۹۲ مرقوم کشته - عبارت ذیل را مینگارد که ترجمه اش اینست - "دست کم تخمینهٔ تعداد نفوس موجودی (اینحزب را در ایران) نصف ملیون قرار داده اند * ولی من ازروی گفتگوی با اشخاصیکه شایستگی صحیح اندازه گرفتن را دارند قیاس میکنم که تمام جمعیت نفوس تقریباً یگ ملیون است *" در اقالیم روسیه والمان وفرانسه وانگلستان وامریکا وافریقا وچین وژاپون واسترالیا وهندوستان وبرمه عدهٔ نفوس اهل بها بهزارها رسیده - وفعلا بسرعت فوق العاده مرکزهای متعددهٔ ئی در اقالیم مختلفهٔ اروپا - وچین وژاپون - واسترالیا - ونیوزیلاند - ومصر - وافریقای جنوبی - وجزایر بحر پاسیفیک - (هندوستان - وبرمه) وسایر اقالیم کرهٔ ارض تاسیس شده و میشود * مسلم ومسیحی ویهودی وزردشتی وبرهمی وبودائی از هر ملت وآئین حتی از حزب طبیعیین ودهریین که معتقد بهیچ دیانتی نبوده همه روزه جم غفیری در این اخوت حقیقی داخل میشوند - ومعاندت دیرینه وتعصبات قدیمه را بکلی فرو گذاشته - برخود متحتم گرفته اند که ازبرای آمدن آن ملکوت الهی که موعود است متحداً کار کنند *

این نهضت عظیمهٔ بهائی - در تقلیب قلوب ناس وتبدیل صورت وحالات زندگانی نفوس که بحیثیت خلق جدید همه را مبعوث نموده - قدرت ونفوذ معجزنمای خود را بداهة ثابت کرده - وچنان اصول اساسیه ئی مرتب نموده که پیروان هردین وملت وآئین ومذهب وجنس وقوم از هرصنف ورتبه ئی که باشند - بنهایت روح وریحان میتوانند بر شریعهٔ واحده مجتمع شوند * چنانچه بداهة میبینیم که همه شان فعلا بکمال اتحاد ویگانگی در یک قبیله وفامیل بزرگی داخل شده بمحبت وروحانیت تمام زندگی مینمایند * ووسائلی در نهایت اتقان تعبیه فرموده که قادر است برتاسیس تمدن جدیدی که تعاون وتعاضد با اضدادش همسری خواهد کرد ومحبت درجای عداوت متمکن خواهد شد - وفداکاری درسبیل رضای الهی مقام خواهشات نفسانی واغراض دنیوی را خواهد گرفت *

© Afnan Library Trust 2017

ربع مسکون سرایت کرده و احاطه نموده *

واصول اساسیه دیانتیه اش کدام است ؟

منجمله بعضی از اصول اساسیه این امر اعظم از قرار ذیل است که مرقوم میگردد *

(۱) تحری حقیقت بآزادی وجدان - وترک جمیع تعصبات واوهام تقلیدیه

(۲) وحدت عالم انسانی - " همه باریکدارید - وبرگهای یکشاخسار وگلهای یک گلزار " *

(۳) دین باید سبب محبت ویگانگی باشد - ورنه ازحکم دین خارجست *

(۴) جمیع ادیان دراصول اساسیهٔ خود واحدند -

(۵) دین باید باعلم وحکمت توام وهمعنان باشد - وبابرهان عقلی و ایمان همداستان *

(۶) رفع حروبات هائله وتاسیس صلح عمومی - ودارالشورای عمومی ملی ومحاکمه وپارلمان بین المللی *

(۷) لسان ارتباط دهندهٔ عمومی بین المللی - که باید درجمیع مدارس عالم علی العموم بیاموزند *

(۸) تعمیم تربیت وتعلیم اجباری - علی الخصوص دوشیزگان را که در آینده مادرهای اطفال میشوند - واول معلم سلالهٔ آیندگان ازبعد ند

(۹) مساوات درتقدم وترقی پسران بادختران - ومساوات درحقوق زنان بامردان *

(۱۰) اشتغال جمیع جنس بشربکسب وکاری بلا استثنای امیروفقیر - "وهرشغلی ازحیث خدمت بنوع نفس عبادتست *

(۱۱) حل مسئلهٔ اقتصادی - وازالهٔ فقرمفرط وتعدیل غنای مفرط - وپرستاری وتفقد بحال محتاجان *

(۱۲) اقرار بوحدانیت پروردگاریکتا وعبودیت خالصه مطلقاً بخدا - واطاعت اوامروا حکام منزلهٔ من عندالله که بواسطهٔ مظاهر مقدسهٔ اونازل شده -

چگونگی آغاز این نهضت *

مبشراین امراعظم میرزا سید علی محمد نام جوانیست بیست وپنجساله که معروف است به "باب" * در سنه ۱۸۴۴ م (مطابق سنه ۱۲۶۰ ه) آغاز ببشارت ظهور مظهراعظمی فرمود که چون ظاهرشود قرن جدیدی در دیانت ومدنیت از سرنو آغاز گیرد * وپس از شش ساله مساعی جمیلهٔ مبرا از اغراض شخصیه بسن سی ویکسالگی شهید شدند * وسینهٔ مبارک ایشان هدف هزارها گلوله شد *

مؤسس این نهضت بهیه حضرت بهاء الله بودند - که اصول اساسیه اش را در شصت سال قبل بنانهادند * وموعود بودن خود را برحسب بشارت حضرت باب وجمیع پیغمبران پیشین علی العموم اعلان کردند * مانند مبشریگانهٔ خود ایشان نیز بتکذیب واستکبار خلق گرفتار شدند - وهرگونه شدائد و بلایا ومحن ورزایا - وایذا واذیت را متحمل گردیدند * در مدت چهل ساله سجن وسرگونی اغلب اوقات این بزرگوار در تحریر وتدوین آن آیات والواح الهامیه ئیکه منزول من الله ومامور بابلاغ آن بوده اند مصروف ودر تعلیم وتربیت اتباع وپیروان خویش محصور بود * مقام آخرین سرگونی حضرتش شهرعکا از توابع فلسطین بوده - که درهمین حابسن هفتاد وپنج سالگی خود در سنه ۱۸۹۲ م بافق اعلی صعود فرمودند *

اشاعت وترقی دهنده ومبین منصوص این امراعظم حضرت عبدالبهاولدارشد حضرت بهاء الله بودند - که بنص قاطع پدر بزرگوار خود (حضرت بهاء الله) مرکز عهد وپیمانی که جمیع اهل بها از برای اکتساب فیوضات تعلیم وتربیت وهدایت مامورند بتوجه بسوی ایشان * حضرت عبدالبها پیوسته بلا انقطاع در سفروحضروحبس واسارت ودرجمیع مصائب وبلایای وارد بر پدر بزرگوار خود همراه وهمدم وسهیم وشریک بوده اند * وتا سنهٔ ۱۹۰۸ م - که مشروطهٔ دولت عثمانی واقع شد - مسجون وقلعه بند (در حصن عکا) بودند - وبظهور انقلابات عظیمه وتغییرات کلیه در آئین و قوانین سلطنتی چون جمیع محبوسین ومسجونین مذهبی وسیاسی مملکت ترکیا را قاطبهٔ حکم استخلاص وآزادی داده شد - حضرت عبدالبها نیز مطلق العنان شدند * وپس ازاین حیفا وفلسطین را مستقلا مقروموسکن خود قرار دادند * اما دراین بین آنی راحت وآرام نجستند بلکه محض تبلیغ امرالله واعلای کلمة الله تحمل مشقات فوق العادهٔ مسافرتهای طویلهٔ وسیعهٔ

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

جلد دوم | ماه جون وجولای سنه ۱۹۲۵ م | شماره دهم ویازدهم
٧٨٦

چیست نهضت بهائی ؟

(باین عنوان کتابچه ئی در اقالیم اروپا و امریکا بالسن مختلفه چندین مرتبه طبع ونشر یافته - اینک ترجمه اش را بلسان فارسی تقدیم حضور قارئین محترم الاشراق مینمائیم)

مقصد کلی نهضت بهائی تاسیس دیانت حقه وصلح عمومی است در میان کافهٔ نوع بشر * ابتداء این امر از مملکت ایران در اواسط قرن نوزدهم میلادی آغاز شده - ولیکن حالا اشاعت خارق العادهٔ حیرت افزایش نه تنها در موطن اصلی خود ملک ایران محصور است - بلکه از خاور گرفته تا باختر بجمیع اقالیم

© Afnan Library Trust 2017

THE DAWN

Vol. II. AUGUST, 1925. No. 12.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

WORDS OF SHOGHI EFFENDI.

Suppose a non-Bahai should ask us as to what should denote a Bahai and differentiate him from every body else, and were we to answer a hero worship and adoration to the Center of the Cause that makes a Bahai willing to give up his life and property, he would be sure to answer you that that alone will not bring about the regeneration of the world. That alone will not wipe out international hatred fostered for ages past, and will not solve the economic plight before which the world stands aghast to day. And were we to tell him that our religion proclaims certain principles that no one can challenge or deny, we would be told that principles alone are no proof of its effect either, and not until the Bahais first translate these principles into their own everyday life and live according to the standard of the Cause they proclaim, will they be qualified to invite the whole world to come and follow their teachings. It is when the Bahais prove their religion by no greater argument than actions and deeds that we are sure to be promulgating the Cause and that men will come and willingly join our ranks.

Not by the force of numbers, nor by the mere exposition of a set of new and noble principles., not by an organised compaign of teaching—no matter how world-wide and elaborate in its character—not even by the staunchness of our faith or the exaltation of our enthusiasm can we ultimately hope to vindicate in the eyes of a critical and sceptical age, the supreme claim of the Abha Revelation. One thing and only one thing will unfailingly and alone secure the

undoubted triumph of this sacred Cause, namely the extent to which our own inner life and private character mirror forth in their manifold aspects the splendour of those eternal principles proclaimed by Baha-'u'-llah.

Not until the dynamic love we cherish for Him is sufficiently reflected in its power and purity in all our dealings with our fellow men however remotely connected and humble in origin, can we hope to exalt in the eyes of the self-seeking world the genuineness of the all conquering love of God. Not until we live ourselves the life of a true Bahái, can we hope to demonstrate the creative and transforming potency of the Faith we profess. Nothing but the abundance of our actions, nothing but the purity of our lives and the integrity of our characters, can in the last resort establish our claim that the Bahái Spirit is in this day the sole agency that can translate a long cherished ideal into an enduring achievement.

With this vision clearly set before us, and fortified by the knowledge of the gracious aid of Baha-'u'-llah and the repeated assurances of 'Abdu'l–Baha let us first strive to live the life and then arise with one heart, one mind, and one voice, to reinforce our numbers and achieve our end, Let us arise to teach His Cause with righteousness conviction, understanding and vigour. Let this be the paramount and most urgent duty of every Bahai. Let us make it the dominating passion of our life. Let us scatter to the utmost corners of the earth; sacrifice our personal interests. comforts, tastes, and pleasure; mingle with the diverse kindreds and peoples of the world; familiarize ourselves with their manners, traditions, thoughts and customs; arouse stimulate and maintain universal interest in the Movement, and at the same time endeavour by all means in our power, by concentrated and persistent attention, to enlist the unreserved allegiance and the active support of the more hopeful and receptive among our hearers.

[*Letters from Shoghi Effendi.*]

———: o :———

WORDS OF 'ABDU'L—BAHA.

The obstacle which prevents the so called religious men from accepting the teachings of God is literal interpreting. Moses announced the coming of Christ. The Israelites were awaiting him with the greatest impatience and anxiety, but when he came they called him Beelzebub. "The conditions laid down in the Bible for the coming of the expected one were not fulfilled," they said. They did not understand that the conditions were symbolical. For instance, it is written—"He will come from an unknown, place." Jesus came from Nazareth. How can this be the Messiah"? they reasoned. "It is written he will carry an iron scepter, that is to say, his shepherd's staff will be a

sword. This man has no sword. It was prophesied—he will be seated on the throne of *David*; behold this man has not so much as a mat whereon to sit. He was to spread the law of Moses; this man on the contrary seeks to destroy it. How can he be the promulgator of God's law"? they scornfully laughed.

It was prophesied that the East and West would be united under the Jewish Law; that the animals would be at peace one with another; that the wolf would no longer devour the sheep. They did not see these conditions fulfilled. Roman tyranny enveloped the world and they crucified the Christ.

The Jews were blind to reality. The real Christ came from the City of light. In the eternal realms Christ is a king. His shepherds staff, that is his tongue, was a sword dividing the true from the false. The throne of David is not a material throne but an eternal Kingdom. Christ re-established this Kingdom; it had been forgotten. Christ conquered the east and the west. This means a spiritual victory, not a material one.

Animals were to live in peace. This means the Chaldeans, the Syrians, the Romans, the Greeks, who were to make peace among themselves, for Christ spread the Cause of peace. As the Jews did not understand these things, they were deprived of the beauty of the Christ. Behold, again, the Christians are expecting the stars to fall and Christ to appear in the clouds, yet these are but symbols. They are awaiting a Christ from a heaven which does not exist.

Let us awake! Let us acquire a new intelligence in order to interpret the symbols and become acquainted with the mysteries. The real Christ spirit has come again from the supreme apex to illumine the world.

In the Gospel Jesus said "I am come from heaven." Physically he was born of a woman, but the Christ in reality is from the city of eternity, for heaven is not a place but a state of consciousness.

Man has a sacred power which permits him to discover the inner significances, the reality of invisible things. Ponder over these statements, so that the portals of divine wisdom and infinite knowledge may open before thy face.

———: o :———

THE SOLUTION OF THE ECONOMIC PROBLEM.

(a lecture delivered by Prof. Jinabi Fazel on January, 26th 1921. at the New thought Auditorium, Seattle, Wash, U. S. A.

The social and civic life of Persia is still very much along the pastoral and agricultural State. We are aware of the fact that the life of the ancient races and peoples was more or less along simple, primitive lines, accompanied by few needs and wants but as civilization advanced, the needs and wants of

© Afnan Library Trust 2017

humanity multiplied until to day human desires have increased to such an extent that man is in need of thousand and one things to make his life tolerably comfortable and peaceful. The life of the ancient people was very similar to the teaching of Christ when He said "Live like the lilies of the valley or like the birds of the air. If you have food for today, do not think of the food for tomorrow." However, very few people, under the stressing conditons of the present day, could live in accord with the literal meaning of that statement.

In the Orient, if we wanted to build a house, we brought a few planks of wood or a few branches of the trees, put them together and lived under its shade very happily and peacefully. Here in New York you have these immense skyscrapers, fifty and sixty stories high. Think how much scientific knowledge, how much technical manipulation of various departments of industry is necessary for the building of these mammoth structures. Stop and think for just one moment how many thousands of people today must toil under the ground in the mines in order to dig the iron ore then again the thousands that are engaged in throwing this same ore into the smelters to be put through the various processes necessary that we may have iron for the building of railroads. All this toiling is for our convenience and comfort. Thus in the morning or the evening we may start on our journey and the next day, or within a few hours, have arrived at our destination several hundred miles distant. This we do oft-times without seeing practically anything of interest along the way, because we move so rapidly. On the contrary in the Orient, we travel leisurely on the back of a donkey, a horse, or a mule, oft-times taking months and months to reach our destination. Thus the traveller has time to study every kind of plant on the plains over which he travels and by the time he has reached his goal his mind is filled with all kinds of interesting experiences. When coming from New York to the Pacific Coast one has scarcely seen any part of the country.

There is no question but that the wave of industrial civilization has come to engulf the world. There is no way of escape. The very tendency of the time is toward complication of events outwardly, but if we can gain that inner calmness and poise, that inner simplification, we can easily bring re-adjustment in our industrial and social conditions. That ideal life of simplicity of early ages cannot be duplicated today because humanity is not willing to go back. We must go forward with an expansive conciousness, developing the material laws of the universe. Hence the greatest problem of this age is the ennoblement of all work. We must look upon work not as drudgery and degrading, but as elevating and spiritualising. Just as the blood circulates through the various parts of the body, so work must keep the body of humanity in a wholesome

condition. Work to the body politic should be like the steam for the steamer; it is the energizing and propelling force. In the Orient we have had many parasites, social and religious. Thousands upon thousands of people formed themselves into a kind of class. One of the unwritten or unconscious laws of these various classes was constant sucking of the blood from the workers of the land. This they deliberately did without doing any thing whatsoever in return, relying wholely on the residue of the income of the workers in the community for their comforts and luxuries.

When Baha-'u'-llah appeared in Persia his first principle in the matter of Economics was the ennoblement of labour, saying that in this age work is worship; work is prayer. He stated in his writings that the most despeciable man in the estimation of God is that man who sits and begs for his daily bread, and the noblest man in the presence of God is that man who works and sustains himself and those who are dependent upon him. He says a lazy man is similar unto a paralyzed member of the body or a dried branch of a tree that is good only for to be amputated or thrown into the fire. The workers and the toilers of the earth, therefore, are the Kings and the soverigns thereof because through them there is that constant process of production and distribution making possible the exchange of labour and produce for the sustenance, comfort and happiness of mankind. Similarly in the realm of scientific investigation; philosophies and theories of any school of thought are only useful when they yield certain concrete and definite results. Such a school of thought is like unto a fruitful tree. But, if any school of philosophy begins with words and ends with words, producing no concrete or practical demonstration of its efficiency, it is like unto a wild tree of the jungles which is nonproductive. It benefits man nothing—merely a shade for the indolent. Hence the very life of the world of humanity is kept up by work, and the workers are like that pulsating organ in the body of mankind.

Formerly the matter of the medium of exchange was based upon barter. If one man had a dozen of eggs and his neighbour had a bushel of wheat, according to a certain arrangement, or upon a certain specified basis they would exchange these products.

The history of economics tells us that the Phoenicians, which were one of the first sea-faring nations, were the one who introduced money as the medium of exchange as a result of which gold silver copper and the various other things came into the market of the world. The original idea was to make work the basis of exchange, and when they brought money into the market, the plan was only to facilitate the matter, For example, I work eight hours and gain a

© Afnan Library Trust 2017

certain sum of money, then I go to the restaurant and give that money for the work that the cook does in preparing the food, then the cook who has also somebody working for him in keeping a house, in turn transfers his money to that person; thus a circle of exchange is made based entirely upon the thought of work and not merely the thought of worth of the money. Therefore, that which causes the affairs of the world to move is labour. Thus, you see, money is, in a sense crystallized labour, and the aim is not to allow too much of this crystallized labour to be accumulated in the hands of a few people, but that it may circulate through the organs and members of the body politic. That which ennobles or gives to capital or gold its worth is labour. Were it not for the sake of labour, in the center of this earth there are bushels and bushels of precious stones worth millians and millians of dollars that would be worth nothing.

The labourers and toilers are already giving at least, either through direct or indirect taxation, one third of their income for the upkeep of destructive means which bring upon the heads of humanity only disaster and misery. The greatest economic waste is war. It has always been so and will ever be. As long as the people are giving up the produce of their labour to those selfish men at the heads of their governments to build vast dreadnaughts, super dreadnaughts, and super–super dreadnaughts, there is no hope for salvation of the world. For each one of these, they give forty or fifty millians of dollars and after a few years they must be thrown into the junk-shop, yielding no productive result whatsoever. When I arrived in France and travelled through that country, I saw all along the streets young men crippled and maimed. Now what has been the result of this world war? Who brought it about except a few munition factory magnates, a few statesmen, or politicians whose one aim and desire in setting the world to burning with fire of hatred was that of selfish furtherance of their own aggrandizement and other interests which were far below the consideration of God and humanity? When the war was accomplished, each of these warring nations and governments proclaimed to their fellow nations that they were defending their own rights and vital interests, their own honour and flag. Of course, there has never been an impartial tribunal to pass judgment upon the validity of this statement; to say just which of these great nations have been truly defending their own right, because all of them in their blue books, their red books, and all other kind of books, have been crying out to all other of their sister nations: "We have been attacked: our interests were at jeopardy, and for this reason we arose to arms."

There is a story in Constantinople about a fat priest; and generally they are fat, especially their necks. This was a Muhammadan priest and he was praying in the Mosque. No sooner he began his prayers than into the Mosque came a man who took his place at the door just to watch him. While watching the priest he was suddenly moved by the usual spirit of mischief to find some body who would be willing to slap the neck of this sanctimonious priest. He looked around and surely enough there was a man standing at a short distance. The first man called to the second, saying "Will you slap that man on the back of the neck?" The man replied, "No, I could not do that." The first man took from his pocket a dollar and no sooner the man saw this dollar than he said: "I'll do it. Just give the dollar." Taking the money he advanced towards the priest who was praying. When praying it is the custom of the Muhammadans to bow down and then rise up. Just when he was arising the man gave him a severe slap. The priest turned saying: "What is the meaning of this?" "The man innocently said: "I beg your pardon; I had a friend with whom I often joked. He had just such a neck as yours. so when I came here I mistook you for this friend and thought—what fun—to just give him a kindly slap, so I beg of you to excuse me. It was, I assure you, a mistake." The priest continued his prayers. The mischief maker was still there and showed this man another dollar and said: "Do it again." When he had slapped him the second time, the priest almost lost his patience but being a genial priest and having certain admonitions in mind, he forgave the man and continued his prayers. Still bent on mischief, the first showed the second a gold English pound a third time and urged him to continue this impoliteness. The Third offence was too much for the priest. He arose and angrily said: "I am not going to stand this kind of treatment any longer." The man who had been administering the kindly punishment said: "I will be frank with you. Just as long as thy neck is so fat and shiny and so long as there are dollars in that man's pocket there, you will have to endure this friendly greating" Now, this is only a story, but it well illustrates our case; that just as long as there is selfishness in the politicians of the world and there is this quiescent willingness on the part of the toilers of the earth to be taxed and surtaxed, the world will have to go through these processes of wars and rumours of wars.

Before this great world war took place 'Abdu'l–Baha, the present leader of the Bahai movement, made a tour throughout Europe and America, giving forth wonderful economic teachings. In all his talks he repeatedly said that there shall arise in the future great strikes and deadlocks struggles and turmoils between the capitalists and the labourers; and if they do not come together in a peaceful and amicable way, thus trying to understand one another, the world will be facing a most tremendous danger. He also stated that the foundation of all economic justice is love and mutual understanding. If the capitalist has not that love in his heart and does not care to understand the side of his labourers, the struggle will continue indefinitely. He stated that there

© Afnan Library Trust 2017

must be a few laws brought into the industrial world; that as the ancients tried to overthrow their monarchs and establish democracies; just so there is a thought going on now in the religious world to establish democracy of religion, also there is a process of evolution going on in the industrial world. When these have been accomplished, the world will have been relieved of many of its troubles. Capital and labour can have a great congress and their representatives through joint management, through the idea of profit sharing, may easily arrange their difficulties. 'Abdu'l-Baha said the labourers or the employees must have a vital interest in the plant of industry. Higher wages will not solve their problems, but if above and beyond their annual expenses, they are given a certain percentage of the gross profits of the industry, then the labourers will put all their interest and all their desire into the efficient organization of the factory. He has written detailed laws, and you can have them in his books. These laws starting from the agricultural State and then the industrial State, when they are put into practice, much of the stress and storm that is crippling the wings of the society at present will be removed. Capital is like the blood that must circulate throughout all the organs and limbs and muscles and capillaries of the body. If all the blood goes to the head or the heart and not to the hands, there is something wrong with the economic system. As long as this blood is equally and happily distributed through all the organs of the body, then each organ will do its distinct function. The eyes cannot become the feet nor the ears become the hands, but each one has a peculiar service to render which is valuable in its own department. The change that must come in our economic system must come by evolution, not by force and violence, because only those changes which come slowly are permanent and valuable and we learn by our mistakes as we go along and walk in the pathway of development. In this world, in brief, we are in need of two things. First, the adjustment of our economic relations so that each individual of humanity may have bread to eat and the comforts of life to enjoy according to the standard of civilization of the country in which he lives; Second, the application of the Sermon on the Mount or the divine love which is the solving of all human problems for the equalization of the rights of men from an economic stand point is like into the body of man. The spirit that quickens and vivifies this body, no matter how perfect it is, is the love of God and the love of humanity without which all our economic measures will be fruitless. All our disturbances, deadlocks, and strikes that come on the part of labourers, in the last analysis, are not so much for higher wages as the assertion of manhood and womanhood; that this is an age when these people must be dealt with as living organism, not as products or commodity to be sold accordiug to the law of supply and demand. In other words, economics is like unto the glass and this

spirit of new manhood and womanhood is like unto the light in the glass. The power of the Holy Spirit is flooding the world with a new water of Truth which is capable of washing away all the sins and temptations of humanity. All we have to do in this day is to take this wonderful Water of Truth according to our capacity to receive and drinking deeply of the divine spirit, bring it into our lives and make it a part of our social and economic relations with humanity;so that from a material and spiritual stand point the world may receive this balm and this healing spirit thus standing on its own feet, causing its life to be filled with vibrations of love and a dynamic energy of life.

[*Translated by Mirza Ahmad Sohrab.*]

NOTES AND NEWS.

We are in receipt of a copy of the circular letter of the Spiritual Assembly of Haifa dated 17th May 1925 from which we learn that the friends in the Holy Land had their annual election on the first day of the Ridwan Feast and the following were elected to constitute the Spiritual Assembly for the current year:—

1 Mirza Hadi Shirazi.
2. Mirza Muhsin Shirazi.
3. Mirza Jalal Isfahani.
4. Siyyid Yahya Isfahani.
5. Mirza Husayn Yazdi
6. Mirza Azizullah Khan Bahadur.
7. Aga Abbas Quli.
8. Mirza Nurid-din Zain.
9. Mirza Badi Bushrui.

This letter informs us that during one of the important religious feasts at Mashhad a special committee was organized by the fanatics outwardly declaring that they wanted to make the feast a success but inwardly having in mind the persecution of the Bahais. This committee proclaimed the 15th day of the month of Shaban a national holiday and appealed to all that in order to keep up the prestige of the Holy Muslim Faith every individual should do his best to make the feast a success by decorations of all forms and the appeal was well responded. The friends foresaw what was coming on; the Spiritual Assembly met and decisions whereby the danger might be averted were taken. The Administrative commandant of the province was approached who promised that no untoward event would come about. Recommendations from the capital also helped the situation in favour of the friends of God.

The military commandant issued a public notice that he sympathised with the organizers of the feast but that he wished to emphasize that he would deprecate any action which may endanger public order and that he would take serious steps in maintaining it. With this notice he associated practical

© Afnan Library Trust 2017

measures and ordered men to be on duty in different parts of the city. In his instructions he made it clear that full respect should be shown to religious convictions and that no one should speak evil of the Bahais. This notice has an astounding effect upon the public and in the course of the celebrations of the feast a few of the fanatics tried to assert their inner nature by exciting the public but soon soldiers were on the spot and they were arrested and thrown into prison. No earthly power could bring about such a state of affairs; it was heavenly assistance that served the friends and especial meetings were conducted in gratitude to this distinct Divine Confirmation.

———: o :———

We have just received a copy of an exquisitely bound little book entitled "*The Bahai Dawn: Manchester*"— a history of the beginning of the Cause in Manchester. It is published by the Spiritual Assembly of Manchester. Only 100 copies have been printed and they may be obtained at 1 Norton Street, Hr Broughton, Manchester at 4 s/- per copy post free. All money realised from the sale of this book will go into the fund of the Bahai Assembly of Manchester for propagation of the Cause.

We are confident the friends in India and Burma will generously extend their help and co-operation to our brothers and sisters in Manchester in their noble effort to exalt the words of God.

လူသင်္ဘဝါတို့မှာ အနန္တဘုဏ်တန်ခိုး ဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကား။ ဒီမိုချက်မြို့ပြရေးအ
ရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကို
ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ဤမွေ့ဇင်းသတင်း
စာကို၊ မြန်မာနိုင်ငံ
နေ၊ တဟာဒီ-သာ
သနာတေဝါ၊ မဟာ
ဖွေလေ ရူဟာနီ အ
သင်းကပိုနွှိပ်ထုတ်
ဝေကြသည်။
—ယူ—
အယ်ဒီတာ။
ဆိုက်ယာဒ်,မွတ်စ
တဖာရူဓီး
ရန်ကုန်မြို့။
စာတိုက်သေတ္တာ
ပါတ် ၂၉၉။
P. Box No. 299
RANGOON

၉
ရွှေငြိမ်ဂြည်
ဝတ်

အခန်းနှုန်းမှာ။
မြမွှာပြည်နှင့်
အိန္ဒြိယပြည်များ။
၁၂-လ ၅။
အီရွန်။၁၂-လ။
၂-ထူမန်။
အမေရိကံ။
၁၂လ။၂-ဒေါ်လာ
အင်္ဂလန်ပြည်။
၁၂လ။၇ ၇ ရှိလင်
အေဂျစ်နှင့်ပါလက်
စတိုင်းပြည်များ။
ကိုရွှတ်ရှ။ ၅၀။
တစောင်လျှင်-၁၆။
စာတိုက်ခအငြိမ်း။
ADDRESS
S. M. ROUMI
No, 2 B, 41 st Street,
RANGOON

အခြားသော ကမ္ဘာ့ဘာသာတရားကြီးများ၏ ဘုရားတရားတို့ကဲ့သို့ပင် ဗဟိုအာဏာပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ဘဟာအေါ်လာသည် ဘဟာအေါ်လာ၏ ဘာသာတရားကို ဘာသာတရားအသစ်ဟု ဆိုသော်လည်း ဘဟာအေါ်လာသည် ဘုရားတရားအသစ်ကို ဟောကြားခြင်းမဟုတ်ပေ။

ဖေရှာယ-အနာဂတ္တိကျမ်း။ အခဏ်းကြီး။ တဆယ်တစ်။အနက်ဘွင့်ပြချက်၊ ဧဖ်ဖ္ဂါဝေဒ္ဒါတော့။အပ္ပဒ္ဒလိ။ဆဟာဂကျမ်းတော်၌ ပဌမအခိုင်း။ဒွါဒသမအခဏ်း။ ဟေရှာယအနာဂတ္တိကျမ်း။ အခဏ်းကြီးတဆယ်တစ်။ ငယ်-တစ်ဖွစ၍ တဆယ်တိုင်အောင်မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။

(၁) "ယေရှာအမျိုးအဂုတ်၌အတက်ပေါက်လိမ့်မည်။ သူ၏အမြစ်တို့ တွင်အညွှန့်သည်အသီးသီးလိမ့်မည်။(၂)ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်တည်း ဟူသောညာဏ်ပညာကိုပေးသောဝိညာဉ်၊ကြံစည်တတ်စွမ်းနိုင်သော သတ္တိကို ပေးသောဝိညာဉ်။ထာဝရဘုရားကိုသိ၍ကြောက်ရွံ့သောသဘောကိုပေးသော ဝိညာဉ်တော်သည့်ထိုသူအပေါ် မှာကျိန်းဝပ်တော်မူလိမ့်မည်။ (၃) ထိုသူသည် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ခြင်း၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍။ မိမိမျက်စိမြင်သည် အတိုင်းတရားမစီရင်။မိမိနားကြားသည့်အတိုင်းမဆုံးဖြတ်ဘဲ။(၄) ဆင်းရဲသား တို့၏အမှုကိုတရားတော်အတိုင်းစီရင်၍။ နှိမ့်ချသောမြေကြီးသားတို့ဘက်၌နေ လျက်။ဖြောင့်မတ်စွာဆုံးဖြတ်လိမ့်မည်။ မြေကြီးကိုနှက်ကဗျာတော် ထွဏ်နှင့် ဒဏ်ခတ်၍။ဆိုးသောသူကိုနှတ်ခမ်းထွက်သက်နှင့်ကွပ်မျက်လိမ့်မည် (၅)တရား နှင့်သစ္စာသည်သူ၏ခါးပန်းခါးစည်းဖြစ်လိမ့်မည်။(၆)တောခွေးသည်သိုးသငယ် နှင့်အတူနေလိမ့်မည်။ကျားသစ်သည်ဆိတ်သငယ်နှင့်အတူအိပ်လိမ့်မည်။နွားသ ငယ်၊ခြင်္သေ့သငယ်။ဆူအောင်ကျွေးသောအကောင်းတို့သည် အတူသွားလာ ကြ၍။လူသူငယ်သည်သူတို့ကိုပို့ဆောင်လိမ့်မည်။ (၇) နွားမနှင့်ဝံမသည်အတူ ကျက်စား၍သူတို့သားငယ်များသည်အတူအိပ်ကြလိမ့်မည်။ (၈) နို့စို့သူငယ် သည်လည်း။ဖြွဆိုးတွင်းပေါ် မှာကစားလိမ့်မည်။ နို့ကွာသော သူငယ်သည် လည်း။ဖြွဟောက်တွင်းဝ၌မိမိလက်ကိုသွင်းလိမ့်မည်။(၉) ငါ၏သန့်ရှင်းသော တောင်တပြင်လုံး၌ အနှောင့်အယှက်ပေးခြင်း ဖျက်ဆီးခြင်းကို မပြုရကြ။ အကြောင်းမူကား။ပင်လယ်ရေသည်မိမိနေရာကိုလွှမ်းဆိုးသကဲ့သို့။ မြေကြီးသည်။ ထာဝရဘုရားကိုသိကျွမ်းခြင်းပညာနှင့်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။"

ဂုဒ်းယေရှာအမျိုးအဂုတ်၌အတက်ပေါက်အံ့သောအကြောင်းသည်။ ဒါဝိဒ် မင်း၏ခမည်းတော်ယေရှာအဆက်အနွယ်မှ။ ယောသပ်။ မွေးဘွား လာရသော ကြောင့်။သခင်ခရစ်တော်၌ ဖွနကန့်စွာအတည်ဖြစ်လာခြားသော်လည်း။ သခင် ခရစ်တော်သည်။ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဖြစ်ရှိခြင်း အဖြစ်ကိုခံရလေသောကြောင့်။မိုဋ်ကိုယ်ကိုထာဝရဘုရား၏သားတော်ဟူ၍သ ရုတ်တော်မူသည်။ အကယ်၍ဤကဲ့သို့ အကြောင်းမရှိခဲ့လျှင်။ ထိုအနက်ဘွင့်ပြ ချက်သည်သခင်ခရစ်တော်၌ညီညွတ်စွာအတည်ဖြစ်နိုင်၏။ယခုအကြောင်းမှတ ပါး၊ဂုဒ်းအဂုတ်တည်းဟူသောအရှင်၏ခေတ်ကာလတွင် ကြီးကြပ်လာအံ့သော

အဖြစ်အပျက်တို့ကို။ ပရမတ္ထအနက်။ အတွင်းသဘောများအတိုင်း ကောက်ရ သော်လည်း။အကုန်အစင်စုံလင်အောင်မပေါ်မထင်ရှားဘဲ။ တဖျိုသာထင်ရှား လာကြောင်းကိုပြောဝံ့သည်။ထိုပြင်။အကယ်၍ပရမတ္ထအနက်။အတွင်းသဘော များအတိုင်းမကောက်ရဘဲ။တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပါယ်များယူလိုလျှင်လည်း။ ထိုနိမိတ် လက္ခဏာများအနက်တရုံတရာသော အချက်မျှဖြစ်စေ၊ ခရစ်တော်သခင်ပွင့်စဉ် ကပ်ကာလ၌အလျှင်းမပေါ် ထင်ရှားစဖူး။ပမာဆိုသော်။ ကျားသစ်နှင့်ဆိတ်သ ငယ်။ချင်္သေ့သငယ်နှင့်နွားသငယ်..ဖြွေနှင့်နို့စို့သငယ်။ဟူသောအရာတို့သည် ဥဒါဟရဏ်ဆောင်သောစကားဝှက်စကားထာ အထိမ်းအမှတ်များဖြစ်၍။ မိမိ တို့အချင်းချင်းမသင့်မတင့်ဖြစ်ကြလျက်တသင်းနှင့်တသင်း ရန်ပြုပြုမနှံးထားခြင်း ဖွဲ့သဖြင့်တိုက်ခိုက်နေကြသည့်အသီးအသီးအမျိုးကွဲတာသာကွဲဖြစ်သောတပါး အသင်းသားတို့ လူမျိုးတို့သည်။ ၎င်းတို့ရန်ပြုပြုမနှံးထားခြင်းအလေ့အကျင့်များ ကြောင့်ဝံပုလွေနှင့်သိုးသငယ်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြလေသည်။ သခင်ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ် တော်မှတ်သွင်းခြင်းခံရသောကြောင့်။ ထိုသို့ရှိုင်းမိုင်းသောလူမျိုးတို့သည်။ ဒုတိ ယအသက်ရှင်ခြင်းကိုရရှိသဖြင့် တလုံးတဝတည်းဖြစ်ကြ၍ တဦးနှင့်တဦးသင့် သင့်မြတ်မြတ်ပေါင်းသင်းလျက် နေကြသည်ဟု။ ပရမတ္ထ အနက်သဘောအရ ပြောနိုင်သတည်း။

သို့ရာတွင်"ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်တပြင်လုံး၌ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် ဖျက် ဆီးခြင်းကိုမပြုရကြ။အကြောင်းမူကားပင်လယ်ရေသည် မိမိနေရာကို လွှမ်းဆိုး သကဲ့သို့။မြေကြီးသည်ထာဝရဘုရားကိုသိကျွမ်းခြင်းပညာနှင့်ပြည့်စုံလိမ့်မည်" ဟူသောအနာဂတ္တိစကားနှင့်ဆိုင်ရာအထူပုတ္တိသည်။ သခင်ခရစ်တော်ကြွလာ ပွင့်တော်မူစဉ်ခေတ်ကာလ၌အလျှင်းမကြုံကြိုက်လာစဖူး။ အကြောင်းမူကား။တ သင်းနှင့်တသင်းရန်ပြုပြုမနှံးထား၍ အသီးသီးသဘောကွဲလွဲနေသော လူမျိုးတို့ သည်။ယခုအခါသမယတိုင်အောင်လောကီဘွင်အသင့်ရှိကြ၍။ဣသရေလအမျိုး သားတို့ကိုလက်ခံသောသူများနည်းပါးလျက်။ များစွာသောလူတို့သည် ထာဝရ ဘုရားကိုမသိမကျွမ်းဝင်ရှိကြသတည်း။ထိုနည်းတူ။ လူအများနှင့်ဆိုင်သော ဩဇ သက်ခြင်းသည်လည်း၊သခင်ခရစ်တော်လက်ထက်၌လောကီတွင် အတည်မဖြစ် လာစဖူး။အဓိပ္ပါယ်ကား။တဦးနှင့်တဦးအချင်းချင်းရန်ပြုပြုမနှံးထားလျက် နေကြ သောလူမျိုးများအလယ်၌သင့်မြတ်ခြင်းစိတ်သဘောမရှိရုံမျှမက၊ ရန်ခိုက်ခေါသ အငြင်းအခုံလည်းမပျောက်။ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းကိုလည်းကောင်းမရရှိကြကုန်သ တည်း၊ဂုဒ်းဆိုချက်နှင့်အညီ။ခရစ်ယာန်တာသာဝင်အသင်းသားလူမျိုးတို့အချင်း ချင်း၌ပင်၊ ဖြင်းထန်စွာသောရန်ပြုပြုမနှံးထားခြင်းနှင့် စစ်တိုက်ခြင်းအမှုတို့သည်။ ယခုအခါသမယတိုင်အောင်တိုးတက်လျက်ရှိသေးတည်း။

© Afnan Library Trust 2017

ဘဲ့ရာတွင်။ရင်းအနာဂတ္တိဗျာဒိတ်စကားအလုံးစုံသည်။ ဤခေတ်ကာလ၌
ကြွလာပွင့်တော်မူသော။ဘဟာအွလ္လာဟ်။အရှင်မြတ်၌သာတသွေမတိမ်း။အကျ
ရာတလုံးမျှမလွဲဘဲအစုံအလင်ပြည့်စုံကြောင်းကိုဒိဋ္ဌတွေ့မြင်ရလေသည်။ ။အ
ကြောင်းကား။ ဤအထူးဆန်းသစ်သောကပ်ကာလ၌လောကီသည်၊ ပြောင်းလဲ
ခြင်းခံရလိမ့်မည်။မနုဿလူသတ္တဝါတို့ဘုံသည်။ငြိမ်သက်ခြင်း၏ တန်ဆာများ
ဖြင့်ဆင်ယင်လျက်ထင်ရှားလိမ့်မည်။ အငြင်းအခုံရန်ခိုက်ဒေါသနှင့် သတ်ဖြတ်
ခြင်းအကြောင်းတို့သည်။သင့်တင့်သင့်မြတ်ခြင်း။ မှန်ကန်ခြင်းနှင့် ချစ်ခင်မြတ်နိုး
ခြင်းအရာများဖြင့်ပြောင်းလဲခြင်းခံရလိမ့်မည်။အမျိုးကွဲ။ ဘာသာကွဲနှင့်အသင်း
ကွဲဖြစ်နေကြသောရှင်ဘုရင်နှင့်ဆင်းရဲသားလူမျိုးတို့အချင်းချင်း၌မေတ္တာနှင့်က
ရုဏာဖြစ်ပေါ် လာလိမ့်မည်။တဦးနှင့်တဦးအမျိုးဆက်နွယ်ခြင်းနှင့် ပေါင်းဘက်
ပြုလုပ်ကိုင်နေရခြင်းသည်။အတည်ကျဖြစ်လာလိမ့်မည်။ အဆုံး၌စစ်တိုက်ခြင်း
အတတ်ကိုပညတ်ကြ၍တခါတည်းပပျောက်ကုန်လိမ့်မည်။

"ကေတာဗျေ။အတ်က၊ ဒါတ်စ၊"တည်းဟူသော။ အလွန်သန့်ရှင်းသော
ကျမ်းတော်မြတ်၌မြွက်ဟတော်မူလေသော ဓမ္မစက်တရားတော်သည် အတည်
ဖြစ်လာရသောအခါ။ အရပ်ရပ်ငြင်းခုံခြင်းနှင့် ခုခံငြင်းဆန်ခြင်း အမှုတို့သည်။
(ဘိုက်တွလ်။အဒလ်။)တည်းဟူသောတကမ္ဘာလုံးရှင်ဘုရင်နှင့်ဆင်းရဲသားမခြား
လူတို့အကုန်လုံးတည်ထောင်ပြုအံ့သောတရားခွင်လွှတ်တော်ရုံ ကြီး၌ ဖြောင့်မတ်
စွာစီရင်ရလိမ့်မည်။ အသစ်ကြိုကြိုက်သာရသည့်ခဲယဉ်းသော အမှုတို့လည်း
ကောင်း။ရှင်းလင်းစွာဖြစ်လာလိမ့်မည်၊ ပထဝီအလုံးခွဲထားလေသော တိုက်ပါး
ပါးတို့သည်။တတိုက်တည်းဟူ၍ အမှတ်ပြုရလိမ့်မည်။ အရေအတွက်များပြား
သောအမျိုးသားတို့သည်။လူမျိုးတမျိုးတည်းသာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ လောကီမြေ
တပြင်လုံးသည်မြို့တမြို့တည်းဖြစ်၍။ မနုဿလူသတ္တဝါအမျိုးတို့သည်။ တစုတ
ဝေးတည်းပေါင်းထားသော လူမျိုးတမျိုးတည်းသာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်၊ပြည်ချား
ဆက်သွယ်ပေးခြင်းနှင့်လူအမျိုးအနွယ်အသင်းအပင်းတို့ရောနှောပေါင်းစပ်ပြွမ်း
ရှက်ခြင်းအရေးအခွင့်တို့သည်။ဤကဲ့သို့အနေအဖြစ်သို့ရောက်လိမ့်မည်ဆိုသော်။
မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးသည်။တမျိုးတည်းဖြစ်သောအမျိုးအနွယ်နှင့်အရင်းအချာ
ဖြစ်သောသားချင်းပေါက်ဘော်များအနေဖြင့် ရောနှောပေါင်းသင်းလျက်နေကြ
လိမ့်မည်။ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဆိုင်သောမေတ္တာတော်၏အလင်းရောင်ခြည်သည်
ပွင့်လင်းတွန်းတောက်လာ၍ရန်ငြိုးမုန်းထားခြင်း၏ အရိက်မှောင်သည်လောကီ
တပြင်လုံးမှပယ်ရှားပပျောံလာလိမ့်မည်။စစ်တိုက်ခြင်းငြိမ်းလာ၍။ လူအများနှင့်
ဆိုင်ရာစုံလင်စွာသောငြိမ်သက်ဧချမ်းခြင်းသည်။ စကြဝဋ္ဌ၏ ချက်ချာဗဟိုရ်အ
လယ်၌တဲထိုး၍တည်နေလိမ့်မည်။အနန္တအသက်ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သောမင်္ဂလအ

ပင်တော်သည်ကြီးပွားရှိ၍ဤမျှလောက်ကြဲဖြန့်လာလိမ့်မည်ဆိုသော်။မိမိအရိပ်ဖြင့်
အရှေ့နှင့်အနောက်တိုင်းပြည်များကိုအကုန်အစင်စုံလင်စွာဖုံးအုပ်လိမ့်မည်။ ခွန်
အားဗလကြီးသောသူတို့နှင့်အင်အားနည်းပါးသောသူတို့လည်းကောင်း။ ကြွယ်
ဝသောသူတို့နှင့်လက်မဲ့ဖြစ်သောသူဆင်းရဲတို့လည်းကောင်း။ တဦးနှင့်တဦးအ
ချင်းချင်းရန်ခိုက်ဒေါသ အငြင်းအခုံနှင့်ရန်ငြိုးမုန်းထားခြင်းရှိကြသော အသင်း
သားလူမျိုးတို့လည်းကောင်း။ ဝံပုလွေနှင့် သိုးသငယ်များကဲ့သို့။ ကျားသစ်နှင့်
ဆိတ်သငယ်များကဲ့သို့။ချင်သေ့သငယ်နှင့်နွားသငယ်များကဲ့သို့ ဖြစ်ကြကုန်သ
တည်း။ယင်းသို့မေတ္တာတရားမဲ့၍တဦးနှင့်တဦး မသင့်မတင့်ဖြစ်နေကြသော လူ
မျိုးတို့သည်။လွန်မင်းစွာသောမေတ္တာဖြင့် မိတ်သဟာယဘွဲခြင်း ချစ်ခင်မြတ်နိုး
ခြင်းနှင့်ဖြောင့်မှန်သောတရားနှင့်အညီသမစိတ္တမျှဘသောသဘောဖြင့်တဦးနှင့်တ
ဦးအချင်းချင်းပေါင်းသင်း၍နေကြလိမ့်မည်။လောကတဝှမ်းလုံးသည်။ အမျိုးမျိုး
သောသိပ္ပံအတတ်။လောကဓာတ်ပညာ။ ဖြစ်ရှိခြင်းလောက၏ လျှို့ဝှက်နေသော
အကြောင်းများနှင့်ဆိုင်ရာမှန်ကန်စွာသော အထုပ္ပတ္တိတို့ကို ဘော်ပြနိုင်သောအ
သိအတတ်ညာဏ်ပညာများနှင့်။ထာဝရဘုရားသခင်ကို သိကျွမ်းခြင်းပညာဖြင့်
ပြည့်စုံလာလိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်၍ယခုကြည့်ရှုစည်းစားလိုသည်မှာ။ဂျမာလေ၊ရိဘာရတ်က၊ ဘ
ဟာအွလ္လာဟ်၊အရှင်မြတ်ကြွလာပွင့်တော်မူခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ ခေတ်ကာလတည်း
ဟူသော၏ထွန်မြတ်သောပစ္စုပါန်ကပ်ကာလ၌ သိပ္ပံအတတ်၊လောကဓာတ်အ
သိညာဏ်ပညာများသည်၊မည်မျှလောက်တိုးတက် ကြီးပွားလာရသည်။ ဖြစ်ရှိ
ခြင်းလောက၏လျှို့ဝှက်သောအထုပ္ပတ္တိတို့သည် အဘယ်မျှလောက်ရှင်းလင်းစွာ
ပေါ်ထင်လာရသည်။မည်မျှလောက်ကြီးကျယ်၊ဆန်းသစ်သော ရှာကြံခြင်းအရာ
တို့သည်၊ယခုခေတ်သမယ၌အတိုင်းမရှိဖြစ်မြောက်လာရသည်၊ထိုမျှမက။တနေ့
တခြားပွားများလျက်ရှိကုန်၏။ မကြာမမြင့်မှီကာလအတွင်း ဓာတ်လေးပါးနှင့်
ဆိုင်ရာအသိအတတ်များနှင့် ထာဝရဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်ရာ ညာဏ်ပညာတို့
သည်၊တန်ခိုးဈဒ္ဓိပါဒ်နှင့်တကွ၏မျှလောက်တိုးတက်လာလိမ့်မည်ဆိုသော်။ရင်း
အရာများကိုတွေ့မြင်သောသူတို့သည်၊ တွေဝေလျက်အံ့သြောနေကြလိမ့်မည်။
ထိုသို့အခါ၌သာ "မြေကြီးသည်ထာဝရဘုရားကိုသိကျွမ်းခြင်းပညာနှင့်ပြည့်စုံ
လိမ့်မည်။"ဟုဟောရှာယအနာဂတ္တိစကားသည်၊ အစုံအလင်ပြည့်စုံစွာ ထင်ရှား
လာလိမ့်မည်။

ထိုနည်းတူကြည့်ရှုစည်းစားရန်လိုသည်မှာ။ ဘဟာအွလ္လာဟ်အရှင်
မြတ်ကြွလာပွင့်တော်မူခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ ဤမျှလောက်နည်းပါးလှသော ကပ်ကာ
လအတွင်းတွင်အလုံးစုံသောဘာသာများနှင့်အမျိုးစုံသော လူမျိုးများအနက်က

© Afnan Library Trust 2017

တွလ်၊ ဓိကတ်ခါစ်) ဒေသသို့ရောက်လာ၍ ရဝေးကြလိမ့်မည်။ အခြေ့။ အနောက်။ တောင်။ မြောက်၊ (လောကီလေးမျက်နှာ)၌ ကြဖြန့်ကျက်ရှိသောယဟူဒီလူမျိုးတို့သည်။ ထိုအရပ်ဒေသ၌လာရောက်၍ဘရတဝေးတည်းပြုလုပ် နေထိုင်ကြမိမ့်မည်။

၅၂အချက်၌ဆင်ခြင်စည်းစားကြရမည်မှာ။ ယခုဖြစ်ပျက်အကြောင်းအရာများအနက်တစုံတရာသောအကြောင်းဖြစ်စေ သခင်ခရစ်တော်ခေတ်ကာလ၌ အလျှင်းကြိုကြိုက်လာရသည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား။ အသိုးသိုးအသင်းသားလူမျိုးတို့သည်။တရားသင်အပင်တော်တည်းဟူသော ကိုယ်တော်အရှင်ခြံတ်၏တပါးတည်းဖြစ်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော အောင်လံတော်အရိပ်အောက်၌မဝင်လာကြကုန်။သို့ရာတွင်ယခုအခါသမယ၌ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ခြံတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင် ကြွလာပွင့်တော်မူစဉ်ခေတ်ကာလ။ ဥဿုံအလုံးစုံသောဘာသာဝင်အသင်းသားလူမျိုးတို့သည်၊ မချွတ်စွန့်အားဖြင့်၊ ၅၂အောင်လံတော်အရိပ်အောက်၌ဝင်လာကြလိမ့်မည်။ထိုနည်းတူလောကီတဝှမ်းလုံးကြဖြန့်ကျက်ရှိသောဇွဲသင့်ရေလူမျိုးသားတို့သည်။သခင်ခရစ်တော်။ခေတ်ကာလတွင် သန့်ရှင်းသောဒေသ(အရှေ့ဖွေ။မိကဒ္ဒါတ်စ)သို့အလျှင်းမလာမရောက်မစုမဆုံးကြစဖူး။သို့ရာတွင်။ဒီဒ္ဒတွေ့ဖြင်ရသည့်အတိုင်း၊ ဂျမာလေ။ မိဘာရတ်က။ဘဟာအဝင်လာတ်။အရှင်ခြံတ်၊ထိုအရပ်သို့ယခုကြွလာပွင့်တော်မူစဉ်ခေတ်ကာလအစအခြိုင်ခဲ့သာ။အလုံးစုံသော။နဗျာ်။ငရောဖက်များ၏ကျမ်းစာအပေါင်းတို့၌အတည်ပြုရေးမှတ်ထားလေသောအနာဂတ်ဘုန်ဒိတ်တော်စကားများသည်။ တရစိတ်ထင်ရှားလာရခြင်းကိုအစပြုလျက်ရှိသည်။ဂင်းအကြောင်းကို သင်တို့ဒီဒ္ဒတွေ့ဖြင်ခိုင်သည်ဆိုသော်။ လောကီ၊လေးမျက်နှာမှာနေထိုင်လျက်ရှိကြသော ယဟူဒီဘာသာလူမျိုးတို့သည်။သန့်ရှင်းသောအရပ်ဒေသ(ယေရုရှလင်တိုင်း)သို့ဝင်ရောက်လာကြ၍များစွာသောဖြေများနှင့်ရွာများကို အဓိဝင်ဝယ်ယူကြလျက် အတည်အကျနေထိုင်ကြလေသည်။ ထိုအဖြစ်နေထိုင်တို့ရာ လာရောက်သော သူတို့သည် ၅၂မျှလောက်တနေ့တခြားတိုးတက်လျက်ရှိကြသည် ဆိုသော်။ပါလက်စ်။ တိုင်တဝိုင်းလုံးသည်။ထိုလူမျိုးတို့ အဖြစ်နေထိုင်ရင်းတိုင်းပြည်ဖြစ်ထိမ့်မည်ဟု သဘောရှိကုန်သတည်း။ (ပြီး၏)

ဘဟာအခ်ိ၊လောကသတင်း။

လောကိထေးမျက်နှာ၊ဘဟာအခ်ိ။မာဟာဗွေလေ။ရူဟာနီ၊အသင်းများထံမှအရေးရပ်မေတ္တာစာများရှိသည်အတိုင်း။သာသနာထော်ဖြတ်သည်။လွန်ခဲ့စွာထွန်းလင်းစည်ကားလျက်ရှိကြောင်းထင်ရ၏။ရှုဒ့်တိုင်း။ဘာကူမြို့အသင်းသားများကြီးရှယ်လျက်ရှိသည်မှာ။ ၎င်းတိုင်းကျတ်လှည့်လည်၍ တရားဟောစေရန်။

များစွာသောသူတို့သည်၊ကိုယ်တော်၏သာသနာတော် အရိပ်အောက်၌ ပါဝင်လာကြသည်ဆိုသော်၊ ဒိုစလ်မာန်၊ဘာသာ၊နှင့် ခရစ်ယာန်ဘာသာ၊ယဟူဒီ၊ဘာသာ၊နှင့်ဇရတ္ထရိတိဘာသာဝင်းပြင်။ပုဏ္ဏား။ဘာသာ။ဗုဒ္ဓဘာသာ။နှင့်အခြားဘာသာဝင်းတို့သည်သား အလုံးစုံတို့သည်။ လွန်မင်းစွာသော ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းမေတ္တာဝိတ်ဖြင့် တဦးနှင့်တဦးအချင်းချင်း ဤကဲ့သို့ရောနှောပေါင်းသင်းနေကြသည်ဆိုသော်။လူအများသဘောမှာရေချစင်စစ်အားဖြင့်။ ဤသူတို့သည်။ တဦးနှင့်တဦးဆွေရင်းမျိုးစပ်အဖြစ်ဖြင့်။ အနှစ်တထောင်လောက်က ဆက်နွယ်ဆင်းသက်လာကြသည်။ သို့ဖြစ်ရုံမျှမက။ထိုသူတို့သည်။ အာဘနှင့်သားကဲ့သို့လည်း ကောင်းအဖိုနှင့်သို့ကဲ့သို့လည်းကောင်းအစ်မ နှစ်မနှင့်ညီရင်းအစ်ကိုရင်းကဲ့သို့လည်းကောင်းဖြစ်နေကြသည်။ဝံပုလွေနှင့်သိုးသငယ်တို့လည်းကောင်းကျား သစ်နှင့်ဆိတ်သငယ်တို့လည်းကောင်းချင်သေ သငယ်နှင့် ခွေးသငယ် တို့လည်း ကောင်းမိဒိတို့အချင်းချင်းတရုတဝေးတည်းချစ်ခင်လျက်နေကြထိမ့်မည်ဟုဆိုလိုက်သောအနာဂတ်ဘုန်ဒိတ်တော်စကားမှတမျိုးသော ဘွင့်ပြုချက်နှင့်အနက်အဓိပ္ပါယ်သဘောဖြစ်ကုန်၏။

ဂင်းပြင်နွိုင်ရှင်ဘက်.ဂင်းမဲ့သောဗောဓိပင်တည်းဟူသော အရှင်ခြံတ်တွေ့လာပွင့်တော်မူမည့်နေ့ရက်ကာလ၌အထူးကြိုကြိုက်လာခံသောအကြောင်းနှင့်ရေးကြီးခွင့်ကျယ်သောအမှုများအနက်။ အရေးအမှတ်ပြုလောက်သော အမှုပဟုမှာ။မြတ်စွာဘုရားသခင်အောင်လံတော်သည်။ခပ်သိမ်းသော အသင်းသားလူမျိုးတို့အလယ်၌ မြှောက်ပင့်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်၊အဓိပ္ပါယ်ကား။ဥဿုံ အလုံးစုံသောအသင်းသားလူမျိုးတို့ သည် မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင်တည်းဟူသောဗောဓိပင်နှင့်ထိုဗောဓိပင်ဖြစ်သော အရှင်မြတ်၏အောင်လံတော်အရိပ်အောက်၌ဝင်ရောက်ခိုလှုံကြ၍တသင်းတဘာသာထည်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဘာသာဝါဒ၊ အသင်းအပင်းနှင့်ဆိုင်သော ငြင်းခန်ခြင်းလည်းကောင်း။ အမျိုးအနွယ်နှင့်ဆိုင်သော ကဲ့ပြားခြင်းလည်းကောင်း။ တိုင်းပြည်မြို့ရွာချစ်ခင်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သောခြားနားခြင်းလည်းကောင်း။ ဂင်းတို့အလယ်စင်ကြားမှ ကင်းပျောက်လွင့်ပါးကုန်လိမ့်မည်။အကုန်သုံးထိုသူတို့သည်။တသင်းဘဘာသာတည်းနှင့်လူမျိုးတမျိုးကည်း ဖြစ်ကုန်ကြ၍၊ ပထဝီအလုံးတည်းဟူသော ကမ္ဘာတိုင်းကြီးတတိုင်းတည်း၌နေထိုင်ကြလိမ့်မည်။ ၅၂ဂ်ဘုရင်နှင့် ဆင်းရဲသားလူခပ်သိမ်းတို့အလယ်၌အလုံးစုံသောချစ်ခင် မြတ်နိုးခြင်းနှံ့ပြားလာလိမ့်မည်။ ထိုနွိုင်းရှည်ဘက်ကင်းမဲ့သောဗောဓိပင်တည်းဟူသော အရှင်မြတ်သည်။ဣသရေလလူမျိုးသားချင်းအလုံးစုံတို့ကို စုရုံးစေတော်မူလိမ့်မည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဣသရေလအမျိုးသားစုအကုန်လုံးတို့သည်။ထိုအရှင်၏ခေတ်ကာလ၌သန့်ရှင်းသောတိုင်း(တိုက်

© Afnan Library Trust 2017

ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်။ မိတ်လွှစ်ဝ။ နှစ်ပါးကို။ အစဉ်အမြဲအတည်ပြုထားကြရမည်ဟုလည်းကောင်း။ တူရကိစ္စသာသနာစကားပြောဆိုနိုင်သော တရားဟောသူ။ ဆရာမ။ တယောက်ကိုလည်း။ အာရှကာဘာဒ်မြို့ကခေါ်ပင့်၍။ မိန်းမများကို တရားဟောဘို့ရာ အတည်ပြုထားကြသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ယောကျ်ားကလေးနှင့် မိန်းမကလေးတို့အား။ တရားဟောနိုင်ရန် သတ္တိရှိဘို့ရာ။ နည်းလမ်းသွန်သင်သောအထူးစာသင်ကျောင်း၊ ကျောင်းဘွင့်ထားရမည်ဟုလည်းကောင်း။ တူရကီနှင့်ဖါရုစီ။ ဘာသာစကားများ၌ သိတင်းစာ။ ထုတ်ဝေရမည်ဟု လည်းကောင်း။ တဟားအမ်နေ့ရန်။ ကောလိပ်ကျောင်းတကျောင်းလည်း။ ဘာကူမြို့။ တေဟရန်မြို့။ အာရှကာဘာဒ်မြို့နှင့်ဘုံတိုင်မြို့။ အရှင်ဖြတ်အခွင့်အမိန့်တော်ရှိပြီးမှ။ ယခုလေးမြို့အနက်က၊ မြို့တမြို့၌ အတည်ပြုထားကြရမည်ဟုလည်းကောင်း။ မြန်မာနိုးထားကြလေသည်။

မြေရိစာ။ မဟာမွန်သခင်ထံမှစာတစောင်ရှိသည်အတိုင်း။ တိုင်ဖွါး။ မြို့သို့ချောမောစွာရောက်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ထိုသင်မရောက်မီသုံးရက်အလျှင်။ ဝထိယေ။ အံမ်ရွှေလွှာဟ်။ ရှောကီ။ အဖွန့်ခီ။ ရေဗွါနို။ အရှင်ဖြတ်သည်။ ဥရောပတိုက်တက်သို့။ ဒေသစာရီလှည့်လည်၍သတ္တဝါများကို ကယ်ချွတ်တော်မူစေခြင်းဌါတြေသွားတော်မူသည်ဖြင့်၍ မိုင်မဖူးမျှော်ရုတြောင်းသိရ၏။

မမရှင်ဖလိုဟာ။ သခင်မသည်။ တကိုယ်တပါးတည်း။ ဥရောပတိုက်တိုင်းကြီးပြည်ကြီးများ၌လှည့်လည်၍တရားတော်ရေးဇေကို တိုက်ကျွေးပြီးလျှင်။ ရှာပြည်။ ပါရှားပြည်နှင့်ဘာဃဒါန်မြို့သို့လည်းသွားရောက်ပြီးမှ။ တဆယ်ဝါးရက်တိုင်အောင်မိုတိုကားစီးသွားရသောခရီးဖြင့်။ တိုင်ဖွါး။ မြို့သို့ချောမောစွာရောက်လေပြီ။ အရှင်ဖြတ်ကို ဖူးမျှော်သည်နှောက်၊ သုံးလေးရက်လောက်နားပြီးလျှင်။ ဥရောပတိုက်၊ လမ်းကျရာမြို့များဝင်ရောက်လျက်၊ မိမိစားတိမြို့ဒေသ။ ကနာဒါသို့ပြန်သွားလေသည်။

အသုံးအနှုန်း။

ကွမ်းခြံကုန်းမြို့ပိုင်။ ဒေးသနောကုလားစရွာနေ။ ဘဟာအမ်။ အသင်းဝင်။ ကိုမူစင်္ကြံသားငယ်တယောက်နှင့်အသက်(၇၀)ရှိသောဇနီးဆွေ။ ဒြိုးဆန်းဝ။ သည်။ လွန်ခဲ့သောဇွန်လအတွင်း။ မလေးကူတေ။ အပ္ပဟာသို့။ စိုအဝတ်ဒ။ ပြုကြလေသည်။ အသိုးသိုးအသင်းသားများသည်။ ကွယ်လွန်သူများ၌ ရာဟာတော်တော် ချမ်းသာရှိစေခြင်းဌါ။ ခတံမ်။ ရိနာဂျတ်များရှိတ်ဘတ်၍။ ဘုတောင်းမေတ္တာပို့သကြဲလေသည်။

© Afnan Library Trust 2017

توزیع مجلات امری بشکل مطبوعات عمومی مفقود - وبا این ترتیب حصول بمقصود مرهون بوقت دیگر خواهد بود *

لاکن در اجرای امر مبارک محفل روحانی مشهد تصمیم گرفته است باهر قیمتی تمام شود از کلیهٔ مجلات امری که بالسنهٔ مختلفه طبع و توزیع میشود - دو نسخه ابونه شود * لهذا از دوایر مجلات امری محترمانه تمنا داریم از این ببعد دو نسخه از هر شمارهٔ مجلهٔ شریفه را در پاکت سربسته با آدرس ذیل ارسال فرمایند * بدل اشتراک را باضافهٔ مخارج پستی آن قبول داریم که بهروسیله مقرر فرمایند ارسال شود *

(امضای) منشی محفل روحانی مشهد - (دبیر همایون -) گلکانی

آدرس - ایران - مشهد - حضور حضرت گلکانی

Address:– His Highness Golkani
Meched (Persia)

تفصیل انتخابات محافل مقدسهٔ روحانی مملکت برمه بجهت سنهٔ - ۱۹۲۵ الی ۲۶

انتخاب محفل روحانی رنگون

(۱) رئیس * مسترسید جناب علی - بی - ای - بارستراتلا *
(۲) نائب رئیس * جناب دکتور عبد الحکیم *
(۳) مبلغ * جناب آقا سید مصطفی رومی *
(۴) منشی فارسی وانگریزی دان * جناب آقا سید غلام مرتضی علی
(۵) خزینه دار * جناب آقا سید عبد الحسین شیرازی *
(۶) دفتردار * جناب حامد علی *
(۷) اعضاء * جناب دکتور سید مطهر علی شاه - " خانصاحب " *
(۸) دکتور ایم - ای - لطیف - ایم - پی - ال *
(۹) جناب محمد هاتف *

عنوان - سکرتری محفل بهائیان - صندوق پست - ۲۹۹ - رنگون - برمه *

Address:– The Secretary Bahai Assembly,
P.O. Box, 299, Rangoon, (Burma)

انتخاب محفل روحانی مندله

(۱) رئیس * اونیو * (۲) مبلغ * خلیفه محمد یونس *
(۳) منشی انگریزی دان * مس ماما *
(۴) خزینه دار * کوبا * (۵) ناظر اوقاف * اومیا *
(۶) اعضاء * اوپودائی * (۷) اوپی *
(۸) ماما میائن (حرم مرحوم اوپووین) *
(۹) ماماجی * (حرم اونیو) *

دارای مشرق الاذکار مستقل - نمبر - ۹ - در کوچه ۳۴ مندله برمه

عنوان * سکرتری محفل بهائیان نمبر ۶۲۱ گوندان ۸۳ ستریت مندله (برمه)

Address:– The Secretary Bahai Assembly,
621. Gondan, 83rd Street, Mandalay, (Burma.)

انتخاب محفل روحانی دیدنوکلزو - کنجانگون

(۱) رئیس * اوتونجوی * (۲) خزینه دار * اوست *
(۳) منشی برمه دان فقط اوسون (۴) نائب منشی، مون سین
(۵) نائب خزینه دار * کوثانگائن * (۶) مبلغ * سیا اوپواو *
(۷) اعضاء * سیامونباسین - جزئی انگلیسی میداند *
(۸) کوتوندین * (۹) کوشوی من *

مشرق الاذکار - و مدرسهٔ ابتدائی مستقل دارند *

عنوان * سکرتری محفل بهائیان * قریهٔ دیدنوکلزو - پسته کنجانگون - * (هنتاوادی) برمه *

Address:– The Secretary Bahai Assembly,
V. Daidanaw, Kalazoo,
P. O. Kungyangon
(Hanthawaddy)
(Burma)

© Afnan Library Trust 2017

واز برای ترقی امماء الرحمن بتأسیسات مهمه واقداماتی
شایان قیام کرده اند - وعنقریب مجلهٔ امری بلسان ترکی
وفارسی از بادکوبه منتشر خواهند فرمود - وتصمیم جمیع احبای باسواد
از برای اشتراک مجلهٔ فرخندهٔ خورشید خاور - وتمام مجله جات امری
عالم بهائی بلا استثنا - وتأسیس یک مدرسهٔ کلیه علمی عالی - بمعاونت
عموم احبای شرق - پس از حصول اذن واجازه از حضور مبارک - در
یکی از نقاط چهارگانه - طهران - بمبای - عشق آباد - بادکوبه - بعلاوهٔ مدارس
محلی حکومتی - وغیر ذلک از اقدامات خیریه ئی که محل غبطهٔ جمیع
فدائیان اخلاص کیش سربرآستان است - وسرمشقی است شگرف وپسندیده
بجهت سایر فدائیان جانان - فبمثل هذا فلیعمل العاملون - مزید موفقیت
وتائیدات روح القدس را در حق آنجواهر وجود رجا میکنیم وتهنیت میگوئیم

بفحوای متحد المآل محفل مقدس روحانی کوکچای - امرالله وتعالیم
مبارکه در آنحدود بسرعت مالا نهایه در جریان است حضرات امماء الرحمن
آنجا از برای ترقی هیئت اجتماعی نسوان در هرهفته مذاکراتی نموده
بانجام وظایف ترقی خویش بجدیت هرچه تمامتر مشغولند - وباقامهٔ براهین
قاطعه ودلائل عقلیه خانمهای بی اطلاع آگاه میسازند * روزی را در کلوب
خانمها یکنفر عالم ناطقی در حضور جمعی از رجال ونساء در عدم وجود
صانع حقیقی نطقی میکرد - امة الله الموقنه مدنیه خانم بهائی زاده - از
میان آنجمعیت برخاسته هستی ذات واجب الوجود را بادلائل عقلیه
وبراهین قاطعه وبیانات متقنهٔ کافیه ثابت مینماید - شخص منکر الوهیت
سئوال میکند که شما دارای چه مذهبی هستید - جواب میدهد - "بهائی"
شخص ناطق بنطق خود خاتمه داده دیگر مبادرت بصحبت نمیکند *

رابعاً از قرار متحد المالهای محافل مقدسهٔ روحانی اقطار عالم بهائی
در همه جا انتخابات جدیدهٔ محافل مقدسه روحانی برطبق اوامر مبارکهٔ
حضرت ولی امرالله ارواحنا فداه بنهایت اتحاد وروحانیت بعمل آمده
مزید توفیقات وتائیدات غیبیه را در حق همگی از درگاه احدیت مسئلت
مینمائیم * خامساً خانم محترمه - مسس شافلوهر - که دو سال قبل محض
اعلای امرالله یکه وتنها سفری بچین وجاپان وبرمه وهندوستان نموده

واز راه بغداد وارض مقصود معاودت بوطن نموده بودند - امسال را
نیز باز فریداً واحیداً از طریق اروپا باقلیم روسیه ومملکت ایران سفر کرده
واز راه بغداد بتشرف آستانه بوسی فائز - ومعاودت بوطن معهود خود
منتریال - کندا - نموده اند - در علوهمت ودلیری وشهامت ونطق وفصاحت
وحسن سیرت وکمالات انسانیت ومزید برکل در مراتب نورانیت ایمان
وحسن ارادت وخلوص عقیدت این خانم محترم از فحول رجال گوی سبقت را
ربوده - وسبب عزت وافتخار امماء الرحمن گردیده - مستر شافلوهر شوهر
گرامی ایشان نیز چند ماه قبل از راه استرالیا وچین وجاپان وجاوه محض
ملاقات احبای اقلیم برمه چند ماه قبل تشریف آورده بودند - ووعده
فرموده اند که در سال آینده زن وشوهری هردو بمعیت هم تشریف فرمای
این دیار خواهند شد - الاشراق بمعیت جمیع دوستان ملک برمه رجای تندرستی
واستقامت حال وافزونی عزت ودولت واقبال ومزید تائیدات غیبیه را
از درگاه حق متعال در حق ایشان مینماید * سادساً - از جانب محفل
مقدس روحانی مشهد نمرهٔ - (۳۷۰۵) شرف وصول یافته - باضمیمهٔ نمرهٔ
(۳۷۰۴) که بنهایت امتنان وتشکر عیناً صورت آنرا در ذیل طبع ونشر مینمائیم
تا جمیع احبای الهی وامنای محترم محافل مقدسهٔ روحانی تاسی بنوایای
خیریه وهم عالیه واقدامات فرخندهٔ دوستان مشهد فرموده قیام بتعاون
وتعاضد یکدیگر که مایهٔ تقدم وترقی ملت است خواهند فرمود - چه که
بداهة محقق است که مدار بقای هر امر مبروری مادی ومعنوی مطلقاً
بسته بتعاون وتعاضد است - واهمیتش بدرجه ایست که آنحکیم علی الاطلاق
این اساس متین را در نهاد هر کائنی از کائنات بقدرت کامله ودیعه گذارده
وآن مسئلهٔ محبت ومهربانی واظهار همدردی ومؤاسات بیکدیگر است
طوبی للعاملین *

تمنای محفل مقدس روحانی مشهد از سایر دوایر مجلات امری

باتاکیدات صریحهٔ صادرهٔ از یراعهٔ محیطهٔ یکتا مولای بنده نواز حضرت
ولی امرالله ارواحنا لوحدته الفدا - نسبت بتعمیم انتشار مجلات امری
واشتیاق بی اندازهٔ دوستان در اجرای امر مبارک - وزیارت مجلات
متأسفانه بواسطهٔ موانع ومشکلاتی که در امور پستی ایران موجود - وآزادی

© Afnan Library Trust 2017

است که با طاعت و فرمانبرداری حضرت ولی امرالله شوقی افندی ربانی
ارواحنا لوحدته الفدا مجدداً - تأسیس محافل روحانی - و محافل مرکزی
ملی است - و مکاتبات و مراسلات و تبادلهٔ خیالات بواسطهٔ متحدالمآلهائیست
که چون غیث هاطل متصل از آفاق عالم بارید ه و میبارد * وجمیع این امور دال
بر عظمت امرالله و نفوذ کلمة الله است که هیچ معجزه و خارق العاده ئی
مافوق این بتصور نیاید * باوجود این شواهد مشهوده و دلائل و براهین
موجوده که اظهر من الشمس است یقین است هیچ دانشمند منصف مزاجی
منکر این بدیهیات نمیشود آیا در هیچیک از ظهورات مظاهر قدسیهٔ ماقبل
ظهور اینگونه بدایع صنایع - و آیات باهرهٔ صداقت و بینات زاهرهٔ حقانیت
مظاهر مقدسه در عالم وجود تحقق یافته؟ لا و رب البریه ! آیا امتی را که بلسان
عظمت مخاطب است بخطاب - " کنتم خیر امة اخرجت للناس " وممتاز
است بامتیازات - " وجعلناکم امة وسطاً لتکونوا شهداء علی الناس
ویکون الرسول علیکم شهیداً " شایان وسزاوار است که دیده و دانسته تأسی
بامم ماضیه ئی که بسبب انکار نمودن حقانیت ظهورات قدسیه مظاهر قبل
مستحق هرگونه سخط و عذاب و عقوبت و عتاب الهی گردیده - و از درگاه
رحمت پروردگار مطرود - و مورد حرمان عظیم و خسران مبین شده اند
نموده باشیم - و خود را از فیوضات بی پایان اینزمان بی بهره سازیم
حاشا و کلا ! پس بیائید از برای تدارک مافات متحداً فکری بکنیم و سلاسل
تقلیدات کورانه را از هم شکسته - تعصبات جاهلانه و موهومات مندرسه را
کنار گذاشته - بکمال آزادی وجدان تحری حقیقت نمائیم - و حق را
بحقانیتش بپذیریم - و خود را در زمرهٔ ابرار اخیار داخل کنیم - و از کفران
نعمت بپرهیزیم و قیام بشکرانهٔ نعمای بیشماریکتا پروردگار خود کرده - آهنگ
سپاس و ستایش آن خداوند یگانهٔ بی نیاز سازکنیم - و چون عندلیب
هزار دراین نوبهار بدیدار یار گلعذار سروجانرا در آغوش ببازیم * الحمدلله
بیمن وصول طغرا متحدالمآلهای محافل مقدسهٔ روحانی اطراف - مثل
ارض مقدس حیفا - و دارالسلام بغداد - و دارالسلطنة طهران - و مشهد
مقدس و سلطان آباد عراق - و بندر لنگه - و بوشهر - و کراچی - و بمبای -
و سورت - و آگره - و مصر - و اسکندرونه - و لندن - و منچستر - و نیویورک
و شیکاغو - و فیلادلفیا - امریکا - و منتریال کندا - وغیرها - و مجله جات -
خورشید حقیقت المان * و خورشید خاور - مدینه عشق آباد ترکستان - که

جمیعا حامل بشارات ترقیات امرالله و اعلای کلمة الله و مژده های اتحاد
و اتفاق و یکجهتی جمیع دوستان در اطاعت و فرمانبرداری و جان نثاری
ساحت اقدس یکانه دلبر بنده نواز حضرت ولی امرالله شوقی افندی
ربانی غصن ممتاز - ارواحنا لتراب عتبته الاقدس الانور فدا و قیام همگی
بعنوانات شتی محض رضاجوئی مولای خود - در نشر نفحات محبة الله
و تشیید ارکان بنیان اعظم صلح عمومی - و تعاون و تعاضد حقیقی و غیر ذلک
بوده - بحد مالا نهایه طرب خیز و روح انگیز و مهیج نفوس و منتعش قلوب
اهل خلوص بود - چنانچه شمه ئی ازان بیانات را محض زینت افزائی
این مجله و خوشوقتی دوستان در طی اینصفحات مینگاریم *

اولا * نوید صحت مبارک طلعت مقصود حضرت ولی امرالله - ونهضت
فرمائی موکب همایونی بسمت اروپا * و مژدهٔ عافیت مزاج وهاج حضرت
ورقهٔ مبارکهٔ علیا - و حضرت خانم - و سائر منتسبین سدرهٔ مبارکه و آل الله
ارواحنا لوحدتهم الفدا بوده و میباشد - که مایهٔ حیات بندگان سربرآستان
دلبر بنده نواز است - ثانیاً - از قرار متحدالمآل ارض مقدس حیفا - مورخهٔ
۱۷ ماه می سنه ۱۹۲۵ م - در یوم اول عید سعید رضوان بجهت تأسیس
محفل مقدس روحانی سنه ۱۹۲۵ - و ۱۹۲۶ م - امنای ذوی الاحترام بتفصیل
ذیل منتخب شده اند * (۱) جناب آقا میرزا هادی افنان - شیرازی *
(۲) جناب آقا میرزا محسن افنان - شیرازی * (۳) جناب آقا میرزا
جلال اصفهانی * (۴) جناب آقا سید یحیی اصفهانی * (۵) جناب آقا
میرزا حسین یزدی * (۶) جناب آقا میرزا عزیزالله خان بهادر * (۷)
جناب آقا عباسقلی * (۸) جناب آقا میرزا نورالدین زین * (۹) جناب
آقا میرزا بدیع بشروئی * ثالثاً - بفحوای اخبار امری نمرهٔ (۳۲ - ۳۳)
محفل مقدس روحانی طهران - که حامل بشارات ترقی امرالله از جمیع
اطراف مملکت ایران و سایر اقالیم جهان بوده روح تازه و نشاط بی اندازه
بهیاکل پژمرده بخشیده خصوصاً اقدامات خالصه و خدمات مخلصانهٔ
احبای اقلیم آذربایجان قفقاز که از برای تبلیغ و هدایت خلق در تمامی
قفقازیه تصمیم نموده اند و مبلغین دائم السیری که همواره در حرکتند تعیین
نموده اند - حتی مبلغهٔ ترکی دانی از عشق آباد طلبیده اند -

© Afnan Library Trust 2017

بهاء الله بنحو اکمل موجود * و همچنین مللی که آرزوی حریت نمایند - حریت معتدله که کافل سعادت عالم انسانیست - و ضابط روابط عمومی - در نهایت قوت و وسعت در تعالیم حضرت بهاء الله موجود * و همچنین حزب سیاسی آنچه اعظم سیاست عالم انسانیست بلکه سیاست الهی در تعالیم حضرت بهاء الله موجود * و همچنین حزب مساوات که طالب اقتصاد است الی الان جمیع مسائل اقتصادیه از هرحزبی که در میان آمده قابل اجرانه - مگر مسئلهٔ اقتصادیه که در تعالیم حضرت بهاء الله - و قابل الاجراست و ازان اضطرابی در هیئت اجتماعیه حاصل نگردد * و همچنین سائر احزاب - چون بنظر عمیق دقت نمائید ملاحظه میکنید که نهایت آرزوی آن احزاب در تعالیم بهاء الله موجود - این تعالیم قوهٔ جامعه است در میان جمیع بشر و قابل الاجرا * لکن بعض تعالیم است ازسابق نظیراحکام تورات که قطعاً الیوم اجرایش مستحیل و همچنین سائر ادیان - و سائر افکار فرق مختلفه و احزاب متنوعه * مثلا مسئلهٔ صلح عمومی - حضرت بهاء الله میفرماید - که باید هیئت محکمهٔ کبری تشکیل شود - زیرا جمعیت امم هرچند تشکیل شد ولی از عهدهٔ صلح عمومی برنیاید * اما محکمهٔ کبری که حضرت بهاء الله بیان فرموده این وظیفهٔ مقدسه را بنهایت قدرت و قوت ایفا خواهد کرد * و آن اینست - که مجالس ملیهٔ هر دولت و ملت یعنی پارلمانت اشخاصی از نخبهٔ آن ملت که در جمیع قوانین حقوق بین دولی و بین مللی مطاع و در فنون متفننن و براحتیاجات ضروریه عالم انسانی در این ایام واقف دو شخص یا سه شخص انتخاب نمایند بحسب کثرت و قلت ان ملت * این اشخاص که از طرف مجلس ملی یعنی پارلمانت انتخاب شده اند * مجلس اعیان نیز تصدیق نمایند * و همچنین مجلس شیوخ * و همچنین هیئت وزراء و همچنین رئیس جمهوریا امپراطور * تا این اشخاص منتخب عموم آن ملت و دولت باشند * از این اشخاص محکمهٔ کبری تشکیل میشود - و جمیع عالم بشر در ان مشترکست * زیرا هریک از این نمایندگان عبارت از تمام آن ملتست * چون این محکمهٔ کبری در مسئلهٔ ئی از مسائل بین المللی یا بالاتفاق یا بالاکثریه حکم فرماید * نه مدعی را بهانه ئی ماند * و نه مدعی علیه را اعتراضی * هرگاه دولتی از دول یا ملتی از ملل در اجرای تنفیذ حکم مبرم محکمهٔ کبری تعلل و تراخی نماید - عالم انسانی براو قیام کند * زیرا طهیر این محکمهٔ کبری جمیع دول و ملل عالمند * ملاحظه

فرمائید - که چه اساس متینی است * ولکن از جمعیت محدود و محصور مقصود چنانکه باید و شاید حصول نیابد *

این حقیقت حالست که بیان میشود - تعالیم حضرت بهاء الله را ملاحظه نمائید که بچه قوتست * در حالتیکه حضرتش در سجن عکا بود - و در تحت تضییق و تهدید دو پادشاه خونخوار * با وجود این تعالیمش بکمال قوت در ایران و سائر بلاد انتشار یافت - و هر تعلیمی از تعالیم - و یا هر مبدئی از مبادی - و یا فرقه ئی از فرق اگر در تحت تهدید یک سلطنت قاهرهٔ خونخواری افتد در اندک زمانی مضمحل شود * حال پنجاه سال بهائیان در ایران در اکثر دیار در تحت تضییق تام و تهدید سیف و سنان بودند * هزاران نفوس در مشهد فدا جان باختند - و قتیل شمشیر ظلم و عدوان گشتند * و هزاران خاندان محترم از بنیان ریشه کن شدند * و هزاران اطفال بی پدر شد * و هزاران پدران بی پسر گشت * و هزاران مادر بر جنازهٔ پسر سر بریده فریاد و فغان نمود * جمیع اینظلم و عدوان و درندگی و خونخوارگی در انتشار تعالیم بهاء الله رخنه و فتوری ننمود * روز بروز انتشار بیشتر گشت - و قوت و قدرت بیشتر ظاهر شد *

اخبارات عالم بهائی

اگرچه یکی از مشاهیر شعرای قدیم انگلستان اشعاری باینمعنی سروده که " شرق بدون تغییر همیشه شرق خواهد بود و غرب بلا تحویل بمرور دهور و ازمان غرب نامیده خواهد شد - و امتزاج و ایتلاف این هردو قطعات مستحیل است " اما قوهٔ فاعلهٔ امرالله - و نفوذ کلمة الله که در این قرن الهی و عصر طلائی مشهود انظار هرخاص و عام است - باقتضای حکمت بالغه و مشیت غالبهٔ الهیه - خاور و باختر را چون دو دلبر هم آغوش یکدیگر ساخته و آنچه را حکما و عقلا و فلاسفهٔ قدیم در انظار محدوده شان محال و ممتنع الوقوع بنظر میآمد - حال کالشمس فی رائعة النهار در عالم وجود بعرصهٔ شهود صورت وقوع گرفته - و وعود الهیه و نبوت انبیای سلف متوالیاً و پیهم بتدریج تحقق یافته - چنانچه هرگونه اسباب و وسائط و وسائل مادی و تسهیلات آفاقی جمیعاً الیوم مهیاگشته - که هیچیک از اینها در ادوار قبلیه بتصور و خیال احدی صورت نه بسته بود - و مزید بر اینها ارتباط وسائل معنوی روحانی

© Afnan Library Trust 2017

بنیان رزین گردد - * لهذا حضرت بهاء الله پنجاه سال پیش بیان صلح عمومی فرمود * در حالتیکه در قلعهٔ عکا مسجون بود - و مظلوم بود - و محصور بود این امر عظیم یعنی صلح عمومی را بجمیع ملوک مرقوم فرمود * و در شرق در بین دوستان خویش تأسیس فرمود * افق شرق بسیار تاریک بود - و ملل در نهایت بغض و عداوت با یکدیگر - و ادیان تشنه خون یکدیگر بودند * ظلمت اندر ظلمت بود * درچنین زمانی حضرت بهآء الله از افق شرق مانند آفتاب طلوع کرد - و بانوار این تعالیم ایرانرا روشن فرمود *

(۱) (از جملهٔ تعالیم) اعلان صلح عمومی بود - کسانیکه پیروی کردند از هر ملت و از هر دین و مذهب در نهایت محبت اجتماع نمودند - بدرجه ئیکه محافل عظیمه تشکیل میشد که از جمیع ملل و ادیان شرق مرکب بود * هر نفسی داخل انجمن میشد میدید یک ملتست و یک تعالیم - و یک مسلک است و یک ترتیب * زیرا تعالیم حضرت بهاء الله منحصر در تأسیس صلح عمومی نبود - تعالیم کثیره بود که معاونت و تائید صلح عمومی مینمود * ''

و بعد بشرح و تفصیل تعلیمات مبارکه را بیان میفرمایند - که خلاصهٔ آن در ذیل درج میشود *

(۲) تحری حقیقت - بترک تقلید کورانه *

(۳) وحدت عالم انسانی - که جمیع بشر اغنام الهی - و خدا شبان مهربان است

(۴) دین باید سبب الفت و محبت باشد - اگر سبب کلفت گردد لزومی ندارد

(۵) دین باید مطابق علم و عقل باشد تا در قلوب انسانی نفوذ نماید *

(۶) ترک تعصبات دینی - و جنسی - و سیاسی - و اقتصادی - و وطنی که هادم بنیان انسانیست *

(۷) ایجاد لسان واحد که تعمیم بین بشر گردد * و ازالهٔ سوء تفاهم از بین جمیع بشر کند *

(۸) وحدت نساء و رجال که عالم انسانیرا بمثابهٔ دو بال است - تا این دو بال متساوی نگردد مرغ پرواز ننماید *

(۹) مواسات بین بشر - که اعظم از مساواتست - یعنی انسان خود را بر دیگری ترجیح ندهد - و مال و جان خود را بصرافت طبع و طیب خاطر فدای دیگران کند و بر فقرا انفاق نماید *

(۱۰) حریت انسان است از برای حصول خلاصی و نجات بقوهٔ معنویه از اسیری عالم طبیعت * زیرا منازعهٔ بقا از خصائص عالم طبیعت است - و این مسأله سرچشمهٔ جمیع بلایا است - و نکبت کبری *

(۱۱) دین الهی یعنی دین تحقیقی - حصن حصین است و رادع معنوی است از ارتکاب هر جرم مشهود و مخفی * و انسانرا تربیت مینماید - و تهذیب اخلاق میکند - و مجبور بر ترک رذائل و اکتساب فضائل مینماید * و اعظم جهت جامعه است - که تکفل سعادت عالم انسانی میکند *

(۱۲) هرچند مدنیت مادی از وسائط ترقی عالم انسانیست - ولی تا منضم بمدنیت الهیه نشود نتیجهٔ کلیه که سعادت بشریه است حصول نیابد *

(۱۳) تعمیم معارفست * که باید هر طفلیرا بقدر لزوم تعلیم علوم نمود *

(۱۴) عدل و حق است - تا این در حیز وجود تحقق نیابد جمیع امور مختل و معوق و عالم انسانی عالم ظلم و عدوان است - و عالم تعدی و بطلان *

(و پس از تشریح و تبیین این اصول اساسیه میفرمایند)

قوله جل شأنه '' خلاصه امثال این تعالیم بسیار است - این تعالیم متعدده که اساس اعظم سعادت عالم انسانیست - و از سنوحات رحمانی - باید منضم بمسئلهٔ صلح عمومی گردد و ممزوج بآن شود - تا اینکه نتیجه ببخشد * والا تنها مسئلهٔ صلح عمومیرا در عالم انسانی تحققش مشکل است * تعالیم حضرت بهاء الله چون ممتزج با صلح عمومیست لهذا بمنزلهٔ مائده ایست که از هر قسم اطعمهٔ نفیسه در آن سفره حاضر - هر نفسی مشتهیات خویشرا در آن خوان نعمت بی پایان مییابد * اگر مسئلهٔ منحصر در صلح عمومی باشد نتائج عظیمه چنانکه منظور و مقصود است حصول نیابد * باید دائرهٔ صلح عمومی چنان ترتیب داده شود که جمیع فرق عالم و ادیان آرزوی خویشرا در آن بیابند *

حال تعالیم حضرت بهاء الله چنین است که منتهی آرزوی جمیع فرق عالم چه از فرق دینی و چه از فرق سیاسی و چه از فرق اخلاقی * چه از فرق قدیمه و چه از فرق حدیثه - کل نهایت آرزوی خویشرا در تعالیم حضرت بهاء الله مییابند * مثلا اهل ادیان در تعالیم بهاء الله تأسیس دین عمومی مییابند که در نهایت توافق با حال حاضره است * فی الحقیقه هر مرض لاعلاجرا علاج فوریست - و هر دردیرا درمان - و هر سم نقیعرا تریاق اعظم است * زیرا اگر بموجب تقالید حاضرهٔ ادیان بخواهیم عالم انسانیرا نظم و ترتیب دهیم و سعادت عالم انسانیرا تأسیس نمائیم ممکن نه - حتی اجرایش محال مثلا اجرای احکام تورات الیوم مستحیل است - و همچنین سائر ادیان بموجب تقالید موجوده * ولکن اساس اصلی جمیع ادیان الهی که تعلق بفضائل عالم انسانی دارد - و سبب سعادت عالم بشراست - در تعلیمات حضرت

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

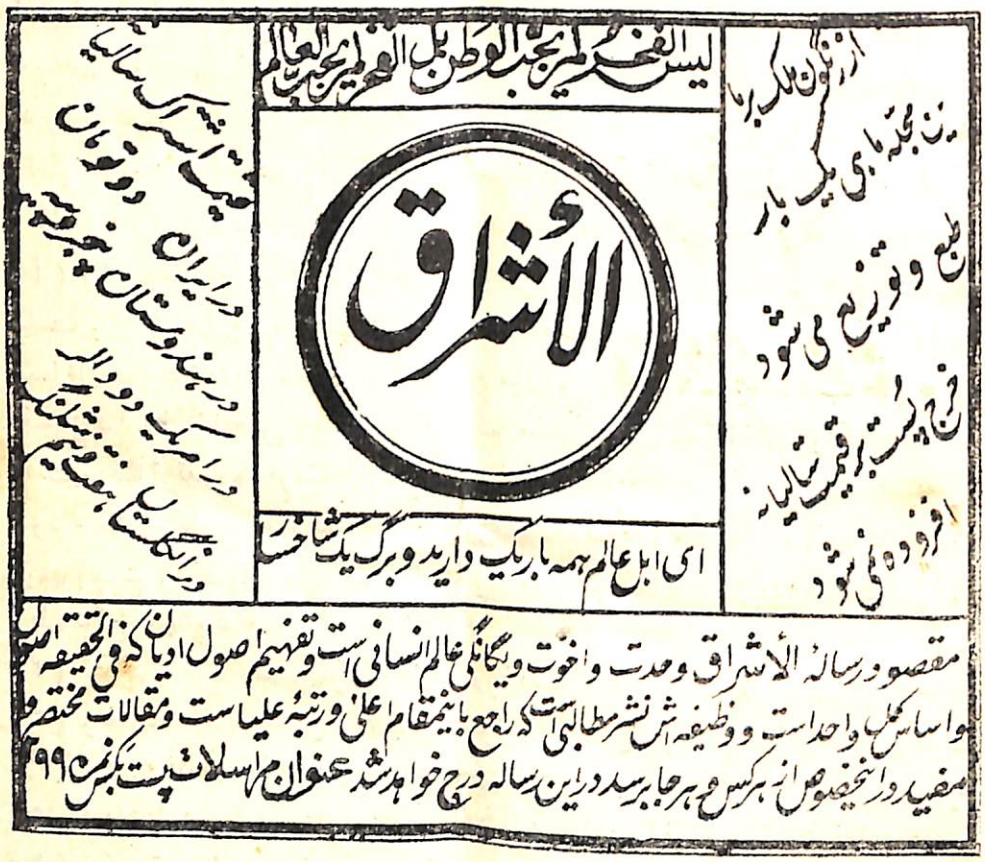

جلد دوم | ماه اگست سنه ۱۹۲۵ ع | شمارهٔ دوازدهم

۷۸۶

بیانات مبارکهٔ حضرت عبد البهاء ارواحنا لرمسه الاطهر فدا *

حضرت عبد البهاء در لوح مبارکیکه بافتخار جمیعت لاهای - هولاند - (حامیان صلح عمومی) در جواب عریضهٔ یازدهم فبروری سنه ۱۹۱۶ م - آنها عز نزول یافته میفرمایند *

قوله عزبیانه * * * حال صلح عمومی امریست عظیم - ولی وحدت وجدان لازمست که اساس این امر عظیم گردد - تا اساس متین شود - و

© Afnan Library Trust 2017